

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهزی ئیمتیا: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسیار: بهدران شههمهدههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولبیر

دیوانی

شیخ نووری شیخ صالح

بهرگی یهکههه

دیوانی

شیخ نورى شیخ صالح

چاپى دووهمى بژارکراو

به رگى يه کهم

نآزاد عه بدولوا حید

کۆى کردووته وه و ساغى کردووته وه و

له سه رى نووسيوه

ناو کتیب: دیوانى شیخ نورى شیخ صالح - به رگى يه کهم
کۆکردنه وه و ساغکردنه وه و له سه ر نووسینى: نآزاد عه بدولوا حید

بلاوکراوه ی ئاراس - ژماره: ۶۹۰

هه له گرى: شيرزاد فه قى ئيسماعيل + تريسکه ئه حمه د حه مپید

ده رهیتنانى هونه ریبى ناوه وه: ئاراس ئه کره م

به رگ: مه ربه م موته قیبیان

چاپى دووهم، هه ولیر - ۲۰۰۸

له به رپوه به رایه تیبى گشتیبى کتیبخانه گشتیبه کان ژماره (۵۵) ی سالى ۲۰۰۸ ی دراوه تی

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی چلهکاندا

له باره ی چاپی دووه می ئەم دیوانه وه

زۆر به هه له داده چین ئەگەر وا تیبگه یین پرۆژه ی نوێیوونه وه ی شیعری کوردی له سه ره تای سه ده ی بیسته م، یا راستتر وایه بلتین له بیسته کانی سه ده ی بیسته مه وه سه ری هه لدا ب، بان وا بزاین نوێخوازی له و کاته وه ده ستی یچ کردوه که به کیشی هه جایی - برگه بی شاعر نووسراوه، چونکه چه مکی نوێیوونه وه به ته نیا چه مکی ته کنیکی نییه، به لکو پرۆسه به که زۆر له وه قوولتر و هه مه لایه نتره. نوێخوازی به لای منه وه دوو کاری به ره تیبیه و له سه ر دوو کۆله گه راوه ستاوه:

یه که م: ئەو چه مکه یه که ده لێ شاعر، یان هه ر کارێکی هونه ری دیکه بنیادیکه، به شێوه یه کی توندوتۆل و ئۆرگانیک پیکه وه نووساون، واته بریتی نییه له کۆمه له ره گه زیکی جیا و به ته نیشت یه که وه ریزکراو، تا بتوانین وا به ئاسانی له یه کتریان جیا بکه ینه وه و لیکیان دا بپین، که ئەم دیارده یه زۆر به زه قی له شیعری کلاسیکی کوردیماندا به دی ده کری.

دووه م: یاخیبوون له سه ر هه ر داوونه ریتیکی شیعری که ده بیته کۆسپ له به رده م شاعیره که و شێوه ی ده ربهرینه که ی، به شێوه یه کی ئەو تو که بیته ده ربهرینیکی راستگۆزانه له ئەزموون و سه رده مه که ی خوێ.

کاتییک به و پێودانگه له چه مکی نوێخوازی تیده گه یین، ئەو سا که ده توانین بیه جگه له (گۆزان) سه نگ و قورسای و ئیعتیبار بۆ پێشه نگه کانی دیکه ش بگێرینه وه که له و پرۆژه یه نوێخوازیدا به شداربوون، به نه سه له که ی پێش خوێان و دوا ی خوێشانه وه. هه ر ئەو کاته نمونه گه لیک له شیعری نوێخوازانه ی ئەو شاعیرانه دا ده بینین وه ک ره حیم ره حمی هه کاری و پیره مێرد و ره شید نه جیب و عه بدول ره حمان به گی نفوس و ره فیق حیلمی و هه ندی شیعری رۆمانسیه یانه ی دیکه که له نیوانی ئەو دوو جه نگه دا نووسراون، به لام گرن گ لیره دا سووربوونی شیخ نووری و گۆزانه له سه ر پرۆژه ی نوێخوازییه که ی خوێان که به باوه ر و متمانه به خووه بوونه وه له ناو ئەو ریبازه نوێیه دا کاریان بۆ کردوه؛ هه ر ئەمه ش پارایی و دوولتی له لای شاعیرانی دیکه ی پاش ئەوان ره واندوه ته وه، بۆ ئەوه ی زیاتر ره گوپشه ی نوێخوازی دا بکوتری، ئەمه ش بریاردان له باره ی شاعیرایه تی شیخ نووری نییه، ئەوه نده ی کارێکه پێوه ندی به ره خه گران و مێژوونووسانی ئەده به وه هه یه، له م رووه وه

ئه وانه ی خاوه نی ئینسافن هه رگیز ناتوانن گرنگی رۆلی شیخ نووری له پرۆسه ی نوێکردنه وه و دامه زراندن و په ره پیدانی شیعری نوێخوازانه له ئەده بی کوردیدا پشتگوێ بخهن.

شیخ نووری به وه ی زانینی زمانی تورکی و فارسی و عه ره بی، به تاییه تیش له په نای زانینی زمانی تورکی و فارسی شه با ی شیعره رۆمانتیکییه کانی هه لی کرد و له و په نجه ره کراوه یه وه هاته ناو ئەده بی کوردییه وه و ره نگ و رووی ئەوه له ناو زۆر له شیعره کانی به ده رکه وتن، بۆیه هه ر رۆشنییرییه ک ئەگه ر ئەوه ی له ده ره وه ی خوێ روو ده دات، پشتگوێ بخات، ئەوه هه ر زوو ده بیته رۆشنییرییه کی داخراو و به ره و پووچانه وه و ده ست به تالی ده روا ت.

زۆر که س گله بی ئەوه له شیخ نووری ده که ن گوایه تا دوا هه ناسه ی ژبانی ده ستبه رداری قافییه نه بووه، له کاتییکدا سه ره تای شیعری شیخ نووری و لوتکه ی به خششی شیعری به به راورد له گه ل شاعیرانی ده ر و دراوسی زۆر لیکتره وه نزیکن، بۆ نمونه یه که م کاری نیما تا ئەوه پری سنور به کارێکی لاساییکه ره وه داده نری که له قالی مه سنه وی دا پرشته وه، له ژیر ناوونیشانی (چیرۆکی ره نگ زه رد) که له سالی ۱۹۲۱ دا نووسیوه تی، ئەم شیعره له لایه نی هونه ریه وه له ریزی پاشماوه ی شیوازی ته قلیدی داده نری، به لام له ناوه رۆکدا ده چیته ژیر کاریگه ری شیعری ئەورووپایییه وه، بگره به تۆماریک ده زانی بۆ زۆریه ی ئەو ناوه رۆکانه ی که له ناو شیعری ئەورووپایی هاوچه رخدا باون، هه ر له گۆزانی وتن بۆ ژبانی ئازادی و بیزاری له ده ست ژبانی شار و ئاهو سه ره ت هه لکیشان بۆ خو شه ویستییه کی به ئاکام نه گه یشتوو، یان خو شه ویستییه کی ون بوو، تا ده ربهرینی ئاوات و خواستی لاویک و خه ونه کانی. هه رچه نده ئەو قوئاغه ی شیعره کانی فۆرمیکی زه نه ی تیدا به دی نا کری، که یه کیتی شیعری تیدا بی، واته کیش و وینه و زمان و با به ته که به یه ک ئاراسته دا کاریگه ری هه بی، به لام شیعری (ئه فسانه) به سه ره تای راسته قینه ی ئەو داده نین، هه ره وک چۆن به (پالتۆی گۆگۆل) ی شیعری فارسی ئازادی ده ژمبیرن، که دوورکه وتنه وه له شاعیره ته قلیدییه کانی فارس به روونی به سه ریه وه دیاره و شاعیر به راشکاوی تیدا ره خه ی له حافزی شیرازی گرتوه، شیعره که ش با یوگرافیا یه کی درێژه که بریتییه له سه د و بیست و شه ش برگه و تیبیدا هه ر برگه یه ک له پینج نیوه دیر پیکدی که شاعیر له و شیعره دا ده ستی به قافییه وه گرتوه و وه ک دوا

پروالتهی خوږپاریزی له لای ماوه ته وه، به لامل هه رچی لایه نی عهرووزی تهقلیدیه، نه وه دهستی لی هه لگرتووه، پاشان بهیتی شیعر له لای نه وهک خوږی ماوه ته وه، به لامل وهک به کیتی مانا نه ماوه ته وه. نه و قسانه ی لیره دا سه باره ت به نیما یوشیح کراون زور له ههنگاهه کانی شیخ نووری نزیکمان ده خه نه وه، که راسته له شیعه کانییدا وهک پروالته تیک دهسته ردارای قافیه نه بووه، به لامل عهرووزی دهسکاری کردووه، له م ههنگاوی نوپکرده وه به یدا کیشی عهرووز و کیشی هیجایی تیکه ل به یه کتر کردووه.

بیگومان شیخ نووری به کیکه له وه که سانه ی که رهوش و خو و خهسله تی، پله و پایه ی کومه لایه تی، لایه نی مرؤفانه ی، فره به هره بییه که ی دهیکه نه یه کیک له وانه ی بلتین به راستی نه و پیاوه بو شیعر و نه دهب زاوه، نه گهر هه لومه رچی له بارتر له ژبانی که سی نه ودا هه بوايه، نه وه نه و به هره انه ی زور گه ورتتر و دره وشا ورتتر ده رده که ورتن، چونکه سه ره رای نه و فره به هره بییه ی، نه و توانایی و هیزه خوږسک و سروشتییه ی له ودا بووه، هه ر خوږی پیاویکی جگه رسوژی میلله ت و ولاتپار تیزیش بووه، نه و هه میشه ههستی به مه زلوممییه تی میلله تی خوږی کردووه، بوږه وهک دلسوژتیکي خه مخوږ بو میلله تیکي بی پشتیوان و بی که س و دواکه و توو له هه موو شتیکی نه و دنیا یه، هه ولای داوه و تیکو شواوه و به هره و توانایی خوږی له زور بواری جوږاوجوږدا تاقی کردووه ته وه، نهک نه وه ی کردوویه تی هه ر به ته نیا له بواری تاقیکر دنه ودا بمینت، بگره ویستوویه تی نه و نه رک و کاره ی رایده پهریتنی جی دهستی تیدا دیار بیت و وهک شوین پی هه لگرتیکي چاکی سه رده می خوږی هزی کردووه له زور بواردا که موکوپیه ک، بو شاییه ک پر بکاته وه و رچه و دهق و مؤره که ی بشکینت و بیسه لمینت که میلله تی نه و هیچی له میلله تانی دیکه که متر نیسه، بوږه ده توانین بلتین لیته اتوانه بو نه و بو ارانه هاتووه ته مه یدان، نه ویش له پال به هره ی شاعیریتی، روژنامه نووسی، وه رگپران، پیه س و ئوپه ریت نووسین، ره خه گری، وتار نووسین، دهنگ خوږی، ده رکه و تووه و وهک نالا هه لگرتیکي (بیری نوږ) له کوردستان حیسابی بو ده کری، که بو هه موو نه و بو ارانه چی له ده ست هاتبی دریغی نه کردووه، له پیناوی گه یشتنه وه ی نه ته وه که ی به ئاستی کاروانی پیشکه و تووی میلله تانی پیشکه و توو و بلا و کردنه وه ی بیروباوه ری نوږخوازانه و پیشکه و تنخوازانه تا نیمه ش وهک نه و میلله تانه له ره وتی شارستانیته دوا نه که وین.

له راستیدا باسکار و لیتوویته وه ی کورد باسی نه و قوناغه ههستیاره بکات که شیخ نووری شیخ سالح-ی تیدا ژباوه و کاری کردووه، نا کرئ خوږی له که سایه تییه کی گرنگی وهک نه و بیوږی، چونکه کار و به خشش و به ره مه کانی ده توانم بلیم له گه ل ده ستاویته کانی نه و سه رده مه ته و او که ری به کترین، من وهک که سپک که با یه خم به شیعی نوږی و شاعیره نوږخوازه کانی ده دا نه ده کرا بو گه ران به دوا ی به رپاکه ر و دامه زرینه ری سه رته تا و ره گوږیسه کانی نه و بزاقه نوږخوازانه یه ناو ری جیددیبا نه له به ره هم و شیعی شیخ نووری نه ده مه وه، بوږه له و تافی گه نجیتیه مه دا که و تمه کنه و پشکنین و گه ران و سه ر و سوږا کردنی به ره مه ی نه و شاعیره، به مه ش کاتیکي زیترین و گرنگی ژبانی لاویتیم بو نه و شاعیره ته رخان کرد که ده توانم بلیم تا روژی گه یاندنی پرؤژه که م به چاپخانه له لای من بو بووه (کیشه) و (مه سه له یه ک)، نه و پرؤژه یه ش به و په رشوبلاوی و پچر پچری و پرونا ککرده وه ی سه رده م و شیعه رکان نزیکه ی (۵ - ۶) سالی له ته مه نی جوانی لاوی من برد، که له و کاتانه دا به و هیز و توانا بییه وه بو هه ر کاریک، ئامانجیک ته رخانم بکر دایه، زور به ره و پیشی ده بردم و ده سته که وت و دا هاتی زوږیسه ده ستم ده خست، به لامل من هه میشه له نووسینی خوږدا کردوومه به عاده ت ریگای راستگو یانه ی پر زه حمه ت و مهینه تی و پر درک و دال و کیشه م هه لپژاردووه، که نه وه ش هه میشه تووشی سه ره شه و بگره و به رده و زهره ر و زبانی ماددی و مه عنه وی کردووم. بو نه م قسانه شم هاوږی و برادره نزیکه کانم ئاگادارن و شایه دی نه و هم بو ده دن، منیش ئیستا نهک هه ر له و کارانه م په شیمان نیم، بگره نه گه ر جاریکي دیکه ش تیهه لپجمه وه هه ر نه و ریگا سه ختانه بو ریبازی نووسینی خوږم ده گر مه به ر، با سه رانه و باجی زوږتریشی لیم بویت.

ئاخر له و سه رده مه دا کئ سه ر و ملی خوږی له و چه قوږه ده سوی شیخ نووری-یه ک که وهک یه کیک له نه دنامه به ریزه کانی خانه واده سه ره رزه که ی به منی وت ئاگامان لییه سه باره ت به و کاره ی گرتووه ته ده ست چ حه شر و په تپه تینیتکت پی ده کری، تو ش وهک نیمه و بنه ماله که مان به ر نه فره تی فیعه ونه کان که و تووی. هږبه که شی نه و زمان به دانه بوون که له هه موو سه رده میتکدا ئاشیان ده گه ری و به ناز په روه رده کراوی هه موو روژگار و ده سه لات و بارو دوختیکن، نه و سا که ش له ژیره وه له گه ل ده سه لات و شه یتان ده ستیان تیکه ل کردبو و فاوستیانه هه لسوکه وتیان ده کرد، له سه ره وه روږلی فریشته یان ده گپرا، له ژیره وه ش هه موو کار و کرده وه یه کی نیمه و مانانیا ن بو روژیم ته فسیر ده کرد، ته نانه ت وهک له کاتی

(لیکۆلینهوه) له دائیره‌ی ئەمنه سووره‌که پێیان وتم ده‌زانین تۆ چای زه‌رد، یان به‌ره‌نگ ده‌خۆیته‌وه، به‌لێ ئه‌و کاتانه که ئه‌و بنه‌ماله‌یه له لایه‌ن ئه‌وانه‌وه به‌گه‌وره‌ترین (مخرب - تێکده‌ر) له قه‌له‌م درابوون، منی‌ش خه‌ریکی ساغکردنه‌وه و کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ بووم، بۆیه پڕیشکیکی زۆری ئه‌و ئاگره‌ی ئه‌وانی پێ ده‌سووتا به‌ر من و مال و مندالم که‌وت و له هێتان و بردن و سه‌ر و دل گرتن و هه‌ره‌شه و ته‌نانه‌ت قوتکردنه‌وه‌ی کتێبیک و به‌چاپ گه‌یاندنی له لایه‌ن که‌سیک که نه‌ک هه‌ر پێوه‌ندی به‌دنیای پاک و بی گه‌ردی نووسینه‌وه نه‌بوو، بگه‌ر له کاتی خۆیدا جه‌للادیکی به‌ناو و ده‌نگی هه‌یه‌ی که رکووکیش بوو، ئەمانه هه‌مووی ته‌نیا بۆ ئاسته‌نگ دروستکردن بوون بۆ من و بۆ ده‌ره‌نه‌چوون، یان شتواندن و دروستکردنی غه‌لبه‌ غه‌لب و هه‌را و ئازاوه‌یه‌ک بوو له ده‌وره‌یه‌ری کتێبه‌که‌م، تا چاپ نه‌کرت یان له باه‌خ و گرنگیه‌که‌ی که‌م بکرتته‌وه. ته‌نانه‌ت قسه‌ی وایان ده‌کرد که هیچ کوردیک زه‌ره‌یه‌ک کوردبوون له گیانیدا هه‌بووی، رووی نه‌هاتوه بیک و هه‌ک ئه‌وه‌ی من خه‌لکی ئه‌و شاره نیم بۆچی هاتووم خۆم به‌شيعر و ژيانى شېخ نوورى-یه‌وه خه‌ریک کردوه؟ به‌لام من وه‌ک ته‌حه‌داکردن له به‌یاننامه‌یه‌که‌دا که به‌سه‌د دانه چاپ و بلاوم کردوه باسی دزینی کتێبه‌که‌م کرد و له داها‌تووشدا زیاتر له‌مه‌ر چه‌وسانه‌وه‌ی ئه‌و کتێبه و شتیه‌ی چاپکردن و قه‌رزه‌کانی که‌وته ئه‌ستۆم و پاشقول گرتنه‌کان به‌دوورودرێژی ده‌نووسم و خه‌لکانیکى زۆریش شوکر ماون و له‌و کیشانه‌ی بۆیان نامه‌وه ئاگادارن، زۆر نووسه‌ر و باسکاری لاوازی کوردیش هه‌بوون، ئه‌و کتێبه دزراوه‌یان ده‌کرده سه‌رچاوه‌ی نووسین و باسه‌کانیان، وه‌ک مه‌راییکردن و مامه‌حه‌مه‌یی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی تا بکه‌ونه به‌ر په‌حمه‌تی به‌خشنده‌یی ئه‌وه‌وه. ئه‌وه‌ی که جیبی ئه‌سه‌فی گه‌وره‌ش بوو له پاش پاپه‌رین هه‌ر ئه‌و که‌سانه بوونه قاره‌مانی یه‌که‌می سه‌ر گۆره‌پانه‌که و هه‌ر ئه‌وانیش بوون جاریکى دی وه‌ک نه‌ بایان دیبێ و نه‌ بۆران، که‌وته‌وه دابه‌شکردنی ناسنامه‌ی نیشتمانی‌ه‌روه‌ریتی به‌سه‌ر ئه‌م و ئه‌ودا.

چاپی یه‌که‌می ئه‌م کتێبه وه‌ک پێشتر باسم کرد تووشی گێرمه و کیشه‌ی زۆری کردم، ئەمه‌ چ له لایه‌ن نووسه‌ران و ئەدیبا‌نی کورده‌وه بووبێ، یان له لایه‌ن داووده‌زگای رۆشنی‌ری و سیاسى ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه بێ، ئەمه‌ باسیکه له ده‌رفه‌تیکى نزیکدا به‌تیروته‌سه‌لی لێی ده‌دوێم. ئه‌وه‌ی باسم کرد چه‌ند ئاماره‌یه‌کی خێران که پتوبست بوو خۆمی لێ نه‌بوێرم و به‌سه‌رپێش بێ باسیکی لێوه بکه‌م، بۆیه چاپی یه‌که‌می ئه‌و دوو

به‌رگه‌ی بلاوکرایه‌وه زۆر به‌ناریکی و به‌ناشیرینی له چاپ دران، سه‌ره‌رای روودانی هه‌له‌یه‌کی ئیجگار زۆر که هه‌ندیکیانم لێ ده‌ستنیشان کرد و له کاتی خۆیدا بلاوم کردنه‌وه، به‌لام زۆریش له‌وه زیاتر مابوون که په‌نجهم بۆیان رانه‌کیشابوو، ئەم هه‌له هونه‌ری و چاپیانه و ئه‌و بر و بیانوو و کیشه و به‌ره‌یه‌ی بۆ چاپی کتێبه‌که و بۆ من دروست کران، سه‌ره‌رای قه‌رزیکى زۆر که که‌وته سه‌ر شانم له ئەنجامی سووربوونه‌وه بۆ له چاپدانی و زۆری ئه‌م هه‌موو سه‌فه‌رانه‌ی کردم تا له ده‌می چه‌زای سانسۆر رزگارم کرد و پاشان ئه‌و ته‌گه‌رانه‌ی له‌وئ رووبه‌رووم کرانه‌وه به‌لابردنی به‌شیکى زۆری شيعره‌کان و لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری نووسینه‌که‌م، سووربوون و پێداگری منی‌ش بۆ ئه‌وه‌ی کار و پرۆژه‌که‌م به‌کاملی و به‌ته‌واوی ده‌ریچێ و پاشان بۆ روونه‌دانی هه‌له‌ی چاپ له سلیمانیه‌وه به‌ده‌یان سه‌فه‌ری به‌غدام کرد، به‌لام ئەنجام کاره‌که هه‌ر به‌خواستی من هه‌لنه‌سوورا، له پاشان ئه‌وانه‌ی چاویان به‌کاره‌که هه‌لنه‌ده‌هات ئه‌و هه‌له چاپیانه‌شیان له‌سه‌رمان کرد به‌مال و به‌که‌موکوری بۆیان حیساب کردین، هه‌رچه‌نده ئه‌وانه چه‌ند ده‌نگ و نووزه‌یه‌کی بچووک و سنووردار بوون که له به‌رانبه‌ر ده‌نگی دل‌سۆزان و رووناکبیران و نووسه‌رانی خاوه‌ن ئینساف و وێژدان و که‌سایه‌تی خۆی به‌پێوه رانه‌ده‌گرت، چونکه هیچ نه‌بێ ئه‌و که‌ره‌سته‌یه‌ی من تا ئیستا بووه‌ته که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی بۆ وه‌رگرتنی دوو نامه‌ی دکتۆرا له باره‌ی ئه‌و شاعیره‌وه، هه‌روه‌ها ناوی ئه‌و شاعیره که‌وته‌وه سباقی میژوویی خۆی و له شوی‌تی شیاوی خۆی دانرا و سالانه یاد ده‌کرایه‌وه و ته‌نانه‌ت مامۆستایه‌کی وه‌ک د. مارف خه‌زنه‌دار وه‌ک سه‌ره‌رشتیکاری تیزی خۆیندنی بالا ناوی له کتێبه‌که‌م نا ئینسیکلۆپیدیای شېخ نوورى و کتیبی سه‌ر میژ، واته نابێ بخریته‌ ناو کتیبخانه‌وه و زۆر ستایشی تر که زیاتر بوونه مایه‌ی دل‌خۆشیوونی من و زۆر له‌و ده‌رده‌سه‌ری و ئازار و پاشقول لێگرتن و هیلاکی و ماندوویتییه‌ی له بیرم برده‌وه.

من که بۆ چاپی دووهم خۆم گورج کردوه به‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌له‌نوێ له چاپدانه‌وه‌ی ئه‌م دیوانه، زۆر چه‌زم ده‌کرد سه‌ره‌له‌نوێ بکه‌ومه‌وه کارکردن له‌سه‌ر پرۆژه‌که و فراوانتری بکه‌م، پاشان که سه‌یرم کرد، ده‌سکاری نه‌کردنی جوانتر و چاک‌تره، چونکه ئه‌وه‌ی له هه‌شتایه‌کاندا چاپ کراوه وه‌ک پرۆژه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و به‌یاننامه‌یه‌کی سیاسى - رووناکبیری خراوته‌ روو، من له ئیستادا ته‌نیا به‌وه‌نده وازم لێ هێنا که هه‌له‌به‌ری بکه‌م و له رووی زمان و که‌موکوری هونه‌ری و هه‌له‌ی چاپه‌وه بنه‌ر بکری، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی له باره‌ی ئه‌و

شاعیرهوه نووسراوه بیانخه مه ناو بیبلیۆگرافیا یه که وه و ئەوی تریش پیم چاکتر بو وهک نووسینی قوئاغیکی ئەدهبی خۆم دهسکاری نه کهم و وهک خۆی به جیتی بهیلم، لهو ماوه یه شدا که نزیکه بیست و نه وهنده سال به سهر چاپی یه که میدا تیپه ربه و له بهر نه وهش که ماوه یه کی زۆر دوور درێژه له شاری سلیمانی دوور که وتوومه تهوه، بیجگه له وهی ئەوساکه له بهر هه مه کانی شاعیر به دهستم هینابوو، هیچی ترم وه گیر نه کهوت و کهس له هیچ لایه که وه شتیکی بلاو نه کردهوه، شیعریک یان بیرو رایه کی نوتی له وانهی من زیاتری پتی بی، بۆیه ئەم چاپهش وهک خۆی هینا رایه وه، ته نیا لایه نی هونه ری و ته کنیکی نه بی، بریار بشم دا ههر بۆچوونیک و باس و بابه تیکی دیکه م هه بی له دوو نوتی کتیب و نووسینی جیاواز و تایبه تدا به جودا چاپ و بلاویان ده که مه وه، ئەوه سه ره رای ئەوهش که ئەو قه ناعه تهی ئەوساکه به رانه ر به شاعیره تهی و به هره و که سایه تی شیخ نووری هه مبوو، ئیستا هه هه مان قه ناعه ت و بریار و بۆچوونم له باره یه وه هه به و لیره دا پیم وایه هه ر شتی بنووسم و بلیم شتیکی نوو و جیاواز نابێ له وه زیاتر که له ویدا وتومه، به لام به داخه وه ئیستا هه ندی کهس هه ن، له سه ره قه وانی ئایدیۆلۆژیانه ی کۆنکرتیانه ی خۆیان به رده وامن و پیمان وایه وه زیفه دیتن و کارکردنی شیخ نووری له وه زیفه دا به هره ی شاعیریتی تیدا کوشتوه، وهک بلتی هه رچی نووسه ر و شاعیری ئەوسا و ئیستا هه به هه موویان خۆیان ته نیا بۆ نووسین و شیعر ته رخان کردب و نان و بژیوی ژبانیان به شیعر و نووسین مه یسه ر کردب، ته نیا ئەوه شیخ نووری-یه که وه زیفه دهستی ناوه ته بینه قاقای و به هره که ی لاواز کرده وه و کوشتویه تی، به حبساب ئەو قسانه له نیه ت پاک و له دلسوژی و خه مخۆرییه وه بۆ شیخ نووری ده کرین، وهک بلتی وه زیفه په کی خستب و له داهینان و نوویونه وه دووری خستب ته وه و له په لوپۆی خستب و به قسه ی ئەوان ده بویه شیخ نووری ته نیا خۆی بۆ نووسینی شیعر و ئەدهب ته رخان بکر دایه و بۆ شیعر بژیایه چاکتر بو!

دۆست و ناشنای دیرینم کاک عه لی به گی حوسین به گی جاف که هاوڕیبه تهی له گه ل مامۆستا گۆران-دا هه بووه و له ناشتیخوازانیشدا له سالانی ۱۹۵۸ به داوه هه ر پیکه وه کاریان کرده وه و له گه لی بووه بۆ گیرامه وه: جارتیکیان به مامۆستا گۆرانم گوت له دهستم بهاتایه ژبان و بژیویم بۆ دابین ده کرد بۆ ئەوهی دهستت به تال بویه خۆت بۆ شیعر نووسین ته رخان بکر دایه و ته نیا خه ربکی سه فه ر و گه شتکردن بویتایه، تا دهیان شتی دیکه ی وهک گه شته که ی هه ورامان و قه رداغت بنووسیا به. منیش پیم وت ئنجا کاک عه لی کێ

ده لی مامۆستا گۆران ژبانی مسۆگه ر بویه و بژیوی ژبانی بۆ دابین بکرایه ده یته وانی شیعی جووان بنووسی و له شیعر نووسینی جووان نه ده چوو وه؟

به راورد کردنی شاعیریکی کورد له گه ل شاعیریکی دیکه ی کورد کاریکی نه شیاو و نه گونجاوه و ناکرێ دوو شاعیری یه ک نه ته وه به یه کتر به راورد بکرین و به بالایی یه کتر بیان بپین، چونکه ئەدهبی به راورد کردن به هه ر دوو قوتابخانه ی فه ره نسی و ئەمریکیشه وه هه لومه رچی تایبه تی خۆیان هه به و ئەو جۆره به راورده هه لانه ی ئیمه له گه ل په رهنسیه کانی ئەدهبی به راوردکاری یه ک ناگر نه وه، بۆیه وهک چۆن ناکرێ (کامه ران) و (دیلان) پیکه وه به راورد بکه ین، هه ر به و جۆره ش ناکرێ (شیخ نووری) و (گۆران) له گه ل یه کتری به راورد بکرین، چونکه ئەو دوو شاعیره که پیکه وه ده یانروانییه یه ک کلاوڕۆژنه، من به ته و اوکاری یه کتریان ده زانم، بۆ تۆخ کردن و قه تمه رکردنی سیما یه کانی شیعی نوێخوازانیه ی قوئاغیک، چونکه راسته هه ریه که یان تایبه تمه ندی و جیاوازی هونه ری و شیعی و ژبان و گوزهرانی خۆیان هه به، هه ر دوو کیشیان له پیناوی یه ک ئامانجا کاریان کرده وه که دامه زراندن و ریشه دا کو تانی دیارده ی نوێخوازییه له ناو شیعی کوریدا.

پیشتر وتمان شیخ نووری فه رمانبه ری نه بووه له سه ره ته ختی شاهانه ی شیعی نوو دانرابی، چونکه پرۆسه ی نوویونه وه به شه و و رۆژی پتی ناگات و سه ره هه لنادا، به لکو ریکه بۆ خۆشکردن و ماوه و پشوی ده وی تا ئەو تپروانییه نوێخوازانیه و که ره سه ته کانی ده برینی پتی ده گات، ئەمه ش هه لومه رچی تایبه تی و بارودۆخی ژبانی سه رده م و قوئاغه که ی ده وی، وهک چۆن هه لومه رچی پیکه یینی که ره سه ته ی ده برین و په خسانی هه لومه رچی خۆی شاعیره که ی ده وی، به لام هه ر دوو هۆیه خۆی و مه وزووعیه که بۆ شاعیریکی وهک شیخ نووری په خساوه تا بته وانی به پیر ئەو دا وایه میژوو و حه تمیه تی میژوو وه بچی و له گه ل پرودا و پشها ته کانی سه رده م و پرودا وه کانی، شان به شان له گه ل ریتمی سه رده مه که پروات.

شیخ نووری له گه ل هه لایسانی بزوتنه وه ی رزگاریخوازانیه نیشتمانی و به ریا بوونی راپه رین و شوێشه کان له دژی داگیرکه ران دهستی دایه نوویونه وه و هاته مه یدانی نوێخوازییه وه، چونکه هۆشیاری کۆمه لایه تی و سیاسی و پرونا کبیری گونجاوی پتی بوو،

خۆی، هەر بۆیهش ئیمه ویستوو مانه ئەو حەقیقه تانه بخهینه ناو چوارچێوهی میژووویی خۆیهوه، بۆیهش هیچ پەخنه گرتیک یان میژوونووسیکی ئەدەب ناتوانی گرنگی شیخ نووری له ههنگاونان و جوولانهوهی لهسەر نهخشهی نوێخوازی بهلاوه بنی و نادیدهی بگری.

خۆشی وهک نازادیخوازیکی چاوی بریوووه نازادی و له ناسۆی دهروانی و له بواری کاری کۆمه لایه تیش دوانه کهوتبوو، ئەمانه هه موویان له پال هۆیه گرنه گه کانی دیکه ی دهستی که تویشووی رۆشنییری هاوچه رخ بوو، دابونه ریتی شیعیری پێ گۆری و چستر نه یه توانی به رانه به و گۆرانکار یانه دۆش دایمینی و دهسته پاچه بوهستی، بۆیه ئەوهی به دیدی خه یال و جیهان بینی و دل و ویژدانیدا گوزهر یان ده کرد، بزاقیکی نوێخوازانه گرتیبه خۆیه وه.

لیره دا شیخ نووری که شیعیری به ره و دنیای نوێبوونه وه برد و له بواری نووسیینی شیعیر و ئەدهبیات دهستی دایه شۆرشیک، ئەوه ناگه یه نی که ئیتر به یه کجاری دهسته ردار ی کیشی عهرووز بووی، به لکو له زۆر هه ولدا کیشی عهرووزی له گه ل کیشه هیجائییه کان تی که ل کردوه و هه ندی جار یه به ته وای له سه ر کیشی خۆمالی گیر ساوه ته وه (به نموونه له شیعیری په پوله دا)، تا بتوانی ئەو نازادییه ی دهستی، کراوه تر یی و به تیرو ته سه لی گوزار شت له ژیان و قو ناغیکی نوێ بکات، کار کردن له سه ر دوو دنیای جیاواز مانای دوودلی و بی باوه ری نییه به چه مکی نوێخوازی، ئەوه ونده ی دهر فه تی گه و ره تر و به رینتر له به رده می شاعیر ده کاته وه بۆ ئەوه ی هه ندی جار به کیشی (عهرووز) یان به مه جزو ئاتی په ی به گرتی دهر برین بیات، چونکه هه ندی با به ت و گوزار شت کردن له هه ندی حاله تی ویزدانی به و کیشه زیاتر ده توانی دهسته مو بگری و په ی پێ بیری، نه ک به زۆره ملی جلیکی بکاته بهر، شاعیری چاک ده ست له شیعه ره که ی به رده دا و وازی لی ده هیتی خۆی کراسی خۆی هه لده بژی، نه ک به زۆر کراسیکی دیاریکراوی بکرتیه بهر. بۆ نموونه ماموستا هه ردی شاعیریکی نوێخوازه، دید و جیهان بینی نوئییه، به لام شیعه ره کانی له سه ر شیوه ی عهرووز نووسیوه، ئەوه ش هه رگیز نابیتته هۆی دهر هیتانی له ناو بزوتنه وه ی نوێخوازی شیعیری کوردی. بۆ شاعیریکی وه ک شیخ نووری ناگری هه ر له سه ره تای نوێبوونه وه وه، یه کسه ر عهرووز توو هه لبا و هه موو شیعه ره کانی به دوور له عهرووز و له قافییه بنووسی، چونکه له سه ره تای ئەو نوێخوازییه وه ده بی بیسه لمینی که توانایی و ده سه لاتی به سه ر عهرووزدا ده شک، ئنجا به هۆشیارییه وه روو ده کاته وه کیشه خۆمالییه کان، که به کیشی نه ته وه بی ناوزه ده کرتین. گرنه گه به رده و امبوونی شیخ نووری به و قه ناعه ته وه تا دوا هه ناسه ی ژیا نی وه ک له و نامه یه دا دهر ده که و ی که بۆ ماموستا (عه لانه دین سه جادی) نووسیوه و دا کوکی له نوێخوازی راسته قینه و هۆشیار ده کات، نه ک نوێخوازییه ک که بیته مایه ی ناشیرین کردن و دزیوکردنی رووی نوێخوازی و له نه فامییه وه دهستی بۆ درێژ بگری، که ئەمه ش سووربوونه له سه ر ئەو میتۆد و ریبازه ی

پیشدهستی

ماوهیه کی کم نه بوو بیری نووسین له سهر قوناغی راجه نبوی شیعری هاوچه رخی کوردی له سهرمدا ده خولایه وه، ههرچند لیکم ده دایه وه و ده مهینا و ده مبرد، نه مده ویترا و زاتم نه ده کرد خۆم له قهری ئه و ئیشه بدهم، چونکه ههستم ده کرد خۆ خه ریک کردن به لیکۆلینه وه یه کی وا به و شیوه لیل و هه لئاوییه ی ئه مپۆکه ده بیبین، جۆره سه رکبشی کردن و هه ولدانیکی بیهووده یه . سه ره نجام و ئاکامه که شی به ده سه ته پینانی کۆمه لئی بیرو پای هه ره مه بیبه، که دووره له گیانی لیپرسینه وه و له وسه ریشدا نه مه وزووعیه ت و نه زانست په روه ران ئه و رایانه یان لی وه رنه ده گرتم.

بیگومان ئه مپۆکه هه موو ئه وانیه ی خه ریکی لیتوتیژینه وه و لیکۆلینه وه ن، که ره سه ته ی نووسینی ئه م قوناغه شیعریه په ریه له کتیبخانه ی کوردیدا شک نابن، به لانی که مه وه ته وای به ره مه ی شاعیرانی ئه و قوناغه یان له به رده ستدا نیبه، که ئه مه یان که ره سه سه ره تاییه هه ره پیوسته که ی ده ستی لیتوتیژره وه یه . که حال به م شیویه بیت، چون ده ره قه تی نووسین له سهر ئه و ته کانه شیعریه دیم، که لق و پۆی بو زۆر لایه ن و سووچی تری ژبانی ئه و سه رده مه په رش و بلاو کردوه ته وه؟! چون بویرم خه ریکی کاریکی وا بيم، له کاتیکدا ئه و شاعیرانه ی که ربه رایه تی بزوتنه وه ی شیعری هاوچه رخیان کردوه، به ره مه کانیان له چاپ نه دراب و که س مشووری کۆکرده وه و ساغ کردنه وه یانی نه خواردی؟! ئه گه ر وا نیبه ئه ی کوا به ره مه ی چاپکراوی (شیخ نووری شیخ صالح) و (عه بدولرهمان به گی نفوس) و (ره شید نه جیب) و (ره فیق حیلمی) که مامۆستا (گۆزان) ده وری له تازه کردنه وه ی شیعری کوردیدا دیار کردوه؟! یان کوانی ئه و دیوانه ی (پیره میترد) که جیتی متمانه پیکردن بیت و به ته وای ساغ کرابه ته وه، که (پیره میترد) رینگه خۆشکهری تازه کردنه وه که یه؟! ئیتر که ئه مه یه واقیعی حالی شیعری هاوچه رخی کوردی، چون ده کړی له باره یه وه بنووسریت و رای له سه ر بدریت، له کاتیکدا زۆره ی که لوکوژینه کانی تاریک و لیل بی؟! ده بی به رنامه ی ئه کادیمیانه ی ئه و لیکۆلینه وه یه له سه ر چ کۆله گه یه ک ویستا بیت که باسی قوناغی بکات، به للام قوناغه که هیشتا پر بی له که له به ر و ته مومژ و پیچوپه نای ده ق و مور نه شکاو؟! یا ده بی ئه و لیکۆلینه وه یه چه ند مه وزووعیه تی پیکا بی و به گیانیکی زانسته یه وه نووسرا بی، تا له وسه ر بتوانی

بپاریکی ره خنه یی راست و دروست له مه ر ئه و قوناغه بداته ده سه ته وه؟!

خۆ ده کرا منیش وه ک ئه و که سانه ی له م باسه دواون بيم و هه ندی شتی گشتی دوور له به رنامه ی زانستی بلیم و به م کاره زیانم له بزوتنه وه ی شیعری تازه بدایه و گری کۆپره که یم ئه وه نده ی دی ئالۆز بکرا یه، له جباتی ئه وه ی سوودی بی بگه یه نم و رووناکی به خمه سه ر لایه نه تاریک و نووته که کانی، له زۆر سه ره وه حه قبقه تم به خسته بایه ژیر لیومه وه و له و سه ریشدا ئه گه ر بیانوتایه بۆچی به لای ئه و شاعیرانه دا تۆزت نه کردوه و مافی ئه وانی دیکه ت خواردوه؟! ئه وه ده سه ته جی له وه رامیکی حازر به ده ستدا ده مگوت: (به ره مه ی شیعری ئه وانم له به ر ده ستدا نه بوو)!!

ئه مپۆکه دوا ی ئه وه ی سی و پینج سال زباتره به سه ر به ریا کردنی بزوتنه وه ی شیعری عه ره بی هاوچه رخ تیده په ری و دوا ی ئه وه ی به ده یان نامه ی ماسته ر و دکتۆرا و به هه زاران لاپه ره له سه ر ئه و بزوتنه وه یه نووسراوه، له یه کیکی له و لیکۆلینه وه هه ره تازانه ی ده رباره ی شیعری هاوچه رخی عه ره بی نووسراوه - که نامه یه کی ماسته ره - بگوتی: (زۆریه ی ئه و نووسینه «واته ئه وانیه له سه ر شیعری تازه نووسراون - ئا - ع» له گه ل ئه وه ش که زۆرن به رنامه یه کی ته وایان نیبه، یا له قوناغیکی زوودا نووسراون، که پیوسته ئه مپۆکه چاویان پیدا بگتیرینه وه، یا چه مکیکی باس کراوه، زۆر چه مک و لایه نی دیکه ی پشتگوئ خراوه) (۱) یا بلیت: (بۆم روون بووه له و سالانه دا بارودۆخی عیراق به گشتی، له لایه نی رامیاری و فیکری و ئابووری و کۆمه لایه تییه وه هیشتا به ته وای لی نه کۆلراوه ته وه، له و بواره شدا سه رچاوه یه کی ئه و تۆ به ده سه ته وه نیبه که لیتوتیژره وه و لای بکات نه گه رپته وه سه ر ئه و سه رچاوه په رش و بلاوانه ی ئیره و ئه وی، که په نجه ی بۆ ئه و باه تانه راکیشاوه) (۲) له کاتیکدا ئه مه ده لیت، که تا ئه مپۆ به ته نیا شاعیریکی وه ک (عه بدولوه هاب ئه لبه یاتی) که هیشتا خۆی له ژباندا یه، که چی به ده یان نامه ی ماسته ر و دکتۆرا له سه ر شیعری ئه و وه رگیراوه و به ده یان لیکۆلینه وه ی قوولی له سه ر نووسراوه و چه ند جاریک سه رجه می شیعره کانی له چاپ دراونه ته وه، جگه له و هه موو سه رچاوه جۆر به جۆره ی ده رباره ی ژبانی کۆمه لایه تی و فیکری و سیاسی ئه و

(۱) یوسف الصائغ: الشعر الحر في العراق منذ نشأته حتى ۱۹۵۸ - رسالة ماجستير - ۱۹۷۸ -

بغداد مطبعة الاديب البغدادية ل ۳ - ۴ .

(۲) هه مان سه رچاوه ی پیتشول ۴ .

سهردهمه نووسراون. ئەمه ئەگەر رای رەخنەگرتیکی عەرەب بێت که سەرچاوهیهکی زۆر و زەبەندی لەسەر شیعری تازه له بەردهستدایه، دەبێ رەخنەگرتیکی کورد بۆی چی که جاری شیعری شاعیرهکانی له بەردهستدا نییه و به ته‌واوی بۆی ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه؟ یان چ هه‌ول و کوششیکه بێ پایان و خۆ بۆ ته‌رخان کردن و کاتیکی زۆری بۆیت تا بتوانی له‌و قوناغه بکۆلتیه‌وه؟! ئنجا که ئەم قوناغه جاری شتیکی نه‌وتۆی بۆ نه‌کرا بێت، چون ده‌کری بکه‌وینه به‌راورد کردنی له‌گه‌ڵ قوناغی به‌ره‌و دوا، که باری شیعری نه‌م‌پ‌رۆکه‌مانه‌؟!.

خوێنه‌ری به‌رێزم، رهنگه‌ ئیستا تۆش له‌گه‌ڵم بێت له‌وه‌ی ئەو قوناغه شیعریه‌ پێویستی به‌وه هه‌یه‌ شاره‌زایان له‌ زۆر سهره‌وه‌ لێی بدوین، لێدوانی زانستیانه‌ نه‌ک هه‌ره‌مه‌یی که وه‌ک (گۆرانی سه‌رخۆش و ورینه‌ی نه‌خۆش) قسه‌ فری دان بێت، چونکه‌ نا‌کری له‌ باسکردنی دیارده‌یه‌کی شیعری وا دا که له‌ باریکی رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و می‌ژوویی و ئابووریدا که‌وتوه‌ته‌وه، سه‌ریه‌خۆ باسی ئەو دیارده‌یه‌ بکریت و له‌م بارودۆخه‌ دا بپری. که له‌ هه‌موو رهنه‌ند و سووچ و مه‌ودایه‌کانی ئەو سهرده‌مه‌ کۆلرایه‌وه، ئەوسا که ده‌توانی به‌جیا له‌ به‌ره‌می شیعری و له‌ ژبانی ئەو شاعیرانه‌ش بکۆلتیه‌وه و به‌دوا‌ی سهرچاوه‌ی رۆشن‌بیریاندا بگه‌رێن. بۆ گه‌ران به‌دوا‌ی سهرچاوه‌ی رۆشن‌بیری ئەم شاعیرانه، ئەو که‌سه‌ی بیه‌وئ له‌و قوناغه شیعریه‌ بدوئ، بێگومان پێویستی به‌زانی زمانی (تورکی) و (فارسی) و ته‌نانه‌ت ئینگلیزیه‌ هه‌یه‌ له‌پا‌ل زمانی (عه‌ره‌بی) دا. هه‌ر هه‌یج نه‌بێ پێویستی به‌زانی زمانی (تورکی) هه‌یه‌ که به‌ هۆی ئەو زمانه‌وه‌ له‌و سهرده‌مه‌دا ئازووقه‌ی رۆشن‌بیری خۆیان خستوه، زانیی ئەو زمانه‌ هه‌یج نه‌بێ بۆ وه‌ستان بێت - به‌قوولێ - له‌سه‌ر ئەو راپه‌رینه‌ شیعریه‌ی که جه‌ماعه‌تی (شوعه‌رای فه‌جری ئاتی) له‌ شیعری تازه‌ی تورکیدا به‌رپایان کرد، ئەوسا ده‌زانین چیان وه‌رگرتوه و چیان به‌خشیه‌وه ده‌توانین ده‌وری هه‌ر شاعیریک له‌ شوێشی شیعری تازه و شوێنیان له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی شیعری ئەو سهرده‌مه‌ دیاری بکه‌ین، یان رێچکه‌ و رێ و شوێن و ته‌رز بۆچوون و روانینیان بۆ (تازه‌بوونه‌وه) و راده‌ی قوولێ و ساکاری تێگه‌یشته‌نیان له‌و (تازه‌بوونه‌وه) یه‌دا روون بکریته‌وه. ئەوسا ده‌توانین روونتر به‌ر پێی خۆمان ببینین و به‌بێ لایه‌نگیریکردنی پێش وه‌خته‌ی هه‌یج کام له‌و شاعیرانه‌ و دوور له‌ مه‌یلی ئایدۆلۆژی و هوررا و هوتاف کیشان بۆ هه‌یج کامیکیان، هه‌ریه‌که‌یان له‌ خانه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیان دا بنین و وینه‌یه‌کی ته‌واوی ئەم قوناغه شیعریه‌ بکیشین. به‌م پێیه‌ ده‌توانین به‌هه‌مان پێودانگ وینه‌ی قوناغی شیعری ئیستا بکیشین، ئینجا بۆمان هه‌یه‌ وینه‌ی هه‌ردوو

قوناغه‌که‌ له‌ یه‌کتر نزیک بکه‌ینه‌وه و هه‌ردوکی به‌روونی ببینین. ئەوه‌شمان بۆ یه‌کلا بێته‌وه که قوناغی شیعری نه‌م‌پ‌رۆکه‌ چی وه‌رگرتوه و چی به‌خشیه‌وه و چی خستوه‌ته‌ سه‌ر ته‌لاری قوناغی پێش خۆی.

به‌لای رای منه‌وه‌ بایه‌خدان به‌و ئیشه‌ مه‌یدانیانه، بایه‌خدا نه‌ به‌به‌شیکه‌ زیندووی کولتور و که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه‌ تیمان، که نه‌م‌پ‌رۆکه‌ (وه‌رگێران) و پاراستنی که‌له‌پوور و به‌ره‌می دا‌هێنه‌رانمان و وردبوونه‌وه‌ لێیان، دوو بنجینه‌ی دروستکردنی کولتوریکه‌ نه‌ته‌وايه‌تی رهنه‌ و پێشکه‌وتوه، بۆ دروستکردن و برده‌وه‌ی گه‌ره‌وی دوا‌رۆژ و چاره‌نووسمان، بۆیه‌ به‌نیوه‌ی ئەرکی رۆشن‌بیرانی کوردی ده‌زانم، تا زووه‌ ئەو شاعیره‌ له‌ یادکراوانه‌مان سه‌رله‌نوێ بوو بووژتینییه‌وه و ژبانیان به‌به‌ره‌وه‌ بکه‌ینه‌وه و ته‌پوتۆزی پشتگۆی خستیان له‌سه‌ر بته‌کێنن، که ئەمه‌ش بۆ خۆی به‌شیکه‌ بچوکه‌ له‌ دانه‌وه‌ی ئەو قه‌زه‌ی که ناوی ئەمه‌ک و وه‌فایه، به‌رانبه‌ر به‌و که‌سه‌نه‌ی به‌دریژایی ژبانی خۆیان، له‌گه‌ڵ وشه‌ی کوردیدا رهنجیان کیشاوه، رهنجی فه‌ره‌ادا نه‌ و دلێ خۆیان بۆمان کردوه‌ته‌ گۆرانی خۆشه‌ویستی و پێشکه‌شیان کردوین. بێگومان دا‌هێنانه‌ی نه‌م‌پ‌رۆکه‌شمان له‌ خۆرا دروست نه‌بووه، ئەگه‌ر له‌سه‌ر شانی ئەوانه‌ی دوینی نه‌وه‌ستابن، بۆیه‌ به‌ره‌می نه‌م‌پ‌رۆکه‌مان منالیکه‌ی حه‌لا‌لزاده‌ی به‌ره‌می زیندووی دوینیانه‌ و ده‌شبێ سوور بین له‌سه‌ر ئەو ئەرکه‌ی ده‌که‌وێته‌ سه‌رشانی رۆشن‌بیران و ئەدیسانی کورد، چونکه‌ هه‌ریه‌که‌یان چه‌ندان چیرۆکی سووتان و له‌ ناوچوونی گه‌نجینه‌ی نه‌ته‌وايه‌ تیمان ده‌زانن.

شاعیریکه‌ وه‌ک شێخ نووری شێخ س‌ال‌ح ده‌بوايه‌ زۆر له‌ زووه‌وه‌ مشووری کۆکردنه‌وه‌ و له‌چاپدانی شیعره‌کانی بخورایه، ئەوسا ده‌ست‌ب‌ر‌د‌کردن بۆ له‌چاپدانی شیعره‌کانی ئەو گرفت و کۆسپانه‌ی هاتونه‌ته‌ رێی من ته‌خت ده‌بوون و له‌وانه‌ نه‌بوو روویان ب‌دا‌یه، که له‌ ماوه‌ی ئەو بیست و پینج ساله‌ی به‌سه‌ر کۆچ کردیدا تێپه‌رپوه، رووی داوه و بووه‌ته‌ هۆی له‌ کیس چوون و فه‌وتاندنی زۆر له‌ شیعره‌کانی. نه‌م‌پ‌رۆکه‌ش دوا‌ی بیست و پینج سال تێپه‌ر بوون به‌سه‌ر کۆچی دوا‌ی ئەم شاعیره، که ده‌بینین شیعره‌کانی بێناز که‌وتوون، ده‌مانه‌وئ زه‌ره‌ر له‌ نیوه‌ی بگه‌رێته‌وه. که ئەم شاعرانه‌ی ده‌خه‌ینه‌ به‌رده‌ستتان، چاک ده‌زانین به‌ره‌مه‌یکه‌ی زۆری ئەم شاعیره‌ په‌رش و بلا‌بوون و له‌ لای هه‌ندێ که‌س به‌ند کراون، یان له‌ لای مرۆفکی قه‌در نه‌زان له‌ ده‌ست دراون و فه‌وتیانراون. ئیمرۆکه‌ش که دا‌هێنا‌مان زاده‌ی ئەو رابردووه‌مانه، ده‌مانه‌وئ له‌ دوا‌رۆژیکه‌ی نزیک، دوا‌ی له‌چاپدانی به‌ره‌می ئەم شاعیره‌ پێش‌ه‌وانه، هه‌ول بده‌ین و بزانی شیعری تازه‌به‌خشی نه‌م‌پ‌رۆکه‌مان چه‌ند چینی خستوه‌ته‌

سەر بەرھەمی ئەم پیشەرەوانە، کە رێچکەکی شیعری کوردییان شکاند و نەربیتی شیعری تازەیان رشت، یا شیعری ئەمرۆکە جیاوازی بەخشش و لێ زیاد کردنی بۆ سەر ھەولێ ئەوانە چەندە و چۆنە؟!

من لەو پرۆایەدام بەبێ ئەوەی دیوانی شیخ نووری لەبەر دەستدا بێ، کە ئەلقە یەکی زیندووی شیعری ئەو قۆناغە پێکدەھێنێ، ناتوانین بەھیچ شیوەیەک لە بەراورد کردنی لەگەڵ شیعری ئەمرۆکە مەوزووعیەت بپێکن. ئەگەر ئەو ھەلە توانیمان بەتەواوەتی وێنە یارستەقینە قۆناغی پیشوو بکێشین و بگرە لە کێشانی وێنە قۆناغە کە نیەت پاک و دلپاک بکێتتە سەرور و بەرەو ھیچ ئامانجێکی تایبەتی لار نەبووینەو، ئەو کاتە دەتوانین ھەقیقەتی مەوزووعی و مێژوویی لە شوێنی خۆیان دابنێین و جێگەیان بۆ بکەینەو، بەمەش ھەر شاعیرێک دەخریتە خانە یارستەقینە خۆیەو و مافی خۆی وەردەگرێ، واتە کەسیان لەسەر حیسابی ئەو کە دەکەیت زۆر زیاتر لە مافی خۆی وەرناگرێ، بۆ ئەم مەبەستەش پێویستە لە شێوازی شاعیرە کە و زمان و سستمی دەرپرین و وێنە شیعری و میتوودی شیعری شاعیرە کە ورد ببینەو، لە ناو ئەو چوار چێو مێژووییەکی بەخششە کە تێدا پێشکەش کراو.

لەبەر دەست نەبوونی بەرھەمی شیعری ئەو شاعیرانە بەشداری تازەبوونەو شیعری کوردییان کردووە، یا ھەر خۆیان - رێچکە شکێن - بوو تە مایە دەکردنی زۆر براباری بەپەلە و سەرپێیی لەسەر ژبانی رۆشنبیریان. لەو پرۆایەشدا بەرچاوخستنی ھەر بەشێکی ئەو قەف و زریزانە دەپێتە ھۆی ھەلەوھەشەو زۆر لەو برابارانە و براباری تری راست و دروست جێگەیان دەگریتەو. من وای بۆ دەچم کە زۆری ئەو رایانە لەسەر کەسی شاعیرەکانە، ئەوانە لەسەر دەقی شیعەرەکان نییە، کە لە لێکۆڵینەو زانستیدا ھەر ئەو دەقە قەسە دەکەن، بۆیە بەم دواییەش رەخنە (بنیادگەری) کە دوا بەخششی تازە ی رەخنە و لاتانە، ئەو قەسە یە دوویات دەکاتەو و دەقە کە دەکاتە تاقە رێچکە یە ک بۆ دەستنیشان کردنی (شێوازی) شاعیر و داھێنەرە کە. ھەر بەھۆی ئەم دەقەو دەقەو رەخنە گەر دەزانێ کام شاعیرەیان توانیویەتی بەشدار بوونی چالاکانە لە دروستکردنی ئەو قۆناغە شیعریەدا بێ و کامیان لەو کە ی تر بەقوڵی ھەولێ رەگ داچوونی بنەما شیعرییە تازەکانی داو؟ بەبێ ئەوەی رێچکە شکێنەکان، دەستپێشخەرییە مێژووییەکانیان لە بیر بکری. ئیتر کە وێنە قۆناغە کە مان لە لا روون بوووە (کە وێنە کە سەر جەمی شیعری شاعیرانی ئەو قۆناغە دروستیان کردووە) ئەوساکە دەتوانین خاسیەت و بنەما و شیوە جیا

کەرەوکانی بزاین، ئینجا لەگەڵ خاسیەت و بنەما شیعرییە تازەکانی قۆناغی شیعری ئەمرۆکەمان بەراوردیان بکەین، بەبێ روونکردنەو قۆناغی شیعری رابردوو، ناتوانین بەھیچ شیوەیەک خۆمان بە قۆناغی (گۆران) و قۆناغی دوا (گۆران) ھەو سەر قەل بکەین. کە بەلامووە ئەم لێدوانە ھەر لە بنەرەتەو سەرورم لاساییکرنەو کتومتی ئەو بەراورد و مشتومرە یە کە لەم سالانە ی دوا ی لەسەر رووی لاپەرە ی رۆژنامە و گۆنارەکانی عەرەبی - عیراقیدا بەرچاو دەکەون کە لە نێوان شیعری پیشەرەوکانی قۆناغی تازەبوونەو: (عەبدولوھاب ئەلبەیات) و (بەدر شاکر ئەلسیاب) و (نازک ئەلمەلایکە) تاد... لەگەڵ قۆناغی شیعری شەستەکان و ھەفتاکان (سامی مەھدی) و (حەسەب ئەلشێخ جەعفر) و (فازل عەزاوی) تاد... ئنجا کە قۆناغی شیعری تەنیا شاعیرێک دروستی نەکردبێ، چۆن دەتوانین بیرورا دەربارە ی قۆناغی (گۆران) پێکەو بنین؟! یاخود چۆن ئەو رایانە پێکەو دەنێین، لە کاتی کە لێکۆڵینەو یەکی تێروتەسەل لەسەر ئەو قۆناغە و شاعیرەکانی نەکرایت؟!

مامۆستا (گۆران) کە لە چا و ھاوێ شاعیرەکانی خۆی لە ھەموویان بەختەو ھەر ترە، لە رووی لە چاپدان بەرھەمەکانی و نووسینی رەخنە و لێکۆڵینەو، کە رووبەرێکی زۆری بۆ ئەو تەرخان کراو، کەچی ئەگەر بەچاویکی ورد و بەزەینیتی فراوانەو لەو نووسینانە رابمێنین، بۆمان دەردەکەوێ کە ئەمیش تا ئێستا جگە لە چەند (وتاریکی رەخنە ی) شتیکی ئەوتۆی بۆ نەکراو ھەموو لایەنەکانی شیعری و شاعیرایەتی ئەو گرتبیتەو و شایانی پایە ی شیعری ئەو بیت. ئەم وتارە رەخنە ییانی لە لایەنیکیان گرتووە و زۆر لایەنی تریان فرامۆش کردووە، بگرە زۆر لەو وتارانە بریتی بوو لە ھوتاف کێشانی بۆی و ھیچی تر. کەواتە ھەموو ئەو گوتار و چاویکەوتنە رۆژنامە نووسیانی لە کاتی خۆیدا دەربارە ی قۆناغی - گۆران - و دوا - گۆران - نووسراون و گوتراون، بە کاریکی زیاد ی دەزانم، چونکە قەسەکان ھەرچی بووبن و ھەر چۆن گوتراون، بنچینە یەکی مەوزووعی و زانستییان لە پالدا نەبوو، کە نووسینیش کۆلەگە ی زانستی نەبوو، قەسە ھەلرشتن و لاپەرە رەش کردنەو و کات بەفیرو دان و داگیر کردنی روویو لاپەرە کە مەکانی رۆژنامە و گۆنارەکانە و خەریک بوونە بەشتی لایەلایی، لەو سەریشدا خۆتەران تووشی چەندان کۆلانی دەرئەچوو دەکەن و لە کێشە (جەوھەری) یەکان دوور دەخریتەو.

ئەوانە ی لاسایی مشتومرە کە ی شیعری ھاوچەرخە عەرەبی دەکەنەو، نەبازانیو ئەو ی بۆ ئەوان رەخساو و وەختی ھاووە بیلین، جاری لە لای ئێمە پێنەگە یشتوو و وەختی

ئەمەكمان بۆيان. يان كە ھەندى دەستيان بۆ ببەن، تەنيا بۆ مەبەستى بازرگانى پىتوھ كەردن، ئەگىنا بۆ ھىچ مەبەستىكى تر دەست بۆ كار و بەرھەمىيان نابەن و لە گۆرېشدا ھەليان دەتەكپىن و ناھىلن بھەسپىنەوھ! بۆيە ناھەقم نەبوو كە نەمدەو پىرا شتى لەسەر ئەو قۇناغە بنووسم و پروو بە پرووى قۇناغىكى وا پەشوكا و بېمەوھ، بەو ھەموو بەخششەى خۆبەوھ، دەمزانى ھەر ھەولتېك بەدم، ئاسنى سارد دەكوتم!

ماوھ قسەى تىدا بكرىت و بە خۇمان راپبەرمووين بكەوینە ئەم جۆرە بەراوردكارىانەوھ. زۆر دوور نارۆين، ھەر جارېك كە خوتنەر كۆمەلە ھۆنراوھىكە شاعىرى نوپخوواى عەرەب (عەبدولوھاب ئەلبەياتى) دەخوتنېتەوھ، لە پاشكۆى زۆرەى كۆمەلە شىعەرەكانىدا ناوى دەيان كەسى بەرچا و دەكەوئى، كە نامەى ماستەر و تىزى دكتورايان لەسەر شاعىراپەتى ئەو وەرگرتووه. بەلئى شاعىرىك ھىشتا خۆى لە ژيانداپە تا ئىستا پتر لە چەند جارېك شىعەرەكانى بەسەرچەم و بەجىا جىا چاپ كراونەتەوھ، ئىتر پىا و چۆن بەزەى بەئەدەبىكى گوناح و بى ناز و بى كەسى وەك ئەدەبى كوردى نەيىتەوھ؟! چۆن بەزەى بەو واقىعە نەيىتەوھ، تا ئەمىرۆكە پىشەرەوھەكانى شىعەرى كوردى دواى زىاتر لە بىست سال تىپەر بوون بەسەر مردنباندا، ھىشتا خوتنەر تەواوى شىعەرەكانىانى لە بەردەستدا نىيە. ئەوھ باسى ئەوھ ناكەم، لىكۆلېنەوھىيان لە بارەوھ بكرىت و بەروبوومەكانىيان وەرېگىرېدېرېنە سەر زمانى بېگانەوھ.

لە بەرچا و نەگرتنى تەقەللا و كۆششى ئەم شاعىرانە با لەو سەر بوەستى و بى كەسى و بى نازى ئەدەبەكەش ھەر لەولا، بەلام پاشاگەردانى بەرپا كەردن لە ناو ئەدەبەكە، بەدەست قەلەم بەدەستەكان ئەوھندە زىاتر قورپەكەى خەست كەردووه، ئىتر ئەوھ بەناوى جىاواى بىرورا - كە حاشا فرى بەسەر جىاواى بىروراوھ نىيە - شەرە دنووك و تەقلە بەيەكتر لىدانىكە ھەر مەپرسن، بەناوى جىاواى بىرورا شتى وا دەكرىت و دەگوترىت، لە قووتووى عەتارى ھىچ ولات و مىللەتلكدا وېنەى نادۆزىتەوھ. ئەوھ شەرە جنىو و درۆ ھەلبەستەن بەناوى راستگۆبى و مەوزوووعىت... شىواندن و گىرەشىتوېنى بەناوى خزمەت كەردن و دلئسووزى و پىشكەوتنخوواى. مل بادان و نوقرچك گرتن بەناوى عىلمانىيەتەوھ. ئەوھى لەو ناوھدا تووشى ژانە دل و ژانە سەر بووھ خوتنەرەن، كە خەرىكە لە ناو دووكەلئى ئەو ئازاويەدا نىەتپاك و نىەت پىسىيان لئى تىكەل بىئى. ئىتر نازانم ئەو نەوھىەى تىنو و تامەزۆى فىرېوون و خوتنەندەوھىە، چ تاوانىكىيان كەردووه، تا بەم جۆرە چەواشە بكرىن، لىفەيان لەسەر چ ھەتپوتك ھەلداوھتەوھ تا تووشى ئەم مېشك لەق و لىتر كەردنە بكرىن؟! (شىخ نوورى) نەك تا ئەمىرۆكە ھەر ھىچى بۆ نەكراوھ، بگرە لە زۆر سووچ و قوژبى رۆژنامە و گۆقارەكان و بگرە لە بەرنامەى خوتنەندى قوتابخانەكانىشدا شىعەرى بە شىوئىراوى و بەنىوھ و ناچلئى و بەناتەواوى بلاو كراوھتەوھ، لە زۆر سووچى رۆژنامە و گۆقار، تانووتى لىدراوھ، رەنگبى ئەوھش لە لائى ئىمە جۆرېك بىت لە پاداشت دانەوھ و خەلات كەردن و چاپ كەردنى بەرھەمەكانىيان، يان جۆرى بىت لە دەرپىنى خۆشەوېستى و

له چاپدانی ئەم دیوانه چۆن كهوتە ئهستۆی منهوه؟

وهك زۆر ئیوارهی تر، ئیوارهی رۆژتیک له رۆژهکانی سالی (۱۹۷۷) له ههولێر لام دایه لای مامۆستا (گیوی موکریانی) خوالیخۆشبوو. له چاپخانهی - کوردستان - كه له شهقامی (مظفریه) بوو كهوتینه گفتوگۆ کردن. مامۆستا وهك نهریتی خۆی ئهوه ئیوارهبهش باسی كۆمهله ئی یادگار و بیرهوهری رابردویی خۆی بۆ گێرامهوه، دهركای زۆر راز و نیازی دلای خۆی بۆ ئاوهلا كردم. رێكهوت ئهوه ئیوارهبه باسمان ها ته سه ره ئهوه شاعیرانهی ئاشنایهتی و پێوهندی لهگهڵیاندا ههبووه، بهكه لهوه شاعیرانهی مامۆستا له قسهكانیدا باسی لێوه كرد، (شیخ نووری شیخ صالح) بوو، زۆرتر باسی ئهوه ماوهیهی ژبانی (شیخ نووری) بۆ كردم كه بهوهزیفهی (كاتیبی ئهوهلی خهزینه) گوتیرابووه ههولێر. ئهوه دوو سالی مانهوهی (شیخ نووری) له ههولێر، زیاتر ئاشنایهتی و دۆستایهتییهكهی نیوانیانی پتهو کردووه كه زۆربهی ئیواران له چاپخانهكهیدا سهری لێداوه.

بهلاهی منهوه له ههمووی گرنگتر ئهوه بوو، ئهوه ئیوارهبه مامۆستا ههولێکی خوشی دهبارهی (شیخ نووری) پێ راگهیاندم، كه له کاتی خۆیدا لهگهڵ (شیخ نووری) دهبارهی بهرهههه شاعیریهکانی دواوه و ئهوهیش واته - شیخ نووری - كۆمهله ئی شاعیری بهدهسختهتی خۆی لهگهڵ كورتهیهك له ژبانی پیشكهش کردووه، ئهوهشی پێ راگهیاندم كه زۆربهی هه ره زۆری ئهوه شاعیرانه بلاو نهكراونهتهوه. مهبهستی (شیخ نووری) له ناردنی ئهوه شاعیرانه له سه ره داوای مامۆستا (گیوی) بۆ ئهوه بووه كه له لایهك له چاپخانهكهیان - چاپخانهی كوردستان - بۆی له چاپ بدات و له لایهکی تریشهوه وهك مامۆستا (گیوی) بۆی گێرامهوه، ئهوه سه ردهمه دهستی دابووه نووسینی كتیبی (مێژووی ئهدهبی كوردی) و نیازی وابوو بهشیتکی ئهوه شاعیرانه هه لێتیرێ بۆ ئهوهی لهوه كتیبه دا جێگهیان بۆ بکاتهوه، وتیشی تا ئیستا سه رقالی کارتیکی وای کردووه، نه مه ره ژاوه ته سه ره ئهوهی خه ریکی ئهوه پرۆژهیه بم و به رێتکۆپیتکی بیاننوسمه وه و پێشه کێبان بۆ بنوسم و له چاپیان بدەم. لیتان ناشارمه وه منیتکی شهیدا و تامه زرۆی بینینی شاعیری ئهوه شاعیره، كه به ره مه یکی زۆر كه می له به ره دهستی خۆتانه دایه، شاگه شكه بووم و هه واته كه فیتنکییهکی زۆری خسته دلمه وه، بۆیه هه ره له وه دانیه شته دا به مامۆستا (گیوی) م گوت هه ول بدات به زووترین کات ئهوه شاعیرانه له تاریکی رزگار بکات و چیتر له لای خۆی به ندیان نه کات. له هه مان

کاتی شته دا ئاماده یی خۆم نیشان دا كه بۆ ئه مه کاره پرۆژنامه کانی بۆ پیشکنم و هه رچی شاعیری بلاو کراوه ی دیکه ی هه یه، كه له ده ستنوسه کانی دا نییه، به خری ته سه ریان و ته نانه ت ئاماده کردن و نووسینه وه شیان من بیگره ئه ستۆی خۆم و به هه موو جوړی یارمه تی مامۆستا بدهم له هه ره ته گه ره یه کی دی كه له به رده م له چاپدانی ئه م دیوانه دا ده وه ستی. پیتان سه بر نه بۆ ئه م كه فو کۆل و گه رمو گو ریبیه ی له منی دیت و ئه وه قسانه ی له منی بیست مامۆستای دل نهرم کرد كه گفتم بداتی هه ركه توژی نه خوشیه كه ی چاك بووه وه، به دوا ی ده ستنوسه کانی شاعیردا بگه رێ و له ناو ده ستنوسه کانی تر دا بیاندۆزیته وه و به یه كه وه ده ست بده یه جی به جی کردنی ئه م ئیشه. دوا به دوا ی ئه م ئیوارهبه، چه ند ئیوارهبه کی تریش باسی (شیخ نووری) یان کرد. یان راستتر وایه بلتیم من سه ری باسه كه م له گه ل مامۆستا داده مه زراند، ئه ویش ده كه وته پیا هه ل دانی (شیخ نووری) و ده گه ل باسی ره وشت به رزی و كه سایه تی و ژبان و شاعیری ئه م شاعیر ه دا ما وه به کمان به سه ره ده برد. له یه کتیک له وه دانیه شته نا نه دا ئه وه ی به گو تدا چر پاندم كه له وه پرۆژانه دا به دوا ی ده ستنوسه کانی گه راوه، به لام له ناو ئه وه هه موو ده ستنوس و كتیبانه یدا بۆی نه دۆزرا وه ته وه. دوو سی مانگ به سه ره باس کردنی پرۆژه كه دا تینه په ریبوو كه مامۆستا (گیوی) نه خوشیه كه ی له جار ان سه ختتر و توند تر بوو. له وه ما وه یه دا زۆر تر ه اموشوی (مووسل) ی ده کرد، به مه به ستی چوونه لای دکتۆر و چاره سه ره ر کردنی نه خوشیه كه ی. منیش هه ره چهنده له وه ما وه یه دا سه رم لێ ده دا، به لام له به ره کزی و بێ تاقه تی مامۆستا، ته نیا به هه و آل پرسینی نه خوشیه كه ی را ده گه بیشتم. وا دیار بوو چاره ش نه بوو له به رانه به مردنیکی مسۆگه ره و نه خوشیه که ی کوشنده ی وهك نه خوشی (دل)، ئه وه بوو مامۆستا له (۱۹۷۷/۷/۲۴) دا كۆچی دوا یی کرد.

ما وه یه کی تر به سه ره ئه وه رو دا وه تی په ری، بۆ جارتیکی دی بی ری پرۆژه كه له لام سه ری هه ل دایه وه. بۆ ئه وه مه به سته له یه کتیک له دانیه شته کانم له گه ل کاک (نازاد) ی کوری مامۆستا (گیوی) با سم له گه ل دایه کرده وه، خوا هه ل نا گرێ ئاماده یی خۆی نیشان دا كه ئه وه ده ستنوسانه بدۆزیته وه، به لام له دوا ییدا سه ره دهر نه کردنی له ده ستنوسه کان و كتیبخانه كه یان منیان له وه بێ هیوا کرد. ئه وه ی زۆر تر ته مام پتی بوو و پشتم پتی ئه ستوو بوو، خاتوو (کوردستان موکریانی) بوو، كه تاقه مندالی مامۆستایه حه ز له خۆتندنه وه و نووسین بکا و سه ریشی له كتیبخانه گه وره كه ی باو کی ده ر بچ و نا گای له ورد و درشتی ده ستنوسه کان بیت. ئه وه هیوا یه شم زیاتر له وه کاته دا ها ته دی کاتی له

سلیمانی گیرسامه وه و (د. کوردستان موکریانی) یش کرا به سه رهۆکی به شی کوردی له کوللییهی نادابی زانکۆی سلیمانی نهوسا.

که بۆ یه کهم جار له و شاره دا یه که ترمان بینی نه ده کرا له م یه که تر بینی نه دا نه و باسه ی له گه لدا بکه مه وه، بۆیه دوا چهند جار یه که به که وه دانیشن و یه که تر بینی و پتر ناشنایه تی په یادکردن، باسی نه و پرۆژه یه م بۆ کرد که وه ختی خۆی له گه ل باوکی خوالیخۆشبویدا به ته ما بووین خه ریکی بین و داوام لێ کرد، نه م جار که ره یشته وه بۆ (هه ولیتر) ده ستنوسه کان بدۆزیتته وه و به به که وه خه ریکی پرۆژه که بین، به لام خۆی وای نیشان دا که وا له ریزمان پسپۆزه و نایه وی خه ریکی نه ده ب بیت (چونکه ته نیا هیوا یه تی نه ده بی هه یه)، نه له ق به لینی دامی که ده ستنوسه کانم بۆ به ینی. بۆ نه و مه به سته یه که م جار ته له فۆنی بۆ خوشکی کرد که له هه ولیتر بو، تا به دوا ده ستنوسه کان شیخ نووری- دا بگه ریت و له ناو ده ستنوسه کاندا بیاندۆزیتته وه و ناماده یان بکات تا من بچم له هه ولیتر ده ستنوسه کان لێ وه ر بگرم. سه فه ری هه ولیتر کرد و چومه ماله وه یان، به لام دوا ی گه ران و پشکنین خوشکه که ی نه و ده ستنوسانه ی نه دۆزییه وه، منیش له ده سه که وتنی ده ستنوسه کان بی ئومید و هه ناسه سارد بووم. که گه رامه وه سلیمانی (د. کوردستان) م بینی و پیم را گه یاند که ده ستنوسه کانمان نه دۆزیوه ته وه، داواشم لێ کرد به لکه خۆی هه ولێ بدات و کاتی سه ری له هه ولیتر دا و چوه ماله وه، ده ستنوسه کان پشکنی. هه رواش بو، نه وه نده ی نه برد که خاتوو (کوردستان) سه ری ماله وه ی دا و له گه ل گه رانه وه ی بۆ سلیمانی ده موده ست نه و ده ستنوسانه ی پیوه ندییان به (شیخ نووری) یه وه هه بوو هه مووی بۆ هینابووم و کاتیکی بۆ دانام که بچمه لای له زانکۆ، ده ستنوسه کانم له وی بداتی، ئیتر که چومه لای و ده ستنوسه کانم لێ وه رگرت، به گورتر له جار ان تی هه لچووم و که و تمه پشکنین و گه ران و سۆزاغکردن. بۆ نه م مه به سته سه رم کرد به زۆر مالاندا، رووم له زۆر که س نا، هه ر که سیکی زانیبیتم تۆزه خزمایه تی و دۆستایه تی و هاو ریتییه کی له گه ل (شیخ نووری) دا هه بووه چومه ته لای و هه والی ژبان و شیعی نه و م لێ پرسیه. نه وه ی توانیبیتی یارمه تیم بدا یارمه تی داوم له شوینی خۆیدا ناویانم بردوه، نه وه ی نه شیتوانیبی یارمه تیم بدات نه وه ناوی که سانی تری بۆ هه لداوم و منیش چومه ته لایان.

بیگومان له پیش هه موو نه وانه شه وه چومه لای کاک (شیخ جه ناب) ی کوره گه وره ی شاعیر، که باسی پرۆژه که م له لا کرده وه و نه و هه ول و کۆششانه ی دا بووم بۆ ده ستگیر

کردنی شیعه ره کانی باوکی و بۆم روون کرده وه، زۆر خۆشحال بو، بگه ناماده بی خۆی نیشان دا که هه رچی له ده ست بیت بۆ سه ره که وتنی پرۆژه که م درتی نه کات. له راستیشدا کاک (جه ناب) وه ک به لینی دا بوومی، به لینه که ی هینایه دی و یارمه تی زۆری دام، به به لگه ی نه وه ی دوا ی ما وه یه کی که م ته له فۆنی بۆ کاک (روشدی عه زیز) ی نامۆزای کردبوو، ده فته ره ده ستنوسه کانی باوکی که له لای دانا بوو بیانپاریزی^(۱)، بۆ پرۆژه که مان دوا ی لێ کردبوو نه و ده ستنوسانه مان بۆ بنیتریتته وه. نه ویش هینده ی پی نه چوو، دوو ده فته ری ده ستنوسی که له لا بوو بۆ کاک (جه ناب) ی نارده وه و نه ویش یه که سه ر ده ستنوسه کانی بۆ من نارد.

به م جو ره پرۆژه که م رۆژ له دوا ی رۆژ رووی له فراوانی ده کرد، له چهند که سیکیشم بیستبوو کۆمه لێ شیعی (شیخ نووری) که وتوه ته لای مامۆستا (هه ردی) له کاتی خۆی (شیخ نووری) داویه تییبه نه و بۆ نه وه ی پیشه کی بۆیان بنووسی و له چاپیان بدن. کاتی له لای کاک (جه ناب) باسی نه م شیعرانه م کرد دیار بوو مامۆستا (هه ردی) یش خۆی له گه ل کاک (جه ناب) له باره ی نه و شیعرانه وه دا بوو و پیشی گوتبوو یه کتی بنیتره ده ستنوسه کانت بۆ بنیترمه وه. به م شیوه یه نه و ده ستنوسانه ی که له لای مامۆستا (هه ردی) یش بوون کاک (جه ناب) به خه لاتی کوری بۆی هه ناردم، ئیتر که بنه ماله ی شاعیر زانیان من به دل و به گیان خه ریکی نه م ئیشم و بگه ر کاریکی زۆرم بۆ کردوه و به رده و امیش خه ریکم، هاو کاری ته واوی چاپکردنی دیوانه که یان کردم، چونکه نه وان مه به سته ی سه ره کییان له چاپکردنی دیوانی شاعیر نه وه بوو به شیوه یه کی ریکوپیک بکه ویتته به رده سته ی خۆینه ران، دوور له مه به سته ی بازرگانی پیوه کردن و خه ریک بوونی سه ریپی.

دوا ی نه وه ته واو که و تمه خۆم، هه ر که سیکی وینه یه کی ده گمه ن و دانسقه، نامه یه ک، کوته کاغه زیکی ده ستنوسی شیخ نووری لا بووی لیم وه رگرتوه. هه ر که سیکی ترووسکایییه کی خستبیتته سه ر ژبانی (شیخ نووری) تۆمارم کردوه و لپی ورد بوومه ته وه و بگه ره هۆی پرسیار کردنه وه له که سانی تر چومه ته ناو بنجوناوانی نه و قسه یه وه، که شتیکم وه رگرتوه ته واو لیم پیچاوه ته وه ئنجا تۆمارم کردوه. به و ده ستنوسانه ی له لام بوون دلَم ناوی نه ده خواره وه، چونکه شیعی وام له لا بوو له پینج ده ستنوسی جو ر

(۱) وه ک زانیم نه ویش له لای د. که مال مه زه ر پاراستبووی.

به جۆری شاعیر نووسرا بووه، که له ههر دهستنووسییدا شاعیر دهسکاری شیعره که ی کردوو و گۆرانی به سهردا هاتبوو. من ههولم داوه دهستنووسی ترم چنگ بکهوئ تا دوا دارپشتنی شیعره کهم دهسکهوئ و بیکه مه دهستنووسی باوه پینکراو. ئیستاش رهنه شیعی و له دیوانه دا بهرچاو بکهون، له دهستنووسه که دا رهشنووس - مسوده - بیت، یا دهستنووسی تری ئەم شیعره هه بیت که شاعیر دهسکاری کردبێ و دهستی پیتدا هینابیته وه و من چنگم نه که وتبێ، له ههر دهرفه تیکی تر دهستم بکهون دهیانخه مه شوینی ئەو رهشنووسانه وه.

له راستیدا دانیشتم له سلیمانی دهرفه تیکی له باری بۆ رهخساندم، بۆ ئه وهی سوود له کتیبخانهی (زانکۆی سلیمانی) و (موزه خانه) و (ئهوقاف) و (کتیبخانهی گشتی) وهریگرم. ههر له و کاته وه که هاتووم بۆ ئەم شاره، وک ههر که سیک که به کاروباری شیعی کوردییه وه خه ریک بێ، سه ودا ی پشکنین و گه ران به دوا ی شیعی بلاوکراوه ی ئەو شاعیرانه ی به شدارییه کی چالاکانه یان له تازه کردنه وه ی شیعی هاوچه رخی کوردیدا کردوو، که و ته که له مه وه. ههر به و نیازه که و ته هه لدا نه وه ی لاپه ره به لاپه ره ی رۆژنامه و گوڤاره کوردییه کان و رۆژنامه و گوڤار نه ما بواردیتم و سه یرم نه کردبێ. بۆ پرۆژه که ی (شیخ نووری) په رۆشییه کهم ههر به ته نیا له کتیبخانه کانی که له سه ره وه ناوم بردن، دانه مرکا، به لکو هانام برده بهر زۆر کتیبخانه ی تایبه تی، له و کتیبخانه نه ی سوودم لێ وهرگرتن کتیبخانه ی مامۆستایان: (شیخ محمه دی خال) و (شاکر فه تاح) و (دکتۆر مارف خه زنه دار) و (جه مال خه زنه دار) بوون، که رۆژنامه و گوڤاری کوردی زۆریان تیتدا پارێزراون. ئەم گه ران و پشکنینه ش به ناو گوڤار و رۆژنامه کانداه سه سه و ئازوو قه یه کی باشی شیعی ئەم شاعیره ی خسته بهر دهستم، ئەوه بیجگه له وه ی بۆ خۆم سوودیکێ ئیجگار زۆرم لێ وهرگرتن. به وه ندهش نه وه ستام، تا گه لاله کردنی ئەم دیوانه بۆ له چاپدان، من له سوڤرا گکردن و ئیشی (مه یدانی) نه که و تم. بۆ ئەو ئامانجه له گه ل زۆر که سان ده که و ته ده مه ته قی، به تایبه تی له گه ل ئەوانه ی پتیه ندییه کی دوور یان نزیکیان به (شیخ نووری) یه وه هه بوو. یا ئەوانه مه ده بینێ که له نزیکه وه ئەم شاعیره یان ناسیوه. ههر بۆ ئه وه ی نه که و مه هه ندی هه له وه له باره ی ژبان و وه زیفه و جۆری گوزهرانی شاعیر چووم دوا ی عه زیه ت و ماندوو بوونیکێ زۆر ئیزم وهرگرت و له خه زینه ی سلیمانی دۆسیه ی شاعیرم له ناو پینج سه د دۆسیه دا دۆزییه وه، سه رجه می دۆسیه کهم نووسییه وه. زۆریشم مه به سه ت بوو رۆشنایی بخرمه سه ره موو قوناغه کانی ته مه نی شاعیر، ههر له مندالییه وه

تا هه رزه کاری و لاوتی و پیری، به لام هه رچه ند کردم و کۆشام له وه زیاتر رۆشناییم پێ نه خرایه سه ر، ئەگه رچی ئەوه ندهش که به دهستم هیناوه، زۆر هه له ی ژبانی شیخ نووری بۆ راست کردمه وه، ته نانه ت دیار کردنی مووچه ی مانگانه شی، ریکه خو ش کردنه بۆ زانینی باری ئابووری و دارایی و شیوه ی گوزهرانی شاعیر، که بیگومان له پاشه رۆژدا یارمه تی په خه گران ده دات و ده ستیان ده گری له لیکۆلینه وه ی به ره مه کانبدا، هه روه ها له نزیک بوونه وه له شیعر و ئەزمونی شاعیرایه تی شاعیر، چونکه که س ناتوانی شاعیر له ناو شیعره کانی جیا بکاته وه. ژبانی تایبه تی و گشتی - ده ورو به ره که ی - له شیعره کان له بیژنگ بدات، یان شیعره کان دوور له ژبانی تایبه تی و سه رده می شاعیر جیا بکاته وه، بۆیه هه ولم دا زیاتر به ناو شته ورده کانی ژبانی شاعیردا بچمه خواری، ئەگه رچی زۆر لایه نیشی ماوه پتیبستی به روونکردنه وه هه یه!

دەربارەى بەرنامەى ساغکردنەوہى ئەم دیوانەوہ

بىگومان تا لە چاپدانى ئەم دیوانەش شتێكى ئەوتۆ نەكراوە، شایانى پایەى شاعىرىتى و بەهرەى تايبەتمەند و بەبژوینى (شیخ نوورى) بى. زۆرەى خۆینەرەن (شیخ نوورى) دەناسن، رەنگە تەنبا وەك شاعىرىك بىناسن و بەس، لە كاتێكدا (شیخ نوورى) جگە لە شاعىرايەتییەكەى دەكرى لە زۆر سەرەوہە باسى بكەین. شیخ نوورى (رەخنەگر) و شیخ نوورى (نووسەرى سیاسى) و شیخ نوورى (پۆژنامەنووس) و تاد... بەبى مشتومر (شیخ نوورى) موونەوہرىكى بەدەرەوہە بووى سەرەمى خۆى بوو و شىعەرى كوردى زۆر قەرزارى ئەو پىاوەیە كە تا ئەمڕۆكەش مافى تەواوى خۆى نەدراوەتێ - ئەگەر زۆر جار مافى نەخوراى - جگە لە ھەولە دلسۆزانەكەى مامۆستا (رەفىق حىلمى).

ئەگەر بەوردى چاویك بەرپۆژنامە و گۆقارە كوردییەكاندا بخشىنین، وتارىكى قوول و چر و پر و لىكۆلینەوہیەكى ھەمە لایەنت لەسەر ئەم شاعىرە بەرچا و ناكەوئى، بۆیە دەلێم ئەوہى دەربارەى ئەم شاعىرە نووسراوہ، زۆر لە ئاستى بەھرە و دەسەلانى شاعىرانە و ھونەرى شىعەرى ئەو كەمتر و كورتە بالاترە. ھۆى سەرەكى بەسەر نەكردنەوہ و پشتگوئى خستنى بۆ فەرامۆش كردنى بەرھەمەكانى دەگەرپیتەوہ، كە تا ئەمڕۆكە خەمىكى خەمخۆرانەى بۆ نەخوراوە، ئەمەش كاریكى واى كردووە شىعەرىكى ئىجگار كەمى لەبەر دەستى خۆینەرەندا بىت. ئەوہ جگە لەوہى تا ئەمڕۆكە كتیبخانەى كوردى رىكۆپىك لە ھەموو كوردستاندا نابىنى كە ژمارەى تەواوى پۆژنامە و گۆقارەكانى پاراستى، ئەمەش بۆ خۆى تەگەرەيەكە لە بەردەم رەخنەگران و لىتوئەرەوہەكان، كە نەتوانن بەرھەمە شىعەرییە بلاوكراوہكانىشى بىینن. بەھەرھال دەكرى لە چاپدانى ئەم دیوانە بىیتە سەرەتايەك بۆ ئەوہى چىتر ئەم شاعىرە لە لىكۆلینەوہى ئەدەبى پاشەرپۆژماندا مافى نەخریتە ژىر لىوہە و بىیتە پڕۆژەى لىكۆلینەوہى تىرۆتەسەل و كەرەسەى بەراورد كردن و شوپوونەوہ بەناو تاقىكردنەوہى شىعەرى و رادەى تىگەيشتنى لە كىشەى (تازەبوونەوہ). یان بىیتە كەرەستەى رىوناكى خستە سەر ئەو قۆناغە مپۆووبى و كۆمەلایەتى و سیاسىیەى بەھرەى ئەم بەھرەدارەیان تەقاندەوہ، تا بتوانى بەدەنگ داوايەكانى حەمىیەتى مپۆوہەوہ بچىت. ئەم بەرھەمەش كە چمكىكى زىندووى - ھەرە زىندووى - ئەم قۆناغەى، بكەویتە ژىر نىگای رەخنەوہ.

ئىدى بەئومىدى ئەوہى ئەو شىعەرانەى لەم بەرگەدا بەرچا و ناكەون و نەىگرتووەتە خۆیەوہ، چاوەروانىن ھەر كەسى دەستى دەكەوئى، تا نەفەوتاوہ بۆمانى بىئى، یان لەسەر رووى لاپەرەى پۆژنامە و گۆقارەكاندا بلاویان بكاتەوہ، یان ئەگەر ھەر یەكێك كە من دەستم پى نەگەيشتى، ئەگەر ئەو زانىارىیانەى لەو چاپەدا خستوومنەتە روو، بوونە ھۆى وروژاندنى بىرەوہرىبەك لەگەل شاعىر ئەوہ بخرىتە سەر لاپەرەى پۆژنامە یان بە نامە ئاگادارمان بكەنەوہ. بەمەش دەتوانىن بەھەول و تەقەللای ھەموو لایەك ئەم ھەنگاوە سەرەتایىیەى ئىمە روو لە تەواوى بكات. بەھەمان شىوہەش ھەول بەردى بەرھەمى شاعىرانى بزوتنەوہى تازەى شىعەرى كوردى (رەشىد نەجىب) و (عەبدولرەحمان بەگى نفوس) بخرىتە بەر دەستەوہ و بەمەش دەتوانىن ھەنگاویكى گەورە بىئىن لە روونكردنەوہى قۆناغىكى گرنىگ لە مپۆووى ئەدەبى ھاوچەرخدا، كە ئەم كارەش ئەركىكى نەتەوہى سەرشانى ھەموو لایەكمانە و بۆ ئەنجام گەياندى پىوستى بەئىشى مەيدانى ھەيە.

بەدلىبايىیەوہ دەلێن (شیخ نوورى) ژمارەيەكى زۆر لە شىعەركانى لەناوچووە و بەپەرگەندەيى لەملا و لەولا پەرش و بلاو بوونەتەوہ و كەوتووەتە لای زۆر كەسەوہ. ھەر ناچىتە عەقڵەوہ شاعىرىك لە تەمەنىكى زوى ژيانیدا دەستى داىتە شىعەر نووسىن و ھەر ئەوئەندە شىعەرى ھەبىت. ئەوئەندەى من خەرىكى شىعەرى - شیخ نوورى - بووم، بۆم دەرکەوت ئەو شىعەرانەى كە خۆى لە ژيانیدا بلاوى كردوونەتەوہ ھەلەى تىدا نىبە، ئەگىنا كەم كەس ھەبوو بەئەمانەتەوہ شىعەركانى رابگوئىزن. خاوەنى وتارى گۆشەى (شىعەر و شاعىرەكانمان) ناھەقى نەبووہ بلىت: (ھەر چەندە ئىمە بىرمان داوہ شىعەرى ئەو شاعىرانەى كە نەماون زىندو و بكەینەوہ، بەلام ئەترسىن نووسەرى ئەو بەشە بەم زووانە بمرى و كەسىكى تر وەك ئەو نەبى كە پارچە شىعەرىكى (شیخ نوورى) مان بى ھەلە بۆ بنووسى. لەبەر ئەوہ ئەم ھەلبەستەيمان نووسى) (۱) لىرەدا ناتوانى نمونەى ئەو ھەلە زۆرانە بنووسىن، كە لە كاتى دووبارە بلاوكردنەوہى شىعەرىكىدا روویان داوہ، چونكە لاپەرەيەكى زۆرمان لى دەگرى، بەلام خۆینەرى بەرپۆژمانى بەھۆى ئەو بىبلىوگرافىيەى سازم داوہ، بەئاسانى بگاتە سەر راستى بۆچوونەكەم.

خۆینەرى شىعەركانى (شىخ نوورى) بۆى دەرەكەوئى، كە لە زۆر شوئندا ئامازەى بۆ زۆر

(۱) پۆژنامەى ژىن: ژمارە (۱۳۸۴) سالى (۳۳) پىنج شەمە ۱۹۵۸/۳/۹ شىعەر و شاعىرەكانمان.

رووداوی میژوویی ئەو سەردەمە کردوو وەک (٦)ی ئەیلوول و (شۆڤرەشەکە)ی شیخ سەعیدی پیران، یان شیعی بۆ (یانە) سەرکەوتن و (جەمعیەتی زانستی کوردان) وتوو. یان لە زۆر شیعی بەرێوەی بۆ هەندی ناو راکیشاوه، یاخۆ نامە شیعی بۆ نووسیون، هەندی جارێش ئاشنا و خزمی خۆی بە شیعی لواندوو تەو، یان باسی کەسانی وای کردوو کە لەو سەردەمە ناسراو بوون و ناویان لە ناو ناواندا بوو، بەشی هەرە زۆری ئەو ناوانە بەرچاو دەکەون لەو سەردەمەدا لە ناو خۆیندەوارەکانی کورد نیشوانگیان هەبوو، ئەمڕۆکە ئەو نوێ زۆریان لێ نانا، بەهەر ئەوەی کە مەتر ناویان دیتە پێشەو و باسیان لێوە دەکرێ. یان بۆی هەیه لە شارێکدا شەخسێک زۆر ناسراو بێت و لە شارێکی تردا ئەو نەیناسن، بۆیە هەستم بە پێویستی روونکردنەوەی ئەم نیشاوە تانە کرد، تا ئەو ئەمڕۆکە زیاتر بەو ناوانە ئاشنا بکری و هەولم داوێ زۆری ئەو ناوانە لە پەراویزی شیعیەکاندا، بە پێی مەودا و پێویستی - لە هەندی شوێندا بە کورتی و لە هەندی شوێنی تر بە درێژی - لێیان بدویم. لە گەڵ ئەوەشدا کە درێژەدان بەو لاباسانە دور کەوتنەوێهە لە ستراژییەتی کارەکەم وەک پیاوێنی سیاسەت دەلێن، بەلام چونکە بۆ خۆیندەواری کوردی ئەمڕۆکە تازە بابەتن، ئەو بەلامەو قازانجی لە زبانی زۆرتەر، هیچ نەبێ دەبیتە هاندەرێک بۆ کەسانی دی تا لە پاشەرۆژدا بیانکەنە پرۆژەی باسی سەریەخۆی نووسین تا وەک نواندنی وەفایەک بە رانبەریان بە سەریان بکەینەو. سەرەرای ئەوەش لەو سەردەمەماندا پێویستە لە ساغکردنەوەی دیوانی شیعی شاعیرێک، شیعیەکانی بەروونی و بەبێ گرتوگۆل و کۆسپ و تەگەرە بخریتە بەردەم خۆیندەران و هێلکەیان بۆ سپی بکریت، بەبێ ئەوەی بگەرێتەو سەر فەرەنگ و بەدوای ناسنامە کەسدا بگەرێن و لەبارە ئێوانی کەسەو پرسیار بکەن.

راستە ئەمڕۆکە بەرنامە ساغکردنەوەی دەقی ئەدەبی و بەرنامە لە کاری لیتوئێژینەو وەدا وەک زانستیکی سەریەخۆی لێهاتوو و دابونەریتیکی بۆ داپێژراو، هەموو میللەتانی رووی زەمین سوودی لێ وەرەگرن و لە بەرژەوێندی ئەدەبی نەتەواوەتی بە کاری دەهین و لە زانکۆکاندا قوتابیان دەبخریتن، بەلام دیسان ئەو بەرنامە ئەو نەوێندە و شک و بڕنگ نییە بکریتە قەفەس و باسکار و لیتوئێژەرەوێ بخریتە ناو، بەلکو بە پێی مۆرک و خاسیەتی ئەدەبە نەتەوێبێهە کە سوودی لێوە دەگیرێ، ئێمەش وەک میللەتێک کە دەق و مۆری زۆر بواری و لایەنی رۆشنبیریان نەشکاندوو، ناکرێ ئەو بواریان بە لنگە و قووجی بەهێلینەو، چونکە ئەو لایەنانە لە لای میللەتانی تر دەمێکە حەقی خۆیان دراوەتی، بۆیە تا پێم

کرا بێ ئەو رووداو و ناوانە هاتوو نەتە پێش، لە باسکردنیدا قسوورم نەواندوو. هیچ نەبێ بۆ ئەوەی خۆیندەران بزانت ئەو رووداو یان ئەو کەسە، شایانی ئەوێهە شیعی بۆ بگوترێ یان نە؟!

هەر دیسان بە مەبەستی ئەوەی شیعیەکان لە بەر دەستی خۆیندەراندا روون بن، (فەرەنگۆکیک) م بۆ وشە قورسەکان سازداو و بە پێی پێتەکانی ئەبجد مانای وشەکان لێک داو تەو. لەم کارەشدا بۆ ئەوەی لەخۆمەو قسە فری نەدەم و مەعنا و وشەکان بەوردی بپێکم، پەنام بردوو تە بەر کۆمەڵی فەرەنگی جۆراوجۆر وەک فەرەنگی (العمید) و (المنجد) و (مختار الصحاح) و (فەرەنگی خال) و (قاموسی زمانی کوردی) و (مەهاباد) و (دیوانی نالی و فەرەنگی دیوانی نالی) تا خۆینەر لە مەعنا و وشەکان تیبگات و لەو تیبگە یشتنەو لە مەعنا و شیعیە کە نزیکی بپێتەو. مەعنا لێدانەوێ وشەکانیش بەوردی دەستنیشانم کردوون، بەبێ درێژ دادری و بەبێ هێنانەوێ هەموو مەعناوەکانی وشەکان، بەلکو ئەو مەعناوەکانی نووسیو، کە شاعیر لە شیعیەکاندا مەبەستی بوو، یان ئەگەر دوو واتای هەبوو، هەردووکیانم نووسیو. هەندی جارێش بەرانبەرە کەم نووسیو واتە - مورادیفە کە - تا خۆینەر لە بەرانبەر مەعنا جۆر بە جۆرەکانی وشەکان دەستەپاچە نەوێست و بە مەعناوەکانی شیعیە کە بگات. بۆیە فەرەنگۆکم جیا کردوو تەو، تا پەراویزەکان لەو زیاتر قەڵەبالغ و جەنجال نەکەم و باری گرانتر نەبێ. لە لایەکی تریشەو خۆینەر ئەوێندە لە خۆیندەوێ شیعیە کە نەپچرێ و زۆر چاو نەگوتێتەو سەر پەراویز و ئەمەش لە تاموچێژی شیعیە کە بگات.

گەران و سۆراغکردنی بەردەوام بەدوای دەستنووسی (شیخ نووری)، بەرەمێکی زۆری شیعی ئەو شاعیرە خستە بەردەستم. ئەم دەستنووسانە زۆر شیعیان تێدا بوو کە لە ناو زیاتر لە دەستنووسێکدا نووسرا بوو، بۆیە هەولم دا داو دەستنووسی شاعیر بکەم بەنچینە، لە هەندیکیاندا بە ئاسانی دەگەیشتمە سەر داو دەستنووسە کە، بەلام لە بەر ئەوەی زۆر لەو دەستنووسانە میژوو یان لە سەر نەنووسرا بوو، ئەو ناچاری دەکردم یەکیکیان لێ بکەم بەنچینە و جیاوازییەکانی تر لە پەراویزدا نیشان بدم. لە بەرنامە ی چاپکردنی شیعی ئەو شاعیرانە دەستنووسی خۆیان لە بەر دەستدایە، پێویست بە پەراویز نووسین و بەراورد کردن لە گەڵ دەستنووسەکانی تر ناکات، بەلکو داو شیعیە دارشتنی شیعیە کە دەخریتە برپەری دیوانە کەو، لە گەڵ ئەوەش من لە کاتی کە ئەگەر پشتم بەدوا دەستنووسی شاعیریش بەستبێ هەولم داو ئەو بەیتانە ی بۆ زیاد کردوو یان لێی

دهرکردوو و دانیانی پیدانناوه، له پهراویژدا بیاننوسم، جیاوازیبیهکانی تر له ئالوگۆر کردنی شوینی وشه و دست پیداهیتان بهشعیرهکه له پهراویژدا نهمنوسسیون و پشتگوتیم خستون. یان که شیعریکی بلاو کرابیتتهوه و من دهستنوسی خۆیم لا بووبی، پشتم بهدهستنوسهکهی خۆی بهستوه، له بهرتهوهی نهوهک له کاتی بلاوکردنهوهی شیعیرهکه دستکاری کرابی یان لیبیان قرتاندی. خو ئهگەر زانیبیتتم دهستنوسهکهی لای من رهشنوسه، ئهوه پشتم بهرۆژنامهکه بهستوه. له هه موو باریکدا تا پیم کرابی نوسخه ی پاکی شیعیرهکانم کردووته بنچینهی ئه م دیوانه، بۆیهش له هه موو حاله تیکدا بهدوای دهستنوسی شاعیردا گهراوم، چونکه دهسکاری کردنهکه هی شاعیرهکه خۆیه تی، که بههۆی سه نعه تسازی و سانسۆری هۆشیاربیهوه کردوو یه تی بۆ بژار کردنی شیعیره که ی له شتی لایه لایی یان شوینی وشهکانی قایم و پتهوتر کردوو و دوا قه ناعه تی خۆیه تی، دهستنوس و به یازی کهسانی تر نین تا جیاوازیبیهکان بنوسین و له هه لئشاردنی دهقی شیعیره راسته که دا، بیرو را و چیرۆی خۆم بکه مه سه روه ر، بۆیه هه ر چۆن بووبی، ته نانه ت ئه گه ر له دهسکاری کردنه که ی له گه ل دهستنوسی پیشتر جوانتریش نه بووبی، من کنه م تیدا نه کردوو.

دهمیتیتتهوه سه ر رهشنوسهکان که که رهسته ی رهخه گران و ده توانن له دوا رۆژدا بیانینان و رای خۆیان له سه ر چۆنیه تی دهسکاری کردنه که ی شاعیر ده ربیرن، یان بۆ باس و لیکۆلینه وهکانیان سوودیان لی وه ربگرن، وهک چۆن ئه مرۆکه ئه م رهشنوسانه بوونه ته که رهسته ی دهیان لیکۆلینه وهی نه فسی و سایکۆلۆژی (۲).

شاعیر زۆربه ی شیعیرهکانی خۆی به بی ناوونیشان به جی هیشته بو، بۆیه منیش بۆ چاره سه رکردنی ئه م که له به ره چه ند وشه یه کی میسه رعه ی یه که می شیعیره که م کردوو به ناوونیشان، وهک عاده تی ئه و که سانه ی که بۆ شاعیره کلاسیبه کا ئمان کراوه، چونکه نه ده لوا من له خۆمه وه ناوونیشان بۆ شیعیره کان دابنیم.

له بهرنامه ی ساغکردنه وه ی شیعری شاعیرهکاندا، چه ند رینگه یه ک بۆ دانانی شیعیرهکان هه یه .

یه که م: ریزکردنی شیعیرهکان به پیتی میژووی نووسینان.

(۲) بۆ نمونه پروانه کتیبی: (الاسس النفسیة للابداع الفني - في الشعر خاصة) د. مصطفى سويف - القاهرة.

دووه م: به پیتی باهه تی شیعیرهکان.

له ساغکردنه وه ی دیوانی شاعیره کلاسیبه کانیش به پیتی پیستهکانی ئه بجه د شیعیرهکان ده نووسرتینه وه، به لام له بهرته وه ی (شیخ نووری) شاعیرتیکی کلاسیکی نه بووه، خۆی به م دهستوره وه نه به ستوته وه، له بهرته وه ش که به شیتیکی زۆری شیعیرهکانی میژووی نووسینی به سه ره وه نه بوو، بۆیه من به پیتی (باهه ت) شیعیرهکانم جیا کرده وه.

شیخ نووری وهک نه ریتی زۆربه ی شاعیره هاوچه رخهکانی خۆی به رینوسی فارسی شیعیرهکانی خۆی نووسیوه، له م چاپه دا من شیه ی نووسینی فارسیی ئه م شیعیرانه م گۆری بۆ شیه نووسینی ئه مرۆکه، ئه مه ش بۆ خۆی کارتیکی سووک و سانا نیبه و ته گه ره ی زۆری خسته بهرده م و له ساغکردنه وه یدا زۆری پتیه ماندوو بووم.

له زۆر دیره شیعیردا، له کاتی پاکنوس کردن بیت، یان له نووسینی رهشنوسی شیعیره که، شاعیر زۆر بیت و وشه ی له بیر کردوو، ئه مه ش بووه ته هۆی لاسه نگ کردنی شیعیره که و تیکدان و شتواندنی مۆسیقایه که ی. من هه ول م داوه ئه م که له به ره، هه روا به جی نه هیلم و هه ول ی چاککردنی بده م و له پهراویزیشدا په نجه بۆ چۆنیه تی چاککردنه که رابکیشم تا بوار و ده رفه ت بۆ کهسانی تریش به یلمه وه بیرو رای خۆیانی له مه ر ده ربیرن.

(شیخ نووری) وهک زۆر له شاعیرانی ئه و سه رده مه، له شیعیرهکانیدا وشه ی عه ره بی به کارهیناوه، له وشه عه ره بییهکاندا پیتی تیدا بوو وهک: (ذ، ط، ث، ض) من به پیتی شوینی وشه که له شیعیره که دا کردوو من به (ز، ت، س، ز) بۆیه ش ده لیم (به پیتی شوینی وشه که) چونکه له و شوینانه ی زانیبیتتم ته ئسیر ده کاته سه ر مۆسیقای وینه شیعیره که یان به یته که ئه وه وهک خۆی به جیم هیشته وه. له هه ندی شویندا شاعیر پهراویزی نووسیوه، من له و شوینانه به ئه مانه ته وه له ژیر پهراویزهکاندا ناوی خۆیم نووسیوه و به هیج شیه یه کیش دهسکاری پهراویزهکانم نه کردوو!

ئەو سەرچاوە و دەستنوسانە

لە ئامادەکردنی ئەم دیوانەدا لە بەردەستەدا بوون

وەک بۆمان روون بوووە (شیخ نووری) خاوەنی بەرھەمیکی زۆر و زەبەند بوو، بەلام ئەوەندە لە چاپ درابن، تەنیا یەک کۆمەڵە شیعریەتی، کە بریتییە لە چوار شیعری قەسیدەییەکی درێژ. ئەم کۆمەڵە شیعری بەناوی (ھۆنراوەی نووری شیخ سەلح) لە چاپخانەی (کامەرانی) لە ساڵی (٢٥٧٠ ک - ١٩٥٨ ز)، لە شاری سلێمانیدا لە چاپ دراوە. نامیلکە کە بریتییە لە (٤٠) لاپەرە قەوارە ناوەنجی، (٩) لاپەرە بۆ پیشەکییە کە (کامەرانی موکری) تەرخان کراوە. شیعری کانی شیعری بریتین لە (شیوەنی شیخ مەحمودی سەرۆک) و (ئەو کارساتە لە ھینانەوێ جەنازە کە دا رووی دا) و (لە خەوما) و (١٤ی تەمبوز) و شیعری تریش ھەر بەناوی (چوار دەی تەمبوز) ھوێ.

(کامەرانی موکری) وەک لە کۆتایی پیشەکییە کە پێدا دەری خستوو و دەلی: (زۆر سوپاسی مامۆستا نووری ئەکەم کە ئەم سەر بەرزییە بە من بەخشی). (شیخ نووری) ئەم چەند شیعری داوہ بە مامۆستای ناوبراو تا پیشەکی بۆیان بنووسی و لە چاپیان بدات. کە مامۆستا (کامەرانی) یشم بۆ ئەم مەبەستە بینی و دواندم وتی: (بەلێ من سەر بەرشتی لە چاپدانێ ئەم نامیلکە یەم کرد. ئەم چەند شیعری بە دەسختی مامۆستا شیخ نووری وەرگرت و پیشەکی بۆیان نووسی و بە یارمەتی خاوەنی چاپخانەی (کامەرانی) خستمانە ژێر چاپەو. ئەوەندە نە مابوو لە چاپکردنی نامیلکە کە ببینەو، کاتی ھەوایی کۆچی دوایی مامۆستامان پێگەیش و شیعری کانی خۆشی بە چاپکراوی نەدی. وادیارە دوای ئەوێ ئەم شیعری داوہ بە مامۆستا کامەرانی، بەردەوام لە گەڵ شیعری کانی داوہ و دەستی پێدا ھینانەوێ و لە ھەندێ شوێندا دەسکاری زۆر و لە ھەندێ شوێنی تر تەنکە دەسکاری کردوون، بگرە لە دەستنوسی تازە ھەندیکیاندا بەیتی لێ لابردوون و لە ھەندێ شوێنی تردا دیری تازە خستوو تە سەر یانەو، بۆیە من پشتم بە دەستنوسی تازەتری ھەندیک لەو شیعری بەستوو و خستوو تە پرپی کتیبە کەو.

سەرچاوەی دووھمی ئەو دیوانە جگە لەو نامیلکە چاپکراوە، بریتییە لە سەر جەمی ئەو شیعری کە لە ژبانی ئەدەبی خۆیدا پەیتا پەیتا لە گۆشار و رۆژنامە کوردییە کانی کوردستانی عیراقددا بلاوی کردوون تەو، بە تایبەتی رۆژنامە (ژبانیەو) و (ژبان) و

(ژبانی) و (رۆژی کوردستان) و (بانگی کوردستان) و (پیشکەوتن) و گۆشاری (پەیتە) و (گەلاوێژ) و (زاری کرمانجی) و زۆری تر کە لە ببیلیۆگرافیایە کە دا ناویان ھاتوو. زۆری ئەم شیعری ئەو وەک خۆیان رانگۆزان تە نیو ئەم دیوانەو. خۆ ئەگەر دەستنوسی دیکە یەکی لەو شیعری بلاو کراوانەم دەسکەوتبێ، ئەو شیعری بلاو کراوە کەم، پشتگۆی خستوو و دەستنوسە کەم کردوو بە بنچینە، بۆیە ش جیاوازییە کانی ئەم دەستنوس و شیعری بلاو کراوانەم نەنووسیو، چونکە شیعری بلاو کراوە کە لە بەر دەستی خۆینەر دایە و لە ھەر کاتی کەدا بێو، دەتوانی بگرە پێتەو سەریان و لە گەڵ ئەو دەستنوسە من پشتم پێ بەستوو، پیکیان بەراورد بکات، مەگەر لە ھەندێ حالەتی پێوستدا نەبێ!

دەستنوسی شاعیر کاک (سەدیک سەلح) بۆی ھینام کە کاتی خۆی زۆری بۆ گەرام، چونکە وەک بنەمالە شاعیر گوتیان لە ناو دەستنوسە کانی دیار نە مابوو، ئەو دەستنوسە لە قەوارە دەفتەری بەر بەر بەر (٢٢) پارچە شیعری گرتوو تە خۆی، بە مەزە کە بی سەوز بە دەسختی خۆی ئەو شیعری نووسیو، ئەو شیعری دا تێیاندا ھەبوو رەشوووس بوو، وەک رەشوووسی شیعری (پەپوولە) و (بەھار) و (رۆبایاتی خەيام). ھەر ھەو و ھەرامی شیعری شیخ نووری - ش ھەر بە دەسختی خۆی نووسراو تەو کە (رەمزی مەلا مەرف) بۆ شیعری (ھاوار لە دەست مالیه) نووسیو. کۆمەلێ بەیتە شیعری تازەشی تێدایە، ئەم دەستنوسە (٦٤) لاپەرەییە کە زۆر لە لاپەرە کانی بە سپینتی ماو تەو، دوو - سێ شیعری تازە شاعیری دەسگیر کردم، مێژووی نووسینی زۆر شیعری دیکەشی بۆ دەرخستم کە لە مەو پێش لە ھیچ دەستنوسی دیکەدا ئەو مێژووانە لە سەر شیعری کانی نەنووسراوون، کە ئەو ھەش بۆ خۆی سوودی زۆر بەر بەر خەنە گران دەگەینێ. سەرباری ئەو ھەش شاعیر کۆمەلێ رووداوی سیاسی و مێژوویی لای خۆمان و ھەندەرائی لەو دەفتەرە خنجیلانە یەدا نووسیو، ھو.

مامۆستا محەمەد مستەفا حەمە بۆر - ییش کە دەستنوسی زۆری لە لایە دەستنوسی مینای شکستە کە بەرھەمی شاعیرانی کوردی تێدا نووسراو تەو، ئەو دەستنوسە کە سێ بەشە و بە دەسختی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) نووسراو، بەشی یە کەم و سێبەمی لای مامۆستای ناوبراو پارێزراو، کە سەیری ئەو دەستنوسەم کرد لە بەرگی سێبەمی ئەو دەستنوسەدا کۆمەلێک شیعری شیخ نووری - م بینی، لە ناو ئەو شیعری دا، دووانیانم لا نەبوو، کە ئەو دووانەش (بەھاری شیخ نووری سەلح) و (شیوەی زێوەر) بوون.

دەستنووسیکی دی دیسانەو دەستنووسی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) بوو لە ناو دەستنووسەکانی لای مامۆستا (گیوی موکریان) دەستم کەوت، ئەوەش هەر ئەو دەستنووسەیه کە لە کاتی خۆیدا (شیخ نووری) داوای لە مامۆستا (نەجمەددین مەلا) کردوو، گوڤار و رۆژنامە کوردییەکانی بۆ بپشکنی، بۆ ئەوەی هەرچی شیعیی بلاوکرایی خۆی هەیه بۆ بنووسیتەوه. مامۆستاش چاکێ لێ کردوو بەلادا و هاتوو رۆژنامە و گوڤارەکانی بۆ گەراوه، چی شیعیی شیخ نووری بەرچاو کەوتوو، لە دەفتەریکی سەد لاپەرەیییدا بۆ نووسیوەتەوه، لەو دەفتەرەدا شیعیی کە (٤٥) لاپەرەیان گرتوو. من لام وایە تەکلێف کردنی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) لە لایەن (شیخ نووری)یەوه بۆ پاپەراندنی ئەم کارە، لە بنەچەدا مەبەستی بوو بۆ مامۆستا (گیوی موکریان) بنیتری^(١) مامۆستا (نەجمەددین مەلا) لەسەر بەرگی یەکەمی دیوی ناوێی دەفتەرەکە بۆ شیخ نووری نووسیوە و دەلی: (کاکە نووری! زۆر زۆر سلاوت لێ ئەکەم، بەسەری تۆ عموومی مەوجووداتی جەریدە کوردستان گەراوم لەمە زیاترم بۆ نەدۆزرایەوه کە لێرەدا نووسیومەتەوه و هەمووی بەتاریخ و نومرووی خۆی دەرجم کردوو!! دووبارە بۆ کەشکۆلەکەش قسوور ناکەم، ئەتوانن سێ چارەک دینار بنیتر بۆتان پەوانە ئەکەم، ئیتر سەلام. بچوکت - ئیمزا - ١٩٣٨/١٠/٣) مامۆستا (نەجمەددین مەلا) کە دەفەرموئ (عمومی مەوجووداتی جەریدە کوردستان گەراوم) مەبەستی ئەوەیه کە هەرچی گوڤار و رۆژنامە کوردی تا ئەو رۆژە دەرچوو، بۆی گەراوه. واتە ئەو میژوووی کە دەفتەرەکە بۆ پەوانە کردوو لە (٣/١٠/١٩٣٨). ئەم (٢٣) شیعیی لە رۆژنامە (پیشکەوتن) و (ژین) و (رۆژی کوردستان) پراگوتراوه و دەرەدەوئ جگە لەم سێ رۆژنامەیه، شوینی تر نەگەرابی^(٢)، ئەگەرچی دەلی: (عمومی مەوجووداتی جەریدە کوردستان گەراوم). ئەمە لە لایەک، لە لایەکی تریشەوه وەک بۆم ساغ بووه مامۆستا (نەجمەددین مەلا) ئەم چەپکە شیعیی زۆر بەپەله نووسیوەتەوه، بۆیه لە نووسینەوه یاندا توشی زۆر هەلە بوو، ئەم هەلەنەش شیعیی کانی لەنگ کردوو یان لە هەندێ شویندا بەئارەزووی خۆی شیعیی کانی نووسیوەتەوه، بۆیهش لە کۆتایی شیعیی کانی ئەمە پاساو دەدا و دەلی: (تیبینی: لەم وەختەدا زۆر عاجز و دلتهنگ بووم کە ئەم ئەشعارانەم

(١) سەیری ئەو نامەیه بکرت کە بۆ مامۆستا (گیوی موکریان) ناردوو و لە پاشکۆی ئەم کتیبەدا بلاوم کردوو تەوه.

(٢) بۆ ئەو مەبەستە سەیری ئەو ببیلیۆگرافیا یە بکە کە لەم کتیبەدا بۆ بەرهمە بلاوکرایی شاعیر ریکم خستوو.

نووسیوەتەوه. رجا ئەکەم لە خەتا چاپۆشی بفرموون و بەقەڵەمی عالیتان تەسحیحی بفرموون نەجمەددین مەلا ١٩٣٨/١٠/٣ ئیمزا) ئەو قسەیه خۆی بۆ خۆی بەلگەیه کە (عاجزی) و (دلتهنگی) ئەو کاتانە ئێم شیعیی تیدا نووسیوەتەوه بوو تەوهی بەوردی نەنووسینەوه یان.

(شیخ نووری) کە دەستنووسەکە لە مامۆستای ناوبراو وەرگرتوو تەوه و دەستی کردوو بەخویندەوه یان هەستی بەکەموکوری و لەنگی زۆر لە شیعیی کانی کردوو، بۆیه بەمەرەکەبی سەوز هەولێ داوه هەندێ لەو هەلەنە راست بکاتەوه، بگرە دلنیا نەبوونی تەواویشی لەو شیعیی کە بۆ مامۆستا (گیوی) ناردوو، وای لێ کردوو لە نامەیه کەدا کە بۆ مامۆستا (گیوی) نووسیوە بلی: (غەزەتە کۆن و شەرکانم هیشتەوه بۆ ئەوەی بەیه کێکدا بینیرم)، واتە ویستوو یەتی ئەو شیعیی ئەو رۆژنامە کوردییە کانی بلاو کرانەتەوه بۆ بنیتر، لە شوینتیکی تری نامە کەیدا دەلی: (لە غەزەتە کۆنەکان، بەخوا هەر ئەمە مابوو کەوا بۆم ناردی. مندا لان هەموویان لە ناو بردبوو) ناردنی ئەم رۆژنامانەش داوی چوار سالی بەسەر تیبەر بوونی نووسینەوهی شیعیی کانی لە لایەن مامۆستا (نەجمەددین مەلا) وه، لەگەڵ ئەو رۆژنامانەدا هەندێ شیعیی بە دەستنووسی خۆی بۆ مامۆستا (گیوی) ناردوو. لەگەڵ ئەو شیعیی ئەو ناو دەستنووسەکانی مامۆستا (گیوی) موکریان دابوون، وێنەیه کیش هەبوو، دەلێن مامۆستا گیوی بۆی گرتوو. شیخ نووری لە پشت وێنەکە خۆی نووسیویەتی: (ئەو وێنە ژیانم لەگەڵ غەزەلێک بۆ ئەوەی لە مەجموعە ئیدیانی کوردا نەشری بکات تەقدیمی خۆشەویستم گیوی کرا ١٩٣٨/١١/١٩ ئیمزا).

قسە خۆمان بێ، لەبەر ئەوەی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) زۆر بەوردی شیعیی کانی لە رۆژنامە و گوڤارەکان بۆ شیخ نووری نەنووسیویوه، لەبەر ئەوەش کە لە کاتی چاپۆشانەم بەرۆژنامە و گوڤارەکان زیاتر هەستم بەو هەلەنە کرد^(٣).

(٣) بۆ نمونە: شیعیی (لە کوردستاندا گرانی) کە شیعیی وەرگێردراوه و لە دوو ژمارە رۆژنامە (ژیان) دا بلاو کرانەتەوه، کەچی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) هەر دوو وەرگێرانەکە بەیهک شیعیی زانیوه و داوێ تیبیه پال (شیخ نووری)، بەلام شیخ نووری وەرگێرانی هەمان شیعیی کە لە لایەن (زێو) وه وەرگێردراوه جیای کردۆتەوه. لەبەر ئەوەش دەستنووسەکە لەبەر دەستی خوینەراندان نییه، بۆیه نەکەوتە بەراورد کردن و پەراویز نووسین بۆ هەلەکان. ئەوەندە نەبێ یەکسەر پشتم بەشیعیی بلاوکرایی کانی نیو رۆژنامە و گوڤارەکان بەست و کردم بەسەرچاوی باوەر پیکراو، چونکە ئەگەر بۆ ئەو مەبەستە خەریکی پەراویز نووسین بوومایه. ئەو دەبوایه چەندان لاپەرە رهش بکەمهوه.

بۆیه من زۆر پشتم به دهستنوسه نه بهست. بههرحال ئه دهستنوسه ئه وهندهش له سوود گه یانندن به دهر نه بوو که به تهواوی به لاوه م نابێ، به لکو شیعره که ی که بۆ (ئهحمدهد بهگی توفیق بهگ) و تراوه، جگه له دهستنوسه کانی (نهجمه ددین مهلا) له ههچ دهستنوسه سیکی تر یان له ههچ رۆژنامه و گوڤاریکدا بهرچاوم نه کهوت، له بهرتهوه ناچار بووم بۆ ئه و شیعره یان بگه رتیمه وه سه ره دهستنوسه کانی مامۆستا. ئه مه لهولا بوهستی، له لایهکی تریشه وه زۆر شیعره ی بلاوکراره ی شیخ نووری هه بوون، له کاتی بلاوکردنه وه یاندا هه ندی وشه یان لی گوپی بوون، وشه ی تریان له جیگه یان دانا بوو، به لام (شیخ نووری) به مه ره که بی سه وز چاکی کردبوون و راسته که ی نووسیوو. وه ک گوپی وشه ی (کورد) به (شه رق) له شیعره وه رگه یاره که ی (له کوردستاندا گرانی). یاخود به چیرۆکی خۆی دهسکاری هه ندی وشه ی کردوه که بۆ خۆی به له بارتر و گونجاوتری بینهوه.

سوودیکی تری ئه م دهستنوسه له ئاماده کردنی ئه م دیوانه دا ئه وه یه که (شیخ نووری) به دهستخه تی خۆی سێ شیعره خستوه ته سه ری که شیعره (شه و) و (شه و) بازی به بازیکی وت ئه ی یار) و (چاوت که دوو میسراعی کوته یانیه ی... بوون. له لایه ره کانی دوایی دهفته ره که ش به دوو لایه ره به مه ره که بی سه وز ژبانی خۆی به دهستخه تی خۆی بۆ مامۆستا (گیو) نووسیوه ته وه. مامۆستا (گیو) یه شیعره که ی که بۆ (مه لا فه ندی) نووسیوه به دهستخه تی خۆی له وه دهفته ره دا نووسیوه ته وه، چونکه کاتی خۆی (شیخ نووری) ئه م لاوانه وه یه ی به هۆی مامۆستا (گیو) وه بۆ (عه زه ددین) ی کۆری ناردوه.

دهستنوسه سیکی تری مامۆستا (نهجمه ددین مه لا) م له لا بوو که بریتیه یه له (۲۲) لایه ره، وا دیاره ئه م چهند لایه ره یه به شی بووه له که شکۆلیک و له وه که شکۆله دهره یه تراوه، ئه م به شه لایه ره (۱۵ - ۳۶) ی ئه وه که شکۆله ی گرتوه وه ک له سه ره لایه ره کانی دهفته ره که نووسراوه، ئه م دهستنوسه ئه م شیعرانه ی تیدا نووسرا بووه وه: (عه سه که ره)، (پوتبه ی عه زه مه ت لایقی زاتیکه بزانی)، (شین بۆ ساڵی ۱۹۲۶م)، (له سه ره نیوه به یه یه یی یاوز سوڵتان سه لیم)، (مرثیه بۆ عه بدولکه ریم به گ حاکمی مونه رید ساڵی ۱۳۴۸هـ)، (دل)، (مه دحی مته سه رپی سلیمانی ئه حمده د به گی توفیق به گ).

دهستنوسه سیکی تری مامۆستا هه وت لایه ره بوو^(۴)، ئه مه شیان له که شکۆلیک جیا کرابوه وه. ئه م دهستنوسه ئه م شیعرانه ی لای خواره وه ی تیدا بوو: (عه سه که ره) و (وقت

(۴) ئه م دهستنوسه یان به هۆی کاک (عه بدولکه قیب یوسف) وه دهستم که وت.

ارشادست) و (ئومیدی زه مانه، ئه مه لیکه به د و بی سوود) و (کوردی په تی: شاره زوو تاکو بلایی جیگه یه کی...) و (فه لسه فه ی نووری: نابی موونه وه ره به گوئی یه خه یی چاکه ت)، له گه ل شیعره ی (تالعی کوردی به دبه خت).

که شکۆلیکی دیکه ی نهجمه ددین مه لا که له ئه رشیه ی د. مارف خه زنه دار پارێزرا بوو به ناوی (سۆزی نیشتمان)، ژماره (۱۱۴۵) ی له سه ره و ساڵی ۱۹۴۵ نووسراوه ته وه. ئه م شیعرانه ی شیخ نووری له لایه ره (۴۰۲ - ۴۱۰) یان له وه دهستنوسه دا گرتوه و ئه م شیعرانه ده گرنه خۆ: (وا به هار هات و هه وا غالیه...) و (ئه ی بادی سه با په ییکی خه یالاتی ئه دبیا ن) و (وه لامی زیوه بۆ ئه و شیعره) و (شین بۆ شیخ عه زیزی برای).

دهستنوسه سیکی تر به مه ره که بی سه وز نووسرا بوو، قه واره که ی له دهفته ریکی به ریاخه ل گه وره تر بوو، به دهسه خه تی شاعیر نووسرا بووه وه. ئه م دهستنوسه ش یه کیکه له وه دهستنوسانه ی بۆ (گیوی موکریانی) ناردوه. نامه یه کیسه ی له دوو لایه ره ی ئه م دهستنوسه له ساڵی (۱۹۴۲) دا بۆ مامۆستا (گیو) نووسیوه، هه ره له وه نامه یه دا ده لی ئه م دهستنوسه م ناو نا (توحفه). ئه م دهستنوسه ی (توحفه) یه بریتیه یه له (۲۰) لایه ره. چوارینیک و ده پارچه شیعره ی گرتوه ته خۆیه وه، که ئه مانه ن: چوارینیک به ناوی (نووریکه که دیده حه ددی بینه یی نیبه) له گه ل شیعره ی: (شیوه نی ناو ره حمانی خالۆزای، به هار، به هار، بۆ دۆسته ی قه دیمی خۆی نووسیوه، سلیمانی چ خۆشه نه وه به هاران، هاو زبانه ی زبانی منه، ساقیا مه ی بینه تیکه ل به زمه بادی نه وه به هار، ئاده میزاد، گردی سه یوان، ئه ی رۆحی ره وانم مه به له م وه زعه مکه دهر).

له ناو دهستنوسه کانی کۆری زانیاری عیراق - دهسته ی کوردی - دهستنوسه کانم پشکنی و چهند دهستنوسه سیکی ره شنوسی شاعیرم ده ست که وت، ئه م دهستنوسانه له سه ره چهند کاغه زتیکی خورشیدی نووسرا بوونه وه که سه ره تای نووسین و دامه زرانندی شیعره ی (بۆ میژوو) بوو، هه ره ها له ناو ئه م دهستنوسانه دا که له کاتی خۆیدا کۆری شاعیر پشکه شی کۆری زانیاری کردوه، دهستنوسه سیکی تری شیعره ی (له خه وما) م بینه که به مه ره که بی سه وز له دهفته ریکی بچکۆلانه ی به ریاخه ل نووسرا بووه وه. له راستیدا له ناو ره شنوسی ئه م دهسه خه تانه ی شاعیر ته نیا ره شنوسیکم به رچا و که وت که له دهستنوسه کانی لای خۆمدا نه بوون، که ئه ویش شیعره ی موسه زادی بێ ناو نیشانه، به لام له بهرته وه ی نوسخه ی پاکنوس کرای ئه م شیعره م ده ست نه که وت، بۆیه خسته مه

لاپه‌ره‌کانی دوايي ئەم ديوانه‌وه، به‌هيوای دۆزینه‌وهی نوسخه‌یه‌کی ریکوپیکتروم تا جینگه‌ی ئەم ره‌شنووسه‌ بگریته‌وه.

سێ ده‌ست‌نووسی تری شاعیر که به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسرابووه‌وه به‌بێ به‌رگ، دووانیان له‌ ده‌فته‌ری سی لاپه‌ره‌یی و سییه‌میان له‌ ده‌فته‌ری شه‌ست لاپه‌ره‌یییدا نووسرابووه‌وه. به‌که‌میان به‌ته‌نیا شیعری (بۆ میژووی) تیدا نووسرابووه‌وه. ده‌ست‌نووسی دووهم شیعری: (١٤ی ته‌موز)، (شیوه‌نی شیخ مه‌حمود)ی تیدا نووسرابووه‌وه، له‌ ده‌فته‌ری سییه‌میشیاندا شیعری (له‌ خه‌وما)ی تیدا نووسرابووه‌وه. ئەم سێ ده‌فته‌ره‌ش له‌ لای مامۆستا (ئه‌حمده‌ هه‌ردی) پارێزبوون و له‌ کاتی خۆیدا، واته‌ له‌ سالی (١٩٥٧) (شیخ نووری) دابووی به‌ مامۆستا (هه‌ردی) تا پێشه‌کی بۆیان بنووسێ و له‌ چاپیان بده‌ن، وا دیاره‌ له‌ پاشاندا ده‌ست‌بورد نه‌کردنی مامۆستا (هه‌ردی) له‌ جێبه‌جێکردنی داواکارییه‌که‌ی شاعیر وای لێ کردووه‌ و ئەو شاعرانه‌ بداته‌ مامۆستا (کامه‌ران موکری) بۆ ئەوه‌ی پێشه‌کی بۆیان بنووسێ و له‌ چاپیان بدات.

ده‌ست‌نووسی تری ناو ئەو ده‌ست‌نووسانه‌ی که‌ لکیتی زۆرم لێ وه‌رگرت، بریتی بوو له‌ کۆمه‌له‌ شیعری که‌ به‌ده‌سخه‌تی شاعیر نووسرابووه‌وه. ئەم ده‌فته‌ره‌ که‌ ناوی نراوه (گه‌لا‌پێزان) بریتیه‌ له‌ (٣٦٦) لاپه‌ره‌. شیعره‌کان ته‌نیا (٢٤٤) لاپه‌ره‌ی ده‌فته‌ره‌که‌ی گرتووه‌. ئەم ده‌ست‌نووسه‌ زۆر شیعری گرتووه‌ته‌ خۆی. به‌شیک هه‌ره‌ زۆری ئەو شاعرانه‌ سه‌ره‌تای دامه‌زراندن و ره‌شنووسی به‌که‌میانه‌، بۆیه‌ ده‌بینین زۆر له‌و شاعرانه‌ له‌ ده‌ست‌نووسی دووهم و سییه‌م و بگه‌ چواره‌میاندا، جیاوازی زۆریان به‌سه‌ردا هاتووه‌ و ده‌ست‌کارییه‌کی زۆری کردوون و لێی گۆڕبون. ئەم لێ گۆڕینه‌ به‌ لێ زیاده‌کردن بێت یان به‌ لێ که‌م‌کردن، یان له‌ گۆڕینی بنه‌رته‌ی هه‌ندێ لایه‌نی شیعره‌که‌، له‌ پرووی داڕشتن و وینه‌ و رېتمه‌وه‌ بووه‌.

سیفه‌تیکێ باشی ئەم ده‌ست‌نووسه‌ ئەوه‌ بوو، میژووی نووسینی له‌سه‌ر به‌شیک زۆری شیعره‌کاندا دانا بوو. که‌ ئەمه‌ش له‌ شوێنی خۆیدا ده‌ستی ره‌خه‌گران ده‌گریت. مایه‌وه‌ سه‌ر هه‌ندێ شیعری تری ناو ئەم ده‌ست‌نووسی (گه‌لا‌پێزان)ه‌، که‌ ده‌ست‌نووسی تریان له‌ هیچ شوێنیکدا به‌ر ده‌ستم نه‌که‌وتن. له‌ گه‌ل ئەوه‌ش که‌ هه‌ول و ته‌قه‌للایه‌کی زۆرم دا بۆ دۆزینه‌وه‌یان و سه‌رو سو‌راغیکی زۆرم به‌دوایاندا کرد، به‌لام نه‌گه‌یشتمه‌ هیچ ئەنجامیک...! له‌به‌رئه‌وه‌ پریارم دا ئەو شاعرانه‌ وه‌ک خۆیان بخه‌مه‌ به‌ر ده‌ستی خوێنه‌ران و

شه‌یدایانی شیعری شیخ نووری، بگه‌ ناشنا و هاوته‌مه‌نه‌کانی شاعیر، به‌لکو ئەگه‌ر ده‌ست‌نووسی تری ئەم شاعرانه‌یان له‌ لا بوو، یان چنگیان که‌وت، بیه‌خه‌نه‌ روو، هیچ نه‌بێ له‌ چاپیکێ تری شیعره‌کانی (شیخ نووری)دا بتوانین که‌موکوری و که‌له‌به‌ر و ناته‌واوییه‌کانی ئەم چاپه‌ی پێ پر بکه‌ینه‌وه‌. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی منیش له‌ پێشه‌که‌شکردنی ئەم کۆمه‌له‌ شیعره‌ ساغ کراوه‌یه‌، هه‌ر ئەوه‌یه‌، که‌له‌پووری ئەم شاعیره‌ چیتروو له‌ فه‌وتان نه‌کات و ئەو که‌سانه‌ش هان بده‌م و بیانورووژینم که‌ زانیاری تازه‌تریان له‌ باره‌ی (شیخ نووری)یه‌وه‌ هه‌یه‌، یان شیعری تری ئەویان لا ده‌ست ده‌که‌وی، تا بلاوی بکه‌نه‌وه‌ یان بۆ ئیمه‌ی بنێرن، تا بیانخه‌ینه‌ سه‌ر خه‌رمانی ئەو شاعرانه‌ و کار و به‌ره‌می ئەو شاعیره‌ش به‌ته‌واوی بکه‌ویته‌ به‌ر ده‌ستی وه‌جه‌ی تازه‌مان، له‌ هه‌مان کاتدا بکه‌ویته‌ به‌ر ده‌ستی ئەوانه‌ی خه‌ریکی کاروباری ره‌خه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ن، تا مافی ته‌واوی خۆی بدریتێ. ئەمه‌ش به‌شیک بچووکه‌ له‌ ئەرکی سه‌ر شائمان به‌رانبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی ته‌مه‌نیکێ درێژی خۆیان بۆ وشه‌ و کولتووری میلله‌ته‌که‌یان ته‌رخان کردووه‌. بۆه‌ش ئەوه‌ ده‌لێم، چونکه‌ دلنایام هه‌موو هه‌نگاوێکی سه‌ره‌تایی سه‌د ده‌ر سه‌د پوخت و ته‌واو ده‌رناچێ و گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ش پێویستی به‌برینی چهند قو‌ناغیک هه‌یه‌ که‌ هه‌ریه‌که‌یان ئەوه‌ی پێشوی خۆی ته‌واو ده‌کات.

وه‌ک هه‌موو لایه‌ک ده‌زانین (شیخ نووری) به‌ره‌مه‌تیک شیعری زۆری هه‌بووه‌، ئەو به‌ره‌مه‌مانه‌ش چهند نوسخه‌یه‌کی له‌به‌ر نووسیه‌وه‌ته‌وه‌ و بۆ دۆست و هاو‌رپیه‌کانی خۆی ناردووه‌، چونکه‌ شیخ نووری یه‌کیک بووه‌ له‌و شاعیرانه‌ی زۆر خه‌ریکی سه‌نعه‌تسازێ شاعر بووه‌ و له‌ به‌رانبه‌ربدا نیگه‌ران بووه‌، بۆ ئەوه‌ی به‌جوانترین شیوه‌ دا‌یرتێ. ئیتر ئەو که‌سانه‌ی ئەو شیعری بۆ ناردوون تییاندا هه‌بووه‌ قه‌در زان بووه‌، ئەم ده‌ست‌نووسانه‌ی له‌ لای خۆی پاراستووه‌. هه‌شیان بووه‌ نرخێ ئەو ده‌ست‌نووسانه‌ی نه‌زانیوه‌ و به‌هه‌ندی هه‌لنه‌گرتووه‌ و به‌فه‌وتاندنی داوه‌ یان بارودۆخی کوردستان وای کردووه‌ بفه‌وتێ، بۆیه‌ دلنایام که‌ شیعری شیخ نووری رۆژی له‌ رۆژان له‌ کۆنه‌ کتیبخانه‌ تایبه‌تییه‌کان ده‌دۆزیته‌وه‌. ئەمرۆکه‌ش زۆر که‌س هه‌ن ده‌ستیان به‌سه‌ر شاعر و ده‌ست‌نووسی ئەو شاعیره‌ داگرتووه‌ و زه‌فتیان کردووه‌ و نایانه‌وی ده‌ریان بخه‌ن. من وا هه‌ست ده‌که‌م ئەوه‌ی لێره‌دا ده‌ستم که‌وتووه‌ به‌ره‌مه‌تیک زۆری (شیخ نووری)یه‌. به‌ئه‌رکیکی نه‌ته‌وايه‌تی و میژوویی سه‌ر شانی خۆم زانی ئەو ئیشه‌ به‌پوختی بده‌مه‌ ده‌ست و راپه‌رینم و بۆ هیچ ده‌رفه‌تیکێ تر دوا‌ی نه‌خه‌م، هیچ نه‌بێ سه‌ره‌تایه‌ک بێت بۆ برینی قو‌ناغی یه‌که‌م.

دەستنوو سیکی تر که بە دەسخەتی شاعیر نووسراوە، بریتییە لە دەفتەریکی دوو سەد لاپەرەیی، که دوا پاکنوو سی هەندی لەو شیعراوەیەتی که لە دەستنوو سی (گەلاپیزان) دا هەبوون، ئەم دەستنوو سە (۹۰) لاپەرەیه. نووسینەوێ ئەم شیعراوە بۆ چەند مانگی بەر لە مردنی دەگەریتەو، لەسەر بەرگی ناوێوێ نووسراوە (بەرگی دووهم). بەلامەوێ ئەم دەستنوو سە زۆر جێگە ی متمانە بوو، بۆیە شیعراوەکانیم یە کسەر خستە برپەرەو - متن - ئەم شیعراوەش بریتین لە: (لە خەوما، ۱۴ ی تەموز ۱۹۵۸، ۱۴ ی تەموز، بۆ میژوو، گرتنی شیخ لە تیف، ناچم بۆ بەغدا، بۆ بیکەس). (بەرگی یەکەمی) ئەم شیعراوە پاکنوو س کراوانە که شاعیر گەبشتوو تە دوا دارشتنیان زۆری بۆ گەر پام نەمدۆزییەو.

كۆمەللى بەرھەمى نادىيارى شېخ نوورى

پرياسكەي شيعرى توند گرى دراو
له ترسى گەپان، له كون ئاخراو
بيرى نازادى و وتارى نووسراو
له كونه مشكى قوللا ھەلگىراو

شېخ نوورى

ئەمە ھەستى شاعىرىكە، شېخ نوورى له ترسى زەبر و زەنگى سىستىمى پادشاھى تى، بەرھەمىكى زۆرى بوو تە خۆراكى مشك و له ژېر گلا رزبون. گەواھى شاعىرىكە، مەرگى زادەي فيكر و ئەندىشەي خۆي بينيوە و بەدەستەكانى خۆشى ناشتونى. يان له نىكەو ھە تاگاي له دەيان چىپۆكى لەناوچوون و فەوتانى بەرھەمى ھاوړى شاعىرەكانى ھەيە. ئەو ھە تا مامۆستا (كامەران موكرى) دەلئى: (مامۆستا شېخ نوورىش بېنگومان زۆر شتى وا سەير و (بەئەندىشەي) بەسەر ھاتوو، ھە ئەو بەيتانە ھەستى خۆي و ئېمە مانانە) (۱) راستە (شېخ نوورى) كە ھىشتا له ژياندا بوو بەرھەمى فەوتاو، بەلام له دواى مردنىشى بەرھەمىكى زۆرى بى ناز كەوتوون و تەپوتۆزى بېنازىيان لەسەر نەتە كىنراو، بۆيە بەشىكى گىرنگى ئەو بەرھەمى يان فەوتاون يان پەرشويلاون و لەبەر دەستدا نېن. له ئەنجامى ئەو سۆزاغ و گەرانەي كىر دوومە بۆ دەستگىر كىر شيعر و بەرھەمى (شېخ نوورى) گەبىشتە سەر ئەو رايەي كە ئەو شاعىرە جگە لەو ھەي بەرھەمىكى شيعرى زۆرى لى ون بوو، كۆمەللى بەرھەمى بەنرخىشى ديار نىبىە. ئەو بەرھەمى مانەش بەلگەي ئەو ھە كە شېخ نوورى خاوەن تاقىكردنەو ھە بەرھەمىكى بەپىت و دەولەمەند بوو و له پال ئەو ھەشەو ھە رۆشنىبىرىكى گەورەي سەردەمى خۆي بوو. سەربارى ئەو بەرھەمى توانستە سىروشتىبىەي لەو پىاودا ھەبوو، مرقۇتىكى تا بلتتى جەرگ سۆز و بەھىمە تىش بوو لە ئىشكردن و خۆ پىگە ياندندا، چونكە زوو ھەستى بەو كىر دوو، ئەو مىللەتەي ئەو يەكەكە لە رۆلەكانى، مىللەتتىكى بى پىشتىوان و بى كەس و پاشكەوتوو، لەبەر ھەندى وىستىوويە تى ھەك عادەتتى زۆر رۆشنىبىر و موونەو ھەي ئەو سەردەمە، بەرھەمى خۆي لە زۆر بوارى رۆشنىبىرىدا

(۱) ھۆنراوئى نوورى شېخ سالىح - چاپخانەي كامەرانى سلىتمانى - ۱۹۵۸ پىشەكى ل ۹.

تاقى بكاتەو ھە. بەتەنىاش نەبوىستوو ھە ئىشەكەي دەيكات خۆ لە قەرەدان و تاقىكردنەو ھە بىت و بەس، بەلكو ھەك شوپىن پى ھەلگىرىكى رۆشنىبىرى ئەو سەردەمە، ھەستى بە زۆر كەموكورتى و كون و كەلەبەرى رۆشنىبىرى و ئەدەبى كىر دوو ھە بەدلىسۆزىبىو ھە دەستى بۆيان بردوو ھە رچەيانى شكاندوو، چونكە ھەموو لايەنەكان دەق و مۆر نەشكاو بوون، بۆيە دەبىنېن لە زۆر لەو بوارانەدا كارامە و دەست رەنگىنانە ھاتوو تە كۆر و مەيدانەو ھە.

ئەم شاعىرە بەجارى چەند ئىششىكى راپەراندوو، بۆيە دەكرى سەرەراي شاعىرەبەتىبەكەي ھەك ھەرگىر و ھەك رۆژنامەنووسى قۇناغىكى ناسكى كوردستان، ھەك يەكەم رەخنەگرى تىوړى، ھەك ھەلگىرى ئالاي بىرى نوئى و ھەك نووسەرى سىياسى، ھەك شانۆنووس و ئامادەكارى ئۆپەرىت، ھەك زمانزان و نووسەرى رىزمان، ھەك يەكەك لە شۆرەسوارانى بوارى شيعرى درىژ و چىپۆكە شيعر و سرود، چى لە دەست ھاتىبى درىغى نەكردوو. لە پىناوى پىشكەوتنى مىللەتەكەي و بلاو كىرندەو ھە بىروباو ھەرى نوپخووزى و پىشكەوتنخووزانە لە كوردستاندا، تا ئەمىش ھەك مىللەتە سەرازاد و سەرفرازەكانى دنيا لە رەوتى شارستانىەت دوا نەكەوئى. بەھەر حال بەم دەمودەستە مەبەستى نىبە لەو بەرھەمى جۆراو جۆرانەي شېخ نوورى بكوئەمەو، چونكە لىكۆلنىبەو ھە بەشىك لەم بەھرانەم خىستوو تە بەرگى دوومەي ئەم بەرھەمەنەي شېخ نوورى، كە لە وتارەكانىدا بەروونى بىروباو ھەرى خۆي خىستوو تە روو. ئەو ھە لىرەدا مەبەستە دەستىشان كىرندى ئەو كۆمەلە بەرھەمە بەنرخانەي شاعىرە، كە لە دواى مردنى خۆي كەس دەربارەي چارەنووسىيان ھىچ نازانى، تەنانەت بنەمالەي شاعىرىش نازان ئەو دەستنووس و بەرھەمەنە كەوتوونە تە لاي كى. منىش ئەگەرچى سەرو سۆزاغىكى زۆرم كىر نەگەبىشتە ئەنجامىك. لەو برىوايەشدا نازاد كىرندى ئەو بەرھەمەنە لە زىندانى تارىكى، زىندوو كىرندەو ھە كەلەپوورى ئەم شاعىرەيە و بەتەواوى بەھەرە و رۆشنىبىرى و شوپىن و پاىەي لە لامان روون دەبىتەو ھە. ئىستاش با بزانىن ئەم بەرھەمە ون بووانە كامانەن.

* لە بوارى ھەرگىراند (شېخ نوورى) بەرگى يەكەمى كىتئىبى (كورد و كوردستان) (مەردۆخ) ھەرگىر ھەو. مامۆستا (ھەردى) دەلئى: (من ئەو كىتئىبەم لە سالى (۱۹۵۷) دا دىو ھە ماو ھەك لە لام بوو. لە دوايىدا دامەو ھە بەشىخ نوورى) شېخ جەنابى كورە گەورەي شاعىر و ھەر ھە شېخ ھەسبى كورى شېخ ئەحمەدى شېخ غەنى بەشىكىيان لەو ھەرگىر ھە خوتىندوو ھەو ھە ناگايان لەو ھەش ھەبە كە ھەرگىر ھەكەي تەواو كىر دوو. واتە ھەرگىر ھەكەي تەواو ھە. كاك (جەمال موفتى) ىش دەلئى: [لە سالى

(۱۹۵۷) دا من به شیکم له و کتیبه له سهر ته کلیفی خوی نووسییه وه. ئەو کتیبه ی له فارسییه وه وەرگێرا بوو، زۆر له گه لیدا هیلاک بوو بوو). کاتی وەرگێرانی ئەم کتیبه له لایهن (محهمد فیدا) وه که وتووته بازاره وه و توو به تی: وەرگێرانه که ی ورد نییه و بگره له ئەمانه ت به دووره). وا دیاره ئەم وەرگێرانه ئەم دەست و ئەو دەستی زۆری کردوو و له دواییشدا له لای که سی ماوه ته وه که جاری مه علوم نه بووه کتیبه؟!

* ههر له یواری وەرگێراندایه له زمانی فارسییه وه، کتیبیکی دهریاری (شاعیرانی فارس) ناماده کردوو. وهک ماموستا (محهمد سالح دیلان) ده لئ: (دهفته ریکی دوو سه د لاپه ریبی بوو، بریتی بوو له ژبان و به سه رهات و کۆمه لئ شیعری (شاعیرانی فارس) له گه ل لیکۆلینه وه یه کی تیرو ته سه ل دهریاری شیعره کانیان. شیخ نووری ده یزانی من چه ز له شیعری هه ندی له و شاعیرانه ده که م، به تابه تی شیعری که لیمی هه مه دانی، بۆیه هینای بۆ من تا بیخوینمه وه) دوا ی بیستنی ئەم قسه یه له ماموستا (دیلان) که و قه هه و آل پرسین و عه و دال بوون به دوایدا، به لām نه گه ی شتمه ه یچ ئەنجامیک، که کاک (جهمال موفتی) ی شیم بینی و باسی ئەو ده ستنوسه م لا کرد، ئەویش له لای خو به وه ئەوه ی دوویات کردوه و وتی: (له سالی ۱۹۵۷) ئەم دهفته ره م دیوه و شیخ نووری به ته ما بوو له و ساله به دوا وه دیراسه له سه ر کۆمه لئ شاعیر بنووسی و شیعره کانیان وەرگێرئ، له راستیدا ئەوه ندی من ناگام لئی بئ شیخ نووری به نیسه بت نا وه ندی رۆشنبیری ئەوسا له هه موویان پیشکه و تووتر بوو، موتاله عه ی زۆری ده کرد و ناگای له ئەده ی تورکی و فارسی بوو، ئەو دهفته ره شم له لا بوو و له سه ر ته کلیفی خوی به شیکم بۆ نووسییه وه).

* شیخ نووری له نامه یه کدا که بۆ ماموستا (عه لئه دین سه جادی) نووسیوه و ده لئ: (نامه که تانم وەرگرت لیم عایهن بوو ئەده بیاته که تان زۆر جوان خویندۆ ته وه، به رانه ر به و زه حمه ته تان سوپاسی بئ پایانتان پیشکه ش ئە که م)^(۲). که نامه که م له ماموستا (عه لئه دین) وەرگرت، داوای روونکردنه وه شم لئ کرد دهریاری ئەو ئەده بیاته ی بۆی ناروو و بیخوینبته وه، وتی: (کاتی خوی شیخ نووری پیش ئەم نامه یه دهفته ریکی دوو سه د لاپه ریبی بۆ ناردم که دهریاری عه رووز و ره وانبێژی نووسی بوو، نموونه کانی له شیعری کوردی بوون. له راستیدا ئەم پیاوه له عه رووز زۆر مه ته به حیر بوو.

شاره زایییه کی ته وای له م با به ته دا هه بوو، به لām چونکه مه ته وازیع بوو، بۆ منی نار دبوو سه رنج و تیبینی خۆمی بۆ بنووسم و پاشان پیشه کییه کی بۆ بنووسم تا له چاپی بدات. له کاتی کدا من له چا و ئەو شاره زایییه کی ئەو توتم له عه رووز نه بوو. ئیتر ئەو دهفته ره ما وه یه ک له لām مایه وه و له دوا ییدا بۆم نارده وه سلیمانی. جا نازانم چی لئ کرد و چی لئ به سه ر هات؟!).

* (شیخ نووری) و توو به تی: (ته به ی موتیعه ته ی زۆر ته سادو فی کردوو له گه ل مه رحوم ئەحمه د موختار به گی کوری عوسمان پاشادا هه ر ئەو مه سه ره عیکی و تووه منیش نیوه که ی تر. ئە سه ریکیان هه یه به (نشر) ده ره ق به ده ستووری ئەده بیاتی کوردی له ته و او بوون دایه). ئەمه شم له و ده ستنوسه ی ماموستا (گیوی موکریانی) را گوێزاهه، که یه که سه ر له ده می خوی وەرگرتوه، بۆیه ش پانای قسه که ری تیدا یه، به لām داخه که م ئەو شیعرا نه ی که له گه ل (ئه حمه د موختار جاف) دا و توونی ده سمان نه که وتن، ئەو ئە سه ره ش که به (نشر) ده ره ق به ئەده بیاتی کوردی نووسیویانه و له ته و او بوون دایه دیار نییه. میژووی ئەو ده ستنوسه ش (۱۲/۱۲/۱۹۴۲) ی پتویه یه.

* له (۱۴/۹/۱۹۸۲) دا له ماله وه سه ری ماموستا (محهمد مه ولوود مه م) م دا دهریاری شیخ نووری که وتینه گفتوگۆ کردن و وتی: (له گه لاله کاتی ناحیه بووم، ئەویش مو دیر ناحیه بوو، زۆریه ی شه وان له گه ل یه که تر داد نه نیشتین. شیخ نووری له قسه کانی دا دیار بوو ژبانی رۆشنبیری تورک زۆر کاری تیکرد بوو. زۆریش چه زی له شاعیریکی تورک ده کرد که ناوی (جه ناب شیهابه دین) ه.^(۳) ئەو کاته (شیخ نووری) دهفته ریکی پانی حیساباتی له لا بوو، کۆمه لئ شیعری تیدا نووسی بووه وه، ئەو دهفته ره ی دا به من بیخوینمه وه و بیرو رای خۆمی له سه ر دهریاری. وهک بیرم بئ شیعریکی تیدا بوو به ناوی: (ده بی به وه زیر نابی به پیاو)^(۴) که حیکمه تیکی فارسی بوو کرد بوو به شیعیر. له گه ل شیعری (په پوله) و (ژبانی ئاده میزاد) م له بیره. دوا ی ما وه یه ک ئەو دهفته ره م دایه وه خۆی. ئەم ده ستنوسه شمان ده سگیر نه بوو.

* بۆ پرسیار و سو راغ کردن دهریاری شیعیر و ژبانی (شیخ نووری) ده بوا یه په نا بیه مه به ر که سیکی وهک ماموستا (ئه حمه د خواجه)، که له لایه که وه ها ونشینی بووه و له

(۳) دوو کوری به و ناوه ناو ناوه.

(۴) ئەمه یه کیکه له و شیعرا نه ی، ده ست نه که وتوو.

(۲) پروانه نامه ی سییه م که له پاشکۆی ژماره (۱) ی ئەم کتیبه دا بلا و کرا وه ته وه.

سه‌رده‌میکدا زۆر به‌یه‌که‌وه بوون، له لایه‌کی تریشه‌وه خزمایه‌تیبیان له‌گه‌ڵ یه‌کتردا هه‌یه . که چوومه لای و باسی پرۆژه‌که‌م بۆ کرد و هه‌والی ده‌ستنووسی (شیخ نووری) م لێ پرسى وتی: (له کاتی خۆیدا زۆربه‌ی ئیواران به‌یه‌که‌وه بووین و به‌زۆری کاتمان به‌یه‌که‌وه راده‌بوارد. نووری که شیعرێکی تازه‌ی ده‌نووسی، دواى ئه‌وه‌ی بۆی ده‌خویندمه‌وه، ده‌فته‌ریکی به‌رباخه‌لم هه‌بوو له‌و ده‌فته‌ره‌دا به‌شیخ نووری-م ده‌نووسییه‌وه. وای لێ هات ئه‌و ده‌فته‌ره‌م به‌ده‌سخه‌تی خۆی پر کرده‌وه. له دوا‌ییشدا هه‌ر شیعرێکی ده‌ستنووسی خۆی یا نامه‌یه‌کی که بۆمی ناردبوو هه‌موویم خستبووه دووتوتی ئه‌م ده‌فته‌ره چکۆلانه‌یه و له‌گه‌ڵ ده‌ستنووسه‌کانی (خواجه فهندی) باوکم و کۆمه‌لێ ده‌ستنووس و کتیبی ده‌گه‌من و دانسه‌قی تر هه‌لم گرتبوون. له سالی (١٩٧٤) دا به‌هۆی بارودۆخی ئه‌و کاته سلیمانیم به‌جێ هێشت. ئه‌مه‌ش وای له خوشکه - نه‌زیره که‌ریم - کردبوو که ئه‌وسا (به‌رپۆه‌به‌ری) کتیبخانه‌ی مۆزه‌خانه بوو، که له رووی دلسۆزییه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه نه‌فه‌وتین و له کتیبخانه‌ی ناوبراودا بیانپاریزی، هاتبوو له ماله‌وه ئه‌و کتیب و ده‌ستنووسانه‌ی بردبوو و له‌وئ سجليکی تایبه‌تی بۆ ناوی کتیبه‌کان و ده‌ستنووسه‌کان کردبووه‌وه) من که ئه‌و قسانه‌م بیست به‌کسه‌ر چوومه لای (نه‌زیره خان) که ئیستا فه‌رمانبه‌ره له - په‌روه‌ده‌ی سلیمانی - تا وه‌ک شاره‌زایه‌ک له شونیی ئه‌و کتیب و ده‌ستنووسانه یارمه‌تیم بدات. خوشکه (نه‌زیره) به‌ده‌نگمه‌وه هات و ته‌له‌فۆنی بۆ یه‌کێ له فه‌رمانبه‌ره‌کانی مۆزه‌خانه کرد، ئه‌وه‌ی پێی راگه‌یاند ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه‌ی له کوی داناوه و چۆن له سجليک ناویانی نووسیوه، ئنجا داوای لێ کرد ئه‌و سجليه‌م بۆ ده‌ره‌یه‌تیی و بیدا به‌ من سوودی لێ وهریگرم. که چوومه ئه‌وئ کابرای فه‌رمانبه‌ر چونکه چاک ده‌یزانی ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه (لرف) یان لێ دراوه و له ده‌ست یه‌کێک له کۆنه فه‌رمانبه‌ره‌کانی لای خۆیان رزگاری نه‌بووه، که هه‌یوایه‌تی - لرف - لیدانی کتیب و ده‌ستنووسی کردووه به‌پیشه‌ی خۆی، بۆیه دواى چاو و راو کردن و هه‌ندێ هه‌ینان و بردنی سجليه‌کان وتی: (کاکه شتی وامان لا نبییه)!!

دواى ئه‌وه جارێکی تر چوومه‌وه لای مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) وتی: (من دواى گه‌رانه‌وه‌م داوام لیکردنه‌وه، ئه‌و ده‌ستنووس و کتیبانه‌م بۆ بگێرینه‌وه، به‌لام وا دیار بوو هه‌ر ئه‌وسا بردبوویان). ون بوون و نه‌مانی ئه‌و چه‌ند ده‌ستنووسه له کتیبخانه‌ی ناوبراو ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که له مه‌ولا که‌س برۆی به‌فه‌رمانبه‌رانی ئه‌و کتیبخانه نه‌میتێ و هه‌یچ کتیب و ده‌ستنووسیکیان نه‌دات. له کاتێکدا ئه‌و ده‌ستنووسانه که ده‌بنه مولکی

کتیبخانه‌یه‌ک نابێ به‌هه‌یچ جۆریک بدرینه ده‌ست که‌س و ئه‌وه‌ی که زۆر پتووستی پتیبان هه‌بێ بۆی هه‌یه به‌ (فۆتۆکۆپی) وینه‌یان بگرتیه‌وه و به‌یگه‌ر پتیبانه‌وه بۆیان و به‌ئه‌مانه‌تیشه‌وه ئاماژه بۆ سه‌رچاوه‌که‌ی بکات. نه‌مانی ئه‌و ده‌ستنووسانه شیوه‌یه‌کی ره‌وای تیدا نابینم، بۆیه هه‌ر کاتێ له هه‌ر کونیکه‌وه سه‌ر هه‌لبه‌دن، من مه‌سه‌له‌که ده‌خه‌مه (دادگا) وه تا له‌مه‌ولا کتیبخانه‌کان رتیزی که‌له‌پووری کورد بگرن و بازرگان و مافیاکانی ئه‌ده‌بی کوردیش، به‌م شیوازه ناره‌وایه ته‌سه‌روف به‌که‌له‌پووری کورده‌وه نه‌کن.

* مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) که له کاتی خۆیدا به‌پاره به‌ده‌سخه‌ته خوشه‌که‌ی خۆی به‌ره‌می شاعیرانی ده‌نووسییه‌وه. یه‌کێ له‌وانه (شیخ نووری) بوو که وه‌ک چه‌ند براده‌ریک ده‌لێن له ده‌فته‌ریکی دوو سه‌د لایه‌په‌یه‌ی به‌ره‌مه‌یکی زۆری شیخ نووری نووسیبووه‌وه، و تیشیان په‌نگه ئه‌و ده‌ستنووسه که‌وتیبته لای مامۆستا (شیخ محه‌مه‌دی خاڵ) و هه‌والی ئه‌م ده‌ستنووسه‌م لێ پرسى وتی: (من نه‌مدیوه و نازانم که‌وتووته لای کێ). دواى ئه‌وه‌ش له زۆر که‌سی تر پرسى ئه‌و ده‌ستنووسه‌م کرد، به‌لام هه‌ر ده‌ستم نه‌که‌وت (٥).

(٥) سه‌ره‌رای ئه‌و ده‌ستنووس و ده‌فته‌رانه‌ی که له سه‌ره‌وه‌دا باسمان کردن، ئه‌وه‌نده‌ی من بزانم چه‌ند شیعرێکی تری (شیخ نووری) گووم بووه و جارێ چه‌ندی هه‌لم دا ده‌ستم نه‌که‌وتن، له‌وانه شیعرێکی که له سالی (١٩٢٥) دا شیخ نووری داوای کۆمه‌له شه‌تلیکی له مه‌لا خالیدی مه‌حوی کردووه، که مه‌لا خالید له خانه‌قاکه‌ی (مه‌حوی) دا بایه‌خی زۆری به‌گۆل و شه‌تل داوه. کاتێ که سه‌ر له ئیواره‌ی رۆژی ١٩٨١/٩/٢ له‌گه‌ڵ کاک (که‌مالی په‌مزی مه‌لا ماری) چوینه لای مامۆستا (شیخ محه‌مه‌دی مه‌حوی) پتیبی راگه‌یاندم که‌وا شیعه‌که نه‌ماوه، ئه‌گه‌رچی خۆی شیعه‌که‌ی بپنیه و ئه‌م دیره‌شی له بپیر مابوو بۆی خویندینه‌وه. (گۆلی مینا و جۆری و شه‌سته‌په‌ر و شه‌وبۆ په‌فقیه‌م بێ). که به‌مامۆستا (ئخۆل) م وت سه‌د و ئه‌وه‌نده شیعی شیخ نووری-م ده‌ست که‌وتووه، وتی: (من له‌و برۆیه دام شیخ نووری زیاتر له حه‌وت سه‌د شیعریشی هه‌بووی).

شاعری شیخ نووری له دیوانی (بیخود)دا

له کاتی ئاماده کردنی دیوانی (شیخ نووری) چند دهستنوسیکم له بهر دهستدا بوون، له ناو ئه و دهستنوسانهدا چند شاعریکم که وته بهرچاو، پیشتر له دیوانی (بیخود)دا بینبوومن، بۆیه بۆ ساغکردنه و هه ئه م چند شاعره، هه وڵ دهدهم له سه ریان بوهستم و هه لۆتسته یه ک بکه م تا رۆشنایی زیاتریان بهمه سه ر. له و پر وایه ش دام نه من و نه کاک (محهمه دی مه لا که ریم) که سه ره رشتی له چاپدانی ئه م دیوانه ی کردووه مه به ستیکمان هه بێ، جگه له وه ی به هه موو لایه ک هه وڵ بدهین راستی بپیکین و ئه م جزه گری کوێرانه بکه ی نه وه تا به ره مه می هه ر شاعیریک بچیته وه لای خاوه نه راسته قینه که ی خزیه وه. کاک (محهمه د)یش هه ر ئه و مه به سته ی هه یه، بۆیه له کۆتایی ئه و وتاره ی دهر باره ی (دلواهران)ه وه نووسیویه تی ده لێ: (هیشتا مه سه له که پیوستی به لیکۆلینه وه ی تره و ئه بی زیاتری له سه ر بنوسری).

شاعری یه که م که دراو ته پال مامۆستا (بیخود) پارچه شاعری (دلواهران)ه. که له لاپه ره (۱۳۶ - ۱۴۰) ی دیوانه که دا بلاو کراو ته وه. به لگه ی سه ره کی به هی (بیخود) زانیی ئه م شاعره پشت به ستنه به و رایه ی مامۆستا مسته فا سائیب (۱۹۰۴ - ۱۹۸۱) که بۆ کاک (عه بدول ره حمان موفتی) نووسیوه و ده لێ: (له سالی ۱۹۲۲) له که رکوک قوتابی بووین، به یانیان به تورکی گۆرانیان پێ ئه وتین. بیستم که جه نابی (بیخود) ته شریفی هاتووه بۆ که رکوک، چومه خزمه تی له (به رته کیه)، وه له دوا ی به خیره اتن عه رزم کرد لیره به تورکی گۆرانیان پێ ئه لێن، ئه ویش فه رموی جا مسته فا چیت ئه وێ؟ وتم: قوربان سه روودیکمان به کوردی بۆ دابنێ هه تا ئیمه ش له به ری بکه یین. فه رموی باشه، به یانی و ره وه تا سه رووده که به ری. به یانی چومه وه خزمه تی ئه م (سه رووده ی فه رموو بوو)! خۆتدییه وه بۆم، منیش ره وانم کرد و بر دم بۆ قوتابخانه وه به قوتابییه کورده کانم ره وان کرد. (خۆشی نوسخه یه کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری شیخ سالح که له رۆژنامه کاندایه ی (بکاته وه). ئنجا قوتابخانه کان هه موو بر دیان و قوتابییه کان له به ریان کرد. سه رووده که له سلیمانی بلاو کرایه وه و ناوی شیخ نووری-یان له سه ر دانابوو، وه له کتیبی (گۆرانی کوردی)دا به ئیمزای (م. نووری) بلاو کراو ته وه. ئه م سه رووده له سه ر

ئاوازی (دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) ئه وتری) جار ی با له پیش هه موو شتیکدا و پیش ئه وه ی هیچ به لگه یه ک به یتمه وه ده مه وێ هه نگاو هه نگاو له سه ر ئه و قسانه بوهستم و موناقه شه یان بکه م. له دوا ییشدا دیمه سه ر دوو وتاره که ی کاک (محهمه دی مه لا که ریم) که دوا به دوا ی له چاپدانی دیوانه که بلاوی کردوونه ته وه^(۱) ئنجا خاسیه ته کانی ئه م شاعره باس ده که م، تا له گه ل خاسیه تی شاعری هه ر شاعیره یان به راوردی بکه م.

له پیشه وه که مامۆستا (مسته فا سائیب) ده فه رمووی: (له سالی ۱۹۲۲ له که رکوک قوتابی بووین) وه ک کاکه (حه مه) له سه ر قسه که ی (کاکه ی فه للاح) ئامازه ی بۆ کردووه، ئه م شاعره له ئه سلدا له ژماره (۲۱) ی رۆژنامه ی (ژیانه وه) سالی (۱)، (۲۴) ی شه عبان ۱۳۴۳، (۱۹) ی مارتی ۱۹۲۵ دا و پاشماوه که ی له ژماره (۲۲) ی سالی (۱)، (۱) ی رهمه زان ۱۳۴۳، (۲۶) ی مارتی (۱۹۲۵) دا بلاو کراو ته وه، که ئه م شاعره ناوی (ئینتیباه) ه و به په خشان له فه ره نسویه وه، له لایه ن مامۆستا (مه حمود جه وده ت)ه وه کراوه به کوردی و خۆی له م باره یه وه ده لێ: (بینانه عه له یه ی دهر حه ق ئه م گۆرانییه که گۆرانی (عه زیمه ته) نه ختی عه رزی مه علومات به لازم ئه زانم. ئه م گۆرانییه له ته ره ف ژنه فرانسزیکه وه که ناوی (ماری ژوزه ف شه نی)یه وه و تراوه و له ناو فرانسزه کاندایه ی به گۆرانییه کی زۆر مه رغوب و مه شه ووری میلی. به نده که خۆتدیمه وه ئه م مه وزووعه م وه ک فه وه رانی حسیاتیک... تا ئه لێ: (فیکری مونه زیمه که ی که ئه ساس ته شکیل ده کا به نه زه ر ئه حوالی روحیه ی و ته مایلاتی خۆمانه وه نه ختی هه لمگێر ایه وه، به مقه دیمه که یه وه عه رزم کرد. له ته رجومه کردنی عه رزی ئه سلیشم ئه گه ر یه کێ له شاعیره کانتان مه وزووعه که ی لا چابوو به زمانی خۆمان نه زمی بفه رمووی، تا کو له ته ره ف مناله کانی مه کته به وه به گۆرانی بیژری. لام وایه ئه م هیمه ته هه موو هاو خۆین و هاو زمانان خۆشحال ده کا). میژووی بلاو کردنه وه ی ئه م په خشانه له رۆژنامه ی (ژیانه وه)دا ئه وه دهر ده خات که ئه و میژووه ی خوالیخۆشبوو (مسته فا سائیب) باسی لیه ده کات له گه ل یه کتر دا یه ک ناگرنه وه، چونکه سالی بلاو بوونه وه ی په خشانه که (۱۹۲۵) ه، که چی ئه م ده لێ: (له

(۱) پراوه رۆژنامه ی (بیری نوێ) ژماره (۶۶) ۱۹۷۳/۹/۲۶ وتاری: دیسانه وه له باره ی شاعری (دلواهران)ه وه. هه ره ها گۆفاری برایه تی ژماره (۱) سالی (۱) خولی دووم. نووسینی (محهمه دی مه لا که ریم).

سالی ۱۹۲۲ له که رکوک... . پيش ئهم ميژووهش په خشانه که له هيچ شويتنيکدا بلاو نه کراوه ته وه، بيگومان بيري شيعره کهش هه له و په خشانه وه وهرگير او ه. هه بر ئه و مه به سته له گه ل کاک (جه مال موفتي) چوينه مالي کاک (عه بدولر هحمان موفتي)، داواي ده ستنوسى ئه و شيعره لم لى کرد، به ده سخته تى ماموستا (بيخود) نووسرايپته وه. چونکه ئه و زووتر پيى راگه ياندم که هه موو شيعره کاني ماموستا (بيخود) ي به ده سخته تى خوى له لايه و لاي خوى پاراستوونى، به لام خوى له داوايه که م بيده نگ کرد. که وتاره که ي کاک (حه مه ي مه لا که ريم) م بينى بوم دهر که وت هوى پشت خستنى داوايه که م له لايه ن کاک (عه بدولر هحمان موفتي) يه وه ئه و به که کاک (حه مه د) نووسيو به تى: (که ده ستنوسه کاني خوالى خو شبوو (بيخود) يان دايه ده ستم بؤ ئه و هوى ريکيان بخه م و ليبيان بکولمه وه و ناماده يان بکه م بؤ چاپ، پارچه ي (دلاوه ران) يش يه کيک بوو له و پارچانه که له ناو ئه و ده ستنوسه دا بوون. به لام نه ک به خه تى (بيخود) ي خوالى خو شبوو خوى، به لکو به خه تيکى تازه) ره نگه ئه م خه ته تازه يه ش هه ر خه تى کاک (ئاو ره حمان) خوى يان خه تى که سيکى دپکه بيت.

هه ر چوئن بيت (شيخ نوورى) وه ک شاعير تيکى چالاک و پر له جموجوولى ئه و سه رده مه ي ته مه نى خوى، به ته نگ داوايه که ي ماموستا (مه حمود جه وده ت) وه چووه و ئه م شيعره به په خشان وهرگير او هوى کردووه به شيعر. وه ک کاکه (حه مه) نووسيو به تى، بؤ يه که م جار له (ديارى لاوان) دا بلاو نه کراوه ته وه، به لکو بؤ يه که م جار هه ر له و ساله ي ماموستا (مه حمود جه وده ت) وهرگيرانه که ي تييدا بلاو کردووه ته وه ئه م شيعره ش له سياره يه که ي بچووکى (۱۵) لاپه ريه ي، له سالى (۱۹۲۵ - ۱۳۴۴) دا له چاپخانه ي - بلديه - له سليمانى له چاپ دراوه و به ناوى (گورانى كوردى) بلاو کراوه ته وه و له سه ر به رگه که ي ناوه ويدا نووسراوه: (له سه ر ئه مرى عالى موته سه ريف و موفه تيشى ئيدارى چاپ کراوه) وه ک ده زانين ئه و کاته موته سه ريفى ليوای سليمانى پياويکى خزمه تگوزار و موونه وهرى وه ک (ئه حمه د به گى توفيق به گ) بوو که دؤست و هاوړتي (شيخ نوورى) بووه. له مه وه بومان دهرده که وئى که هه ر له و ساله دا (مه حمود جه وده ت) شيعره به په خشان وهرگير او هوى بلاو کردووه ته وه، ئه م گورج کردوويه تى به شيعر و له م ناميلکه يه دا بلاوى کردووه ته وه. له دواييدا (كوردى و مهربوانى) دواى تيه په رينى حه وت سال به سه ر له چاپدانى ئه م ناميلکه يه دا له سه ر هه مان پيودان و رى و شوين له سالى (۱۹۳۲) دا ناميلکه يه کيان هه ر به ناوونيشانى (گورانى كوردى) له چاپخانه ي - الايتام - له چاپ

داوه و شيعرى (دلاوه ران) يشيان له ناميلکه چاپکراوه که ي سالى (۱۹۲۵) وهرگرتووه و سه رله نوئى له (گورانى كوردى) يه که ي خوياندا بلاويان کردووه ته وه، ناوه که شيان له (ئينتيا به) وه کردووه به (دلاوه ران)، که (دلاوه ران) له ناميلکه ي يه که مده ده سته ي يه که من. جگه له وه ش (كوردى و مهربوانى) به ئه مانه ته وه شيعره که يان رانه گو تيز او ته ناو ناميلکه که ي خويان و به شيکى ئه م شيعره يان قرتاندووه، بگره له زور شويتندا له نگيان کردووه. هه ر ئه مه ش واى له کاک (حه مه) کردووه له کو تايى شيعره که دا بلتيت: (له خويندنه وه ي ئه م شيعرانه دهرته که وئى له هه ندي (مصراع) يانا له ننگيه که ي ئاشکرا هه يه. ئيمه جارئى ئه م له ننگيه مان پي چار نه کرا، چونکه له کتیبى (گورانى كوردى) به و لاوه سه رچاوه يه که ي ترمان لا نه بوو. له وئيشا به م جو ره نووسرايوه وه که ئيمه لي ره دا بلاومان کردووه ته وه). ئه م قسه يه ئه وه ده گه يه ني که ئه م ده ستنوسى (دلاوه ران) هى خراوه ته به ر ده سته ي کاک (حه مه د) جيى متمانه پيکردن نه بووه، چونکه به هه له له به ر ئه و ناميلکه يه يان نووسيو به ته وه، بؤ يه ده لئى: [له کتیبى (گورانى كوردى) به و لاوه سه رچاوه يه که ي ترمان لا نه بوو] ئه وه له کاتتيکدا (كوردى و مهربوانى) به بي په نجبه راکيشان بؤ ناميلکه ي يه که م زؤ ريه ي هه ره زؤ رى سروود و گورانيبه کانيان نه قل کردووه.

ماموستا (بيخود) وه ک کاکه (حه مه) بؤى چووه (وه رگيرانيکى ترى پارچه فه رهنسيبه که ي پيش ميژووى شيعره به په خشان وهرگير او هوى نه ديوه تا شيعره که ي له سه ر ئه وه دانايى، جگه له وه ي بلاو کراوه ته وه. فه رهنسيشى نه زانيوه تا بلتين ئاگاي له وهرگيرانه که ي (مه حمود جه وده ت) نييه، گومانيش له به رده م ئه وه ناهيلتته وه که (مه حمود جه وده ت) پيش سالى (۱۹۲۵) ئه م شيعره ي وهرگيرايپته سه ر زمانى كوردى و پيشانى (بيخود) ي داين، تا (بيخود) له سه ر ئه وه بنچينه ي شيعره که ي دارشتمى و پاش سى ساليش ئنجا (مه حمود جه وده ت) شيعره به په خشان وهرگير او هوى خوى بلاو کردوويه ته وه، چونکه کاک (حه مه دى مه لا که ريم) هه ر خوى به لگه يه که ي به هيزى به ده سته وه يه که ده لئى: (لي ره دا ئه وه ي که من بيرم بؤى ئه چن ئه وه ته که مه حمود جه وده ت هه ر له سالى ۱۹۲۴ - ۱۹۲۵ دا ئه م پارچه يه ي کردووه به كوردى، چونکه هه ندي په لارى تيا داناوه به رابه ر به ره وشتى حکومته تى خوا لى خو ش بوو شيخ مه حمودى حه فيدا (من لي ره دا ئه و پلارانه م نه نووسيو به وه) که له و سالانه دا له شو رشا بوو به رانه ر به ئينگليز، ئه مه يان ساله که ي که ماموستا په نجبه ي بؤ راکيشا بوو به هه له ي ده خاته وه. ئنجا که ده لئى: (عه رزم کرد لي ره به توركى گورانيمان پي ئه لين، ئه وئيش فه رموى جا مسته فا چيت

ئەوئى؟ وتم: قوربان سرودىكىمان بەكوردى بۇ دابنى ھەتا ئىمەش لەبەرى بەكەين. فەرمووى باشە. بەيانی وەرەو تا سرودەكە بەرى. بەيانی چوومەو ھەزمەتى ئەم سرودەى فەرموو بوو).

كە زانىمان بىرى سەرەكى و ھەوئى ئەم شىعەرە نە ھى مامۆستا (بىخود) و نە ھى (شىخ نوورى) يە، ئەى چۆن بەم دەمودەستە مامۆستا (بىخود) ئەو وەرگىرانەى دەسكەوت و بەشەوئىك توانى بۆى دانىشى ئەم ئۆپەرىتتە جوان و بەھىزەى لى بەھۆئىتەو؟! لە كاتىكدا ئەگەر ئەم پىش بلاوكردەوئەى وەرگىرانەكەش ئەم شىعەرە بەپەخشان وەرگىراوئەى دەسكەوتىبى و بەسەردان چووبى بۆكەركووك ئايا لەم سەردانەدا، شىعەرە بەپەخشان وەرگىراوئەكەى لەگەل خۆى بردوو؟ كەواتە ئەم ئۆپەرىتتە پىشتر نووسراو، بەگرە ئامادەكراو و ئىنجا لە نامىلكەپەكەشدا بلاوكرادەتەو. رەنگە لەم حالەتەدا (بىخود) لەسەر داخوئى (مستەفا سائىب) ئەم نامىلكەپەى پەيدا كەردىبى و شىعەرەكەى (شىخ نوورى) لەبەر نووسىيىتتەو. كە ئەم شىعەرەشى داو بەكاك مستەفا ئەو بەھىچ شىوئەپەك بەلگە نىبە بۆ ئەوئەى شىعەرەكە بە ھى (بىخود) بزانىن، چونكە كە سەلمانمان ئەو سالىەى مستەفا سائىب ناو بردوو ھەلەپە، ئەو تەنىيا سالى دەرجوونى شىعەرە بەپەخشان بلاوكرادەكە و نامىلكە چاپكراوئەكەى سالى (۱۹۲۵) مان لەبەر دەستدا دەمىتتەو. كاتى ئۆپەرىتتەكەش لە سلىمانىدا بلاوكرابىتتەو و مامۆستا (بىخود) ىش بەسەردان چووبى بۆكەركووك، (مستەفا سائىب) چۆنى زانى: (نوسخەپەكى نارد بۆ سلىمانى بۆ شىخ نوورى شىخ سالى كە لە رۆژنامەكاندا بلاو بكا تەو...؟! ئنجا كە دەللى مامۆستا (بىخود) سەرى كەركووكى داو، سەردانىش جىنشىن بوون ئەبى بۆ ماوئەپەكى دوورودرئىز چ پىوئىست دەكات ئەو شىعەرە بۆ (شىخ نوورى شىخ سالى) بنىرى، تا لە رۆژنامەكاندا بلاو بكا تەو!؟.

شىعەرەكە وەك كاك (مستەفا) دەللى: لەسەر داخوئى خۆى و بەشەوئى نووسرا بى، باوەر ناكەم خاوەنەكەى ئەوئەندە پەلەى بى و زوو بلاو بكا تەو، پىش ئەوئەى چاوى پىدا بەگىرتتەو و لە رووى (سەنەتەسازى) پەو دەستى پىدا نەھىنئىتەو. لەو سەردەمەشدا، واتە لە سالى (۱۹۲۵) دا شىخ نوورى ھىچ پىوئەندىبەكى بەرۆژنامەو نەما بوو، بەتايبەتى ئەو رۆژنامانەى خۆى ئىشى تىدا كەردوون، وەك (رۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان). ئىتر نازانم بەچ بۆنەپەكەو ئەم شىعەرەى بۆ (شىخ نوورى) ناردوو؟ لە كاتىكدا خۆى بەسەردان چووبى بۆكەركووك بۆچى خۆى نەيناردوو بۆ رۆژنامەكان بۆى

بلاو بەكەنەو؟! يان كە بەناوئى (شىخ نوورى) پەو بلاوكرابەو، بۆچى (شىخ نوورى) خۆى پىدەنگ كەردوو و (بىخود) نەھاتووئە قسە؟! بۆبەش كاك (مەمەد) ناھەقى نەبوو كە دەللى (منىش كە ئەمەم دى كەوئە دوودلئىبەو، ناخۆ بەراستى ئەم پارچەپە ھى (بىخود) بى وەك كاك (مستەفا سائىب) نووسىوئە (يا وەك لە دىيارى لاواندا بلاو كراوئەتەو، ھى شىخ نوورى شىخ سالى بى؟ سرنجم ئەدا شىوئە و ناوئەرۆكى شىعەرەكە لە شىوئە و ناوئەرۆكى شىعەرەكانى ترى بىخود ناچن كە لە بەردەمان دان، بەلكو لە شىوئە و ناوئەرۆكى شىعەرەى شىخ نوورى يان پىرەمىرد يان گۆران نىكن. ئەمە وى لى كەردم كە شىعەرەكە بە ھى (شىخ نوورى) دابنىم. لەولائىشەو قسەكانى كاك مستەفا سائىب مەوداى ئەوئەى نە ئەھىشت كە دوودلئىم پىنى و (ناچار پىارم ئەدا) كە راستە شىعەرەى بىخود خۆپەتى و دىيارە لەبەر ھۆپەكى تايبەتى بەناوئى (م. نوورى) پەو بلاوئى كەردەتەو).

وا دىيارە كاكە (مەمە) وەك خۆى دەللى (ناچارى) وى لى كەردوو پىار بدات كە ئەمە شىعەرە (بىخود) ە، ئەگىنا ھىچ ھۆپەكى تايبەتى و گشتى لە ئارادا نىبە، ئەم شىعەرە بەناوئى (م. نوورى) پەو بلاو بكا تەو. تۆ بلىتى كەسىك شىعەرەكى نووسىبى وەك كاك «مستەفا» دەللى پەروئى بلاوكردەوئەى بووبى و ناردىتى بۆ سلىمانى بۆ ئەوئەى لە رۆژنامەكاندا بلاو بكا تەو، شىعەرەكەش جارىك لە سالى (۱۹۲۵) دا بلاوكرابىتتەو و جارىكى تر لە سالى (۱۹۲۷) دا بەئۆپەرىت پىشكەش كرابى و لە سالى (۱۹۲۸) (*) و (۱۹۳۲) دا بۆ جارىكى دىكە بلاوكرابىتتەو، ھەر دەرفەت بۆ مامۆستا (بىخود) ھەلئەكەوتىبى ھىچ نەبى بەقسە، پەنجەپەك بۆ ئەو راستىبە درئىز بكات؟ ئەو دەلئىم و نابى ئەوئەش لەياد بەكەين كە مامۆستا (بىخود) لە سالى (۱۹۰۰) دا كە (ھەلەبجە) دا حاكم بوو، كچىكى مارە كەردوو، ئەو كچە بەرووداوتىك مردوو، لەو كاتەو لە شىعەرەتن ساردبوئەتەو، مەگەر تاك و تەرا ئەگىنا لە شىعەرە ئاينى بەولاو شىعەرە ترى نەنووسىو. لە كاتى گەران و عودال بوونىشدا بەدوئى ساغكردەوئەى ئەم شىعەرە، چەندان كەس كە ھاوچەرخى ئەم دوو شاعىرەن و لە سەردەمى ئەواندا ژباون، ئەوئەى بۆ دووپات كەردمەو كە شىعەرەكە ھى «شىخ نوورى» پە نەك (بىخود).

(*) مەبەست لە بلاوكردەوئەى لە (گۆرانى كوردى) كە لە سالى ۱۹۲۸ دا لە لايەن كەرىم سەعبىد زانستى لەگەل كۆمەلئىك سرود و گۆرانى چاپ و بلاوكرادەتەو.

له لایه کی تریشه وه مامۆستا (بیخود) شیعرێک نالێ دێرێکی کورت و دێرێکی درێژ بێت. جگه لهو شیعره ی ئیستا که دراوه ته پالێ هیچ نمونه یه کی شیعرێ تری نابینن، له م جۆره کیشانه و ئەو شێوازی تیدا رهچاو کردبێ، بۆیه وهک کاک (حه مه) ده لێ: [که دیوانه که ی بیخود ده رچوو به هۆی «دلاوه ران» سه وه له ناو کۆر و کۆمه له ئەده بییه کانی سلیمانیدا بولخاخیک په یدا بوو، وا دیاره ئەوان زیاتر ته ماشای شیوه و ناوه رۆکیان کرد بۆ دیار بکردنی خاوه نی راسته قینه ی «دلاوه ران»]. په یدا بوونی ئەو مقۆمقۆیه ش له به رئه وه یه زۆر له وه که سانه ی له نزیکه وه له م مه سه له یه ئاگادارن ماون و ئەگه ره به و ر دیش له مه سه له که نه زانن، ئەوه له شاعیریان بیستوه و ئاگیان له به هره و توانایی ئەو بووه، یان له که سانی پێش خۆیان بیستوه، چونکه هیچ کامێکیان ناحه زی مامۆستا (بیخود) نین تا له ناحه ق شیعره که ی لێ بکه ن به هی «شیخ نووری». (کاکه ی فه للاح) یش ههنگی له داری کلۆر نه دۆزیه ته وه که (گه یشته) ئەوه بتوانێ پارچه یه ک په خشان بدۆزیه ته وه که ناوه رۆکه که ی به ته واری له ناوه رۆکی «دلاوه ران» ئەچێ، چونکه ئەم مه سه له یه، شتیکی زۆر زه ق و ئاشکرا و پروونه و که م که سی ئەده ب دۆستی ئەم سه رده مه، نه خوازه لا رۆشن بیر و ئەدیبه کان ده دۆزیه ته وه ئەم مه سه له یه نه زانی. بێگومان (کاکه ی فه للاح) یش هه ره له ده می ئەوانه وه بیستوه یه تی و له وانه وه قۆز توویه تییه وه. به زبیره کی و ته قه لالی خۆی نه گه یشتوه ته ئەو راستییه، ئنجا شیعره به په خشان وه رگێراوه که ش نه ک هه ره له «دلاوه ران» ده چێ، به لئکو ته واری په خشانه که یه له قالی ئۆپه رتیه تیکدا که له ژبانی کورده وه نزیک بێ.

مامۆستا (شاکر فه تاح) ده رباره ی ئەم شیعره ده لێ: [له سالی ۱۹۲۷ من قوتابی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) که شیخ نووری خۆی هات و ئەم شیعره ی پێ له به ر کردین و من یه کێک بووم له ناو کۆرسه کان که به شدار بووم له ئەدا کردنی ئەم ئۆپه رتیه. شیخ نووری به ده نگی خۆی، که دهنگێکی تا بلێی نایابی هه بوو به ئیمه ی ره وان کرد] ئنجا ده لێ: [هه ره ئەوسا پێی راگه یان دین که شیعره که به یۆنه ی شوێنی گه وهری فه ره نسه وه دانراوه. خوالێخۆشبوو (مه حموود جه وده ت) که ئەفسه ر و ئەدیبه کی کورد بوو له سالی ۱۹۲۵ دا به په خشان گۆر بیه سه ر زمانێ کوردی، (شیخ نووری شیخ سالح) که هونه رمه ند و ئەدیبه کی به ناوبانگی ئەو سه رده مه ی کورد بوو کردی به هۆنراوه. لهنگه رێکی تاییه تی

(۲) ئیستاش مامۆستا (شاکر فه تاح) ئەو ئاوازه ی له بیه ر ماوه و پێش دوو سال له سه ر به که ره بک تۆماری کورده وه و پێشکه شی ئه رشیقی ئەمبنداریتی رۆشن بیری و لاوانی کورده وه.

جوانیشی بۆ دۆز بیه وه له سه ر له نگه ری [دیشب کی مرا وضع وطن در نظر آمد] که ئاوازیکی فارسی بوو (۲) له سالی (۱۹۲۷) له لایه ن تپیی لاسایی کردنه وه و ساز و ئاوازی قوتابخانه ی یه که می سوله یمان بیه وه، ئەم گۆزانییه له شیوه ی (ئۆپه ریت) دا لاسایی کرایه وه و گۆزانییه که ش گوترا. به لای دانیش توانی ئەو سه رده مه وه زۆر په سند بوو، هه ره ها بۆ جارێکی تر له سه ر شانۆی [یانه ی فه رمان به رانی شه قلاوه] له سالی (۱۹۵۴) دا له ژیر چاودێری مامۆستا (شاکر فه تاح) خۆی، بۆ جارێکی تر ئەم ئۆپه رتیه بوو ژیتراوه ته وه و پێشکه ش کراوه. ئەوانه ی ده وربان تیدا یاری کردوه، بریتی بوون له فه رمان به ران و قوتابیانی (شه قلاوه). مامۆستا (شاکر فه تاح) ده لێ ئۆپه رتیه که جینگه ی ره زامه ندی بیه ران بوو (۳) ئەم ئۆپه رتیه له چه ند دهنگێکی جیا جیا ی وهک: [دلاوه ران - دایک - باوک - مناله کان - کچه کان - ئافه رت به مناله وه - کۆرس] (۴) پێشکه اتوه و ئەم حه وت دهنگه جیاوازه، هه ره که یان به جیا، کۆمه له که سانی ک ده وری تیدا ده بینن و هه ره که یان به جلوه رگی تاییه تی خۆیا نه وه دینه سه ر شانۆ.

ئیستا ده مه وی بزانه م کاک (مسته فا ساییب) چۆن توانی ئەو شیعره دوو ردرێژه به قوتابیان له به ر بکات؟! ئەوه گوتمان په رۆشی قوتابییه کان بۆ سه روودی کوردی وای لێکردن و زوو ئەزه ری بکه ن، به لام ده بی بزانی ک ئاوازی بۆ داناون و په راوه ی پێ کردوون، بۆ ئەوه ی ئەو ده وره جو ر به جو رانه ئەدا بکه ن؟ یان بۆچی مامۆستا (بیخود) که

(۳) له م قسانه ی سه ره وه مدا سوو دم له مو حازه ره یه کی ده ستنووسی مامۆستا (شاکر فه تاح) وه رگرت، که له پایزی سالی (۱۹۷۱) له هۆلی (تطبیقات دار المعلمین فی السلیمانیه) دا پێشکه شی کردوه. مو حازه ره که م له خۆی وه رگرت.

(۴) ئەمه یه که م ده ست پێش خه رییه له بزوتنه وه ی هونه ری ئۆپه رتیه. کاک مه حموود زامداریش له کتیه به که یدا «ده روازه یه ک بۆ ئاواز و گۆزانی کوردی» ل ۱۵۵ ده لێ: [له نیو ئیمه شدا، تا ئیستا گه لێ هه ولی ساده و سووک بۆ په ره پیدانی ئەم هونه ره به رزه دراوه یه که هه ولێ - به بۆچوونی من - که وهک به لگه نامه یه کی نووسراو، بۆمان ما بێته وه، ئۆپه رتیه «دلاوه ران» ه که له سالی (۱۹۳۰) و به خامه ی «ع. نووری» نه مر نه خشه ی کیشراوه، که خۆی له خۆیدا، نیشانه یه کی سه وزی وه چه ی یه که می بزوتنه وه ی رۆشن بیری کور دیانه له م باره یه وه. به لام ئۆپه رتیه که له سالی (۱۹۲۵) هه به خامه ی «م. نووری» یه نه ک «ع. نووری». هه ره ها به روانه رۆژنامه ی (هاوکاری) ژماره «۳۵۵» ۱۹۷۷/۲/۱۶ گۆشه ی (دهنگێ) و تاریکی کاک مه حموود زامدار به ناوی (به لگه نامه یه کی تر) که ده لێ: [لام وایه ئەمه یه که م ده س پێشکه ری و یه که م ئۆپه رتیه کور دییه، که به شیعر نووسرا بێته وه... سه یه...!].

مه‌به‌ستی بووه سروود به‌شه‌ویک دابنێ، سروودیکی کورتی خوێ نه‌داوه‌تی و په‌ناوی بردووه‌ته‌ به‌ر ئەم پارچه‌ شیعره‌ به‌په‌خشان وه‌رگه‌ی‌راوه‌ درێژه، که‌ ئه‌رک و ماندوویتی زۆرتی ده‌وی وه‌ک له‌وه‌ی خوێ ببنووسی؟! دوایی شیخ نووری که‌ شیعره‌که‌ هی خوێ نه‌بوویی چۆن به‌و گه‌رموگوری که‌ فوکوله‌وه‌ ده‌چی له‌ قوتابخانه‌ به‌دوای کۆکردنه‌وه‌ی (کۆرس) ده‌گه‌ڕێ و به‌ده‌نگی خوێ راهێنان و په‌راوه‌یان پێ ده‌کا؟!

ئهو سروودانه‌ی که‌ له‌ نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) دا له‌ ساڵی (١٩٢٥) له‌ چاپ دراو، به‌ئاگاداری حکومه‌ت و [کاپتن لاین] (*) تا ساڵی (١٩٣٠) له‌ قوتابخانه‌کانی سلیمانی و تراونه‌ته‌وه‌، هونه‌ره‌که‌شی بۆ مه‌سه‌رپه‌ی ئه‌وسا ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، بۆیه‌ من وای بۆ ده‌چم ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی (مسته‌فا سائب) راستیش پێ ئه‌وه‌ له‌ ساڵی [١٩٣٠ - ٩٢٥] بووه‌، نه‌ک ساڵی (١٩٢٢)، که‌ ئه‌مه‌ش وای دیسان ده‌پرسینه‌وه‌ چۆن کاک (مسته‌فا سائب) زانیویه‌تی (بێخود) نوسه‌ی ئه‌م شیعره‌ی ناردووه‌ بۆ سلیمانی، له‌ کاتیکدا شیعره‌که‌ له‌ ساڵی (١٩٢٥) ته‌نیا له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌ که‌ نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) یه‌؟!!

که‌ ئه‌م شیعره‌ له‌م نامیلکه‌یه‌وه‌ که‌وتیته‌ ده‌ستی خۆینده‌واران و قوتابیان و به‌شێوه‌یه‌کی ره‌سمی له‌ قوتابخانه‌کان خۆیندرایی، ئیتر نازانم کێ له‌ خۆیه‌وه‌ ناوی (م. نووری) له‌سه‌ر ئه‌م سرووده‌ داناهه‌؟! که‌ زانیمان سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می ئه‌و شیعره‌ پشت به‌ستنه‌ به‌و نامیلکه‌یه‌، جارێکی تر ده‌پرسین: (بێخود) که‌ به‌سه‌ردان چووبێ بۆ که‌رکووک، کاک (مسته‌فا) خوێ له‌ که‌رکووک بووبێ و له‌ نزیکه‌وه‌ ئاگای له‌ مه‌سه‌له‌که‌ نه‌بووبێ که‌ ئه‌م شیعره‌ چۆن هاووه‌ته‌ نووسین، ئه‌وه‌شی به‌چاکی روون نه‌کردیته‌وه‌ که‌ چۆن زانیویه‌تی (بێخود) ئه‌م شیعره‌ی ناردووه‌ بۆ سلیمانی؟ له‌ کاتیکدا ئه‌م قوتابی بووه‌ و (بێخود) پیاویکی به‌ته‌مه‌ن و خاوه‌ن پایه‌ی خوێ بووه‌، به‌ چ شێوه‌یه‌ک ئه‌و هاوڕێتییه‌ به‌تینه‌ له‌ نێوانیاندا په‌یدا بووه‌؟! که‌واته‌ ئه‌م قسه‌یه‌ که‌ له‌ په‌راوێزی ئه‌م شیعره‌دا نووسراوه‌، ته‌نیا وه‌ک قسه‌ ده‌میته‌وه‌.

له‌ مه‌سه‌له‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌ش به‌ناوی شیخ نووری کاکه‌ (حه‌مه‌) ده‌لێ: (جا

(*) له‌جیاتێ کاپتن چاپمن که‌ سه‌ره‌رشته‌ی شالاری به‌سه‌ردانی شاری سلیمانی کردووه‌، ئه‌فسه‌ریکی یه‌ده‌گی ئینگلیزان خسته‌ شوینی ئه‌و که‌ کاپتن لاین بوو. ل ٢٤. کشف القناع عن بعض الوقائع العراقية - الجزء الأول - مذكرات عبدالعزيز ياملكي في العراق - ١٩٥٧ - حقوق الطبع محفوظة للمؤلف - مطبعة دار المعرفة - بغداد.

نازانم مه‌به‌ستی کاک مسته‌فا له‌م بلاوکردنه‌وه‌یه‌، بلاوکردنه‌وه‌ی ناو رۆژنامه‌یه‌ یان بلاوکردنه‌وه‌ی به‌ده‌مه‌. خۆزگه‌ ئه‌مه‌ی روون ئه‌کرده‌وه‌ و بۆی ده‌رئه‌خستین ناخۆ چۆن و له‌ کۆیدا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌، تا زیاتر مه‌سه‌له‌که‌مان بۆ روون بپێته‌وه‌. هه‌ر چه‌ند کاک (حه‌مه‌د) له‌سه‌ره‌تای وتاره‌که‌یدا ئه‌وه‌ی ده‌رخستوه‌ که‌ له‌ گۆقاری (دیاری لاواندا) بلاوکه‌راوه‌ته‌وه‌، به‌لام من سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م جاری بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌م ده‌ستنیشان کرد، به‌هیچ جۆرێکیش له‌ گۆقاری دیاری لاوان و یادگاری لاوان-دا بلاونه‌که‌راوه‌ته‌وه‌، دوای ئه‌وه‌ی بۆمان ده‌رکه‌وت ئه‌م چه‌ند قسه‌یه‌ نه‌ له‌ رووی میژوووه‌ راسته‌، نه‌ به‌لگه‌یه‌کی راست و دروستی ئه‌وتۆی داوه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ که‌ پیاو دلێ پێی ئاو بخواته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌و که‌سه‌ی باسه‌که‌ی بۆ کاکه‌ (حه‌مه‌) گه‌ی‌راوه‌ته‌وه‌، قسه‌کانی وه‌ک بلقی سه‌ر ئاو وان و هه‌یچیان ناچنه‌وه‌ سه‌ر یه‌ک، بۆیه‌ش موناقه‌شه‌م کرد تا بیسه‌لمینم ئه‌و قسانه‌ هاوسۆزی و لاریونه‌وه‌یه‌کی تێدايه‌ بۆ لای مامۆستا (بێخود)، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی ناره‌وا، ناهه‌قیشم نییه‌ ئه‌و قسانه‌ بکه‌م، فه‌رموون بزائن کاک (مسته‌فا سائب) خوێ چی له‌ لای کاکه‌حه‌مه‌ وتوو: (ئه‌مه‌ سه‌رله‌نوێ بیری وروژاندمه‌وه‌ و وتم بۆ سه‌ریک له‌ کاک مسته‌فا سائبیش نه‌ده‌م، بزائم به‌لکو شتیکی نوێ لای؟ له‌گه‌ڵ کاک محه‌مه‌د ره‌سوڵ هاوار چوینه‌ لای و سه‌رله‌نوێ باسه‌که‌م بۆ گه‌ی‌راوه‌ فه‌رمووی (ئاگام لێیه‌ وه‌ختی خوێ مه‌حموود جه‌وده‌ت پارچه‌ نه‌تریکی فه‌رانسزێ کردبوو به‌کوردی، به‌من و ئه‌نوه‌ری برامی وت خۆزگه‌ که‌سێک بیکردبايه‌ به‌شیعەر، ئیتمه‌ش به‌عه‌لی که‌مال باپیر و شیخ نووری-مان وت و شیخ نووری کردی به‌شیعەر و ئیتمه‌ش خستمانه‌ سه‌ر ئه‌و وه‌زنی فارسییه‌ (وه‌زنی سروودی: دیشب که‌ مرا وضع وطن در نظر آمد) و به‌یانیمان له‌ قوتابخانه‌ ئه‌مان خۆینده‌وه‌). (٥) که‌ ئه‌م قسانه‌ش ته‌واو پێچه‌وانه‌ی قسه‌کانی کاک (عه‌بدوڵه‌حمان موفتی) یه‌ که‌ به‌ناوی مسته‌فا سائبیه‌وه‌ به‌کاک (حه‌مه‌دی) وتوو.

هه‌ر له‌و نووسینه‌دا کاک محه‌مه‌د نووسیویه‌تی: (منیش مه‌سه‌له‌ی نامه‌که‌ی نێوان خوێ و کاک عه‌بدوڵه‌حمان موفتی-م هه‌ینایه‌وه‌ بیری که‌ له‌ (دیوانی بێخود) که‌دا ئیشاره‌تم بۆ کردووه‌ و گوايه‌ فه‌رموویه‌تی شیعره‌که‌ هی بێخوده‌. فه‌رمووی: (نه‌خیر بێخود شیعریکی که‌ی داومه‌تی) (٦). که‌ ئه‌م قسه‌یه‌ هه‌موو مه‌سه‌له‌که‌ ده‌پێنیته‌وه‌ و به‌ته‌واوی ئه‌وه‌ ئاشکرا

(٥) پڕوانه‌ رۆژنامه‌ی بیری نوێ، ژماره‌ (٦٦)، ١٩٧٣/٩/٢٦، محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم.
(٦) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

دهکات که کاک (عه بدولر حمان موفتی) به لیتپر سینه ووه قسه که ی بو کاک (حه مه) نه گپراوه ته وه و ههر له راهی خوا ویستوو یه تی ئەم بهر هیه بخاته مزگه و ته وه، ههر بۆ به ش ئەو دهستنوو سه که دراوه ته کاک (حه مه دی مه لا که ریم) به خه تی (بیتخود) خۆی نه بووه.

تا ئیڕه دیان پیتوه ندی به قسه که ی مامۆستا (مسته فا سائب) و گپرا نه وه ی له لایهن کاک (عه بدولر حمان موفتی) یه وه هه بوو، لیره به دو او ده گه ریمه وه سه ر قسه کانی کاکه (حه مه) که له دوو وتاره دا ده رباره ی ئەم شیعره نووسیویه تی. کاک (حه مه د) له وتاری یه که مهیدا ده رباره ی ئەم شیعره ده لئ: (بیتخود) گه لئ شیعری تری وتوه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلا و کراونه ته وه و شاره زایانی ژبانی بیتخود و شیخ نووری ئەمه ئەزانن و که سیان نکولیبیان له م راستیبیه نییه. که واته دوور نییه (دلا وهران) یش یه کیتک بئ له و شیعرا نه). بۆ وهرامی ئەم قسه یه ده لئیم (شیخ نووری) شاعیرتکی ئەوه ند دهسته پاچه و داماو نه بووه بهرانبه ر به شیعره دۆش دامابی و چاوی له ناو و شوهره تیک بووی لا میتزانه له سه ر خوانی خه لکی تر خوار دیبتی. که سیش به چه ند شیعرتیک و بلا و کردنه وه ی چه ند نووسینتیک نه بووه به شاعیر و پۆشنبیر، چونکه مرۆقی بئ به هره و توانست وه ک چه مه زستانه وایه ههر هاوین هات وشک ده کات و چک ده بئ، بۆ به من له گه ل ئەوه نیم (بیتخود) شیعری خۆی دابی به شیخ نووری، خویندنه وه ی ئەم شیعرا نه ی له و دیوانه دا هه یه با شترین به لگه ن که شاعیرایه تی شیخ نووری ده سه لمین، کاتیک شیخ نووری به ده سه خه تی خۆی بلئ: (له مندالییه وه خه ربکی خویندنه وه و نووسینم) و له ته مه نیککی زوو وه ده ستی دابینه خویندنه وه و نووسین، ده شئ شیعری خۆی بردبینه لای (بیتخود) و بۆی ده سکاری کردبئ، وه ک چۆن ده سکاری شیعری مامۆستا (گۆران) یشی کردوو (۷) به لام بلتین شیعری بۆ نووسیبئ ئەمه یان سته مه ده ره ق به شاعیرتکی لیتوه شاره ی وه ک شیخ نووری.

سه ره پرای ئەوه ش قسه که ی کاک (حه مه) ههر به ته نیا قسه یه کردوو یه تی و هپچ به لگه نامه و پالپشتتیک زانستی له پالدا نییه، چونکه بۆمان ده ستنیشان ناکات (بیتخود) که گه لئ شیعری تری به ناوی (م. نووری) یه وه بلا و کردوو ته وه، ئەم شیعرا نه کامانه ن؟! یان ئەو شاره زایانه ی ژبانی بیتخود و شیخ نووری کین که نکولیبیان له و راستیبیه نییه؟! ئەگه ر مامۆستا (بیتخود) که موونه وهرتکی ئەو سه رده مه بووه و خزمیتکی

نزیکی شاعیره، ده سکاری شیعری شیخ نووری کردبئ، ئەوه هپچ خه وش و نه نگیبه کی تیدا نابینم، چونکه (بیتخود) خۆی زۆر ریزی هه بووه بۆ به هره و توانایی شاعیرایه تی شیخ نووری و به شایه تی زۆر له و که سانه ی که له مه جلیسه کانی مامۆستا (بیتخود) دانیشتون (۸) ستایشی شیخ نووری و شیعره کانی کردوو. ناکرئ ئەوه به دوور بزاین که شیخ نووری له کارتیکردنی (بیتخود) ی خالی دوور بووی، له کاتیکدا (شیخ نووری) له زۆربه ی دانیشتنه کانی (بیتخود) ناماده بووه. ئەو کۆبوونه وانه ش جگه له (شیخ نووری)، که سانی تری وه ک (گۆران) و (بیکه س) و (ره مزی مه لا مارف) و (عه لی که مال باپیر تاغا) ی تیدا به شدار بوون. مامۆستا (بیتخود) له و شیعره یدا که بۆ (عه لی که مال باپیر) ی شاعیری نووسیوه باسی (شیخ نووری) یش ده کات، که وه ک ده رده که وی ئەو کاته ی ئەو نامه شیعرییه ی نووسیوه (شیخ نووری) له دانیشتنه کانی (بیتخود) دوور بووه، بۆ به ده لئ:

له به زمی حوسنی خۆتا توخودا جار جار یادم که
که من په روانه که ی روخساری شه معی مه جلیس ئاراتم
به (شیخ نووری) بفرموو چاوه کانت ماچ ئەکا (بیتخود)
به یادی خانه یی خه ماری ئەو مه ستانه وا هاتم (۹)

دوا به دوای ساغکردنه وه ی رایه که ی مامۆستا (مسته فا سائب) ئەم جار ه کاک (حه مه د) نووسیویه تی: (شته که ههر به چاره نه کراوه یی مایه وه، تا له م دوا ییه دا ئالۆزییه کی تریشی هاته سه ر. نامه یه کی به ریز مامۆستا ره مزی مه عرووفم بۆ هات تیا نووسیوو (ئو غه زله ی که له دیوانه که ی خاله مه لا مه حمود بیتخود) چاپ کراوه به ناوی (دلا وهران) وه، ئەو غه زله زۆر چاک ئەزانم که هی مه لا مه حمودی خالمه که له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نووری شیخ سالح که بلاوی بکاته وه). له راستیدا که ئەو قسه یه م خویندنه وه، گومانم کرد ویستم بۆ په واندنه وه ی ئەو گومانه بچمه لای چه ند که سانیتکی باوه ر پیکراوی ئەو سه رده مه. یه که م که س که چوممه لای مامۆستا (هه ردی) بوو، چونکه له و شتانه پتویستی به نامه و زوعیه ت نییه، که باسه که م له لا کرده وه ئەو له وه سه ری

(۸) له وانه برابان (که مال ره مزی مه لا مارف و ناسح هه بده ری و شیخ جه ناب و ئەخۆل و شیخ حه سیبی

شیخ ئەحمه د و ئەحمه د خواجه).

(۹) دیوانی بیتخود- ل ۴۳.

(۷) پروانه ل ۱۵۱ (شیعرو ئەده بیاتی کوردی) نووسه ری: ره فیق حیلمی - به غدا ۱۹۵۶.

مهسه له که هاتبووه و وتی: (ئهم شیعره هی شیخ نوورییه و له کاتی خویدا - واته که دیوانی بیخود بلاو کرابوه - خه ربیک بوو و تاریک بنووسم، به لالم له بهرئه وهی ههر خۆم له نووسین نه ختی سست و ته مبه لم مهسه له کهم پشتگۆی خست). ههر بۆ ئه و مه به سته خزمیکی نزیک شیخ نووری که ئه ویش (نووری کاکه حه مه) یه که به نووری غه ربی ناسراوه، ده رباره ی ئهم باسه وتی: (له سالی ۱۹۳۰-۱۹۳۱د له مالی باپیرم که ناوی (حاجی فه تاح قادر) ه که خالی شیخ نووری بووه، ئهم شیعی (ئینتیباه) ی بۆ (میرزا ناو ره حمان)^(۱۰) و (حاجی حه مه ئه مینی) برای خوینده وه و له وئ منیش یه کیک بووم له ئاماده بووه کان.

دوای ئه وهی له خوینده وهی شیعره که ته واو بوو گوتی: (ئه گهر مناله کان و که سه کان یه ک به یه ک لیتره ده وه ره کانیان نه بین، جوان ده رناچی) کاک (عه بدو لقادر قه زاز) که یه کیک بووه له وانیه ده وریان له م ئۆپه ریتته دا بینیه و ئاگای له چۆنیه تی نووسین و پیشکesh کردنیه تی ده لئ: (شیخ نووری پیاویکی زۆر هه لکه وتوو بوو. من یه کیک بووم له وانیه ی به شداری ئهم ئۆپه ریتته م کردوه. له سالی ۱۹۲۷) له سلیمانی قوتابی پۆلی چوارهم و پینجه می ئیبتدائی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) له گه ل ماموستا (شاکر فه تاح) به یه که وه بووین، شیخ نووری خۆی هات و په راوه ی پت کردین. من یه کیک بووم له وانیه ی ته مسیلی ده سته ی کورام ده کرد. هیچ نه مبیستوه ئهم شیعره هی ماموستا (بیخود) بئ، ههر له سه ره تاوه له ده می شیخ نووری بیستومه و له به رم کردوه و خۆشی پیتی وتین و له به رمان کرد، ههر ئه ویش وتی شیعره که ماموستا (مه حمود جه وده ت) له فه ره نسویه ته رجومه ی کردوه و منیش کردومه به شیعر. ئیتر به هه موو توانایه کیه وه هه ولی له گه ل ئیمه دا بۆ سه ره که وتنی ئهم ئۆپه ریتته، تیا شیا سه ره که وتین^(۱۱).

ئینجا کاک (حهمه) نووسیویه تی (له م دواییه دا ئالۆزییه کی تریشی هاته سه ر: نامه یه کی به رتیز ماموستا ره مزی مه عرووفم بۆ هات تیا نووسیوو: (ئه و غه زه له ی که له دیوانه که ی خاله مه لا مه حمود بیخوددا چاپ کراوه به ناوی (دلا وه ران) وه، ئه و غه زه له زۆر چاک ئه زانم که هی مه لا مه حمودی خالمه که له وه ختی خویدا دای به شیخ نووری شیخ صالح که بلاوی بکاته وه). دوای ئه وهی کاک (حهمه د) خۆی چوه ته لای ماموستا (مسته فا سائب) و ئالۆزییه که ی یه که می نه هیشته وه ته وه و منیش قسه کانم مونا قه شه

(۱۰) مه به سته ی (میرزا ناو ره حمانی) خالۆزایه تی که شیعیکی شیوه نی بۆ نووسیوه.

(۱۱) قسه کانی ماموستا (عه بدو لقادر قه زاز) به شریتی کاسیت له لام پارێزراوه.

کرد که هه له ی زۆری تیدا بوو، ئیستا ته نیا ئه وه ماوه له و قسانه بدوین که له نامه که ی (ره مزی مه لا مارف) دا هاتوه. وه ک ده رده که وئ ماموستا (ره مزی مه لا مارف) ئه ویش ئاگای له و نامیلکه بچوکه نه بئ که بۆ یه که م جار ئهم شیعره ی تیدا بلاو کراوه ته وه که له سالی (۱۹۲۵) دا به ناوی (گۆرانی کوردی) یه وه ده رچووه و ههر له گه ل ده رچوونی شیعره به په خشان وه رگێزراوه که ئه میش کردویه تی به شیعر، که ئه و گورجی و ده ستویرد کردنه له شیخ نووری به دوور نییه له و کاته دا که له ناو گه رمه ی کارکردن و داهینان و نووسین بووه، ئه گه ره وه ک خۆشی ده لئ ئاگای له وه بووه (بیخود) ئهم شیعره ی داوه به (شیخ نووری) ده بوایه په نجه بۆ ئه و نامیلکه یه رابکیتشی که بۆ یه که م جار شیعره که ی تیدا بلاو کراوه ته وه. یان له و ماوه دووردرتیه ی دوای بلاو کردنه وه ی شیعره که تا مردنی بیخود که ده کاته (۳۰) سال ئهم حه قیقه ته ی ساغ بکراوه ته وه. یان به پیتی توانایی رۆشنبیر و قوتابییه کانی ئه و ئۆپه ریتته یان نمایش کردبوو، له و راستیه حاله بکراوه، تا شیعره که به هی (شیخ نووری) وه رنه گرن، به لالم ئه و هاتوه دوای مردنی (شیخ نووری) و (بیخود) ئه و نامه یه ی بۆ کاکه (حهمه) ناردوه، چونکه ده زانی ئه وان مردوون و لیتی نایه نه ده نگ، به لالم خۆ به ری خۆری راستی به بیتزنگ نه گیراوه، تا کو ئه مرۆکه ش به ده یان که سی تر جگه له و زاتانه ی ناوم هینان، ماون و ئه وه ده زانن که ئه مه شیعی (شیخ نووری) یه، لیتره دا نازانم کاکه (حهمه) له پای چی ئهم به لگه به هیزه ده داته داوه که ده لئ: (ئه وانیه لایان وایه هی شیخ نوورییه، به لگه ی گرنگیان ئه وه یه بیخود شیعیکی تری له م بابه ته ی نییه و شیعره که ش به ناوی شیخ نوورییه وه بلاو کراوه ته وه، به لکو بیخود شیعی نیشتمان په روه ربی که مه، ئیتر چۆن ئه بئ ته نها به شایه دی یه ک که س بیده یه نه پال (بیخود؟) کاکه (حهمه) ئه وه ده لئ له کاتیکدا ههر خۆی ته نیا به قسه ی (ره مزی مه لا مارف) ده یه وئ ئهم شیعره بداته پال (بیخود) و قسه ی ئهم هه موو خه لکه باوه رپیکراوانه بداته داوه. که قسه که بیتی بۆ خۆی به لگه یه کی به جییه و ده یان که سی دوور و نزیک له شاعیر، بگه ره دۆست و خزمه کانیشی ئاگیان له دانانی شیعره که هیه.

که واته چۆن ده کری قسه ی هه موو ئه مانه بده یه نه داوه و به قسه ی تا قه که سیک بلتین ئامین؟! من تینا گه م ئه گه ر شتیاوز و هه ندی لایه نی هونه ربی وه ک (کیش) نه کری به به لگه ی ناسینه وه ی شیعی دوو شاعیری وه ک شیخ نووری و بیخود چی بکه یه نه به لگه، له پال ئه و به لگانه ی هینامانه وه؟! رهنگی به لگه ی هه ره گه وره ی کاک (حهمه د) له م گومان کردنه له سه ر ئه و رایه ی له سه ره وه هینامانه وه پیداکرتن بئ له سه ر ئه و رایه ی که

گوايه (بيخود گه لئ شيعرى ترى وتوه كه به ناوى (م. نوورى) يه وه بلاو كراوه ته وه و شاره زايانى ژيانى بىخود و شىخ نوورى ئەمه ئەزانن و كهسيان نكوليبان لهم راستيبه نيبه) ئەگەر له پيودانگى ئەو قسه يه وه سه يري ديوانه كهى (شىخ نوورى) بكهين ده بى بلتين (شىخ نوورى) شاعير نه بووه، چونكه هه رچى شيعرى هه يه - كه به شىكى زۆرى برتبييه له شيعره نه ته وايه تى و سياسيبه كانى - هى بىخود بن و زاده ي ئەزمون و هه لقولاوى تاقى كردنه وهى شىخ نوورى نه بن و بىخود دا بىتى پى تا به ناوى خو به وه بلاويان بكاته وه و به زۆر بيكات به شاعير!

كاك (محهمه دى مه لا كه ريم) جگه له وهى رايه كى بى به لگه به دهسته وه ددات، به ناوى كۆمه له كهسانى نادياريشه وه قسه ده كات بو مه به ستى پينه كردنى ئەو رايه بى كۆله گه و بنجينه يه. هينانه وهى ئەم قسه بى به لگه يه كه به تهمومر پيچراوه، جگه له خو ي كه سى دى برواى پى ناكا و كه سيش به و ئاسانيبه ناچيته عه قليبوه، بۆيه زۆر بر ناكات و هه ر زوو ده پوو كى ته وه. كه شاره زايانى ژيانى بىخود و شىخ نوورى ئەمه ده زانن، ئەى بۆچى به به لگه كانيانه وه نايه نه مه يدانه وه، تا زوو ئەم تيكه ل و پيكه لى به له شيعرى ئەم شاعيرانه جيا بكه نه وه. من واتيده گم مه به ستى كاك (محهمه د) له و شاره زايانه به ته نيا كاك (عه بدولر حمان موفتى) بى (١٣). كه زۆر تر له گه ل (بيخود) ي ماميدا هاوسۆزى هه يه. هه ر ئەم قسه هه ر مه ييبانه واى له كاكه (حه مه) كردوو ئەم قسانه بكات و پشتيان پى ببه ستى. ئەوه بو چه ند سال دهر وا من خه ريكى ليكۆلينه وه و ساغ كردنه وهى ژيان و شيعرى (شىخ نوورى) م و بو ئەو مه به سته چه ندان كه سم ديوه، تا ئىستا تووشى كه سى نه هاتم له گول ناسكترى به م شاعيره گوتبى، يان كه سى گومانى له توانايى و به هه رى شاعيرانه تى ئەو كردبى. شىخ نوورى، شاعيرى كى دارده ست نه بووه به ده ست كه سانى تره وه قورميش كرابى. يان خاوه نى كه سايه تى خو ي نه بووبى، كرابيته (پوو كار - واجهه) و كه سانى تر كردبى تيان به كى لگه يه ك بو تاقى كردنه وه كانى خو يان و شيعريان به ناوى ئەوه وه بلاو كردبى ته وه.

به لگه ي ترى كاك (محهمه د) له وهى ئەم شيعره بداته پال مامۆستا (بيخود) ئەوه يه كه ده لئ: (هيج سه ير نيبه بىخود ئەم شيعره ي خو ي به ناوى شىخ نووريبه وه بلاو بكاته وه،

(١٣) سهر له به يانى رۆژى ١٩٨٣/٧/٦ له سلیمانی چاوم به كاك (عه بدولر حمان موفتى) كه وت و ئەو پرسياره م لئ كرد كه شيعرى (دلاوه ران) هى كى به وتى: (هى كاكه نووريبه وه هه مسو جار به ده نگی خو شى ده يگوت...!!).

چونكه شيعرى وا نيشانه ي (موونه وه ربه تى) يه كه بو پياويكى خانه دانى ئاين په رستى وه ك (بيخود) له و رۆژه دا به ئاسانى له لايه ن خه لگه كه وه په سند نه كراوه و له به ر ئەوه ناچار بووه كه به ناوى (م. نوورى) يه وه بلاوى بكاته وه كه كورپكى گه نجى تازه پيگه يشتوو بووه. من خو م مه يللم بو لاي ئەو باوه ربه ي دوايبه ... (جارى نازانم كاك (محهمه د) بۆچى ويستوو به تى جامى رقى خو ي ليره دا قلپ بكاته وه و به هه ر جو زى بيت ده يه وي ئەم شيعره بداته پال (بيخود)؟ كه س نكولئ له و رايه ي كاكه (حه مه) نيبه كه (بيخود) پياويكى موونه وه ر و خانه دانى ئاين په رست بى، به لام (خانه دانى) چ پيونه دى به وه وه هه يه ئەم شيعره بداته (شىخ نوورى)؟! يان ئىنسانى (موونه وه ر) چۆن ده بى له گه ل خو ي و له گه ل ميژوو راست نه روات و شيعر به ناوى كه سانى تره وه بلاو بكاته وه؟! يان مه رجه ئاده ميزادى ك موونه وه ر و ئاين په رست بى، له هه مان كاتدا شاعيرى كى گه وره ش بى؟! ئنجا برا بۆچى ئەوه به ربه وا نازانى شىخ نوورى شتىكى له و خانه دانى به خالى به ركه وي؟ به م جو ره ده بينن كاكه حه مه چاكى لئ كردوو به لاداو له شىخ نوورى هه لگيلاوه و ديسان ئىسته رهمى له سه ر ئەوه يه كه ئەوه شيعرى (بيخود) ه و بو ئەم مه به سته ش وه نه بى به لگه ي مه وزووعى به ده سته وه بى، نا، به لكو خو ي به ملا و ئەولا داده دات و له زۆر جاردا له بابه ته كه دوور ده كه وى ته وه. بۆيه له وتارى دووه ميشيدا هه ر سووره له سه ر ئەو رايه و ده لئ: (كه كاك مسته فا داواى سروودى نيشتمانى و نه ته وه بى له بىخود كردبى، ئەوه واته بىخود وا ناسراو بووه بتوانئ شيعرى وا بلئ هه رچه ند شيعرى وا له ديوانه كه يدا نيبه، كه واته رپى تيناچئ (دلاوه ران) هى ئەو بى و له به ر ئەوه كه به وتنى شيعرى وا ناسراوه، بۆيه داويه به شىخ نوورى كه گه نج بووه و خه ريكى سياسه ت بووه، تا به ناوى خو به وه بلاوى بكاته وه) جارى كاك (مسته فا) داواى سروودى كوردى واته (به زمانى كوردى نووسرابئ) له (بيخود) كردوو.

ئنجا كه ئەو داوايه ي عه رزى بىخود كردوو، كه ي ده بى ته به لگه بو ئەوه ي (بيخود) بتوانئ شيعرى وا بلئ؟ پاشان كه كاك (مسته فا) ده لئ (له سالى ١٩٢٢) ئەوسا قوتابى بووين له كه ركوك، هه رچه ند كاك مسته فا نه ينووسيوه له و ته مه نى هه ژده سالى به ي خوى له چ پله يه كى خو يندن بووه، به لام وه ك ده رده كه وي كورپكى گه نجى وه ك ئەم كه هه ستى نه ته وايه تى هه بووبى و هه زى له سروودى نيشتمانى و نه ته وه بى كردبى و ويستبى تى به يانيان به زمانى خو يان سروود بلين، هه ر ئەو كه فوكۆله گه نجانه يه پالى پيوه نابئ هانا بباته به ر مامۆستا (بيخود)، به بئ ئەوه ي بزانتى رپه روى شيعرى (بيخود)

له گه ل داوايه كه ي ئه م كه متر يه ك ده گريته وه. وه ك گه نجيكيش واي زانيوه شاعير ده تواني له هه موو باب ته تيك بنووسن و ده تواني له هه موو باب ته تيك قه له م بخاته كار.

ئيتتر به م روو ليتانه (بيخود) ي شاعيري ريجكه ي تايين و ستايش كردني خوا و پيغه مبه ر، ناييته شاعيري كي ناسراو به شيعري سياسي و نه ته وه يي. سه رده مي (بيخود) يش ئه وه نده ليمان ه وه دوور نيبه تا نه توانين هاوچه رخه كاني ببينين و ئه وه مان بو روون بكه نه وه كه (بيخود) به م جوړه شيعره ناسراوه يان نه ناسراوه؟! ئنجا كاكه حه مه دواي دوو رسته پيچه وان ه ي ئه و رايه ي خو ي ده وه ست ي و ده لئ ي: (كه واته ر يي ت ي ئه چ ي «دلاوه ران» ه ي ئه و ب ي و له به ر ئه وه كه به وتني شيعري وا نه ناسراوه، بو يه داويه به ش ي خ نووري) له وسه ر كاك «محهمه د» ده يو يست ئه وه مان تيبگه يني كه كاك مسته فاي قوتابي رووي له (بيخود) كردوه سروودي نيشتماني و نه ته وه يي بو بنووسن، چونكه (وا ناسراو بووه بتوانن شيعري وا بلئ ي)، به لام ئه م جار ه يان ده لئ شيعره كه ه ي ئه وه، چونكه به (وتني شيعري وا نه ناسراوه) نازانم ئه مه يان چه ندي به چه ند؟! ئنجا كه ش ي خ نووري له بواري سيا سه تدا ئيش ي كرد ب ي و ده يان سه روتاري له روژنامه ي (روژي كوردستان) و (بانگي كوردستان) دا نووس يي، شو رقه و شي كرده وي سياسي پيگه يشتوانه ي له روژنامه ي (ژيان) دا بلاو كرده يته وه، تا ئه و سال ه ي ئه م سرووده يان بلئ ين ئه م ئوپه ر يته ي كه داوه به ده ست وه به ده يان شيعري چاكي بلاو كرده يته وه و به شاعير ناسرا ب ي، ئيتتر نازانم ش ي خ نووري چ پيويستي به وه هه بووه شيعر له (بيخود) وه ر بگري و به ناوي خو ي بلاويان بكا ته وه؟!

كاك (محهمه د) دريژه به قسه كاني ددها و ده لئ ي: (جا ئه گه ر وه ك كاك مسته فا سائيب ئه فه رموو ي ب بخود شيعري كي تري سروودي دا بيت ي، ئه ب ي ئه م شيعره كامه ب ي و چ ي ل ي هات ب ي و چو ن كه - به گو يره ي قسه ي كاك مسته فا سائيب - له ناو قوتاب ييه كاندا بلاو بووه ته وه، نه خرا وه ته كت يبي (گو راني كوردي) و ئيستا كه س ئاگاي ل ي نيبه ؟ ئه مه جار يكي تر زياتر ئه و ببه ر م لا ئه چه سپي ن ي كه (دلاوه ران) ه ي ب بخود ب ي و وه ك وتم بو يه دا بيت ي به ش ي خ نووري، چونكه خو ي خه ريكي سيا سه ت نه بووه و ش ي خ نووري خه ريكي بووه). دواي ئه وه ي كاك (مسته فا سائيب) وه ك كه سيك ئاگاي له و سرووده ب ي ده لئ ي سروود يكي تر بوو دا ي به من، كاك (محهمه د) هه ر مه سه له كه ده باته وه سه ر ئه وه ي (مريشك له هيلكه يه، يان هيلكه له مريشكه)، ئه گينا ئه و سرووده ي كه كاك (مسته فا سائيب) با سي ده كات كه له ديوانه كه دا نه ب ي، بو چ ي ئه مه جار يكي تر ئه و ببه ر لاي كاكه

حه مه ئه چه سپي ن ي كه (دلاوه ران) ه ي (بيخود) ب ي؟ يان له پا ي چ ي دا بيت ي به ش ي خ نووري؟!

ئنجا كه ي مه رجه (گو راني) هه موو سرووده كاني ئه و سه رده مه ي تيدا بو ب ي، تا ئه و سرووده شي تيدا بلاو بگريته وه؟ له كات ي كدا (گو راني) يه كه ي - كوردي و مه ريواني - له گه ل ر ي زم بو كو شش و ته قه ل لايان، راگو يترانه وه ي ئه و ناميلكه بچو كه به كه به ناوي (گو راني كوردي) له سالي (١٩٢٥) له سليماني له چاپ دراوه!! واته دواي بلاو بوونه وه ي شيعره به په خشان وه رگي پراوه كه به ما وه به كي ئيجگار كه م و هه ر له هه مان سالدا له لايه ن (ئه حمه د به گي توفيق به گ) ي ئاشنا و دو ست ي ش ي خ نووري له چاپ دراوه، ئه و كات ه ش ش ي خ نووري له ترو پيكي ده سه لا تيدا بووه به سه ر شيعر نووسين و خو يندنه وه و داهي ناند ا، چونكه وه ك هه موو لايه ك ده زانين و ما مو ستايان (گو ران) و (ره فيق حيلم ي) و (عه لئه ددين سه جادي) يش داني پيدا ده نين، كه ش ي خ نووري له سالاني (١٩٢٠ - ١٩٣٠) دا شيعري كوردي ناوچه ي سليماني تازه كرد وه ته وه. وه ك كاك حه مه ده لئ ي: (ش ي خ نووري كور يكي گه نج ي تازه پيگه يشتوو) نه بووه، ته مه نيش ي (٢٩) سال بو. له ناو خه لكيشدا ناسراو بووه، بگه ر شيعر و نووسينه كاني له ناو خو ينه راني ئه و سه رده مه دا په سند كراوه و جيگه ي ره زامه نديان بووه.

به نيس به ت ئه م ئوپه ر يته شه وه دواي دوو سال تيبه ر بوون به سه ر نووسيني دا، واته له سالي (١٩٢٧) دا كه خرا وه ته سه ر شان و خه لك زور په سنديان كرد وه. جا نازانم كاك (محهمه د) له سه ر بناغه ي چ به لگه يه ك ده لئ ي: (به ئاساني له لايه ن خه لكه وه په سه ند نه كراوه، له به ر ئه وه ناچار بووه كه به ناوي (م. نوور ييه وه بلاوي بكا ته وه...؟!). گر يمان له و سال ه ي نيشان دراوه، جيگه ي ره زامه ندي و په سه ندي خه لكه كه نه بو ب ي، ئه ي بو چ ي له سالي (١٩٢٨) و (١٩٣٢) كه دوو جار يكي تر له ناميلكه ي (گو راني) ي كه ريم سه عيد زانستي و كوردي و مه ريواني - دا بلاو كرايه وه ئه م نه ينييه هه ر نه خرايه روو؟

وه ك وتان (ش ي خ نووري) له سالي (١٩٢٥) دا له ته مه ني (٢٩) سالي دا بووه، له و ته مه نه شدا وه ك له ببيلي و گرافيا كه ي ريك م خستوه دهره كه وي تا ئه و كات ه چه ندان شيعر و وتاري سه ركه و تووي نووسي وه، گر ينگ تر نيبان ئه و (٢٥) زنجيره و تاره به كه له روژنامه ي (ژيان) دا بلاوي كرد وه ته وه كه به سه ره تاي ره خنه ي تيوري كوردي داده نري. پيشتريش وه ك موونه وه ريكي سه رده مي خو ي، يان با شتر وايه بلئ ين له سه ردمي حوكم دار يتي ش ي خ مه حمودي نه مردا، سه رنووسه ر و به ر پوه به ري دوو روژنامه ي سه رده مي ش ي خ مه حمود بووه

که رۆژنامەى (رۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان) بوون، ههروهه له گهڵ پياوه به دهروهه بووه كانى سهردهمى خۆى ئيشى كردوو و ههلسوكهوتى كردوو. زۆر له كهسانهى چوممه ته لايان و دهبارهى (شيخ نوورى) پرسىيارم ليكردن، له سههه ئه و پايه يهك دهگرنهوه كه شيخ نوورى ئه وهنده زنگ بووه، به گوتيرهى سهردهمى خۆى له هه موو هاوه له كانى پيشكه وتووتر و باخه به تر بووه و ناگادار بيه كى زۆرى له ئه ده بياتى فارسى و توركيده هه بووه. واته وهك كاك (محه مه ده) ده ريكسه توه، كا براهه كى ده سه ته پاچه و سيبه رى (بيخود) نه بووه، مامۆستا (بيخود) خۆيشى بيايه ئيستاكه قبوولى نه ده كرد به و شيوه به باسى (شيخ نوورى) بكرت!

ئه گه ره وهك كاك (محه مه ده) ده لئى، مامۆستا (بيخود) له وه تر سا بى ئه م شيعره له لايه ن خه لكه وه په سه ند نه كرى، بۆچى ناوئىكى خوازراوهى بۆ خۆى هه لئه بژارد و بريارى دا به ناوى - شيخ نوورى - يه وه بلاوى بكاته وه؟! شيخ نوورى كه يه كه م هه نگاوى به ره و تازه كرده وهى شيعرى كوردى هاوئيشت، سالى له وه نه كرده وه شيعره كه په سه ند ده كرى يان نه، به قه ده ره ئه وهى ويستى بيه ته پياوى سهردهمى خۆى و به ته نگ داوايه كانى ميژوو وه بچى. مه نتىقى ميژووى به گه وه تر زانى له مه نتىقى ساده و ساكار و عه فه وييه نهى خه لك. ئه گه ره يه كى خۆى ئه و تىگه يشته ته واوهى له لا پىگه يشته و كامل نه بووى چون قبوولى كرد له په سندرده ن و نه كرده نى شيعره كه له لايه ن خه لكه وه بكرته قوچى قوربانى تا (بيخود) شيعرى خۆى به ناوى ئه وه وه بلاو بكاته وه؟! ئه وه له كا تى كدايه خۆى له وه سهردهمه دا خاوه نى پله و پايه و پىگه كۆمه لايه تى و سياسى و رۆشنبىرى گه وه رى خۆى بووه. دوا به دواى ئه وه شيعرىكى نيشتمان په ره رانهى وا بۆ ده بى جىگه ر په زامه ندى و په سندنى خه لك نه بى؟! چ دا بونه ريتىكى كۆمه لايه تى و سياسى ئه وه سهردهمه ي به زانده وه؟! جگه له وهى هه نگاوانى تىكه به ره و باهه تىكى تازه به خوئنه ران و بيه نه ران كه ئه وئيش هونه رى (ئۆپه رت)ه؟!

(*) شيخ نوورى له ژبانهى شيعر نووسىنى خۆيدا جگه له وه په خشانهى كه به شيوه ئۆپه رت كردويه تى به شيعر، نه زمونى تىكى ديكه شى هه يه له شيعرى (مه قبه ر) دا، چونكه ئه و شيعره ي عه بدو له ق حاميده وهك خۆى نووسيوه تى يه كسه ر له توركييه وه وه رينه گيتراوه، به لكو (عه رهب فه مى) به په خشان كردويه تى به عه ره بى و شيخ نوورى - ش له وه وه رگيتراوه به شيعر دا پرشته توه ته وه، ئه وه دووم تاقى كرده وه به تى له پاش ئۆپه رتتى (ئىنتىباه)، ديسان ئه مه ش ده يسه لمي تى كه ئه و جۆره به پيه ره وه چوون و كارانه زياتر جىگه ي باهخى شيخ نوورى بووه نهك بىخود كه كارى له و جۆره ي نيه.

(شيخ نوورى) يهك له وه سهردهمه دا ده ستپيشخه رى له زۆر بواردا كرده بى و بگه ره شۆره سواريش بووى له وه ده ستپيشخه رى بيه انه و گره وى ميژووى بۆ خۆى برديه ته وه، ئىدى چ پىويست به وه ده كات له م هه نگاوه شيان بترسى و گوئى بداته ئه وهى په سه ند ده كرى يان ناكرى؟ ئه گه ره شاعير و نووسه ر له پشت خه لكه وه بر وا، ئه ي پيشه ر وايه تى نووسه ر چيه و له كوئىدايه و چون ده توانى له بوارى نووسىندا شۆرشگيترايه تى خۆى بسه لمي تى، له وهى خه لك بۆ تىروانىنى پيشكه وتووتر ببات و چىژبان پيش بخت؟

وه رگيترى ئه م شيعره ده نووسى: [فيكر و مه نزمه كه ي كه ئه ساس ته شكيل ده كا به نه زه ر ئه حوالى روحيه و ته مابولاتى خۆمانه وه هه لگيترايه وه و به موقه ديمه ييكه وه عه رزم كرد] شيخ نوورى هه ره له سه ره هه مان شيوه به [نه زه ر ئه حوالى روحيه و ته مابولاتى خۆمانه وه] شيعره كه ي هه لگيتراوه ته وه و تامو بۆيه كى خۆمالييه نهى داوه تى. له م پيشه كيه يه وه رگيترىدا هيج ئىشاره تىكى دوور و نزىك نابيين كه زووتر وه رىگيترا (*). بى.

به لگه يه كى ترم بۆ ئه م شيعره كه هى - شيخ نوورى - يه ئه وه يه، كه شيخ نوورى له بوارى نووسىنى شانۆدا كه شيعرى تيهه لكيش كردوو ئه وه يه كه [فاتمه خانى محيه ددين په رى] ده يگيترايه وه: [هه ره ئه وه نده بيه ستمان فوناد ره شيدى مامۆستاي كوران شانۆگه رى «نيرۆنى زۆردارى» ي پيشكه ش كردوو و به و كارهى هه ستى زۆر كه سى بزواندوو، ئيمه ش ها تيه نه مه يدان و ويستم هه نگاوىكى با شتر بنين. بىرى يه كى كمان بۆ ئه وه چو كيشه يه كى ئه وتۆى ناو كۆمه له كه ي خۆمان باس بكه ين كه زۆر تووشى يه كى كه له قوربانى يه كانى ده هاتين، به لام كه سمان ده ست و زاتى نووسيمان نه بوو. بۆيه كا په نامان برده به ر شيخ نوورى و ئه وئيش له سه ر پيشنيارى خۆمان شانۆگه رى «دايك» ي بۆ ئاماده كردين. قوتابخانه مان رازانده وه و په رده مان هه لواسى و نزىكه ي حه فته يه ك ژنانى شار روويان تى كردين و به په رۆشه وه سه يرى «دايك» يان ده كرد. به يجه ي خوشكم ده ورى دايك و شه فiqه سه عيده كه قوتابيه كى و رباى قوتابخانه كه مان بوو ده ورى دكتۆره ي بىنى. ديار بوو له ته لى دلى بيه ران بيان ده دا] تا ئيمرۆش چ خۆى، چ خوشكى ناوه رۆكى «دايك» يان له بيه ره كه به شىكى به شيعر هۆنرايووه. «دايكه ي نه خوئنده وار به هه له ده رمانى كى عه تاره كان ده ر خواردى كۆرپه كه ي ده دات، ده رمانه ده يخاته گيه نه لا، هاوار و قيه ژه و گره ي دايكى كلۆل گه ره كى دى تيه ته سه ير. يه كى كه له سه ر سپيه ژيره كانى دراوسى به هه له داوان خۆى ده كات به ژووردا ده پرسيت:

چیبیه ئەم گریه و زارییه
بۆ چیتە هاوار و تەلاش

دایکە بە شپرزەیی:

هەرگیز خەوی نەبوو منیش
چووم دامی تووزیک شیلە ی خاش خاش

دراوسیکەیان کە ئەمە دەبیستیت، دەستبرد دەچیت بەدوای دکتۆرە ی شاردا، دکتۆرە
بەهەمان دەستور دەپرسیت:

چیبیه ئەم گریه و زارییه

دایک: چووم دامی تووزیک شیلە ی خاش خاش
دکتۆرە:

جا

کێ بەتۆی وت دەواپەکی زەریف و باشە
تیلفی وا قابیلی دەرمانی وەک خاش خاشه؟
خێراکە ئەم دەرمانە ی بدەرئ
بەلکو بە جارتیک چاره ی بکری
ئێتر هەرگیز لەو دەواپانە ی نەدەیتنی

دایک:

تۆیه بێ، تۆیه بێ یا رەبی

هەتا ماوم دەرمانی وای نەدەمی (١٤)

شیعریکی تری (شیخ نووری) کە دراوێتە پال مامۆستا (بیخود) شیعریکی شیبوونە کە
شیخ نووری بۆ هاوڕیتی خۆی «عەبدولکەریم بەگی حاجی عەبدوللای کەرکوکلی زادە» ی
نووسیوه. ئەم شیعری ناو ناو (تالعی کوردی بەدبەخت). کەریم بەگ حاکمی موفهەریدی

(١٤) د. کەمال مەزھەر ئەحمەد - فائە محی الدین پەری پێشڕەو و سەربازی نەناسراو ژمارە (٧٣) ی
گۆڤاری رۆشنبیری نوێ ئادار ١٧٩٧٩ ١٧ - ١٨ منیش هەمان زانیاریم لەو چاپیکەوتنە ی لەگەڵ
فائە خان ئەنجام دا لەسەر شریتی کاسیت تۆمار کردوو.

سلیمانی بوو، لە (١٨) ی ئەیلوولی سالی (١٩٢٠) دا کۆچی دوایی کردوو. ئەم شیعری
لە لاپەرە (٩٦ - ١٠٠) ی دیوانە کە ی بیخودی گرتوو. یە کەم بەلگە ی بە هی «شیخ
نووری» زانینی ئەم شیعری ئەو یە کە (شیخ نووری) داوای لە مامۆستا (نەجمەدین مەلا)
کردوو شیعری بلاو کراوە کانی نیو رۆژنامە و گۆڤارەکان لە دەفتەرێکدا بە دەستخەتی خۆی
بنووسیوتەوه. ئەمیش داواپە کە ی شیخ نووری بە جێ هیناوه و لەسەر بەرگی ناوێ ی ئەو
دەفتەرە سەد لاپەرە بیبە ی بۆ نووسینەوه ی شیعری کانی تەرخان کردوو نووسیویەتی: [کاکە
نووری زۆر زۆر سلاوت لێ ئەکەم. بەسەری تۆ عموومی مە و جووداتی جەری دە ی کوردستان
گەر اوم، لەمە زیاترم بۆ نەدۆزرایەوه کە لێرەدا نووسیومە تەوه و هەمووی بە تەریخ و
نومرووی خۆی دەرجم کردوو!] ئەو قسە یە ئەو دەردەخات ئەم شیعری - تالعی کوردی
بەدبەخت - یە کێک بێ لەو شیعرانە ی بە قەلەم و دەستخەتی مامۆستا (نەجمەدین مەلا)
نووسراو تەوه و لاپەرە [٢٠ - ٢٤] ی ئەو دەستنووسە ی گرتوو، بەلام وەک شیعری کانی
تری دەستنووسە کە نەینوسیوه لە چ رۆژنامە بەک یان گۆڤارێکدا بلاو کراوە تەوه. منیش لە
کاتی گەران و هەڵدانەوه ی لاپەرە ی رۆژنامە و گۆڤارەکانمان ئەم شیعری بەرچا و نەکەوت.
وا دیارە نوسخە یە کێ ئەم شیعری لە لای مامۆستا (نەجمەدین مەلا) بووی و لەگەڵ
شیعری کانی تر نووسیویە تیبەوه. لەوانە یە ئەم شیعری شیخ نووری چەند نوسخە یە کێ
لەبەر نووسیویە تەوه و یە کێ لەو نوسخانە کە وتیبە لای مامۆستا (بیخود). شیخ نووری
کە دەفتەرە کە ی لە مامۆستا (نەجمەدین مەلا) وەرگرتووە تەوه، خوشی هاتووە چاوی پێدا
گێراوە تەوه و سەرگورشتە ی ژبانی خۆی لەگەڵ هەندێ پارچە شیعری تری لە لاپەرە
سپییه کانی ئەو دەفتەرە نووسیویە تەوه، بگرە لە زۆر شوێندا بە مەرە کە بی سەوز
لەنگییه کانی چاک کردوو و وشە ی تازە ی لە باتی هەندێ وشە ی تر داناوه. یە کێ لەو
شیعرانە ی چاوی پێدا گێراوە تەوه، شیعری (تالعی کوردی بەدبەخت) - دیارە ئەگەر ئەو
شیعری هی خۆی نەبوا یە، وەک چۆن لەو دەستنووسە دا لەسەر شیعریکی وەرگێرداوی
(زێوەر) ی نووسیوه هی (زێوەر) ه، بەبێ ئەوه ی لە رۆژنامە کە دا ناوی زێوەر نووسرا بێ، بەم
شیبوونە دنیایا بووم ئەگەر ئەم شیعری هی مامۆستا (بیخود) بوا یە دەبیردوو لای ئەو.

بۆ جارتیکی تر مامۆستا (نەجمەدین مەلا) چەند پارچە شیعریکی تری (شیخ نووری)
لە چەند لاپەرە یە کێ بە یە کەوه نووساوی (٢٢) لاپەرە پێدا نووسیوتەوه. وا دەردەکەوی ئەم
چەند لاپەرە یە لە کەشکۆلیکی گەورە دا نووسیویە تەوه و ئەو لاپەرە ی پێتەندی بە (شیخ
نووری) یەوه هە یە مامۆستا (نەجمەدین مەلا) داوێتی بە (شیخ نووری). لەو

دهستنوسه شدا ههمديسان شيعرى (تالعى كوردى به دهبخت) نووسراوه ته وه و لاپه ره (۱۲ - ۱۶) ي ئەم دەستنوسه ي گرتووه.

دهستنوسىكى ترى مامۆستا (نه جمه ددين مه لا) برىتى بوو له حهوت لاپه ره، ئەمه شيان له كه شكۆلىك جيا كراوه ته وه. يه كى له شيعره كانى ئەم دەستنوسه ش، شيعرى (تالعى كوردى به دهبخت) بوو.

مامۆستا (بىخود) ته نيا يه ك شيعرى نيشتمانى هه يه له لاپه ره (۶۹) ي ديوانه كه يدا بلاو كراوه ته وه. له م شيعره دا ده لى:

ئەى به مال و به سه ر فيداى وه تن
وهى وه كو كاكى خۆت برائى وه تن
دامه نى كام و ده ستى تو دوورن
تا به روخ ئەبى به گه ردى راي من
تا من و تو نه بينه په روانه
شه وقى چۆن خو ش ئەبى چراى وه تن

وه ك مامۆستا (هه ردى) ده گىرپته وه و ده لى: (بىكه سى شاعىر هه موو جارئ كه سه رخۆش ده بوو، به م شيعره وه ده بگرت...) به لى وه ك ده رده كه وى، شيعرىكى نيشتمانى لاوازه و سه ركه و توو نىبه. ئەمه ش توانجىك نىبه بو پله و پاىه ي كه سىكى وه ك مامۆستا (بىخود) كه پاىه يه كى ئاينى به رزى هه بووه، به لكو ئەوه ده گه يه نى كه له بوارى شيعرى نيشتمانىدا ده سه لاتدار نه بووه به و شىوه يه ي كه له بوارى تردا ئەسپى خو ي تا وداوه. ئەوه سه ره راي ئەوه ش، شيعره كه به ته كليف نووسراوه و به رادان دراوه، شيعرىش به م جو ره بووترئ، هه لبه ته زۆر له خو كوردن و نكردنى كه فوكولى شاعىرانه ي تيدا ده رده كه وى.

خوينه رى شيعرى (تالعى كوردى به دهبخت) ئەوه ي بو روون ده بىته وه، كه سىك ئەو شىوه نه به كه فوكول و به سوژه بو كه سىك ده كات كه تىكه لىبه كى گيانى به گيانى و نزىكى و خو شه وىستىبه كى ئەو توپان له نىواندا بوو، كه مردنه كه ي بوو بىته هوى به جى هىشتنى كار تىكردنىكى زۆر گه ووه له سه رى. هه ر بو به ش مردنه كه ي به به دهبختى (تالعى كورد) داده نى و به و شىوه گه رموگوره فرمىسكى بو ده رپژئ و شىوه نى بو ده كا. وه ك زانراو يشه ئەم تىكه لاوى و ئاشنايه تى و خو شه وىستىبه به تىنه له نىوان (بىخود) و (عه بدولكه رىم به گى حاجى عه بدوللاى كه ركوكلى زاده) دا نه بووه، تا مردنه كه ي له لاي ئەوه نده

كۆستىكى گه ووه و گران و جه رگىر بى، ئەم لاوانه وه پر له سوژه ي بو بنوسى!

مامۆستا - شىخ محه مه دى خال - ده رباره ي ئەو شيعره و پىوه ندى (بىخود) به (عه بدولكه رىم به گ) وه ده لى: (كه رىم به گ به هىچ شىوه يه ك ئەو پىوه ندىبه ي له گه ل (بىخود) دا نه بووه، به لام له گه ل (شىخ نوورى) دا هاو بىاله بوون، بو به شيعره كه هه ر به هى شىخ نوورى ده زانم نه ك (بىخود). هه روه ها مامۆستا (هه ردى) يش هه ر راي وا به (ئەم شيعره هى شىخ نوورىبه، چونكه پىوه ندى دۆستايه تىبان له گه ل به كتردا زۆر به تىن بووه و زۆرىه ي شه وان به يه كه وه دانىشتوون و خو اردو وىانه ته وه) مامۆستا (ناسح حه يدەرى) ده لى: (له به رئه وه ي عه بدولكه رىم به گ كوردىكى موسته قىم بوو، شىخ نوورى زۆر خو شى ده وىست و زۆر به يه كه وه بوون) به رپز (فه تحوللا شىخ ره شىد) ده لى: (عه بدولكه رىم به گ ته گه ر پىوه ندىشى به (بىخود) وه بوو، ئەوه پىوه ندىبه كى زۆر كز بووه، به لام زۆرتر له گه ل شىخ نوورى هه لسو كه وتى ده كرد. تا مردنىش هه ر به يه كه وه بوون. شه وان به يه كه وه داده نىشتن و هاموشوى يه كترىان ده كرد). مامۆستا (حىلمى) شاعىر له باره ي ئەم شيعره وه ده لى: (به ده سخه تى خو ي شىخ نوورى نوسخه يه كى ئەم شيعره ي بو من نارد بو هه لبه ج، ئىستاش له بىرمه به مه ره كه بى سه وز بو ي نووسىبوومه وه. تا ئەم دو اىبىبه ئەم ده ستنوسه م هه ر ما بوو، هه ول ده دم بىدۆزمه وه.) (۱۵). ئىتر نازانم به چ به لگه يه ك ئەم شيعره ي - شىخ نوورى - دراوه ته پال مامۆستا بىخوده وه؟!

جگه له و دوو شيعره ي باسما ن كردن كه درابوونه پال مامۆستا (بىخود)، له لاپه ره (۱۵۸) ي ديوانه كه يدا - به شى تاكه كان - كا ك (محه مه دى مه لا عه بدولكه رىم)، دپره شيعرىكى ئاشكرائى - نالى - يشى خستووه ته ناو تاكه شيعره كانى (بىخود) وه كه نه ده بوايه ئەوه يان به سه ردا تپه رپ. ئەمه ش تاكه شيعره كه يه:

دهستم كه به صه د وه عده له صه د لاوه شكاهه

جه برى نىبه ئەم كه سه ره، هه تا نه يخه مه ئەستۆم (۱۶)

(۱۵) هه ر له و دانىشتنه دا مامۆستا (هه ردى) يش كه له وى ناماده بوو، راي وا بوو كه ئەم شيعره هى شىخ نوورىبه.

(۱۶) بروانه ديوانى نالى - مه لا عه بدولكه رىمى موده رپرس و فاتح عه بدولكه رىم هه مان به يت له لاپه ره (۳۸۴) دا بلاو كراوه ته وه. هه روه ها ديوانى نالى و فره هنگى نالى - د. مارف خه زنه دار لاپه ره (۸۹) سالى ۱۹۷۷ .

ئەم دېرە شىعەرى - نالى - وەك شىعەرەكانى پېشتەر باسماڭ كۆردن، ھەركە لە ناو دەستنوسەكانى مامۆستا - بېخود - دۆزراو تەو، يەكسەر بە شىعەرى ئەوى تېگەشتون، لە كاتېكدا ئەمە تاكە شىعەرېكە لە ناو شىعەرېكى درېژى - نالى - دا كە ئەم تاكە شىعەرە بە ناوبانگەى - نالى - چووبېتە ناو ئەو دېوانەو، ئېتر قسە بۆ ئەو ناهېلېتەو كە شىعەرەكانى تىرش ھەر بەم چەشنە رېگەى ناو ئەم دېوانەيان گرتېتە بەر. جگە لە مانەش، شىعەرېكى چوار بەيتىي تر لە دېوانەكەدا لە لاپەرە (۱۴۹) دا بلاو كراو تەو، كە دەبې رەشنوسى يەكەمى ئەو شىعەرە بېت كە (شىخ نوورى) بۆ (شىخ برايمى) براى وتوو. ئەمەش پارچە شىعەرەكە يە:

بلا فرمىسكى خوتىن بۆ نە رېژى بېلبىلەى چاوم
 بە ھەرفى نالە بۆ نە رېژى، زمانى لال و گىراوم
 نەمامى عەيشەكەم نېژا، خەفەت گۆپكە و چرۆى دەر كۆرد
 سەرپا تەرزى غەم، ئالايە گىيانى ھەل كۆرۆزوم
 دەسا ئەى (مىرزا مەھدى)ى زەمان، ئەى (كاشى)بى نادر
 لە كىلى قەبرەكەى تەئرىخى كۆچى كاكە ئىبراھىم
 بنوسن (شىخ برايم رۆ) بە خوتىناوى گەشى چاوم

جۆرى تەعبىر كۆردن لەم شىعەرەدا، ھەوتىن و وتىنە و دارشتن و شىوازى بە ئاشكرا ديارە ھى - شىخ نوورى - يە. جگە لەو ھەش ئەم تەعبىرانە لە شىوئەكەى كە بۆ (مەلا فەندى) و بۆ (شىخ برايم)ى براى وتوو ھەر ھەمان دەرپىن و شىوازە، بگرە يەكەم بەيت و دوا بەيت كۆمەت ئەو ھەبە كە لە شىوئەكەى (مەلا فەندى)دا ھەبە كە بەر لە دە سال لە كۆچى دوايى (شىخ برايم)دا نووسىوئەتى. ھىوادارىن لە چاپىكى تى دېوانەكەى مامۆستا (بېخود)دا ئەو شىعەرەكەى لى بزار بىر كۆرت و ھەول بىر زۆر شىعەرى بلاوئەكراوئەى خۆى ھەبە لە گەل شىعەرەكانى تىردا بلاو بىر كۆرتەو، كە بە شىوئەى (نامە) بۆ زۆر دۆست و ھاوئەلى خۆى نووسىوئە!!

سهبردهی ژبانی شیخ نووری سالح

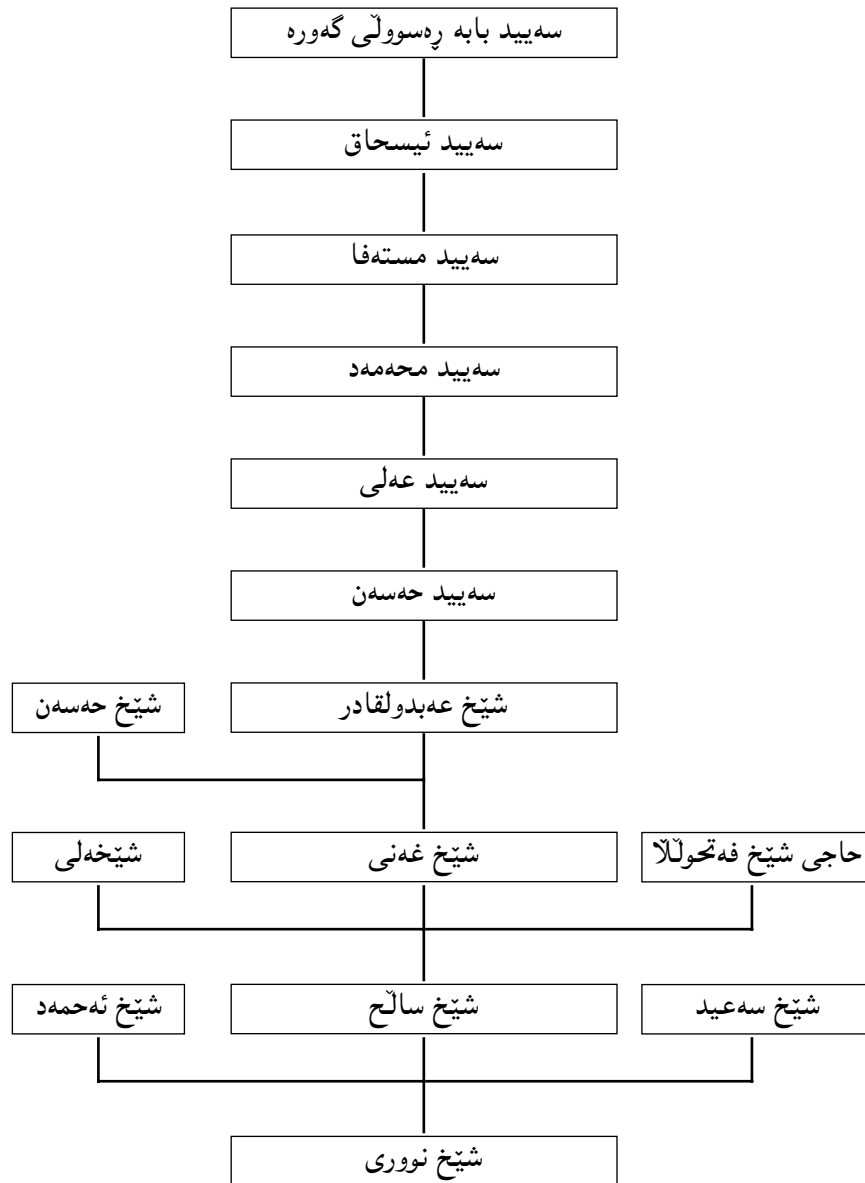
* ناوی ته‌واوی شیخ نووری کوړی شیخ سالحی کوړی شیخ غه‌نی کوړی سه‌بیید عه‌بدولقادی کوړی سه‌بیید حه‌سه‌نی کوړی سه‌بیید عه‌لی کوړی سه‌بیید محه‌مه‌دی کوړی سه‌بیید مسته‌فای کوړی ئیسحاقی کوړی سه‌بیید بابه ره‌سوولی گه‌وره‌یه و له ساداتی به‌رنجه‌یه^(۱)، وهک له‌م شه‌جهره‌یه‌ی لاپه‌ره‌ی دواتردا دهرده‌که‌وئ.

* شیخ نووری له‌سالی (۱۳۱۲) ی رومی^(۲)، واته له‌سالی (۱۸۹۶) ی زایینی^(۳) له‌ شاری سوله‌یانی و له‌گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زین) له‌دایک بووه و چاوی بژئه‌فسانه‌کانی ژبان

(۱) ماموستا (ره‌فییق حیلمی) له‌کتیبه‌که‌یدا (شيعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) به‌رگی دوهم ل ۱۹۹ دهریاره‌ی ره‌چله‌کی شیخ نووری نووسیویه‌تی: (شیخ عه‌بدولقادر کوړی سه‌بیید حوسه‌ینی کوړی سه‌ی محه‌مه‌دی سه‌ی عه‌لییه). که‌وهک پرووم کرده‌وه (سه‌ی حوسه‌ین) کوړی (سه‌بیید حه‌سه‌ن) ه‌نک باوکی. هه‌روه‌ا (سه‌ی عه‌لی) کوړی (سه‌بیید محه‌مه‌د) ه‌نک باوکی. ئم شه‌جهره‌ی عائیله‌یه‌م له‌ ماموستا (فه‌تخوللای کوړی شیخ ره‌شیدی کوړی شیخ عه‌بدولقادر) وهرگرت که (ئه‌رشه‌دی ئه‌ولاده) و له‌کاتی خۆیدا به‌ئیرس بژبان ماوه‌ته‌وه، چونکه‌برایه‌کانی به‌ر له‌خۆی مردوون، ئه‌ویش له‌ (شیخ عه‌بدولقادر) ی باپیری بژبان ماوه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و شه‌جهره‌یه‌ی نووسرابوو و له‌به‌رده‌ستم بوو، زیاتر به‌راستم زانی. هه‌له‌که‌ش، هه‌له‌ی ماموستا (ره‌فییق حیلمی) بڼ‌یان له‌کاتی نووسیونه‌وه و وهرگرتنی هه‌له‌ی تیکه‌وتبې‌بان (شیخ نووری) خۆی به‌و شیویه‌دایتتی به‌ماموستا (ره‌فییق حیلمی) من به‌پینوستم زانی راستی بکه‌مه‌وه.

(۲) ماموستا (ره‌فییق حیلمی) هه‌ر له‌کتیبه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۹۹) وای دهرخستوه‌که (شیخ نووری) له‌سالی (۱۳۱۵) ی رومی له‌دایک بووین. سالی زایینی له‌دایک بوونه‌که‌شی نه‌نووسیوو، که‌چی شیخ نووری خۆی له‌ده‌ست‌نووسیکی خۆیدا دهریاره‌ی ژبانی خۆی (۱۳۱۲) ی رومی، واته (۱۸۹۶) ی زایینی نووسیوه، که‌ده‌سخته‌ی خۆی زیاتر جیتی متمانه و باوه‌ر پیکردنه.

(۳) دکتور مارف خه‌زنه‌دار له‌وتاریکی که‌له‌گوفاری (الثقافة الجديدة) دا له‌ژماره (۹) ی کانوونی په‌که‌می سالی (۱۹۶۹) دا به‌ناوی (الاتجاه الرومنطیقي في الأدب الكردي) (النصف الأول من القرن العشرين) دا بلاوی کرده‌وه‌وه و نووسیویه‌تی: نووری شیخ سالح (۱۸۹۸-۱۹۵۸) واته له‌سالی (۱۸۹۸) دا له‌دایک بووه. دکتور (کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر) له‌کتیبه‌که‌یدا دهریاره‌ی (شیخ نووری شیخ سالح) له‌کۆری لیک‌کۆلینه‌وه‌ی وپژهبی و ره‌خه‌سازیدا نووسیویه: (له‌سالی ۱۸۰۶ ز) له‌شاری سلیمان‌ی له‌دایک بووه لاپه‌ره (۵) وادیاره‌ ئه‌مه‌هه‌له‌ی چاوه. هه‌روه‌ا له‌دۆسیه‌که‌ی =

و نهیینه‌کانی کردووه‌ته‌وه و ئەم میژوووه بووه بەلاپەرەکانی یەكەمی ژبانی مندالتیک، که له دواییدا شوێن و پایه‌یه‌ك بۆ خۆی دیار ده‌كات.

* بەپیتی ئەو زانیارییه‌ی که له ئەنجامی پشکنینی دۆسیه‌ی شاعیره‌وه بۆم ده‌رکوت ناوی (محهمەد نووری شیخ‌سالح) ه. ئەو ناو‌ه‌ش له‌سه‌ر فۆرمی (دفتر خدمت) که‌یدا به‌ده‌سه‌خته‌تی خۆی نووسرا‌بوو، بۆیه‌ ده‌بینین سه‌رحمه‌می شیعر و وتاره‌ بلاو‌کراوه‌کانی به‌ئیمزای (م. نووری) یه‌وه‌ بلاو‌کردووه‌ته‌وه، که کورت‌کراوه‌ی (محهمەد نووری) یه‌ (٤).

* دایکی ناوی (په‌حمه‌ خانی کچی قادری حاجی په‌سوولی حه‌ماغای گوورونی رۆسته‌م ناغایه، که رۆسته‌م ئاغاش کورپه‌زای (زولال ناغایه)، ئەمه‌ش یه‌کیک بووه‌ له‌ جه‌نگاوه‌ره‌ دلێره‌کانی دو‌انزه‌ سواره‌ی مه‌ریوان). (په‌حمه‌خانی) دایکی شه‌ش کور و کچیکی هه‌بووه، ناوی ئەو منالانه‌ش به‌پیتی سالی له‌ دایک بوونیان به‌م جووره‌یه‌: (نووری، ئیبراهیم، جه‌میله، ئیسماعیل، عه‌زیز، ره‌ئوف، بابه‌ عه‌لی) وه‌ک دیاره‌ (شیخ نووری) نۆبه‌ره‌ی دایکی بووه. دایکی له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و پینج سالی‌دا، له‌ رۆژی هه‌ینی (٢) ی مایسی سالی (١٩٤١) ی زایینی (٦) ی ربیع‌الثانی (١٣٦٠) دا کۆچی دوایی کردووه.

* شیخ‌غهنی باپیری به‌کاروباری بازرگانیه‌وه‌ خه‌ریک بوو، حه‌یوانی هه‌بووه‌ و خه‌ریکی سه‌له‌م و تووتن‌کرپن و فرۆشتن بووه. چووه‌ بۆ حه‌ج و له‌وێ مردووه. ژنی بۆ هه‌ر سێ کورپه‌که‌ی هه‌یناوه‌ و هه‌ریه‌که‌یانی له‌ خانوویه‌کی سه‌ریه‌خۆی خۆیدا نه‌شته‌جێ کردووه، ئنجا (شیخ‌سالح) ی باوکی شیخ‌نووری ته‌ویش به‌پیشه‌ی بازرگانیه‌وه‌ خه‌ریک بووه.

=شاعیردا سالی له‌ دایک بوونی به‌ (١٨٩٧) دانرا‌بوو. به‌پیتی ئەو ده‌فته‌ر نفوسه‌ی که‌ به‌پریری دادگای (سولح) ی سوله‌یمانی چاک‌کراوه، به‌پیتی نووسرا‌وی ژماره‌ (١٨٤٣ / ١٤٩) له‌ ٨-١١-١٩٤٩، سالی له‌ دایک بوونی شاعیر به‌ (١-٧-١٩٠٢) دانراوه، به‌لام ئیمه‌ پشتمان به‌و ده‌ستنوسه‌ به‌ست که‌ به‌ده‌سه‌خته‌تی خۆی نووسراوه. مامۆستا (گیوی موکریان) ییش له‌ ده‌ستنوسیکی خۆیدا که‌ ده‌رباره‌ی ژبانی (شیخ‌نووری) نووسیه‌وه، له‌ نووسینه‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وێ له‌ ده‌می خۆی وه‌رگرتووه، به‌لام سالی زایینی‌که‌ی به‌ (١٨٩٨) داناوه.

(٤) دکتۆر کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر له‌ هه‌مان کتیبیدا له‌ لاپه‌ره‌ (٥) نووسیه‌تی: (ناوی «م. نووری» بۆ خۆی هه‌لبژاردووه) وه‌ک رۆنم‌کرده‌وه‌ ئەم (م. نووری) یه‌ کورت‌کراوه‌ی ناوی (محهمەد نووری) یه‌ و هه‌لی نه‌بژاردووه.

یه‌که‌م جار له‌ ولاتی ئێرانه‌وه‌ که‌لوپه‌لی ده‌هه‌ینا و لێره‌وه‌ که‌لوپه‌لی ده‌برده‌ ئه‌وی. له‌ سالی (١٩١٢) هوه‌ وازی له‌ بازرگانی کردن و هه‌موشۆی ده‌ره‌وه‌ی ئیتراق هه‌یناوه‌ و ده‌ستی کردووه‌ به‌بازرگانی کردنی ناو ئیتراق. تووتن و پێسته‌ و خوری بردووه‌ بۆ (به‌سه‌ره) و له‌وێ ئەو که‌لوپه‌ل و پێوستیه‌بانه‌ی لێره‌ ده‌ستنه‌که‌وتووه‌ له‌گه‌ڵ خۆی هه‌یناویه‌تی. بێگومان ئەم بازرگانی کردنه‌ش به‌هۆی ولاغه‌وه‌ ئەنجام دراوه، چونکه‌ ئەو کاته‌ ئوتومبیل نه‌بووه، خۆشی قه‌تارچی هه‌بووه.

له‌ پێش هه‌لگیرساندنێ شه‌ری جیهانی یه‌که‌م تووتنیکی زۆری ده‌بێ و ئەو تووتنه‌ پاره‌یه‌کی زۆری بۆ ده‌کات و به‌هۆیه‌وه‌ سه‌رمایه‌یه‌کی باشی ده‌ستگیر ده‌بێ. له‌ سالی (١٩١٤) به‌ولاوه‌ (شیخ‌سالح) تاقه‌تی له‌ پێشه‌ی بازرگانی نامینتی، چونکه‌ پیر و نه‌ساغ و نه‌خۆش که‌وتبوو. ئیتر هه‌ر له‌و ساله‌وه‌ (شیخ‌سالح) ئیشه‌که‌ی خۆی به‌ (شیخ‌نووری) و (شیخ‌برایی) کورپه‌کانی خۆی ده‌سه‌پێری. ئەم دوو برابه‌ش ده‌ست ده‌که‌ن به‌هه‌موشۆ کردنی ولاتی ئێران و شیخ‌نووری له‌ ته‌مه‌نی (١٦) سالی‌دا ده‌که‌وینته‌ بینه‌ و به‌ره‌و زه‌حمه‌تی نان په‌یدا‌کردن، که‌ گرانی و (سه‌فه‌ریه‌ر) بالی به‌سه‌ر گوزه‌رانی خه‌لکی‌دا کیشابوو، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی شیخ‌نووری پیاویکی ده‌ست بلا‌بووه، دوو سێ جار له‌ بازرگانی نووچی داوه‌ و پاره‌ و پوولی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه. هه‌ر له‌و دانیشه‌نه‌دا که‌ مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردووه‌ و توویه‌تی: (ئینستا هه‌میشه‌ به‌ توجاره‌تی ئێرانه‌وه‌ خه‌ریکم. له‌ سوله‌یمانییه‌وه‌ شه‌کر و چاو‌رنگ و شتی بابه‌تی ئێران ته‌به‌م و له‌ویشه‌وه‌ قالی و مالی ئاوریشم ته‌هه‌ینم. (پیکه‌نی) به‌لام قازانجه‌که‌ی ته‌خۆم وه‌ پاشه‌که‌وتم پێ ناکری. ئیستره‌کانی باوکم ته‌ته‌قینمه‌وه، خۆ ته‌گه‌ر یه‌کیکیان بتۆپن، ته‌وه‌ له‌ مایه‌که‌شی زه‌ره‌ر ته‌که‌ین، برایم یاری‌ده‌ده‌رمه‌). باوکی له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست سالی له‌ مانگی ته‌مموزی سالی (١٩٢٠) دا کۆچی دوایی کردووه.

* شیخ‌نووری وه‌ک نه‌ریتی باوی ئەو سه‌رده‌مه‌، خراوه‌ته‌ به‌ر خۆیندنی (حوجره). له‌سه‌ر ده‌ستی چهند مه‌لایه‌کی زانا و دانای ئەو سه‌رده‌مه‌ خۆیندوویه‌تی، له‌وانه‌ (خواجه‌فندی و حاجی مه‌لا سه‌عیدی زلزله‌یی و شیخ‌بابه‌ عه‌لی شیخ‌عه‌بدو‌للا). مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) ده‌رباره‌ی خۆیندنی (شیخ‌نووری) له‌ لای (خواجه‌فندی) باوکی ده‌لی: (له‌ چایخانه‌که‌ی «سالحی وه‌ستا بسته، به‌شه‌و له‌ لایه‌ن سه‌بیید حه‌سه‌نی سه‌عاتچییه‌وه‌ شانامه‌ ته‌خۆینرایه‌وه، پر ته‌بوو له‌ گوێگرانی داستان، ئەو داستانانه‌ش وه‌ک ته‌له‌فزیۆن و

سینه‌مای نیستا جیگیر بو، به‌لام ئیمه (حه‌مه ره‌شید، ئاوره‌حمانی ئامۆزام، حه‌مه سه‌عید قه‌زاز، حه‌مه کاکه، ئه‌نوه سائیب، حه‌مه ره‌شید نه‌جیب) هاوړی و خزم، کۆمه‌لێکی له‌ ته‌مه‌نی پانزه تا حه‌فده سالی‌دا بووین. نه‌ک بۆ شانامه، له‌ به‌ر په‌نا و بێده‌نگی به‌شه‌و له‌م چایخانه‌یه‌دا رامانده‌بوارد. به‌ئاره‌زوو نیرگی‌له‌م ئه‌کیشا. له‌ ته‌نیشتمه‌وه دوو لاوی جوان و چالاک به‌ به‌رگی کوردی ئیرانییه‌وه دانیشتبوون، ئه‌وه‌ی ته‌نیشتم وتی: (نیرگی‌له‌ باش نییه) من قسه‌که‌یم پێ خۆش نه‌بوو. ورده ورده که‌وتینه و تووێژ، وتی: (ئه‌حمده نامناسی، ئیمه خزمین؟ نه‌بوو له‌ خۆت‌نگه‌که‌ی باوکت له‌ گه‌ل‌ برایی برامدا ئه‌مان خۆت‌د، جار جاریش ته‌به‌قه قاقه‌زی خورشیدیت لێ ئه‌سه‌ندم؛ من (نووری)م. ناسیمه‌وه راسته‌ دایکمان خالۆزا و پوورزان. ئیتر (نووری) و (برایی) برای ئاویته‌ی ئیمه بوون. که‌وتینه جی گواستنه‌وه بۆ مالی (شیخ نووری) و مالی ئیمه که‌ جیگای لاوه‌رمان هه‌بوو. وتی: (تا مردن خۆم به‌به‌نده‌ی خواجه فندی (۵) باوکت ئه‌زانم، چونکه ئه‌و سه‌رمایه‌یه‌ی هه‌مه له‌ سایه‌ی ئه‌وه‌وه‌یه).

مامۆستا (ئه‌حمده خه‌واجه) له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بێ و ده‌لێ: وتم (نووری) تۆ له‌گه‌ل‌ زمانی فارسی‌دا چۆنی؟ به‌پێکه‌نینه‌وه: (من فارسی، تورکی، عه‌ره‌بیش زۆر باش ئه‌زانم، به‌لام به‌عه‌ره‌بی ناتوانم به‌ته‌واوی قسه‌ بکه‌م. خواجه فندی وای دانه‌رشتووم پیتوستم به‌هیچ زمان و شتیک بێ، په‌کم ناکه‌وێ). به‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که‌ مامۆستا (خواجه فندی) ده‌ورێکی بالایی له‌ فیکردن و گۆشکردنی (شیخ نووری)‌دا هه‌بووه. وه‌ک خۆی دانی پێدا ناوه و له‌ به‌رئه‌وه‌ی به‌عه‌ره‌بیه‌که‌ زۆر باش قسه‌ی نه‌کردووه، یان چاکتر وایه‌ بلێین خۆی به‌دلی نه‌بووه و له‌گه‌ل‌ خواست و ئاواتی خۆی نه‌گونج‌اوه، بۆبێ په‌نای برده‌وه‌ته‌ لای مه‌لایه‌کی زانای وه‌ک (شیخ باب‌ه‌ عه‌لی شیخ عه‌بدو‌للا) که‌ ده‌رسی (نحو و صرف و بلاغه) ی لا بخوینێ. به‌م جوړه شیخ نووری له‌ حوجره‌دا تا قۆناغی (جامی) خویندووه، دواى خویندن و ته‌حسیلی له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی، قۆناغی جامیش دوا قۆناغی سوخته‌یه و یه‌که‌م هه‌نگاوی پێ خستنه‌ مه‌لایه‌تیه‌یه. له‌و قۆناغه‌دا پێیان ده‌وتری (موسه‌عه‌ید) و کتیبه‌کانی (السیوطی) و (الفیه بن مالک) و (نوره‌ددین عه‌بدو‌لرهمان جامی) که‌ یه‌که‌یکه‌ له‌ شاعیره‌ عیرفانییه‌کانی ئێران ده‌خوین. بۆبه‌ش به‌و قۆناغه‌ ده‌لێن

(۵) وشه‌ی (خواجه) له‌ باوی عوسمانیه‌کاندا نیشانی‌ک بوو ده‌درا به‌و پیاوه‌ زانا و دانا یان ئه‌وانه‌ی پیاوی ئایینی بوون، خه‌رجی مانگانه‌شبان لیره‌ی زێر بووه.

(جامی) (۶)، چونکه کتیبی‌کی (مه‌ولانا عه‌بدو‌لرهمان جامی) ده‌باره‌ی (نحو) ده‌خوین. هه‌ر له‌و قۆناغه‌دا له‌ پال‌ خویندنی خۆیان، جار به‌ جاریش ده‌رس به‌فه‌قییه‌کان ده‌لێنه‌وه. شیخ نووری له‌و قۆناغه‌دا (حوجره‌ی) به‌جێ هه‌شتووه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا زمانی خویندن و نووسین فارسی بووه، ئه‌و که‌سه‌ی بیوستایه‌ له‌ میری نزیک بیه‌ته‌وه، خۆی فیری زمانی (تورکی)‌یش ده‌کرد. به‌لام (شیخ نووری) نه‌ک مه‌به‌ستی نزیکبوونه‌وه له‌ میری، به‌لکه‌ وه‌ک سه‌ودایه‌کی دواى فیربوون و قوتابییه‌کی زانست، خولیای فیربوونی ئه‌و زمانه‌ی که‌وتووه‌ته‌ سه‌ر.

له‌و سه‌رده‌مه‌شدا زمانی تورکی له‌ پال‌ زمانی کوردی خویندراوه، بگره‌ به‌ شیکێ رۆژنامه و گۆفاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌شی بۆ ته‌رخان کراوه، ئه‌مه‌ش به‌هۆی درێژه‌ خایاندنی ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌کان بووه بۆ ناچه‌که‌مان که‌ نزیکه‌ی چوار سه‌ده‌ی خایاندووه، بۆیه شیخ نووری ئه‌گه‌ر به‌زمانی تورکیش شیعی و تبی زباتر ویستویه‌تی له‌و بواره‌دا توانایی خۆی تاقی بکاته‌وه، بۆبه‌ش ده‌بینین شیعی تورکی ئیجگار که‌م نووسیوه.

له‌و بره‌وه‌شدا نیم (بێخود) که‌ خالی شیخ نووری بووه و فارسی زانیکی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه، شیخ نووری عه‌ودالی فیربوون له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و فارسی نه‌خویندبێ و سوودی لێ وه‌رنه‌گرتبێ! به‌م جوړه سه‌رنج ده‌ده‌ین (شیخ نووری) خویندنی حوجره‌ی له‌ لای مه‌لا زانا و ناو‌داره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ خویندووه، خویندنه‌که‌شی شپه‌یه‌کی ریکوپیک و یه‌ک جوړ نه‌بووه، وه‌ک ده‌بینین دواى خویندنی حوجره‌ ده‌ستی کردووه به‌خویندنی سه‌ره‌تایی و قۆناغی سه‌ره‌تاییشی ته‌واو کردووه. ئنجا له‌گه‌ل‌ (ئاو‌ره‌حمانی شیخ ره‌شید) که‌ ئامۆزایه‌تی له‌ هاوینی سالی (۱۹۱۶)‌دا به‌یه‌که‌وه‌ چونه‌ته‌ قوتابخانه‌ی (روشدی)‌یه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سلیمانی، به‌لام (شیخ نووری) له‌ پاش سالی دواى (ئاو‌ره‌حمانی) ئامۆزای بۆ ئه‌وئ نیردراوه. مردنی ئاو‌ره‌حمانی ئامۆزای بووه‌ته‌ هۆی وازه‌ینانی (شیخ نووری) له‌و قوتابخانه‌یه‌ که‌ به‌ئاره‌زوو و خواستی خۆی بۆی نه‌چوو‌بوو، چونکه له‌ خو و نه‌ریتی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ وا باو بووه که‌ داها‌تووی منال، باوک و دایک

(۶) ضیا پاشا ده‌لێ:

می‌نحویله‌ مست اولق دیلرسن

کیجه‌ گوندز، الندن صالحه‌ جامی

واته‌ ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ خۆت به‌ مه‌ی مه‌حو و مه‌ست بکه‌ی، شه‌و و رۆژ (جامی) له‌ ده‌ست فیری مه‌ده‌. واته‌ جامی مه‌ی و کتیبی (جامی).

ره‌نگیان بۆ پرشتوو، بۆیه باوکی شیخ نووری ناردوو یه تی بۆ ئه و قوتابخانه یه، زوو به هۆی جه‌نگی جیهانی یه که میسه وه که له و قوئاغه دهرده چوون دهنبردان بۆ جه‌نگ. ئەم قوتابخانه یه ش له سالی ۱۳۱۱ک. دا به کرده و کوششی خهستی سه‌رۆکی شورای ده‌ولت (سه‌عید پاشای خه‌ندان) به‌ناوی (رۆشیدییه‌ی عه‌سکه‌ری) له سلیمانی به‌چوار پۆل کرایه وه. قوتابیان پاش چوار سال خوتندن ده‌چوونه به‌غدا. له ویش (۳) سه‌ سال ده‌یانخوتند ئه‌وسا ئه‌بوونه ئه‌فسه‌ری سواره، پیاده، تۆپچی. پاش ئه‌مه‌ش هه‌قیان هه‌بوو بچنه ئه‌سته‌مبۆل که له پاش سه‌ سال خوتندن به‌پله و پایه‌ی به‌رز دهره‌چوون و جیگا و شوینی گرنگیان بۆ خۆیان له داموده‌زگای عوسمانیدا ئه‌کرده وه (۷). ئەم قوتابخانه یه‌ش وه‌ک قوئاغی ناوه‌ندی ئه‌مڕۆکه بووه و له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وسا که له سلیمانی خه‌لک زۆتر هه‌زیان له روتبه‌ی عه‌سکه‌ری کردوو، بۆیه مناله‌کانیان بۆ ئه‌وی ناردوو.

راسته شیخ نووری بۆ ئه و قوتابخانه یه نیردراوه، به‌لام زوو هه‌ستی به‌وه کردوو ئه و بۆ ئه و کاره نه‌خولقاوه، یان له‌گه‌ل خولیاو ئاواتی ئه و ناگۆنجی ببیته (ئه‌فسه‌ر)، بۆیه ده‌ستی لیته‌ه‌لگرتوو. ئه‌گه‌ر شیخ نووری به‌رده‌وام بوايه له‌سه‌ر خوتندنی رۆشیدییه‌ی عه‌سکه‌ری و به‌دوای هه‌زه ره‌سه‌ن و راسته‌قینه‌کانی خۆی نه‌چووبا، ئیمه‌ش ئه‌مڕۆکه باسی خۆی و که‌س و کار و ده‌ورۆپشته‌که‌یمان نه‌ده‌نووسی. که‌واته هه‌روه‌ک شیخ نووری به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی له دۆسیه‌که‌یدا نووسیویه‌تی: (له قوتابخانه‌ی ئاینی و سه‌ره‌تایی و ئه‌هلیدا خوتندوو یه‌تی. زمانی عه‌ره‌بی و تورکی و فارسی به‌خوتندنه‌وه و نووسین ده‌زانی)، روومان کرده‌وه شیوه‌ی خوتندنه‌که‌ی چۆن بووه.

* شیخ نووری له هه‌ره‌تی لاوتیتیدا کچه پووریکه هه‌بووه، که ناوی (زه‌کیه خانی محیه‌ددین قادر)ه و زۆری خۆش ویستوو، به‌شودانی ئه و کچه به‌ده‌ست کاک (سه‌عید حه‌سه‌ن)ه وه بووه، به‌لام به‌رپۆه‌به‌ری ئه‌وسا که (حاجی حه‌سه‌ن ئاغا) به‌رجا و تکا و به‌هۆی ده‌ست رۆیشتن له (عه‌زیزی که‌رکوولکی زاده)ی ماره ده‌که‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ش که (شیخ سالح)ی باوکی شیخ نووری له‌گه‌ل (ره‌حه‌مه‌خانی) دایکی (زه‌کیه‌خانی) ناکۆکی و ناته‌باییان ده‌ست پیده‌کا، ئەم رووداوه بووه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی (شیخ نووری) به‌مراز نه‌گات و ئامیزی ئه و ئه‌وینداری خه‌ونی پیتوه بینیه‌ گه‌رمی نه‌کاته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی

(۷) پروانه گۆقاری رۆشنیری نوێ: ژماره (۹۰) مانگی کانوونی دووهم و شوبات سالی ۱۹۸۲ ل ۷۹ غه‌فووری میرزا که‌ریم.

(زه‌کیه‌خانی) دراوه به (عه‌زیزی حاجی سالحی که‌رکوولکی زاده) کچیکه‌ی لی بووه، ناوی ناوه (ناجیه). دوا‌ی له دایک بوونی ئەم نۆبه‌ره‌یه، (عه‌زیزی حاجی سالح) تووشی نه‌خۆشی هاتوو و کۆچی دوا‌ی کردوو. له پاش ئه و رووداوه هاموشۆی یه‌کتریان کردوو ته‌وه و پیتوه‌ندی خه‌مایه‌تییان گه‌راوه‌ته‌وه دۆخی جارانی، بگه‌ر دوا‌ی سال و نیویک تپه‌ر بوون به‌سه‌ر کۆچی دوا‌ی (عه‌زیزی حاجی سالح) له سالی (۱۹۲۶) دا -شیخ نووری- به‌کۆنه دلخواز و دلبه‌ره‌که‌ی شاگه‌شکه ده‌بیت و ماره‌ی ده‌کات.

مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) ده‌ریاره‌ی ئەم خۆشه‌ویستییه‌ ده‌لتی: (جار جارێک نووری هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لده‌کیشا هه‌ستی که‌ده‌رێکم لی ئه‌کرد، به‌لام به‌باشم نه‌ ئه‌زانی پرسیا‌ری لی بکه‌م. تا رۆژێک له مالی خۆیان به‌جووته، دوو به‌دوو نانی نیوه‌رۆمان ئه‌خوارد، له‌په‌ر هه‌ناسه‌یه‌کی په‌ر ئه‌هی هه‌لکیشا. به‌تووره‌یییه‌ وه وتم: تۆ به‌وه هه‌ناسه‌یه‌ دلی من ئه‌شیوتنی، چیته بۆچی ده‌ری نابری...؟ له وه‌لامدا به‌پیتکه‌نینه‌وه وتی: کوره تۆ چیت له ده‌ست دێ، نه به‌ئیمه و نه به‌باوکی ئیمه چاره ناکری. ئه‌وه‌ی چوو چوو). وازم نه‌هیتا و زۆرم وت. له ئه‌نجامی له‌سه‌ر رۆیشتنم وتی: (ئه‌حمه‌د گیان ئەمه سه‌رپتکه به‌شه‌راکه‌تی می‌شک و دل‌م. شه‌ریکی تر قبوول ناکا. که‌وا بوو با ده‌رده‌که‌م هه‌ر پۆشراو بی) به‌لام به‌رئه‌لام نه‌کرد. دیسان چووم به‌گه‌زیا، وه‌رامه‌که‌یم دایه‌وه، ئیتر به‌ناچاری وتی (نابج من له‌گه‌ل تۆدا سه‌رپیتا هه‌بج، به‌لام ئه‌بی تۆش بی به‌یه‌کیک له دل و می‌شکم. یه‌عنی نه‌یدرکیتنی. من و) دلدار و ده‌ستگیران بووین، له عیشق و ده‌سه‌لاتی هه‌ردوو که‌مان به‌هیزتر یه‌کیک خواستییه‌وه. له و رۆژه‌وه چاوه‌رپتی چه‌رخ ئه‌که‌م چۆن ئه‌سووری، په‌رام داوه تا ئەمرم چاوه‌رپتی بم)! وا تیتگه‌یشتم که (نووری) ته‌نیا خۆشه‌ویستی گه‌ل نه‌بوو، خۆشه‌ویستی خوا و سه‌رۆشیتیش بوو، چونکی له دوا‌یدا خوا ئه و نیچیره‌ی دلی خسته ژیر که‌مه‌ندی و به‌یه‌کتری گه‌یاندن).

* باپیره گه‌وره‌ی شیخ نووری سه‌ر به‌ته‌ریقه‌تی قادری بوو، به‌لام (شیخ عه‌بدولقادری به‌غدادی) باپیره گه‌وره‌ی (شیخ نووری) خه‌لیفه‌ی حه‌ززه‌تی (مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی) بووه و روتبه‌ی (سراجه‌ددین)ی داوه‌تی که‌ ده‌کاته (سه‌رۆکی خه‌لیفه‌کان). ئەم هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌شی له قادریه‌کان به‌هۆی ناکۆکی و ناته‌باییه‌ک بووه له‌گه‌ل‌یاندا. که لییان هه‌لگه‌راره‌وه‌ته‌وه چووه‌ته به‌غدا و له‌سه‌ر ده‌ستی (مه‌ولانا خالید) ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی وه‌رگرتوو. هه‌ر ئەم (سه‌یید عه‌بدولقادر)یه (مه‌ولانا خالید) خوشکی خۆی پیتکه‌ش کردوو. له سالی (۱۹۲۹) دا (شیخ عه‌بدولقادر) له به‌غدا به‌نه‌خۆشی

تاعوون کۆچی دوایی کردوو و هەر له وێشدا نێژراوه، بۆیه پێیان وتوو (بهغدادی) (8) له ههمان کاتیشدا (شیخ مافی نۆدی) کوردهکهی که ناوی (شیخ محهمده) و برا گه وهی کاک (ئهحمدهی شیخ) ه ناردوو بهتی بۆ بهغدا تا خهزانهکهی (سهیید عهبدولقادر) و منالهکانی بههینیتیهوه بۆ سلیمانی، ئه ویش که دهچیته بهغدا تووشی نهخۆشی تاعوون دهبی و له تهنیشت (سهیید عهبدولقادر) له غهوسی گهیلانی دهینێژن.

* شیخ نووری پێوهندی خزمایهتی و دۆستایهتی پتهوی له گهڵ شیخ محهمودی نه مردا هه بووه. پێوهندی خزمایهتییهکهی بههۆی (بههیبه خانی ئه مینی عه تار) ه وهیه که خهزانی دووهمی شیخی نه مر بووه، که دایکی (شیخ رهئوف و شیخ بابه عه لی و حه لا و خان) بووه.

له مهسهلهی شیخایهتییه که شهیدا «شیخ محهمود» به پشت دهگه رپتهوه سه ر «شیخ عه لی» و (شیخ نووری) ییش دهگه رپتهوه سه ر (سهیید ئیسحاق). که ئه م دووانه برا بوون و کورپی بابه ره سوولی گه وهرن. وهک له م شه جهرهیهی خهزانی شیخ محهمودی نه مر ئه م قسهیه مان دهسه لمێنین (شیخ محهمود کورپی شیخ سه عید کورپی شیخ محهمده کورپی کاک ئهحمدهی کورپی شیخ مه عرووف نۆدی کورپی شیخ مهسته فای نۆدی کورپی سهیید ئهحمدهی غه زالی کورپی محهمدهی نۆدی کورپی شیخ عه لی کورپی بابه ره سوولی گه وهرهیه) که ئه م (شیخ عه لی) یه دووه م کورپی بابه ره سووله له دوای (شیخ ئیسماعیل). ئه م (بابه ره سوول) ه ش حه قده کورپی هه بووه، له بهر زۆری ژماره ی کورپهکانی ناویان ناوه (ئادهمی دووه م) که یه کێک له کورپهکانی (سهیید سادق) ی ناوه که ناحیهی (سهیید سادق) به و ناوه وه ناوئراوه. جگه له مهسه لهی خزمایهتی و شیخایهتییه که یان، (شیخ نووری) ههستی نه ته وایه تی به رزی هه بووه و به بیروباوه ر پیاویکی ئاینی بووه، ئه م ههسته نه ته وایه تی و ئاینیهی له که سی (شیخ محهمودی نه مر) دا دۆز بوه ته وه، ئه م دوولایه نه نش دوو هۆی سه ره کین بۆ نزیک بوونه وهی شیخ نووری له شیخی نه مر. بێجگه له وه ش ئه م دووانه له رقی ئه ستووریان به رامبه ر به داگیر که ری ئینگلیز به یه کتر ده گه نه وه، که شیخ نووری به هۆی ئه م رقه یه وه تا دوا دوای ژبانی باج و سه رانه یه کی زۆری که وتوو ته سه ر.

(8) له بهرگی یه که می کتیبی (یادی مهردان) که مامۆستا (مهلا عهبدو لکه ریمی موده ریس) به چایی گه یاندوو، له زۆر شوێندا (مهولانا خالید) نامه ی بۆ (عهبدو لقادر) ی زاوی نووسیوه ئه م (سهیید عهبدو لقادر) ه ئه وهیه که ئیمه باسمان کرد. وا دياره مامۆستا کاتی خۆی ئه و ناوه ی بۆ ساغ نه بووه ته وه کتیبه!

(شیخ نووری) ئاده میزادیکی موه نه وه ر بووه، به لکو یه کێکه له رۆشن بیره به ده ره وه بووه کانی سه رده مه که ی خۆی، ئه گه ر له رۆشن بیره ی سه رده می خۆی پێشکه و تووتر نه بووی، بۆیه خاوه نی که سایه تی و بیرو پرای تایبه تی خۆی بووه، له باره ی بارودۆخی سیاسی و مێژوویی ئه و رۆژه ی گه لی کورد. وتاره سیاسییه کانی که کردبوونی به سه روتاری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) و (بانگی کوردستان)، له دوای شهیدا وتاره کانی رۆژنامه ی (ژبان) که به شتیه ی وه رام به رپه چی رۆژنامه ی (نه جمه) ی داوه ته وه، ئه مانه هه مویان به لگه ی پێگه یشتنی هۆش یاری و بیرو پرای سیاسی ئه م شاعیره نیشان ده دن، بۆیه ئاساییه شیخی نه مر بیکاته جێگه ی متمانه پێکردن و لێ پرساوی ئه و رۆژنامه یه ی که زمانه ی خۆی بووه. له گه ل دامه زراندنی (شیخ محهمود) به حوکمرانی کوردستان، تا ئه و رۆژه ی مرد، وهک شاعیریکی به ناگا و وریا له ده وروپشتی خۆی و له سیاسه تی ئه و رۆژگاره، هه میشه رقی له ئینگلیز بووه و هیوا و متمانه ی پێیان نه بووه. هه ر ئه و رقه ئه ستووره شی له ئینگلیز وای لێ کردوو له وه زیفه دا پێش نه که وئ و بۆ ماوه یه کی زۆر ته رفبعه که ی ته گه ره ی تێبکه وئ. واته له (12) دیناره وه نه یان کردوو به (15) دینار، ئه مه ش له و یاداشته دا (مذکره) یه دا دياره که بۆ مه ئمووری خه زینه ی لیوای سلیمانی نووسیوه و ئه ویش به پیتی نووساوی ژماره (1750) له (12-8-1941) خستوو به تیبه به رچاوی مه سه رپفی لیوای سلیمانی و تیبیدا ده لێ:

لا یخفی علی سعادتکم أن السید نوری صالح الکاتب فی خزینة لواء السلیمانیه هو من ذوی المقدره و الکفاهة فی أمور المالیه. وانه مثال الأخلاص والنشاط فی أداء الواجب. وبالنظر الی خدماته المسبوقه فی هذه الدائرة التي بلغت خمسة عشرة عاما لم یئل خلالها أي ترفیع سوی مرة واحدة و ذلك فی (30/10/1937) (أي ان راتبه المعین له فی أول تعیننه و قدره 500, 10 دینارا) قد بلغ الی (12, 000) دینارا. فعلیه وبالنظر لما عرضته أعلاه، أن بقاء المومی الیه فی هذه الدرجة طول مدة خدماته مما یستحق العطف. هذا من جهة، من جهة أخرى أنني أعلم شخصا بما یقاسیه المومی الیه من ضیق بخصوص أعالة أفراد عائلته الكثیره براتبه الحالی الضئیل و لاسیما فی هذه الظروف الاقتصادیة الراهنة. فبناء علی ما تقدم ذكره اعلاه وبما أن الشروط القانونیه متوفرة فی الکاتب المومی الیه للترفیع، أرجو التفضل بالتوسط لدى المراجع

المختصة لترفيه درجته إسوة بزملائه و تلافيا لبقائه في تلك الدرجة مدة طويلة.

له (١٩٤٣/٧/٧) دواى چندان بگره و برده و (كتابنا و كتابكم) نجا موچه كه بيان له (١٢) دیناره وه كردووه به (١٥) دینار. پالپشتی نه کردنی سیاسه تی ئینگلیز و رقی له کاربه دهستانی نۆکهر و ملهپوری نهو سه رده مه، هممیشه وای کردووه لیبی بترسن و نازاری دهروونی پی بگه یین. هه ر به و نه ده ش نه وه ستاون، به لکو به رده و ام برو بیانوویان پیگرتووه، بۆ به که م جار و دواى نه وه ی بۆیان ساغ بووه ته وه که ناتوان ملی پی که چ بکن، نۆکهر و داردهسته کانی ئینگلیز له و کاته ی به رپوه به ری ناحیه ی (بالهک) بووه، سزای (ئینزاریان) بۆ ده ر کردووه، نه م سزایه ش له مه سه ریفیه تی لیوای هه ولیتر (قلم التحریرات) ده ر چوووه و به پیتی نووسراوی ژماره (٨١٧٧) له ١٢ - ١٤ / ٩ / ١٩٤٨ که نه مه ش ده قی سزاکه یه .

الي السيد نوري الشيخ صالح

مدير ناحية بالك السابق و مدير ناحية طق طق الحالي

الموضوع / أنذار

أعلمتنا مديرية واردات لوائنا بكتابها المرقم ٣٢٧٥ والمؤرخ في ٥-٩-١٩٤٨ انه بنتيجة التدقيقات الجارية تبين بأنكم فيما كنتم في مركزكم السابق أي (ناحية بالك) لم تعتنوا بواجباتكم المرتبة عليكم، حيث قد أهملتم مسك سجلات التحقيقات هناك، الأمر الذي أدى الى تأخير تحصيل البقايا المدورة في الناحية المذكورة، فعليه وبما ان عملكم هذا جاء مخالفا للأوامر والتعليمات المبلغة اليكم فاننا قررنا انذاركم وفق الفقرة (أ) من المادة السادسة من قانون انضباط موظفي الدولة رقم (٦٨) لسنة ١٩٣٦ وعند تكرار عدم اهتمامكم بمسك السجلات المبحوث عنها بصورة منتظمة ومطلوبة فسوف نطبق بحقكم عقوبة أشد.

متصرف لواء أربيل

به م جوړه ده بیینین به رده و ام به دواى هه لئى گه راون بۆ ده ست وه شان دن لیبی. جگه له وه ش هه ر رۆژئى له شو تینیکه وه گو تیزرا وه ته وه بۆ شو تینیکى دى. به وه ش دل یان ناوی نه خوار دووه ته وه، (عومه ر عه لى) کاسه لیس و چلکا و خوړی ئینگلیز (شیخ نووری) له

له ریزی به که م دانیش تو وه کان: (١) عه لى نا جى (٢) میرزا مارف (٣) مسته فا نه فه ندی (٤) عه زیزی جووله که (ژمیریار) (٥) جه میل سائیب (٦) شیخ نووری شیخ سألح (٧) عارف نه مین (٨) مه حمود حه مه ناغا (٩) نه حمه د ره فیق (١٠) عه زیز شیخ سألح (١١) حسه یین که ریم به گ (١٢) کوړی عه زیز جووله که (١٣) که ریم سألح نه فه ندی (١٤) عه بدوله رحمان مه لا سه عید (١٥) کابراهی که که رکو وکیه (١٦) مه لا حه مه سه عید (١٧) عه بدوله هاب که رکو وکی (١٨) حه مه سألح سه عید زهنگه (١٩) نه حمه د سه بری (٢٠) حیلمی (٢١) نه زهت نه فه ندی (٢٢) قادری فه راش (٢٣) سه عید بائع (٢٤) سه عیدی فه راش (٢٥) فه راش.

نه مانه له نیوان سالانى (١٩٣٠ - ١٩٣٥) کارگیتړ و به رپوه به ر و به رده ستی خه زینه ی سلیمانى بوون

وهزيفه فهسل كر دووه، بهبئ ئه وهى هوى فهسل كرده كهى دهستنيشان بكات. مته سه ريفيه تى ليو اى سليمانى (قهله مى خه زينه) به ژماره ٥٥٦/٤٧ له (١٩٥٥/٢) دا (فه رمانتيكى كارگيري) دهر كر دووه و ده لئى:

أمر إداري

الموضوع / فصل مديري ناحية

بناء على موافقة مجلس الوزراء بجلسته الثامنة المنعقدة بتاريخ ١٩-١-١٩٥٥ قررت وزارة الداخلية بأمرها الوزاري المرقم (١٥٧٠) والمؤرخ في ١٩-١-١٩٥٥ فصل كل من السيد (عارف حكمت عبدالمجيد مدير ناحية ماوت و السيد الشيخ نوري الشيخ صالح مدير ناحية (وارماوا) براتب (٣٠٠٠٠) دينارا شهريا من الخدمة لمدة ثلاث سنوات وفقا لاحكام المادة ال(١٥) المعدلة عن قانون انضباط موظفي الدولة رقم ٦٩ لسنة ١٩٣٦ وأعتبارا من تاريخ تبليغهما وانفكاكهما من الوظيفة...

١- يقوم الملاحظ كمال علمدار بوكالة مديرية ناحية (وارماوا) حتى إشعار آخر.

٢- يقوم السيد عبدالرحمن حلمي كاتب الناحية بوكالة مديرية ناحية (ماوت) حتى إشعار آخر.

متصرف لواء السليمانية

(شيخ نوورى) له (١٩٥٥/٢/٣) دا له وهزيفه كهى دهستى له كار هه لگرتوه، به لام وهك به دواى هوى دهر كردنى شيخ نوورى له وهزيفه دا سو راغم كرد و ليم پيچايه وه، له نه نجامدا بوم دهر كهوت هويه كهى ئه وهيه كه دوا جار شيخ نوورى گو تيز رايه وه (وارماوا - قليجه)، قائمقامى (هه له بجه) كه ناوى (خاليد نه قشبه ندى) بووه، چوووه بو (وارماوا) تا بزائى (شيخ نوورى) بوچى له دائيره كهى دهوام ناكات؟ ماموستايان (فه تحوللا شيخ ره شيد و شيخ نه حمه دى شيخ غه نى و بيخود و شيخ سمايلى شيخ ره زاي نه حمه د، نه جيبى به رزنجى، شيخ سه عيى شيخ غه نى) به كومهل چووبوون بو خوازيني كردنى (كه لاويژاى كچى (شيخ نوورى). (شيخ قادرى شيخ نه جيب) به ماموستا (فه تحوللا شيخ ره شيد) و تبوو، (شيخ نوورى) دهوامى دائيره ناكات و خه لكه كه ئيشى خوزبان بوى ده به نه ماله وه بو بيان ئيمزا دهكات. ماموستا (فه تحوللا) ده لئى كه ليم پرسى هوى نه چوونى

بو دائيره چيبه؟ و تبوو: (من ناتوانم لهو تهويله يدا ئيش بكه م). ثم قسه يه به قائمقامى هه له بجهش و تبوو، قائمقامى هه له بجهش بو مته سه ريفى ليو اى سليمانى (عومهر عه لى) نووسيبوو، ئه و يش بو وهزاره تى ناوخويى ره وانه كر دووه، وهزاره تيش به ئيمزاي (سه عيد قه زاز) بريارى فهسل كردنيان بو دهر كر دووه. له دواييدا كه شيخ نوورى بو ته و او كردنى موعامه لهى خانه نشيني خوى ده چيته وهزاره تى ناوخو له به غدا (سه عيد قه زاز) ده بينئى ئه و پتي راده گه يه نئى كه كاره كه له دست ئه ودا نه بووه و ئه گهر نه يكر دبا گله يى ده هاته سهر. ئه وهشى پي ده لئى كه به مهر جئى ماويه كى كه م وهزيفه بينئى دوايى ده كرى به قائمقام. له دواييشدا (عومهر عه لى) خوئشى نار دبووى به شوئنييدا تا بگه ر يته وه سهر وهزيفه كهى و دواى ماويه ك وهزيفه ي به رزترى بدر يتئى، يان ههر وهزيفه يه ك خوى هه لئير يتري، به لام ئه و به ته و اوى تا قه تى له وهزيفه ديئن چوو بو، دواى ئه و انيشى ر هت كر دووه وه، چونكه نه يده ويست له ژير ده سه لائى (عومهر عه لى) و گه و ره كانى ئه و وهزيفه بينئى.

به م شيوه يه ده بينين ئه و وهزيفانه ي (شيخ نوورى) له ژيانيدا بينيو به تى زور بچو و كتر بووه، له و تي كو شان و خو به خت كردن و پا يه يه ي بوويه تى، به لام شيخ نوورى ساده و بي فيز، قهت چاوى له وه نه بووه بو دهسكهوت و پاره و سامان هه ول بدات، ئه وه نده ي پروا به كه سا يه تى خوى هه بووه، روژى له روژان هه لپه ي خو بردنه پيشه وه و ده ستخستنى پا يه ي به رزى وهزيفه له و ئامانجه ي بو خوى كيشابوو، دوورى نه خستوو ته وه، بو به تاسه ر خوى نه دا به ده سته وه، تا ئه و روژى مرد وهك كيوه سه ركه شه كانى كوردستان به سه ره به رزى ما يه وه، ئه گه رچى ئه وانه ي له شوين و پا يه ي به رز دانرا بوون به هيچ شيوه يه ك له و به هره دارتر و زيره كتر نه بوون. له و كاتانه شدا كه ها وروى نزيكه كانى ده ستيان رو بيشتووه، ئه م جگه له مافى خوى، دواى شتى زياترى ليمان نه كر دووه، تا به هوى ئه وانه وه پا يه ي وهزيفه ي خوى به رز بكا ته وه. چه وساندنه وه ي شاعير له سه رده مى پادشايه تي دا وى لى كر دووه، ههر له گه ل كه و تنيان و به رپا بوونى شو رشى چوارده ي ته موزى گه لا ويژ، دوو شيعر بو ئه م شو رشه بلت و موزده ي روژتيكى تازه ي پرسنگدارى ليوه بينئى، به لام داخه كه م ههر له و ساله دا، واته له (١٩٥٨/١٢/٢٠) دا كوچى دوايى كرد و نه نجامى ئه م دواروژده ي به چاوى خوى نه ديت كه چون شكايه وه و چون ئه و شو رشه يان له راسته ريتى خوى لا دا!!.

* شيخ نوورى دواى ده سه لائى عوسمان لييه كان، ژيانى ژير ده سه لائى دا گير كه رانى ئينگليزى به كو نلا يه تي به كى تر زانبوه، بو به ههر زوو چوو ته ناو كو رى خه باتى قه له م و

کرده و شان به شانی خه باتگپران وه ستاوه و پالپشتی سیاسی شیخ مه محمودی نهمری کردوه که قه لایه کی سهخت بووه به پرووی ئینگلیزه کاندای وه ستاوه. به شیعر و وتاره ناگرینه کانی پۆله کانی نه ته وه که هی هوشیار کردوه ته وه و خه لکی له خه وی غه فلهت راجله کاندوه، به مهش له ریزی هه ره پیشه وهی نه وانهدا وه ستاوه که دژی دهسه لاتی ئینگلیز بوون، هه ره له سه ره تای ده رکه وتن و سه ره لدانیان له عیرا قدا، هه زی به شیوه و شه مایل و بیچمیان نه کردوه، نه مهش بۆ خۆی جووتکردن و کوکردنه وهی شیعر نووسین و هه لوتیستی رۆژانه یه، چونکه زانیویه تی له لای نه و میلله تانه ی وهک خۆمان وان شاعیر پیتیسته له پال شاعیرایه تیبه که هی ها ولاتیبه کی خیرخواهی به ره ی نازاد یخوازان بیت. کرده وه و ره وشت و خوی به رز و ده ست و دل و میشکی پاکی شان به شانی رۆشنبری و شاعیرایه تیبه که هی رۆیشتوه، به کرده وه و به شیعر خه باتی کردوه که چه کی برن و کوشنده ی دهستی بووه بۆ گۆران و هه لته کاندنی داموده زگای چه وسانه وه و پیشیل کردنی سه ره سستی و نازادی مروّف.

له سالی (۱۹۲۲) دا و له سه ره سه له ی نه ته وایه تی، کاتی به رپتوه به ری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) ده بی، له سلیمانی و که رکووکدا بۆ ماوه ی سه مانگ ده یخه نه به ندیخانه وه، ته نانه ت له (۷-۶-۱۹۲۳) دا که بۆ جاری سیه م ئینگلیز سلیمانی داگیر کرده وه، له نیشتمانپه ره ره کانی کورد یه که م که س (شیخ نووری) یان خسته به ندیخانه و تووشی چه ره سه ره بیان کرد. له سالی (۱۹۲۶) یشدا بۆ جاری کی دی له سه ره سه له ی نه ته وایه تی هه ره له سلیمانی بۆ ماوه ی (۱۲) رۆژ خسته یانه گرتووخانه وه، له به ره نه وه ی به وتار و شیعره به سوژه کانی بۆ مافی گه لی کورد سکا لای ده کرد. له و ماوه یه ی (شیخ مه محمودی حه فید) کرایه حو کمداری کوردستان یه که سه ر (شیخ نووری) کرده سه رۆکی شاره وانی و ماوه یه کیش کردی به یاه وه ری تایبه تی شاهانه. وهک ماموستا (ئه حمه د خواجه) بۆی گپرامه وه وتی: (میچه رسۆن) به (مسته فا ئه فه ندی) کاتبی تایبه تی خۆی - که له م دواییسه دا به رپتوه به ری مه عاریف بوو - وتبوو: خۆزگه قه فه سییک بووما یه و (نووری) یش مه لیک، ئیتر له گه لیا بژیا مایه. یان بمتوانیا یه بچمه ناو میشکیبه وه بزمانیا یه نه وه چۆن دروست بووه؟.

* لیره دا نه و کار و وه زیفانه ی - شیخ نووری - له ژیا نیدا بینویه تی دنه نو سین، له لایه ک بۆ ده رخستنی لایه نی ئابووری و باری گوزه ران و جووری ژیا نی، له لایه کی تر بۆ نه وه ی خوینه ر بزانی که وه زیفه چۆن بووه ته مۆته که بۆ کزکردن و بی هپزکردنی گیانی

شاعیرایه تیبه که هی شیخ نووری. نه گه ره وهک میلله ته سه ره به ست و نازاده کان (قه دری سعته کار) یان بزانیبا یه نه وه بۆی هه بوو شیخ نووری پایه ی زۆر له وه گه وره تر بوایه که ئیسه ده یزانین، به خششی داهینه رانه ی زۆر تر بوایه له وه ی نه مپۆکه بۆی به جی هپشتوین. نه مانه ش نه و کار و وه زیفانه ن که (شیخ نووری) له ژیا نیدا بینویه تی:

* کاتبی دووه له شاره وانی سلیمانی.

* له ۱۵-۱-۱۹۲۱ تا ۳۰-۸-۱۹۲۱ به مووچه ی (۱۲۰) روپیه ی مانگانه.

* کاتبی نه وه له شاره وانی سلیمانی.

له ۱-۹-۱۹۲۱ تا ۵-۹-۱۹۲۲

نه و ماوه یه که وتوه ته سه رده می ده سه لاداریتی (شیخ مه محمودی نه مر) و به مووچه ی (۱۶۵) روپیه ی مانگانه کردوویه تی به سه رۆکی شاره وانی.

* مأمور تسجیل آریاب الحرف والمصانع.

له ۱۴-۹-۱۹۲۶ تا ۱۵-۱-۱۹۲۷ به مووچه ی (۱۴۰) روپیه ی مانگانه. وهک ده رده که وی دوای نه مانی ده سه لاتی شیخ مه محمود له وه زیفه ده رکه او. نزیکه ی چوار سال به سه ره وه زیفه که ی پیتشوی تیبه ریوه، ئنجا نه م ئیسه ی دۆزیوه ته وه.

له دواییشدا بۆم ده رکه وت گرتنی (شیخ نووری) له لایه ن ئینگلیزه کانه وه بووه ته هوی دوور خسته نه وه ی له وه زیفه.

* کاتبی دووه می مه سه ره له موحاسه به ی سلیمانی.

له ۲-۴-۱۹۲۷ تا ۳۱-۷-۱۹۳۵ به مووچه ی (۱۴۰) روپیه ی مانگانه.

* کاتبی مه سه ره ی خه زینه له سلیمانی.

له ۱-۸-۱۹۳۵ تا ۲۹-۱۰-۱۹۳۷ به (۱۰,۵۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه ره ی خه زینه له سلیمانی.

له ۳۰-۱۰-۱۹۳۷ تا ۱۹-۱۲-۱۹۳۷ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه ره ی خه زینه ی لیوای هه ولیر.

له ۲۵-۱۲-۱۹۳۷ تا ۲۱-۳-۱۹۳۹ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

(به پیتی نووسراوی مه سه ره یه تی لیوای سلیمانی - قه له می خه زینه - ژماره ۲۰-۳-۴۱۸۴. له میژووی ۱۸-۱۲-۱۹۳۷، بریار درا (شیخ

نووری شیخ صالح) له سهر بهرزه وهندی گشتی وهزیفه که ی بگویتزیته وه له کاتبی خهزینه ی لیوای سلیمانی بۆ کاتبی خهزینه ی لیوای ههولیر و گویتزانه وهی (جهمیل نهحمه د) کاتبی خهزینه ی لیوای ههولیر بۆ کاتبی خهزینه ی لیوای سلیمانی و ههریه که یان به مووجهی خو بان. ئیمزا مته سه ریفی لیوای سلیمانی).

بیگومان گویتزانه وهی (شیخ نووری) هه ر له بهرته وهیه که به تاره زووی پیوا وهکانی سه رده می پادشابه تی نه جوولا وه ته وه، بۆیه له شیعریکیدا که له ههولیر نووسیویه تی، ئهم گویتزانه وهیه به (دهر به ده ر و نه فی) داده نۆ بۆ ته وانهی (سیره تیان چاکه) که یه کیک له وانه خو یه تی.

له میژووی (۱۹۳۷/۱۲/۲۵) دا له ههولیر دهسته کار بووه و (۱۰-۳-۱۹۳۷) دا له خهزینه ی سلیمانی دهستی له کار هه لگرتووه. وا دیاره ماوه ی گویتزانه وه که یان به (۲) سا ل بۆ دهستنی شان کردووه، بۆیه دوا ی دوو سا له که نووسیویانه:

(بناء علی الأمر الديواني الصادر من مديرية المحاسبات العامة المرقم (۱۳۵) والمؤرخ في ۱۹-۳-۱۹۳۷ يحول الشيخ نوري صالح كاتب خزينة لواء أربيل براتب (۱۲,۰۰۰) دينار و الشيخ (جميل أحمد) كاتب خزينة لواء السليمانية براتب (۸,۰۰۰) دينار كل محل الآخر ويراتبهما الحاليين - متصرف لواء السليمانية).

ئنجا (شیخ نووری) له میژووی (۱۹۳۹-۳-۲۱) دا له ههولیر دهستی له کار هه لگرتووه.

* کاتبی مه سه رفی خهزینه ی لیوای سلیمانی

له ۱۹۳۹-۳-۲۵ تا ۱۹۴۳-۷-۵ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه رفی خهزینه ی لیوای سلیمانی.

له ۱۹۴۳-۷-۱۵ تا ۱۹۴۳-۹-۸ به (۱۵,۰۰۰) دیناری مانگانه بهرزه زامه ندی وهزاره تی ناوخۆ شیخ نووری کرا به ژمیاری (تموین) ی لیوای سلیمانی و به پیتی نووسراوی ژماره (۳۳۰) له میژووی (۱۹۴۳-۹-۴) و (۱۹۴۳-۹-۹) دا له و دائیره یه دهسته کار بووه، ئنجا عه ریزه یه کی داوه بۆ چوونه ناو تا قیکر نه وه ی بهرته به رانی (ناحیه). مته سه ریفی لیوای سلیمانی به پیتی نووسراوی ژماره (۲۵۸/۴۱) له (۲۰-۲۰)

۲-۱۹۴۴) دا له م باره یه وه نووسراویکیان ئاراسته ی وهزاره تی ناوخۆی ته وسا کردووه، دوا ی وهرگرتنی ره زامه ندی وهزاره تی ناوبراو، له میژووی (۱-۳-۱۹۴۴) دا به هۆی سه رکه وتی شیخ نووری له تا قیکر نه وه ی بهرته به رانی (ناحیه) به ئیمزای وهزیری ناوخۆ نووسراویک ئاراسته ی (مديرية المنتوجات المحلية العامة) کراوه بۆ ته وه ی رایان وهرگری بۆ گویتزانه وهی (شیخ نووری) تا بکری به (بهرته به ری ناحیه). ته وانیش ره زامه ندی یان له سه ر ناوه رۆکی نووسراوه که داوه. له نووسراوه که شدا نووسیویانه: (علی أن يعین محاسباً قديراً بدلاً من المومی اليه)، ته مه ش بۆ خو ی گه واهی ته وه ده دات که شیخ نووری له و ماوه دوور و درێزه ی کاروباری دارایی پی سپی دراوه، مرۆ قتیکی ده ستپاک و ره وشت بهرز و لیها توو بووه، ئنجا (عه بدو لالا نووری ته لموه ته دی) که ما مو زستایه کی خانه نشین کراو بووه، ده که ن به ژمیاریار و له شوینی (شیخ نووری) داده نۆین. (شیخ نووری) یش ده کریت به بهرته به ری ناحیه ی (ناوده شت) هه ر به مووجهی جارانی خو ی که (۱۵,۰۰۰) دینار بووه. له (۱۵-۲-۱۹۴۵) دهستی کردووه به کارکردن، به لام بهر له وه ی بکه ویتنه سه ر ئیشه که ی تووشی نه خو شی (عرق النسا) بووه و (۱۵) رۆژ مۆ له تیان داوه تی و له دوا ییشدا، واته دوا ی ته و پانزه رۆژه که چووه بۆ ته و ی هه ر نه ی توانیوه له وهزیفه که ی دهسته کار بی. وهزاره تی ناوخۆ به نووسراوی ژماره (۳۸۴۲) له (۱۰-۲-۱۹۴۵) دا که ئاراسته ی مته سه ریفیه تی لیوای سلیمانی کردووه، داوا ی لی کردوون له هۆی مو باشه ره ت نه کردنی (شیخ نووری) بکۆ لنه وه. به هه رحا ل له ۱۶-۳-۱۹۴۵ دا له ناوده شت دهسته کار بووه و بۆ چاره سه رکردنی گیروگرفتی هاوولا تیان، ده سه لاتی حا کمی سو لّحی دراوه تی. قایی مقامی قه زای رانیه، به پیتی راپۆرتی پزیشکی ژماره (۲۸۹) له میژووی (۷-۸-۱۹۴۵) که له نه خو شخانه ی مه رکه زی رانیه وه ده رچووه، (شیخ نووری) یان حه واله ی سلیمانی کردووه بۆ تیمار کردنی قاچی، چونکه له سه ریان به ربووه ته وه. (۹)

له (۲۸-۸-۱۹۴۵) دا کراوه به بهرته به ری ناحیه ی (باله ک) که له نزیک (که لاله) یه. له (۱۲-۶-۱۹۴۸) دا گویتزراوه ته وه بۆ ناحیه ی (تهق تهق). له (۲۱-۶-۱۹۴۵)

(۹) وهستا علی حه سه ن (۱۹۰۴-۱۹۹۱/۳/۷) ده لۆ: (له مالی حوسین مه زلووم له هه یوانه که - تارمه که که شوینیکی تاریک بوو ده مانخوار ده وه. دوا ی خوار دنه وه له قالد رمه کان که پیچیکی تیدا بوو، قاچی هه له نگووت و به ده مددا که وته سه ر قاچه که ی و شکا. ئیمه به کۆ ل بردمانه وه. (مه حموود به گی جه رپا ح) خو ی ها ته لای و قاچی گرتووه. من بۆ ماوه ی سن مانگ هه موو شه و له پالیا بووم و له لای ده مامه وه.

(۱۹۴۸) دا له وئې دهستی له کاره لگرتووه و له (۲۳-۶-۱۹۴۸) دا له (تهق تهق) دهستی به ئیشکردن کردووه، ئنجا به پیتی نووسراوی ژماره (۶۷۸/۳) له (۳-۴-۱۹۴۹) دا که له قایقامیه تی (کۆبه) دهرچووه، گوئزراوه تهوه بۆ ناحیه ی (سهنگاوی) سهر به لیوای کهرکووک. له (۱۲-۴-۱۹۴۹) دا له وئې دهستبه کار بووه. به پیتی نووسراوی ژماره (۴۸۱۱) له (۲۶/۲۴-۵-۱۹۵۱) دا گوئزراوه تهوه بۆ ناحیه ی (بارزان). له میژووی (۲-۱۲-۱۹۵۲) دا له ناحیه ی (بارزان) دهستی له کاره لگرتووه و له ناحیه ی (وارماوا) دهستبه کار بووه و به پیتی نووسراوی ژماره (۱۴۷۷۶) له میژووی (۲۴-۱۱-۱۹۵۲) دا، ئه مری گوئزانه وه بیان بۆ دهر کردووه له (۸-۱۲-۱۹۵۲) دا له وئې دهستی به ئیشکردن کردووه. ئیتر له (وارماوا - قلیجه) ماوه تهوه تا (۲-۱-۱۹۵۵) که له وه زیفه که ی دووریا ن خستووته وه و بۆ ماوه ی (سی) سالّ فه سلیمان کردووه، به مه ش توانییان زه فه ر به نان پرینی (شیخ نووری) به بن و له وه زیفه که ی دووری بخه نه وه، به لام قه ت نه یان توانی له دنیا ی په لکه زپرینه یی شیعر دووری بخه نه وه، به لکو (شیخ نووری) شیعر کرده چه کی خه باتکردن و کۆلنه دان، توانی به شیعر رقی ئه ستووری خۆی به رانه ر به سستی پادشایه تی دهر بپرئ و که فوکولی دهر وونی خۆی پئ هه لپرئئ. دوور خستنه وه ی له وه زیفه کاریکی کرد له جارانی جحیلّی و گه نجی زیاتر په روّشی شیعر بیّت و به ره مه میکی زۆر و زه وه ند بداته ده ست.

* شیخ نووری مرؤقیکی ئه نجوومه ن ئاراو بی فیز و رووخۆش و هیمن و خۆش خولق و ناسک و ساکار و له ناو خه لکدا به پرتز بووه، له ده ستووری ژیا ندا شاره زا و خۆشه ویستی گشتی بووه، هه میشه لایه نگری ناشتی و براهه تی و پیک خستنی خه لک بووه. خۆشه ویستی و دۆستایه تی به تینی له گه لّ سه رجه می روّشنبیر و شاعیرانی سه رده مه که ی خۆی هه بووه، له وانه: (پیره میترد، په فیق حیلمی، بیکهس، زیته ر، ئه حمه د موختاری جاف، عه لئه ددین سه جادی، هه ردی، بیخود، عه لی که مال باپیر ئاغا، گوّزان، حمه دی، په مزی مه لامارف، ره شید نه جیب، عه بدولرّه حمان به گی نفوس، نه جمه ددین مه لا، ئه حمه د خواجه، مسته فا پاشای یامولکی و چه ندانی تر). هه روه ها به شیکی زۆری دانیشتنه کانی ته رخان کردبوو بۆ کۆر و مه جلیسه کانی (مه لا مه حموود بیخود) ی خالی. له و دانیشتنه شدا گف توگۆ کراوه و هه ر له ته مه نیکی زووه وه چاوی به و دانیشتنه پشکو توه و ته نانه ت به هۆیا نه وه گۆش بووه و سوودی زۆری لی

وه رگرتوون. جگه له (شیخ نووری)، (بیکهس و گوّزان و عه لی که مال باپیر ئاغا و په مزی مه لا مارف و چه ندانی تر) به شداری ئه و کۆر به ستنا نه یان کردووه و چه شه ی ئه ده بی و شیعر ی خۆیا ن له لا په روه رده کردووه، به لکو شیعه ره کانیان له وئې بۆ ده خوینده وه و له ژپیر نیگای په خنه یی ئه ودا تیده په رپن. گومانیش له وه ناکرئ ده بی زۆر سوودی له (بیخود) ی فارسی زان وه رگرتی و له زۆر کون و که له به ری ئه و زمانه ی گه یان ده بی، بۆ به ش که کۆچی دوا یی کردووه، (شیخ نووری) شیوه نیکی به که فوکولی بۆ کردووه و به (فه قیدی فه زلّ و هونه ری) داناوه.

* به هۆی شیخ عه زیزی جوانه مه رگی براهه وه له سالی (۱۹۳۶) دا که کاریکی زۆری تی کردبوو تا ماوه یه کی زۆر (بلبلی ته به یی مه یلی خویندنی نه کردووه) یان تاکوته را شیعر ی وتوه، تا شه ش مانگ زیاتریش له هیچ کۆر و کۆبوونه وه یه کدا گوّزانی نه وتوه، ئنجا دوا یی زمانه ی به شیوه نه که ی بۆ (شیخ عه زیزی) براهه ی پراوه. مر دنی براهه ی کۆستیکی گه و ره بووه بۆ (شیخ نووری)، له و لا وانه وه یه ی بۆی نووسیوه خوینه ر ئه ندیشه یه کی زۆر له ناو شیعه ره که دا ده بین، هه ر ئه و ئه ندیشه و ئازاره شه کاریکی وای کردووه، شه وق و زه وقی بۆ شیعر گو تن که متر بیته وه و به رانه ر به و ئازاره ش دهر پرینه کانی کور تی هیناوه.

* وه ک هاو نشین و هاو چه ر خه کانی شاعیر ده لّین، زۆر خه ربکی موتالا کردنی ئه ده بیاتی تورکی و فارسی بووه. جار جاره ش له و ته مه نی میرد مندالییه یه یدا له سه ر پتودانی شیعر ی باوی ئه و سه رده مه شیعر ی وتوه. به خویندنه وه ی ئه ده بی فارسی و تورکیش توانیوه تی زه خیره و تفاق ی روّشنبیری خۆی پیکه وه بنی و پیش چاوی خۆی روون بکاته وه. له ناو شاعیره کورده کانی ش زۆر تر هه زی له شیعر ی (نالی) و (مه وله وی) و (مه حوی) کردووه و به ئه لّها و عیشقه وه شیعر ی ئه مانه ی خویندووه ته وه، که ئه وه ش به لگه ی چپژی به رزی (شیخ نووری) ده گه به نئ، له هه لّیژاردنی ئه و شاعیرانه ی پایه یه کی به رزیان له شیعر ی کوریدا هه یه و توانیوه یانه زه فه ر به مه مله که تی شیعر به ن و بچه ناو قه لایه که یه وه. هه ر لیته وه ش توانیوه تی گوّشه نیگای شیعر ی خۆی بدۆزیته وه و تۆوی تازه کردنه وه بروینی و ئاسۆ ئه ر خه وانیه کانی شیعر بی نیته وه، بۆ به شه ویستویه تی له سه ر شانی ئه مانه وه به خشی تازه ی خۆی بداته ده ست و شتی تازه تر بخاته سه ر خه رمانی په نجی ئه م که له شاعیرانه وه.

* (شیخ نووری) به دهست نازاری نه خوشی بهرزبونهوهی پالپهستۆ (ضغط) و (قرحة المعدة) وه دهینالاند. له ئیسواری رۆژی (۱۹) ی مانگی کانوونی یه کهمی سالی (۱۹۵۸) خوینی هه لئیناوه ته وه. دکتۆر (عه بدولر حمان عه بدوللا) ی خزم و دۆستی شاعیریان بۆ بانگ کردووه ته ماله وه، به لām ئەم دکتۆره به ماله وه یان راده گه یه نهی که ئەمشهو ئەگەر چاک نه بووه وه، به یانی بیهینه نه خوشخانه وه، به لām به یانی کار له کار ده ترازوی و به وه راناکه ن فریای نه خوشخانه ی به خه ن. له کاتژمیری هه شت و نیوی سه ر له به یانی به نه خوشی ته قینی (قرحة) له رۆژی (۲۰) ی مانگی گه لاریزان سه رده نیته وه. وه ک ده یان هونه رمه ند و پروونا کبیر و شاعیری تری ئەو میلله ته، ده بی به میوانی دار ئەرخه وانه کانی (گردی سه یوان). به لئ سه یر نییه شاعیریک دیوانیکی شاعیری خۆی له قه باره ی ده فته ریکی (۳۰۷) لاپه رده ناو نابیت: (گه لاریزان) خوشی له یه کئ له رۆژه کانی خه زانی پایزی زه رد، وه ک گه لای دره خت بکه ویتته سه مای مه رگه وه و وه ک هه لوه رینی گه لای دره خت، گه لای ته مه نی هه لوه ری. به م مردنه شی زبانیکی گه وره ی له بزووتنه وه ی شاعیری کوردی و گیانی نیشتمانپه روه ریتیدا^(۱۰) که مامۆستای شاعیر

(۱۰) شیخ نووری له دهستنووسیکدا که به دهسخه تی خۆی نووسراوه و بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردووه، ده رباره ی خۆی نووسیویه تی: (م. نووری. ناوی شیخ نووری کوری شیخ سالح کوری شیخ غه نی شیخ عه بدولقادر له ساداتی به رزنجیه یه. له سالی ۱۳۱۲ رومی ۱۸۹۶ میلادیدا له شاری سلیمانیه له دایک بووه.)، که چی له دهستنووسیکی دیکه یدا میژووی له دایکبوونی خۆی به شاعیر نووسیوه و ده لئ:

از داوری دل دوش بچستم امداد
آمد به نظر گلی زباغ اجداد
تاریخ ولادتش چو من پرسیدم
فرمود خرد نور به شیخ صالح داد

واته سالی له دایکبوونه که ی به (۱۳۱۱) ی رۆمی به رانه ر (۱۸۹۶) داناوه. هه روه ها له وه دهستنووسه دا نووسیویه تی: (ته حسیلی علومی له مه دارسی علمیه و مه کاتبی ئیبتدائیه دا کردووه. نووری فیتره شاعیره شاعیریتی وه هبیه که سبی نییه. زۆر مندال بووه که شاعیری وتوه. له شوعه رای کورداندا ئەوی ئیقبالی به سه ر ئەده بیاتی کوردیدا هیناوه و له سه ر ئسوولی غه رب شاعیری وتوه نووری-یه. ئەم شاعیره له هه مو مه وزوعیک شاعیری هه یه. له عالیه می سه حافیدا موده تیک ئیشتیغالی کردووه. مودیری غه زه ته ی رۆژی کوردستان و بانگی کوردستان بووه که له سلیمانیه درچووه، ئیلهاماتی شاعیریه و ئەده بییه ی به ئەکسه ر له به رابه ر به مه نازری ته بیعه و به ته نیایی بۆ =

(ره مزی مه لا مارف) هه والی کۆچی دوا یی (شیخ نووری) پیده گات به م چوارینه یه میژووی کۆچ کردنه که ی تۆمار ده کات و ده لئ:

دل خوش مه که ئە ی ره مزی به م ده یره که دنیا یه
پروانه که (شیخ) ئیستا له کوئ دایه^(۱۱)

=حاسل بووه. له عالیه می شاعیر و خه یالاتدا زۆر ته نهایی خوش ئەویت. بیجگه له شاعیریه ت نووری وه ته نه په روه ریکی ساده، خه ده ماتی وه ته نه په روه ریتی زۆر سه بقه تی کردووه. نووری به کوردی و فارسی و تورکی و عه ره بی شاعیری وتوه و له نه ئیشدا ده ستیکی بلندی له عالیه می وه ضعیفه تی ئەده بیاتی و له قه واعیدی ئەده بیه دا مه قالاتی له غه زه ته دا زۆر نه شر کردووه.

نووری له هه موو شوعه رای کورداندا وردی فیکر و ئیجادی شاعیری شه هیر مه وله ی زۆر په سند ئەکات. حالی حازر له حیاتدا یه و له وه زانی حکومه تدا کاتبی ئەوه لی خه زینه ی لیوای ئەرییه). مامۆستا گیوی موکریانی له زمانی شیخ نووری خۆیه وه نووسیویه تی: (شیخ نووری کوری شیخ سالحی کوری شیخ غه نی له به رزنجیه یه. له سالی (۱۳۱۲) ی رۆمی (۱۸۹۶) ی میلادیدا هاتۆته رووی دنیا، له سلیمانیه له مه دارسی عیلمیدا تا پایانی جامی گه یاندووه. فارسی و عه ره بی و تورکی خویندووه. هه ر له ئیبتدائیه وه زه وقی ئەده بیاتی بووه. مواته له عه ی ئەده بیاتی زۆر کردووه و زه وقی ئەده بی له وه وه حاسل کردووه. له دیتنی به رچاوانی ته بیعییدا زه وقی ته واوی خه شلی جوانی ته بیعه تی به نه زم وه سف کردووه و له ئیجتماعیات و نیشتمانی و غه رامی و هه موو شتیکیدا غه زه لیاتی هه یه. ئاساره کانی هه موویان به کوردیه یه، که میکی تورکی و فارسییه هه یه. به مونا سه به تی تووشبوونی ده وه ی سه عاده ت (کوردیه ت) ئەغله ب شاعیره کانیان بۆ به فارسییه. له (۱۹۲۲) دا له سه ر مه سه له ی قه ومی که مودیری جه ریده بوو (ئومیدی ئیستقلال) له سلیمانیه و له که رکوک (۳) مانگان له گرتووخانه دا رای بواردووه. له ۱۹۲۶ دا له سه ر مه سه له ی قه ومی له نه فسی سلیمانیدا (۱۲) رۆژ گیراوه). له راستیدا (شیخ نووری) داوا ی لئ کراوه بی به رتیه به ری (ئومیدی ئیستقلال)، به لām خۆی ئەو کاته تا قه تی له نیشی رۆژنامه گه ری چووه، بۆ به له وی نیشی نه کردووه وه ک مامۆستا (گیوی موکریانی) ده ری خستووه. ئیجا له نووسینه که به رده وام بووه و نووسیویه تی: (له سکونی شه ودا ده رگای زه وقی ده کرتیه وه. به هاران له ناو شاخ و داخدا که پر سه وزی بی بۆ وه رگرتنی ئیلهامات به باشتر ده زانی. له په رۆشی و شادیشدا ده رگای ته بی ده کرتیه وه. له م ده رفه تانه ی سه ره وه ته بی موتیه تی زۆر ته سادو فی کردووه له گه ل مه رحوومی ئەحمه د موختار به گ عوسمان پاشادا هه ر ئەو میسه ره عیکی وتوه منیش نیوه که ی تریش. ئەسه ریکیان هه یه به نه سه ر ده رحه ق به ده ستووری ئەده بیاتی کوردی له ته واویون دایه. له زمانی شیخ مه حموودیدا که حوکمداری کوردستان بوو ره ئیس به له دیه بووه و موده تیکیش یا وه ری خاسی شاهانه بووه.

(۱۱) ئەگه ر دان به وشه ی (له کوئ دایه) دانه نیین، ئەم تاکه له نگ ده بی

بۆ سالی وهفاتی ئه و پیری به زمانی حال

فهرمووی که (به دل خوشی نووری له جنانایه) (۱۲)

ئه وهی خراوته ناو که وانه وه به حیسابی ته بجهد به رانبهر به سالی (۱۳۷۸هـ - ۱۹۵۸ز) ده وهستی. ئه مه سه رگورشته ی ژبانی شاعیری که بو که پیوسته هه موومان شانازی به و لاپه ره پرشنگدارانه ی پاکستی و ژبان و تیکۆشانه یه وه بکه یین، لام وایه ئه مه ش بچووکتربین خه لاتی خوشه ویستی گه له، پیوسته بدرتته شاعیری که له ژبانیدا نه حه ساوه ته وه و له پریشکی نازار و چه وسانه وهی میلله ته که ی به دوور نه بووه، بگره تا رۆژی مردنی هه لگری جانتای خه می میلله ته که ی خۆی بووه.

ئه و سه رچاوانه ی له م به شه دا سوودم لی وهرگرتن:

- * دۆسیه ی شاعیر که له خه زینه ی پارێزگای سلیمانیدا پارێزراوه.
- * ژبانی شاعیر به ده ستنووسی خۆی.
- * ژبانی شاعیر به ده ستنووسی مامۆستا (گیوی موکریانی) که ئه ویش یه کسه ر له ده می خۆی وه ری گرتوه و هه ر به راناوی قسه که ر - متکلم - هیتتویه تیه وه.
- * شیعر و ئه ده بیاتی کوردی - به رگی دووم ل ۱۹۹ - ۲۰۸.
- * چه ند دانیشتنیک له گه ل (شیخ جه ناب) ی کوره گه وه ی شاعیر.
- * چه ند دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (فه تحو لآ حاجی ره شید) ی خزمی شیخ نووری.
- * دانیشتنیک له گه ل دکتۆر ئیبراهیم حیلمی فه تاح.
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (ئه حمه د خواجه) ی خزم و ناشای شاعیر.
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (ئه خۆل) ی شاعیر.
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (حه سیب شیخ ئه حمه د شیخ غه نی).
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (شیخ محه مه دی خال).
- * دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (عه بدو لآ جه وه ر).
- * دوو دانیشتن له گه ل مامۆستا (ناسح عه بدو لآ حه یده ری).
- * دانیشتنیک له گه ل (که مال ره مزی مه لا مارف).
- * دانیشتنیک له گه ل (وه ستا عه لی حه سه ن).
- * دانیشتنیک له گه ل (نووری کاکه حه مه «غه ربی»).
- * رۆژنامه ی ژین: ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) پینجشه مه ۹-۳-۱۹۵۸- شعر و شاعیره کافمان.

(۱۲) ئه م چوارینه یه م له کاک که مالی کوری ره مزی مه لا مارف وهرگرتوه.

شیخ نووری و منداله کانی له گه ل کۆمه لیک که سایه تی و ناسیای خۆی

شیخ نووری شیخ صالح له کۆری هونهری گۆرانیدا

(شیخ نووری) وهک له شوێنی تریشدا وتووومه پیاویکی بههره دار بووه، بههره کهی بهتهنیا لهسهر شیعیر نووسین نهگیرساوهتهوه، نهگهرچی له لای زۆریه ههره زۆری خوێنههرهکانی نهمرۆکهمان تهنیا وهک شاعیریک ناسراوه، نهو بههره پهشی بهسهر کۆمهلهی بواری جوړاوجۆری دهپریندا دابهش کردووه، بۆ نهوهی ئوخزنی پێ ببهخشن و خودی خۆی بهو هۆیانوه بهسهلمین. بێگومان دابهشکردنی نهو بههره پهشی بهسهر چهند لایهنیکی جیاوازی دهپرین و کارکردن بۆ نیشتهوهی خرۆش و ههلهچوون و داچوونهکانی ناخی خۆی، له هیز و تهکانی نهو بههره پهشی کهم کردووهتهوه، که زۆرتر پێوهندی راستهوخۆی لهگهلهیدا ههبووه، چونکه نهگهر بههاتایه ههموو نهو بههره و تواناییه خۆی له یهک بواری دهپریندا نیشان بدایه، نهوه نهو بههره پهشی بههیزتیکی گهورهترهوه دهتهقییهوه و خهونی گهورهتری لهو بوارهدا دههینایه دی.

یهکیک لهو بوارانیهی (شیخ نووری) کهفوکۆلی دهروونی خۆی بێ دامرکاندووهتهوه و تازار و نهندیشهکانی خۆی پێ دهبربووه، هونهری (گۆرانیه)یه، چونکه خۆی خاوهنی دهنگیکی زولال و خۆش بووه و بههۆی نهو دهنگهوه ئوخزنی کهوتووهته دلاییهوه، (گۆرانیه) یارمهتی داوه زیاتر له ژبان نزیک بیهتهوه و له زمانی برین و فرمیسک تی بگات!

مامۆستا (محهمهد صالح دیلان)ی ئاشنا و هاوشینی (شیخ نووری) له بارهی دهنگ خۆشیه کهی دهلی: (زۆریه دانیشتم له خزمهت (شیخ نووری شیخ صالح)دا له مائی خوالێخۆشبوو (سهعید بهگی نهحمهد بهگ)دا بوو که بهخزمایهتی نهگهیشتهینه یهکتری. (سهعید بهگ) باوکی جهمیلی جوانه مهرگ. شیعر له بهر و شیعر خۆش ویست بوو، بهتاییهتی شیعی (حافظ و سهعدی). شیخ نووری-ش دوا بهدوای شیعر خوێندنهوه، بهدهنگه خۆشه مهجروونه، تازاراوییه کهی دهستی پێ نهکرد. زیاتر بهشیعهرهکانی خۆیهوه که بۆ جوانه مهرگی برای - شیخ عهزیز-ی وتبوو. دهنگ خۆشی شیخ نووری تهسهللادهری دله بریندارهکان بوو. نهو جۆره دلانهی که له گهلهجیهوه تا پیری (فرمیسک)یان لا نرخدار بوو. فرمیسکی ههسهرت، نهک ههلاتن... خۆ سووتانن - نهک چوونهوه... هاوار بهفرمیسک دهرخستن... نهک پشت کردنه روودا...!! بۆیه نهلێین... شیخ نووری... دهنگ خۆش بوو... نهک گۆرانیهی...!

دهرخستنی دهنگه خۆشه کهی و تیکه لای کردنی بهشیعهرهکانی خۆی که بۆ دلی خۆی و تازاری رۆژانی نهگریا... نه تازارانه وای له شیخ نووری نهکرد جۆره نووسانیک له قورگی پهیدا بێ، نووسانیک ههموو کهس تیی نهتهگهیی، ههموو کهس نهیسهزانی هۆی نووسانه که چیه؟ پتویستی نهکرد لهگهلهیا بیت و لپی بپرسی: بۆ تیماری قورگت ناکهی، با نهو نووساوییهی له قورگتایه نهمین، نهوسا پیتی نهوتی و بۆی دهترهخستی که نووسانن و قرخهی ناو قورگی له چیهوه هاتووه! دهنگی له تاو تازار و ههست بهژانی دهروپشتی وای لێ کردبوو دهنگه کهی گریناوی بیت.

نهو چهند دیره کورته یادی چهند جاری دانیشتم لهگهلهیا، شاد بێ رهوانی پاکي (۱) رۆژنامهی (ژین)ی ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳)ی رۆژی پینجشهمه (۶-۳-۱۹۵۸) و له گۆشهی (شیعر و شاعیره کافمان)دا دهبارهی دهنگخۆشی و هونهری بههاداری (شیخ نووری) نووسیویهتی: (شیخ نووری شیخ صالح بێجگه لهوهی که نهمرۆ له هونهری شیعر و ههلهستدایه پهی بلنده، ههروهها که ئیستا پیر بووه و بۆ پیری شاعیران له بههاری لای خۆیدا دهنگ خۆشیک بێ وینه بوو. شیعهرهکانی خۆی به بهسته، وه شیعی (مهولهوی) به قهتار، له ئیوانی بههار له دهمی زهرده پهردا، له گوێ ئاو و سهراوهکانی کهنار، روو بهرووی سهوزه زار ههر له خۆی نههات. بهبللی کوردستان ناوبانگی دهکرد بوو. (بهلام ئیستا که گۆلشن پهشیوه... کهلکی بللی نهماوه پتوه). نهو هونهرمهنده دهنگخۆشه که له سهردهمی خۆیدا سههر گۆلی کۆر و مهجلیسهکانی سلیمانی و ههولپیر و کهرکووک و ههلهبجه بووه، دهنگ و له پاش بهجیمای هونهره بهرزه کهی، وهک دهیان بگره سهدان دهنگی تر نهپارێزراوه و تۆمار نهکراوه. نهپاراستنی دهنگی (شیخ نووری) زبانیکی گهورهی له هونهری گۆرانیی کوردی داوه، بهتاییهتی هونهری (مهقامات)، چونکه مهقام شوناسیکی گهوره بووه و یهکیک بووه لهو شارهزایانهی زۆر بهچاکی مهقامیان نهدا کردووه. نهگهر نهمرۆکه دهنگی (شیخ نووری) له بهر دهستمان بویه، نهوه بهبێ مشتومر یهکیک دهبوو لهو دهنگانهی خاوهنی مۆرک و خاسیهتی تاییهتی خۆی بێ و له بزوتنهوهی هونهری کوردیماندا جیگایهکی تاییهتی بۆ دادهنرا.

نهگهر لهو سهردهمهدا، کۆمهلهکهمان کۆمهلهیکی شارستانی و پیتشکهوتوو بویه،

(۱) نهو چهند دیره مامۆستا (دیلان)م بهدهسخهتی خۆی له لایه. وهک خۆم نووسییهوه و بههیچ شێوهیهک دهسکاری نهکراوه.

گۆزانی گوتنی به خەوش و نەنگی دانەنایە و بە چاوی سووک تەماشای دەنگخۆشەکانیان نەکردبا و بە پەلار و توانج لە پەلە و پایە کۆمەڵایەتیانی کەم نەکردایە تەو، ئەم زیانە گەورەیهش لە بزوتنەوێ هونەریمان نەدەکەوت - کە شیخ نووری بە کێکە لە وێنەکانی - ئەوانیش بە تەنیا هونەرە کە یان بۆ چەند ئان و سەعاتێکی کۆر و دانیشتنی سەر مەستانە ی دۆستان و ناشانیان تەرخان نەدەکرد. ئەوسا ئاسایی بوو ئەگەر دەنگی خۆیان تۆمار بکردایە یان بیان هێشتایە تۆماری بکەن...! لە گەڵ ئەوەشدا هەر چۆنێ بوایە دەبوو کەسانی نزیک لە (شیخ نووری) بە (قەوان) و (گرامەفۆن) یان بە ریکۆردەری گۆرۆندیک بەشی لە گۆرانییەکانی تۆمار بکەن و بۆ ئەم کارە هانی بدەن، هەر نا بە دزییەوه دەنگیان تۆمار بکردایە.

ئەگەرچی شۆیتەواری هونەری (شیخ نووری) بە شێوەی دەیانێ وەک دەرویش عەبدوڵلا لە ناو چوو و سەراوە تەو، بە لای ئەو دەنگ و سەدایە ئیستاش لە میتشکی زۆر کە ساندا دەزربینگیتەوه و لە بیرەوهری زۆر کە ساندا یادگاری خۆی هەلکەندوو، جار جارە فیتنکی دەداتە دلی خاوەن ئەو یادگارانه، بە تاییەتی لە سەردەمیکی پر لە چوورتم و وەیشوومە ی وەک ئەمەرۆکە. لیترەدا دەربارە ی دەنگخۆشی (شیخ نووری) کۆمەڵی یاداشت و سەرگوروشتە تان بۆ دەنووسینەوه، کە پێوەندی راستەوخۆی بە هونەری (شیخ نووری) یەوه هەیه، لەو پرۆایە دام تۆمار کردنیان لە سوود بەخشین بەدەر نییە. لە هەمان کاتیشتا دەمانەوی نووسینەوه ی ئەو سەرگوروشتانه، ببنا هاندەرێک بۆ برایانی تر، تا ئەوانیش پیش ئەوهی کار لە کار بترازی، ئەو یاداشتانه یان بنووسنەوه، یان تۆماری بکەن.

ببگومان نووسینەوه ی ئەم سەرگوروشتانهش پایە ی هونەری (شیخ نووری) دەردەخەن و بە پیتی ئاگاداری هەموو ئەوانە ی لە گەڵیدا دانیشتون، بەهرە ی دەنگخۆشی شاعیر دەسەلمێن. مامۆستا (مەحمود توفیق فەتاح - شلک) بیرەوهری خۆی لە گەڵ (شیخ نووری) دا دەگێرێتەوه و دەلی: (ئەو کەسە بەختیارە لە ژيانا سوودی هەبێ بۆ گەل و نیشتمان و لە دووی خۆی بەهرە یەک بە جێ بهیلتی، بەو بۆنە یەوه هەتا هەتایە بەنگ و باوی لە ناو نەچیت. ببگومان شاعر و دەنگخۆشی دوو بەهرە ی بەرێزن زۆریە ی خەلقی ئەم ولاتە ریزی لی ئەگرن و شایانی شانازییە. مەبەستمان لەو پیشەکییە هونراوهکانی مامۆستا شیخ نووری شیخ سالح (خوا لیتی خۆش بی) و دەنگە ناسک و نازدارە کە یەتی. کاکە شیخ خۆیندەوارێکی هەلکەوتوو و ناسراو بوو. خاوەنی دەنگیکێ نەرم و نیان، لە هەست و نەست کاری ئەکرد. لە گەڵ هاوتای خۆیدا زۆرتر لە مالی خوالیخۆشبوو مامۆستا

حوسین مەزلووم جار جار بە مەستی بادەوه لە ناخی دەروونیکێ جۆش سەندوو، ناوازی بە شێوە یەکی مەلوولانە دەربڕیوه.

ئەوهی بۆ من لوا بی، کە تا ئیستا یاد ی لە بیرم دەرناچێ، سەر لە ئیوارە ی شەوێکی زستان، وەک بە بیرم بی سالی (١٩٤٤) بوو. چەند کەسانیکی بەرێز و ناو دار میوانم بوون، ئاهەنگی ئاواتی کورم بوو. پۆست و ئیدارە ی (عەبدوڵلا سەبید زاده) خوا لیتی خۆش بی - هاوبەشی ئاهەنگم بوو. لە سەرەتای ئاهەنگە کە باسی کاکە شیخ نووری هاتە کایەوه. بە زۆری میوانەکان هانیان دام بچم بە وایدا، چونکە دراوسێمان بوون. ناچار چووم لە دەرگە کە یانم دا، لە هە یوانی بالەخانە کە یانەوه سەیری کردم و فەرموی سەرەوه ی لی کردم. منیش پیم وت کە لە سەر داخواری فلان و فلان هاتووم. ناروو میان بە دووتا هاوبەشی ئاهەنگە کە مان بە فرموی. پیتی وتم، مەگەر لە بەر خاتری خۆت بیم. چاوە پیم کرد خۆی پۆشته کردووه هات لە گەلما. کە میوانەکان زانیان کاکە شیخ هات لە خۆشییانا هەموو هەلسان و بە پیرییەوه هاتن. هەتا سەرکەوتە ژووری کە لە گیبە کەوه. دانیشتبووین، دانیشتون بە گەرمی بە خێر هاتنیان کرد. بەو بۆنە یەوه (سەبید زاده) دەستی کرد بە گۆزانی (گۆلم گۆلم هەر تۆی فیتنکی دلم) شادمانی ئەو نەندە پەره ی سەند هەر کەس لە جیتی خۆی وەک چرا داگیرسا. کاکە شیخ بەو بۆنە یەوه لام وایە پیتکی ویسکی نۆش کرد و کردی بە دوو. لە پاش چەندانێ لە پشووێکی بی دەنگیدا، بۆ هاندانی کاکە شیخ خۆم دەستم کرد بە گۆزانی (نازیز و سەفەر) بە شیعری (مەحوی) یەوه کە ئەلیت (دیارم دەیری عەشقه جی بەسووتن بی...) هەرکە من سەرەتاکە ی لی بوومەوه شیخی رەحمەتی وەلامی دامەوه، ئەما چۆن وەلامیک هەموو کشومات، ورتەمان لی نە ئەهات گۆزانییە کە ی بە بەیتیک لە شیعەرە کە ی (مەحوی) سەندەوه (نەگە یە دامەنی دەستی دوعا...) لە دوا ی ئەو من تیتەه لچوومەوه، هەر وهه ئەویش وەلامی دایەوه هەتا دوا بەیتی هونراوه کە. داخە کەم نازانم لە مە بە ولاره چۆن هەستی ئەوکاتە دەربیرم کە هیشتا هەر لە میتشک و دل و دەروومان ئەزربینگیتەوه. ئنجا دوا ی قەرایی سەعات و نیویک داوا ی لیبووردن و رۆیشتنی کرد، چووین لە گەلیا هەتا ماله وە یان رەوانمان کرد).

مامۆستا (ئەخۆل) ی شاعیر کە دۆستیکی نزیک ی (شیخ نووری) بووه لەم بارە یەوه دەلی: (لە سالی (١٩٣٦) وهه (شیخ نووری) م ناسیوه. بۆ یەش درەنگ ناسیم، چونکە ئەو لە تەمە نا زۆر لە ئیمە گەورە تر بوو، بگره لە تەمەنی باوکما بوو، بە لام لەو سالدە کە ناسیم من لە مەحکە مە موو زەف بووم و ئەویش لە خەزینە بوو... سەرەرای ئەوه ی

خزمايه تيمان له گه ليان هه بوو، له گه ل براکانی (شیخ نووری) (شیخ عهزیز و شیخ رهئوف) هاوسنف بووم و له حوجره و مه کاتبی علمیییه دا به یه که وه خویندبوومان. زۆرتر دانیشتنه کانم له گه ل (شیخ نووری) له مالی (حوسین مه زلوم) بوو، که مالیان که وتیوه سه ره تای شه قامی (کاوهی) نه مرۆکه. حوسین مه زلوم کاکه بی بوو، پیر و به ساللاچوو بوو، ژنیشی نه هینابوو. به هوئی نه وهی خانووه که ی سه ره خۆ بوو، که سوکاری نه بوو، له وی کۆ ده بوینه وه. زۆر که سی تریش له و دانیشتنانه به شدار ده بوون. کابرا خه له فاو بوو، مه زاقیان یح ده کرد.

حوسین مه زلوم (شیخ نووری) زۆر خۆش ده ویست و دانیشتنی نه وی زۆر له لا خۆش بوو. هه ره که سیک (حوسین مه زلوم) لیبی عاجز بوایه، نه گه ره له گه ل شیخ نووری بچووبایه وه ماله که ی له گه لی ئاشت ده بووه وه. نه گه ره (شیخ نووری) شه ویک درهنگ هاتبا، نه وه به کیکی وهک (ره شۆل) یا من وه یا هه ره که سیک دی تۆزه تۆزه گۆرانیمان ده گوت. هه ره که شیخ نووری ده ره ده که وت، (حوسین مه زلوم) بیدهنگی ده کردین و ده یگوت: (گۆبنده ی راسته قینه هات!) (شیخ نووری) یش دلێ نه ده شکاند و چی بووتایه بۆی ده گوت. دوا ی که من بیدهنگی، مامۆستا (ئه خۆل) بیره وه ریبه کانی هینایه وه بیر خۆی و گوتی: (له سالی ۱۹۴۵) دا که شیخ نووری به پتیه به ری ناحیه ی - بالهک - بوو، به سه ردان هاته که رکوک. شیخ ره ئوفی برای له که رکوک له دائیره ی ئیشغال بوو. شیخ نووری له مالی نه وه برایه ی دابه زبوو، له گه ل (شیخ که ریمی تاله بانای) که تا نه مرۆش ماوه، نه وسه له که رکوک به یه که وه له مه حکمه مه فه رمانبه ره بووین. شیخ نووری له گه ل بنه ماله ی تاله بانیه کان ئاشنایه تی و تیکه لاوی هه بوو. (شیخ که ریم) که خوشکه زای حه بیب و حه سیب تاله بانای بوو، شه وه ده وه تی بۆ کردین. زستان بوو، نه وساکه شیخ نووری مو دیر ناحیه بوو، له به ره نه وه ی له وی مقه یه ده بوو، نه یده خوارده وه. که له ماله وه دانیشتن، کورانی شیخ حه سیب تاله بانای هه موویان ده نگیان خۆش بوو، کۆر گه رم کرا و ده ست کرا به گۆرانی گوتن. له ناوه راستی رابواردن و خواردنه وه دا، له سه ره ته کلیفی شیخ ره ئوف و من و جه ماعه ت، داوا ی گۆرانی (گلکۆزی تازه ی له یل) ی حه ماغای ده ره نه ند فه قه ره مان لێ کرد. له عه ینی کات له وه به ره وه خیزانی تاله بانیه کان له ژوره کانی نه وه به رمانه وه دانیشتبوون. نه وانیش گوتیان له ده نگی شیخ نووری بوو، که له وه شه وه دا ده یچر بکاند و ده نگی وهک زه نگو له ده زین گایه وه. نه وه شه وه مان به و شپیه به سه ره برد. به یانی که چوینه وه سه ره ئیش له دائیره (شیخ که ریم) هاته ژوره که م و پتی وتم: (دهک

مالت کوپر بیته وه، وهک مالت کوپر کرده وه! ئیستاش که هاتم و له ماله وه ده رچووم، خوشک و دایک و خیزانه که م ده گریان...!) مامۆستا (ئه خۆل) تۆزی بیدهنگ بوو و وتی: (موعجیزه بوو، هه موو سیفاتیک ی باشی تیا کۆ بوو بووه وه. مرۆقیک ی هیمن بوو، ده نگیکی داوودی مه لانیکی هه بوو. له هه ره مه جلسیک دا نه و گۆرانی بووتایه، هه موو بیدهنگ ده بوون... شیعریکم هه یه (شه رته شه رته) که شیخ نووری ده یگوت، دارو به ردی ده جوولاند. به م دوا بییه ش هه مان شیعر و مه قام له لایه ن مامۆستا (عه لی مه ردان) وه ده گوتی که له شیخ نووری وه رگرتبوو.

له زۆر مه جلسدا ئیلحاحم لێ ده کرد نه و مه قامه بلتت که شیعه که ی شپیه نیکه بۆ (شیخ عهزیز) ی برای گوتبوو. که دهستی ده کرد به گوتن هه ردو و کمان ده ستمان ده کرد به گریان. تا ئاخیری رۆژی گه یشته تینی و وتی: (وام لێ ده که ییت جارێ ئینتیحار بکه م) (۲). مامۆستا (ئه حمه د خواجه) ده رباره ی پتیه ندی (شیخ نووری) به (ئه حه ی ناسر) وه (۳) نه م قسه یه ده گپرتیه وه: (ئه حه ی ناسر که زۆر مه شه هور بوو به ده نگی خۆش و شیعی خه بیام و حافظ و زۆرتر له فارسی، بابه تایه ره و نالی و هه موو شاعیره کانی کوردی له به ره بوو. نه یانبرد بۆ ئیران، نه یان هینایه وه بۆ سو له یانی. کیشیان نه کرد بۆ هه له بجه. هه ره مانگه و ساله له جیگایه ک بوو، ده نگی (ئه حه ی ناسر) به هه ره لایه کدا زین گابووه وه، به لام له وتنا ئینکار بوو. زۆری نه نه وت که سیک وه یان جیگایه ک نه گه ره به دل و ئاره زووی خۆی نه بوایه، هه یچ مومکین نه بوو کورکه یه ک بکات، به لام شیتی ده نگی (شیخ نووری) بوو. زۆر له ئیواران له که ناری شار و له سه ره جوگه ئاو کۆ نه بوینه وه، له پر نه حه نه هات نه ی قیزاند و نه یوت: نووری (سلام علیکم)، خۆتم لێ نه شار بته وه ده سا شار گر، که له لای (نووری) یه وه به چیچکانه وه کوشک هه لئه هات. نه م که م جار نه یخوارده وه. به نگی - حه شیشه ی - نه کیشا. نه یوت نووری وا دلّم پچرا کورکه یه کم بۆ بکه. نووری پتیه که نی. نه یوت: (ئه حمه د زۆرت به سه ره وه یه، به لام قه یناکا...). له مه قامی (سێ گا و چوار گا و

(۲) نه و قسه یه نه وه ده سه لمینتی که مر دنی (شیخ عهزیز) ی برای زۆر کاری تیکردوه، ته نانه ت مر دنه که ی بووه ته هۆی که م کردنه وه ی به ره مه ی شیعریشی. بۆ ماوه ی شه ش مانگی ش گۆرانی نه گوتوه.

(۳) نه حه ی ناسر: له سلیمانی له سالی (۱۸۷۶) دا له دایک بووه، به گولله ی ویتل هه ره له و شاره دا له سالی (۱۹۲۳) دا کۆچی دوا یی کردوه. بنۆنه نامیلکه ی (ئه حه ی ناسر) ی هونه ره مند - چاپخانه ی کامه رانی - سلیمانی - سالی ۱۹۷۱ غه فوور ره شید داراغا.

هومایون) و زور مهقاماتی تر چند پارچه یه کی بۆ ئەوت. ئیتر ئەحەى ناسر بەرەللا ئەبوو. ئەمانوت: بەسە! پۆژتیک وەک پۆژان (ئەحە) هات. بربارمان دا نووری هیچ نەلێ تا ئەو نەیلێ. پاش زۆر پارانەووە لە نووری، ئەحە روووە قیبلە وەستا و دەستی هەلبێرێ و وتی: خواپە رووڕەشی ئەم منالانەم مەکە. مەبەستەکەم بزانندی (نووری) یە، دەنگم ساز بکە. لە کاتی پارانەووەیدا وا پێکەوت باپەکی لێ دەرچوو. بێگومان ئەمە بۆ پێکەنین بوو، وتی خواپە هەموو دەستکردی خۆتە: نازانی ئەمە (ق...) ه و ئەمەش دەمە... زۆر پێکەنین.

مامۆستا (فەتحووللا شیخ پەشید) پێوەندی نێوان (ئەحەى ناسر) و (شیخ نووری) زیاتر روون دەکاتەووە و دەلێ: (ئەحەى ناسر هونەرماندا ناسراو، یەکیک بوو لەوانەى عاشقی دەنگی ساحیرانەى شیخ نووری بوو. زۆر لەگەڵیدا دانیشتوووە و لە زۆریەى دانیشتنەکانى سلیمانی بەیەکەووە بوون، بەلام ئەحەى ناسر لەگەڵ (شیخ نووری) دادەنیشت لەبەر ئەووە بوو ئەم نەخویندەوار بوو^(٤)، (شیخ نووری) یش پۆشنبیر و شاعیر و مهقامزان بوو، لە ئوسوولێ مهقامات شارەزا بوو.

(ئەحەى ناسر) گوتی لێ دەگرت، تا ئوسوولێ مهقامات لەووە فێر ببێ، هەرۆهەا بەوردی گوتی لەو شیعیرانە دەگرت ئە شیخ نووری بەگۆرانی و مهقام دەیانى وت، تا شیعیرەکەى بەتەواوى و بەبێ هەلە لێ فێر بێ و لەبەرى بکات و ئەویش لە کاتی گۆرانی و تەنا شیعیرەکان بەتەواوى بلێتەووە. بۆیە (ئەحەى ناسر) لە دانیشتنەکانى (شیخ نووری) دا کەمتر گۆرانی و تەووە، چونکە (شیخ نووری) ی بەمامۆستای خۆى زانیووە. مامۆستا (فەتحووللا) لەسەر قسەکانى بەردەوام دەبێ و دەلێ: (جاریک شیخ نووری لەگەڵ ئەحەى ناسر بەیەکەووە چوونەتە ولاتی ئێران و لە (تەبزیز) لایان داووە. جاریکی دیکەش ئە شیخ نووری بەکاروبارى بازراگانییەووە دەچیتە (ئێران) پێى راگەیاندم ئەحەى ناسر) ی لە (سابلاخ) بینووە، بەسەرگەردانى بەشەقامەکاندا سووڕاووەتەووە. (شیخ نووری) کە چاوى پێکەوتوووە لەگەڵ خۆى بردوویەتى بۆ ئەو شوینەى لێى دابەزیووە، ئیدی لەگەلێ بوو هەتا بەیەکەووە گەراونەتەووە سلیمانی). ئەم پێوەندییەى لە نێوان (ئەحەى ناسر) و (شیخ نووری) دا دروست بوو، یان ئەو هۆگر بوون و ئاشناپەتیییەى بەیەکەووە کۆى کردوونەتەووە،

(٤) مامۆستا وای دەرخواستوووە ئەحەى ناسر نەخویندەوار بووبێ، بەلام راستەکەى: (کاک ئەحە هەر چند لە خویندنگە نەى خویندوووە، تەنیا لە لای مەلای مزگوتەکان سەرەتای خویندنی فارسی تەواو کردوووە) ل ٤٤ نامیلکەى (ئەحەى ناسر) ی هونەرمانەند.

هۆبەکەى بۆ ئەو دەگەریتەووە کە (ئەحەى ناسر) ی هونەرمانەند بۆیە حەزى لە هاورپێهەى (شیخ نووری) کردوووە و لە مەجلیسەکانیدا گوتی لێگرتوووە، تا وەک شارەزا و رووناکیبیرتیک سوودى لێ وەرەبگرێ!

کاک (حەمەى بەکر) کە ئەویش یەکیکە لە دەنگخۆشەکانى شارى سولهیمانى و یەکیک بوو لەوانەى لە کۆر و دانیشتنەکانى (شیخ نووری) دا بەشداری کردوووە و لە نزیکەووە ناسیویەتى، کە داواى گێرانیووەى یادگارى خۆیم لێ کرد لەگەڵ (شیخ نووری) دا ئەم یادگارى بۆ گێرانیووە کە ئەویش لە خۆى پیرترى بیستوووە و وتی: (لە پێش بیستەکان شیخ نووری هاورپێی (ئەحەى ناسر) بوو. لەو سەردەمەدا شیخ نووری تووشى نەخۆشییەکی سەخت دەبێ و لە جیگای دەخا، کاتێ (ئەحەى ناسر) دەچیتە مالهەووە بۆ بەسەرکردنەووەى شیخ نووری، دەبینێ نەخۆشییەکەى لە پەلپۆزى خستوووە و بیهوش کەوتوووە. (ئەحەى ناسر) لە بەردەم ئەو دیمەنە خۆى بۆ ناگیڕێ، بەم شیعیرەى (مەولەوى) یەووە گۆرانییەک دەلێ:

ئەى فەلەک چون من تازبەش مەمەرد
یانە چون من لەرەى ئاهى سەر مەکەرد
ئیشى دلەى ویش هەر مەشنەفتەووە
جێ مەرگ تازبیز، دور مەکەفتەووە

دواى تەواو بوون و لیبوونەووە لە گوتنى گۆرانییەکە بەچاوى پر لە فرمیسکەووە لێدەدا دەروا. دواى رۆیشتنى ئەوئەندە نابا (شیخ نووری) عارەقە دەکات و چاوى هەلدینێ. یەکیک دەنێر بەشوتن (ئەحەى ناسر) دا بۆ ئەوێ بیگێریتەووە، بەلام نابینریتەووە و لەبەر چاوان ناوا دەبێ...

سەى عەلى ئەسغەرى کوردستانی (١٨٧٦ - ١٩٣٧) هەر لە زوووە بەهەرى هونەرى تێدا درەوشاوەتەووە. وێرای زانینى ئەدا کردنى گۆرانییە کوردییەکان، شارەزای تەواوى گوتنى گۆرانی و مهقامى فارسىیش بوو کە لەو سەردەمە باو بوو. زۆرتريش مهقامیان بەشیعەرى (فارسی) یەووە گوتوووە، بەلام ئەم زۆر لەو مهقامانەى کە بە شیعەرى فارسى گوتراون، بەشیعەرى کوردییەووە گوتوونى. (سەى ئەسغەر) خاوەنى دەنگیتكى ناسک و پر سۆز بوو، بەلام داخەکەم ئەم دەنگە نایاب و کەم وێنەپە وەک زۆر دەنگى ترمان کەمى لێ تۆمار کراووە و بەمەش زبانتىکى لە رادەبەدەر لە سامانى هونەرمان کەوتوووە. ئەم زیانەش بۆ

زۆر ھۆی خودی و مەرزووعی دەگەرپتەووە کە ئیترە جیگای باسکردنیان نییە...!

لە سالی (١٩٣٦)دا - واتە سالی بەر لە مردنی - سەبید عەلی ئەسغەری کوردستانی لە شاری ھەلەبجەدا بێنراوە. ئەمەش ھەر ئەو جارە بوو کە ھاتوووە شارێ سلیمانی. مامۆستا (ئەخۆل)ی شاعیر دەلی: (ئێوارە وەخت بوو چایخانە یەک ھەبوو، لە شەقامی کاوی ئەمرۆکەدا بوو. سە ئەسغەر لەو چایخانە یەدا دانیشتیوو، کە بیستم لەوێیە، چوو مەخزەتی. وردە وردە بوو بزواندنی ئەو کەوتە گۆرانی و مەقام گوتن. سە ئەسغەر جوولای. ئەو ئێوارە یە تا درەنگانی لە گۆرانی گوتن نەکەوت، شەو داھات ئەو دەنگە لەو شەو دا دەزنگایەو... خەلکیکی زۆر لەو ناو دا کۆبوو بوونەو. تا بلاو ھەمان لێ کرد و ھەر کەسەمان بەرەو مائی خۆی پۆشتەو. بەیانییە کە ی بیستم (سە ئەسغەر) گیراوە. تومەز پیاو خەرپان خەبەرپان لێدا بوو کە ئەو (سە ئەسغەر) سە و پەسا پۆرتی نییە و لەو دیووە ھاتوو بوو ئەو ناو. من ئەوساکە لە مەحکەمە کاتب بووم، حاکمی جەزام دەناسی، ھەو لێکی زۆرم بوو بەر بەر بەر، یان جەزایەکی کەمی لێ وەر یگرن. ئەو بوو بە ھیمەتی حاکمی جەزا، دوو دینار غەرامە یان خستبوو سەر، بەلام حاکمە کە خۆی پارە کە ی بوو دا بوو و پەوانە ی ھەلەبجە کرا، تا حەوالە ی ئەو دیو ی بکە نەو. کاتی پەوانە کردنی (سە ئەسغەر)، (سە عید قەزاز) قایمقامی ھەلەبجە دەبی، ئەمیش وەک لێی دەگێر نەو پیاو یکی مەجلیس ئاراو بەزەوق بوو. ھاو پێیە تی لەگەل زۆر بەر ی ئەدیبان و پۆشنبیران و ھونەر مەندان ی ئەو پۆژە ھەبوو. شیخ نووری وەک یە کێ لە کۆنە ھاو پێکانی بەشداری زۆر کۆر و مەجلیسی - حەمە سە عید قەزاز - ی کردوو و بە مەقام و بەستە بەسۆزەکانی دانیشتیوانی ھەژاندوو. ھەر ئەو کاتە (سە عید قەزاز)، (سە ئەسغەر) لای خۆی گل دەداتەو، پێش پەوانە کردنەو ی بوو ئەو دیو، شەو کە لە (یانە ی فەرمانبەران ی ھەلەبجە) دادەنیشن و لە دانیشتیکی سەر مەستانە دا دانیشتنە کە یان بە گۆرانی گەرم دەکەن. بەر پێز (ئەحمەد میرزا ١٩٠٤ - ١٩٨٢) کە یە کێک بوو لە بەشداری ئەو دانیشتنە دەلی: (دانیشتیوان دوا ی سەر گەرم کردن داوای گۆرانی یان لە (سە ئەسغەر) کرد، ئەویش پێیانی وت: لە بەر ئەو ی من تازە لە گرتووخانە بەر بووم، ھێچ زەوقی گۆرانی وتنم نییە، بەلام ئەگەر ھەر حەزبیش دەکەن گۆرانی بلێم و بەشداریتان بکەم، ئەگەر یە کێکی دەنگخۆشتان تیا یە با لە پیشان ئەو کورکە یە ک بکات، بەلکو منیش بچوولێم و بتوانم شتی بلێم... ئەو ی لەو دانیشتنە دا بوو ی و بە دەنگ خۆش ناسرا بی (شیخ نووری) دەبی، بۆیە ھەموویان روو دەکەن (شیخ نووری) و داوای گۆرانی لێ دەکەن. (شیخ

نووری) لە سەر داوای ھەموو لایەک مەقام و بەستە یە ک دەلی. کە لێ دەبیتەو (سە ئەسغەر) بە خەلکە کە دەلی: (ئێو ئەو تان ھەب منتان بوو چیبە؟ سا وەللا تا ئەو پیاو لێرە دانیشتی، من لە حزووری ئەو گۆرانی نالیم و بی ئەدەبی وا ناکەم...).

(وہستا عەلی حەسەن ١٩٠٤ - ١٩٩١/٣/٧) یە کێکە لەوانە ی لە زۆر بەر ی دانیشتنەکانی شیخ نووری بەشدار بوو. بێرەو ھەری خۆی لە گەل شیخ نووری بوو گێرامەو و وتی: (بەزۆر ی لە گەل شیخ نووری لە دوکانی (عەبە ی دەلاک) یان (عەلی مەمەد) ی بەرگدروو یان لە مائی (حوسین مەزلووم) دادەنیشن، بەلام زۆر تر دانیشتنەکانم لە گەل (شیخ نووری) لە مائی (حوسین مەزلووم) بوو کە زۆر کەسی تریشی لێ کۆدەبوووە. بە دەم گۆرانی گوتن و نوکتە و قسە ی خۆش و ھەندێ جار شیعری پێکەنن شەومان بەسەر دەبرد و ھەریە کە لە لای خۆیەو بەیتە شیعریکی رێک دەخست. شیخ نووریش بوو سوحبەت و پێکەنن شیعری بەسەر (حوسین مەزلووم) ھەلەدا. تا ئیستا ئەو بەیتەم لە بێر ماو کە دەلی:

دالی کەر خۆرم خۆشبی، جەولان ئەکا لە ئاسمان

کێ خۆی بەمەرد دەزانی فەرموو با بێتە مەیدان

یان دە یگوت:

مائی حوسینە فەندی جیگای راز و تەگبیرە

بارام حاکمی شارە، (عەبە دەلاک) وەزیرە

زۆر جار ی بە گۆرانی شەومان بەسەر دەبرد، (حوسین مەزلووم) کە شیخ دەھات دە یگوت (موغەنی ئەخوینی) بێدەنگ بن. (شیخ نووری) کە سەر خۆش دەبوو و دەکەوتە گۆرانی گوتن پیاو ی دەیتنا یە گریان. لە سالی (١٩٣٢ - ١٩٣٣) شەو ی چووبنە مائی (عیزەت بەگی و ھەسمان پاشا) بوو لای (حوسین بەگی مەحمود پاشا) ئەو کاتە (حوسین بەگ) مائی لە ھەلەبجە بوو، بەسەردان ھاتبوو بوو سلیمانی. ھەر ئەو کاتەش من خەریک بووم خانووم بوو دەکرد. کە من و شیخ نووری چووبن بوو ئەو ی، (عیزەت بەگ) لە مال نەبوو، دوو کور ی عەبابە یلی لەو ی بوون کە ناویان (شیخ جەعفەر و شیخ حەیدەر) بوو. شەو کە توو زێ دانیشتن (حوسین بەگ) تەکلیفی زۆر ی لە شیخ نووری کرد گۆرانی بلێ. شیخ نووری - ش چەند گۆرانی یە کی وت. کە ھاتمە دەروە سەیرم کرد خەلکیکی زۆر لە ئافرەت و مندال و گەنج لەو سەربان و گوتسوانە یە کۆبوونەتەو و ھەندیکیان دەگریان.

سه بیید ئەحمەدی خانەقا کۆری سه بیید حوسهینی کۆری شیخ ئەحمەدی سهردار (۱۸۷۰- ۱۹۵۲) (۵) مرۆڤتیکی رووناکبیری سهردەمی خۆی بووه و یه کیتکه له پیاوه ناودار و بهدەر وه بووه کانی شاری کهرکووک. سه بیید ئەحمەد پیاویکی ئاینی پایه دار و نیشتمانپهروهه ریکی راستگۆی کورد بوو. له گهڵ ئەوهشدا مه جلیس ئاراو روو خۆش بووه. زۆر ههزی به ههلسوکهوتی ئەدیبان و شاعیران و هونهرمه‌ندان کردوه و دلی بهدانیشتنه‌کانیان کراوه‌ته‌وه. سه بیید ئەحمەد له نزیک پردی خاسه‌وه دیوه‌خانه‌یه‌کی گه‌وره و فراوانی هه‌بووه و له گشت لایه‌کی کوردستانه‌وه خه‌لکی روویان تیکردوه، به تایبه‌تی پیاوه نیشتمانپه‌روهه و ناوداره‌کانی کورد. ئەوه جگه له وهش ماله‌که‌ی رووگه‌ی هونهرمه‌ندان و ئەدیبانی ئەو دهور و زه‌مانه بووه. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی پیاویکی خوارده و جوامیر بووه.

کاک (شیخ جه‌ناب) کوره‌ی گه‌وره‌ی شاعیر وه‌ک بیستویه‌تی ده‌گێرته‌وه و ده‌لتی: (پاش کۆچکردنی (شیخ عه‌زیزی) مامم به‌ماوه‌یه‌کی کورت، باوکم رپی ده‌که‌ویته کهرکووک و له مائی (سه بیید ئەحمەدی خانەقا) لاده‌دا. شه‌و به‌شیر خوتندنه‌وه و باس و خواسی جو‌راوجۆر کۆر گه‌رم ده‌که‌ن، ئنجا ده‌ست ده‌کریت به‌گۆرانی گوتن. باوکم له‌و دانیشتنه‌دا ئەو شیعهری که بۆ کۆچی دوا‌یی (شیخ عه‌زیزی) مامم نووسیوی به‌مه‌قامی سه‌فه‌ر ده‌لتی، دانیشتوان هه‌یران و سه‌راسیمه‌ ده‌کات. له‌به‌رئه‌وه‌ی گۆرانییه‌که‌ی زۆر کار له دانیشتوان ده‌کات، زۆری لێده‌که‌ن ئەو گۆرانییه‌یان بۆ دووباره‌ بکاته‌وه. ئەو ده‌نگه‌ به‌سۆزه به‌پرا‌ده‌یه‌کی ئەوتۆ موچرکی به‌له‌شیاندا هه‌یناوه و سه‌راسیمه‌یانی کردوه، گه‌وره و بچووک مه‌ست و سه‌رسام ده‌بن!

مامۆستا حیلمی شاعیر ده‌لتی: (شیخ نووری که‌م که‌م گۆرانی ده‌وت، به‌لام که‌ ده‌یوت پیاو هه‌زی ده‌کرد قووتی بدا. زۆرتر گۆرانی (له‌و که‌له‌ ده‌نگی ساز دئی) ده‌گوت، به‌لام زۆر خۆش ده‌یگوت) مامۆستا (هه‌ردی) یش که‌ له دانیشتنه‌که‌ بوو کاتێ له هه‌له‌بجه له مائی (حیلمی) سازمان کرد وتی: (به‌پیری به‌هه‌یمنی ده‌یگوت). مامۆستا مه‌حموود شه‌وقی-ش که‌ چوومه لای وتی: (ئینسانیکێ تا بلێی ده‌نگخۆش بوو، خه‌لک له

(۵) مامۆستا (عه‌لاه‌ددین سه‌جادی) له کتێبه‌که‌یدا (میژووی ئەده‌بی کوردی) چاپی یه‌که‌م (۱۳۷۲- ۱۹۵۲) چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا له‌ لاپه‌ره (۵۴۸ - ۵۴۹) له باخی شاعیراندا (سه بیید ئەحمەدی وه‌ک شاعیریک باس کردوه.

دانیشتنی وه‌رس نه‌ده‌بوو. له سالانی نیوان (۱۹۳۰- ۱۹۴۰) دا زۆر جار ریکه‌وتوه‌ گۆیم له ده‌نگی بێ و له‌گه‌لتی دابنیشم). شیخ نووری ده‌نگی له پرا‌ده به‌ده‌ر زه‌نۆیر بووه. ئەوه‌نده ده‌نگی خۆش بووه، هه‌ندێ شتی لێ ده‌گێرته‌وه، ده‌توانم بلێم نزیکه له ئەفسانه. لێره‌دا نامانه‌وی ئەو قسانه بنوسینه‌وه بۆیه پشتگۆییان ده‌خه‌ین.

کاک (نووری کاکه حه‌مه «عه‌ری») ده‌گێرته‌وه و ده‌لتی: (حه‌مه سال‌حی حاجی فه‌تاحی قادر) که له سالێ (۱۹۱۷) به‌نه‌خۆشی (گرانه‌تا) له سه‌فه‌ریه‌را له ته‌مه‌نی (۲۵) سالیدا مردوه، ئەم (حه‌مه سال‌ح) هه‌ کۆری خالی (شیخ نووری) یه. شیخ نووری که هاتوه بۆ لای و له ماله‌وه سه‌ری داوه، (حه‌مه سال‌ح) ماوه‌یه‌کی زۆر به‌هۆی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه چاوی هه‌لنه‌پریوه. باوکی (حه‌مه سال‌ح) که خالی شیخ نووری-یه، ته‌کلیفی لێ کردوه گۆرانییه‌ک بلێت (که کوره‌که‌ی یه‌کێک بووه له مو‌عه‌جه‌به‌کانی ده‌نگی شیخ نووری)، به‌لکه کوره‌که‌ی چاوه‌لێری! شیخ نووری به‌ده‌نگه ته‌لیسماییه‌ خۆشه‌که‌ی که گۆرانی وتوه، (حه‌مه سال‌ح) له دوا‌ی تۆزێ چاوی کردوه‌ته‌وه!

ئهم چهند سه‌رگوروشته‌یه‌م بۆ سه‌لمانندی ده‌نگخۆشیه‌که‌ی (شیخ نووری) هه‌ینا‌یه‌وه، که ئەم شاعیره به‌هه‌رده‌ره‌مان وه‌ک (وه‌فایی) شاعیر و ده‌نگخۆش، خاوه‌نی ده‌نگیکێ ئیجگار خۆش و پڕ له سۆز و بێ وینه و بێ هاوتا بووه (۶) به‌لام رووی دوا‌که‌وتن ر‌ه‌ش بێ که له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئەو ر‌پز و پایه‌یان نه‌داوه‌ته ئەو جو‌ره هونهرمه‌ندانه. نه‌ک له ناو کۆمه‌لدا، ته‌نانه‌ت له ناو ر‌ۆشنه‌بیره‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌ش، روانینیان بۆ هونهرمه‌ند ناجۆر و به‌نزمی سه‌یرکردن بووه، یه‌کێکیش له‌و هونهرمه‌ندانه (ده‌رویش عه‌بدو‌للا) ی له‌مه‌ر (گۆران) ه‌ که یه‌کێکه له قوربانیه‌کانی کۆمه‌لێکی دوا‌که‌وتوو، ئەگه‌ر مامۆستا (گۆران) به‌و شیعهره مه‌زنه نه‌م‌ری نه‌کرده‌یه، ئەوه ئەمه‌رۆکه ناوی له کوه‌له‌که‌ی ته‌ریشدا نه‌ده‌ما.

شیخ نووری له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که له زۆریه‌ی دانیشتنه‌کانی سلیمانی و هه‌ولیر و که‌رکووک و هه‌له‌بجه‌دا دانیشتوه و گۆرانی وتوه، به‌لام هه‌رگیز به‌زۆر لیکردن نه‌یگوتوه، بگه‌ له پێش هه‌موو شتیکدا گۆرانی بۆ نازار و فرمیسک و ناخ و برین و چیتزی خۆی گوتوه، بۆیه ئەگه‌ر خۆی که‌یف و ئاره‌زووی نه‌کردبێ، قه‌ت مومکین نه‌بووه گۆرانی بلێت. ئەوه نالیم زۆر که‌رته‌ ریکه‌وتوه له کۆری گۆرانی گوتن له‌گه‌ل (شیخ مه‌حموودی نه‌مر) که ئەویش ده‌نگخۆش و مه‌قامزان بووه گۆرانی گوتوه. یان له ناو هاو‌رپیکانی خۆی ئاره‌زووی

(۶) وه‌ک باس‌مان کرد ده‌نگی شیخ نووری له ته‌به‌قه‌ی (تینۆری تیژ) بووه.

بزواوه یان جوولاندوو یانه و گۆرانی گوتوو، وهک له دانیشتنهکانی (حوسین مهزلهوم) دا دهردهکهوی. بێگومان ئهوانه ی له گهلهیان دانیشتوووه خویشیانی ویستوووه و دانیشتنهکه ی له گهله هه موو که سێک نه بووه، بۆیه لێره شدا ههز و ئاره زووی خۆی تیدا کردوووه به سه ره پشک. ئه گینا به فرمان و خواهیشتی هه یچ که سێک گۆرانی نه وتوووه و کهس نه یه توانیوه به یه ئه ئه و تن. هه یچ گه وره پهاویک، هه یچ ده سه لاتداریک نه یه توانیوه بیهزوتن (۷).

ئه گه ره بهاتایه دهنگی شێخ نووری تۆمار بکرایه، ئه وه یه کێک ده بوو له وه دهنگه جیاواز و تایبه قه ندانه ی که لێنێکی گه وره ی له مه یدانی گۆرانی کوردیدا بۆ پر ده کردینه وه و لاپه ره کانی هونه ری گۆرانی کوردی به چه له نگه یه وه ناوی له لاپه ره کانی خۆی تۆمار ده کرد، چونکه وهک بۆمان دهرکه وت له ئه داکردن و وتندا خاوه نی خاسیه تی تایبه تی بووه. پروپه یی فراوانی قورگی یارمه تی داوه به سه ره مه قام گوته دا زال بیه ت بو چینه کانی ئه وه مه قاماتانه ی پیه یستی یان پیه یه یه، وهک خۆی دهریان به یه ئه ئه ئه. سه ره رای دهنگ خو شیه یه که ی، شاره زایه ی له مه قاماتدا ده یخاته ریزی ئه وانه ی که ده زان به شیه یه که ی زانسته ی قورگی خو یان به کار ده یه ئه ئه. ئه وه مه رجانه ش به سن بۆ ئه وه ی وهک هونه ره مه ندیه کی دهنگخۆش بدره وشیه ته وه و شوپنیک بۆ خۆی داگیر بکات. مامۆستا (حه سیبه ی کوری شێخ ئه حمه دی شێخ غه نی) ده لێ: (له م دوایه یه دا که ته سجیل داها ته بو، زۆر هه ولم له گه له دا به دهنگی خۆی گۆرانی تۆمار بکات، به لام قبه و له نه ده کرد!) راسته (شێخ نووری) له کۆری قه ده ح نو شان گو له مه جلیسان بووه و دانیشتنه کانی گه رم کردوووه، به لام به ئه یمه ی نه وه ی ئه مرۆکه چی، که له وه دهنگه ئه فسو ناویه یه ی بیه بیه بوین...

شێخ نووری شێخ سالج، له ساڵی ۱۹۳۸

(۷) شێخ نووری جگه له وه ی دهنگخۆش بووه، وهک شاره زایه ک دهرباره ی گۆرانی و مه قام بیه و رای خۆی هه بووه. مامۆستا (ناسح حه یده ری) ده گێرته وه و ده لێ: (رای له ئه داکردنی گۆرانی و مه قامی ره شو له نه بوو، دهرباره ی ره شو له ده یگوت جوانی نا لێ... گۆرانی (که تان که تانه) و (هه وری لاری به لاره هه له بوو. ده یگوت پیه یسته ئه وه دوو گۆرانی به قورسته ر و خاوتر بگوترین، به لام زۆر رای له ئه دا کردنی مه قام گوته ی (ئه خو له ی) شاعیر بووه).

شیخ نووری شیخ صالح: شاعیری رچەشکین

چاو گیترا نیککی خیرا بهو بیروپایانهی دهستنیسانی پله و پایهی شاعیری (شیخ نووری) دهکات، ئەوهمان بو دەردهخات که بهشیک هه ره زۆری ئەو بیروپایانه، (شیخ نووری شیخ صالح)، به پیشه‌وای بزوتنه‌وای شاعیری تازه‌ی کوردی داده‌نی. له پال ئەو بیروپایانه هه‌ندی بیروپای دی هه‌ن مامۆستا (گۆران) به پیشه‌نگی کاروانی شاعیری تازه‌ی کوردی تازه‌ی کوردی ئیستا که بۆیان هه‌یه جارێکی دیکه بپرسن: بزوتنه‌وای شاعیری کوردی تازه‌مان له‌سه‌ر دهستی (شیخ نووری) و (گۆران) به‌رپا بووی، ئەو وه‌ک لایه‌نه‌ی میژوووبیه‌که کامه‌بان زووتر دهستپیشخه‌ری کردووه: (گۆران) یان (شیخ نووری)؟ یان کامه‌بان پیش ئەوه‌که‌ی دیکه‌یان که‌وتوووه و رچه‌ی ئەم رتی تازه‌بوونه‌وه‌یه‌یان شکاندوووه؟ به‌ر له‌وه‌ی بکه‌وینه‌ی لیدوان له‌و مه‌سه‌له‌یه، هه‌ز ده‌که‌م بلیم: مه‌به‌ستم له‌و نووسینه‌ی ئەوه‌ نییه‌ بکه‌ومه به‌راورد و به‌راوردکاری له‌ نیوان (شیخ نووری) و (گۆران) و باسی ئەوه‌ بکه‌م، که کامه‌بان زیاتر ده‌وری له‌ تازه‌بوونه‌وه‌که‌دا هه‌بووه، یان له‌ ده‌سه‌لات و توانایی ئەو دوو شاعیره‌ بکۆلمه‌وه. به‌ته‌نیا مه‌به‌ستم تۆمارکردن و جێگیرکردنی مه‌سه‌له‌یه‌کی میژوووبیه‌ له‌ شاعیری کوردیدا، که مه‌سه‌له‌ی (ده‌ستپیشخه‌ری) و (رچه‌شکاندن) و رتگا کردنه‌وه‌یه.

ده‌بی ئەو رایه‌ی مامۆستا (گۆران) یش له‌ بیر نه‌که‌ین که ده‌لی: (ره‌نگ بی ره‌فیع حیلمی-ش پیش (نووری) که‌وتۆته‌وه، به‌کوردی و تورکی شاعیری بلاو‌کردۆته‌وه... ته‌نانه‌ت شاعیریکی تر (عه‌بدولرهمان به‌گی نفوس) له‌ سه‌ره‌تای ژبانی شاعیره‌تیدا زۆر به‌گه‌رمی ده‌ستی دایه‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست وه‌ له‌ (نووری) کۆنتره، به‌لام ئەو شاعیره‌کانی بلاو نه‌ئکرده‌وه، ئەه‌گرچی عه‌بدولرهمان له‌ دوایی ژبانی له‌ هه‌لبه‌سته‌کانیدا (تطویر)یکی نه‌کرد و وه‌ستا. (۱)

پتووسته‌ له‌ کاتی له‌ چاپدان و بلاو‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌می ئەو دوو شاعیره‌ی مامۆستا (گۆران) ناویان ده‌بات، به‌دوای میژوووی شاعیره‌ سه‌ره‌تاییه‌کانیاندا بگه‌رپین، تا بتوانین به‌هۆی میژوووی شاعیره‌کانیانوه، به‌هه‌لگه‌وه‌ ئەو راستییه‌ ساغ بکه‌ینه‌وه‌ که کامه‌بان زووتر

(۱) پروانه: دانیشتنیک له‌گه‌ڵ گۆراندا، گۆفاری به‌یان، ژماره (۲) ی شوباتی (۱۹۷۱)، نووسینی: عه‌بدولرهمان بيمار.

شاعیری تازه‌یان نووسیه‌وه، ئەو کاته به‌هۆی میژوووی شاعیره‌که‌وه، ئەو رایه‌ی ئیمه هه‌لده‌وه‌شیته‌وه و ئەو میژوووه تازه‌یه شوینی ئەو میژوووی ئیمه لینی ده‌دوین ده‌گرته‌وه. پرسیار کردن ده‌باره‌ی پیشه‌وايه‌تی و ده‌ستپیشخه‌ری کردن له‌ هه‌ر بواریکی تازه‌کردنه‌وه و ئەزمونگه‌ریدا، مه‌سه‌له‌یه‌کی تازه‌ باهه‌ت نییه و هه‌ر به‌ته‌نیا له‌ ناو ئیمه‌دا باس نا‌کریت، به‌لکو له‌ میژوووی ئەه‌ده‌بیاتی هه‌موو گه‌لانی دنیا لینی ده‌کۆلرته‌وه و هه‌میشه‌ ده‌پرسن کێ له‌م بواره‌دا سه‌رکرده و ده‌ستپیشخه‌ر و پیشه‌وايه؟

له‌ راستیدا هه‌رچه‌نده ئەم مه‌سه‌له‌یه له‌ پرۆسه‌ی داهینان و خولقاندندا هاتووته‌ته پیشه‌وه، به‌لام دیسان بایه‌خ پیدانی هۆیه‌که بو دهرخستنی هیلتی به‌یانی له‌ ناو بزوتنه‌وای داهیناندا، یارمه‌تی ره‌خنه‌گران ده‌دات بو دهرخستنی شیاوای جیاوای هه‌ریه‌که‌یان. ئەه‌گر قه‌ناعه‌تیش کرا (شیخ نووری) پیشه‌وای شاعیری تازه‌یه و یه‌که‌م که‌سه به‌ردی بناغه‌ی ئەو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی دانا، ئەوه مانای وا نییه ئیدی (شیخ نووری) بیته سه‌ره‌تا و کۆتایی داهینانی شاعیری ئەو سه‌رده‌مه.

له‌ لای میلیله‌تانی پیشه‌که‌وتوو و شارستانی، که‌ نرخ‌ی زانست ده‌زانن، ئەو میلیله‌تانه‌ی لیتوویته‌وه‌وه‌کانیان ناماده‌ن له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی زانستی خۆیان نان برابکه‌ن، هه‌ولتی فه‌ره‌دانه‌ ده‌ده‌ن له‌ پیناوی راستکردنه‌وه‌ی میژوووبیه‌کی ئەوها ناسک، بو راستکردنه‌وه‌ی ئەم جوژه‌ میژوووانه‌ش په‌نا ده‌به‌نه‌ به‌ر به‌لگه‌نامه و دوکیومینت، یان به‌مونا‌قه‌شه‌ کردنیکی مه‌وزووعیانه‌ی بیروپایه‌کان کیشه‌کانیان یه‌کلا ده‌که‌نه‌وه. عه‌ره‌به‌کانیش له‌ ده‌ستنیشان کردنی یه‌که‌م رچه‌شکینی شاعیری تازه‌یان که‌وتبوونه‌ ناو مشتومرێکی زۆر و تا ئەمڕۆش ئەوه‌یان له‌ لا ساغ نه‌بووه‌ته‌وه‌ که کێ یه‌که‌م شاعیری تازه‌ی به‌ته‌فیعیه‌ی نوێ نووسیه‌وه و بو یه‌که‌م جار که‌رتی کردووه، له‌ کاتیکدا مه‌سه‌له‌که‌ی له‌مه‌ر خۆیان زۆر روون و ئاشکرايه و هه‌ندی که‌س هه‌ز ده‌کات به‌ده‌ستی ئەنقه‌ست حه‌قیقه‌ته‌که‌ بشیوتنی و بیخاته‌ ژیر لیتوویه‌وه، چونکه‌ هه‌یج نووسین و مونا‌قه‌شه‌ کردنی ناوی، بۆیه ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی دان به‌یه‌که‌م ده‌ستپیشخه‌ری (شیخ نووری) داده‌نی له‌ ژیر هه‌ر په‌رده‌به‌کدا بشاردیته‌وه، ئەوه میژوو به‌رانه‌ر به‌و که‌سه‌نه‌ بریاری دل‌ره‌قانه و بی زه‌ییانه‌ی خۆی ده‌دات و شیواندنی ئەو راستییه‌ له‌ که‌سیان وه‌رناگرێ، چونکه‌ مه‌به‌ستیان نییه به‌لپه‌رسینه‌وه‌وه به‌رانه‌ر به‌میژوو بدوین و حه‌قیقه‌ته‌کانی ژبان وه‌ک خۆی وه‌رگرن و بگێرنه‌وه. وه‌ک زانیمان ده‌باره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه، دوو ده‌سته‌ی سه‌ر به‌دوو بیروپای جیاواز هه‌ن، به‌شیککی ئەو رایانه له‌به‌رته‌وه‌ی مه‌نه‌ه‌جه‌که‌یان روون نییه و به‌رانه‌ر به‌میژوووی ئەه‌ده‌به‌که‌مان که‌مه‌تر هه‌ست به‌لپه‌رسینه‌وه

دهكەن يان له رووی عاتیفییهوه گهروی ئەم رچهشکاندن و پیتشپهواپه تی کردنی شیعره تازهیه دهدهنه پال مامۆستا (گۆران). لهو برهواپهش دام ئەگەر مامۆستا (گۆران) خۆبشی بمایه بهو بریاره قایل نهدهبوو، وهک زووتریش پیتی قایل نهبووه. ههر له بهر نهبوونی مهنهه جیکی روون له لای ئەو نووسهراوه، چهند شتی تیکهڵ بهیه کتر دهکەن، یان بلتین تهپوتۆزیک بهریا دهکەن تا مهسهلهی (رچهشکاندن) و دهستپیشخه ریه میترووییه که له (شیخ نووری) بسه نریتسهوه، ئنجا یان دهلتین (شیخ نووری) لاسایی ئەدهبی تورکی کردوه تهوه، یان وهستا و پیتش نهکهوت، یان وهزیفه بواری نهدا له سههه تازه بوونه وه که یه بهردهوام بێ.

(د. کامیل بهسیر) له کتیبه کهیدا دهپرسی: (که بریار دراوه مامۆستا (گۆران) سهه کردهی ریباز و قوتابخانهی تازه کردنهوهی هۆنراوهی کوردییه، ئایه ئەم بریاره تا چ رادهیهک فهرامۆشی ئەرکی شیخ نووری شیخ سالح لهو بوارهدا دهکات؟) (۲).

بیگومان بریاردانی سهه کردهیه تی کردنی ئەو ریباز و قوتابخانهیه بۆ ههر کامیکیان بگه ریتسهوه نابێ ببیتسه هۆی فهرامۆش کردنی دهوری ئەوه کهی دیکه یان، چونکه (دهستپیشخه ری) میترووی و رچهشکاندن له ههر کایه و بواریکی رۆشنبیریدا، ئەوه ناگهیه نی ئەو کهسهی دهستپیشخه ریه کهی کردوه، تا سهه تپیدا سهه کهوتوه و بواری بۆ کهسی دی نه هیشتهوه تهوه، به لکو پتویسته به باهه خیکی زۆروه لا لهو کهسانهش بکرتسهوه که به شداری رچهشکینه که دهکەن و پهه به ریبازه کهی دهدهن و دهیچه سپین. دیسان (د. کامیل بهسیر) دهپرسی و دهلتی: (تازه کردنهوهی هۆنراوهی کوردی به دیاردهیه کی دوا به دوا ی سالانی (۴۰) له قه لّم بدری، تا چ رادهیهک ئەم کردهوهیه له گه ل میترووی راسته قینهی ویتزه و رهنه سازی کوردیدا دهگونجی...) (۳).

له وه دهکات (د. کامیل بهسیر) ئەم قسه یه ی سهه راره کی بیستین، دهنا ده بواپه سهه رچاوه کهی دهستنی شان بکات، چونکه له هه موو گه ران و سو راخه که مدا به دوا ی ئەو نووسینانه ی له باره ی شیخ نووری نووسران، رای وام به رچا و نه کهوتوه. که قسه که سهه راره کی بیت وا به ئاسانی جیگه ی خۆی ناکاته وه... ئەوه ی تۆز قالی ئاگای له باری

ئەدهبی و رۆشنبیری کورد بیت، ده زانی که بزوتنه وه ی تازه کردنه وه ی شیعره کوردی شان به شانی بزوتنه وه کانی شیخ مهحمودی نهمر له سالانی بیسته وه ته قیوه ته وه و به ریا بووه، نهک دوا ی سالانی (۱۹۴۰)، بۆیه ئەم قسه یه له گه ل میترووی راسته قینه ی بزوتنه وه که ناگونجی و به قسه ی هیچ که سیکیش ناچه سپی.

تازه کردنه وه له ئەدهبا خه میکی هه میشه یی ئەو که سانه یه که خاوه نی به هره ی په سه ن و گه وره و زه مینه ی رۆشنبیری فراوان و پته ون، ههر ئەمه شه به رده وام سه رنجی ره خنه گران و لیتوتیژه وه کهان راده کیتش. ئەو تازه بوونه وه یه ی (شیخ نووری) له کۆری شیعره کوردی هاوچه رخماندا به ریا ی کرد، خۆی له نا و په ره سه ندنیکی ئاسایی شیعره کوردیدا هه شار دا بو، واته کاریک نه بووه به زۆری زۆرداره کی ملی گرتبی و هینابیتی بۆ نا و شیعره کوردی. ئەو تازه بوونه وه یه ی (شیخ نووری) به ریا ی کرد و خه ت و خال و نه ریتی بۆ رشت، پیتشکه وتنیکی له بار و زه مینه خۆشکه ریکی چاک بوو بۆ تپسه راندنی ئەو شتیوازی شیعره ی پیتش خۆی دهقی پتوه گرتبوو، به مه ش وازی لهو (بنه ما - قیم) ه شیعره یانه هینا که شاعیرانی بهر له خۆی ده کهوتنه ژیر ته ئسیری ته وژمه که ی و لاساییان ده کرده وه. ئەم پیتی خه وش و نهنگی نه بوو کاتێ به هۆی ته وژمه تازه که ی رۆشنبیری سه ره ده مه که ی خۆی، به پرووی شیعره کلاسیکی هه لگه راپه وه و چاوی له شاعیرانی پیتش خۆی نه کرد، په پرده ی دا بو نه ریتی ئەوان بکات، که شیعره ی به شتیوازیکی تازه نووسی گوئی نه دایه لیتشاوی توانج و ره خنه، بۆیه دهلتین (شیخ نووری) شاعیر بکه نه ریتی شیعره کۆری و قاچی نایه ناو قوتاغیکی تازه له شیعره کوردیدا یان وهک مامۆستا (کامه ران موکری) دهلتی: (مامۆستای ماوه ی گوپز رانه وه یه (فتره الاتقال) له هۆنراوه ی کوردیدا) (۴).

شیخ نووری له سه ره ده می راپه رینه کانی شیخ مهحمود، ده رفه تی یاخیبوون و هه لگه رانه وه ی زیاتری بۆ ساز بوو، چونکه ههر لهو کاته دا یاخیبوون به سه ره بنه مای کۆمه لایه تی و سیاسی و شو رپش به ریا کردن به سه ره کۆندا ده رگای بۆ خرایه سه ر گاز ره رای پشت. له به ره وه ی هه نگا و نا ن به ره وه دا هینان پتویستی به (نازادی) هه یه، ئەو بارودۆخه نازادی زیاتری بۆ مسۆگه ر کرد و رپگای بۆ خۆش کرد به هۆی ئەو نازادییه وه زیاتر ته عبیر بکات و خۆی له کۆتی دا بو نه ریتی شیعره کلاسیکی ده ربا ز بکات.

(۲) پروانه کتیبی (شیخ نووری شیخ سالح) له کۆری لیکۆلینه وه ی ویتزه یی و رهنه سازی دا. د. کامل حه سه ن عه زیز ئەلبه سیر - به غدا - ۱۹۸۰ له بلا و کراوه کانی کۆری زانیاری عیراق دهسته ی کورد ل ۷. (۳) هه مان سهه رچاوه ی پیتشو ل ۷-۸.

(۴) پروانه: (هۆنراوه ی نووری شیخ سالح) - چاپخانه ی کامه ران - سلیمانی ۲۵۷۰ ک - ۱۹۵۸ ز پیتشه کی کامه ران موکری ل ۳.

شیخی نەمر ئەو ئاوههواپەیی ساز کرد تا شۆرشەکەیی بێتتە شۆرشیکەیی هەمە لایەن و هەموو سووچ و کون و قوژبێتیکەیی ژبان و روالەتەکانی بگریتهوه. بەشیکی زیندووی ئەو شۆرشە فراوانە، گۆڕینی جیهانبینی و فۆرم و شێوەی شیعەر و تازەکردنەوهی کەرەسەکانی بوو، هێنانە پێشەوه و سنگ کوتانی پێبازی تەعبیر کردنیکەیی تازەبوو لەو ژبانە نوێیە، کە گۆڕینی بنەما سیاسی و کۆمەڵایەتیە هێنایانە پێشەوه و پەپیشیان کرد. ئەم بارودۆخە تازەیه هەلیک بوو بۆ نوێخواز و تیکۆشەرەکانی مەیدانی شیعەر، تا ئەوانیش بەکردهوهی رۆژانە و بەفیعلی شیعەر دژی چەوساندنەوه و دەمکوتکردن و کۆت و پێوهند بەجەنگ و سەرەستی بۆ خۆیان و میللهتەکانیان زامن بکەن. هەر ئازادیشە داھینان دەتەقینیتەوه. کەواتە سەرەتای شیعری نوێی کوردی لە باوەشی بزووتنەوهی پرگاریخوازانەیی میللهتی کورد چاوی هەلێناوه.

هەنگاوهکەیی (شیخ نووری) تا ماوهیەکی زۆر، خەلکی تووشی کاردانەوه کردبوو، چونکە ئەم بزووتنەوهیەیان بە لادان و یاخیبون دەهاتە بەرچاو، وەک هەر هەنگاویکی دی بەرهو گۆڕین و داھینان کەوتووتە بەر لێشاوی تانە و تەشەر، لەبەرئەوهی (نوێبۆنەوهکە) لە ژبانی رۆشنییری و کۆمەڵایەتی میللهتی کورددا بەتەواوی پەرگورپشەیی دانەکوتابوو و ئاشنایانی کەم بوو، بەلام (لە ئەنجاما بەتایبەتی لەم سالانەیی دواییدا دەرکەوت کە شۆرشیک بوو پر بەپیری (واقیع و پێویستی) (۵) زۆری ئەوانەش کە دەربارەیی ئەم بزووتنەوهیە نووسیبویانە و بەکزی رۆلی شیخ نووری تیدا نیشان دەدەن، جگە لە بینینی بەشیکی کەمی شیعەرەکانی ئەم مەسەلەیش پشستگۆی دەخەن. بەموغامەرەکردنی شیخ نووری بۆ نووسینی یەکەم شیعری تازە کە جیاواز بوو لە گەل دابونەریتی شیعری کلاسیکی و شاعیرانی بەر لە خۆی، بوو یەکەم شاعیری رچەشکین. بەهۆی زمانی رووخاندن و خاپوورکردن و بنیادنان و دروستکردنەوه بوو خالی وەرچەرخان لە شیعری کوردیدا و رێپەوهی شیعری کوردی بەرهو راستە شەقامیکەیی دیکە گۆڕی، بەم کارەشی چەمک و مانای شیعری گۆڕی.

شیخ نووری شۆرشە شیعرییەکەیی بەشۆرشیی شیخ مەحمود بەستەوه، کە شۆرشیکەیی بەدیھاتوو بوو، وەک لە دواییدا باسی دەکەم ئەم خۆ بەستەوهیە لە سەرێکەوه تەئسیریکەیی سەلبی کردە سەر بەخشش و داھینانی شیعری، بەلام وەک شاعیریک لە سەرەتاوه هەولێ

(۵) هەمان سەرچاوهی پێشوو ل ۳ .

دا بەشیکی کەمیش بێت سووچ و مەودای شۆرشیی داھاتووی شیعری کوردی دیار بکات، چونکە وەک داھینەری رێچکەیکە موغامەرەیی کرد، هەموو موغامەرە کردنیکیش بوونان بەرهو ژبانیکەیی باشتر دەگۆڕی، دەستپێشخەری کردن لە موغامەرەدا نەبێ نامانگۆڕی و نابینە خواوەنی خۆمان و چارەنووسی خۆمان، موغامەرە نەکەین خۆمان نادۆزینەوه و ناتوانین بەهۆی ئەو موغامەرەیهوه جیهانی نەزانراو بکەین بەمەعلوم و زانراو. کەواتە شیعری کوردی زۆر قەرزاری ئەو موغامەرەیهیە کە (شیخ نووری) کردی.

شیخ نووری ئەو جۆگەلەیهی ئاوی شیعری پێدا دەرژێشت، بەرهو رێپەوهیکەیی دی ئاوی جۆگەلەکەیی گۆڕی. ئەگەر هیچی بۆ نەنووسری، ئەوئەوهی بەسە کە شاعیریکەیی بوێر بوو، بەرانبەر بەو دەستپێشخەرییە بەبێ دۆش دامان و ئازایانە کەوتە بلاوکردنەوهی بەروبوومی شیعری خۆی، کە لەسەر تانویزی ئەو رێبازە تازەیه نووسیبوونی. بە لەو سەرەمەدا کەسانی دی هەبوون لەسەر هەمان شێوە و رێباز شیعریان دانابن، بەلام کە قەناعەتیان بەرێبازە تازەکە پتەو نەبووی وەک چۆن لای (شیخ نووری) هەبوو و پێگەییوێ یان نەیانوێرێ شیعەرەکانیان بلاو بکەنەوه، ئەوه دیسان ئافەرینەکەیی بۆ (شیخ نووری) یە، کە بەهەرپەمەیی و لە خۆرا یان بەرێکەوت دەستی نەدایه ئەو تازەکردنەوهی، بەلکو لە ئەنجامی ورد بوونەوه و لەسەر وەستان و ئەزمون و زەمینەیهکەوه گەیشتە ئەو قەناعەتە و بەجورئەتەوه لە ناو خۆینەرانێ ئەو سەرەمەدا بەرپای کرد و ئالای تازەبوونەوهی هەلگرت و بۆی چوو مەیدان. هەر بەتەنیاش چوو مەیدانەوه و کەوتە جەنگ لەگەل ئەوانەیی رووبەرۆوی راپەرینە شیعرییەکەیی بوونەوه. خۆ ئەگەر کەسانی دیکەش هەبوون لە تازەبوونەوهکەیدا لەگەل بووبیتن، ئەوه کەفوکۆل و سووربوونەوه بۆ ئەو رێبازە زیاتر لە لای (شیخ نووری) بەدەردەکەوێ. بەم عینادی و سووربوونەیی خۆی دەبیتتە لوتکەیهکی دیکە و دەچیتتە پال ئەو لوتکە هەلکشوانەیی دیکەمان، کە لە چەرخی و زەمانی خۆیان ئەوانیش ئالای داھینان و تازەبوونەوهیان هەلگرتوو. بەمەش نیشانەیهکی تازەیی لە شیعری کوردیدا دیار و دەستنیشان کرد، کە کەس ناتوانێ نکۆلی لێ بکات.

(شیخ نووری) شاعیریکە گوزارشت لە گیانی سەرەمەکەیی خۆی دەکات، چونکە شاعیریکە زۆر بەراستگۆیییەوه بەتەنگ داواپەکانی سەرەمەکەیهوه چوو و بووتە دەمراستی و توانیوێتی بەروانینیکەیی تازەوه بچیتتە کۆری ژبانەوه و شیعری نوێ بەژبانی نوێه بەستیتتەوه و بێتتە نوێنەریکی زیرەکی گەباندنی ئەو پەيامە شارستانییە. واتە (شیخ نووری) تازە بوونەوهکەیی تەنیا لە بواری کیش و قافیە دا بین نەبوو، بەلکو

نوڤیوونووهی تیروانیینی بوو، تا بهو تیروانیینهوه سهیری داهاتوو و چاره‌نووس و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات و له‌گه‌ل ورد و درشتی رووداو‌ه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی دل‌ی لیتی داوه و له‌گه‌لیان هه‌لچوو و داچوو. ئەزموون و تاقیمانە‌ی ئەو ژیانە تازه‌یه‌ی له‌خۆیدا گۆشپوه و له‌گه‌ل خۆیندنه‌وه‌کانی خۆی تیکه‌لی کردوو، تا شیعره‌کانی کردوو به‌خولاسه‌یه‌کی ئەو قۆناغه‌ی راپه‌ربوه‌ی میژوووی نوێی نه‌ته‌وه‌که‌مان و وه‌ک هۆیه‌کی راگه‌یانندی ئەو باره تازه‌یه‌ی له‌و قۆناغه‌دا سه‌ری هه‌لدا بوو، خۆی هینایه‌ پیتسه‌وه. واته‌ شیعره‌ تازه‌کانی له‌گه‌ل بزاقی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ له‌ دایک بووه و له‌گه‌ل چه‌که‌ره‌کردنی ئەو شوێشه، شوێشی شیعری خۆی راگه‌یاندوو و جیهانی شیعری خۆی پێ‌ئاوه‌دان کردوو‌ته‌وه، بۆیه‌ شیخ‌نووری شیعری کردوو به‌ته‌رجومانیک‌ی ئەو باره‌ نوێ و تازه‌یه.

خوینەر به‌وردی شوین پیتی شیعری و نووسینه‌کانی شیخ‌نووری هه‌لگرئ، ئەوه‌ی بۆ روون ده‌بیته‌وه که له‌گه‌ل (نوڤیوونووه) که سه‌رپیتی و راگوزار نه‌بووه، به‌لکو به‌دل و به‌گیان و له‌ قوولایی ناخپیه‌وه هه‌لته‌کاوه و چوو‌ته‌ ناو ئەزموونی تازه‌ی شیعری کوردییه‌وه، یه‌که‌م جار که ویستی به‌شیعری تازه‌ ته‌عبیر له‌ ژیان و روانینی تازه‌ بکات، بێگومان ئەم په‌یره‌کردن و رێچکه‌ تازه‌یه‌ی گرتییه‌ به‌ر، لادان بوو له‌و عورف و دابونه‌ریته‌ی شیعری، که خوینهران و شاعیرانی ئەوسای له‌سه‌ر راهاتبوون و هۆگری بووبوون. هینانه‌ پیتسه‌وه‌ی شتی نااشنا به‌خوینهریش پتوبستی به‌جورته‌ هیه، به‌لام نه‌ک جورته‌تی له‌ نه‌زانیه‌وه سه‌ری هه‌لدا، به‌لکو جورته‌تیکه‌ له‌ ئەنجامی تیکه‌ل بوونیک‌ی گیانی به‌گیانی به‌سه‌رده‌مه‌که‌ و له‌ تیکه‌یشتنیک‌ی قوول بۆ کیتشه‌ی (نوڤیوونووه) هاتبیتته‌ و جووود. رهنه‌گه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا مه‌سه‌له‌ی (تازه‌کردنه‌وه) میتشکی زۆر که‌سی دیکه‌ی گۆشپیت و به‌بیر و زه‌ینی زۆر که‌ساندا تپه‌ریبیت، یان زۆر که‌سی دی هه‌بوون چه‌زبان کردبیت به‌دوای ئەو ئاسۆ فراوانه‌دا بگه‌ریتن که ژبانی تازه‌ی لێوه‌ بینن و گوزارشتی لێ‌بده‌نه‌وه، به‌لام هونه‌ری ده‌ست پیتسه‌خه‌ریبه‌که‌ی بۆ شیخ‌نووری ده‌گه‌ریتته‌وه که خۆی له‌ قه‌ره‌ی دا و زه‌ه‌ری پێ‌برد و رچه‌که‌ی شکاند. خۆ له‌ قه‌ره‌دانی کاریکی وه‌هاش پتوبستی به‌پیتگه‌یانندی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپرین هیه، له‌ پال به‌ه‌ره‌ی رهنه‌ن و ئەزموون و رۆشنییری سه‌رده‌م.

شیخ‌نووری وه‌ک موونه‌وهر و رووناکبیریک‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ هه‌موو هه‌لومه‌رجیک‌ی خۆ له‌ قه‌ره‌دانی ئەو تازه‌کرنه‌وه‌یه‌ی تپیدا کۆبوو‌بووه‌وه و به‌بیت سله‌مینه‌وه ئەنجامی دا، به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی سروشتی و ئاسایی، نه‌وه‌ک ده‌ستکرد و زۆره‌ملتی، له‌به‌رته‌وه‌ی (تازه‌کردنه‌وه) پیداو‌یستیه‌کی میژووویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی بوو، ده‌بوايه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ

نووری) یش نه‌بیت هه‌ر ئەنجام بدریت. ئەوه‌ی به‌وردی چاوێک به‌شیعره‌کانیدا بخشین، به‌چاکی هه‌ست به‌عه‌فه‌وه‌یه‌تی شیعری و خویری ده‌رپرین و ئاهه‌نگی وشه‌ و رسته‌ و وینه‌کانی ده‌کات.

مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌یدا (شیعری و ئەده‌بیاتی کوردی) ده‌رباره‌ی سه‌ره‌تای ده‌ستپیک‌کردنی شاعیریته‌ی مامۆستا (گۆران) نووسیویه‌تی: (هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا گۆران غه‌زه‌لیکی یه‌که‌می حه‌وت به‌یتی وتوو که مه‌ته‌له‌عه‌که‌ی (واته‌ سه‌ره‌تاکه‌ی - ئازاد) ئەمه‌یه:

له‌ تاو فرقتی یارم، دل‌م دایم پریشانه
وه‌کو مجنون‌ی حی ویلی که‌ژ و ده‌شت و بیابانم

ئەم غه‌زه‌له‌ی گۆران پێشانی به‌ره‌حه‌ت چوو، (بێخودی) شاعیری به‌ناویانگی ئەو رۆژه‌ ده‌دن و پیتی ئەلین که‌ منالیک‌ی (۱۲) سالی نووسیویه‌. په‌سه‌ندی ئەکا و وشه‌ی «یارم» ئەگۆرئ به‌ «لیلی» به‌لام وادیاره‌ که له‌و ده‌مه‌دا گۆران له‌ مه‌به‌ستی مامۆستا (بێخود) له‌م گۆرینه‌ نه‌گه‌یشتوووه و نه‌ی زانیوه‌ که به‌لای (مجنون) وه‌ یار هه‌ر ئەبیت (لیلی - له‌یلا) بێ (۶). ئەم قسه‌یه‌ی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) نووسیویه‌تی وه‌ک مامۆستا (گۆران) خۆی ده‌لی: (مامۆستا ره‌فیق حیلمی بۆ نووسینی باسه‌که‌ی هات له‌ خۆمی پرس) (۷). واته‌ له‌ خۆی وه‌رگرتوووه. ئەم قسه‌یه‌ ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که ئەگه‌ر مامۆستا (گۆران) له‌ دایکبووی (۱۹۰۴) بێ، ئەوه‌ نووسینی ئەو شیعره‌ی نیشانی مامۆستا (بێخود) ی داوه‌ سالی (۱۹۱۶) بووه، ئەگه‌ر له‌ (۱۹۰۵) یش له‌ دایک بووبت ئەوه‌ سالی (۱۹۱۷) بووه. که‌واته‌ که شیخ‌نووری له‌ سالی (۱۹۲۰) دا بزوو‌تنه‌وه‌ی شیعری نوێی کوردی راگه‌یاندوووه‌ مامۆستا (گۆران) له‌ ته‌مه‌نی (۱۴-۱۵) سالان بووه، ئەگه‌ر له‌ سالی (۱۹۱۶-۱۹۱۷) دا ئەمه‌ سه‌ره‌تای شیعری مامۆستا (گۆران) بیت، بروا ناکه‌م دوای سێ - چوار سال تپه‌ره‌بوون به‌سه‌ر نووسینی ئەو شیعره‌ی نیشانی مامۆستا (بێخود) ی داوه‌ و بۆی سه‌یر کردوووه، ئەو قه‌له‌مبازه‌ گه‌وره‌یه‌ی دای و شان به‌شانی شیخ

(۶) بروانه (شعر و ادبیات کوردی) به‌رگی دووم - چاپخانه‌ی الشباب، به‌غدا، نووسه‌ری: ره‌فیق حیلمی ل ۱۵۱.

(۷) گۆقاری به‌یان، ژماره‌ (۲) شوباتی (۱۹۷۱)، دانیشتنیک‌ له‌گه‌ل - گۆران - دا، نووسینی عه‌بدولره‌زاق بيمار.

نووری دهستی دابیتته تازه کردنه وهی شیعی کوردی، چونکه شیعیرتیکی دیکه ی ماموستا (گۆران) مان له بهر دهسته له سالی (۱۹۲۱) دا نووسیویه تی لهو شیعه دهالی:

ئهی دایه، ئەگەر ئەپرسی حالم!
«ئێ: تۆیش وهکو باقی بێ رحم نیت،
تۆزقالتی، کهمی رحم ئەزانیت!»
راستی شهو و رۆژ هەر دنالم!
دهگرم و دهسووتیم هەر وهکو مۆم،
ناهم ئەگاته گۆشی گهردوون،
مات و کز و مهلوول و مهحزوون
بۆ حالی غهریبی، بێ کهسیی خۆم!^(۸)

له ماموستا (گۆران) ئەو زه مینه رۆشنییری و ئەو ئەزمونه شیعییه نه بووه بتوانی شان به شانی شیخ نووری به شدارای تازه کردنه وه که ی سالی (۱۹۲۰) ی بکات، به لکو ئەم شیعه که له سیمایه کانی شیعی کلاسیکی دوور که وتوو ته وه، له ژئیر تهئسیری ههنگا وه که ی شیخ نووری به ره و تازه کردنه وه ی شیعی کوردیدا نووسراوه. ماموستا (ره فیق حیلمی) یش له ده می ماموستا (گۆران) وه ئەو قسه یه ی وه رگرتوو که ده لی: (شیعەر دانانی راسته قینه و به دلی گۆران له ساله کانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ وه دهس پێ ئەکا. له هاوینی ۱۹۳۰ دا ره شید نه جیب چهن هه لبه ستیکی له غه زه ته ی (ژیان) دا بۆ بلا و کردوو ته وه و تخلصی (گۆران) یش هەر ئەو حه له ره شید نه جیب بۆی داناوه)^(۹).

ئەم قسه یه یش چهن لایه نیکمان بۆ روون ده کاته وه. له پیشه وه ئەو بیرو رایه ئەوه ده سه لینی که شیخ نووری ئەگەر وه ک ماموستا (ره فیق حیلمی) ده ستینیشانی کردوو، له سالی (۱۹۲۰) نوئیوو نه وه که ی راگه یان دبی، مانای وابوو شیخ نووری لهو ساله دا له ته مه نی (۲۴) سالیدا بووه، که ئەمه ش ته مه نیکی زۆر له باره بۆ موغامه ره کردن له پرۆسه ی تازه بوونه وه دا، چونکه موغامه ره کردن لهو ته مه نه دا سیفه تیکی گه نجانیه و گه نچ

(۸) پروانه دیوانی گۆران - سه رحه م به ره می گۆران - بهرگی یه که م، چاپخانه ی کۆری زانیاری عیراق - بهغدا له بلا و کراوه کانی یه کیتی نووسه رانی کورد - ۱۹۸۰ ل ۲۳۰

(۹) پروانه کیتی (شعر و ادبیات کوردی) بهرگی دووم، چاپخانه ی الشباب، بهغدا، نووسه ری: ره فیق حیلمی ۱۵۲

خۆی لهو ته مه نه نا نه دا - به تایبه تیش له بواری شیعه را - کاته که یان زۆر له باره و گیانی موغامه ره کردنیان زیاتره بۆ داهیتان و رچه شکاندن و سل نه کردنه وه. له ماوه ی ئەو ده ساله شدا واته [۱۹۲۰ - ۱۹۳۰] دا (شیخ نووری) تاقه شاعیریکی مه یدان و گۆره پانه که بووه که له سه ر نه خشه و روو پیوی شیعی کوردیدا جوولا وه ته وه و ئەرکی تازه کردنه وه ی شیعی کوردی له ئەستۆ گرتوو و خۆی بهر پر سیار بووه له ئەنجامه کانی بهر یاکردنی ئەم بزافه و به تاقی ته نیاش چوو به گز چیتری مه بیوی ئەو خوتنه رانه ی که گوچی که یان له سه ر ریتم و ئیقاعی شیعی کلاسیکی راها توووه.

شیخ نووری له ماوه ی ئەو ده ساله دا به شیوه یه کی تیوری (۲۵) وتاری ره خنه یی بلا و کردوو ته وه و تیوریزه (تنظیری) ی بۆ ئەو تازه بوونه وه یه کردوو و رچه شکین و به ره م هیتنه ری کۆمه لی شیعی تازه یه و به م کاره شی له خو و نه ریتی شیعی کلاسیکی هه لگه را وه ته وه و یاخی بووه. وه ک پیشتر و تمان لهو سه ر ده مه دا یاخی بوونی سیاسی و شۆرش بهر یاکردن به سه ر داگیر که رانی کوردستان هه بوو، ته قینه وه هه بوو به رووی ئەوانه ی ده ستیان گرتبوو به سه ر سه ره ستی و چه وسانه وه ی نه ته وایه تییان دروست کردبوو، ئەو ته رزه شیعه ش ته نیا له لای ئەو که سانه بوو به جیتی بایه خ و سه ر نجان که تۆی یاخی بوون و حه ز له ژیانیکی شه نگتر و پیشکه وتوو تریان تیدا بوو، ئەو که سانه ی که له ئاستی گه وره یی و مه زنی ئازادیدا بوون، ئەم که سانه ش ژماره یان که م بووه، ماموستا (گۆران) یه کتیکه لهو که سانه و ئەو شتوازی (م. نووری) یان کردوو به سه ره مشق و قه بوولیان بووه، به لام له به ره وه ی جه ماوه ر ئەنجامی زه ق و راسته وخۆی لهو ته رزه شیعه چاوه ری ده کرد، بۆیه بزوو تنه وه که بۆ ماوه یه ک له جه ماوه ر و خوتنه وه اران دوور که وه ته وه، له لایه ن ئەوانه ی حه زیان به شیعی کلاسیکی ده کرد و ئەوانه ی خه ربکی نووسینی شیعی کۆله گه یی بوون، ره ت کرایه وه و به چاویکی سووک و که م بایه خ سه یر کرا.

بۆی هه یه وشه ی (لا ساییکه ره وه) که به بالای شیخ نووری - دا براوه، لهو کاته وه بۆی مابیتته وه که ره سه نایه تی له شیعی کۆله گه ییدا بینراوه، ده رچوون له کۆت و پیوه ندی ئەو شیعه ئەو وشه یه ی به سه ریدا ساغ کرد بیتته وه، به لام به وه چاکه یاسای ژیان و ره وره وه ی به ره و پیشه وه چووی ئاده میزاد کاریکی وای کردوو، مرۆف وه ک ده نکه نوکیک نه بیت هه ر بیچینی و به رو بوومی نوک بدوو ریتته وه. ئاده میزاد خۆی به فیتره و زگماک شۆرشگیترا یه تی و گۆرانی له خۆیدا دیوه، بۆیه ئەگەر له سه ره تا وه له گه ل ئەو جووره هه نگا وه نه دا نه بووی، ئەوه له دواییدا، له ئەنجامی ورد بوونه وه و تیپرامانی سه ر گازه رای

پشت و له یه کیتک لهو شهوانه‌ی که تیدا چاوی برپوهته نه‌ستیره‌کان و له ژبان و له خوځان راماون و بیربان لی‌کردووه‌ته‌وه، بۆیان دهرکه‌وتووه هه‌ندی بریار پیتوبستی به پیداجوونه‌وه‌یه، بۆیه به‌گویره‌ی هه‌نگاو‌ی تازه‌بوونه‌وه‌که‌ش هه‌ندی که‌س به‌بیروراپه‌کانیان داچوونه‌وه و له‌ولاشه‌وه ده‌سته‌یه‌ک لاوی خوین گهرم په‌یدا بوون نه‌و بزوتنه‌وه‌یه بگرنه باوه‌شی خوځه‌ویستی و میهری خوځان و داکوکی له (حلال زاده‌یی) په‌که‌ی بکه‌ن و وه‌ک پیداوایستیبه‌کی میژوویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی ته‌ماشای بکه‌ن.

له سالانی سی به‌ولاره و ههر له‌و کاته‌وه که ماموستا (گۆران) که‌وته بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی شیعه‌کانی خوئی، ئیدی شیعی تازه‌ورده‌ وداشنا و مریدانی خوئی بۆ په‌یدا بوو و له سه‌رده‌می ماموستا گۆران و په‌یتا په‌یتا بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی شیعه‌کانی، (تازه‌کردنه‌وه) یوه به‌«دیارده»‌یه‌ک و خوینه‌رانی خوئی بۆ په‌یدا بوو، شاعیرانی دیکه‌ش چونه‌ ژیر ئالاکه‌یه‌وه که (شیخ‌نوری) تا‌گه‌یشته‌ نه‌و فورم و شیتویه‌ باج و سه‌رانه‌یه‌کی زۆری بۆ داوه. له‌به‌رئه‌وه‌ نه‌گه‌ر شاعیری دی چوو‌بیتنه‌ پال نه‌و بزوتنه‌وه‌یه و له‌و سالانه‌دا (واته‌ له‌ چله‌کان و په‌نجاکاندا) تازه‌بوونه‌وه‌که‌ زیاتر بلا‌و‌بوو‌بیتته‌وه و په‌لوپۆی هاو‌یتشتی، نه‌وه کارپکی زۆر ئاساییه‌و ناکریت نه‌و په‌ره‌سه‌ندن و بلا‌و‌بوونه‌وه‌یه له‌ سه‌ره‌تایه‌که‌ی دا‌بیرین، به‌لکو پیتوبسته‌ هه‌مووی به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ سه‌یر بکه‌ین و بریاری په‌خه‌یه‌ی له‌ باره‌ی قوتابخانه‌ی شیعی تازه‌وده‌ین. خو نه‌گه‌ر شیخ‌نوری به‌دوولاییه‌وه‌ ساختمانی شیعی نوئی کوردی هه‌لچینی و ماموستا (گۆران) ها‌تبی کون و که‌له‌به‌ر و که‌موکورتیبه‌کانی پر کردبیتته‌وه‌و لئی زیاد کردبی و له‌ شیخ‌نوری تپه‌راندبی و له‌و پیتشکه‌وتوتربش بووبی، نابج مافی شیخ‌نوری وه‌ک رچه‌شکینیک فه‌رامۆش بکریت. پیداغرتنیش له‌سه‌ر دهرخستنی ده‌وری ته‌نیا یه‌ک که‌س له‌ دروستکردنی قوتابخانه‌یه‌که‌دا که - کۆمه‌لی شاعیر - سیمایه‌که‌یان نه‌خشانده‌وه، برۆا بوونه‌ به‌ (میری شاعیران) که‌ و بزانه‌م له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌هۆی جیاوازی چیژ و بۆچوونی خوینه‌ران باوی نه‌ماوه، نه‌مڕۆکه‌ ههر شاعیره و خوینه‌ر و مریدی خوئی هه‌یه و بۆ بینینی ژبان و گوزارشت لیدانی، هه‌ریه‌که‌یان خاسیه‌ت و شتواز و گۆشه‌نیگای تایبه‌تیبه‌ان هه‌یه. له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ئاستی خوینده‌واری و رۆشنییری شیعی ههر خوینه‌ریک له‌گه‌ل خوینه‌ریکی دی جیاوازه، بۆیه له‌ هه‌ل‌بژاردنی شاعیری خوځشیان جیاوازن، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه (میری شاعیران) قوت بکه‌ینه‌وه‌ ده‌بی تاکو ماوین سه‌ری دا‌هیتان بکوئینه‌وه و برۆمان به‌وه‌ نه‌بی که‌س هه‌بی نه‌و (میری شاعیرانه) تپه‌رین، هه‌مووشیان به‌ده‌ست و پپه‌وند له‌ لای نه‌و میری شاعیرانه‌ رانگیرین. نه‌م قسه‌یه‌م نه‌وه

ناگه‌یه‌نی - خوانه‌خواسته - بلیم خوینه‌ری واهه‌ن حه‌ز به‌شیعی ماموستا (گۆران) ناکه‌ن، چونکه‌ نه‌و که‌سه‌ی حه‌ز له‌ شیعی ماموستا (گۆران) نه‌کات له‌ لای من بی زه‌وقه، به‌لام ده‌لیم با ته‌رکیزکردن له‌سه‌ر ماموستا (گۆران) نه‌بیتته‌ هۆی له‌ بپروونه‌وه‌ی نه‌وانی دیکه‌و شارنده‌وه‌ی ده‌ور گیتریانیان له‌ بزوتنه‌وه‌ی شیعی تازه‌ماندا. له‌ کاتیکدا ماموستا (گۆران) خوئی له‌ چاو‌پیکه‌وتنه‌که‌یدا له‌گه‌ل (عه‌بدولزه‌زاق بيمار) نه‌وه‌ی ده‌ورتکی بچووکیشی له‌ تازه‌کردنه‌وه‌که‌دا هه‌بووبی ناوی بردووه.

هه‌رچه‌نده‌ له‌م باسه‌مدا ته‌نیا مه‌به‌ستم رچه‌شکاندن و ده‌ستپیشخه‌ری کردنه‌ له‌ بواری تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی کوردیدا، به‌لام حه‌ز ده‌که‌م بپرسم: بۆچی ماموستا (ره‌فیع حیلمی) تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی شیخ‌نوری له‌ سالی (۱۹۳۰) دا ده‌کوژیتیتته‌وه و نازانه‌م بۆ نه‌م سالی هه‌ل‌بژاردووه و به‌لگه‌ی چیه‌ی؟! من زیاتر بۆ نه‌وه‌ ده‌چم که‌ ماموستا خوئی نووسیه‌یه: [شیع‌ر دانانی راسته‌قینه و به‌دلی گۆران له‌ سالی‌کانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ وه‌ ده‌ست پچ‌ نه‌کا] که‌وابی که‌ ماموستا (گۆران) که‌وته بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی شیعی راسته‌قینه و به‌دلی خوئی له‌ سالی (۱۹۳۰) به‌ولاره، ئیتر (شیخ‌نوری) له‌ به‌ره‌م و به‌خششی شیعی تازه‌که‌وتووه؟! که‌ من له‌گه‌ل ماموستا (ره‌فیع حیلمی) له‌م ده‌ست‌نیشان کردنه‌دا یه‌ک ناگره‌وه، چونکه‌ دوو شیعه‌که‌ی شیخ‌نوری (ژبانی ئاده‌میزاد) و (په‌پوله) که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می کتبه‌که‌یدا له‌سه‌ریانی نووسیه‌ به‌ره‌می چله‌کانی (شیخ‌نوری) یه، نه‌مه‌ش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ شیخ‌نوری تا نه‌و سالانه‌ش به‌که‌فوکۆل و به‌جۆش و گه‌رمیبه‌وه‌ به‌بیر تازه‌کردنه‌وه‌وه‌ چوو.

مه‌سه‌له‌ی تازه‌کردنه‌وه‌ له‌ شیعی کوردیدا وه‌ک رچه‌شکاندن و ده‌ستپیشخه‌ری میژوویی تووشی ئیلتیباسیتی وانه‌بووه‌ وه‌ک نه‌و ئیلتیباسه‌ی شیعی تازه‌ی عه‌ره‌بی تووشی ها‌تووه و کۆمه‌لی بیرورای جیاوازه‌ریاره‌ی رچه‌شکاننده‌که‌ و میژووی نووسینی یه‌که‌م شیعی تازه‌ی نه‌وانه‌وه‌ هه‌یه، چونکه‌ نه‌وه‌ی لای خو‌مان مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر روون و ئاشکرایه و پیتوبستی به‌هیچ به‌لگه‌ و سه‌لماندنیک نییه، جگه‌ له‌ سه‌رقالکردنی نه‌وه‌ی خوینده‌واری نه‌مڕۆکه‌مان و گرتنی پانتاییبه‌کی فراوانی رۆژنامه و گۆفاره‌کامان به‌و باسه‌وه که‌ ماموستا (گۆران) ههر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خوئی براندویه‌تیبه‌وه.

کیشه‌ی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی کوردی له‌ نیوان ماموستا (گۆران) و (شیخ‌نوری) له‌ چه‌ند رۆژیکدا به‌ند نه‌بووه، تا لیتی بکه‌وینه‌ گومان کردن، چونکه‌ (کات) و (میژووی) ده‌ستپیشخه‌ریبه‌که‌ برآوده‌ته‌وه و ماموستا (گۆران) خوئی له‌ دوو شویندا گه‌روی

رچه‌شکاندنه که بۆ لای (شیخ نووری) ده‌باته‌وه. ده‌بینین کیشی میژووی نووسینی به‌که‌م هۆنراوی تازه له لای عه‌ره‌به‌کان له نیوان [عه‌لی ئەحمەد باکثیر و لويس عه‌وز و سیاب و نازک] دا به‌ند کراوه. ئەوان له‌وه‌دا تووشی بگره و به‌رده هاتوون که (نازک ئەلمه‌لائیکه) به‌که‌م شیعیری تازهی به‌ناوی (الکولیرا) له رۆژی (۱۰/۲۷/۱۹۴۷) دا نووسیوه و له (۱) ی کانوونی به‌که‌می هه‌مان سالدا بلاوکراوه‌ته‌وه. (به‌در شاکر ئەلسیاب) یش له دیوانی (أزهار ذابله) دا که له به‌غدا له ناوه‌راستی کانوونی به‌که‌می هه‌مان سالدا ده‌رچووه، له‌و دیوانه‌یدا شیعیرتیکی بلاوکردووه‌ته‌وه به‌ناوی (هل کان حبا). خووشی ئەوه‌ی ده‌ستنیشان کردووه و له په‌راوێزی شیعه‌که‌یدا نووسیویه‌تی: [له‌و جۆره شیعرانه‌یه که کیش و قافییه‌ی جیاوازه] له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که په‌خه‌گرانی عه‌ره‌ب (بدر شاکر السیاب) زۆر به‌شاعیرتر ده‌زانن له (نازک ئەلمه‌لائیکه)، به‌لام بۆ مه‌سه‌له‌ی ده‌ستنیشان کردنی میژووی به‌که‌م شیعیری تازه و به‌که‌م که‌سی ده‌ستپێشخه‌ر که‌وتوونه‌ته ناو ئەو مشتومره‌وه، که‌چی وه‌ک وتم له لای ئیتمه مه‌سه‌له‌که‌ ته‌واو جیاوازه، (شیخ نووری) به‌چه‌ند سال پێش مامۆستا (گۆران) ده‌ستی داوه‌ته چه‌کی تازه‌کردنه‌وه و به‌تیۆز و پراکتیک چووه‌ته مه‌یدانی تازه‌کردنه‌وه و ده‌ستی خو‌ی وه‌شان‌دووه و به‌کوومه‌لێ و تازی په‌خه‌یی چه‌ند چه‌مکیکی تازه‌ی ده‌ستنیشان کردووه که له‌گه‌ڵ چه‌مکی شیعیری کلاسیکی رێک ناکه‌وێ، به‌شیعیریش له‌ بوا‌ری شیعیری تازه‌دا به‌ره‌مه‌تیک زۆری به‌ده‌سته‌وه داوه. که‌واته شیخ نووری له شیعیری کوردی هاوچه‌رخماندا سه‌ره‌تایه‌کی تازه‌ی بۆ دارپشت و بناغه‌ی بۆ دانا. وه‌ک روونیشم کرده‌وه راگه‌یاننده‌که‌ی راگه‌یاندنیکه‌ی بێ زه‌مینه نه‌بوو، به‌لکو قه‌ناعه‌تیک بوو روانینی گۆرپیوو، به‌پیتی ئەو روانینه تازه‌یه‌وه شیعیری ده‌نووسی. که شیخ نووری ئالای تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌لک‌کرد و سه‌رکردایه‌تی بزووتنه‌وه‌ی شیعیری تازه‌ی کوردی گرت‌ه ئه‌ستۆی خو‌ی تا ماوه‌یه‌کی زۆر، یان باشتر وایه بلتین تا ماوه‌ی ده‌ سال هه‌ر خو‌ی به‌ به‌ره‌م له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که به‌رده‌وام بوو، ئەو به‌رده‌وام بوونه وه‌ک مامۆستا (گۆران) ده‌لێ: (ته‌ئسیری ده‌به‌خشییه سه‌ر ئەده‌بی کوردی).

له‌ دوا‌ی سالانی سیه‌وه مامۆستا (گۆران) هه‌ر چه‌ند به‌هۆی زانینی زمانی ئینگلیزی و ئاگاداری له ئەده‌بیاتی ئینگلیزی تا ده‌روبه‌ری سالی (۹۳۵) په‌یره‌وی رێبازی (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) ده‌کرد (۱۰).

(۱۰) پروانه: گۆناری به‌یان، ژماره (۲) ی شوباتی سالی ۱۹۷۱، دانیشتیکی له‌گه‌ڵ - گۆران - دا، نووسینی عه‌بدولپه‌زاق بیمار ل ۳۰.

به‌لام ئەویش به‌هیز و توانستیکی شیعیری گه‌وره‌وه شان به‌شانی (شیخ نووری) که‌وته هه‌نگاوان و تاقیکرینه‌وه‌ی توانایی خو‌ی له بزووتنه‌وه‌ی شیعیری تازه‌دا. به‌هۆی ته‌ختکردنی رێگای تازه‌بوونه‌وه و رێگه‌ خو‌ش کردن بۆی، مامۆستا (گۆران) توانی به‌ به‌خششه شیعیریه‌کانی خو‌ی و به‌شدار بوون و قۆل هه‌لمالینی دلسۆزانه‌ی بۆ تازه‌بوونه‌وه، هیز و ته‌کان و گۆژمیتکی تازه‌ بداته بزووتنه‌وه‌که و هه‌نگاوه‌کانی خیراتر کرد و خوینی تازه‌ی کرد به‌ده‌ماره‌کانیدا، چونکه تا ئەو کاته‌ش تازه‌بوونه‌وه‌که ته‌نیا هه‌ول و ته‌قه‌للا و کۆششی تاکه‌که‌سی بوو، ئەگه‌رچی له سه‌ره‌تاوه (عه‌بدولپه‌رحمان به‌گی نفوس) و (په‌شید نه‌جیب) یش هه‌ریه‌که‌یان به‌پیتی توانست و ده‌سه‌لات له‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌دا به‌شداریبیان کرد. به‌شداربوونه‌که‌یان هه‌رچه‌ندیک بێت نابێ له لیکۆلینه‌وه‌ی ئەو قۆناغه شیعیریه‌دا ده‌وری هه‌یج کامیتکیان فه‌رامۆش بکریت.

ئه‌گه‌ر وه‌ک ده‌ستپێشخه‌ری میژوویی سه‌یری تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعیری کوردی بکه‌ین (شیخ نووری) وه‌ک پێشه‌وايه‌ک خو‌ی ده‌سه‌پینێ، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ئەو ده‌ستپێشخه‌ری و موغامه‌ره کردن و شوپۆشه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) به‌ریا بوو، له سه‌ره‌تاوه جۆره ترستیکی پێوه دیاره، چونکه له‌و کاته‌ی ئەو ده‌ستی داوه‌ته ئەم په‌رسه‌یه خوینه‌رانی ئەو سه‌رده‌مه وه‌ک گوناختیک سه‌یری هه‌نگاوه‌که‌یان کردووه، به‌لام له دوا‌ییدا واته دوا‌ی ئاشنایه‌تی په‌یدا کردن له‌گه‌ڵ بزووتنه‌وه‌که‌دا و هاتنه پێشه‌وه‌ی مامۆستا (گۆران) که شیعه‌رکانی نوینه‌ری راسته‌قینه و په‌سه‌نی (تازه‌بوونه‌وه) بوون به‌ره به‌ره تازه‌بوونه‌وه‌که بووه به‌ (دیارده‌) یه‌کی ئاسایی. له کاتیکدا له سه‌ره‌تاوه که شیخ نووری به‌ته‌نیا له‌گه‌ڵ بزووتنه‌وه‌که خه‌ریک بوو هه‌لومه‌رجی له‌بار و ده‌ستگروییکردن و پشتگیریکردن زۆر که‌م بوو. یان که‌م که‌س هه‌بوون دانی خه‌یر به‌و بزووتنه‌وه‌یه دابنن و ئافه‌رینی بکه‌ن، چونکه به‌هۆی گۆرانی ئیقاعی ئەو ته‌رزه شیعرانه‌وه له‌گه‌ڵ ئیقاعی گوتچکه‌یان و روانین و چێژبان جۆره ساقه‌یه‌ک بوو، بۆیه سه‌یر نییه تانوتی لێ بده‌ن و ناو و ناتۆره‌ی خراپی بۆ بدۆزنه‌وه. سوور بوونی پێشه‌وا‌ی ئەم بزووتنه‌وه‌یه و پێداگرتنی له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی و سارد نه‌بوونه‌وه‌ی لێ، کارتیکی وای کرد، ورده ورده خوینه‌رانی لێ نزیک بپێته‌وه، ته‌نانه‌ت تا ماوه‌یه‌کی زۆریش خوینه‌رانی ئەو سه‌رده‌مه شیعه‌رکانی مامۆستا (گۆران) یان به‌ (هه‌للور مه‌للور، ته‌کامه) به‌راورد کردووه و به‌گالته و لاقتیوه باسیان لێوه کردوون. وایانزانیه هه‌موو که‌س له عۆده‌یدا هه‌یه شیعیری وه‌ک ئەوانه‌ی (گۆران) بنوسی.

له‌ گه‌رمه‌ی به‌خشش و داھێنانی (گۆران) و هه‌نگاوان به‌ره‌و چه‌سپاندن و په‌ره‌پێدانی

ئەو بزووتنەوویە، کۆمەلە شاعیری دی هاتنە مەیدانی نووسینی ئەو جۆرە شیعەرە لەوانە مامۆستایان: (هەردی) و (دلدار) و (دیلان) و (کامەران موکری) و (ع. ح. ب) و (کاکە فەللاح) و (حەسەب قەرەداغی)، کە ئەوانە هەر خۆیان پێش ئەو شاعیر بن، خۆینەری وریا و زیرەکی ئەو شیعەرە تازانە بوون و لە مەزنی و گەورەیی ئەو بزووتنەوویە دەگەشتن، ئینجا بە بەرھەمیش بەشدارییان تێدا کرد، تا وای لێھات ئەو تازەبوونەوویە لەسەر دەستی (شیخ نووری) بەرپا کراو بە تەنیا قورسایییەکی کەوتبوو سەر شان، لە سەردەمی مامۆستا (گۆران) بوو بە (دیاردە) یەک، پەڕەو کەران و مورید و شەیدایانی زۆر بوون، لەو ماوەیەدا راو و بۆچوون و چێژی خۆینەرانیش بەرانبەر بە تازەبوونەووە کە تەواو فەرقی کرد و زیاتر پالپشتی لێدەکرا و لەسەری دەکرایەو، ئەمانە هەمووی بوونە هۆی چەسپاندنی تازە بوونەووە، تا وای لێھات بە هۆی زۆربوونی دەنگی ئەوانە دەنگی خۆیان دایە پال تازەبوونەووە و نووسینی شیعەر لەسەر پێدانی تازە لە لایەن شاعیرانەو، توانی داوونەری شیعری تازە لە لای خۆینەران و لە ئەدەبی کوردیدا برێژن و رێبازەکی پەڕەویان دەکرد، بێتە قوتابخانە یەکی خاوەن سیما و خاسیەتی شیعری خۆی، کە ئەمڕۆکە ئەو قوتابخانە یە لە گەل ناوی مامۆستا (گۆران) جوت بوو و لە زۆر نووسیندا ئەم کۆشش و تەقەللا ھەرەو زوی و کۆمەکییە و نەشونوما کردن و پێگەشتن و کامل بوونی ئەو قوتابخانە یە بە شێوەیەکی فراوان و ھەمەلایەن پشتگۆی دەخری، کە ئێنکار ناکری ئەو ھەولە کۆمەکییەدا مامۆستا (گۆران) دەوریکی بالایی لە پال دەوری (شیخ نووری) دا ھەبوو.

کە شیخ نووری پێشەوای تازەکردنەووی شیعری کوردییە، ئەو مانای وانییە ئەو پێشەوایەتیە لەسەر ئەو بنچینە یە دروست کرابی، کە بێتە کۆسپ و تەگەرە لە بەردەم داھینان و ئیتر کەس نەیتوانیبی و نەبوترای ئەو تێپەڕینی. یان پێشەوایەتیە کە داھینانی کەس بسپرتەو، بە لکو پێشەوایە لە دۆزینەووی ئەو رێگایە و رێچکە بەستن بۆی. ئیتر باسی ئەو ناکەم لەو رێگایەدا چەند پێچ و پەنا و کووچە و کۆلان و جادە ی تێدا دەدۆزرتەو، چونکە رێگای داھینان، رێگایەکی بێ کۆتایی و بێ برانەوویە، تا زیاتر بە دوایدا بگەرێتی و بە دوایدا بچی ھێشتا ھەر کەمە. رێگای داھینان کۆتەر رێگایەکی نییە دەرچوونی نەبیت، ئەگەر داھینان دەرگایەکی ھەبێ داھینەریکی بیکاتەو، لەو دەرگایەو دوو دەرگای دیکە دەدۆزیتەو، کە داھینەریکی دیکە دیت یەکیەک لەو دوو دەرگایە ھەلدەبێژی بیکاتەو، چوار دەرگای دیکە دەبینی و بەم جۆرە تا نەدەمیزاد خولیا

و ئاواتیکی مابێ جیبەجێ نەکرابی و نەھاتبیتە دی لە داھینان ناکەو، تا یەک شت مابێ لە پاشەرۆژ و چارەنووسی خۆی نەیزانی، لە پرسسارکردن و سۆراخ و گەران و موغامەرە کردن ناکەو و ناسرەو، بۆیە ئەگەر (شیخ نووری) دەرگایەکی بەسەر دنیای پەلکەزێرنەیی تازەکردنەو دا کردبیتەو و دوو دەرگای لێو بینی، ئەو مامۆستا (گۆران) وەک شاعیرێک کە چەسپینەری ئەم بزووتنەوویە ئەگەر لە یەکیەک لەو دوو دەرگایە (شیخ نووری) دۆزبویەتیەو، روانیبیتی بۆ دنیای شیعەر، ئەو چوار دەرگای دیکە ی بەسەر شیعری تازە ی کوردیاندا کردووەو. ئیمەش لێردا تەنیا مەبەستمان ئەوویە رچەشکینی و دەرگا کردنەووە بۆ لای (شیخ نووری) بھینەو، چونکە دەستپێشخەری، تۆمارکردنیکی مێژووییە، بەلام داھینان خۆنی مێژوو و جوولینەری ئەو مێژووویە. شیخ نووری ئاسۆیەکی تازە ی لە بەردەمی شیعری کوردیدا کردەو، کۆمەلە شاعیر بۆ ئەو ئاسۆیە کەوتنە ئەسپ تاودان، بێگومان جۆری ئەسپەکانی ئەو شاعیرانە سواری بووبوون لە گەل چۆنەتی راکردنیان بەرەو ئەو ئاسۆیە جیاوازە، ھەیانە ئەسپەکی خۆشڕۆ بوو، ھەشیانە ئەسپەکی سست رۆ بوو، ئەمەیان باسیکی سەرەخۆیە و بۆ جیاکردنەووی ئەو دوو دەستە شاعیرە پێوستی بە لیکۆلینەووی تێروتەسەل و زانستی ھەبە.

شاعیرێک لە دەلاقی داھینان و بەخششی خۆیەو تەماشای دەکری و لە چوارچێوە ی بارودۆخی مێژوویی خۆی باسی لێو دەکری. ئەو دەستپێشخەری مێژووییە لێ دەرکە ی کە (شیخ نووری) کردوویەتی، دەنا ھەریەکیان زۆر و کەم خاوەنی پلە و پایە ی شاعیری خۆیان. بەرھەمەکانیان باشتین وەرانی ھەموو قسە یە کە. لیکۆلینەووی ورد و ھێمنانە بۆ دەستنیشانکردنی پایە ی ھەریەکیان ئامانجی سەرەکی نووسینی پاک و بێ مەبەست و زانستیە. تەنیا مەبەستی ئیمەش لەو نووسینەدا دەرخیستی لایەنە مێژووییە کە مامۆستا (گۆران) بەو پەری لە خۆبووردە ی و بێ فیزییەو دەستی بۆ راکیشاوە، پێوست ناکات چێتر تەمومر بەخیرتە سەر رووی ئەو حەقیقەتە کە (شیخ نووری شیخ سالح) یە کە مین شاعیری کوردە، بەردی بناغە ی تازەبوونەووی بۆ شیعری کوردی داناو، ئەو ئەزمونە ی شیخ نووری چەند گەرە و قوولە یان چەند بچوو و تەنکە، ئەمەیان نابێ تیکەلی ئەو مەنھەجەمان بکەین، چونکە بەروردی نیوان مێژووی ئەو دوو شاعیرە لە روانگە ی شیعەرەکانیانەو ئەم لایەنە روون دەکاتەو، ئەگەرچی بە پیتی داوونەری بەروردکاری ناکری دوو شاعیری میللەتیک بەروردیان لە نیواندا بکری، بۆیە دلێم لە روانگە ی بەرھەمەکانیانەو، چونکە مەزووعیەت بە تەنیا قسە فری دان

نیبیه، ئەوەندە تییۆر و پراکتیکە، ئەوانە ویستوویمانە لە شاعیرایەتی (شیخ نووری) کەم بکەنەوه من لە لای خۆمەوه ئەو کەسانە بەنامەوزووعی دەزانم، چونکە بەرھەمیکی کەمی (شیخ نووری)یان لە بەردەستدا بوو و ئەو بەرھەمانەش کە زۆریان لە پۆژنامە و گۆڤارەکانی سالانی (۱۹۲۰) بەرەو ژوووتر بلاوکراونەتەوه، زۆر بەدەگمەن ھەولیان داوہ ئەو گۆڤار و پۆژنامانە بپشکنن و بەئموونە شیعەرەکانییبەوہ بینە میدانی ڕەخنەگرتن و لیتکۆلینەوہوہ، زۆریە ئەوانەش قسەکانی یەکتریان وتووہتەوہ. ئەوانە لەسەر ئەو قۆناغە دەنووسن، نابج ئەوہش لە بیر بکەن کە (شیخ نووری) کارتییکردنی بەسەر مامۆستا (گۆران) یشەوہ ھەبووہ، ئەوہتا خۆی دەلێ: (یان ئەو جۆرە شێوازەیان تیا کراوہ بەسەر مەشق کە مامۆستا (م. نووری) و ھاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەر دەمێکی سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیعری کوردیی ناوچەیی سلیمانیا پێ تازە کردوہ) (۱۱) ئەو سەرەتایە شێخ نووری تۆماری کرد، ھەرگیز لە بیر و یادێ میژوو ناسپێتەوہ، با زۆر کەسیش ھەبن بیانەوی ئەو حەقیقەتە بسپرنەوہ.

رەنگە زۆر کەس ھەبێ شیعری (شیخ نووری)یان بەدل نەبێ، بەلام دەبێ ئەوہ بزائن کە شێخ نووری، گۆلیکە بۆنی لە گۆلەکانی پیش خۆی جیا، کە لەو سەر دەمەدا باخچەیی شیعری کوردی زۆر پێویستی بەو جۆرە گۆلە ھەبوو، بەوہی دەنگێکی جیاواژە لە دەنگی شاعیرانی پیش خۆی و پەنجەرەبەکی تازەیی بەسەر شیعری کوردیدا کردوہ و ناسۆبەکی تازەیی لێ بەدی کرد. ھەر چۆنیک بیت (شیخ نووری) لە دنیا شیعری کوردیدا دەستی داہە تاقیکردنەوہیەک، دەبێ سەری پێز و خۆشەویستی بۆ دانەوینن. ئەگەر مامۆستا (گۆران) لە دوا سببەکانەوہ ھاتبێ ئەو ئەزمونەیی درێژە پێدایێ و قوولێ کردبیتەوہ یان لە شێخ نووری شاعیرتر و ھونەر مەندتر بیت و زبەرەکانەتر ساتوسەوای لەگەڵ ئەو کیشەیی تازەبوونەوہیە کردبێ، ئەوہ ھیچ لە مەسەلە کە ناگۆرێ و ھەک ڕچەشکینیتیک ھیچ لە نرخی شێخ نووری کەم ناکاتەوہ، بگرە دەتوانین بەھۆی زۆری داھینەرەکانمان زیاتر مەسەلەیی میللەتەکی خۆمان دەوڵە مەندتر و فراوانتر بکەین، چونکە میللەتێ تا داھینەری زۆرتر بێ، ئەوہندە زیاتر خواوہنی مەسەلەییە. میللەتێ بێ داھینان، میللەتییکی مردووہ، گۆرەپانە کەش ئەوہندە فراوانە کەس جیتگەیی کەس ناگرێ.

کە دەلێین (شیخ نووری) شاعیرێکمان بێر دەکەوێتەوہ کە لە میژووی ئەدەبی کوردیدا

(۱۱) بەھشت و یادگار - گۆران - چاپخانەیی مەعاریف - بەغدا - ۱۹۵۰ - ۱۲۶۹ لەسەر ئەرکی
عەلەدەدین سەجادی لە چاپ دراوہ سەرەتا ل ج.

نرخی کەم نیبیه، بەوہی پێوہندیبەکی توندوتۆڵ و زیندووی بەقۆناغیکەوہ ھەبێ، ئەگەر بەرھەمی بکەوێتە بەردەستان، رەنگە زۆر بریاری بەپەلەیی نووسەرەکان بگۆرێ و ببیتە کەرەسەیک تا پتوہری راست و دروست شوینی پتوہری ھەلە بگریتەوہ و راستیان بکاتەوہ. یان ببیتە ھاندەرێک رووی گەش و رووناک و راستەقینەیی شێخ نووری دەریخات، بەبێ ئەوہی کەس بیکاتە پرد بۆ پەربنەوہی بیرورای وا کە لەگەڵ پایەیی شاعیرێک نەگۆجێ کە سیمای قوتابخانە و رێبازتییکی تازەیی لە شیعری کوردیدا دروست کردوہ!

ھەندیک لە نووسەرەکان و پۆژنامەنووسان لەجیاتیی ئەوہی بنووسن (قوتابخانەیی شیعری نووی) دەنووسن (قۆناغی گۆران) و مامۆستا (گۆران) بەسەرەتای نوێکردنەوہی شیعری کوردی و سەرۆکی ئەو قوتابخانەییە دادەنێن، بەمەش حەقیقەتییکی میژوویی بەھەلە دەنووسنەوہ، ئەوانە پێ بزائن یان نەزانن میژووییەکی نزیکی دەشیوینن. ئەم پرپارەش تێنەگەیشتنە لە زاراوہی (قۆناغ) و (قوتابخانە)، چونکە (قۆناغیک) یان (قوتابخانەیک) بەتەنیا یەک کەس دروستی ناکا. لە لایەکی دیکەوہ پشتگۆی خستن و دوورکەوتنەوہیە لەو پرپارەیی مامۆستا (گۆران) کە بەو پەری راستگۆیی و بێ فیزیی دان بەو راستییە میژووییەدا دەنێ و جیتگیری دەکات و وابزانم بەکەسیش ھەلناوہشیتەوہ. ئەوہتا خۆی دەلێ: (نووسەر و شاعیرانی ئەوسا، بەتایبەتی شێخ نووری و رەشید نەجیب و من کە پێکەوہ بەئەدەبی تورکی مۆتەئەسیر بووین و پێکەوہ ئەماننووسی، بەلام تەنھا شێخ نووری شیعەرەکانی بلاو ئەکرەوہ و من بلاوم نەئەکرەوہ و ئەم لەم بارەییوہ نیشاطی دەردەکەوت، و ئەدەبی تورکی قوتابخانەیی شیعری تازەیی تیا پەیدا بووہو. کە پێیان ئەوترا (ئودەبای فەجری ئاتی) لەوانە (توفیق فیکرەت) و (جەلال ساھیر) بوون. وە ئەدیبتییکی تری تورک کە (عەبدولرەحمان خالید)ە، ئەگەرچی لەم کۆمەلە نەبوو بەلام ھەرپێی مۆتەئەسیر بووین. کەوابێ ھەموومان بەیەکەوہ ئەمان روانییە یەک کلاو پۆژنە، بەلام ئەتوانرێ بەشێخ نووری شێخ سالح بووتری سەرۆک، بەھۆی:

یەکەم: زۆریی بەرھەمی.

دووەم: بلاوکردنەوہی بەرھەمەکی کە بێگومان تەئەسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی. (۱۲)

(۱۲) پروانە گۆڤاری بەیان، ژمارە (۲)ی شوپاتی ۱۹۷۱، دانیشتنیک لەگەڵ گۆراندا، نووسینی
عەبدولرەزاق بێمار.

ماموستا (گۆران) خۆی ئەو میژووێ دەستنیشان نەکردوووە کە بەیەکەوێ روانیوانەتە یەک کلاورۆژنە و ئەوانە لەسەر (شیخ نووری) و (گۆران) ییشیان نووسیوە دیسان ئەمەیان روون نەکردوووە، واتە تەئسیرەکە لە پیتش سالانی (سی) بوو یان لە پاش (سی) یەکانەو بوو. یان کارتیکردنی ئەدەبی تورکی بەسەر ماموستا (گۆران) لە سەرەتاوە یەکسەر لە ڕێگەی خۆتندنەوەی ئەدەبی تورکییەو بوو یان بەهۆی (شیخ نووری) یەو بوو، چونکە ماموستا (گۆران) لە سەرەتای (بەهشت و یادگار) دا نووسیویەتی: (یان ئەو جۆرە شێوازەیان تیا کراوە بەسەر مەشق کە ماموستا (م. نووری) و هاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەرەمێکی سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچەی سلیمانیا پێ تازەکردووە) لەم قەسە یەدا ئەو دەردەکەوێ کە لە سەرەتاوە تازەبوونەو کە بەهۆی (شیخ نووری) یەو ناسیووە و لەو قۆناغەدا لاسایی شێوازەکە ئەوێ کردوووە، چونکە لەوکاتەدا هیشتا خۆی دەستی نەگەشتوووە سەرچاوەی ئەدەبی تازە تورکی و لەو ماوەیەدا ئاسۆی ڕۆشنبیری و ئەدەبی لە بەردەمدا ئەوەندە فراوان نەبوو، تا سالانی (سی) و بەرەو ژوور لە ڕێگەی زمانی تورکی و فارسی ئاسۆیەکی فراوانتری لە بەردەمدا کرایووە و لەسەر ئەزمونی شاعیرانی دەروپشت وەستا و بەقوڵی لێی وردبوووە. ئەو دەلی: (م. نووری و هاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت) واتە لەوکاتەدا ئەوان وەریان گرتووە، ئەمی تێدا بەشدار نەبوو، ئەگەر نا دەبایە بیوتایە (وەرمان گرت و...)، جگە لە ماموستا (ڕەفیق حیلمی) و (گۆران) کەسی دی بای ئەوێ نەکردوو و ئیشارەتی بەو نەداوە کە لەو سەرەتایەدا ماموستا (گۆران) لە ژێر تەئسیری شێوازی (شیخ نووری) دا بوو. دواي سالانی سییەکانیش (شیخ نووری) لەو سوود وەرگرتن و بەرھەم بەخشینە دوور نەکەوتوووە. ماموستا (ڕەفیق حیلمی) لە پاش سالانی (سی) یەو هیچ دەواریک لە تازە کردنەویدا بەشیخ نووری پەوا نابین، لە کاتیکیدا ئەو دوو شیعری لە کتیبە کەیدا (شیر و ئەدەبیاتی کوردی) بەئموونە شێوازی تازە دەیانخاتە روو و باسیان لێو دەکات، لە پاش سییەکانەو نووسراون. کەواتە شیخ نووری لە دواي (سی) یەکانیش لە بەخشش و تازەبوونەو بەردەوام بوو.

ئەگەر ماموستا (گۆران) لەو قەسە یەدا (بەیەکەوێ ئەمانیوانی یەک کلاورۆژنە)، مەبەستی پیتش سییەکان بیت، ئەو دیسان دانی بەویدا ناوە کە بەرھەمەکانی (شیخ نووری) (تەئسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی) بەپیتی ئەو تۆمارکردنە میژوووییە،

(شیخ نووری) شاعیریکی لە پیتش ماموستا (گۆران) ئەو بنەمای ئەدەبی ئەو سەرەمەیی شەقاندوو، بەهۆی تەمەن گەورەیی بی، یان ھەر ھۆبەکی دیکەو، دەستی وەشانوو و بەشدار ی هاوڕێ شاعیرەکانی دواي خۆشی کردوو. ئەم قەسە یەشمان هیچ پیتی لە گەورەیی شاعیریکی وەک ماموستا (گۆران) نەگرتوو، بەلکە ماموستا (گۆران) پاش بیا بەھۆی دەکرد ئەو راستییە بەو جۆرە بیریتەو لای خواوەنەکی. ئەگەر پڕوامان بەمەنتیقی پیتشکەوتن بی، دەبی شاعیرانی دواي (شیخ نووری) و (گۆران) لاسایی ئەوان نەکەنەو، پیتوستە وەک چۆن ماموستا (گۆران) چەند چینیکی خستە سەر تەلاری شیعری کوردی، ئەوانیش بەردەوام بن لە خستەسەر و لەو خەرمانە ی زیادکەن و پەری پێ بدن، تا بتوانن بنەمای زیندوویتی و ڕەسەنایەتی لەناو ئەدەبەکەمان بپارێزن. وەک چۆن ھەموو روانییکی تازە بۆ ژیان پیتوستی بەداهینان و داهینەری خۆی ھەب، بەو شێوہەش زەمان و سەرەمەیی تازەش پیتوستە داهینان و داهینەری خۆی ھەبی. ماموستا (ڕەفیق حیلمی) ییش ھەر پای وایە کە دەلی: (بەم شیعەرە تازانەدا ئەو بەبیردا دیت کە دوور نییە ھەندیک لە شاعیرە لاوەکانی ئیمرو و یا شاعیرانی تری دواوژ بگەن بەرزترین پلە ی ویتەوانی) (۱۳).

ئەوانە ی بیانەوێ لەمەولا لەسەر قۆناغی ڕاپەریوی شیعری ئەو قۆناغە بنوسن، ئەگەر خۆیان لە مەزووعیەت تەو لا نەکەن دەبی دان بەو راستییەدا بنین کە (شیخ نووری شیخ سالح) ڕچەشکین و سەرکردە ی ئینقلابی شیعری کوردی ناوچە ی سلیمانی بوو، لە چارەگی یەکەمی سەدە ی بیستەم و سالانی بەرەو دواي. کە دەلیین (شیخ نووری) سەرکردە ی ئەو ئینقلابیە، لە خۆمانەو ئەو قەسە ی ناکەین و بەگۆترە کاری و لە رووی عاتیفە یەکی ساویلکانەو بەرپارە کە دروست نەبوو، ئەو تە شاعیریکی وەک (پیرەمێرد) کە لە ناو ئەدەبیاتی تورکیدا کۆلاو و یەکیک بوو لەو شاعیرانە ی تاموچیتزی شیعری تازەیان کردوو، لە ڕێگای زانیی زمانی تورکی و ئاگادار بوون لە ئەدەبیاتە کە ی و تەنانت ژیان و گۆزەران بەسەر بردن لەو مەلەبەندە ی بزوتنەو کە بەھۆبەو بەرپا کراو و شاعیرە نوێخوازە کاتمان لە کاریزی ڕۆشنبیری ئەوتیان خواردوو تەو و لەگەل ئیقاغە تازەکە ی گونجاو بەم جۆرە وەرامی نامە یەکی شیعری (شیخ نووری) داو تەو:

(۱۳) گۆقاری پیتشکەوتن: ژمارە (۱) ی سالی (۱) شوباتی سالی ۱۹۵۸، وتاریک بەناوی (ئینقلاب لە شیعری کوردی)، ڕەفیق حیلمی.

شووکری خوا ئەکەم که له نووری کوژاوهوه
پرشنگی جوانی شیعری و ئەدەب کهوتە ناوهوه
(نووری)! بەنووری ئیوهوه زۆلمەت لادەچی (١٤)
(پارەب) ی! ئەم زیایە نەبێ قەت بە چاوهوه

شیخ نووری ئەرکەکانی وەک شاعیریکی ئەو سەردەمە زۆر بووه، بۆیه له پال شاعیرایه تی، لیکۆلینەوهی نووسیوهوه به کاروباری رۆژنامه نووسییهوه خەریک بووه، جگه له وه رگتیران و چالاکی کۆمه لایه تی و سیاسی، واته تهنیا به هره و توانایی خۆی له بواری شیعردا تاقی نه کردووه توه و تهنیا بۆ شیعری نه ژیاوه. ئەو قسه یه م پینه کردنی ئەوه نییه که بۆچی شیخ نووری به رهه می زۆرتر و پوخته تری نه داوه به دهسته وه، چونکه موغامه ره کردنه که ی (شیخ نووری) له میژووی ئەدهبیاتی کوردیدا نرخیتکی گه وه ی هه یه، که له پاش ئەو مامۆستا (گۆزان) زیاتر به هره و سه لیه ی شیعری خۆی پێ بگه یه نی یان ئەم بارودۆخیتکی تایبه تی و گشتی زیاتری بۆ پرەخسی و له (شیخ نووری) زیاتر به رهه می پوخته تر و هونه ری تر بدا به دهسته وه، ئەمه شتیکی سه یر نییه، به لکو ده ستوو و یاسای ژبانە و هه ر ده بی و ابی، نه ک پیتشه وایه تی شیعری کوردی له شیخ نووری سه نه رتته وه و وا له خوینەر بگه یه نری که شیخ نووری شاعیریکی ره سه ن نه بووه و هه ر خه ربکی لاساییکردنه وه بووه و به قوتابی و موریدی (قوناعی گۆزان) یشی رانه گرن، له کاتیکدا هه ردووکیان ته قه للا ده ری خو شکردنی یه ک زه مینه و رتگان.

له ئەنجامی ئەو وردبوونه وه یه دا، ده گه یه نه ئەو سه ره نجامه که شیخ نووری شایح به پیتی بیروپای مامۆستا (گۆزان) و (ره فیق حلیمی) و که سانی رۆشنبیر و شاعیری دیکه ی ئەو سه ردەمه، تازه بوونه وه ی شیعری کوردی له سه ر ده ستی ئەو هاته کایه وه. شیعری کوردی له سه ر ده ستی (شیخ نووری) دا به ره وه هه وارێکی دی رتگه ی مه به سستی گرتە بهر. له پاش سالانی سییه کانی شه وه چه ند شاعیریکی دی که وتنه هه نگاونان بۆ ئەوه ی خوینی زیاتر بدنه ئەو بزوتنه وه تازه یه وه. ئەو شاعیرانه ش هه ره که یان به جوړیک و به پیتی شتوازی خۆی به ره وه پیری ئەو تازه بوونه وه یه چون که سه ره تاکه ی (شیخ نووری) راپگه یاند و له سه ره تاوه ئەو شاعیرانه به کارتیکردنی هۆنراوه کانی ئەو شاعیران

(١٤) رۆژنامه ی ژین، ژماره (٦٢١) ی سالی (١٥)، (١٥) ی صفر ١٣٦٠هـ، جیاوازییه کی له گه ل ئەمه یان هه یه و هه ر ئەمه شی داوه ته مامۆستا ره فیق حلیمی له کتێبه که یدا بلاوی کردووه توه.

ده نووسی، له سه رووی ئەو شاعیرانه ش مامۆستا (گۆزان)، که خاوه نی به هره یه کی گه وه بوو، توانی روانینی خۆی بۆ مه سه له ی تازه بوونه وه قوول بکاته وه. به ده رکه وتنی ئەو له دوای سییه کانه وه و پتگه یانندی که ره سه کانی ده ربینی شیعری خۆی، هه ولتیکي زۆری دا بۆ جتگیر کردنی (ئه زموونی شیعری تازه) و به ره وه مه یین و پتگه یشتن پالی پتوه نا. هه ر له و کاته شدا که شیعری کوردی تازه مان خه ربک بوو پتیی ده گرت، چه ند شاعیریکی دیکه ش له ژتیر ته ئسیری ئەو که شه وه وا شیعرییه تازه یه دا که به جووته تا ئەو کاته (شیخ نووری) و (گۆزان) دروستیان کردبوو، که وتنه کنه و ته قه للا و هاتنه مه یدانه وه. ئەوانیش شاعیری به توانا بوون و توانییان به هره و سه لیه ی شیعری خو بان سه لمێتن. به سه ره له دانی ئەو ده سته شاعیره و به شداربوونیان له کوژی تازه بوونه وه که، زیاتر تازه بوونه وه که وه ک (دیارده) یه ک له ناو شیعری کوردیدا ره گاژۆ بوو، ئەم رتبازه له لایه ن خوینەرانه وه زیاتر له جارێ لێ درایه وه و جمهووری خۆی بۆ دروست بوو، له کاتیکدا له سه ردەمی شیخ نووری ئەو جمهوور و ره واجه ی نه بوو. ئەو ده سته شاعیره یه که م جار به ته ئسیری شتوازی (شیخ نووری) و پاشان (گۆزان) و له دواییشدا به سه رچاوه و چاووگه کانی تازه بوونه وه یان زانی و بینیان پتوه نا.

هه ر له و کاته وه که شیخ نووری سه ره تای شیعری تازه ی کوردی دامه زراند، تا ئەو رۆژه ی (تازه کردنه وه) که بووه (دیارده)، تا قمتیک شاعیر که وتنه خو پتگه یانندن و قوولکردنی ئەزموونیان له لا بووه خولیا. هه ندیک له و شاعیرانه توانییان رۆژ له دوای رۆژ زیاتر خو بان پتیی بگه یه نن و ئەسته یه ری به هره یان بدره وشیتته وه و بجر بویتنی. هه ندیکیشیان ده رفه تی خو پتگه یانندن و پتیکه وتنیان بۆ ساز نه بوو، ئیدی یان له نیوه ی رتگا وازیان هیتا، یان به به خشی خو بان رازی بوون و نه یان توانی له وه زیاتر خو بان تپه رتین.

شیخ نووری شوینی له سه ر نه خشی تازه بوونه که هه ر چه نده بیت، ئەوه نده ی به سه که خاوه نی چه ند پارچه شیعریکی زیندووه، میژووی ئەده بی کوردی به چه له نگیه وه له لایه ره کانی خویدا تواماری ده کات و ده بنووسیتته وه، ئیدی ئتیمه چ کارمان به وه وه هه یه وه زیفه ده رفه تی داوه یان نه داوه شتی زیاتر و باشترمان بداتی. ژبان بۆ هه ره که ییک به جوړیک ده یگرنجیتنی، زۆر جار داوا کردنی شتی گه وه تر و باشتر له ئاده میزاد، یان ره مل لیدان بۆ پاشه رۆژی به کاریکی ره وا نازانم، چونکه ژبانی تایبه تی شاعیره که مو لکی خو به تی و به پیتی قه ناعه تی خۆی ته سه رووی پتیه ده کات. شیخ نووری توانایی هه ر

چەندىك بەسەر شىعەردا شكابى و ھەر چۆنى بووبى، ھەر ئەوئەندەى بۆرەخساوھ كە پىشكەشمانى كرووھ، ئىمەش لەسەر ئەو بەرھەمانەى لە بەردەستمانە راى خۆمان دروست دەكەين، ئەوئەى ئىمەش مەبەستمانە مېژوو نەشپواندە، كە ئەمە حەقىقەتتەكە لە نرخی مامۆستا (گۆران) كەم ناكاتەوھ، تەنانت بەراوردكردنیش نىبە لە نىوانيان. مامۆستا (گۆران) لە چاوپىكەوتنەكەيدا وەك دەربارەى (عەبدوولرەحمان بەگى نفوسوس) وتى: (بەلام لە دواييدا وەستا و تطورى نەكرد) دەيتوانى ئەمەش بۆ شىخ نوورى بلتى، بەلام مامۆستا (گۆران) لە نرەكەوھ لە بەھرە و دەسەلاتى شاعىرى (شىخ نوورى) گەيشتووھ بۆيە ئەمەى نەگوتووھ!

جارتكى دى دىمەوھ و پىن لەسەر ئەو دادەگرم كە شىخ نوورى لە ئەنجامى ورد بوونەوھ و تىگەيشتن و دىراسەكردنەوھ شىعەرى كوردى تازه كرووھتەوھ. ئىشەكەى ئىشيتكى ھەرپەمەيى نەبوھ رىكەوت پىنى ناساندىن، بە ھۆشيارى و پرووناكبرىيى خۆى زەمىنەى بۆ خۆش كرووھ و خۆى لە سىمايەكانى شىعەرى تەقلیدى راپسكاندووھ و بەرەو بەكارھىنانى كىشى تازه و يەكىتى بابەت و قافىيەى مەسنەوى و زمانى تازه و دەرپىنى ھونەرى (بەوتنە) پەلى ھاويشتووھ و يەكەم ئەزمونى شىعەرى تازهى وەك بەردى بناغە بەناوى خۆبەوھ لە لاپەرەيەكى تازهى مېژوو ئەدەبەكەماندا نووسىوھ. مامۆستا (گۆران) يش بەئايديولۆژىيەتى داھىنان و شىعەر نەمرەكانىيەوھ دەچىتە رىزى شاعىرە پىشكەوتنەخواز و نەمرەكانەوھ، ئەگەر رەخنەگرى كارامە و ھونەرمەند و داھىنەر ھەبىت، ئەوھ دەتوانى پايەيەكى زۆر لەوھ گەورەترى بۆ دابنى و لە دنياى داھىناندا جىگەى بۆ بكتاھوھ. پىوبىستى بەوھ نىبە لە شاعىرىك بدرىت و نرخی كەم بكرىتەوھ تا دەورى ئەو لە گۆرەپانەكە گەورەتر ديار بى. ھەموومان دەزانين رۆژ نىبە سەدان كەس سەر بەھەمان ئايديى مامۆستا (گۆران) نەمى، بەلام كەسىيان لەبەرئەوھ داھىنەر نين، وەك ئەو ناويان لە كوولەكەى تەرىشدا نامىنى. ھەندىك تەنيا لە دەلاقەى ئايديولۆژىيەوھ دەرواننە مامۆستا (گۆران) و ھەر لەو رووھشەوھ بەشاعىرى دەزانن، ئەم جۆرە بىنەش - كە بىنىنى يەك چاھ - زىبانى زۆر لە ئەدەب و بزوتنەوھى داھىنانمان دەدات. دەنگى نارەزايىش بەرانبەر بەوانە بەرز دەكەمەوھ كە دەيانەوئى ھۆيەك بدۆزنەوھ - بچووكىش بىت - تا لە نرخی مامۆستا (گۆران) كەم بكەنەوھ، چونكە لە لاىك ئەوانە ئاسنى سارد دەكوتن و لە لاىكەى تىشەوھ خۆيان شەرمەزارى مېژوو و پاشەرۆژ دەكەن. بەھىچ شىوئەيەكيش لەگەل ئەوھدا نىم (شىخ نوورى) بكرىتە دار دەستى بۆ لىدان و كەم كروئەوھى نرخی مامۆستا

(گۆران)، چونكە ھەردووکیان دوو شاعىرن و ھەربەكەيان كەسايەتى خۆيان ھەبەو ھىچيان پىوبىستىيان بەو جۆرە شىواز و رىگايانە نىبە و كەسىيان نايانەوئى لەسەر خوانى شاعىرايەتى ئەوھكەى دىكەيان بخوات.

گرنگترين شت بەلامى مەنەوھ ئەوھبە رەخنەگر و لىتوتۆرەوھ دلپاك و نىبەت پاك بىت، ناپاكى لەگەل (مېژوو) و (حەقىقەت) و وىژدانى خۆى نەكات و ھەر شتەى لە خانەى خۆى دابنى و مافى خۆى بداتى، ئەوساكە گرنگ نىبە، خەلك چۆن باسى دەكەن و چۆنى لى دەلین و پاداشتى بەچى دەدەنەوھ. وا جارئ مەوزووغيەت ئەوھى لى داوا كروم بلتىم: ھەر شاعىرە كە لە قوناعى لاسايىكردنەوھ دەردەچى و دەبىتە خاوەنى كەسىتى و شىوازی خۆى، دەبىتە خاوەنى (قوتابخانە) يەك، رەنگە لە قوناعى سەرەتای شىعەر وتنى زۆر شاعىراندا دواى ئەو قوتابخانەيە بکەون و بۆ ماوھيەك لاسايى شىوازی ئەو شاعىرە بکەنەوھ، بەلام ئەوھ تا سەر نىبە و ھەر ئەوئەندە شاعىرەكە دەنگى خۆى دۆزىبەوھ و كەسىتى شىعەرى خۆى دروست كرد، ئىتر ئەو شاعىرە بەوھ قايل نابى بىتە قوتابى لە ھىچ قوتابخانەيەكدا، چونكە ئەو كاتە دەيەوئى بەدەمى خۆى ھاوار بكات، نەك بەدەمى كەسىكى دى، بەلئوى خۆى زەردەخەنە بىگرئ و بەچاوى خۆى فرمىسك ھەلپىژئ و بەبرىنى خۆى ئازار بچىژئ، بۆيە (شىخ نوورى) و (گۆران) دوو قوتابخانەن، واتە دوو كەسىتى شىعەرى جىوازان، دوو دەنگن لە كەسىتى و دەنگ و رەنگياندا ھەندى شتى ھاوبەش ھەيە، بەلام ئەو شتە ھاوبەشانە تۆزقالتى كەسىتى ھىچ كامىكىيان ناسرىتەوھ. ھەر ئەو (شتە ھاوبەشانە) كە ھەربەكەيان بەشئوھ و رىوېرەسم و شىوازی خۆيان وتويانە سىماى قوتابخانەى شىعەرى تازه دروست دەكەن، بەبى ئەوھى دەورى شاعىرانى دىكەش لە دروستكردنى ئەو سىمايانە فەرامۆش بکەين. ھەر رايەكى پىچەوانەى ئەو رايە بدرىت، تىنەگەيشتنە لە چەمكى (قوتابخانە).

دەبىلئەمەوھ مەسەلەى رچەشكاندن، پىوئەندى بەدەستپىشخەرى و تۆماركردنە مېژوو بىبەكەوھ ھەيە و دوورە لە مەسەلەى بەراوردكردن. ئەمەشيان مەوزووغيەت ناچارم دەكات شتى نەلئىم پىچەوانەى رايەكەى مامۆستا (گۆران) بىت، لەوھى كە (شىخ نوورى) بەرچەشكىن يان باشتر وايە بلتىم: بە (سەرۆك)ى ناو دەبات، ھەر رايەكى پىچەوانەى ئەو رايە بنوسرىت، خۆ بەدوور گرتنە لە حەقىقەتتەكى مېژوو بى ئاشكرا و روون!

شیخ نووری نوبخواز و سەردەمەکی

له چاره‌کی به‌که‌می ئەم سەده‌یه‌دا، کوردستانی خۆمان وه‌ک سەر‌تا‌پای عیراق له‌بەر زه‌ری چه‌وسانه‌وه و ژێرده‌سته‌یی ده‌ینالاند. به‌هۆی هه‌له‌وه‌شانه‌وه و لێک دا‌په‌چرانی ئەندامه‌کانی له‌شی ئی‌م‌پ‌راتۆریه‌تی عوسمانی و له‌پاش‌شکان و سەرنه‌که‌وتنی خۆیان و هاو‌په‌مانه‌کانیان له‌جنگی به‌که‌می جیهانی‌دا (۱۹۱۴-۱۹۱۸) و سەرنه‌که‌وتنی به‌ری ئینگلیز و سوێد‌خۆرانی، ئینگلیزه‌کان له‌شکریان کرده‌ سەر عیراق و به‌ناوی رزگارکردن و سەربه‌خۆیی‌یه‌وه به‌هه‌موو فرتوفیلتیکه‌وه توانییان له‌سالی (۱۹۱۷) وه‌ عیراق بخه‌نه‌ ژێر رکیفی خۆیان‌وه؛ به‌لام ئەوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو هه‌یزه‌کانی ئینگلیز له‌ زۆری ناوچه‌کانی کوردستاندا له‌سەر ده‌ستی هه‌یرشی مه‌ردانه‌ی میله‌تی کورد تیک شکێنران و به‌توندی به‌ریه‌چ درانه‌وه و تییان گه‌یه‌نرا که میله‌تی کورد له‌جه‌وه‌ر و نیازی گلاویان گه‌بشتوه و ئەوه‌شی بۆ دووپات‌کردنه‌وه که به‌هیچ شێوه‌یه‌ک چه‌ز به‌ژێرده‌سته‌یی ناکه‌ن. ئەم له‌روو هه‌له‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ش له‌لا‌په‌ره‌ پ‌ر‌ش‌نگ‌داره‌کانی میژووی هاوچه‌رخ‌ی گه‌لی کوردماندا نووسرا، که به‌که‌مین راپه‌رینی چه‌کداری میلیلی بوو به‌رووی داگیرکه‌رانی ئینگلیزدا، چونکه به‌که‌م میله‌تی ئازادبخواز بوو، ته‌ف‌رده‌ان له‌گه‌لی دادی نه‌دا و به‌که‌م میله‌تی جه‌سور بوو له‌م رۆژه‌لاتی نزیکه‌دا بانگی به‌رگری چه‌کدارییان دژ به‌ئینگلیزه‌کان ر‌اه‌یشت و ته‌قه‌یان له‌ هه‌یزه‌کانی کردو سه‌لمان‌دیان که ده‌کرێ له‌گه‌ل به‌هه‌یزترین ده‌وله‌تی ئی‌م‌پ‌ریالیستی داگیرکه‌ر شه‌ر بکری. میله‌تی کورد ویستی وه‌ک هه‌موو گه‌لانی دنیا راپه‌ری و داوای مافی چاره‌نووسی خۆی بکات، له‌و کاته‌شدا خه‌باتی میله‌تانی ژێرده‌سته له‌ زۆر شوێنی دیکه‌ی ئەو جیهانه‌ پان و پۆره له‌ ئارادا بوو، که به‌ته‌ئسیری شوێشه‌ مه‌زنه‌کانی جیهان که‌وتبوونه کارکردن، له‌سه‌رووی ئەوانه‌شه‌وه شوێشی ئۆکتۆبه‌ر بوو. موونه‌وه‌رانی ئەو سەردەمه‌ش به‌هۆی بلاو‌کردنه‌وه‌ی (بیری نوێ) له‌ کوردستاندا رۆلێکی چاکیان گه‌ی‌را، له‌ جۆش‌دانی خه‌بات و جوولاندنی زیاتری هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ لایان.

گومان له‌وه‌شدا نییه‌ پاشماوه‌ی پیاوه‌کانی داموده‌زگای پێشوو، که هه‌له‌ویستی سه‌یر کردن هه‌له‌ده‌بێژین، هه‌له‌په‌رستان و کۆنه‌په‌رستانی ناو‌خۆ یارمه‌تی ئەو هه‌یزه‌یان ده‌دا و چه‌زبان ده‌کرد جێ پێی خۆیان زیاتر بکه‌نه‌وه و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان بپاریزن، یان ده‌سکه‌وتی تازه‌یان ببی، به‌لام ئەوانه‌ نه‌یان‌توانی له‌ ژێر زه‌بری ئەو شالاوه‌ توند و به‌هه‌یزه‌ خۆیان

را‌ب‌گ‌رن، که زۆریه‌ی جه‌ماوه‌ری گه‌له‌که‌مانی تێدا به‌شدار بوو.

له‌ راستیدا سەره‌تای ده‌ست‌پێ‌کردنی راپه‌رینه‌ جه‌ماوه‌ریه‌کانی (شیخ مه‌حمود) ی پێشه‌وا له‌ سلێمانی و له‌ پارچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان له‌ پێشه‌وه بۆ مافی چاره‌نووس بوو، بۆ نه‌هه‌یشتنی چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی بوو، هۆی سەره‌کی داگیرساندنی ئەو ناگه‌ر و هه‌لسانی گه‌لی کوردمان له‌بەر ئەوه‌ بوو، به‌دریژایی چه‌ند سەده‌یه‌ک له‌ ژێر باری چه‌وساندنه‌وه‌و پاله‌په‌ستۆی سیاسی ده‌ینالاند، بۆیه ده‌بویست له‌و باره‌دا نه‌می‌نیتته‌وه، رۆله‌کانی ئەم گه‌له‌ دلێره‌ کاتی ئەوه‌یان هاتوو تیبگه‌ن، مردن له‌ پێناوی سەربه‌ستی و سەربه‌خۆیی، سه‌د جار له‌ ژبانی کۆیلايه‌تی و ژێرده‌سته‌یی باشر بێ له‌ لایان. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه وه‌ک هه‌موو لایه‌کمان ده‌زانین کوردستان ناوچه‌یه‌کی کشتوکالییه‌ و خاکه‌که‌ی به‌پیت و فه‌ره، جگه له‌وه‌ی ده‌سکه‌وت و خه‌یر و بیری سروشتی دیکه‌ی زۆره، داگیرکه‌رانی تازه‌چاوی تیبیرن و مرغی خۆیانی لێ خۆش بکه‌ن، ده‌ست به‌سه‌ر به‌ره‌م و ر‌ه‌نجیان دا‌ب‌گ‌رن و به‌روبوومه‌ کشتوکالییه‌کانی له‌ پێشه‌سازی تازه‌دا وه‌ک که‌ره‌سه‌ی خاوه‌ به‌کاربه‌یتن و له‌ بازاردا به‌نرخ‌یه‌کی گران پێیانی بفرۆشنه‌وه، که ئەمه‌ش جه‌وه‌ه‌ری ئی‌م‌پ‌ریالیزمی نوێیه‌. ئابووری کوردستانیش له‌ حالی حازردا که به‌شێکی ئابووری عیراق پێکده‌هه‌ینێ جارێکی دی له‌سەر ده‌ستی داگیرکه‌رانی تازه‌ که‌وته هه‌ره‌شه‌ لێکردن و مه‌ترسییه‌وه. کۆمه‌لانی خه‌لکیش زوو به‌و مه‌ترسییه‌یان زانی که ئەم کاره‌ درێژه به‌ژێرده‌سته‌یی و ئیستییغال کردنیان ده‌دات، بۆیه به‌شی هه‌ره‌ زۆری میله‌ت، به‌هه‌موو توێژ و چین و به‌ره‌کانییه‌وه دژی ئینگلیز که‌وته راپه‌رین.

راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمودی چه‌فید کاردانه‌وه‌یه‌ک بوون، پاله‌په‌ستۆی سیاسی و چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی دروستی کردبوون. سەره‌کو‌ت‌کردنی سەربه‌ستی ئەو ته‌قه‌ینه‌وه‌یه‌ی به‌ریا کرد، که رۆله‌ ئازادبخوازه‌کانی کورد داوای مافی چاره‌نووسی خۆیان ده‌کرد، ده‌یانویست له‌ ناو شاری سلێمانیدا سه‌ر‌کرده‌ و ریش سپی خۆیان به‌خۆیان هه‌ل‌یان‌بێژین- له‌بەر گه‌لێک هۆی میژوویی که لێره‌دا جیگای باس‌کردنیان نابیتته‌وه- رۆله‌کانی ئەو شاره‌ پێش شوێنی دیکه‌ که‌وتن و زووتر هه‌ستیان به‌و لایه‌نه‌ کرد. ئەو هه‌سته‌ش زیاتر له‌ ناو موونه‌وه‌ر و رووناکبیره‌کان روونتر خۆی نواند، چونکه زۆریه‌یان به‌هۆی زانینی زمانی تورکی، سوودێکی باشیان له‌ بزوتنه‌وه‌ و شوێشی گه‌لان وه‌ر‌گرتبوو. بێگومان خه‌بات‌کردنیش بۆ سەربه‌ستی و سەربه‌خۆیی له‌ ژێر چنگی داگیرکه‌ر - بێجگه له‌ خه‌باتی چه‌کداری - شێوه‌ی زۆره، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ ئەو موونه‌وه‌رانه‌ به‌هۆی ئاگاداری خۆیان له‌ خه‌باتی

گەلان، كارتىكى زۆرى كرده سەر ھەستى نەتەوايەتى و نىشتىمانىيان تا واى لىھات ئەوانىش زوو بەچەكى خەباتى خۆيان ھاتنە مەيدان و ھەوليان دا زياتر كار بكەنە سەر ھەست و نەستى كۆمەلانى خەلكى كوردستان و وروژاندنى ھەستىيان بەرانبەر بەچەوسانەو و خەبات كەردن لە دژيدا. لەلايەكى ديكەشەو ھەوليان دەدا بۆ ھەلتەكاندنى بەنما سىياسىيە كۆنەكان لەلايان و سړينەو ھى پاشماو ھەكى لە مېشكى جەماو ەردا.

لەو كاتانەدا كە بارودۆخى گونجاو بۆ وروخاندىن و ھەلتەكاندنى بەنماى سىياسى و كۆمەلایەتى دەپەرسى، رۆشنىبىرى شۆرش دروست دەبى، كە ئەوانىش دەبنە دەستىك بۆ ئەو ھەلتەكان و بوومەلەرزەيە كە واقىع لە رەگورپىشەو دەگورپى و بەروانىبىكى تازەو ە دىنە كۆرى ژيان و تىي دەروان. كەواتە پىتويستە رۆشنىبىرى شۆرش خاوەنى ئەو روانىنە تازەيە بىت بۆ ژيان، ئەو ژيانە تازەيە شۆرشە تازەكە دەبەينىتە دى. كە شۆرشىك دەست پى دەكا، رۆشنىبىرى خۆشى دەخولقەينى تا ئەو رۆشنىبىر و داھىنەرانە بتوانن لە پال شۆرشە بەدى ھاتووكە نوقلانەى شۆرشى بەدى نەھاتووش لى بدن، كە ژيانىكى خۆشتر و شەنگتر و دادپەروەرانەتر بۆ ئادەمىزاد دەھىننىتە دى. داھىنەر و رۆشنىبىرى پىشەرەو تەنيا لەسەر شۆرشى بەدبھاتو ناگىرسىتەو، ئەو ەندەى ھەول دەدات ئەركى شۆرشگىرپانەى بەردەوامى خۆى بەجى بەينى، بۆ ھىتانە دى ئاواتە بى سەروبنەكانى مرۆف. بەم شىوويە رۆشنىبىرى شۆرش دەتوانى ھەموو بارىكى دواكەوتو تىپەرپىنى و كاتىكى تازە دروست بكات كە كاتى (شۆرش) ە و ئىقاعى ئەوكاتە تازەيە لە بەرھەمەكانىدا بەرجەستە دەكات.

رۆشنىبىرى تازەش لەسەر دوو كۆلگە قاچى خۆى قايم كرد كە رۆشنىبىرى (شۆرشگىرپانەى) و (ئىلتىزام) ە، بۆيە لەو سەردەمەدا تىكەلى تىپە و لىدانى دلئى شۆرشى سىياسى و كۆمەلایەتى و راپەرىنەكانى گەلى كورد بوون. كە دەلئىم (ئىلتىزام) ئەم وشەيە ئەو ناگەيەن، ەك زۆر كەس تىي گەيشتون، بەرگىك، پۆشاكىك بىت و بكرىتە بەر كە لەگەل سروشتى داھىنان و خولقاندندا نەگونجى. رۆشنىبىرى رەسەن ئىلتىزام بەمەسەلەيەك نازانى ەك ئەو ەكى سىك بىت كۆمپالەيەك بەرانبەر خەلك لەگەل كەسىك يان چەند كەسانىكى دى پر بكاتەو، بەلكو رۆشنىبىرى شۆرش لە ناو شۆرشەكەدا ھەلوتىستى كۆمەلایەتى خۆى قول دەكاتەو و ئەو ھەلوتىستە ھەر بەو قولىيە لە بەروبوومىدا رەنگ دەداتەو و ئاوەژوو دەبىتەو. ئەوساكە مەسەلەكە ناپىتە خۆ بەستەو ەيەك ھەر كاتى بىوئى لىي دووركەوتىتەو، بەلكو دەبىتە بەشىك لە خود و زاتى

خۆى. ناپىتە شتىك، لە دەروەى ئەو خودە خۆى بىينى. ئەو جۆرە رۆشنىبىرانەش كە (مەسەلە) ى نەتەو ەكەيان دەكەن بەخۆيان و خودى خۆيان، رۆشنىبىرى مولزەم نىن، چونكە ھەلوتىستى كۆمەلایەتى ئىلزام نىيە، لەبەر ھىچ نا لەبەرئەو ەى مرۆف خۆى لە خۆيدا (ھەلوتىستە). ھەر لەو تىگەيشتنەو ە رۆشنىبىرى رەسەنى شۆرش دروست دەبى و ئەو ھەلوتىستى ئىلتىزام بەقولى لە بەرھەمەكانىدا رەنگ دەداتەو.

شىخ نوورى شىخ سالىح-يش ەك شاعىر و رۆشنىبىرى شۆرش لەو سەردەمەدا مەسەلەى كورد بوو ەتە بەشىكى زىندو لە خودى و تا دوا ھەناسەى ژيانى دەستبەردارى نەبوو و لىي جيا نەبوو ەتەو. ئەگەر لەلايەنى شۆرشگىرپانە تىشەو ە مەسەلەكە بگرىن، كە دەلئىن رۆشنىبىرى شۆرشگىرپانە بەو مەبەست و واتايە ناپىن كە رۆشنىبىرەكە چووبىتە كۆرى خەباتى چەكدارانە و بەو ئەزمونەدا تىپەرىيى، بەلكو شۆرشگىرپانە تى شاعىر ئەو ەيە كە تۆوى رەتكەردنەو و ياخىبوونى لە گيانى خۆيدا ھەلگرتى، بۆ ئەو ەى خۆى لە كارتىكەردنە سەلبىيەكانى رابردو و سەرفراز بكات و لە تەعبىر و روانىنى كۆن خۆى رابىسكىنى، تىروانىنى تازە جىگەى كۆنەكە بگرىتەو و لە ژيانە تازەكەدا رپى خۆى بىينى و بە كەرسەى تازەو بەپىرىيەو ە بچىت.

شىخ نوورى سەرەراى ئەو ەى شاعىرپكى خاوەن بەھرىە، شاعىرپكى رۆشنىبىر و ھۆشيارىشە بەچەكى رۆشنىبىرى لەگەل ئەو گۆران و راپەرىنانە بوو، ئەگەرچى لە لاى زۆر كەس ئەو چەكە بەكارىگەر و بړندە ناژمىررى، بەلام چەكىكە لە ناو ەدرا مرۆف دروست دەكات، ئەنجامى ئەو جۆرە خەباتەش راستەوخۆ نىيە، وادىارە ئەنجامى ئەو خەباتەى شىخ نوورى بەراستەوخۆيى كەمىكى دەستگىر بووبى، بۆيە دووجار بەگرتن و بەندىخانە باجى خۆى داو.

شىخ نوورى ھەستى بەگرنكى ھەلگرتنى چەكى ھۆشيارى كردوو، بۆ ئەو ەى لە پال بەھرى داھىنانى خۆى زياتر ھەست بەپىتويستى كۆت شكاندنى شىعرى ئەو سەردەمە بكات، ھەستىشى كردوو پىتويستى بەدەرباز بوونە لە ترسى دەرپىن و دوودلئى و سانسۆر، ئنجا كەوتووتە تەقەللا و كۆشش بۆ ئەو ەى لە دنياى شىعردا خۆى رزگار بكات، لە واقىعەيەك بەھەموو نووچدان و پاشكەوتووبى و چەوسانەو ەيەكى، بەرەو واقىعەيەكى پىشكەوتووتر كە ئىنسانىەتى خۆى زياتر تىدا مسۆگەر بكات.

شىخ نوورى ەك شاعىرپكى رچەشكىن، نرخى (سەرەستى) زانىو ە رۆشنىبىرپكى پىشەرەو ئەو شۆرشەيە، سەرەستى ئەو لە لاى شتىكى كەم نرخ و بى بايەخ نىيە، بەلكو

هۆیه‌که بو دهرخستن و سه‌ماندنی ئینسانیه‌تی خۆی، که له پهرژین و کۆته‌کانی زات
 ڕزگاری ده‌کات، چونکه نارازیه‌یه‌ لهو واقیعه‌ی تیتیدا ده‌ژیت، واقیع ده‌خاته قه‌فه‌سی
 تاوانباری و په‌نا ده‌باته به‌ر واقیعه‌ی ئه‌و خه‌وانه‌ی جارێ به‌دی نه‌هاتوون و خه‌لکی بو‌هان
 ده‌دات به‌دی به‌یتن. ئه‌م راپه‌ڕینه‌ شیعرییه‌ی شیخ نووری له‌ شیعری کوردیدا به‌ریای کرد،
 هه‌لسانه‌وه‌ی میله‌له‌تی کورده‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا که خه‌ریک بوو باره‌ سیاسیه‌یه‌که‌ی
 ده‌بووژایه‌وه، ته‌کانه‌ شیعرییه‌که‌ی شیخ نووری له‌گه‌ڵ چه‌سپاندنی بنه‌مای سیاسی و
 کۆمه‌لایه‌تی و فیکری تازه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هاته‌ گۆڕی. وه‌ک چۆن چه‌زهره‌تی (نالی) ی بووه
 هۆیه‌کی ئیعلامی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می بابانه‌کان و نوینه‌رایه‌تی لایه‌نه‌ ڕۆشنی‌بیریه‌که‌ی کرد،
 شیخ نووری-ش ویستی به‌داهینان و روانینی تازه‌وه‌ ئه‌و باره‌ تازه‌یه‌ رابگه‌یه‌نی، بو
 ئه‌وه‌ی به‌هۆی داهینان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (مه‌سه‌له‌) ی میله‌له‌ته‌که‌ی گه‌وره‌ بکات، چونکه
 له‌وه‌ گه‌یشتبوو که میله‌له‌تیک ئه‌وه‌نده‌ بوونی هه‌یه‌ ته‌گه‌ر داهینان و تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌ب،
 بو‌یه‌ هات و ئه‌و واقیعه‌ تازه‌یه‌ی به‌تینگه‌یشتنیک قووله‌وه‌ چۆرانه‌ ناو ئه‌و ته‌قینه‌وه‌یه‌وه
 که سه‌ره‌تای شیعری تازه‌ی لێوه‌ ده‌ست پێکرد، تینگه‌یشتن له‌ لایه‌نانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی
 ته‌قینه‌وه‌ و گۆران به‌ریاکردن له‌ جیهانی ده‌ره‌وه‌دا، ده‌بیتته‌ هۆی پینگه‌یاندنی ته‌قینه‌وه‌کانی
 جیهانی ناوه‌وه‌و به‌م جۆره‌ وشه‌ له‌ ناو شیعرده‌ ده‌بیتته‌ (کرده‌وه‌) و (هه‌لوئیس‌ت) بو‌گۆڕین و
 یارمه‌تی گۆرانیش ده‌دات.

لێتوتی‌هه‌روه‌ ناتوانی به‌هیچ شێوه‌یه‌ک شیخ نووری له‌و سه‌رده‌مه‌ دابهری که تیتیدا ژیاوه،
 چونکه‌ شایه‌تیکێ راستگۆی رووداوه‌کانیه‌تی. وه‌نه‌بێ شیخ نووری به‌ته‌نیا وه‌ک
 شایه‌تیک به‌سه‌ر رووداوه‌کان وه‌ستابێ و به‌س، به‌لکو خه‌مخۆری گه‌له‌که‌ی بووه‌ و
 به‌هه‌موو هه‌ولتیک ده‌بویست له‌ گۆڕینی واقیع به‌شدار بیت و به‌هۆشیکێ کراوه‌ و زه‌ینتیک
 تیه‌ژه‌وه‌ له‌گه‌ڵ رووداوه‌کان ده‌ژیا. که ده‌لیم (شیخ نووری) شاعیریکی شۆرشگێڕه‌،
 مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ به‌ (وشه‌) باریکی باشتر ده‌خولقتین، له‌ هه‌موو شۆرشیکدا وشه‌ی
 «ڕۆشنی‌بیری پێش‌ه‌وه‌» به‌رانبه‌ر به‌و خه‌باته‌ ده‌وه‌ستی که تیکۆشه‌ریک له‌ کۆری خه‌باتدا
 ده‌یدا به‌ده‌سته‌وه‌. شیخ نووری وه‌ک پاشکۆیه‌ک یان که‌سیکی زه‌لیل و ته‌مه‌به‌ل دوا‌ی
 رووداوه‌کان و بارودۆخه‌که‌ نه‌که‌وتوو، به‌لکو زۆر هۆشیارانه‌ له‌گه‌ڵ رووداوه‌ سیاسیه‌یه‌کانی
 سه‌رده‌می خۆی خرۆشاه‌وه‌ تیتیدا قوول بووه‌ته‌وه‌ و شان به‌شانی ڕۆیشتوو، هه‌ولتیک بێ
 وچانیشی داوه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی ڕێه‌وی رووداوه‌کان بگۆڕی، به‌شیعر و که‌ره‌سه‌ تازه‌که‌یه‌وه
 ئه‌وه‌نده‌ی له‌ وزه‌ و توانایییدا هه‌بووه‌ هه‌ولتێ داوه‌، به‌هۆی هه‌لسووراندنی کاروباری

ڕۆژنامه‌وه‌، کۆمه‌له‌ج و تاری نووسیه‌وه‌ که له‌گه‌ڵ گه‌رموگۆری و خیرایی رووداوه‌که‌ بیت و
 راسته‌وخۆ بیرورای خۆی له‌ باره‌یانه‌وه‌ ده‌رپه‌یوه‌، ئه‌مه‌ش هه‌ولتیکێ دل‌سۆزانه‌ی شاعیریکه‌
 که به‌ته‌واوی له‌ سه‌رده‌می خۆیدا له‌ ده‌وری خۆی گه‌یشتیبو‌ بو‌ دهرخستنی رووداوه‌کان و
 ڕوونکردنه‌وه‌یان و نه‌بوونیان به‌ژێره‌وه‌، که ئه‌و رووداوانه‌ش به‌شیکێ گرنگ و زیندوون له
 میژووی تازه‌ماندا. له‌ ناو سه‌رجه‌می ئه‌و رووداوانه‌شدا که له‌و سه‌رده‌مه‌دا ڕوویان داوه
 زانیویه‌تی کامه‌یان بو‌ شیعر مالتی و ده‌سته‌مۆ ده‌کات، به‌تینگه‌یشتنیک قوول و
 لێکدانه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌ن ساته‌سه‌وای له‌گه‌ڵ رووداوه‌کان کردوووه‌ و له‌ راگه‌یاندنی
 سه‌ریبێی خۆی به‌دووور گرتوووه‌ که شێوه‌ی هه‌ولتیکێ ڕۆژنامه‌یی وه‌رنه‌گرتی و هه‌ندی
 لایه‌نی هونه‌ری له‌کیس نه‌دات.

که خۆینی راپه‌ڕین زیاتر له‌ له‌شی میله‌له‌تدا که‌وته‌ جمووجوول، هه‌نده‌ی پێنه‌چوو خۆینی
 راپه‌ڕین و بزوتن له‌ له‌شی شیعری کوردیشدا گه‌راو که‌وته‌ جووله‌ و ته‌کان، دل‌ی شیعری
 کوردی له‌ جارانی خیراتر که‌وته‌ لیدان و له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) زیاتر له‌ پێشان
 گۆتمان له‌ تریه‌ی لیدانی دل‌ی بوو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و دل‌ه‌ ماوه‌یه‌ک بوو به‌سستی لێی ده‌داو
 له‌سه‌ر یه‌ک شێوه‌ و رێباز ده‌قی گرتبوو. ئه‌و له‌شه‌ سپ و ته‌زیه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ
 نووری) که‌وته‌وه‌ جووله‌، چونکی شیخ نووری به‌تیۆر و پراکتیک بو‌ی چووه‌ مه‌یدان و
 جاری بو‌دا، ئه‌وه‌شی به‌گوتدا چرپان‌دین که شیعری کوردی پتیویستی به‌جوولاندن و
 شله‌قاندنه‌، تا بتوانی له‌گه‌ڵ هه‌نگاوه‌کانی سه‌رده‌م و گۆرانه‌کانیدا هه‌نگاو هه‌لبگر. ئه‌م
 بارودۆخه‌ تازه‌یه‌ی له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا دروست بوو یه‌کیکه‌ له‌ هۆیه‌ سه‌ره‌کیه‌یه‌کانی
 ته‌قاندنه‌وه‌ی به‌هره‌ی شاعیرییه‌تی (شیخ نووری) و به‌یه‌که‌م شیعری تازه‌، راپه‌ڕینی
 شیعری خۆی راگه‌یاند، چونکه‌ زانی ئه‌م راگه‌یاندنه‌ پر به‌پیتستی واقیع و سه‌رده‌مه‌که‌یه‌ و
 کۆمه‌له‌ج پێداویستی میژوویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی رپه‌یشتی کردوووه‌، گوتی به‌وه‌ نه‌دا
 ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه‌ پالپشتی ده‌کرێ یان نه‌... بێ سێ و دوو لێکردن و دوولتێ رپه‌رایه‌تی
 کرد و ساختمانی تازه‌ی شیعری کوردی هه‌لچنی، له‌ دوا‌ییشدا به‌کۆمه‌له‌ج و تاری رپه‌خنه‌یی
 هه‌ولتێ دا بیرورای خۆی بچه‌سپینتی. له‌وه‌دا بو‌مان ئاشکرا ده‌بیت که شیخ نووری له‌ ناو
 گه‌رمه‌ی راپه‌ڕینه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و له‌ باوه‌شی بزوتنه‌وه‌ی ڕزگاریخو‌ازانه‌ی میله‌له‌تی
 کورددا چاوی هه‌ل‌ئیناوه‌ و چه‌پ و راستی خۆی ناسیوه‌، که ده‌ستیشی دایه‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی
 شیعری کوردی، ته‌وژمی بیری نه‌ته‌وایه‌تی زیاتر چاوی کردبووه‌وه‌.

له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی له‌ نێو گرووی ڕۆشنی‌بیرانی کوردا له‌

بره ودا بو، ئەم بزوتنه وهیه شان به شانی ههستی نه ته وایه تی ئەو گه لانه ی که تورک نه بوون دهستی کرد به نه شونوما، به تایبه تیش دوای راگه یاندنی (مه شرو تیبیه ت) له سالی (۱۹۰۸) پربشکی به تینی شوژی گه وری فه رهنسا (۱۷۸۹) و بلا و کردنه وهی بیرو پای پرشنگداری برابیه تی، نازادی، یه کیتی، یه کسانی، ناگری له تخت و تراجی رزیوی ده و له تی عوسمانلی به ردا، چاو و میشکی روشن بیریان و گه لانی ژێرده ستی عوسمانلی رووناک کرده و به ناگای هینان، بۆیه گه لانی عوسمانلی بۆ خه بات کردن هاتنه کۆری تیکۆشان و رووبه روو بوونه وهی پیاوه نه خوشه که، که سه ری له گوئ قه بر ده له رزی، بۆ یه که م جار دژی سولتان و دامودزگایه کانی شوژی (مه شرو تیبیه ت) له سالی (۱۹۰۸) دا به ریا بو. به م شوژشه سولتان عه بدو له مه مید به ناچاری مل بۆ هیزی گه لانی عوسمانی و داخواریه ره واکانیان شوژ ده کات. کۆمه لئ (ئیتیحاد و ته رقی) سه ر کرده ی ئەم راپه رینه بو. گه لانی ژێرده ستی عوسمانلی هیوا و ئومیدیککی گه وری و به هیزیان به م راپه رینه هه بو، به لام به داخه وه ئاواتی ئەو گه لانه هه ر له یه که م رۆژوه نه هاته دی، له م هه لۆیسته دا گه لانی ژێرده ستی هه ربه که یان له کلا و رۆژنه ی به رژه وه ندی نه ته وه یی خو به وه له پیتاوی پاراستنی خو بان و ولات و چاره نووسیان رپیزی خو ی گرت به ر. ئەم خه بات کردنه به هۆی هاتنی جه ماعه تی (ئیتیحادییه کان) به یه کجاری شیرازه ی یه کیتی گه لانی ژێرده ستی ده و له تی عوسمانلی پسان و بارودۆختیکی تازه ی هینایه کایه وه. جیگای خو به تی لی رده ا بلێین راپه رینی (مه شرو تیبیه ت) به رو و داویتی گرنگ و وربا بوونه وه یه کی رۆشن بیریانه بۆ گه لانی ژێرده ستی ده و له تی عوسمانلی ده ژمه ریری.

(مه شرو تیبیه ت) گۆرانیکی بنه رته ی گه وری بو، بیری رووناک بیریانی راپه له کاند و نه ته وه ژێرده ستی کانی ژێرده سه لاتی ده و له تی عوسمانلی به ناگا هینانه وه، له کاتی کدا ئەو ده سه لاته تیکرای گه لانی ژێرده ستی خو ی، نه ته وه ی تورک ده یچه وساندنه وه، بۆیه له و قۆناغه میژوو ییبه دا خه باتی نه ته وایه تی سپ و لاواز بو، لی رده ا ده توانین سه ره تای راپه رین و بیری کرانه وه و هه ست به کیتشه ی نه ته وایه تی کردن له سالی (۱۹۰۸) وه ده ست پیده کا. به به ریا کردنی (مه شرو تیبیه ت) به جاری دڵ و ده روونی رووناک بیریانی کورد هه ژا، بیری و میشکی راپه له کاندن و راپیتیچی کۆری خه باتی نه ته وایه تی هاوچه رخی کردن و که و تنه ئەوه ی هه ست و هه لچوونی نه ته وایه تی خو بان به توندی و به هیزی ده ربخه ن^(۱).

(۱) بۆ مه سه له ی مه شرو تیبیه ت سه بری گۆفاری رۆشن بیری نوی ژماره (۹۹) ی ئەیلوولی سالی ۱۹۸۳ کراوه.

که له و کاته دا گه لی کورد به کۆمه لئ رو و داوی گرنگدا تیبه ری، نۆبه ری ئەو جوولانه وانه جوولانه وه ی (شیخ عوبه ی دولای نه هری) و (شیخ عوبه دولسه لام بارزانی) بو، تا هاتنی (شیخ مه حمودی حه فید). (شیخ مه حمود) یش پیاویتی نیشتمانی په روه ری نازا بو، هه ر له زووه وه حه زی به سه ره خو بی ده کرد. تورکه کان له کاتی جه نگی جیهانی یه که م دا به تاوانی ناپاکی، بریاری له سیداره دانیا ن دا، ئەگه ر له پر فه رمانی گو تیزانه وه ی سوپا سالاری ئەو کاته (سه لاهه ددین جولاغ) ده رنه چووبایه، که سوپا سالاری تورکی به ناوبانگ (عه لی ئیحسان پاشا) جیگای گرت وه، ئەوه بریاری له سیداره دانه که ی (شیخ مه حمود) ی نه مریان جیه جی ده کرد.

ئینگلیزه کان له گه ل هاتنیان بۆ عیراق، له کۆتایی سالی (۱۹۱۸) دا که هاتنه کوردستان یه که سه ر (شیخ مه حمود) یان کرده حوکمداری کوردستان، له به رئه وه ی شیخی نه مر له ناو رۆله کانی نه ته وه که ی خاوه نی پله و پایه یه کی به رز بو. پیتش ئەوه ی روو له هیج که سیک بنین له عیراق، روویان له و ناو ئه ویان به لایق زانی ئەو پایه و شو تینه ی بده نی، رهنگی له سه ره تا وه ویستبیتیان خو بان له مه ترسی (شیخ مه حمود) بپاریزن تا شوین پیتی خو بان قایم ده کن. وه نه بی شیخی نه مر ئەو پایه یه به رچاوی گرتی و ئیدی که و تیبیه تیه موسا وه مه کردن له گه لیان، چونکه وه ک میژوو بۆمانی ده گیتیه وه شیخی نه مر خو تیبیه لقورتانی راپۆژکاری ئینگلیزی بۆ به رپه وهردی کاروباری کارگیتیه که ی ئەوه ند ه پین ناخۆش بو، هه ر زوو له گه لی نه گونجاو راپه کانی له گه لی جووت نه بو، بۆیه به سه ر ئینگلیزدا یاخی بو و فه رمانی دا هه موو ئەفسه ره ئینگلیزه کان بگرن، که له ناوچه ی ده سه لاتداریتی ئەودا ده ژیان، هه ر ئەو کاته ش سه رکرده تی له شکره که ی خو ی کرد و به رگری له سنووری ده سه لاتداریتییه که ی کرد و که و ته جه نگ له گه ل هیزه کانی ئینگلیز که به ره به ره ده هاتنه پیتشه وه بۆ داگیرکردنی ئەو ناوچانه ی له ژیر ده سه لاتی شیخی نه مر دا بوون. له (۱۹-۵-۱۹۱۹)، (شیخ مه حمود) به برینداری له لایه ن ئینگلیزه کانه وه به دیل گیرا، ئەوه بوو دادگایه کی سه ربازی ئینگلیزه کان بریاری کوشتنیان بۆ ده رکرد، به لام له دواییدا ئەو بریاره یان کرد به به ندکردنی تاسه ر و بۆ دوورگی (هنگام) دوورخرا به وه که یه کیکه له دوورگی دووره کانی (هیند) تا کو کاتی به ندیتیه که ی تیدا به سه ر بیات. ئینگلیزه کان دوای ئەوه ی ئەو بریاره یان بۆ ده رکرد تامی حه سانه وه یان نه چه شت، هه ر ئەو کاته راپه رین له هه موو ناوچه کانی کوردستان به ریا بو، تا ناچار بوون له ئەیلوولی سالی (۱۹۲۲) دا بیگه رتینه وه، له و کاته دا که سالی ک بوو ده و له تی عیراقیان دروست کرد بو،

به‌وپه‌پری رژه‌وه کردیان به‌حوکمداری کوردستان، ئەم جارەش وەک جاری پیتشوو گه‌پایه‌وه سەر به‌ره‌نگاربوونه‌وهی ئینگلیز و پاش ماوه‌یه‌کی کەم دەستی کردووه به‌ده‌کردنی ئینگلیز و به‌سه‌ریاندا یاخی بوو، به‌خۆی و به‌له‌شکره‌که‌ی دایه‌وه شاخه‌کان که ژماره‌یه‌کی زۆر له ئەفسه‌ره نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد به‌رێوه‌یان ده‌برد، دوای ئەوه‌ی له له‌شکری عوسمانی ده‌ستیان له کار کیشایه‌وه و چوونه پال هیزه‌کانی شیخ مه‌حمود، بۆ به‌رگر بکردن له خاکی کوردستان، پاش ئەوه‌ی ئینگلیزه‌کان شاری سلیمانیه‌یان بۆردومان کرد و ده‌یان که‌سی بی تاوانیان له دانیشتوانی شاره‌که کوشت و بریندار کرد، شیخ مه‌حمود به‌م جو‌ره تاكو سالی (١٩٢٧) مایه‌وه له‌گه‌ل هیزه‌کانی ئینگلیز جه‌نگا، دوای ته‌واو بوونی ئەو راپرسینه‌ی ده‌ریاره‌ی ولایه‌تی (مووسل) کرا، که له‌لایه‌ن (کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌کان - عصبة الامم) ه‌وه ئەنجام دراو پریریان دا له چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی عیراق به‌هێلتیته‌وه. ئەوه بوو ئەویش چه‌کی داناو له سه‌رکه‌وتنی بزوتنه‌وه ئیستیقلالیه‌که‌ی بی هیوا بوو، ئینجا پرووی کرده هه‌ندی له گونده‌کانی سه‌ر سنووری ئێران و له‌وێ دانیشت، به‌پیتی ئەو ریکه‌وتننامه‌یه‌ی له‌گه‌ل حکومه‌تی عیراقی و ئینگلیز به‌ستی.

له سالی (١٩٣٠) جارێکی دیکه (شیخ مه‌حمود) به‌هۆی رووداوه‌کانی شه‌شی ئەیلوول، شه‌پری راگه‌یاندا. ئەم جارەیان بزوتنه‌وه‌که‌ی تا سالی (١٩٣٢) درێژه‌ی کیشا و خۆی دا به‌ده‌ست هیزه‌کانی حکومه‌ت و په‌وانه‌ی باشووری عیراقیان کرد، چه‌ند سالی‌یک به‌ده‌سته‌سه‌ری له باشوور و ناوه‌راستی عیراق مایه‌وه و به‌م جو‌ره ده‌وری تیکۆشه‌رانه‌ی خۆی دی له پیناوی سه‌ربه‌خۆیی نه‌ته‌وه‌که‌ی و مافه په‌واکانی^(٢).

(شیخ نووری) وەک شاعیریکی هۆشیار که بیری نویی له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرتبوو، دژی داگیرکه‌ران و سیاسه‌تی ئینگلیز وه‌ستا. له‌وه سه‌رده‌مه‌دا بزاقی رزگاری کورد دوو ده‌سته بوون، ده‌سته‌یه‌کیان که سه‌ر به‌ (جه‌معیه‌تی کوردستان) بوون به‌ رێبه‌رایه‌تی (مسته‌فا پاشای یاموولکی) داوای کۆمه‌لی مافی نه‌ته‌وايه‌تیان ده‌کرد. هه‌رچی (شیخ مه‌حمود) ییش بوو وەک له‌مه‌و پیتش باس‌مان کرد هه‌لگری ئالای سه‌ربه‌خۆیی بوو بۆ کوردستان. شیخ نووری یه‌کێک بوو له‌و شاعیره‌ مونه‌وه‌رانه‌ی که چووه پال ریتاز و داوايه‌که‌ی (شیخ مه‌حمود) ی نه‌مر و پالپه‌شتی له بیروپایه‌ سیاسییه‌کانی ده‌کرد، بۆیه

(٢) پروانه نامیلکه‌ی: الحركة القومية الكردية - نقد وتحليل كتاب، بقلم علي کمال، طبع عام ١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩ بۆ ئەم بیرخستنه‌وه مێژوویییه سوودی لی وه‌رگیراوه.

ئەو ژيانه‌ سیاسییه‌ی (شیخ مه‌حمود) دروستی کرد، کارتیکردنیکی زۆری به‌سه‌ر (شیخ نووری) یه‌وه هه‌بوو. له‌لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تیه‌شه‌وه هه‌ولێ دا شو‌رش به‌سه‌ر بنه‌مای کۆندا به‌ریا بکا بۆ دروستکردنی بنه‌مای تازه تا ئەو بنه‌ما تازانه له‌گه‌ل پیداو‌یستییه‌کانی کۆمه‌لگای تازه‌دا بگۆنچێت، چونکه ده‌یزانی ئەو خه‌باته کۆمه‌لایه‌تیه‌ش به‌شیکێ گرنه‌گه له خه‌باتی هونه‌ر و شیع‌ر و گۆرینی باری کۆمه‌لایه‌تی و له‌خوێنه‌ر ده‌کات به‌ره‌و هینانه دی نامانجی گه‌وره‌تر خه‌بات بکه‌ن، بۆیه زۆرجار وا رێ ده‌که‌وی شو‌رشی ئەده‌ب و تازه‌کردنه‌وه پیتش شو‌رشی کۆمه‌لایه‌تی ده‌که‌وی تا بتوانێ رابه‌رایه‌تی هۆشیارێ زۆریه‌ی خه‌لک بکات، ئینجا شو‌رشی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن بۆ رینماییکردنی ئەو هۆشیارییه سه‌ربه‌سته و هینانه دی داوايه‌کانیان. شیخ نووری وەک رۆشنبیریکی باری دو‌اکه‌وتووی کۆمه‌لی ئەوسای ر‌هت کرده‌وه و که‌وته خه‌بات کردن بۆ ژيانیکێ باشتر، شو‌رشه ئەده‌بیه‌که‌شی له‌گه‌ل سه‌ره‌تای شو‌رشه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ سه‌ری هه‌لدا. له‌لایه‌نی رۆشنبیره‌شه‌وه، رۆشنبیری باوی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ر‌هت کرده‌وه و هه‌ولێ تێپه‌راندنی دا بۆ ئەوه‌ی جو‌ره رۆشنبیرییه‌کی دی جیگای بگرتیته‌وه که له‌گه‌ل نامانجه‌کانی ژيانی تازه بسازی.

گومان له‌وه ناکه‌م که گۆرین و نوێکردنه‌وه‌ی شیعی کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری ته‌نیا گۆرینی شتیه نه‌بووه، واته ته‌نیا کیش و سه‌روا نه‌بوو، یان هینانی عیباره‌تی تازه نه‌بوو، به‌قه‌ده‌ر ئەوه‌ی گۆرینی چه‌مکی شیعی بوو، واته شیعی زیاتر له ژيان نزیك خسته‌وه و فری دایه ناو باوه‌شی ژیان و له‌وتیه له‌گۆشه‌نیگایه‌کی تازه‌وه ساتوسه‌وای له‌گه‌لدا کرد. ئەگه‌ر که‌سیک بیه‌وی به‌شیه‌یه‌کی مه‌وزووعیانه‌وه سه‌یری شیعه‌کانی شیخ نووری بکات، ئەوه دلنیام ئەو که‌سه ناتوانێ هیچ شیعیکی له ناو شیعه‌کانی شیخ نووری ده‌ر به‌ینێ، چونکه ئەو وینه راستگۆبانه‌یه‌ی که بۆ سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی کیشاوه، ته‌واو ده‌شپوێ. شیخ نووری له شیعه‌کانیدا ته‌عبیر له‌ ویژدانی زیندووی میلله‌ته‌که‌ی ده‌کات و زۆریه‌ی رووداوه‌کانی میلله‌ته‌که‌ی به‌راستگۆبیه‌وه گو‌شپه‌وته ناو شیعه‌کانی خۆی. وەک شاعیریکی نیشتمانپه‌روه‌ر شان به‌شانی بزوتنه‌وه‌ی نیشتمانی ده‌نگی ر‌ه‌تکردنه‌وه و یاخیبوون بووه، له دژی داگیرکه‌ران و نوکه‌ران و چلکاو خۆره‌کانی ئینگلیز، به‌شیعی و به‌خه‌باتی رۆژانه رووبه‌روویان وه‌ستاوه. ئەو تیکۆشان و خه‌باته‌ی خۆشی دایه پال شیخی نه‌مر، که ئەم‌رۆکه که‌م که‌س هیه‌ گومان له جگه‌رسۆزی ئەو پیاوه بکات بۆ کورد و که‌س نییه‌ - به‌رچاو تاریکه‌کان نه‌بێ - گومان له نیشتمانپه‌روه‌ریتی و

دلسۆزبیه که ی بکات. شیخ نووری-یش شان به شانی هموو سه رکه وتن و نووچدانیتی که پهیتا پهیتا شیعره نه ته وه بیبیه کانی خۆی بلاوده کرده وه و له گه ل هموو رووداوتیکی نه وه سه رده مه دلای داچله کیوه و به شیعره نه وه سه رده ی خۆی ده برپوه. ههر به وه نده نه وه ستاوه که له گه ل بزوتنه وه ی رزگاربخوازانیه نه ته وه که ی بیت، به لکو وه ک خه مخۆزیک زوو هستی به گرنگی چه کی رۆشنبیری کرد و به بیروباوهری تازه و پیشکه وتوانه له گه ل هۆشی نه وه ی تازه هه لچووی نه وه سه رده مه ده واو گوۆشی ده کردن وه ک له شیعی (ته ی شه باب) و (عه سکه ر) دا زیاتر ته مه دیاره.

شیعره کانی شیخ نووری ئاوینه یه کی بالا نوما ی سه رده مه یکی ناسکی میلیله تی کوردن، بۆیه وه ک شاعیریکی سه ر به میلیله ت به وردی زۆریه ی رووداوه سیاسی و کۆمه لایه تیبه کانی نه وه سه رده مه ی نووسیه ته وه و له شیعره کانیدا رهنگ ده دهنه وه. نه وه شیعرانه رهنگانده وه و عه کس کردنه وه ی هه موو نه وه رواله ت و دیارده تازانه یه که نه وه قسوناغه تازه یه ی هینایه پیشه وه. نه م حاله ته تازه یه ش بۆکات و سه رده مه ی خۆی بزوتنه وه یه کی شۆرشگیترانه بوو، نه گهر هندی کلتیشه ی شۆرشگیترایه تی نه مریۆکه ی به سه ردا نه سه پینین. شیخ نووری نه م باره تازه یه ی به شیعی تازه - که نه ویش کرده وه یه کی شۆرشگیترانه یه - به رجه سته کرد و شان به شانی بزوتنه وه که ش ده رۆبشت. ده توانین (شیخ نووری) به یه کتیک له وانه دابنیتین که له کوردستاندا تووی (بیری نوئی) یان پرواندوه، وه ک که سیتی خاوه ن په یام به شیعر و به وتار و به کرده وه ی رۆژانه ی خۆی، ده یوبست به شدار بیت له دروستکردنی باری ژیان و گوزه رانیکی خوۆشتر و بی چه وسانه وه و ده ست به سه ری. له به رته وه ش بوو به دوا ی چه مکیکی تازه ده گه را بۆ نه ده ب، تا توانی له نه نجامدا، نه و چه مکه ده ستگیر بکات و له میژووی نه ده بیاتدا نه و سه رته تابه به شانازیبه وه جیگه ی خۆی له لاپه ره کانیدا بکاته وه. له گه ل نه وه شدا که باره سیاسیبه که و نه نجامه کانی پیوه ندی راسته و خوۆیان به ژبانی گه له وه هه بوو، که چی شیخ نووری چه کی شیعر و رۆشنبیری فه رامۆش نه کرد، که چه کیتی ناراسته خوۆبه له کاری گۆراند.

شیخ نووری شاعیریکی میلیلی نه بوو، له و سه رده مه دا شیعی رۆژانه و سه ریپیتی نووسیب، تا له گه ل چیتژی گشتی پروات، به لکو وه ک شاعیریکی هونه رمه ند و شاره زا به سنعه ته کی، ده ستی دایه نووسینی شیعی سیاسی و بابه تی کۆمه لایه تی. ههر چه نده شاعیریکی خاوه ن توانایی و ده سه لات بووه، به لام له و کاته دا ههر نه و جو ره شیعرانه ی په سند کرده وه، تا مردنی نه و خه ته شی به رنه داوه. بۆ نمونه له (۱۹۴۱) شیعیکی

نووسیه به ناوی (په چه) و تییدا باری دواکه وتووی ئا فره تی کورد نیشان ده دا و لایه نگیری ده کات بۆ سه ربه ست بوونی و هانی ده دات بۆ (په چه) فریدان و به شداریبون له گۆرانه کانی کۆمه ل و خه باتکردن به سه ر باری دواکه وتییدا، نه م داوا یه ش نه گه رچی له بانگ راهیتشته که ی (قاسم نه مین و عایشه ته میور) ی میسر و (ره سافی و زه هاوی) عیراق دوور نه بووه، به لام دیسان به لگه ی موونه وه ریتی و هه لگرتنی په یامیک ده گه یه نی. ههر له بیسته کاندایه دوو شیعر (جووتیار) ی به سه ر کرده وه ته وه و هانیا ن ده دات بۆ نه وه ی به رو بوومی کشتوکالی و ئاژه لدار ی زیاد بکه ن و روو بکه نه نه و لایه نه گرنگه ی ژبانی میلیله ته که مان که خۆی میلیله تیکی کشتوکالیبه و ئابووری کوردستانی پیوه به نده. نه وه ش ته وه مان بۆ روون ده کاته وه که شیخ نووری ناوه رۆکی شیعره کانی تازه کرده وه ته وه و مه ستی کرده ون به ناوه رۆکی کۆمه لایه تی هاوچه رخ و به شیعی نیشتمانی و سیاسی له سه ر دیارده تازه کانی ژبانی کورد وه ستاوه که له سه رته تای نه م سه ده یه وه رووی کرده گۆران، بۆ نه وه ی زیاتر سه رنجی خوینه ر بۆ لای نه و دیاردا نه رابکیشی و تییدا قوول بینه وه.

له نه زمونی شاعیرایه تی شیخ نووری-دا زیاتر (واقیعه ت) به سه ریدا زاله و نه گه ر له سه ره تاوه به رۆمانتیکیش ده ستی پچ کردب، نه وه نه وه نده له باوه شی رۆمانتیکدا ئۆقره ی نه گرت و زیاتر هه نگاهه کانی به ره و ریالیزم ناوه، رۆژ له دوا ی رۆژیش زیاتر په ره ی به و ریبازه ی ده دا و تا مردیش ههر نه و ریبازه ی به رنه دا. گرنگترین شت له شیعی شیخ نووری لایه نی (راستگۆبی) یه له ده رخسنت و به ره و پیروه و چوونی رووداوه کانی سه رده مه که ی که نه و راستگۆبیبه گه رموگوری زیاتری داوه به شیعه کانی، رووداوه کانیش وه ک (نه زمون و تاقیمان) له ناوه وه خوۆیان دارشته وه و بوونه ته به شیک لیتی، بۆیه ساتوسه وا کردن له گه ل رووداوه کان کاری نه کرده وه ته سه ر پووچکردنی به ره مه کانی و له ده ستدانی هندی لایه نی هونه ری له شیعه ره کان و ته نیا راگه یاندنی رووداوه که ی نه گرتوه ته نه ستۆی، به لکو له قالبیکی هونه ری و جوانیدا مشتومالی کرده ون و له گۆشه نیگایه کی نوپه نه دای کرده ون، وه ک وتمان به رو بوومی شیعی و نووسینه کانی شیخ نووری که ده خوۆتینه وه به ئاشکرا هه ست به ته وژمی (بیری نوئی) له سه ر رووی شیعه کانی و له ناو بیروریا به کانیدا ده که یین، نه م کارتیکردنه ش ره وته نی و سه ریپیتی نه بووه، به لکو کارتیکردنیک قوول بووه که قه واره و کیانی گۆریه و هه لی ته کاندوه، نه ویش به شیعر خۆی له قه ره ی نه و مه سه لانه داوه که خۆی بروای ته واوی پیتیان هه بووه و به چه کی شیعر له گه ل به ره ی دژ به میلیله ته که ی که وتوه ته زۆران گرتن.

شیخ نووری دژی داگیرکهران و چهوسانه‌وهی میلله‌ته‌که‌ی خه‌باتی ده‌کرد، به‌قهد تۆزقالتی له‌کیشه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی دانه‌براو و نه‌و بیروباوهره‌ی به‌هیچ شتی‌ک نه‌گۆرپوه‌ته‌وه و نه‌وه‌سته نه‌ته‌وایه‌تییه‌ی تیکه‌ل به‌بیرتیکی پیشکه‌وتنخووازه‌کر دووه. بیجگه له‌وه‌ش به‌کاره شیعییه‌کانی چووته‌ریزی شاعیره پیشکه‌وتنخووازه‌کان، چونکه هه‌موو رچه‌شکین و داهینهرتیکی پیشکه‌وتنخوواز و شۆرشگیرن. بنه‌ره‌تی کۆنه‌پهرستی و پیشکه‌وتنخووازی له‌ئه‌ده‌بدا هه‌ر له‌روانگه‌ی داهینان و بینینی ژیان به‌چاوتیکی تازه‌وه سه‌یر ده‌کریت. شیخ نووری خۆی به‌ورد و درشتی کیشه و مه‌سه‌له‌کانی میلله‌ته‌که‌یه‌وه به‌ستووه‌ته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو که‌وتن و نووچدان و خه‌میکی بووه و تا مردن نه‌و ریگایه‌ی به‌رنه‌داوه که له‌سه‌ری رۆیشتووه، له‌سه‌ر چه‌ند بیروبا و سه‌نگه‌ریکی جیواو جیواو جی گۆرکیی نه‌کردووه و خۆی نه‌دیوه، نه‌مه‌ش حه‌قیقه‌تیکه له‌شیعره‌کانیدا به‌روونی به‌دی ده‌کریت. له‌به‌رنه‌وه‌ی شیخ نووری خاوه‌نی باگراوه‌ندیکی رۆشنبیری گه‌وره‌یه‌وه زه‌مینه‌یه‌کی پته‌وی هه‌یه، که نه‌مه‌ش هیزتیکی وای داوه‌تی، بتوانی به‌ته‌واوی جی پتی خۆی له‌سه‌ر نه‌و زه‌مینه‌یه‌ی قایم بکات و وه‌ک پووشی لی نه‌ییت (با) به‌ملا و به‌ولادا بیبا و بیهیتی.

ژیانی شیخ نووری کتومت ره‌نگدانه‌وه‌ی نه‌و ژبانه‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی تازه‌یه‌یه که راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمود و رووداوه‌کانی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزه‌هه‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم هینایانه‌ی پیشه‌وه. نه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنجی میژووی شیعه‌کانی (شیخ نووری) بده‌ین، به‌تاییه‌تی نه‌و شیعرانه‌ی له‌و سالانه‌دا نووسینی که رواله‌ته‌کانی ژبانی تیدا جوولاه، بیگومان ده‌گه‌ینه نه‌و قه‌ناعه‌ته که لوتکه‌ی ده‌سه‌لاتی شاعیرانه‌ی شیخ نووری و ته‌قینه‌وه‌ی به‌هره‌که‌ی و پزانی زمانه شیعییه‌ی تازه‌که‌ی بو نه‌و سالانه ده‌گه‌رپته‌وه، که هۆیه‌کی یاریده‌ده‌ر و مه‌وزووعی بوو له‌پال هۆیه‌ی زاتییه‌کان که له‌که‌سی شیخ نووری-دا کۆبوو بوونه‌وه، خۆشی یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی ده‌وریکی گورج و گۆلانه‌ی له‌جۆشدانیدا گپراوه و وه‌ک رۆشنبیریکی هۆشیاری سه‌رده‌می خۆی هه‌ستی به‌ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی کرده‌وه.

مه‌سه‌له‌ی به‌ستنه‌وه‌ی راپه‌رینه شیعییه‌که‌ی شیخ نووری به‌جم‌جوولتی سیاسی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی کارتیکی زۆر پیتوسته، چونکه زمانی شیعی نه‌و، زمانی نه‌و باره‌ی تازه‌یه بوو که زۆرانبازی و ململانیی نه‌و هیزانه‌ی دروستیان کرد که روو به‌رووی کورد بوو بوونه‌وه. واته شیخ نووری به‌زمانی نه‌و رووداوانه‌وه نووسیویه‌تی که ویستی گۆران له‌واقیعی کوردستان به‌ریا بکات و ژبانی ئینسانی کورد بگۆرێ. نه‌میش له‌لای خۆبه‌وه

ویستوویه‌تی شیعر له‌کۆت و پتوهند راپه‌سکیتی. له‌به‌رنه‌وه‌ی سه‌ره‌تای داهینان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (شیخ نووری) پتوهندییه‌کی به‌هیز و توندوتۆلی به‌جوولانه‌وه‌ی سیاسی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزه‌ه‌م و سه‌ره‌تای نه‌م سه‌ده‌یه‌وه هه‌ی، بۆیه تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی زاده‌ی کات و شۆین و سه‌رده‌می خۆیه‌تی، وه‌ک شایه‌ت و به‌شداربوویه‌ک له‌رووداوه‌کان ده‌رده‌که‌وی.

«شۆرش» به‌ریاکردن له‌واقیعه‌دا، گۆران دروست ده‌کات، چونکه واقیعه‌که به‌ره‌و باریکی باشت و پیشکه‌وتنوتر ده‌بات. هه‌یچ گۆرانیکیش به‌بی پالپشتی کردنی خولفاندن و داهینان، رپه‌و و سه‌متی خۆی وه‌رناگری و به‌ناته‌واویش ده‌میپتیه‌وه، بۆیه هاوکیشه‌ی راسته‌که بو (گۆران) وای لی دی:

واقیع ← شۆرش ← داهینان ← گۆران

نه‌و گۆرانه‌ی داهینان ده‌یهیتی، به‌کاری رووخاندن و خاپوورکردنی نه‌و بنه‌مایانه‌دا که (چپژ) و (تیروانین) و (بیر) و (بو‌چوون) له‌بارتیکی (باو- ساند) و مه‌یبه‌وه‌کات به‌بارتیکی جوولاه. بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی هه‌موو گۆرانیکیی سیاسی بو نه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و سستمه‌که‌ی وه‌ک خۆی به‌یلتیه‌وه (رۆشنبیری باو) جیگیر ده‌کات، به‌لام داهینان له‌شۆرشێ تازه‌ی خۆی به‌ره‌و گۆران و دروستکردنی پاشه‌پۆژ، به‌زمانیکی تازه‌وه به‌دوای ئاسۆیه‌کی ده‌رپینی تازه‌دا ده‌گه‌رێ. بو نه‌وه‌ی به‌شیاواریکی تازه‌وه نه‌م تیروانین و باره‌ی تازه‌یه بگرتیه‌ باوه‌شی میه‌ره‌وه. نه‌و کاته‌ی پیش هه‌موو شتیکی گۆران له‌هۆشیاری و تیگه‌یشتن و تیروانینی شاعیردا دروست ده‌ییت. به‌م جۆره (شیخ نووری) شاعیریکی خاوه‌ن هه‌لوپسته له‌به‌رانبه‌ر مه‌سه‌له‌کانی ژیان و میژوو و سه‌رده‌م و میلله‌ته‌که‌ی، تازه‌بوونه‌وه‌که‌شی زاده‌ی واقیعیکه که ته‌عبیریکی راستگۆبانه‌ی لی کرده‌وه و زیاتر له‌زۆرانبازییه‌کانی تیگه‌یشتووه و له‌ره‌هه‌ند و مه‌ودا و سووچه‌ی دوور و نزیکه‌کانی کۆلیوه‌ته‌وه و ئینجا له‌شیعردا هه‌ولتی ته‌قینه‌وه‌ی داوه.

شیخ نووری وه‌ک رۆشنبیریکی پیشه‌وه که له‌سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی و دیارده‌کانی ورد بوویته‌وه و له‌جوولانه‌وه و ته‌کانه‌کانی گه‌یشتی، هه‌ولتی داوه‌چاک له‌ده‌روپشته‌که‌ی خۆی تیبگات و کیشه‌کانی له‌شیعردا ئاوه‌ژوو بکاته‌وه. به‌م پتیه‌ی زۆرانبازییه‌کانی (واقیعی) له‌به‌رانبه‌ر هیز و توانایی شاعیری خۆی تاقی کرده‌وه‌ته‌وه و کردوویه‌تی به‌یاسای بنه‌ره‌تی داهینان و په‌ره‌سە‌ندنی، له‌کاتی‌کدا که قوناعه‌که پر بووه له‌زۆرانبازی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و هه‌ر به‌وه‌قه‌له‌وه یه‌کیک له‌داهینانه‌کانی که (یه‌کیتی باه‌ت)

بوو هینایه ناو شیعی کوردی و خوئی له (یه کیتی بهیت) دوور خستووتهوه، تابتوانی له پشت نهو (یه کیتی بابته) و تیکه لکردنی ره گهزی چیرۆک له شیعره که دا زیاتر نهو زۆرانبازییه نیشان بدات و ئەمەش له جه وههردا - پیتی زانیبی یان نه زانیبی - ههنگاوێکه بو نزیکبوونهوه له شیعی (دراما). به شیکی زۆری نهو که ره سهانه شی، له میژووێ گه له که یان له واقیعی زیندووێ سه درده مه که ی خوئی وه گرتهوه، که بو شیعی شیعی به ده سه لات و به هره داری وهک ئەم لیواولیتو بووه له که ره سه ی شیعی، بویه ههستیکی (درامی) له شیعی (شیخ نووری) دا دروست بووه که خویننه دهست ده داته خویندنه وه ی شیعی کانی، له نیوان مردن و ژیان، واقیع و خهون و به ره ره کانی کردن و کیشه له گه ل شه رخاوی و چه و سهانه وه، خوئی له به رده م نهو مملانییه دا ده بین، که ئەمەش بو خوئی جه وه هری شیعی (دراما) یه، ئینجا ئەمە له هه ندی شیعی دا به خهست و خوئی و به زهقی به ده رده که وێ، له هه ندیکی دیکه شیدا به ته نک و به هینمی سیمایه که ی ده بین. ئەم نه زمون و تاقیکردنه وه به شی تیکه ل به (خه یال) کردوو و خستوو به تیبه ناو سستمیکی ته عبیری تازه وه و به ده برین و که ره سه به کی نوێه گوزارشتی لی کردوو، ئەمەش زه مینه مه وزوو عیه که ی نهو تازه بوونه وه به یه که شیخ نووری له چاره کی یه که می ئەم سه ده به دا رایگه یاند، که تاقیکردنه وه و رووداوه سیاسییه کانی ئەم میلله ته دهستیکی بالای له به رپا کردیدا هه بوو.

وهک ده رده که وێ سه ره تای نهو تازه بوونه وه به له بو شه وه دروست نه بووه، نه وه نده ی گونجاندنی داهیتان و جوړی ده برینه له گه ل نهو بارودۆخه و ئاو وه وه ای گونجاوی بو ساز بووه، تا شیعی ریش وهک هه موو رواله ته کانی دیکه ی ژیان له و قاوغه ی کرووشکه ی تیدا کردبوو خوئی ده ره بین و نهو که ره سه انه ی شیعی کوردی دهقی پیوه یان گرتبوو، تازه ببیته وه و خوئی له شته ئاشنا و مه ئلو فیه کان دوور بخاته وه. ئەو باره سیاسییه تازه یه له و سه درده مه دا چه مکی تازه ی هینایه پیشه وه و تیروانیی موونه و رانی بو ژیان تازه کردوه و کارتیکردنی زۆری به سه ر بزوتنه وه ی داهیتان به جی هیشته. به لای منه وه داهیتان تازه بوونه وه له بارودۆخی سیاسی دوور نییه، چونکه تازه بوونه وه و داهیتان پیوستییان به (سه ره سته) هه یه.

تازه بوونه وه و داهیتانه کانی (شیخ نووری) و ته قینه وه ی کانی به هره ی له سازبوون و خو شکردنی ئاو و هه وه ی سیاسی نهو سه درده مه داناپرت، به تایبه تی له و سه درده مه نه دا که خه باتی بی وچان ده کرت له پیناوی سه ره خوئی و ئازادی. هه رچه نده رام وایه هه یج پارت

و سیاسه تیک له دنیا دا نییه، بتوانی شاعیریکی چاک دروست بکات، به لام زۆر جار هاتنه پیشه وه ی سیاسه تیکی پیشکه و تنخوازانه ی سه ر به میلله ت و نه ته وه، به هۆی خه بات کردنه که ی، باریکی تازه تر ده خو لقی نی، نهو باره تازه خو لقا وه، له لایه که ده بیته هۆی یارمه تیدانی ته قانده وه ی به هره ی خو لقی نه ران، له لایه کی دیکه شه وه ده بیته مایه ی گۆرینی بنه مایه کانی نه ده ب، ئەمەش له ئاستی خو یه وه جوړی ساتوسه وا کردن له گه ل نه ده ب ده گۆرێ. چاره نووسی داهیتانیش پیوه ندییه کی راسته و خوئی به (سه ره سته) یه وه هه یه و چاره نووسی (سه ره سته) ییش به سترا وه به بارودۆخی سیاسی سه درده مه که وه، بویه شاعیر ناتوانی له سیاسه تی سه درده مه که ی خوئی دوور بکه ویته وه. نهو ژیا نه تازه یه ی باریکی سیاسی تازه دروستی ده کات، هه سته تازه ده و روژینی و کیشه و دیارده ی تازه له گه ل خوئی ده بین. داهیتن ریش نه گه ر له گه ل نهو باره تازه یه دا بریت و له نا وه وه را له گه لی بیت و ئاگاداری هه موو جوولان و ته کانیکی بیت، نهک له گه ل رواله ته کانی خه ریک بیت، ئەم له گه ل ژیا نه - معایشه - نه زمونیکی له لا پیده گه به نی، نهو نه زمون هه ش له گه ل رو شنبیری خوئی و تیروانییه قول و شارستانیه که ی تیکه ل ده کات، به مه ش کو مه لی نه زمونی زهینی و حسی تیدا کو ده بیته وه.

کورد له میژوو ی هاوچه رخیدا کو مه لی رووداوی گرنگی به خو یه وه دیوه، نهو رووداوانه ش پرته وی ژیا نیان گۆریه و چاوی خه لکیان زۆر تر کردوو ته وه و کاریان له هه ست و نه ستیان کردوو. له هه مان کاتیشدا نهو رووداوانه کاریان کردوو ته سه ر باری رو شنبیری و شله قانندی گو مه مه نگه که ی، هه ر نهو رووداوانه پرته وی داهیتانی نه ده بیی نهو سه درده مه یان گۆریه. شیخ نووری-ییش نهو دیارده سیاسی و کو مه لایه تی و رو شنبیریانه ی له به رچا و گرتوو و تیگه یشتنی به رانه ر به نه ده ب گۆرا وه و ئەم تیگه یشتنه له شیعی نووسیندا رهنگی دا وه ته وه، تابتوانی نهو فۆر مه هونه رییبه گونجا وه بدو زیتنه وه بو ده برینی نهو تیروانییه تازه یه ی بو رووداوه کانی ژیا نی نهو کاته هه بیوو. نزیک شیخ نووری له شیخی نه مر چ وهک خزم و چ وهک موونه وه ریکی نهو سه درده مه و چ وهک که سییک که لایه نگیری سیاسه ته که ی بووه، له وه وه به وردی له باره سیاسییه که گه یشتبوو، نه وه ش وهک و تمان کارتیکردنیکی راسته و خوئی و راستگۆیا نه ی به سه ر شیخ نووری-یه وه هه بووه.

بویه وهک شاعیریکی سه ر به رتیا زی نه ته وایه تی پیشکه و تنخواز، وای له شیخی نه مر کرد له دواییدا بی کاته ده مرستی خوئی و له روژنامه ی (روژی کوردستان) که زمانی حالی حوکمداریه تیبه که ی شیخ مه حموده، بیی به سه ر نووسه ر و ئویش به کو مه لیک و تاری

سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و میژووبی و رۆشنبیری پالپشتی لی کردوو. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده، ته‌نانه‌ت شیخ مه‌حموود له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداریتییبه‌که‌یدا کردوو به‌راویژکاری تایبه‌تی خۆشی.

شیخ نووری زوو ئه‌و باره‌ی قۆسته‌وه‌ بۆ گۆرینی شتوازی ته‌عبیرکردنی خۆی، چونکه‌ ده‌یزانی شتیه‌ ته‌قلیدییه‌که‌ی شیعر ده‌ستی کورته‌ و ناتوانی به‌تیروته‌سه‌لی ته‌عبیر له‌و تیروانینه‌ تازه‌یه‌ی بکات. به‌شداربوونه‌که‌ی به‌شداربوونیکه‌ی ویرژدانییه‌ له‌گه‌ڵ جوولانه‌وه‌ی میژوو و ئه‌و بارودۆخه‌ی که‌ره‌سه‌ هونه‌رییه‌کانی پینکه‌یاندا. له‌ دواییشدا بنه‌مای داهینان و تازه‌بوونه‌وه‌ی له‌ لای شیخ نووری دروست کرد، ئه‌ویش ئه‌و که‌شوه‌وه‌یا تازه‌یه‌ی کرده‌ هۆیه‌ک بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌شوه‌وه‌ی شیعرێ کوردی. پیتان سه‌یر نه‌بێ ته‌گه‌ر بلیم کۆتایی هاتن به‌جوولانه‌وه‌ی (شیخ مه‌حموود) که‌ خه‌ون و ئاواتی (شیخ نووری) و هه‌موو کوردیکه‌ی پتیه‌ به‌ند بوو، به‌دی نه‌هاتنی ئه‌و هیوا و ئاواتانه‌ و رووخانی (قه‌لای ئه‌و ئاماله‌) وای کردبێ شیخ نووری به‌خششی خۆی به‌ره‌وتی ئه‌و جوولانه‌وه‌یه‌ به‌سه‌ستیه‌وه‌ و له‌ دواییشدا ئه‌و که‌فوکۆل و به‌گه‌رمی چوون به‌پیر ئه‌و (تازه‌بوونه‌وه‌) یه‌ی له‌ لا کز بیته‌، ته‌گه‌ر وا نه‌بویه‌ ده‌یان شاکاری دیکه‌ی بۆ به‌جێ ده‌هیشته‌ین، ئه‌وه‌تا خۆی له‌ شیوه‌نی (شیخ مه‌حموود) ی نه‌مردا ده‌لی:

به‌ کۆچی تو‌ قه‌لای ئامالی کورد بنچینه‌که‌ی رووخا

به‌ لافاوی خه‌فته‌، شاری ئه‌مه‌ل رووی کرده‌ ویرانی

ئه‌مه‌ هۆیه‌کی سه‌ره‌کی بوو له‌ پیتان نه‌خسته‌نی داهینانه‌کانی خۆی. له‌گه‌ڵ مردنی (شیخ مه‌حموود) ییش دوو شیعرێ بۆ نووسی، یه‌کیکیان شیوه‌نه‌ و ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان باسی هینانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی و چۆنیه‌تی پیتشوازی لیکردنه‌که‌ی له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ری شاری سلیمان و باسی هه‌ستی خۆی و ئه‌و خه‌لکه‌ ده‌کات به‌رانه‌ر به‌و سه‌رکرده‌ قاره‌مانه‌یان.

شیخ نووری له‌و کاته‌وه‌ که‌ زانی (شیخ مه‌حموود) هه‌چی بۆ نه‌کرا و ئه‌و ئاواتانه‌ی بۆ کورد نه‌خشه‌ی کیشا بوو، نه‌هاتنه‌ دی و نایه‌نه‌ دی، ئیدی وه‌ک شاعیریکه‌ی سه‌ر به‌زوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازانه‌ی میلله‌تی کورد (بلبلێ ته‌بعی مه‌یلی خۆتندنی) که‌م بووه‌ته‌وه‌ و پشتی له‌ داهینان و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی سارد بووه‌ته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌و پیداکرتن و سووربوونه‌ی جاری جارانی نامینی. سه‌روساختی له‌گه‌ڵ خۆتندنه‌وه‌ش که‌م ده‌بیته‌وه‌. ئه‌مانه‌ش کاریکی وایان لی کرد، تاچه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌میته‌ی روانینی بۆ تازه‌بوونه‌وه‌ قوولتر بکات و ئه‌زمونه‌که‌ی به‌پرشت و به‌بژوینتر بێ و ورده

ورده‌ش که‌وته‌ ناو سالانی ته‌مه‌نه‌وه‌، ئاده‌میزادیش هه‌رچه‌نده‌ رۆشنییر و داهینه‌ر بیته‌، که‌ له‌ کاروانی رۆشنبیری دابرا، ئیتر ناتوانی له‌گه‌ڵ گیانی سه‌رده‌م و داهینان بڕوا و به‌رده‌وام بیته‌ له‌ تپه‌راندن و به‌ره‌م و به‌خششی چاکتر و چاکتر بدات و بیخاته‌ سه‌ر خه‌رمانی ره‌نج و داهینانه‌کانی پیتشوازی خۆی.

هۆی سه‌ره‌کی سنوورداری به‌خششی شیخ نووری له‌ بواری تازه‌کردنه‌وه‌ و داهیناندا بۆ ئه‌و هۆیه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌، هه‌موو هۆیه‌کانی دیکه‌ له‌ چاو ئه‌مه‌یان بچوون، چونکه‌ ته‌گه‌ر وه‌زیفه‌ دیتن و نان په‌یداکردن ئه‌و ته‌ئسیره‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ر داهینان هه‌بویه‌، ئه‌وه‌ ده‌بویه‌ له‌ ولاتانی جیهانی سییه‌م حالێ داهینان زۆر په‌ریشان بیته‌، چونکه‌ که‌س نییه‌ وه‌زیفه‌ نه‌بینی و به‌دوای نان په‌یداکردندا عه‌ودال نه‌بیته‌ و که‌م که‌س هه‌یه‌ خۆی به‌ته‌نیا بۆ ته‌ده‌ب و خۆتندنه‌وه‌ ته‌رخان کردبێ و ژیانی مسۆگه‌ر بووبی، به‌لام مه‌سه‌له‌ سیاسیه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌لای شیخ نووری-یه‌وه‌ شتیکی زۆر گرنگه‌، ئه‌و ویستویه‌تی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی شاعیر بیته‌، ئه‌وه‌نده‌ش بۆ میلله‌ته‌که‌ی هاوولاتییه‌کی کوردی پاک و خیرخوا بیته‌، بۆیه‌ هه‌رچه‌ند توانایی و به‌ره‌که‌ی گه‌وره‌ بووبی، ئه‌و توانایی و به‌ره‌یه‌ی ته‌نیا بۆ شیعر ته‌رخان نه‌کردوو و هه‌ر بۆ شیعر نه‌ژیاوه‌ و خولیا‌ی سه‌رده‌تا و کۆتایی ئه‌و نه‌بووه‌، به‌لکه‌ له‌ پیتاوی سه‌ره‌خۆیی و ئازادی میلله‌ته‌که‌شی ژیاوه‌ و شیعریشی وه‌ک چه‌کیتک هه‌ر بۆ کیشه‌ و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی ته‌رخان کردوو، ته‌گینا وه‌ک به‌شیعر و ئاسته‌ رۆشنبیرییه‌که‌یه‌وه‌ دیاره‌ ده‌یتوانی وه‌ک هه‌ر شاعیریکه‌ی دی پیت بنیته‌ ناو مه‌مله‌که‌تی شیعر و له‌وه‌ زیاتر نه‌تییبه‌کانی بدۆزیته‌وه‌ و ده‌یان شیعرێ جوانی وه‌ک (په‌پوله‌) و (شه‌و) و (ژیانی ئاده‌میزاد) بنووسی. له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ناتوانین له‌ دیراسه‌کردنی شیعرێ شیخ نووری، بارودۆخی سیاسیه‌ی کورد له‌ سه‌رده‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا فه‌رامۆش بکه‌ین. به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ قاوغی کات و شوین و سه‌رده‌مه‌که‌ی دابیرین و یه‌کسه‌ر بچینه‌ سه‌ر به‌راوردکردنی شیعه‌کانی به‌راپه‌رینی شیعرێ تازه‌ی تورکی و جه‌ماعه‌تی فه‌جری ئاتی، چونکه‌ من له‌ لای خۆمه‌وه‌ ئه‌مه‌ به‌لایه‌نه‌ شه‌کللییه‌که‌ی (تازه‌ بوونه‌وه‌) که‌ ده‌زانم و لایه‌نه‌ جه‌وه‌رییه‌که‌شی به‌ستنه‌ویه‌تی به‌و سه‌رده‌مه‌ی زمانی شیعرێ تازه‌ی پێژاند که‌ ئیمه‌ نه‌خته‌ی رۆشناییمان خسته‌ سه‌ری!

ئایا چاووگی رۆشنبیری شیخ نووری هەر ئەدەبی تورکی بوو؟

وەک لە پێشەوه پەنجەم بۆ راکێشا، شیخ نووری شاعیرێکە گیانی تازەبوونەوهی تێدا بوو، واتە وەک مامۆستا رەفیع حیلمی وتووێتی: (شاعیرێکی تەجەددوپەرەهەر) بوو. ئەم گیانی تازەییە زۆرتر لە ئەنجامی خۆتندنەوه و رۆشنبیرییهوه لە پال (بەهرەیی شاعیری) بەدەستی هێناوه. بزوتنەوهی سیاسی سەردەمی (شیخ مەحمود) هاندر و هۆیک بوو بۆ بەرپاکردنی ئەو تازەبوونەوهی و شیخ نووری-ش هەر بەتێگەشتن و لیۆرەبوونەوه و قەناعەت پێ کردنەوه دەستی دایە بەرپاکردنی ئەم شۆرشە، بەپێ ئەوهی سالی لییکاتەوه. وەک لە بەشی پێشوو دا روونم کردەوه، تازەبوونەوه و دوو کاریتیکردنی بەسەرەوه هەبوو، کاریتیکردنی (مەوزووعی) و کاریتیکردنی (زاتی). لەوێ نەختی بەتانای لایەنە مەوزووعییه که هاتینە خوارێ، ئیستاش دەمەوێ لەم دەلاقەیهوه لە لایەنە رۆشنبیرییه کهی (شیخ نووری) بکۆلمەوه و پرسیار بکەم: (ئایا چاووگی رۆشنبیری شیخ نووری هەر ئەدەبی تورکی بوو؟).

ئەگەر بەوردی بەدوای چاووگ و کاریزی رۆشنبیری (شیخ نووری) دا بچین، که ئەو تازووقە رۆشنبیرییه هەلومەرجی ئەو تازەکردنەوه و تاقیکردنەوهیهی بۆ رەخساندوو و رێگەیی بۆ خۆش کردوو، ئەو زوو دەگەینە ئەو قەناعەتە که شیخ نووری چاووگە رۆشنبیرییه کهی بەتەنیا ئەدەبی تورکی نەبوو. شیخ نووری لە ناو خیزانەکهی خۆیدا، باوکی وەک رۆشنبیری و شیعر هیچ کاریتیکردنێکی بەسەرەوه بەجێ نەهێشتوو، لەبەرئەوهش که خۆی کورە گەورە باوکییتی، هیچ یەکیک لە براهەکانی دیکەشی کاریتیکردنیان بەسەر (شیخ نووری) یەوه نییە، بەلام بەپیتی بەدواداچوون و دەمودوو کردنی ئەو کەسانەیی خۆم قسەم لەگەڵیاندا کردوو و دەربارە (شیخ نووری) زانیارییان داومەتی، ئەوهیان بۆ دەرخواستوو که (بیخود) ی شاعیر وەک خزمیکی نزیکی شیخ نووری، کاریتیکردنی بەسەرەوه هەبوو.

وەک دەزانین (بیخود) یش جگە لە شاعیرایەتییه کهی زانایەکی ئاینی گەورەیی ئەو سەردەمە بوو. شیخ نووری وەک زۆر لە شاعیرانی ئەو کاتە وەک: (گۆزان، بیگەس، عەلی کەمال باپیر ئاغا، پەمزی مەلا مەرف) و چەندانێ دی بەشداری گۆی گرتنی کۆر و مەجلیسەکانی بیخودی خالی بوو. هەر لەوێ چاوی بۆ دنیای شیعر کردوو تەوه و

بەشاکاری شیعی کلاسیکیمان مەست بوو. دوور نییە شیعرە سەرەتایییهکانی پیش سالی (۱۹۲۰) که جاری لە بەردەستماندا نین، بەچاویلکەری شیوازی کلاسیکی نووسراون و هەر لەو کاتانە بردییتییه لای (بیخود) و بۆی سەیر کردبێ. وەک چۆن بەم دوااییهش شیعرەکانی بۆ دەخوێندنەوه، بیگومان لێرەدا شیخ نووری لە مندالییهوه شیعی وتبێ - وەک خۆی دەلی - لە دروستکردن و پیکهوه نانی چیتزی ئەدەبی و رۆشنبیری باوی ئەو سەردەمەیی لای (بیخود) یشی بەدوور نازانم، بۆیه ئەو سەرەتای بەرچاوی رۆشنکردنەوهیه هونەری زۆری بۆ مامۆستا (بیخود) دەگەریتەوه. شیخ نووری لە حوجرە و مزگەوتدا وەک عادەتی باوی ئەو سەردەمە، لەسەر دەستی چەند مەلایەکی زانا و دانا خوێندنی تەحسیل کردوو، لەوانە: (خواجە فەندی و مەلا سەعیدی زلزەیی و شیخ بابەعلی تەکیهیی). لەسەر دەستی ئەمانە زمانی (فارسی و تورکی و عەرەبی) خوێندوو و فیر بوو و لە کۆلتووری عەرەبی ئیسلامی قوول بوو تەوه و شارەزایی و ئاشنایهتی لەگەڵ هونەرەکانی رەوانبیتزی و عەرۆز پەیدا کردوو. ورده ورده لە پال بەرنامەیی خوێندنی (حوجرە) بەو سێ زمانە دەستی داو تە خوێندنەوه و موتالاکردن، گەلی زووتریش بە سەرگورشته و داستان و هەقایەت و پەند و بەیتی فولکلۆری و مېژوویی گەلەکه مان مەلاشویی هەلداو تەوه. دوا ئەوهش نابێ رۆلی چایخانەکانی سلیمانی لە بیر بکەین، که پر بوون لە (بەیت بیتز) و (هەقایەت خوان) و (داستان خوێنەوه)، وەک لە شوێنی خۆیدا مامۆستا (ئەحمەد خواجە) ئەوه مان بۆ دەردهخا، که چۆن لە چایخانەیه کدا یەکتریان ناسیو تەوه که شانامەیان تێدا خوێندوو تەوه. کەسیک (وەک خۆی دەلی) هەر لە مندالییهوه دەستی دا بیته شیعر نووسین، دیارە هەر لە زوووه تامی شیعی کردوو و بەر بەر ئەو چەشه و تام کردنی لە لا گەرە بوو. شیعر نووسینەکهشی وای لێ کردوو تا سالی بەرپاکردنی بزوتنەوه تازەکهی مومارەسه یه کی باشی لەگەڵ شیعر نووسیندا هەبێ و هەر لەو کاتانەشوه لەگەڵ لیکۆلینەوه و دیراسەتکردنی شیعی شاعیرانی ئەو سەردەمە خەریک بووبن.

شیخ نووری وەک خوێندەوارێکی زیرەکی سەردەمی خۆی، توانیبووتی بەچیتز و رۆشنبیرییه کهی لە کەلە شاعیرەکانی پیش خۆی ورد بیتهوه و دەستنیشانیان بکات. ئەوانەیی که لە نزیکهوه لەگەڵ (شیخ نووری) دا ژیاون ئەوه دووپات دیکە نەوه که زۆرتر خۆی لەگەڵ لوتکه بەرزەکانی شیعی کلاسیکی خەریک کردوو و (نالی) و (مەولهوی) و (مەحوی) زۆر بەگەرە زانیوه.

وهك ئاشكرایه شیعرى كوردی پیش ئه وهی له سه دهستی (شیخ نووری) دا رینگه یه کی نوئی بگریته بهر له رهوتی درێژ خایه نیدا چهند راپه رینیکی دیکه ی به خۆیه وه دیوه، ئیمه ش لیره دا ناتوانین ئه م بزوتنه وه تازه یی لێ دابیرین، چونکه دهستی گرتوه و رپی بو رووناك کردوه ته وه و زیاتر پیتی گه یاندوه. بهر له هه موو شتی مامۆستای گه و ره ی شیعر (نالی) توانیوه تی به حه قیانه ت ببیته رابه ر و مامۆستای قوتابخانه ی شیعرى كوردستانى جنوبی. ئه گه ر (نالی) توانیبتی وه ك چۆن لادینشینه كان له كاتی پایزادا كه له كه بهرد له سه ر «زهواره رپی» و «كوچه رپی» و «توله رپی» یه كان دابنن كه ده یانباته وه ناوا یی بو ئه وه ی له زستاندا كاتی به فر بارى و ئه و «كوچه رپی» و «توله رپی» یانه ی دا پۆشی رینگه گه یان ون نه كهن. (نالی) یش توانیوه تی نیشانه بو شاعیرانی پاش خۆی دابنن، تا شاعیره كان رپی خۆیان گووم نه كهن. به لێ (نالی) رچه و رینگه یه كى له شیعر دا دیار كرد، هه تا دنیا دنیا یی و كورد ما یی ده بی بیکاته به لگه و نمونه ی مه زنى شیعر و لاف و گه زافی پتوه لیبدا. شاعیرى كى دیکه ش كه وا دیاره سه رنجی (شیخ نووری) راکیشاوه و له مه غز و شتیوازی ورد بووه ته وه ئه و یش (شیخ ره زای تاله یانی) یه، (شیخ نووری) له وتاره ره خنه ییبه كانیدا كه دپته سه ر باسى شتیواز ده رباره ی (نالی) و (شیخ ره زا) ده لێ: «شیخ ره زا به به لاغه ت و شه عشه عه ی ئه لفاز و ته نته نه ی ئاهه نگ، نالی به ده قیقى ئه فكار و جیناس و نوكته سه نجی ئه وه نده مه عرووفن كه ئه و كه سه ی مه راقى شیعر و ئه ده بیاتی هه بی و ته ته بو عاتی شیعرى كوردی و شتیوازی ته دقیق كوردی هه ر به خۆیندنه وه ی شیعیاندا ئه م دوو ئه دبیه ده سه به جی ئه ناسی» (۱).

شیخ نووری له و وتاره یدا كه به ناوی «له شتیوازا شه خسییه ت» نووسیوه تی و ده لێ: «شتیواز نه زه ر به وه ی كه عیبار ته له و شكله كه ئه درى به ئه فكار له هیه زه مانیتكدا مالیكى ماهیه تیكى موجه رده نابن، به لكو له ته ختی ته ئسیری ئه و عه لاتیقه دا یه كه رابیته دارى ليسان و ئه دبیا تن. یه عنی ئه دبیا ت چۆن شه خسییه، شتیوازی شه خسییه. چۆن هه ر شه خسی مە خسووسی خۆی زه وقیكى ئه ده بی و ته رزیكى ته جه سوسی و ته نه كوری هه یه، عه ینه ن مه خسووسی خۆی شتیوازی هه یه، عه لاقه ی شتیواز به شه خسه وه ئه وه نده موهیمه چۆن و تمان بێ ئه وه ی رووی ره فیه كه ت ببینی به رۆبشتنیا ئه ینا سیته وه،

(۱) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۴۰) ی سالی (۱)، (۲۸) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵، (۱۴) ی ته شرینى دووم، ۱۹۲۶، ئه ده بیاتی كوردی، شیخ نووری شیخ صالح.

نووسینی یه كیكیش كه زۆر خۆیندنه وه قابیل نییه ته رزی مه خسووسی به یانی نه ناسیته وه، له مانه مه قاله ی هه ر موحه رپرێكت دی بێ ئه وه ی كه ئیمزاکه ی ببینی، ده سه به جی ئه ینا سیته وه» (۲).

به م شتیویه شیخ نووری له ئه نجامی لیکۆلینه وه ی شیوه و ناوه رۆك ده ستنیشانی چه مکی «شتیواز» مان بو ده كات كه به «زۆر خۆیندنه وه» له شتیوازی ئه و كه له شاعیرانه ی پیش خۆی ورد بووه ته وه. له وه وه تیگه یشته وه هه موو كه سیكى خولقیته ر پتویسته شتیوازی خۆی هه بی، بۆیه هه ر له سه ره تا وه به دوا ی شتیوازی خۆیدا گه راوه. دیراسه كرنی شتیوازی شاعیرانی پیش خۆی بو ئه وه بووه كه ئه و شتیوازی بو خۆی ده یجنی، له هی كه سیان نه كات و نه بیته لاساییكه ره وه یان. كه وا ته شیخ نووری پیش هه موو شتیك له گه ل ئه ده بیاتی نه ته وه كه ی خۆیدا ژیا وه و هه ولی لێ وردبوونه وه ی دا وه.

وهك مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده لێ: «له شیعرى (كلاسیكى) به شتیكى زوبده ی وه رگرتوه وه له سه له یقه ی ئه ده بی تۆزێك فیتری (فطری) و تۆزێكیش ئیرسی (ارثی) ی خۆی خستوه ته سه ر، ئینجا چاوی به ده وری خۆیا گپراوه و شیعرى شاعیره گه و ره كانی تورکی ده وری ژیا نه وه و ئینقلابی (عثمانی) به وردی خۆیندوه ته وه وه باش سه رنجی دا وه ته مه غز و شتیوازی ئه ده بی تازه. به بی ئه وه ی ئه بله ق و حه په ساو دامینن دوا یان كه و توه، به لام له م شۆنكه و تن و په ی ره وى كرنه دا له وانه ناچى كه لاسایی ئه كه نه وه. به لكو شان به شانى ئه وان رۆبشتوه» (۳).

له م قسانه ی مامۆستا (ره فیق حیلمی) ئه و چهند راستیه مان بو ساغ ده بیته وه:

یه گه م: شیخ نووری دیراسه ی ته واوی شیعرى كلاسیكى كوردی كرده وه و زوبده ی شیعرى ئه و قوتابخانه یه ی له راپه رینه تازه كه یدا فه رامۆش نه كرده وه.

دووم: سه له یقه ی ئه ده بی تۆزێك فیتری (فطری) و تۆزێكیش ئیرسی (ارثی) ی خۆی خستوه ته سه ر. وا ته له شیعه ره كانیدا به هره ی شاعیرایه تی تیکه ل به خۆیندنه وه ی به جیما وه كانی شیعرى كوردی كرده وه و به قوولی میرات (موروث) ی شیعرى پیش خۆی خۆیندوه ته وه، بۆیه ده لێ: (خستوه ته سه ر) كه ئه مه ش ئیضافه و لێ زیاد كردن ده گه په نی.

(۲) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

(۳) شیعر و ئه ده بیاتی كوردی. نووسه ری: ره فیق حیلمی، به رگی دووم ل ۱۹۹.

سپهه: دانه پړان له ئه دهبی دهورو پشت به هوئی ئه و زمانه ای زانیویه تی و په نجه ره کرده وه به سهر ئه دهبی گه لانی دراوسی. به تاییه تی ئه دهبی تورکی تازه.

چوارم: سهر نجدانی ئه و ئه دهبه تازه یه و سوود و هرگرتن له شیوازی شیعه تازه کان به ریگه ای (وهرگرتن) و (به خشین)، که ئه مهش بو خوی کاریکی زور پیویسته بو خرمه تی ئه دهبی نه تهاویه تی ره سن و به پیچه وانوه ئه م ههنگاه به لاسایی کرده وه نازمیردی، ئه و نده ای به تازه کرده وه ای که شوه وه ای ئه دهبه که مان داده نری و ههر مبلله تیک بیه وی بهره و پیشخستنی لایه نی شارستانی و ژبوار ههنگاو بنی، ناتوانی ئه م په نجه ره کرده وه به سهر تاقیک کرده وه ای هه موو گه لان پشتگوئی بخت، چونکه تاقیک کرده وه ای هه موو گه لان ئه لقه یه کی له یه ک دانه پچراوه، له روویه روویه و بونه وه ای چاره نووس و پاشه رژی ئاده میزاد.

پینجه م: ته ئکید کردنی ماموستا (ره فیق حیلمی) له سهر ئه وه ای که شیخ نووری له و پیره وی کردن و شوینکه و تنه دا، له وانه ناچی که لاسایی ده که نه وه، به لکو به پیتی رای خوی- که پایه کی له راستییه وه دوور نییه- شان به شانی ئه وان رویشتووه. ئه م بیروپرایه ای ماموستا (ره فیق حیلمی) ئه وه ده گه یه نی که (شیخ نووری) پیش ئه وه ای سهرنجی ئه دهبی تازه ای تورکی بدات، تیر تیر له کاریزی شیعه و ئه دهبیات و فولکلوری نه تهاوه کی خوار دووه تهاوه.

شیخ نووری ههر له و کاته ای شیعه کانی (مه وله وی) خویندووه تهاوه، حزی به شیوازی کردووه. ئه و تها خوی ده لئی: «نووری له هه موو شوعه رای کورداندا وردی فیکر و ئیجادی شاعیری شه هیر (مه وله وی) زور په سند ئه کات» ئه م په سند کرده ای (مه وله وی) له ناو شاعیرانی کورد له لایه ک زهوق به رزی شیخ نووری ده گه یه نی، له لایه کی دیکه شه وه دیراسه ای شیوازه که ای کردووه و له قوتابخانه تازه که یدا سوودی لی وهرگرتووه چ وه ک (کیش) و چ وه ک هه وینی (رؤمانسیه ت). تووی ئه و رؤمانسیه ته شی ههر له لا ماوه و ریگه ای بو خوش کردووه، بو ته قینه وه ای ئه و حه ز و ئاره زووه خنکاوه ای ناخی. ههر له و کاته وه که به هوئی زمانی تورکی ناگاداری شیعه تازه ای تورکی بو، به تاییه تی شیعه ای (جه ماعه تی فه جری ئاتی) وه ک ماموستا (ره فیق حیلمی) نووسیویه تی: «به بی ئه وه ای ئه بله ق و حه په ساو دامینی دووایان که وتووه» هوئی ئه وهش ههر ناسینی (مه وله وی) یه پیش ئه دهبی تازه ای تورکی.

راسته (شیخ نووری) له کارتی کردنی ئه دهبی تازه ای تورکی به دوور نه بووه، به لام له

سهره تاوه (مه وله وی) کارتی کردنی به سهره وه به جی هیشتووه بو سهوز بوونی تووی (رؤمانسیه ت) له لای. بهر له وه ای له کاریزی رؤمانسیه تی شیعه ای تورکی بخواته وه، تینویتی خوی له کاریزی رؤمانسیه ته که ای (مه وله وی) شکاندووه. که (مه وله وی) به حه قیانه ت سهره تای قوناعی رؤمانتیکه و زوره ای ره گه زه کانی رؤمانتیک له شیعه کانی دا ره گاژ بووه. له گه ل خویندنه وه ای شیعه کانی مه وله وی له لایه ن (شیخ نووری) یه وه ئاشنایه تیییه کی رژی له گه لدا پیدا کردووه. لیره دا لیتویزه ره وه ناتوانی یه کسه ر (شیخ نووری) به وه تاوانبار بکات، گوایه قوییه ای له شیعه ای تازه ای تورکی کردی. شیخ نووری ته واو له ناو شیعه ای کوردیدا کولاوه، ئینجا که زمانی (تورکی) باش زانیوه شاعیره به ناوانبانه کانی ئه و سهرده مه ای تورکی ناسیوه و له سهر شیوازی جه ماعه تی شوعه رای فه جری ئاتی وه ستاوه و شیعه ای شاعیرانی وه ک: (نامیق که مال) و (توفیق فیکره ت) و (جه لال ساهیر) و (عه بدو لحه ق حامید) ی خویندووه تهاوه. له سهر وه ستانه که ای، وردبوونه وه یه له شیوازی و ته رزی نووسینیان. ئه وانه ای به لاسایی کرده وه ای داده نین، پیویسته که میک به رانه ر به قسه که یان خاوه نی لپرسینه وه بن و ههر قسه نه بیت و به س، چونکه ئه مه پیوه ندی به ئه دهبی به راورد کاریییه وه هه یه، به راورد کردنیش زیاتر پیویستی به به لگه و نمونه هینانه وه هه یه. له لای منیش خویندنه وه ای به ره مه ای شاعیرانی گه لانی دهور دراوسی و سوود وهرگرتن له تاقیک کرده وه یان کاریکی پیویسته و هه قیکی ره وای هه موو شاعیری که، بو دروست کردنی شه خسییه تی شیعه ای خوی و دوزینه وه ای شیوازی تاییه تی بو خوی، ئینجا به هوئی زانیی زمانی فارسییه وه خه ریکی موتالا کردنی ئه دهبیاتی فارسی بووه و له ریگه ای ئه و خویندنه وه یه، بیجگه له «گولستان و بوستان» که له حورده دا ده خویندی، شاعیره گه وره کانی ناسیوه و له سهر شیوازی و دنیای په لکه زیرینه یی هه ریبه که یان وه ستاوه، له م شاعیرانه: «که لیمی هه مه دانی و نیزامی گه نجه وی و فیردهوسی و خه بیام و سه عدی و حافز» له دواییشدا کتیبیکی له سه ریان نووسیوه و به ره مه ای زوره ای ئه و شاعیرانه ای له و کتیبه یدا وهرگرتاوه که جارئ ئه و کتیبه- دهنگی هه یه و رهنگی نییه-. له ئه نجامی ئه و هه موو وردبوونه وه و گه شت و گه ران و به واداچوونه دا، گیانی تازه په روه ری، خوی به سهریدا سه پاند و داگیری کرد، بویه که سی (شیخ نووری) به زه مینه یه کی به پیت زانی بو چرژ دهرکردن و سهوز بوون و بهرگرتن.

شیخ نووری وه ک شاعیریکی هوشیار و رووناکبیری سهرده م، زانی ناکی شاعیر خوی لاتهریک بگری و هه موو دهرگا و په نجه ره یه ک له سهر خوی دابخا و به ته نیا له سهر ئه زمون

و تاقیکردنه‌وهی شیعری کوردی رانه‌وهستا، چونکه ده‌یزانی ناو و هه‌وای ژووهره‌که‌ی بۆگه‌ن ده‌کات، بۆیه‌ پرووی کرده‌ په‌نجهره‌کان و به‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌ی گه‌لانی ده‌رودراوسی په‌نجهره‌کانی کرده‌وه، به‌تیگه‌یشتنتیکی قوول له‌ کیشسه‌ی (وه‌رگرتن و به‌خشین) (*). ئەو تاقیکردنه‌وانه‌ی له‌ خۆیدا گۆشی و چۆراندییه‌ ناو تاقیکردنه‌وه‌ی شیعری خۆی و سه‌ره‌تای راپه‌ڕینی شیعری کوردی نویمان، له‌ ئەنجامی ئەو روانین و تیگه‌یشتنه‌ گزنگی دا. ئەو کارێزه‌ رۆشنییریانی هه‌ر هه‌موویان رینگه‌یان بۆ شاعیر خۆش کرد، هه‌لومه‌رجی تازه‌کردنه‌وه‌ی تێدا دروست بێ و تۆوی تازه‌بوونه‌وه‌ی تێدا بروی، شاعیر هه‌رچه‌ند به‌هه‌رهار بیت، ئەگه‌ر نه‌توانی وه‌ک هه‌نگ شیله‌ی گۆلی شاعیرانی دیکه‌ هه‌لنه‌مژێ و سوودیانی لێ وه‌رنه‌گرێ، ناتوانی به‌به‌هه‌ره‌ رووته‌که‌ ئەنجامی باش به‌ده‌سته‌وه‌ بدات، ئەوه‌تا (پۆل قالیری)‌ی شاعیری گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا ده‌لێ: (هیچ شتی هینده‌ی هه‌لمژینی بیرورای خه‌لک په‌سه‌نایه‌تی نووسه‌ر ده‌رناخا، شیر ته‌نھا چهند کاوپرێکی هه‌زم کراوه‌ و هیچی تر) (٤) که‌واته‌ ئەگه‌ر شیخ نووری سوودیشی وه‌رگرتبێ، ئەو زیاتر ته‌ئکید له‌سه‌ر په‌سه‌نایه‌تیبه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی شتێکی تازه‌ی هیناوه‌ته‌ ناو ئەده‌بی کوردی و به‌م کاره‌شی زیاتر ئەده‌بی نه‌ته‌وايه‌تی ده‌وله‌مه‌ند کردوه‌.

ئەوه‌ش به‌دووور نازانم شیخ نووری له‌ ژبانی خۆیدا هه‌زی له‌ شیعری جه‌ماعه‌تی (ئه‌پۆلۆ) و (مه‌هجه‌ر) کردبێ. شیعریکی (ئیلیا ئەبوو مازی)یشی کردوه‌ به‌کوردی، هه‌رچه‌نده‌ شیعره‌که‌ میژووی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه‌، تا بزانی که‌ی وه‌ر بگێتێ، به‌لام پێ ده‌چێ له‌ پاش چله‌کانه‌وه‌ کردبیتێ به‌کوردی، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نێ زوو تر شیعری ئەمانه‌ی خۆتندبیته‌وه‌ و ناگای لییان بووبێ، بۆیه‌ (شیخ نووری) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ هه‌لگری (بیری نوێ) بووه‌ و له‌ هه‌موو بیرورایه‌کی پیشکه‌وتنه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ئاگادار بووه‌ و به‌پیر هه‌موو

(*) له‌ دوا‌ی به‌چاپ گه‌یاندنی دیوانی ئەم شاعیره‌ و له‌ سایه‌ی بینه‌ی شیعره‌کانی شیخ نووری، برای نووسه‌ر کاک ئەحمده‌ تاقانه‌ که‌ تورکیزانتیکی باشه‌ به‌دوو ژماره‌ له‌ گۆفاری رامان-ی ژماره‌ ٤١ - ٤٢) دا به‌ناوونیشانی (توفیق فیکره‌ت و شاعیره‌ نوێخوازه‌کانی کورد) بۆ یه‌که‌م جار به‌راوردیکی له‌ نیتوان چهند شیعریکی شیخ نووری و توفیق فیکره‌ت کرد که‌ له‌ دوا‌ییدا به‌کتیبیش له‌ چاپی دا. نووسه‌ر هه‌ولتی داوه‌ زانستیانی و له‌ ئەنجامی به‌راوردکردنی شیعری ئەم دوو شاعیره‌ ئەم کاریگه‌رییه‌ روون بکاته‌وه‌.

(٤) ئەده‌بی به‌راوردکاری - عه‌زیز گه‌ردی - له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ١٩٧٨ - ل ٣.

جوولانه‌وه‌یه‌کی ئەده‌بی تازه‌وه‌ چووه‌.

هه‌رچه‌نده‌ (شیخ نووری) له‌ زوووه‌ به‌هه‌ری شیعری ته‌قیوه‌ته‌وه‌ و ده‌ستی داوه‌ته‌ شیعیر نووسین، به‌لام شیعری ئەو قۆناغه‌ سه‌ره‌تاییه‌ی سه‌رجه‌م بزر بووه‌ و شیعری سالانی بیست و سه‌رووتیش، ئەوه‌نده‌ی ده‌رفه‌تی بۆ لوان بێ و سیاسه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ رینگه‌ی پێ دایێ بلاوکرانه‌ته‌وه‌، ئەمه‌ش بۆ خۆی زۆر پریاری په‌خه‌بی هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه‌، چونکه‌ که‌سه‌یک له‌و ته‌مه‌نی مندالی و می‌ردمندالییه‌دا موماره‌سه‌ی نووسینی شیعری کردبێ، گومانی تێدا نییه‌ شیعره‌کانی له‌سه‌ر دا‌پونه‌ریتی باوی ئەو سه‌رده‌مه‌ نووسیه‌، ئەوجا بانه‌وی و نه‌مانه‌وی شیعری ئەو قۆناغه‌ سه‌ره‌تاییه‌ی ده‌بێ مۆرکی لاساییکردنه‌وه‌ی پێوه‌ دیار بێ. هه‌رچه‌نده‌ شیعره‌کان له‌به‌ر ده‌ستدانین، به‌لام شاعیر له‌و جووره‌ سه‌ره‌تایانه‌وه‌، به‌هه‌رکه‌ی گه‌وره‌ش بیت، ناتوانی به‌هۆی پێنه‌گه‌یشتنی که‌ره‌سته‌ی ده‌رپین و تیروانینی شیعری به‌کسه‌ر شیعریکی بالایی دوور له‌ لاساییکردنه‌وه‌ بنووسێ، ئەمه‌ش له‌به‌ر کامل نه‌بوون و پێنه‌گه‌یشتنی که‌ره‌سه‌ی ده‌رپینه‌کانی.

شاعیر زۆر جار به‌رانه‌ر (ده‌رپین)، (لیکدانه‌وه‌ی ده‌روون) و (قسه‌ی زمان)‌ی له‌ یه‌کتر دوور ده‌که‌ونه‌وه‌، بۆیه‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر شاعیریکی دیکه‌ جوانتر و گه‌وره‌تر ته‌عبیری کردبێ و تینوویتی کۆله‌واری ته‌عبیری خۆی پێ ده‌شکینێ، لی‌ره‌دا شیخ نووری ئەگه‌ر شاعیریکی لاساییکه‌ره‌وه‌ش بیت، ئەوه‌ له‌و قۆناغه‌ سه‌ره‌تاییه‌دا لاسایی کردوه‌ته‌وه‌، له‌ دوا‌ی ئەوه‌ به‌ره‌به‌ره‌ به‌هه‌رکه‌ی پێنه‌یاندوه‌ و رۆشنییری شیعری و موماره‌سه‌کردن، که‌ره‌سه‌کانی زیاتر له‌ لا پێنه‌یاندوه‌. له‌و شیعرا‌نه‌شدا که‌ ده‌ست ئیمه‌ که‌وتوون و له‌ رۆژنامه‌کانی دوا‌ی سالانی (١٩٢٠) بلاوی کردوونه‌ته‌وه‌، ئەوه‌ نه‌ک به‌ته‌نیا ده‌نگی راسته‌قینه‌ی شیخ نووری ده‌بینین و به‌شاعیریکی لاساییکه‌ره‌وه‌ی نازانین، بگره‌ ئەگه‌ر به‌چاویتی مه‌وزووعیانه‌وه‌ سه‌یری به‌ره‌می سه‌ره‌تایی شاعیرانی دوا‌ی خۆی بکه‌ین، ئەوه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ هیچیان سه‌ره‌تاکه‌یان له‌ کارتیکردنی شیعره‌کانی (شیخ نووری) دوور نه‌بووه‌، ئەم کارتیکردنه‌ش له‌ وتاری تایبه‌تی و سه‌ره‌به‌خۆدا ده‌توانین ده‌ستنیشان بکه‌ین.

خۆتندنه‌وه‌یه‌کی وردی ئەو شیعره‌ سه‌ره‌تاییه‌ی شیخ نووری که‌ له‌ رۆژنامه‌ی (پیشکه‌وتن) و (ژبانه‌وه‌) و (رۆژی کوردستان)‌دا بلاوکرانه‌ته‌وه‌، ئەوه‌مان بۆ دووپات ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ شاعیریکه‌ خاوه‌نی به‌هه‌ر و توانایی شاعیری و ده‌نگی جیاوازی خۆیه‌تی. ئەو ده‌نگه‌ له‌ شیعری کوردیدا نییه‌ و لاسایی هیچ شاعیریکی نه‌کردوه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئەو

رایه‌ی (د. کامیل به‌سیر) یش یه‌ک ناگرمه‌وه که نووسیویه‌تی: (له هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی بیتگانه به‌گشتی و تورکی به‌تایبه‌تی که ره‌سه‌ی به‌رپاکردنی بزووتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ نه‌هیتناوه) (۵) چونکه وه‌ک روونم کرده‌وه موترویه‌کردنی ئەده‌بی نه‌ته‌واپه‌تی و سوود وەرگرتن له سه‌رچاوه‌ی بیتگانه به‌خه‌وش ناژمیردری، با له‌گه‌ل ئەو رایه‌شی بم که ده‌لئ: (هۆشیارانە هه‌ستی به‌مۆری لاساییکردنه‌وه له هۆنراوه‌ی دیرینی کوریدا کردووه و ئاگای له هۆیه‌کانی بووه و پێگای تازه‌کردنه‌وه‌ی زانیوه و مه‌به‌ستی هونه‌ری و ناوه‌رۆکی له‌م تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ی ده‌ستنیشان کردووه و ئەمجا بریاری بزووتنه‌وه‌که‌ی داوه) (۶).

له سالی (۱۹۲۰) دا که به‌سه‌ره‌تای تازه‌بوونه‌وه‌که دانراوه چوار دانه شیعی (شیخ نووری) مان له‌به‌ر ده‌سته که ئەویش له رۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) ی سالی (۱۹۲۰) دا بلاوکرانه‌ته‌وه. ئەو کاته‌ش ته‌مه‌نی (۲۴) سال بووه، ناچیتته عه‌قله‌وه (شیخ نووری) پیش ئەو ته‌مه‌نه‌ی به‌ره‌م بووی. وه‌ک خۆشی ده‌لئ: (زۆر مندال بووه که شیعی وتوه). که‌وا بوو به‌ره‌می مندالی و می‌ردمندالی و لاویتییه‌که‌ی تا ده‌گاته ته‌مه‌نی (۲۴) سالان له‌ناوچووه. وه‌ک درده‌که‌وی کولتوری عه‌ره‌بی ئیسلامی، به‌هۆی خۆپندنی له‌حوجره که خۆپندنی باوی ئەو سه‌رده‌مه‌ بووه و قوولبوونه‌وه له‌ ناو ئەو کولتوره‌، وای کردووه وه‌ک ئیشاره‌ت پیدان ئەم رۆشنییه‌ی له‌ شیعه‌کانی شیخ نووری ده‌رکه‌وی، هه‌ندی جاریش ته‌میکی سۆفیانه‌ به‌ته‌نکی له‌سه‌ر رووی شیعه‌کانیدا خۆی بنوینتی، ئەمه‌ش به‌لگه‌ی ئەوه‌یه (خۆپندنه‌وه) کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری و رۆشنییه‌ی نه‌بووه له‌ لای، به‌لکو له‌گه‌ل ئەو رۆشنییه‌ی تیکه‌ل بووه و به‌قوولی چووه‌ته‌ بنجوبناوانی و کردوویه‌تی به‌به‌شیک له‌ تیروانین و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعی خۆی، وه‌ک له‌م چوارینه‌یه‌دا ئەم ته‌مه‌ سۆفیانه‌یه‌ ده‌بینن:

نووری‌که که دیده، حه‌ددی بینینی نییه
ئاگر له به‌راه‌ری ئاوا تینی نییه
زه‌رپاتی سیفاتی زاتی پر که‌ون و مه‌کان
نابیرن به‌دیده‌یه، که دوور بینی نییه

(۵) شیخ نووری شیخ صالح له‌ کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا - د. کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر - له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد) به‌غدا، ۱۹۸۰ ل ۸۴.
(۶) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوول ۸۴.

شیخ نووری وه‌ک له‌ کاریگه‌ری کولتوری ئیسلامی دوور نه‌بووه، عه‌قیده‌ی ئاینی‌شی به‌هیتز بووه. شیعه‌کانی له‌ گه‌ران به‌دوای پاکیتی و باسی مردن و عه‌ده‌م و گۆر و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ خۆشییه‌ ساته‌وه‌ختییه‌کانی ژیان و جیهانه‌ ماددییه‌که‌ی و روواله‌ته‌ خه‌له‌ تینه‌کانی بیه‌ش نه‌بووه!

ئهمه‌ش بو‌ی هه‌یه‌ دیویکی دیکه‌شی هه‌بێ که لیره‌دا وه‌ک په‌نجه‌نوما کردن ده‌بخه‌ینه‌ روو، ئەو دیوه‌ش ئەوه‌یه: زۆر جار رووکردنه‌ نووسینی ئەو جوهره‌ شیعرانه‌ له‌ ئەنجامی هه‌لچوون و داچوونی ئەو شاعیرانه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دا که له‌ ژیانیدا روو ده‌کهنه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی. وه‌ک ده‌زانین شیخ نووری له‌ ژیانیدا مه‌بخۆریش بووه، عه‌قیده‌ی ئاینی‌شی تیدا بووه، ره‌چاوکردنی لایه‌نه‌ ئاینییه‌که‌ بو‌ ئەوه‌یه ئۆخژن و ئارامی به‌ده‌روونی خۆی بدا، چونکه له‌زه‌تی دنیا‌یی به‌لای خۆیه‌وه، له‌زه‌تیکی له‌ ناوچوو و راگوزاره، به‌لام ئەم جوهره‌ شیعرانه‌ (هیوای) پێ ده‌ده‌ن.

به‌هه‌رحال شاره‌زایی و ئاگاداری شیخ نووری له‌ میژوو و فۆلکلۆر و ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی، یان خۆپندن و دیراسه‌کردنی کولتوری عه‌ره‌بی ئیسلامی و شاره‌زایی په‌یداکردنی له‌ مه‌سه‌له‌ی عه‌رووز و هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیزی، رێگه‌ی لیناگرێ په‌نجه‌ره به‌سه‌ر ئەده‌ب و رۆشنییه‌ی بیتگاناندا بکاته‌وه، به‌تایبه‌تیش بو‌ که‌سیک که‌ حه‌ز له‌ فیربون بکات و زمانی گه‌لانی ده‌روپشت بزانی. له‌به‌رئه‌وه‌یه شیخ نووری تا مردووه‌ ده‌سته‌رداری رۆشنییه‌ی گه‌لانی دراوسی و دنیا نه‌بووه و لێیان دانه‌پراوه و به‌به‌رده‌وامی له‌گه‌ل رۆشنییه‌ی گه‌لانه‌دا ژیاوه و په‌یتا په‌یتا ئەو به‌ره‌مه‌ی به‌دلی بووی وهریگه‌پراوه. له‌ ئەنجامی ئەو رۆشنییه‌ی فراوانه‌ی (شیخ نووری) توانی زمانیکی تازه، بو‌قوناغیکی تازه له‌ ژیا‌نی میلیله‌ته‌که‌ماندا بدۆزیته‌وه و پیتی بنوسی. ئەو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ش وه‌ک روونم کرده‌وه ره‌گوربشه‌ی هه‌یه و به‌ته‌نیا (ئەده‌بی تورکی تازه) نییه، به‌لکو پیش ئەوه له‌سه‌ر شانی (مه‌وله‌وی) و (نالی) ده‌ستی پێ کردووه که له‌ ناو به‌هره و رۆشنییه‌یه‌که‌یدا شوینی تایبه‌تی بو‌ ته‌رخان کردبوون. ئینجا رۆشنییه‌ی شیخ نووری له‌ حوجره و خۆپندنی له‌سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌لێ مه‌لای زانی ئەو سه‌رده‌مه و له‌ پاشان رووکردنه‌ خۆپندنه‌وه‌ی ئەده‌بی تورکی و فارسی و ته‌نانه‌ت (مه‌هجه‌ر) و (ئه‌پۆلۆ)ش به‌شپه‌یه‌کی که‌م یا زۆر جیتی سه‌رنجی شیخ نووری بووه، ئینجا (له‌سه‌ر ئوسوولی عه‌رب) شیعی وتوه وه‌ک خۆی نووسیویه‌تی. ئەم رایه‌ش بو‌ خۆی ده‌بسه‌لینی که‌ تاقه‌ سه‌رچاوه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (ئەده‌ب و رۆشنییه‌ی تورکی) نه‌بووه، به‌لکو ئەده‌بی تورکی تازه‌ش له‌ ژیر کاریگه‌ری ئەده‌بی تازه و

را په پښتني شيعري نه وروو پي شيعري خوږيان تازه كړدووه ته ووه و كومه لڼ شاعيري نوځوازي تورك جهماعه تي (ديوان) و (شوعه راي فه جري ئاتي) يان پيټكه وه ناوه. به دوو وري نابيڼم (شيخ نووري) به هڅي شاره زايي له زماني توركيدا، جگه له شاعيراني تورك ئاگاي له نه دهب و شيعري نه وروو پاش بووي و بيرو راي په خنه يي روښن بڼه كانياني خوښديتته وه. نه مانه ټيكره بڼه ماي تازه بوونه وديان له لاي دروست كړدي. له دوو به شه دا نه ومان بو دهرده كه وي، تازه بوونه وه له سهر دهستي شيخ نووري ته نيا كاريگه ري نه دهب يي توركي تازه نه به پنايه ناومان وه، به لكو كومه لڼ هڅي خودي و مه و زووع ي له پشتي بوون و بوونه سهرچاوه ي دامه زاندي سهره تاي شيعري كوردي تازه به خشان!.

بڼه ي ژنه پناي شيعر قادي حفيد - ۱۹۲۲

وه ستاوه كان: قادر ئاغاي حاجي مه لا سعيد، عه بدولقادر سعيد (قاله ي ئايشه خان)، سالح زهكي ساحي بقران، عيززهت به كي وه سمان پاشا، سعيد نووري نه قيب، محمه د ئاغاي ئاوره حمان ئاغا، شيخ محمه دي گولاني، دانيشتوي ريزي دووهم: نه حمه د موختار جاف؟، حمه سه سعيد به كي حمه ره شيد به گ؟، فابق كاكه مين، دانيشتوي ريزي يه كه م: عه بدوللا عاديل نه فهندي، شيخ نووري شيخ سالح، عه بدوللا عه وني، شيخ محيدين شيعر ره شيد.

شیخ نووری شاعیری ئەزموون

شیخ نووری شاعیریکی داھینەر و نوێخوازە، رۆشنبیرییهکە هیچی لە داھێنانەکە ی کەمتر نییە، ئەگەر زۆر بالاتر نەبێت. ئەو رۆشنبیرییهی شیخ نووری لە شاعر نووسین و بەرەوامبووندا هەناسە ی درێژ کردوو. ئەگەر شاعیری چاک بریتی بێت لە (بەهره + رۆشنبیری + ئەزموون و مەشقکردن لە نووسینی شاعر) ئەو شیخ نووری زۆر لەو پەگەزانەو نزیکە، چونکە ئەویش شاعیریکی توانست و بەهرە ی لەگەڵ رۆشنبیری و خۆپێندەو و هەولێ خۆ پیگە یانندن گونجاندوو، تا توانیویەتی (خەیاڵ) ی شاعیریکی بەدەسلاتی دەسکەوێ و بەروانیبێکی فراوان و هەمە لایەنەو پروانیتە ژیان و لە گۆشە نیگای بۆچوون و خەیاڵی خۆلقینەرانی خۆیەو سەیری بکات، ئەمە حەقیقەتێکە ئەگەر لە چەند شاعیریکی شیدا هاتبیتە دی، کەس ناتوانێ لاری لێ هەبێ، یان گومان لە بەهره و توانایی و بەخششی بکات.

شیخ نووری ناوی شاعیریکیکە لە ناو دەیان شاعیردا لێکۆلینەو و قەڵەمی زانستی لە بەرانبەریدا دەبێ بوەستی، لەبەرئەوێ سەرەتای راپەرینیکی گەورە و تەکانیکی بەهیزی شاعیری کوردی ناوچە ی سولەیمانی پێ دەستنیشان دەکریت. سالتیک بەر لەوێ شیخ نووری ئەو سەرەتایە دابنێ، راپەرینیکی سیاسی لە سەر تاپای کوردستاندا دەستی پێکرد و بۆ یەکەمین جار دەرگای هەلمەت و هێرش بردنی چەکداری بۆ گەلی عێراق لە تیکۆشانی جەماوەریدا خستە سەر گازەرای پشت. وەک لە شوێنیکی دیکە ی ئەو کتیبەمان وتمان، ئەو راپەرینە بوو هۆی هەلتەکاندنی کۆمەڵێ بنەمای سیاسی و کۆمەڵایەتی و کۆمەڵێ بنەمای تازه جیگە یان گرتنەو. هۆی سەرەکی ئەو راپەرینە جەماوەرییە و هۆشیاربوونەوێ خەلکی بوو لە کوردستان، چونکە هەستی نەتەوایەتی زیاتر لە لایان چەکەرە ی کردبوو و هەستیان بەچەوسانەو و ژێردەستە یی خۆیان دەکرد. ئەمەش لە سایە ی ئەو گۆرانە بنەرەتییانەو بوو کە سەرپاکی جیهانی گرتەو و لە زۆر لاوێ خەباتکردن لە پێناوی سەرەخۆیی و یەکسانی و مافی رەوای ئەو میللەتە هاتە کایەو. ئامانجی زۆری ئەو شوێشانەش لە جەوھەردا یەکی دەگرتەو و دەبوونە یەک زنجیرە ی لە یەک دانە پچراو لە خەباتی هاو بەشیاندا بۆ دەرچوون لە چنگی ئیمپریالیزم و داگیرکەرە یان، کە خەریکی ژێردەستە کردن و دەستەمۆ کردنی ئەو گەلانە بوون. شوێشی رزگاریخووازە ی

گەلانییش لە جەوھەردا دەستنیشانکردن و رەنگ رشتنی چارەنووسی خۆیان بوون بەدەستی خۆیان. کوردیش یەکیک بوو لەو نەتەوانە، کە لە چارەکی یەکەمی ئەو سەدە یەدا کەوتە خەبات بۆ ئەو مەبەستە و قوربانیان لە پێناویدا. سەرەتای ئەو سالانە ی کە دەوڵەتی عوسمانی ئەژنۆی دادا و لەپەرپوو کەوت و میللەتانی سەر بە ئیمپراتۆریە تەکە یان کەوتنە خۆیان، تا ئەو بوو خۆیان و هاو پەیمانەکانیان جەنگە کە یان دۆراندا.

لە سالی (١٩١٧) ئینگلیز هاتە عێراق، بەهاتنی ئەوان گەلانی عێراق بەگشتی و کورد بەتایبەتی زوو لە فاک و فیکیان گەشتن، بۆیە وەک «د. ن کوتلۆف» مێژوونووسی بەناویانگی روسی نووسیویەتی: «گەلی کورد بەوێ کە لە راپەرینی ١٩١٨-١٩١٩ دا پێشەنگی جوولانەوێ گەلی عێراق بوو نەخشیتی گرنگی لە نامادەکردنی راپەرینی سالی (١٩٢٠) ی عێراقدا دیاری کرد». هەر لەو کاتەو راپەرینی جەماوەری بەسەرۆکایەتی رابەری بزوتنەو (شیخ مەحمود) ی نەمر دژی دەسلاتی داگیرکەرانی تازه دەستی پێکرد، شاعیری کوردیش کەوتە تەکاندنی ئەو تەپوتۆزی چەند سال بوو بەبالایەو نیشتبوو، بزوتنەوێکەش لەسەر دەستی یەکیک لە موونەوەرەکانی ئەو سەرەدەمە چاوی بۆ ژیان کردەو، کە ئەو موونەوەرە لە نزیکەوێ ناگای لە باری سیاسی و کۆمەڵایەتی و رۆشنبیری میللەتە کە ی خۆی و دەورپشتە کە ی بوو، ئەو بوو شیخ نووری دەستپێشخەری کرد لە نووسینی شاعیری تازه و لە لاپەرێ تازهکانی ئەو مێژووێ تازه دا جیگە ی شیاوی بۆ کردەو.

میللەتی کورد هەر لە رێگای زانیی زمانی تورکییەو ناگاداری بزوتنەوێ سیاسی و نەتەوێی گەلانە بوون، موونەوەرەکان هەر لەو دەلاقیەوێ لەسەر تاقیکردنەوێ شاعیری تورکی وەستان و تام و بۆ و هەناسە ی شاعیری هەندەرانیشیان هەر لە پەنجەرە ی ئەو زمانەوێ بۆ هات. شیخ نووری وەک نووسیویەتی: «ئەو ئینقیلابی بەسەر ئەدەبیاتی کوردیدا هێناو و لەسەر ئوسوولی غەرب شاعیری وتوو، نوورییە». بێگومان شاعیری تورکییش لە ژێر کارتیکردنی راپەرینەکانی شاعیری ئەوروپا، شاعیری خۆیان تازه کردەو، بەشیکی زۆری ئەو شاعرە تازانە و بیروپرا رەخنە ییەکانیان کردوو بەتورکی، ئەوانیش ورد ورد کەوتونەتە خۆپێندەوێان و سوودیان لەو تەوژمە تازه یە وەرگرتوو. شاعیری کوردیش بەپێی ئەو بارودۆخی بۆی رەخسابوو، بەهۆی (شیخ نووری) خۆینی تازه کرایە ناو دەمارەکانییەو.

هۆی سهره‌کی سه‌پاندنی ئەم بزووتنه‌وه‌یه بۆ نه‌مان و رووخانی ئەو کۆله‌گانه ده‌گه‌رتنه‌وه، که له رووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنییری کۆمه‌لی کورده‌واری پتوه به‌ند بوو، رووخانی ئەم کۆله‌گانه‌ش خۆ رانه‌گرتنیانه له به‌رده‌م ته‌وژم و شالاری ئەو بزووتنه‌وه تازیه‌یه. ئەم بزووتنه‌وه سیاسیی تازیه‌یه له کوردستانی عیراقددا به‌رپا بوو له خۆیه‌وه سهری هه‌لنه‌دا، به‌لکو به‌هۆی کۆمه‌لی بارودۆخی مه‌زووعی و خۆیی هاتنه‌ گۆڕی، ئەویش له لای خۆیه‌وه کاریکی وای کرد که شیعی کۆله‌گه‌یی - کلاسیکی خۆی له به‌رده‌م ئەو راته‌کان و هه‌ژانه‌ قوول و گه‌وره‌یه رانه‌گرت، بگره‌ ئه‌ویش وه‌ک چه‌کیکی خه‌باتکردن و گه‌وره‌کردن و هه‌لایسانی زیاتری (مه‌سه‌له) نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌که پڕایه‌ ناو رووباری خه‌باتی سیاسی و هه‌ر له‌وه‌وه ئەزموونی شیعی تازیه‌ که‌وته‌وه، به‌لام له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سیک که هه‌لومه‌رجی ئەو تازیه‌کردنه‌وه‌یه‌ی تیدا بوو، تا بتوانی رۆشنییری باوی ئەو سه‌رده‌مه‌ رته‌ بکاته‌وه و به‌شێوه‌یه‌کی تازتر له ئامانج و چه‌مکی شیعی تی بگات.

راستییه‌که‌ی تا ئیستا که له‌به‌ر نه‌نووسینی میژووی نووسینی شیعه‌کانی شیخ نووری، یان به‌هۆی ده‌ست نه‌که‌وتنی کۆمه‌لیک شیعی دیکه‌ی ئەو شاعیره، نه‌متوانی له‌خۆمه‌وه یه‌که‌م شیعی شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌م که له‌سه‌ر رێچه‌کی تازیه‌ نووسیه‌یه‌تی، چونکه به‌پیتی ئاگاداری ئیتمه شیخ نووری به‌ره‌مه‌ییکی ئیجگار زۆری فه‌وتاه، وه‌ک خۆشی ده‌ریخستوه (زۆر مندال بووه که شیعی وتوه) ئەم راستییه‌ش بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌ که ژماره‌یه‌کی زۆر له شیعه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی گووم بوون یان ده‌ست ئیتمه نه‌که‌وتوون. ئەمه‌ش بۆ نووسینی ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه، بپاره‌ ره‌خنه‌یه‌یه‌کان به‌درشتی و ناکاملی ده‌هیلته‌وه. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه پشتگۆی خستنی میژووی نووسینی شیعه‌کان و امان لی ده‌کات نه‌توانین هیللی به‌یانی پێشکه‌وتن و دوکه‌وتنی شیعی شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌ین، به‌پێچه‌وانه‌ی مامۆستا (گۆزان) سه‌وه که وه‌ک له‌ پێشه‌کی دیوانه‌که‌یدا نووسراوه: «ئیمه پێ بزانی گۆزان شیعی بلاونه‌کراوه‌ی زۆر که‌مه، هه‌رچی وتوه له‌ گۆفار و رۆژنامه کوردیه‌کانی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی عیراقددا بلاوکراوه‌ته‌وه»^(١).

شیخ نووری وه‌ک ئینسان و وه‌ک شاعیر شێر و خه‌تی پاره‌یه‌کن و ناتوانین له‌ به‌کیان جودا بکه‌ینه‌وه، واته‌ ژبانی له‌ ناو شیعه‌کانیدا، شیعه‌کانی له‌ ژبانیاندا هاوکیشه‌یه‌ک

(١) دیوانی گۆزان - سه‌رحه‌می به‌ره‌می گۆزان - به‌رگی یه‌که‌م - ١٩٨٠ به‌غدا، چاپخانه‌ی کۆری عیراق - له‌ بلاوکراوه‌کانی یه‌کتیتی نووسه‌رانی کورد ل م.

پێکه‌هین. ژبانی خۆشی چه‌ندان لاپه‌ره‌ی ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی و ئەو سه‌رده‌مه‌یه‌ که تیدا ژباوه. شاعیر له‌ سه‌رده‌مه‌یکدا ژباوه و چاوی هۆشی کردوه‌ته‌وه، که کارتیکردنیکی زۆری له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌می به‌جێ هێشتوه. ئەو کارتیکردنه‌ش هه‌ر هه‌مان کارتیکردنه‌ به‌سه‌ر گه‌لی کوردماندا، به‌لام له‌ لای که‌سیکی وه‌ک ئەم که چه‌کی شیعی به‌ده‌ست بووه، هه‌ولی داوه ئەو ژبانه‌ بکات به‌به‌شیک له‌ شیعه‌کانی و بپه‌شێته‌ ناو به‌ره‌مه‌کانی و ببیته‌ هه‌وینیک بۆیان. ئەو رووداوانه‌ به‌شیک گرنگ له‌ ئەزموونی شیعی شیخ نووری پێکه‌هین و بوونه‌ته‌ به‌شیک له‌ تیروانین و بوون و خودی ئەو، به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی ئەو رووداو و سه‌رده‌مه‌ی تیدا ژبا، وای لی کرد بی به‌شاعیری (ئه‌زموون - تجربه)، بۆیه ده‌توانم بلیتم ئەزموونی شیخ نووری بپه‌جگه‌ له‌ چاووگه‌ رۆشنییرییه‌کانی بینی پتوه‌ ناو و سوودی لی وه‌رگرتوون، به‌هه‌ری شاعیره‌یه‌تی و خۆیندنه‌وه‌ و ئەزموونیکی زیندوو، که‌سایه‌تی شیعی شیخ نووری پێکه‌هین، که ئەزموونه‌که‌ی له‌ ژبانی خۆی و ده‌روپشته‌که‌ی وه‌رگرتوه، وه‌ک که‌سیک که له‌ ناو رووداوه‌کاندا ژباپی و به‌چاوی شاعیریکی هۆشیار و به‌ده‌سه‌لات له‌ شیعه‌دا به‌رحه‌سته‌یانی کردبێ و به‌هۆی ئەزموونی ژبانه‌ تایه‌تیه‌که‌ی، ئەزموونه‌ شیعییه‌که‌ی خۆی ده‌وله‌مه‌ند کردوه و نه‌بویستوه وه‌ک شاعیریکی سه‌ر به‌میلله‌ت له‌ ئەزموونه‌کانی ژبان دایبیریت و له‌سه‌نگه‌ری گه‌له‌که‌ی بپیته‌ ده‌ره‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌ش وای لی کردم ناوی بنیم شاعیری ئەزموون.

شیخ نووری ته‌نیا پشتی به‌ئەزموونی ناو کتیب نه‌به‌ستوه، که ئەم جوړه ئەزموونانه، زیاتر ئەزموونی زه‌هین و رووی له‌ رۆشنییری ناو کتیبه‌ و پشتی له‌ واقیع و که‌ره‌سه‌کانیه‌تی، چونکه ئەو له‌گه‌ل هه‌موو ئازار و ئاواتیکی میلیله‌ته‌که‌ی بووه. له‌ بورجیکی به‌رزه‌وه سه‌یری ژبانی نه‌کردوه و بۆی نه‌روانیوه. هه‌ولی به‌رده‌وامی داوه ئاسۆی فراوان له‌ به‌رده‌م شیعه‌کانیدا بکاته‌وه و بدۆزیته‌وه، ئەمه‌ش به‌هۆی به‌ستنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی به‌رووداو و به‌سه‌ره‌ات و خه‌باتی میلیله‌ته‌که‌یه‌وه بووه. ئەزموونی ژبانی گه‌له‌که‌ی له‌ ناو بیر و ناخ و وێژانیدا جیگه‌ی خۆی گرتوه، به‌مه‌ش توانیوه‌تی به‌شیعی ره‌سه‌ن و راستگۆبانه‌وه‌ گوزارشت له‌و خه‌ون و خولیا و ئاواتانه‌ بکات.

شیخ نووری شاعیریکی (کسی) نه‌بووه، شیعی نووسینی له‌ ئه‌نجامی خۆیندنه‌وه ده‌سه‌کوتبێ، یان هاتبێ شه‌ری پێ فرۆشتبێ و زۆری له‌ خۆی کردبێ شیعی دابنێ، به‌لکو شیعی له‌ کانگای دل‌یه‌وه هه‌لقوولاوه و له‌ ناخی ده‌روونییه‌وه هه‌لچووه و به‌خوری دایرشتوه، شاعیریکی شیعی سوار و به‌ده‌سه‌لات بووه، به‌رانبه‌ر به‌وشه‌ و ته‌عبیر دانه‌ماوه

و شیعر له دلپیه وه قهلبه زه ی داوه و ئەم سیفە ته زاتییه ی تهرخان کردوو بۆ ژبانی گه له که ی و دلّی شیعی هه بر بۆ ئەو مه سه له یه ی میلله ته که ی لیبی داوه. تا دوا هه ناسه ی شیعر له ویردانیدا ماوه ته وه و ناگری شیعر له دلیدا نه کوژاوه ته وه و ناوی رۆژگاریش نه یه توانی پشکو ی شیعر له دل و ده روونیدا بکوژینی ته وه. به دی کردنی ئەم لایه نه ش له شیعره کانی شیخ نووری وا له لیتوتیژه وه ده کات پانتایییه کی زۆر له نووسینه کانی بۆ لایه نی (ریالیزم) له شیعی ئەو شاعیره دا تهرخان بکات. هه تا میلله ت فه ره نگه که ی وشه ی (نا) ی تیدا بیت له به خشش و داهیتان ناکه وێ. تا داهیتان به پتوه بوه ستن، گۆران و شوپش و میلله ت به رده وامن و به پتوه ده وه ستن و ئەزمونه کانیان تیکه لێ ئەزمونه شارستانییه کانی ئاده میزاد ده که ن. ئەو ئینقیلابه ی شیخ نووری له سه ره تای ئەم سه ده یه دا گپرای و سه رکرا دیه تی کرد، به پتوه وه ستان و زیندوویتی ئەم میلله ته نه به زه یه که هه رچه ند له ژیر چنگی وه ی شوومه کانی رۆژگار رزگاری نه بووه، به لام میلله تیکه له به خشش نه که و توه.

شیخ نووری به ته نگ پیداو یستییه نه ته وایه تی و شارستانییه کانی ئەم چاخه وه چوه، بۆ ئەوه ی له گه ل ئەو راپه رینه سیاسییه، بتوانی به و ی داهیتان و رۆشنیری، خۆی له گیانی سه رده مه که ی نزیک بکاته وه، تا شیعی ریک بلێ به قه ده ر ئەوه ی خزمه تی ئیستای ده کات، ئەوه نده ش له ده رگای داهاتوو بدات و خۆی له جوولانه وه ی میژوو دانه برێ، بۆیه زۆر زیبه کانه له مه نتیقی پیتشکه و تن و گۆرانی کۆمه ل و سه رده مه که ی گه یشتوه، ئینجا توانیوه تی تیکه لێ ببی و پالپشتی بکات. به پروانیی تازه و جۆره ده رپرینیکی تازه تره وه ئەو تیکه یشتنه ی خۆی خسته روو. هه ولێ دا له نیشتمانی داهیتان و کاتی داهیتان و تازه یی دانه برێ، چونکه ده یزانی بزوتنه وه ی میژوو ده یداته دواوه. له دوا ییدا چوه ناو ئەو نیشتمانه و زه فه ری پێ برد، له ئەنجامی تیکه یشتن له جه ده لی میژوو، توانی رابردوو تپه رپینی و تازه بوونه وه بگریته باوه ش، که ئەو جه ده له بی سنوره ده یسه پینتی. شیخ نووری له زمانی سه رده می خۆی نه گه یشتنه ی هه رگیز نه یده توانی به ده نگ ئەو داوایه وه بچیت!

قه باره ی بوونی میلله تیک که رۆژ له دوا ی رۆژ روو له گه وه بوون ده کات به و ی ئەوه یه که ئەو میلله تانه به زمانی تازه گوزارشت له سه رده می خۆیان ده که ن. میلله تیک دان به بوونی زمانیکی تازه دا نه نێ بۆ ئەوه ی رهنگی چاره نووس و مه سه له که ی خۆی پێ برپێژی و خه ون و ئاوا ته کانی پێ بنوسن، ئەو میلله ته روو له نه مان و قی تیکه و تنه. شیخ نووری

هه ستن به هه موو ئەمانه کردوو، بۆیه داوایه کانی ئەو قوناعه ی به ئەمانه ته وه به جی هیناوه. ئەو زمانه تازه یه ی شیخ نووری خه ونی کوردی پێ تۆمار کرد، زمانیکه خوینی چاره نووسی خۆی دده، چونکه زمانی داهاتوو و پاشه رۆژه. زمانی رابردوو نییه، شته کانی پێ گپه ر بکاته وه. ئەو زمانه ش نییه له ولاتیکی دیکه وه قه رز کرابی و خوازا بپه ته وه، به جۆری وه که ره شه بایه که ره گوپشه و ره سه نایه تی ئەوه ی هه لکه ندبێ، ئەگه ر زۆر که سپش هه بن ئەمه وا تپبگه ن، من تازه بوونه وه که ی شیخ نووری به حه لال زاده ده زانم، چونکه زاده ی واقعیکی دیاریکراوی سه رده میکی ژبانی کورده و له واقعی شیعی کوردی دانه برآوه.

ساتوسه وای شیخ نووری له گه ل شیعی تازه، ساتوسه وای خوینه ریکی هۆشیاری سه رده مه که به قه ده ر ئەوه ی شت وه رده گرن، ئەوه نده ش هه ست ده که ن که وا پتویسته شت بدن و به خششیان هه بیت. ئەمه ش دیارده یه کی شارستانی چاکه و هیچ ره خنه و گله یییه ک قبول ناکات. ئەم شاعیره رۆشنیری زوو ده رکی به وه کرد شتوه ی شیعی تازه، پتویستی به پروانیی تازه ی بۆ ژبان و بوون و مرۆف. من له لای خۆمه وه له گه ل ئەوه دا نیم «تازه کردنه وه» ته نیا له شتوه دا به ریا بیت، ئەگه ر له پیتش هه موو شتیکه وه پروانیی شاعیره که نه گۆری و ئەو پروانییه به و ی رۆشنیرییه وه له ره گه وه هه لته ته کن، ئەوه تا شیخ نووری خۆشی له و برآیه دایه که پروان کردنه وه ی ئەو بزوتنه وه یه ئەرک و په یامی «ته جه دودپه ره ره کاتمان» ه و ده لێ: (له پیتشه وه رجا ئەکه م ئەم قسه یه که ئەیکه م، حه ملی نه که نه سه ر خود فرۆشی. «هینانه وجوودی ریساله یه کی ئەده بیی کوردی له سه ر شانی ئەدیب و ته جه دودپه ره ره کاتمان به لزوومیکی قه تعی ئەزانم» حاشا سومه حاشا من نالیم ئەدیب، من نالیم شاعیرم، به لام له به ره ته وه ی له مندالیمه وه فیکرم نیشتیغالی له گه ل ئەده بیاتدا بووه به ته ته بوعات نه ختی شاره زاییم هیه وه ئەم شاره زایییه دائیمه ن سه وه یی ئەوه ی کردوو که له م عیلمه دا که هیتشتا به زمانی کوردی نه نووسراوه ته وه ریساله یه ک ته نلیف و ته بع بکه م. مه عه ل ته ئەسوف وه زعیبیه تی خسوسییه م و ده ست نه که و تنی شیعی شاعیره کۆن و تازه کاتمان بوو به ئەسه بابی ته ئەخوری ئەم ته شه بوسه خیره) (۲) ئەم قسه یه ی شیخ نووری که سه ره تایه که بۆ رۆژنامه ی (ژبان) ی نووسیوه، کۆمه لێ لایه نی جۆربه جۆری

(۲) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۲۰) ی سالی (۱) (۱۹) ی ذی العه قده ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزیره یان ۱۹۲۶ (بۆ دائیره ی عالییه ی ژبان ته قه یه).

تیدایه که ئیمه له شوینی دیکه دا دهستنیشانمان کردوو و لیردا له چهند نوقته یه دا خهستیان ده که یه وه:

یه کهم: گرته ئهستوی په یامیکی شارستانی، که ئه مه په یامه تا ئه و کاته به و شیوه یه که س بۆ نه چو بووه مه بدان و خو له قهره دانی شیخ نووری بۆ ئه مه بابه ته تازه یه، ههستکردنی روشنبیریکی شارستانی به پیوستی ئه مه لکه له ئه ده به که ماندا که کاتی هاتوو ده یاره ی بنووسری.

دوهم: نیشاندانی بی فیزی و ته وازوع له لایهن (شیخ نووری) یه وه که ئه مه سیفه ته ش وه ک سیبه ره که ی لیبی جیانه بووه ته وه تا رۆژی مردنی، رهنگه هه ره ئه مه لایهنه ش بیت له ژبانی، که حه زی له خو بردنه پیشه وه و هه لپه کردن نه کردوو، پایه و پله ی شایانی خو ی وه رنه گری. ئه وه تا خو ی ده لی: «من نالیتم ئه دبیم، من نالیتم شاعیرم» ئه مه ش سیفه تی هه موو ئه دبیکه به گه وره یی له په یامه شارستانی و میژوویبیه که ی سه رشانی خو ی گه یشتیب.

سییه م: شیخ نووری هه ره له مندالییه وه له گه ل هونه ری شیعر و ئه ده بیاتدا خه ربیک بووه و «ئیشتیغالی» کردوو، ئه مه ش شاره زایی ته وای له لا دروست کردوو و ئه وه خیره دووردریژه هه لومه رجی ئه وه ی تیدا دروست کردوو خو ی له قهره ی ئه وه کاره بدات.

چوارهم: خویندنه وه و روشنبیری شیخ نووری و شوین پین هه لگرته ی روشنبیری سه رده م که وه ک خو ی ده لی: (به ته بوعات) ئه وه شاره زاییه ی فیر کردوو له پال مه شق کردنی خو ی بۆ هونه ری شیعر.

پینجه م: رووکردنی ئه مه شاعیره بۆ چهند لایهنیکی روشنبیری جوړاو جوړ و مشوور خواردنی بۆ پرکردنه وه که له به ره کانی له ئه ده به که ماندا، ئه مه پهل هاویشتنه ش بۆ لایهنه روشنبیرییه کان وای کردوو به ته نیا خو ی ته رخان نه کات بۆ شیعر.

شه شه م: رووی ده می کردوو ته «ئهدیبه ته جه دو دپه ره ره کان» و به پیوستییه کی گه وره ی زانیوه ئه مه ئه دبیا نه په یامه که بیان به جی بگه یهنن و ئه مه ئه رکه راپه رپین، چونکه نووسین ده یاره ی ئه مه لایهنه له زمانی کوردیدا نییه.

حه وته م: شیخ نووری زووتر بیری له مه مه سه له یه کردوو ته وه، واته پینش سالی (۱۹۲۶) و (۱۹۲۷) که وتاره ره خنه ییه کانی تیدا بلاو کردوو ته وه، به لام له بهر «وه زعی

تایبه تی» خو ی و نه بوونی که ره سه ته ی ته و او بۆ ئه مه ئیشه که «شیعری شاعیره کۆن و تازه کانه» ئه مه پرۆژه یه ی دوا خستوو.

شیخ نووری به ره له وه ی ده ست بداته «تازه کردنه وه» ههستی به وه کردوو، شیعری کوردی پیوستی به ته کانیکه، به لام پرۆژه ره خنه ییه که ی پینش کاری تازه بوونه وه که نه خستوو، دواخستنی ئه مه زنجیره و تاره ره خنه ییه زیاتر له به رژه وه ندی بزوتنه وه تازه که بووه، چونکه له سالی (۱۹۲۶-۱۹۲۷) دا که دهستی کرد به بلاو کردنه وه یان، (تنظیرات) که ی له سه ر بۆشایی دانه نابوو، به لکو کۆمه لیک به ره مه می شیعری نووسیبوو که نوینه ری تازه بوونه وه که بوون و بوونه نمونه ی پراکتیکی بۆ را و بۆچوونه کانی.

سیمایه‌کانی قوتابخانه‌ی شیعری نو

لهم به‌شدها پیوسته‌ی نه و خالانه بخه‌ینه‌وه به‌رچاو که به‌بنه‌مای شیعری تازه ده‌ناسرین و سیمای نه و قوتابخانه‌یان رشتووه و نه‌م سیمایانه‌ش له شیعری کلاسیکی جیای ده‌که‌نه‌وه. یان به (یاخیبوون) و هه‌لگه‌رانه‌وه له‌سه‌ر دابونه‌ریت و ده‌ستور و یاسایه‌کانی ده‌ژمیردین. زۆری نه‌وه و خالانه‌ش که من لی‌ردها په‌نجه‌یان بۆ راده‌کیشم و ده‌یان‌خه‌مه‌وه بیرتان، له‌و پروایه‌ش دام شیعری تازه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری به‌شیکتی زۆری نه‌م خالانه‌ی تیدا به‌دی ده‌کریت، له‌ دواییشدا له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیریکتی وه‌ک مامۆستا (گۆران) په‌ره‌ی پی‌ درا و جیگیر کرا و به‌فراوانی له‌ ناو خوینه‌راندا شوینی خو‌ی کرده‌وه و خوینه‌ری زیاتر باوه‌شیان بۆ کرده‌وه و لیبی کۆنوونه‌وه. نه‌و خالانه‌ی لی‌ردها به‌رچاویان ده‌خه‌ین زۆریه‌مان رامان له‌سه‌ری به‌ک ده‌گرته‌وه. هه‌ر نه‌و لایه‌نانه که باسیان لی‌وه ده‌که‌ین ده‌توانی بکرینه که ره‌سته‌ی تیروته‌سه‌ل بۆ لی‌توتی‌ینه‌وه‌ی جیا جیا له‌سه‌ر نه‌و شاعیرانه‌ی نه‌و قون‌اغه شیعریه‌ی تازه‌یه‌یان دروست کرد و جیگیر کرد و ته‌نانه‌ت له‌ ژیر روشنایی نه‌و خالانه‌وه ده‌توانی بزاین هه‌ریه‌که له‌و شاعیرانه نه‌و خالانه‌ی ده‌یخه‌ینه روو کامیان زیاتر تیدا نامانجی پیکاره. له‌گه‌ل نه‌و به‌بالا‌پرینه نابی نه‌وه‌مان له‌ بیر بجیت که مه‌سه‌له‌ی (میژوو)ی نه‌نجامدانی هه‌ر کاریک نرخی خو‌ی هه‌یه، بۆیه پیوسته هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌پیی میژوو نووسینی شیعره‌کان برپاری په‌خه‌یی بدری و هه‌ر شته بیرته‌وه لای خانه‌ی خو‌یه‌وه.

یه‌کیتک له‌ هه‌نگاوه‌کانی نه‌م بزوتنه‌وه تازه‌یه دروستکردنی هاوکیشه‌ی نیوان (شیوه و ناوه‌رۆک)ه. شیخ نووری ویستی شیعریه‌ی بخاته باوه‌شی ژیان‌ه‌وه و له‌و‌پوه چاو هه‌لبینی، بۆیه ئالۆز بوونی ژیان و گه‌وره بوونی (مه‌سه‌له‌ی) نه‌ته‌وه‌که‌ی و به‌یه‌که‌داچوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی کاریکتی وایان له‌ شیخ نووری کرد، به‌دوای به‌رگیتکی تازه‌دا بگه‌رپ بۆ نه‌وه‌ی خو‌ی له‌ زه‌خه‌فه دوور بخاته‌وه و بۆ نه‌و ناوه‌رۆکه تازانه شیوه‌یه‌کی گونجاو هه‌لبیژی، تا بتوانی له‌ جووتکردنی نه‌م لایه‌نی (شیوه و ناوه‌رۆک)ه شیوازیکی تازه بدۆزیته‌وه، به‌رپچکه و شیوازیکی جیا‌واتر له‌ جاران شیعری بنووسی. به‌روانینیکی تازه‌ی هونه‌ری و فیکری سه‌یری شیعری کرده‌وه، هه‌ر نه‌و روانینه‌ی وای لی‌ کرد به‌دوای سستی ده‌رپینی تازه‌دا بگه‌رپ، بۆ دۆزینه‌وه‌ی شیوازی تایبه‌تی خو‌ی. شیخ نووری که

هه‌ولی دا هاوکیشه‌ی نیوان شیوه و ناوه‌رۆک رابگری و هه‌چیان له‌سه‌ر حیسابی نه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان به‌رز نه‌بیته‌وه، شاعیریکتی ده‌سته وه‌ستان نه‌بوو، تا بلتین به‌هونه‌ره‌کانی شیعری کلاسیکی نه‌و‌پراوه و له‌ ناچاریدا شیعری تازه‌ی نووسینی، به‌لکو تیروانین و بی‌ری گه‌وره و فراوانی به‌دوای شیوه‌ی ده‌رپینی سووک و ئاسانتردا گه‌راوه. به‌لای منه‌وه شیخ نووری ته‌نیا شیوه‌یه‌کی تازه‌ی له‌ دارشان و ده‌رپینی شیعره‌کانیدا په‌په‌ره نه‌کرده‌وه، به‌لکو له‌ پال نه‌و شیوه‌یه‌شدا کۆمه‌لی به‌ته‌تی تازه‌شی بۆ شیعری کوردی هینایه‌ پی‌شه‌وه، که له‌مه‌و پی‌شتر له‌ ده‌رگای نه‌و باه‌تانه نه‌درا‌بوو، نه‌م نه‌و باه‌تانه‌ی خسته به‌رگیتکی هونه‌ری و به‌که‌شوه‌وایه‌کی نو‌ی، شیعری کوردی گۆش و متوربه کرد.

شیخ نووری به‌راسته‌گویییه‌وه به‌دوای ژیاندا گه‌راوه و له‌گه‌ل خو‌ی راستگۆ بووه، شیعره‌کانی که بریتین له‌ نه‌زمونی ژیان‌ی خو‌ی و سه‌رده‌مه‌که‌ی و روشنیری و خویندنه‌وه جو‌ر به‌جو‌ره‌کانی، نه‌مانه‌ش به‌با‌ه‌تی تازه ئاشنایان کرده‌وه. نه‌گه‌ر شیعری کلاسیکی بریتی بیت له‌ (سه‌نعه‌تساز) و زیاتر با‌یه‌خ به‌شیوه‌ی شیعری بدات، نه‌وه شیعری هاوچه‌رخ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) دا وازی له‌ جادووی نه‌و جو‌ره سه‌نعه‌تسازیه هیناوه که ته‌نیا با‌یه‌خ به‌ شیوه ده‌دات له‌سه‌ر حیسابی ناوه‌رۆک. نه‌گه‌ر با‌یه‌خیشی به‌ سه‌نعه‌تساز دای، نه‌وه له‌گه‌ل ناوه‌رۆکه‌یدا گونجا‌ندوویه‌تی، له‌ کاتیکدا نه‌م گونجا‌ندنه شیوه‌ی گوتنی ناوه‌رۆکه‌که و نه‌و گۆشه‌نیگایه‌ی لی‌یه‌وه سه‌یری ناوه‌رۆکی کرده‌وه دروستی کرده‌وه و سازاندوویه‌تی، شیخ نووری نه‌یتوانیوه خو‌ی له‌و هه‌موو بیره تازانه دابیری که په‌یدا بوون و به‌یه‌که‌داچوون و رۆژ له‌ دوی رۆژیش به‌یه‌کا چووتر ده‌بوون، بۆیه به‌دوای شیوه‌ی ته‌عبیرکردنی ئاساندا ده‌گه‌را، تا ده‌ره‌قه‌تی نه‌و بیره زۆر و زه‌وه‌ندانه بیت و له‌ شیعردا ده‌سته‌مۆیان بکات. نه‌م شو‌رشه شیعریه‌ی گۆرانی (جه‌وه‌هر)ه و سه‌پاندنی گۆرینی شیوه‌ی ده‌رپینه و گه‌رانه به‌دوای شیوه‌ی ده‌رپینی ئاسانتردا، تا بتوانی زه‌فه‌ر به‌ ئالۆزی نه‌و بیره تازانه بیات. وه‌ک بلتینی له‌و کاته‌دا پی‌ش نه‌وه‌ی (ژان کۆکتۆ) نه‌و قسه‌یه بکات، نه‌ویش پروای و بو‌وبی (شیوازی ده‌رپینی شتی ئالۆز و به‌یه‌کا چووه به‌شیوه‌ی ئاسان و ساده و په‌وان، نه‌ک ده‌رپینی شتی ساده و ساکار بیت به‌شیوه‌ی ئالۆز و پرگری و گۆل). شیخ نووری نه‌وه‌ی سه‌لماندووه و کاری پی‌ کرده‌وه، چونکه نه‌ویوستووه وه‌ک شیعری کلاسیکی بی‌ری بچووک و ته‌نک له‌ ناو زه‌خه‌فه‌دا حه‌شار بدات، نه‌وه‌شی سه‌لماند که شیعری هاوچه‌رخ نه‌وه‌ندی سه‌نعه‌تساز و هونه‌ره، نه‌وه‌نده‌ش (بیرسازی) به‌ له‌ پال تازه‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی ده‌رپین (کیش و ئاواز و وشه و وینه).

به لای منهوه ئه و بزوتنهوه تازه به تهعبیرکردنه له جهوهه ری ژبان و به ئه ده بیکی رهسه نی دهزانم، خوازراوه و تهقلیدی نییه، نهگه ره سوودیشی له ئه ده بی گهلانی دراوسی وهرگرتیی، له بهخششی خویدا دهسته پاچه نه وه ستاوه، له و بره وایه شدا نیم ئه ده بی ناره سه ن و لامیژ ته مه نی درپژ بیت، چونکه وهک هه ره جوگه له به کی بچووک له زستاندا دروست ده بیته، به لام له هاویندا وشک ده کا.

بۆ ئه وهی به ته واوی ئه م لایه نه به پیتی بۆچوونی شیخ نووری خوئی روون بیسته وه، خوینه ریش بگاته قه ناعه تیک که ئه و شاعیره له خوړا ئه م هه نگاوهی نه گه یاندووه ته ئه نجام ده لئ: «لیره دا نوقته به که هیه به تعریفی لازمه. له م ئه سه رانه دا که ئیمه ته دقیقمان کرد ئه و هیه جانه ی که بۆ ئینسان حاصل ئه بی له وه ناچی که به ریگایه کدا پرۆی و پاره یاخود شتیکی چاک بدۆزیته وه و مه منوون بی. یا له وه ختی برسیره تیدا ته عامیکی خویش بخوئی، که وا بوو له به ینی ئه م دوو هیه جانه دا که ئیمه حسی ئه که یین فه رق زۆره. وهک ئیزاحمان کرد له وه حیه ک، بینایه کی زهریف هیه که لیکه لیکه مایه رانه مان که ته ماشا کرد، موسیقیکی یاخود (قصه) به کی جوانمان که بیست، یا وه زعیکی موئه سرمان ته ماشا وه یا حیکایه تیکی فاجیعمان که ئیستیماع کرد، ئه و هیه جانه ی که بۆ ئیمه په ییدا ده بی بۆ ئه وهی له گه ل حسیاتی حه یواندا ته فریق بکری پیتی ده لئین هیه جانه ی به دیعی، عه جه با هه موو ره سمی، هه موو (قصه) به کی، هه موو هیه که لیک، هه موو موسیقیکی حه ز و هیه جانه یکی به دیعی له ئیمه دا حاصل ده کا؟ نه خیره... ئه و مندالانه ی که وا به قه له میتکی فه رهنگی یا ته باشیرتیک چ له دیوار و چ له سه ره ته خته ره سمی حه یوان و ئینسان و شتی تر ئه کیشن له مه دا جوانی و ته راوه تیکی وای تیدایه که له رووحی ئیمه دا حه ز (حظ) و مه منوونیه تیک حاصل بکا؟ نه... که وا بوو هه موو قسه یه کیش هیه جانه ی به دیعی حاصل ناکات. مه سه له ن ئه چم بۆ مه کته ب، ئه م قسه یه بۆ ئیمه هیه جانه یکی به دیعی حاصل ئه کا نه خیره... یاخود له مه وسمی زستاندا له وه قتی به فر بارینا مندالان له به فر (شیره به فرینه) به عنی ئه نوعی ره سم و هیه که ل دروست ئه که ن، عه جه با حه ز و مه منوونیه تیکی به دیعی بۆ ئیمه حاصل ئه کا؟! نه خیره... یاخود شه خسیتیک که به فه ننی موسیقا بیگانه بی، هه ره له خو به وه ده ست بداته عوود وه یا که مانیک و لیبدا، عه جه با ته ئسیریکی مه عنه وی، حسیکی به دیعی به ئیمه ئه گه به نه؟ نه خیره... که وا بوو له م وه سائیتی موخته لیفه یه دا که حیسابمان کرد، ئه وهی که له رووحی ئیمه دا حه زتیک به دیعی حاصل بکا، ئه وه یه که له ده ستی ساحیبی مه هاره تیک و سنعه تکاریک ده ریچی. به عنی هه موو وه قتیکی ئه وهی که

هیه جانه یکی بۆ ئیمه حاصل ئه کا ره سم و موسیقا نییه، به لکو ئه و سنعه ت و مه هاره ته یه که قیমে ت ئه دا به مانه. که وا بوو میسالیکی تر به یئینه وه، به لام ئه م میساله بۆ ره سم نه بی بۆ ئه لغاز بی. ۱- کاسی پیاو ئه ژتینی. ۲- زه حمه ت، ره حمه ت ئه هینتی. مه عنا ی ئه م دوو جومله یه نه گه ره ته حلیل بکری، هه ردووکیان زۆر نزیک یه کن، ئه توانم بلتیم عه ینی به کترین. به لام میسالی راست و ره وان مه قسه ده که ئیفا و به یان ئه کا. میسالی دووه میان، بۆ ئه وهی که کاسی پیاو به ختیو ئه کا و ئه یژتینی به جومله یه کی جوان و ئه ده بی نیشان بدری، هیناویانه جومله ی (زه حمه ت، ره حمه ت ئه هینتی) یان وتوه، ئه مجا دیقه ت بکه بزانه له ئیفا ده ی میسالی ئه وه لدا حه زتیک به دیعی تیا نییه که ئینسان مه منوون بکا مه سه له ن (دوو که ره ت چوار هه شت) ئه م جومله یه هه ره چه ند ئیخباری حه قیقه تیک ئه کا، به لام حه ز و مه منوونیه تیک حاصل ناکا، میسالی ئه وه لیش وایه، فه قه ت ته ماشای میسالی دووه م بکه یین ئه م جومله یه، جومله یه کی ساده نییه، به لکو پینچویه نا ی زۆری تیا به چونکه (زه حمه ت، ره حمه ت ئه هینتی) هه ره چه ند زاهیره ن جومله یه کی ته زاده، به لام ئیفا ده ی حه قیقه ت به ته زتیک جوان و مه عنادار. به عنی ئینسان که ئیختیاری سه عی و زه حمه تی کرد، فه یز و ره حمه ت ده سگیری ئه بی. بی زه حمه ت ئیسراحه ت ته ئمین ناکری، بی هه ولدان پیاو ده ولته مند نابی، بی خویندن پیاو عالم نابی، خو لاسه هه زار مه عنا ی حه قیقی لئ ئه دۆزرتیه وه» (۳) لیره دا ده توانین مه به ستی (شیخ نووری) له م چه ند خاله دا کو بکه یینه وه:

یه گه م: (هیه جانه ی به دیعی) که به زاراوه ی ره خنه ی ئه مرۆکه (اثارة الحس الجمالی) وروژاندنی هه ستی هونه ری و جوانی ده گرتیه وه به ریگه ی هه لچوونه وه که له ئه نجامی خویندنه وه ی شیعرتیکدا، یان گوئی گرتن له پارچه موسیقایه ک، بینینی بینایه ک په ییدا ده بی و جیاوازی هیه له وه هه سته خو شه ی لای مرۆقیکی دروست ده بیته له ئه نجامی (پاره دۆزینه وه) یان له وه هه سته ی که له کاتی برسیتیدا دیته ئه نجام کاتی (ته عامیکی خویش بخوئی)، ئینجا جیاوازی نیوان هه ستی مرۆف و ئاژه ل به و (هیه جانه ی به دیعی) به راده گری. ئه وه ه مانای وایه شیخ نووری شیعری له نیوان هونه ر و دروستکردنی ئه و (هیه جانه ی) به ریای ده کات

(۳) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۲۰) ی سالی (۱)، (۱۹) ی ذی القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزده یان (۱۹۲۶)، هه روه ها ژماره (۲۱) ی رۆژنامه ی (ژبان) ی سالی (۱) ی (۶) ی الحجة ۱۳۴۴، (۱۷) ی حوزده یان (۱۹۲۶).

دانه پریوه، نه گهر پرواشی بهوه بوو بی به شیعر په یامیک بگه یه نن لایه نه (جوانی) و (هونه ری) په که ی شیعی فہراموش نه کردووه.

دووم: شیخ نوروی نمونہ ی زوری هیناوه ته وه تا بیسه لمینن هم موو شیعی ریک، موسیقایه ک، قصه یه ک، (هه به جانی به دیعی) دروست ناکات، ته نیا که سانیک ده توانن نه و جوړه به ره مه بدن به ده سته وه که هونه رهنه ند بن (سنعت و مه هارت) یان تپدا بیت، که نه و (سنعت و مه هارت) هی شیخ نوروی باسی لیوه ده کات، هم موو هه لومه رجه کانی وه ستایی و شاره زایی و کارامه یی و هونه رهنه ندیتی ده گریته وه. بویه ش سه رکه و تووی و گه وره یی هونه رکه که به راده ی زوری نه و (هه به جانه به دیعی) یه ده کیشی و نرخی بو داده نن.

سپیه م: به ره مه میک بتوانن (هه سستی جوانی و هونه ری) بورو و ژینن، واته (هه به جانی به دیعی) ده بیت له و به ره مه دا که به وشه ته عبیری کردووه، ته نیا وشه که نه بیته هوپه ک بو راگه یانندن نه و بابه ته، چونکه له و دوو نمونه یه ی هیناویه تیسه وه، ته نکید له سهر نه وه ده کات که شیعر نابن راسته و خو و رووکه ش و راپورت ناسایی (تقریر) ی بیت و راگه یانندن بابه ته که له سهر حیسایی لایه نه هونه ربه که بیت. به و نمونه یه ش که ده لن: (دوو که رت چوار، هه شت) ده یسه لمینن که حه قیقه تی هونه ری جیاوازی زوره له گه ل نه و حه قیقه ته واقیعی یه ی که هه مومان پپی ناشناین و له بهر ده ستمانه و دهیزانین، به مه ش ویستوویه تی به ره مه ی هونه ری له شتی روژانه و سه ریپی جیا بکاته وه.

شیخ نوروی جاریکی دیکه ده گه ریته وه سهر مه سه له ی (شپوه و ناوه روک) و نه م جارهبان به شپوه یه کی روونتر ده لن: «نه ساسی نه ده بیات جوانییه، به عنی لیباسیکی جوان بدری به مه عنایه ک و نه ساسی مه تنقیش راستییه. له ته لیلی نه سه ریکی نه ده پیدا نه و نوقته یه ی که لازمه دیقته تی لن بکری له رووحد ته حسیلی هه به جانی به دیعییه، فه قه ت بو نه وه ی که قسه یه ک موافقی مه نتیق بن لازمه له نوقته ی حه قیقه ت ته جاوز نه کری» (۴)

لیره دا شیخ نوروی که ده لن: «لیباسیکی جوان بدری به مه عنایه ک» مه به سستی وایه بلایت نه (لیباسه جوان) هه که به بی (مه عنایه) هیچ به هیچ ده کات و نه (مه عنایه) که

(۴) روژنامه ی ژبان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱)، (۱۴) ی موچه رهم (۱۳۴۵)، (۱۵) ی ته موز (۱۹۲۶).

ناوه روک ده گه یه نن به بی (لیباسیکی جوان) کاریگه ری خو ی دروست ده کات، بو (ته حسیلی هه به جانی به دیعی) واته پیکه وه نه گونجاندنی نه و لایه نه کار ناکاته سهر هه سستی هونه ری و جوانی خوینهر. نینجا که ده لن: «که قسه یه ک موافقی مه نتیق بی لازمه له نوقته ی حه قیقه ت ته جاوز نه کری» ته او ده یه وی شیعر له زیدده ریوی و (پی لن هه لپرن- موبالغه) رزگار بکات که به کیکه له خاسیه ته کانی شیعی کلاسیکی و هه ول ده دات هونه رکه ی بکاته هوپه ک بو گه ران و سو راغ کردن به دوا ی (حه قیقه ت) و نزیک بوونه وه لی، تا بتوانن وه ک رو شنبیر و شاعیریکی سه رده م و قوناعه ناسکه که ی میلله ته که ی پپیدا رت ده بوو، بی به کوری نه و سه رده مه و به ته نگ دا وایه کانییه وه بچیت، نینجا پاش نه وه ی زانیمان شیخ نوروی نه ک ته نیا به شیعر، به لکو به نوو سنبیش هه ولای داوه به زار او ی رخنه یی هاوچه رخ بو شیعی تازه بیته مه یدان، نینجا دیتنه سهر لایه نیکی گرنکی دیکه که پیوه ندی به شپوه و ناوه روک وه نه پچراوه، نه و لایه نه ش سستمی ده ریپنه (نظام التعبیر).

شاعیر که توانی به لیزانی و کارامه یی پیوه ندی نیوان (شپوه و ناوه روک) تیبگات، مانای وایه ده توانن که سایه تی تاییه تی بو خو ی دیاری بکات، چونکه سستمی ده ریپنی تاییه تی خو ی هه یه که نه و سستمی ده ریپنه ش وه ک خو ی ده لن: «نه ده بیات سه ی بو نه وه ده کات که ته زاهوراتی کوناوکونی حیات به سوره تی که دیوبه تی یا تیگه یشتوه ته سویر و شکلیکی به دیعی و جوانی بده یتن» (۵) شیخ نوروی که ده لن: «به سوره تی که دیوبه تی یا تیگه یشتوه، ته سویر و شکلیکی به دیعی و جوانی بداتن» کتومت نه و پیناسه یه ده گونج (سستمی ده ریپن) ی پی ته عریف بکه ین، چونکه (سستمی ده ریپن) له نه نجامی نه و گوشه نیگایه وه دروست ده بی که روانین و تیگه یشتنی داهینه ره که بو ژبان و شته کان دروستی ده کات. بیگومان نه مه شیان خاسیه تیکی ئیبداعییه و هه موو که سینک ناتوانن بی به خواونه ی (سستمی ته عبیر کردن) ی تاییه ت به خو ی تا بتوانن به تویری وشه نه و ته ونه بچنن که تیروانینی تاییه تی خو ی بو ژبان ره پیشی ده کات. به پپی نه م بوچوونه، شیخ نوروی شاعیریکه به وپه ری هو شیار بیسه وه نه و هه نگاهه ی ناوه بو نه وه ی بیکاته یه کیک له سیمایه کانی شیعی تازه. له لایه کی تریشه وه بو نه وه ی نه بیتنه نوسخه یه کی کاربو نیی یه کیک له شاعیره کانی پیش خو ی، له سهر مه سه له ی (چو نیه تی وتنی بابه ته که

(۵) روژنامه ی ژبان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱) ی ته موز، (۱۹۲۶).

و جوړی بینین و دهربرینه‌که‌ی) راده‌وستی. جارټکی دی شیخ نوروی رای خوئی دهرده‌بری و ده‌لی: «نه‌ده‌بیات شه‌خسییه، یه‌عنی به‌نیسه‌ت شه‌خسه‌وه نه‌توانن نیشانی بدن. فه‌قت عیلم و فه‌ن غیر شه‌خسییه. حه‌قایی علمیه و فه‌نییه هیچ زمانیکی نه‌شخاس ته‌به‌دولی ناکات. دوو که‌رته دوو له هه‌موو وه‌قتیکدا بو هه‌موو که‌سیک هه‌ر چوار نه‌کات»^(۶).

شیخ نوروی لی‌رده‌ا ده‌به‌وئ بلت (بابه‌ت) هه‌ر بابته، به‌لام هه‌ر که‌سیک به‌پیتی شیواز و بو‌جوون و تی‌پروانینی خوئی نه‌و (بابته) نیشان ده‌ات، چونکه مه‌سه‌له‌ی (داهینان) کارټکی زاتییه وه‌ک چون په‌نجه‌موری که‌س له که‌س ناکات، به‌م جوړه‌ش داهینانی دوو داهینه‌ریش لی‌کتر جی‌اوازن، له‌به‌رته‌وه‌ی نه‌و دوو داهینه‌ره هه‌ریه‌که‌یان شیوازی خو‌یان هه‌یه. (شیوازی) یش دیسان هه‌ر نه‌نجامی تی‌گه‌یشتنی وردی نه‌و هاوکیشیه ده‌گه‌یه‌نی که «شپوه و ناوهرؤک» به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه و «له‌رووحی قاری‌یندا ته‌سیرټکی مه‌عنه‌وی حاصل ده‌کات» له‌م تی‌که‌ل بو‌ونه گیانی به‌گیانی و ده‌سه‌ملانه‌ی نیوان شپوه و ناوهرؤک شیعی تازه (یه‌کی‌تی بابته‌ی)^(۷) بو شیعی کوردی ده‌سته‌به‌ر کرد که تا نه‌و کاته شیعی زی‌اتر له‌گه‌ل (مانای به‌یت) خه‌ریک بو، هه‌ر نه‌وه له‌لای شاعیری کلاسیکی هونه‌ر بو شاعیر بتوانی له‌شیعی‌کدا زی‌اتر له‌چند بابته‌تیک کو‌یکاته‌وه و هه‌ریه‌که له‌و بابته‌انه له‌به‌یتیکدا ده‌ریخات. له‌شیعی کلاسیکی چند قه‌سیده‌یه‌کی (نالی) و (مه‌وله‌وی) توانیویانه (یه‌کی‌تی بابته) بو شیعیر به‌ده‌ست به‌ین، به‌لام نه‌وه نه‌بووه به‌ری‌تچکه و ری‌بازتیک و تا سه‌ر په‌یره و بکرت. له‌زاراوه‌ی ره‌خنه‌یی جیهاندا لای (هؤراس) یش (البقعة الارجوانیه - په‌له‌ی نه‌رخه‌وانی) له‌جیاتی (معنی البیت) به‌کار هاتوه، که‌چی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نوروی شیعیر ده‌سته‌رداری نه‌و مانای به‌یت هات و ازی له‌که‌له‌که کردنی چند بابته‌تیک له‌شیعیر هینا و که‌وته نه‌وه‌ی بابته‌تیک فورمیکی گونجاوی بو هه‌ل‌ب‌تری و بابته‌که له‌گه‌ل فورمه‌که یه‌کی‌تییه‌کی عوزوی له‌نیوانیاندا هه‌بی. هه‌روه‌ها له‌چند شیعی‌کدا ره‌گه‌زی چیرؤ‌کی‌شی خسته‌ووته ناو شیعیر تا زی‌اتر نه‌و (یه‌کی‌تی بابته) به‌بچه‌سپین، له‌و شیعی‌رانه‌شدا که شیخ نوروی تییدا په‌یره‌وی (یه‌کی‌تی قافیه‌ی) کردوه، رووی له‌ (یه‌کی‌تی بابته) وهرنه‌گیراوه. لی‌رده‌ا (یه‌کی‌تی بابته) هه‌ولدانه بو

(۶) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (۲۵) ی سالی (۱)، (۱) ی موهره‌م ۱۳۴۵ (۲۲) ی ته‌موز، ۱۹۲۶.

(۷) ماموستا (گوزان) یش له‌چاوپتیکه‌وتنه‌که‌یدا (یه‌کی‌تی بابته) ی به‌داهینانی شیعی نوی داناوه.

دروستکردنی مه‌رکه‌زیبه‌ت له‌شیعی‌ر دا و خو‌رزگار کرده له‌شتی لابه‌لایی و په‌ل هاویشتن بو‌شتی وا که خزمه‌تی ساختمانی شیعی‌ر که نه‌کات. واته وه‌ک له‌شیعی کلاسیکیدا ده‌بینین شیعیر وه‌ک ناوتیک وایه‌پلووکه به‌ردتیک فری ده‌دینه‌ناو ناوکه‌بازنه‌دروست ده‌کات و نه‌و بازنا‌نه‌گه‌وره ده‌کات، به‌لام له‌شیعی تازه‌ماندا شیخ نوروی هه‌ولئ داوه نه‌و بازنا‌نه‌به‌ره‌و ناو یه‌کتر بچنه‌وه و له‌یه‌کتر کو‌بینه‌وه و مه‌وزووه‌که‌چر بکه‌نه‌وه و قول‌تری بکه‌ن.

بایه‌خدان به‌(یه‌کی‌تی بابته) هه‌ولتیکه بو‌دروستکردنی ساختمانیکی توند و تول و به‌هیز، که له‌ناو خو‌یدا به‌شه‌کانی نه‌و ساختمانه‌پیکده‌هین و پی‌وه‌ندییه‌کی پته‌و له‌نیوانیاندا هه‌بی، چونکه تا نه‌و کاته شیعی کو‌له‌گه‌یی - کلاسیکی له‌به‌رته‌وه‌ی پشتی به‌(یه‌کی‌تی مانای به‌یته‌کان) ده‌به‌ست، بو‌یه شیعیر ساختمانی نه‌بوو. هه‌ر دیرتیک یا جاری وا هه‌یه دوو به‌یتیش له‌شیعی‌رکی کلاسیکی ده‌به‌ینتی کاری له‌مه‌عنا‌ی شیعی‌رکه‌ نه‌ده‌کرد، به‌لام بزووتنه‌وه‌ی شیعی تازه به‌هوی یه‌کگرتنی به‌شه‌کانی شیعی‌رکه، به‌لابردنی هه‌ر به‌شیک کار ده‌کاته سه‌ر شلوق کردنی و هه‌ندیک جار رو‌خواندن ساختمانه‌که‌ی. من نالیم شیخ نوروی له‌م کاره سه‌ره‌تایییه‌دا سه‌د ده‌رسد سه‌رکه‌وتوه، چونکه نا‌کری شاعیر وا زوو خوئی له‌کارټیکردنی شیعی کلاسیکی رزگار بکات، که نه‌ویش ساختمانه‌که‌ی له‌یه‌کتر دا‌چراوه و که‌رت که‌رت و سه‌ریه‌خو‌یه. دیسانه‌وه زالبونیش به‌سه‌ر دروستکردنی ساختمانیکی ته‌واو له‌شیعی تازه‌دا کارټکی نه‌ونده ئاسان نییه. شیخ نوروی له‌م باره‌یه‌وه له‌وتاریکی ره‌خنه‌ییدا نووسیویه‌تی: «بو‌نووسینی شتیکی نه‌ده‌بی یا خود عادی له‌پیش هه‌موو شتی‌کدا ری‌عایه‌ت کردنی به‌عزئ نه‌ساسات لازمه، نه‌م نه‌ساساته قسمن له‌پیش نووسینا به‌عزهن له‌نه‌سنای نووسینا لازمه به‌دقیقه‌ت ته‌ماش بکری له‌وه‌قتی نووسینا نه‌و نه‌ساسانه‌ی که ری‌عایه‌تیان لازمه نه‌مانه‌ن:

۱- وه‌حده‌ت ۲- ئی‌جاد ۳- ته‌رتیب. وه‌حده‌ت، مه‌وزووعیتک به‌ده‌سته‌وه‌یه که بینووسی له‌پیش هه‌موو شتی‌کدا لازمه دیقیقه‌ت له‌وه بکه‌یت که خه‌له‌ل به‌وه‌حده‌تی مه‌وزووه‌که‌ت نه‌گات. له‌دنیا‌دا هیچ مه‌وزووعیتک نییه له‌گه‌ل هه‌موو مه‌وزووعیتکی تردا دوور و نزیک به‌چهند تا‌قم و عه‌لائیق و ره‌وابسته‌وه محته‌وا نه‌بی. بینانه‌ن عه‌له‌به‌ی له‌وه‌قتیکه‌که مه‌وزووعیتک نووسی له‌پیش هه‌موو شتی‌کدا لازمه حدوودی بو‌ته‌عین بکه‌ی و له‌و حدووده‌نه‌چپته‌ده‌روه، بو‌نه‌وه‌ی زور چاک تی‌بگه‌ین، لازمه می‌سالیک به‌یینه‌وه. نه‌ته‌وئ محاره‌به‌یه‌ک ته‌سویر بکه‌ی، نه‌سلی مه‌قسده‌ نه‌وه‌به‌که‌ محاره‌به‌که له

چ ئەحوالیکدا وقووعی بووه وه بهچ سورەتیک نەتیجەیی هاتووە. لە وەقتی نووسینا جاری بازیک ئەدەیی بۆ بەحسی تۆپ که چۆن ئیستیعمال کراوه و بەمەش ئیکتیفاء ناکەیت بەتول و تەفسیل بەحس لە ئەعمالی تۆپ و فابریقەکەیی ئەکەیی وه بەکوللی حدوودی مەوزوووعەکە کەم ئەکەیی» (۸). کەواتە شیخ نووری ئەم هەنگاوی بەهەرەمەیی نەناوه، بەلکو لە پاش وردبوونەوه و تیگەیشتن و دیراسە کردن گەیشتوووە ئەو قەناعەتە، بۆ ئەوێی بتوانی (خەلەل بەوه حەدەتی مەوزوووعەکەیی) نەگات و ئەو بابەتەیی که ویستی بۆ شیعر دەستەمۆی بکات لە پێوەندییە لایەلا و پەلویۆدارەکانی دووری بخاتەوه و لە کرۆکی ئەو بابەتە دەرئەچێ. مامۆستا (گۆران) یش که شیخ نووری بەسەرۆکی ئەو بزووتنەوهیە ناو دەبات دەلی: «یەکیتی بابەت (وه حەدی موضوع) یان هینایە کایەوه». که نالی (هینامانە کایەوه) واتە بەر لە خۆی کەسانیک هەبوون ئەوه یان کردووه، بێگومان وهک دیارە شیخ نووری بەتیبۆر و پراکتیک ئەو هەنگاوی ناوه.

پەنگە کەس سی و دوو لەسەر ئەوه نەکات که شیخ نووری یەکەم کەسە، هەنگاوی نابی بەره تازەکردنەوهی (کیشی) شیعرەکانی. واتە بەردانی (عەرووز) و گەپانەوه بۆ مەجزوئاتەکانی. مامۆستا (گۆران) دەلی: «ئەگەرچی شیعر هەر لەسەر عەرووزی عەرەب هۆنراوەتەوه لەم سەردەمەدا، بەلام مەجزوئەکانی بەحری عەرووزیان وەرئەگرت، وه ئەو بەحرانەیی که زۆر بەکار نەئەهینران لە لای شاعیرە کۆنەکان. بۆ وینە نالی و سالم و هاوڕێکانیان زیاتر بەحری (هەزج) و (پەمل) یان بەکارهیناوه، بەلام ئەمانە لە بەحری سەریع و خەفیف و لە هەزج (مەجزواتیان) وەرئەگرت وه زیاتری (زواحف) و (علل) یان بەکار ئەهینا. ئەم تازەکردنەوهیە بەتەقلیدکردنی ئەدەبی تورک پرووی دا، بەلام ئەدەبی تورکی جولانەوهی تازەتری لی دەرکەوت که تورکەکان لە پرووی گیانیککی (قەومی) یەوه ئەهاتن کیشی هەلبەستە شەعبییەکانیان ئەژیانەوه و لەسەر ئەم کیشانە هەلبەستیان دانەنا. که ئەمەش کیشی هیجایە. ئیتر من تەنها بەکۆششی ئەوان نەوهستام و وهزنی هیجاشم وەرگرت و بەکارهینا» (۹).

ئەگەر شیخ نووری ویستبیتی بە کیشی تازە و جیاواز، که لە شیعرێ کلاسیکی

(۸) رۆژنامەیی ژیان، ژمارە (۳۷) ی سالی (۱۱). (۷) ی ربيع الآخر ۱۳۴۵ (۱۵) ی تشرینی یەکەمی ۱۹۲۶.

(۹) گۆفاری بەیان، ژمارە (۲) ی سالی (۱۹۷۰). دانیشتنیک لەگەڵ گۆران، عەبدولرەزاق بێمار.

کوردیدا بەکار نەهاتوو، بابەتی تازە دەربری و تیبگەین (تەقلید) کردنی ئەدەبی تورک بووه، ئەوه مامۆستا (گۆران) خۆشی بەکارهێری جولانەوهی تازەتری ئەدەبی تورک که کیشی هیجایان بەکار هیناوه و ئەمیش وهی گرتبێ و بەکار هینایەیی (تەقلید) بۆی دەژمێردری! که من لە لای خۆمەوه ئەمە بەتەقلید نازانم. تەنانەت عەرووز زانە عەرەبەکانیش بەم دواوییە گەیشتوووە سەر ئەو راپە که (عەرووز) هەکەیی (خەلیلی کوری ئەحمەدی فەراهدی) لە کیشی سانسکریتی و یۆنانی کۆن وەرگیراوه. بەو شێوەیە کیشی پەنجەش لە لای هەموو نەتەوهیە کدا هەیه، میللەتی کوردیش وهک دەزانین شیعی فۆلکلۆری و ئەدەبیاتی بەشی گۆرانەکەیی بەو کیشە نووسران، شیخ نووری یەکیکە لەو شاعیرانەیی وهک پیتشتر پرومان کردوووەتەوه زۆر حەزی بەشیعی (مەولهوی) کردوو و لەسەر وردهکاری و سەنعەتی شیعیی ئەو شاعیرە وهستاوه. (مەلهوی) یش وهک شاعیرێکی هونەرمنەند توانی رچە و رێگەبەکی تاییەتی لە شیعر بەشێوهی (گۆران) بپینتە کایەوه که لادانە لە هەموو بنەما شیعییەکانی پیتش خۆی. یەکەم شاعیرە بەکیشی پەنجە (۵+۵) شیعرەکانی دارپشتوو و یەکەم کەسە سوودی لە سەرچاوه پروونەکەیی خۆمان وەرگرتوو، که سامانی شیعی فۆلکلۆرە.

هەر لەو کاتەدا که شیخ نووری خەریک بوو مەجزوئاتی بەحرەکانی عەرووزی وەرئەگرت و بەکاری دەهینا، ناو بەناو شیعی بەکیشی (هیجاء) یش نووسیوه، بەلام راستییەکەیی شیخ نووری شیعی بەکیشی (هیجا) کەمە. ئەم کەمیەش وهنەبی لە بی دەسلاتی و زەفەر پیت نەبردنی ئەو جۆرە کیشانەوه هاتبێ، بەلکو بەرای من هۆبەکەیی ئەوهیە شیخ نووری که تیری لە کاریزی شیعی کلاسیکی کوردیمان خواردوووەتەوه و تەواو لە مەسەلەیی کیش قوول بووهتەوه، که دەستی داووەتە بزووتنەوه تازەکەیی نەبووستوو یەکسەر لە جیهانی ئەو جۆرە شیعرانە دابری، بەلکو وهک پیتشتریش پەنجەمان بۆ درپش کرد و مامۆستا (رەفیق حیلمی) یش دووپاتی دەکاتەوه (زوبدەیی شیعی کلاسیکی) هیناوه و لە بەرانبەر کیشی شیعرەکانیدا نەیتوانیوه خۆی بەشێوهیەکی یەکجارەکی لە کارتیکردنی مۆسیقای شیعی کلاسیکی رزگار بکات. بۆیه دەبینین بایەخ بەمۆسیقای دەرەوهی شیعی دەدات که کیش و قافیە و دانانی شوینی وشە دروستی دەکەن، که خۆتەری ئەو کاتە زۆرتر حەزی لەو جۆرە شیعرانە دەکرد و مۆسیقاکی بەگوتچکەیان ئاشنا بووه، شیخ نووری نەبووستوو یەکسەر لە چپشێ خەلکەکه بدات، لەبەرئەوهش لە لای شیخ نووری لە کۆمەلی شیعییدا سیمای شیعی کلاسیکی دەبینین. هۆی نووسینی ئەو شیعرانە

ئەوھىيە، بۆ خوتېنەرانى بىسەلمىنىڭ كە ئەم دەتوانىڭ شىعەر لەسەر ئەو پېتودانە بىنوسى، تا لە كاتى خوتېندىنەھەي شىعەرە تازەكانى بەبى دەسەلاتى نەزانن بەرانبەر بەو جۆرە ھونەر و ھەستايەتتەيەھى لە شىعەرەدا لەسەرى راھاتوون. بۆ بەلگەي قەسەكەم كە شىخ نوورى لە زوۋوھ دەركى بەو لايەنە كەردوۋە و جۆرەكانى كىشى دەستنىشان كەردوۋە، لە يەكەن لە وتارە رەخنەبىيەكانىدا كە بۆ لايەنى كىشى تەرخان كەردوۋە دەلتى: «ۋەزن- لە لوغەتدا بەگرانى سەقلەت ئەلەين. فەقەت نەزەر بەئىزاحاتى سەرەوھ لە لىسانى ئەدەبىياتدا كەلىمەيەكە لە مەعنای معيار، مقياس، تەرازوۋ دايە، لەم ئىزاحاتەوھ وا دەرتەكەوئى كە ۋەزن (تەرازوۋى ئاھەنگە)، مەقسەد لەم تەرازوۋە ئەوھىيە لە ۋەقتىكدا كە سىلسىلەي ئەفكارمان بەيان كەرد و نووسى، جوملەكانى موعەيەن و بەتەرزىكى ئاھەنگدار تەقسىم بكا. مەسەلەن «ئەي جەوان و شەبابى ۋەتەن تەجەدود ئەمرو سبەھىنى بۆ تۆيە، چونكە تۆ ئومىدى ۋەتەن و خادىمى حەياتى» ئەم جوملەيە كە بەسورەتتىكى مۇسەلسەل بەيان و ئىفادە كرا پىي ئەلەين مەنسور، فەقەت كە بەو تەرازوۋە كىشرا و موافىقى ئەو معيارە جيا كرايەوھ، بەچەند پارچەيەكى مەوزون و كەم و زۆر بەعزى تەعدىلاتى تىبا كرا ئەبى بە:

سبەھىنى ئەم تەجەدودە بۆ تۆيە ئەي شەباب

بۆ تۆيە ئەي ئومىدى ۋەتەن، خادىمى حەيات

ۋە بەم رەنگە مەوزون ئەبى ئەگەر دىققەت بکەين زۆر چاك تى ئەگەين كە ۋەزن لە ئاھەنگى ئەسوات، ئەسواتىش لە حروفى سەداۋار مۇرەكەبە، بەتەعبىرىك كە ئەسوات لە ھىجا حاسل ئەبى، كە ۋابوۋ ئەم پىوانەي ئاھەنگە ئەساسەن ھىجا تەشكىل ئەكات. لەبەر ئەمە ۋەزن دوو نەوعە ۱- ۋەزنى ھىجائى ۲- ۋەزنى عەرۋوز، ۋەزنى ھىجائى بەعبىارەتتىكى مۇسەلسەل ئەلەين كە خرايىتە شەكلىكى مەوزونەوھ. ۋەقتى كە پارچەكانمان جيا كەردوۋە، عەدەدى ھىجائى مۇسەرەئى ئەوھل لەگەل عەدەدى ھىجائى مۇسەرەئى سانىدا مۇساۋىيە ۋە بەقەدەر يەك بن. كە ۋابوۋ موافىقى ۋەزنى ھىجائى لە مۇسەرەئىكدا چەند ھىجائىن لازم ئەكا لە مۇسەرەئەكەي تىرىشدا ئەوھندە ھىجا بى. مىسال:

چونكى ئىۋە جەسور ئەبىنم

نامىنى ئازارى بىرىنم

ئەم مۇسەرەئە ھەر يەكى مۇرەكەبە لە (۹) ھىجا. ئەگەر ھىجاكان يەكە يەكە بۆمىرىن زۆر چاك ئەوھ تى ئەگەين. لىرەدا نوقتەيەك ھەيە لازمە دىققەتەي لى بکەين. ھەموو

ۋەزنىكى ھىجائى لازم ناکا مۇرەكەب بى لە (۹) ھىجا، واقع ئەبى لە (۷) و لە (۱۶) ھىجاش ئەبى.

ھەر لە ئىستائوھ بىرن

كفن بۆ خوتان بىرن

لەم مۇسەرەئەدا عەدەدى ھىجا (۷) ۋە لە گۆرانى كوردىدا بەعزى ئەشعارى مۇتەداۋەلە موافىقى ۋەزنى ھىجائىيە. مىسال:

كەس نازانى بۆ بى رەنگم

گىرۆدەي دەستى فەرەنگم

عەدەدى ھىجائى ئەم مۇسەرەئە ئەگەر بۆمىرى، ئەزانى كە عەدەدى ھىجاكانى (۱۶) يە. لە ۋەزنى ھىجائىدا دائىمەن ئىنسان ئەتوانى كە عەدەدى ھىجائى مۇسەرەئەكان بەئەمۇست بۆمىرى، بىنائەن ئەلەيھى بەم ۋەزنى، ۋەزنى ھىسابى ئەمۇستىشى پى دەلتىن. ئەم نەوعە ۋەزنى لە ھەموو مەنزومەي ئەلسىنەي غەربىيەدا ئىستىعمال ئەكەرى ۋە لە كوردىشدا كراۋە. لە زىانى كوردىشدا ئىستاش ھەرچەند لازم بوو كە سەرفى ئەم ۋەزنى رىعايەت بکرايە، فەقەت لەبەر ئىنقىلاباتى تارىخى قەومى كورد دائىمەن مەدەنىيەتەي عەرەب و عەجەمى تەقلید كەردوۋە. كەلىماتى عەرەبى و عەجەمى تىكەل بەزمانى خۆي كەردوۋە. بەتۈولى زەمان تەحەۋولاتىكىيان داۋە بەشىۋاز و ئاھەنگى زىانەكەي خۆيان. لەبەر ئەم جىھەتەن، شاعىرەكانمان ۋەزنى ھىجائىيان تەرك كەردوۋە و ۋەزنى عەرۋوزيان ئىستىعمال كەردوۋە» (۱۰).

شىخ نوورى لەم بەشەدا كە باسى كىشى (ھىجا) دەكات، يەكەم كەسە باسى كىشى شىعەرى كەردوۋە و لەم بەشەدا دەيەۋى چەند لايەنىك روون بكا تەوھ. لە پىشەۋە ھەول دەدات پىناسەيەك بۆ (كىش) پىشكەشى خوتنەران بكات و ئاسانى بكات، بۆيە بەرانبەر بەكىش «معيار، مقياس، تەرازوۋ» دادەنئى، بەلام تەرازوۋى ئاھەنگ. كەوا بى دەتوانىن بىروراي شاعىر لەم نووسىنەدا لەم چەند لايەنەدا چر بکەينەوھ:

يەكەم: شاعىر كە دەلتى: «ۋەزنى لە ئاھەنگى ئەسوات، ئەسواتىش لە حروفى سەداۋار مۇرەكەبە» ئەمە رەچاۋكەردنى ئاھەنگى ئەو دەنگانەيە كە لە پىتى ئاۋازداردا دىۋىەتەي و ماناى وايە كە (كىش) شىعەرەكانى پەيۋەستە بەوشە و سەۋاكردىتىكى

(۱۰) رۆژنامەي ژيان، ژمارە (۲۸) ي سالى (۱)، (۲) ي صفر ۱۳۴۵ (۱۲) ي ئاغستوس ۱۹۲۶ .

زیره‌کانه‌یه له‌گه‌لی. ئەمه‌ش کارێکی وا ده‌کات شاعیر بزانی چۆن وشه به‌کار ده‌هێنی و له‌ کۆی له‌سه‌ر کورسی دایان ده‌نی بۆ به‌ریا کردنی ئەو ئاهه‌نگه و راگرتنی ته‌رازووی کیشه‌که‌ی په‌یره‌وی کردووه. که وشه‌ش له‌ لای خۆیه‌وه ده‌لاله‌ت له‌و مانایه ده‌کات که له‌گه‌ل خۆی هه‌لیده‌گرێ.

دووه‌م: هه‌ولی داوه پێناسه‌یه‌کی وردی ئەم جوژه کیشه بکات که ده‌لی: «وه‌زنی هه‌جائی به‌عباره‌تیکی موسه‌لسه‌ل ئەلین که خرابیته شکلیکی مه‌وزونه‌وه، وه‌قتی که پارچه‌کامان جیاکرده‌وه عه‌ده‌دی هه‌جای میسه‌ره‌عی ئەوه‌ل له‌گه‌ل عه‌ده‌دی هه‌جای میسه‌ره‌عی سانیدا مساوییه و به‌قه‌ده‌ر یه‌ک بن» دوای ئەوه‌ی فوونه‌ی به‌یتیک که بریتیه له (٩) هه‌جا پێشان ده‌دات ئینجا ده‌لی: «هه‌موو وه‌زنیکی هه‌جائی لازم ناکا مورکه‌ب بچ له (٩) هه‌جا، واقع ئەبچ له (٧) و له (١٦) هه‌جاش ئەبچ» واته جوژاو‌جوژی ژماره‌ی ئەو هه‌جایانه‌ش نیشان ده‌دات.

سێیه‌م: شیخ نووری ئەوه‌ش ده‌رده‌خات که شاره‌زایی له‌ گۆرانی فۆلکلۆری کوردیدا هه‌یه، که ئەو گۆرانییانه‌ش هه‌ر به‌کیشی (هه‌جا) نووسراون وه‌ک نووسیه‌یه‌تی «له‌ گۆرانی کوردیدا به‌عزێ ئەشعاری موته‌داوه‌له موافیقی وه‌زنی هه‌جائییه» واته شیخ نووری که له‌ فۆلکلۆری کوردی و شیعری (مه‌وله‌وی) ورد بووه‌ته‌وه زوو کیشی هه‌جایی ده‌ستنیشان کردووه.

چواره‌م: ئەوه ده‌رده‌خات ئەو جوژه کیشه له‌ هه‌موو مه‌نزومه‌ی ئەلسینه‌ی غه‌رییه‌دا ئیستیعمال ئەکری، واته کیشه‌که له‌ لای هه‌موو میله‌تان هه‌یه و کوردیش وه‌ک یه‌کیک له‌و میله‌تانه ئەم کیشه بره‌گه‌ییانه‌ی له‌ ئەده‌بیاتی فۆلکلۆریدا به‌کاره‌یناوه، به‌لام (ئینقیلاباتی تاریخی) ئەم کیشانه‌ی داوه‌ته‌ دو‌اوه.

پنجه‌م: هۆی به‌کار نه‌هێنانی ئەم کیشانه‌ی په‌نجه‌نومايان ده‌کات بۆ ئەوه ده‌گه‌یه‌تیه‌وه (قه‌ومی کورد دایمه‌ن مه‌ده‌نیه‌تی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌می ته‌قلید کردووه). ئەم قسه‌یه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌تی که به‌درێژی میژوو هه‌ردوو کیشه‌که به‌کار هاتووه، به‌لام به‌پیتی (ئینقیلاباتی تاریخی) له‌ ده‌رکه‌وتن و نبووندا بووه، بۆیه‌ گه‌رانه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی ئەم کیشه (دوای ته‌رک کردنی) دیسان بووژانه‌وه‌ی گیانی نه‌ته‌وايه‌تییه له‌ لای شاعیرانی ئەو بزووتنه‌وه‌یه. واته ته‌نیا به‌کاربه‌گه‌ری ئەده‌بی تازه‌ی تورکه‌کان رووی نه‌داوه، وه‌ک هه‌ندێ که‌س ده‌یان‌ه‌وێ بۆ لاسایی‌کردنه‌وه‌ی ئەده‌بی تورکی ببه‌نه‌وه و بووژانه‌وه‌ی هه‌ست و گیانی نه‌ته‌وايه‌تی له‌ لای ئەو

شاعیرانه پشتگۆی بخه‌ن، که له‌ سه‌ره‌تای ئەو سه‌ده‌یه‌دا که‌وتبوونه ژێر ته‌وه‌که‌یه‌وه، ئینجا گه‌رانه‌وه به‌ره‌و سه‌رچاوه په‌سه‌نه‌که و ده‌ست درێژکردن بۆ کیشی نه‌ته‌وايه‌تی (خۆمالی) و سوود وه‌رگرتن له‌ فۆلکلۆر، بۆ ئەوه‌ی به‌ره‌ به‌ره شیعری کوردیمان خۆی له (عه‌رووز) پزگار بکات. شیخ نووری له‌ سه‌ره‌تاوه خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئەو کیشانه‌ دا که پێشتر له‌ شیعری کوردیدا به‌کار نه‌ده‌هاتن وه‌ک به‌حری (سه‌ریع) و (خه‌فیف) و مه‌جزواتی (هه‌زج)، ئینجا له‌ دواییدا کۆمه‌لی شیعریشی به‌کیشی (هه‌جا) نووسی وه‌ک شیعری (بولبول فیداتم) و (ساقیا نه‌وبه‌هاره‌ رۆیی ده‌ی) و (بۆ میژوو) و (ئینتیه‌با) و (بۆ چوارده‌ی ته‌موز) و (بۆ ره‌شید سدی) و (بۆ گرتنی شیخ له‌تیف) و (بۆ بیکه‌س) و... تاد. زۆریه‌ی ئەو شیعراوه‌ی به‌کیشی (٥+٥) نووسراون، که ئەمه‌ کیشی هه‌ره‌ باوی ئیمه‌یه، که ده‌توانین به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دابنێین. وینه‌ی ئەم جوژه شیعره‌ش که له‌سه‌ر تانوپۆی ئەم کیشه هۆنراپیته‌وه به‌زۆری له‌ لای شاعیرێکی وه‌ک (مه‌وله‌وی)دا ده‌بینی. وه‌ک چۆن له‌ زمانی فه‌ره‌نسیدا کیشی دوانزه بره‌گی (ئه‌سه‌که‌نده‌ری) به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دانراوه، له‌ لای ئینگلیزه‌کانیش کیشی (ئیا مبیک) به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دانراوه، لای تورکه‌کانیش کیشی (١١) بره‌گی به‌کیشی نه‌ته‌وايه‌تی دانراوه (١١).

له‌ شیعره‌که‌ی (ئینتیه‌با)دا چهند کیشیکی جیاوازی به‌کار هه‌یناوه، سه‌ره‌تا عه‌رووزی به‌کار هه‌یناوه پاشان تیکه‌لی کردووه له‌گه‌ل چهند کیشیکی هه‌جایی وه‌ک: (٧ + ٧) و (٩ + ٩) (١٢ + ١٢) که ئەو شیعره‌ی له‌ سالی (١٩٢٥)دا بلاوکرده‌وه‌ته‌وه. ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆ ده‌سه‌لاتی شیخ نووری به‌سه‌ر زۆریه‌ی کیشه‌کان و نووسینی ئەم وتاره په‌خه‌یییه و بلاوکرده‌وه‌شی به‌لگه‌ی ئەوه‌یه شیخ نووری هه‌نگاوه‌که‌ی بۆ ئەو ئەزمونه (واته لایه‌نی کیش) ئەزمونیکی هۆشیارانیه‌یه، چونکه بره‌یاره‌که‌ی بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی کیش و مه‌شقکردن له‌سه‌ری دوای ئەوه‌ی ماوه‌یه‌ک پشتگۆی خرابوو، کارێکی هه‌ره‌مه‌یه نه‌بوو، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه ویستی له‌ سه‌ره‌تاوه به‌هه‌ندی کیشی وا بنوسی که باو نین، ئینجا له‌ دواییدا له‌لایه‌ن مامۆستا (گۆزان)ه‌وه ته‌جره‌به‌ی فراوان کردنی ئەو کیشانه و به‌کاره‌ینانی کیشی جوژاو‌جوژی دیکه‌ی گرته‌ ئه‌ستۆی خۆی له‌ پاش ئەوه‌ی شیخ نووری سه‌ره‌تاکه‌ی بۆ بزووتنه‌وه‌که دیاری کرد و چهند په‌گه‌زێکی تازه‌ی بۆ شیعری کوردی ده‌سته‌به‌ر کرد.

(١١) رۆژنامه‌ی ژین، ژماره (٢٤)، ١٩٧١/٥/٢٧، ئەو کیشه بره‌گییانه‌ی ئیستا باون، گۆزان.

ماموستا (گۆران) سوودی له چهند کیشیک وەرگرت که وینهیان له لاوک و حهیراندا هه‌بوو. ئەگەرچی وهک خۆی ده‌لێ: «به‌شی زۆری کۆنه‌کانم به‌وه‌زنی عه‌رووز و کوردیه‌کی تیکه‌لاو به‌زمانی بیگانه نووسراون». وهک ده‌زانین شیخ نووری شاره‌زاییه‌کی زۆری له عه‌رووزدا هه‌بووه و له شیعر نووسیندا به‌سه‌ریدا زال بووه، شیعی به‌هه‌ر جوهره کیشیک نووسی به‌خۆی زانیویه‌تی چی ده‌کات و چی ناکات و چۆن له‌گه‌ڵ شیعریدا هه‌لسوکه‌وت ده‌کات. به‌پای من ئەم لایه‌نه ده‌کری بیته که ره‌سه‌یه‌کی نووسینی تیروته‌سه‌ل بۆ نه‌وه‌ی له‌ نێوان (شیخ نووری) و (گۆران) دا به‌راوردیک ساز بکه‌ین و بزاین هه‌ریه‌که‌یان چۆن له‌گه‌ڵ کیشی شیعر ساتوسه‌وایان کردووه.

ئه‌وه‌ی لیته‌دا به‌لامه‌وه گرنگ بێ ئه‌وه‌یه (شیخ نووری) له‌ رووی کیشه‌وه جیاوازییه‌کی دا به‌شیعی تازه و له‌گه‌ڵ شیعی کلاسیکی هیلتیکی جیاکه‌ره‌وه‌ی دانا، ئه‌وه کیشه‌ تازانه‌ش، بابه‌تی تازه‌ی شیعر به‌سه‌ریدا سه‌پاند، له‌ پال هه‌سته نه‌ته‌وایه‌تیبه تازه‌که، که وایان لێ کرد هه‌نگاوێک به‌ره‌و کیشی خۆمالی نزیکی بخاته‌وه، دوای ئه‌وه‌ش ماوه‌یه‌ک به‌کیشی (سه‌ریع) و (خه‌فیف) و مه‌جزواتی (هه‌زج) شیعی نووسی. بیگومان هه‌نگاوانی شیخ نووری بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی کیشی شیعی کوردی، هه‌نگاوانه‌ بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی ئاهه‌نگ و مۆسیقای شیعی‌ش، ئه‌وه‌تا خۆی نووسیویه‌تی و ده‌لێ: «ماهییه‌تی حه‌قیقه‌ی وه‌زن و قافیه، ئاهه‌نگه. ئەگه‌ر فکریکی جوان، حسیکی له‌تیف، خه‌یالیکی به‌دیع، توولی موده‌ت له‌ ده‌ماغمانا بمینتیه‌وه یه‌عنی نه‌یلتین و نه‌ینوسین به‌ته‌بع له‌ رووحی هه‌یج شه‌خسیکدا ته‌ئسیر و هه‌یه‌جانیکی به‌دیعی حاسل ناکا. بینائهن عه‌له‌یه‌ی لازمه ئەم فکره بنوسرێ. فه‌قه‌ت که نووسیمان، یه‌عنی ئەم فکره جوانه‌مان که خسته‌شکلکی مه‌رییه‌وه لازمه دیقه‌ت له‌ یه‌ک شت بکه‌ین که ئه‌وه‌ شته‌ش جوانیه‌ی و جوانیش به‌ئاهه‌نگ دیته‌ و جوود. ئەگه‌ر فکریکی جوان به‌ته‌رزکی ئاهه‌نگدار به‌یان و ئیفا ده‌بکه‌ین له‌ رووحی قارئین یاخود سامعیندا دوو نه‌وع ته‌ئسیر حاسل ئەکا، یه‌کیکیان ئەساسه‌ن ئه‌وه‌ فکره جوانیه‌ی که له‌ رووحدا هه‌یه‌جانی به‌دیعی حاسل ئەکا، ئه‌ووتریشیان ئیفا ده‌ی ئه‌وه‌ فکریه‌ی که چهند که‌لیمه‌یه‌کی مه‌وزون و قافیه‌دار و ئاهه‌نگدار به‌یانی ئەکه‌ن که ئەمه‌یان عه‌ینهن وه‌ک مۆسیقا له‌ رووحی ئه‌وه‌ سامعه‌دا ته‌ئسیرکی به‌دیعی حاسل ئەکا» (١٢).

(١٢) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (٢٧) ی سالی (١١)، (٢٥) ی موهره‌م ١٣٤٥ (٥) ی ئاغستۆس ١٩٢٦

شیخ نووری له‌م ده‌قه‌دا مه‌رجی سه‌ره‌کی له‌ جوانی به‌ره‌مه‌یک له (ئاهه‌نگ) دا ده‌بینی و راده‌ی کاربگه‌ری (ئاهه‌نگ) باس ده‌کات له‌سه‌ر گوێگر و ورووژانی هه‌ستی جوانی ئه‌وه گوێگر و خۆپه‌ره‌ و له‌گه‌ڵ مۆسیقا‌شدا به‌راوردی کردووه، بگه‌ر حه‌قیقه‌ی (وه‌زن و قافیه) به‌ئاهه‌نگ لیک ده‌داته‌وه. لیته‌دا شیخ نووری که کیشی تازه کردووه‌ته‌وه، له‌گه‌ڵ ئه‌ویشدا ئاهه‌نگ و ئیقای شیعی تازه کردووه‌ته‌وه، چونکه هه‌ولی داوه له‌گه‌ڵ بایه‌خدا به‌مۆسیقای ده‌ره‌وه‌ی شیعی، بایه‌خ به‌مۆسیقای ناوه‌وه‌ی شیعی‌ش بدات. واته شیخ نووری له‌پال ئه‌وه‌ی که مۆسیقای شیعه‌کانی بۆ گوێچکه‌ن، له‌ هه‌مان کاتیشدا بۆ ناخیشن، ئەمه‌ش تا راده‌یه‌ک هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه له‌ چیتری باوی ئه‌وه‌ سه‌رده‌مه، که به‌وه‌ جوهره کیش و ئاهه‌نگ و ده‌رپرینه‌ رانه‌هاتبوون و هیشتا ئاشنایه‌تییان له‌گه‌ڵیاندا په‌یدا نه‌کردبوو. به‌م جوهره هه‌ولیدا له‌نگه‌ری نێوان مۆسیقای ده‌ره‌وه‌ی شیعی که لایه‌نی جوانی و فۆرمه‌که‌یه، له‌گه‌ڵ مۆسیقای ناوه‌وه‌ی شیعی که ناوه‌رۆکه‌که‌یه رابگریته، لیته‌وه له‌ شیعی کلاسیکی جیا ده‌بیته‌وه و نایته‌ نوسخه‌یه‌کی کتومی شیعی کلاسیکی و لاسایی‌کردنه‌وه‌ی، به‌لکو جیایی ده‌داته شیعه‌کان. گومانێی تیدا نییه مه‌سه‌له‌ی ئاهه‌نگ له‌ شیعه‌دا پتیه‌ندییه‌کی توندوتوێی به‌ (وشه) وه‌ هه‌یه، (وشه) خۆی بۆ خۆی چهند ده‌نگیکه رسته‌به‌کی شیعی کۆمه‌له‌ ده‌نگیک پتیه‌ده‌ی، ئەگه‌ر شاعیر وه‌ستایانه وشه به‌کار نه‌هێنی و حه‌قی خۆی نه‌دات، ئه‌وه ئاهه‌نگی شیعه‌که‌ش تووشی په‌شوی ده‌بێ، وه‌ک ئه‌وه که‌سه‌ی له‌ مۆسیقا نه‌زانێ و ده‌ست بداته ژه‌نینی ئامیتریکی مۆسیقای. وشه له‌ فه‌ره‌هه‌نگدا، مردوو و بی گیانه، به‌لام شاعیر له‌ وشک و برنگی رزگاری ده‌کات و ته‌روپارای ده‌کات، پری ده‌کات له‌ سۆز و هه‌ست و هه‌لچوون. که زیره‌کانه وشه‌ی له‌ جیگای خۆی دانا، مۆسیقایه‌ مت بووه‌که‌ی ناو وشه‌که له‌وه‌ شوینه‌دا ئاشکرا ده‌بێ و له‌گه‌ڵ ده‌نگ و ئاهه‌نگی وشه‌ دراوسێکانی شه‌پۆلیک ئاواز و ئاهه‌نگ دروست ده‌که‌ن.

شیعه‌کانی شیخ نووری خوهر و عه‌فه‌وین. وه‌ک رووبار خوهر ده‌که‌ن و خۆپه‌ره هه‌ست به‌شیعی سواریی ئه‌وه‌ شاعیره‌ ده‌کات، له‌ خۆپه‌ره‌وه‌ی شیعه‌کانیدا هه‌ست به‌گریگۆل و قۆرت و ساتمه‌ ناکات. ئەم عه‌فه‌ویه‌ته مه‌رجیکی سه‌ره‌کی شاعیری ره‌سه‌نه. ئەم ره‌سه‌نایه‌تیبه له‌گه‌ڵ زالبونیی به‌سه‌ر لایه‌نی سه‌نه‌تساز و وایان کردووه به‌زۆر له‌ خۆ کردن شیعی نه‌لێت و سواری کۆلی بێت، به‌لکو به‌ره‌وانی ته‌عبیری له‌ نه‌زیه‌کانی ناوه‌وه‌ی خۆی کردووه. ئاهه‌نگی شیعه‌کانی ته‌عبیر له‌ ریتم و ئاهه‌نگی ناوه‌وه‌ی ده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده‌ و بستویه‌تی له‌ هه‌ندی شیعه‌یدا وه‌ک شاعیریکی (هزرقان- مفکر) خۆی نیشان بدات و

ئەو شعرانەشى زياتر بەلای (هۆنراو - نظم) هەو دەشکینەوه، بەلام وەنەبج ئەوه سیمایهکی زهقی هەموو شیعەرەکانی بن و بەجاری هۆشیاری نەبوو تە دەستییک و بینی شیعەرەکانی گرتبج و پەسەنایهتی و تەقینەوهی شیعیری له کیس دابج، بەلکو بەهۆی سانسۆری هۆشیاری و سەنەتسازى دەستی به شیعەرەکانیدا هیناوه تەوه و پێگهی بۆ عەفهویهتی شیعیری خۆش کردوو.

شیعر وەك دەزانین پیلان دانانیکی پیش وەختە بەخۆیهوه ناگرئ، چونکە ئەو گەرموگۆری و وزه و یژدانیهی تیدا ناهیلج کار بکاته سەر خۆینەر. کەواته جله و شلکردن بۆ خوری - انسیابیه - له دارشتنی شیعەر له لایەن شاعیرەوه بێگومان چەمکیکی سەرکەوتنی لایەنی (ئاھەنگە) له شیعردا کە ئەو ئاھەنگەش له ئاستی خۆیهوه جوانی دەداتە شیعەرەکه و کاریگەری له سەر خۆینەرەن بەجی دەهیلج.

لایەنیکی دیکەى تازەبوونەوه کە (زمان) و بەکارهینانی (وشە)یە، ئەم شاعیرە و شاعیرانی دیکەى ئەو قوتابخانەیه زمانیکی شیعیری تازەیان بەکارهینا کە جووت بوو لەگەڵ تیروانینی تازەیان بۆ ژبان، بۆیه کەوتنە خۆیان بۆ ئەوهی له لایەک ساتوسەوايهکی تازە لەگەڵ زماندا بکەن تا لەگەڵ گیانی سەردەم و بزوتنەوهی تازەبوونەوه بێگونجین، له لایەکی دیکەشەوه کەوتنە پاک کردنەوهی زمانی خۆیان و بژار کردنی له وشەى بێگانە. شیخ نووری خۆی شاعیرێک بوو، بە تەواوی شارەزایی له زمانی کوردیدا هەبوو، زەخیرەیهکی زمانی چاکى هەبوو.

له سالی (١٩٢٠) کاتج (میجەر سۆن) له رۆژنامەى (پیشکەوتن) دا پیشبەرکیکی نووسینی کوردی پەتی بلاو کردەوه، شیخ نووری یهکیک بوو لهو کەسانەى ویستی خۆی لهو بوارەدا تا قى بکاتهوه و شیعیرکیکی بۆ ناردن بەناوی (جووت و گا شتیکی چاکە)، لهو پیشبەرکیکیه دا شیخ نووری بهیهکەم دەرچوو. ئەم هەنگاوه بەلای منەوه ئەوه دەگەیهنئ ئەم شاعیرە و شاعیرانی بەرهو دوايي له رووی گیانی نەتەوه یییهوه هەولیان داوه بۆ پاککردنەوهی زمانی کوردی، شیخ نووری پیش ئەوهی ئەو پیشبەرکیکیه بانگەوازی بۆ بلاو بکرتتەوه، خەریکی بایەخدا ن بووه بهو لایەنه گرنگه، کە کەرەسەیهکی گەورەى دەستی شاعیرە بۆ دەرپرینی خەون و خۆزگه و پرسیاره بچ کۆتایییهکانی، تا بتوانئ به پیتی هەلسۆکەوتی زبەرکانەى خۆی لەگەڵ (وشە) دا ساختمانی هونەری شیعەرەکهی هەلچنئ، بەشێوهیهکی مەحکەم و توندوتۆژ، نەك رفۆك و لاواز، چونکە شاعیر چەند فەرھەنگی وشەى دەولەمەند بیت، مانای وایه ئەوه نەندە له رووی هزرهوه دەولەمەندە، بۆیه زمانی

خستە خزمەتی (یەکیتی بابەت) و (گونجانندی شیوه و ناوەرۆک) تا بتوانئ خۆی له شتی زێدە و لایەلایی بپاریزئ کە شیعەر بەرهو لای (لامەرکەزبیهت) دەبات، لەجیاتی ئەوهی (بابەتە) کە له سەنتەر و بوئرهیه کدا کۆ بکاتهوه، دەبینن ئەو کاتە بەهۆی زāl نەبوون بەسەر (وشە) دا، (بابەتە) پەرش و بلاو دەکاتهوه، بێگومان هەر زāl بوونیشە بەسەر زماندا، چرکەرنەوهی تیروانینی شیعەر دروست دەکات. لەبەر ئەوه شاعیرانی ئەو قوتابخانەیه نرخى وشەیان زانی و تیگەیشن وشە چۆن و له کوئ دابنن، مامۆستا (گۆران) له پیشەکی (بەهەشت و یادگار) دا نووسيوهتی: «هەچ هەلبەستیک وشە و تەرکیبی عەرەبی و فارسیی زۆری تیا بچ، بەئەندازەى ئەو زۆرییه کۆنە، پێچەوانەى ئەوهش دیاره پێچەوانەیه» لێرەدا مامۆستا (گۆران) بایەخدا ن بە زمان و بەوشەى کوردی کردوو تە پێوانەیهک بۆ (تازەیی) بەرھەمە شیعیرییهکە، بۆیه ناکرئ روانین تازە بیت، بەبج تازەکردنەوهی کەرەسەکانی دەرپرین، واتە بابەت و بۆچوونی تازە، زمانی دەرپرین و بچ نووسینی تازەیان گەرکە. بەپێچەوانەى شیعیری کلاسیکی کە زۆتر بابەتی بچووک له ناو (فخامە) شکۆی شتوازا دەشارتتەوه، لەبەرئەوهش کە زمانی رۆشنییری ئەو سەردەمە (تورکی) و (فارسی) و (عەرەبی) بووه، بۆیه شیعەرەکانیان تا بنا گوێچکەیان له وشەى (تورکی) و (فارسی) و (عەرەبی) دا نەنوم کردبوو.

لایەنیکی دیکەى تازەکردنەوهی شیعیری کوردی، دەست بەردانە له (یەکیتی قافیە) کە له شیعیری ئەو سەردەمەدا باو بووه. مامۆستا (گۆران) ییش پەنجەى بۆ راکیشاوه کە دەلج: «تەرتیبی قافیەکان گۆرا». واتە تەرتیبی قافیە بەم جۆرە بوو: «أ+ب+ب+ب+ب+... تاد» بەلام له قوتابخانەى شیعیری تازەدا پەیرهوی جووت قافیە کرا، واتە «أ+ب+ب+ب+ب+ج» و تاد... شاعیران لەجیاتی (یەکیتی قافیە)، قافیەى (مەسنەوی) یان بەکار دەهینا، کە جووت قافیە دەگرتتەوه. هەرچەندە لەسەر تەواوه شیخ نووری پەیرهوی (یەکیتی قافیە) ی دەکرد، بەلام له دوايیدا زۆر شیعیری لەسەر ئەو یاسایه نووسی، وەك لەم دیوانەیدا بەرچاومان دەکەون، هەرچەندە ئەم یاسای پەیرهویکردنی (جووت قافیە) یە سەرەستی زياتر دەداتە شاعیر بۆ ئەوهی زياتر جله و بۆ خەيالئ خولقینەرانی شل بکات و روانینەکانی خۆی له قالب نەدات. یا بتوانئ وشە و وینە و تابلۆی شیعیری زياتر له شیعردا دەستەمۆ بکات، بەلام بەرایی من ئەم مەسەلەیه زياتر پێوهندی بەدەسەلات و توانایی شاعیرەوه هەیه و بەپیتی بابەتی شیعەرەکه پەنای بۆ بردوو، لەبەرئەوهی دەبینن شیخ نووری لەگەڵ ئەوهشدا کە له شیعەرە سەرەتایییهکانی تازەبوونەوه کەیدا پەیرهوی

(یه کیتی قافیه) ی کردوه، که چی زبانی به سه ره سستی ده برین نه گه یاندوه و له (یه کیتی باه تی) شیعره که ی دوور نه خستوه ته وه.

له لایه کی دیکه وه شیعری تازه هه رچهنده له ره گه زی «خه یال» دووره په ریز نیبه، به لام شاعیرانی ئه و قوتابخانه یه خویان له مه سه له ی (په لی هه لپین - مبالغه) دوور راگرتوه که «خه یال» له لای شاعیره کلاسیه کان خه یال تیکی ته فسیریه و پشت به هونه ری ره وان بیژی ده به ستن. له م باره یه وه شاعیری رچه شکین و (منظری) ئه و قوتابخانه یه ده لی: «موافه قهت - ئیجاد و ته رویج - بده لاله ت کردنی ئه لغاز ئه لپین به سه ره مه عانی مه قسوده دا، بو ئه وه ی که ئه م مه سه له یه به ته واوی ئیراج و به یان بکه ی، لازمه چهنده که لیمه یه ک بدوزینه وه که له گه ل یه کتریدا نه خته فه رقیکیان بی. مه سه له ن: له شتی کدا که له بوون و نه بوونیا ته ره دود هه بی بو و قووعی ئه م شته ئه لپین یا وا زهن ئه که یین یا وا ئومید ئه که یین یا وا شه به ه ئه که یین. له م که لیمانه هه ر کامیکیان ئیستعمال بکه یین، به یانی ته ره دود تیک ئه که یین، فه قهت ئه گه ر دیق قهت بکه یین له به یینی ئه مانده ا چهنده فه رقیک هه یه. مه سه له ن: و قووع له گه ل زهن هه م له گه ل مه ئمول هه م له گه ل مه شکوک زه عیفتره له و قووع له گه ل ئومید، بینانن عه له یه ی به و قووع شتیکی موته ره ده د، یان ئه لپین مه زنونه، یا مه ئموله، یا مه شکوک. ئه مجا ئه گه ر ورد بینه وه تی ئه که یین له به یینی ئه م سنی ته رزه ئیفا ده یه دا وه ک له سه ره وه به یانمان کرد چهنده فه رقیک هه یه. که وا بی له وه ختیکا ئه گه ر ئیحتیمالی و قووع وه یا عه ده م و قووع مو قابل به یه کتری فایق نه بی و بلپین (فلان شت و قووعی ئومید ئه که یین) غه له ته، چونکه به م سووره ته ئیحتیمالی و قووعی زیاتر به قووه تتر ئه بی. له م ئیراجا ته وه بو مان ده رکه وت، به عزئی ئه لغاز که موته رادف ئه بیترین فه رقیکی که م له به یینانا هه یه، موافه قه تی ئه م فه رقه ئه دوزینه وه و که لیمه موافق به حال و مه وقیع هه لئه برئی» (۱۳).

له م قسانده ا (شیخ نووری) لپیرسراوی شاعیر و نووسه ره کان نیشان ده دات به رامبه ر به (وشه)، که به شیوه یه کی ورد له گه لیدا بجوولینه وه و به پیی (حال و مه وقیع) هه لپیزین، له پاشان دپته سه ر لایه نی (مه نتیق) له شیعدا، که دوا ی سه رکه وتنی شاعیر به سه ر لایه نی وردیی به کاره یینانی (وشه) دپته گوژی. ئه گه ر (مه نتیق) له شیعدا له ناو

(۱۳) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۵۷) ی سالی (۲)، (۷) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۱۰) ی شوبات ۱۹۲۷. ههروه ها ژماره (۵۹) ی سالی (۲)، (۲۱) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۲۴) ی مارت ۱۹۲۷.

خویدا له پیوه ندیبه کی ته با و گونجاودا بو، ئه و کاته قه ناعه تی زیاتر له لای خوینهر دروست ده کات، وه ک له وه ی شیعه رکه له ناو وشه ی قه به و توپکله که یدا نقوم بی و پی لی هه لپینیش ئامانجی شیعه رکه بسپرته وه، که به رپا کردنی (گوژانه) له چیژ و تیروانینی خوینهر و هه لدان بو جوان کردنی ژبان و به ره و پیتشه وه بردنی، بو به که له شیعدا رسته یه ک، وینه یه ک ده خوینینه وه، به پیی مه نتیقی ناو شیعه رکه پیوسته (ئیحتیمالی و قووعی) ئه و شته بکه یین که له دوا ی ئه و رسته یه وه دیت، نه ک هه موو رسته یه ک ریکه وتیک به رپوه ی بیات و که شتی مه به سستی ئه و رسته یه به ره و بنده ریکه دیکه بیات، که هه رگیز خه یال و مه نتیقی ناو شیعه رکه چاوه روانی نه بی. واته له دوا ی هه ر رسته یه ک پیوسته و قووعی ئه و شته ی که چاوه رپتی ده که یین بو ی به هیزتر بیت، له و شته ی ئیحتیمالی وتنی ناکه یین. ئه وه ش به واتایه کی دیکه گه رانه وه یه بو باوه شی حه قیقته ته به رده ست و به رچاوه کانی ژبان و ئاده میزاد و کردنیانه به که ره سه ی به یژوینی شیعه ر، تا به (خه یالی خو لقی نه رانه) واقیع ده وه مه ند بکه ن و سه رله نو ی دا پیرینه وه، نه ک له ناو ده ریای (وهه م) و (مو یاله غه) و (خه یال پلاوی) دا مه له وانی بکه ن. که مه به ستم له م (خه یال پلاوی) یه ئه و جو ره خه یاله یه که وه ک سه راب وایه، تا به دوا یدا برۆی نایگه بی و هیچت بو به هیچ نا کا، به مه رجی ته عبیر کردن له و حه قیقته تانه نابی شاعیر له لایه نی هونه ری دا بیژی، ئه مه ش هو یه که بو به رز کردنه وه - تعالی - له مرؤفا بو نزیکبونه وه له - که مال - که هه رگیز نایه ته دی، چونکه گه بشتن پیی سپینه وه ی بزوتنه وه ی بی کوتا بیبه - لا متناهی - که له وه وه (گوژان) ریکه ی ئه به دی خو ی ده بری.

یه کیک له ده سه که وته کانی ئه م قوتابخانه یه بو شیعه ری کوردی روو کردنه (روونی نووسینه) ئه م بیره ش له ئه نجامی ئه وه وه هاته کایه وه، که ئه ده ب که وته ناو باوه شی ژبان و زیاتر به خه م و ئاوات و خه بات و تیکو شانی گه له وه نووسا و هه ولی دا بیته ئه ده بیکی په یامدار و خاوه ن لپیرسینه وه. من نالیم پیش ئه و بزوتنه وه یه شاعیری دیکه مان نه بووه شیعه ری روون و ئاسان بو تیکه یشتنیان نه بووبی، به لام ئه و قوتابخانه تازه یه ئه و سیمایه ی کرده ریباز و رپه رو تیکی په یه وکرا و به شیوه یه کی زه ق و ئاشکرا و بیستیان رووی ئه م سیمایه ده ربخه ن. ئه وه (شیخ نووری) یه ده یه وی وه ک کاریکی به رنامه بو دانرا و بو ئه و لایه نه پروانی بو به ده لی: «و زووحی ئه فکار و حسییات به سه هلی تیکه یاننده. و زووح، بو هه موو ئاساری مو حه ره ره زور حائیزی ئه هه میبه ته بو ئه وه ی ئه م ئه هه میبه ته تیکه یین لازم نا کا دووردرپژ ته دقیقات بکه یین. مه قسه د له نووسین ئه وه یه ئه و ئه فکاره ی

که له دماغمانا حاصل ئه بێ به شه خسی ناخر ئیفهامی بکهین. ئه گهر له نووسینه دا که ئیمه ئهینوسین مه عنایه ک نه بێ، کولفه تی نووسین بۆچی ئیختیار ئه کرا؟ نه زهر بهم ئه حواله و زووح بۆ هه موو ئاساری ئه ده بیه و قه و اعیدی ته حریرییه یه گانه ئه ساسه میسال به شیعریکی وازح:

حوجره به کم هه یه به قه ده ری له بێ

رۆژ عیلاجی ئه کم به شه و ئه ته بێ

سه ر و پریشم له توژی قسل و گه چا» (١٤)

وه ک په لاسیکه پر له رشک و ئه سپی

ئینجا دیتنه سه ر لایه نی (ئالۆزی) له ده رپریندا و له باسی ئه مه شدا ده لیت: «ته عقید زدی و زووحه، یه عنی به فکریک ئه لێن ئینسان و ازبهن تیی نه گات. بۆ قسه یه که وا و زووحی ئیخلال بووبی ئه لێن (موعه قه د)، ئیفاده به چ سوره تیک موعه قه د ئه بێ؟ ته عقید به دوو نه و ئه بێ. یا ئه و شته ی که ئهینوسین له میتشکمانا هیچمان ته عین نه کردوه. یه عنی ئه و فکری که له دماغمانایه به ته واری که سبی و زووح و سه راحه تی نه کردوه، یاخود ئه و فکری که ئهینوسین ئه لغاز و ته عبیراته که ی سه حیح نییه و سه به ب، به بێ دیقه تی له ته رتیبی که لامدا ته شه وشیک دیتنه وجود، له بهر ئه مه ته عقید یا مه عنه وی ئه بێ، یا له فزی، سه به بی ته عقید ئه وه به فکریک له دماغمانا به ته واری که سبی و زووحی نه کردوه. ته شه بوس به ئیفاده ی ئه کهین، ئه گهر ئه وه ی که ئه نووسری مه و زووح و حدوودی ته عین نه کری. ئه کسه ربیه ن نووسین له گه ل فکریکه دا جیا واز ئه بێ و هه م له بهینی ئه فکار و ئه لفازدا ئیختیلاف و موایه نه ت واقع ئه بێ و مه عنا له جومله نه زع ئه کات» (١٥)، له م به شه شدا شیخ نووری هۆی ئالۆزی نووسین دیاری ده کات. له م قسه نه شیدا بۆمان ده رده که وی که له باسی (وضوح) دا مه به ستی و زووحی رووکه شانه نییه، چونکه ئه و جوړه روونییه ک باس ده کات که شتی له میتشکی ئه و که سه بێ و خۆی سه پینتی بۆ ئه وه ی بنووسری، نه ک به بێ ئه وه ی شتیکی دیاریکراو جوولاندبیتتی ده ست بداته قه له م و لاپه ره ره ش بکاته وه. ئینجا دوای ئه وه ی شتی پالی پیوه نا، قه له می لی بخاته کار، له م

بارده یه وه ده لێ: پتوبسته ئه و شته (وزووح و سه راحه تی) خۆی وه رگری، واته هه موو ره هه ند و سووچ و مه ودا یه کی روون ببیته وه و هیچ لایه کی به تاریکی نه میتیته وه. لیره دا مه به ست ئه وه یه هه وینی نووسینه که ته وای پیگه بی بێ و شتیوه ی ده رپرینی خۆی دۆزبیته وه، وه ک چۆن ئا و له نا و تاشه به ردا ریگه ی خۆی ده کاته وه، ئه و کاته بنووسری، چونکه بیسی نه کلۆک و کالوکریچ و پینه گه یشتوو به ره مه میکی هونه ری روون نادا به ده سته وه و ئامانج ناپیکتی.

به نسبه ت (شیخ نووری) خۆیه وه ئه وسه ر تا ئه وسه ری دیوانه که ی به ره مه می ئالۆز نابینین خویته ر به دیارییه وه دۆش دا بیتی، له پاش ئه ویش شاعیرانی دیکه ی وه ک (گۆران) و (هه ردی) و (دیلان) و (ع. ح. ب) و (دلدار) و (کاکه ی فه للاح) و... تاد. په پره وی ئه و ریبازه یان کردوه، بۆیه ده توانم به یه کیک له سیما یه ئاشکراکانی ئه و قوتابخانه تازه یه دا بێم. ئینجا دوای ده ستنیشان کردنی سیما یه ئاشکراکانی ئه و قوتابخانه یه ده بی بلتین شیخ نووری دا هینان و به خششه کانی خۆی به بزوتنه وه ی رزگاریخووانه ی سه رده مه که ی به ستوه ته وه شیخ محموودی نه مری به رابه ری ئه و بزوتنه وه یه زانیوه، شیعره کانی به م ئاواتانه وه به سته وه که له شیخی نه مرده به دی ده کرد، به دی نه هاتنی ئاواته کانی کاری کرده سه ر دا هیتان و به خشش و به ره مه مه کانی. وه ک سه ره تا ده ستی دا بێ، هه روا له سه ری نه مایه وه و به ره به ره به ره و سارد بوونه وه رۆشت. له لایه کی دیکه وه شیخ نووری به ره که ی خۆی به سه ر کۆمه لتی شتی جیا وازدا دابه ش کرد، که ئه و دابه ش کردنه کار ده کاته سه ر به ره مه می شیعیری ئه و، چونکه ئه گهر به ته واری خۆی بۆ ئه و لایه نه ته رخان بکرده یه، له وانه بوو سه رکه و تیتکی زۆر گه و ره تر به دی بیتی. ئینجا نه بوونی و ده ست کورتی و مال و مندال زۆری، سه رقالی کرد و که وه ته مشووری به خیتو کردنیان، له وه زیفه شدا وه ک له شیعیری (هاوار له ده س مالیه) و (ئاو رپیک بۆ دوا وه) دا که بۆ (گۆران) ی نووسیوه، وا ده رده که وی (وه زیفه دیتن) کاریکی زۆری کردبیته سه ر دا پچرانی له ئه ده ب و له خویندنه وه.

هه ر له و کاته شه وه که کرا به (به رپوه به ری ناحیه) ئیتر سه قامگیری به خۆیه وه نه دی، هه ر رۆژه و له شو تینیک هه واری ده خست و ده گو تیرایه وه بۆ (ناحیه) یه ک، ئه مه ش له لای خۆیه وه کاریکی زۆر ده کاته سه ر که سیک که خۆی ته رخان کردبێ بۆ (ئه ده ب)، چونکه هیتمی و ئارامی ده روونی به ره ره هه لده گری و ئه و ئیقاعه ی له سه ری راهاتوه بۆ (نووسین و خویندنه وه) به هۆی جیگۆرکیی زۆر ده گۆری و خویندنه وه و نووسینی که م ده کاته وه.

(١٤) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (٤٦) ی سالی (١)، (١٠) جمادی الآخر ١٣٤٥ (١٦) ی کانوونی

یه کم ١٩٢٦.

(١٥) پروانه هه مان سه رچا وه ی پیشوو.

ئەمانە لەولا بوەست، لەم لایەشەوه تووشی چەند نووچدان و تیکشکانیکی دەروونی هات که ئەمانەش لە شیعەر و بەخشش ساردیبیان کردەوه. لەوانە بەئاوات نەگەیشتنی بەو کچە دلدارەیی که خۆشی دەویست و بەتەما بوو بیهیتن، کهچی سالی (۱۹۲۶) دا بەشوو درا. ئینجا مردنی دوو برای لە خۆی بچووکتەری (شیخ عەزیز) لە سالی (۱۹۳۶) و (شیخ ئیبراهیم) لە سالی (۱۹۵۰)، تا رادەپەکی زۆر ئەم رووداوانە کاریان کردە سەر شیخ نووری و نەیتوانی بەپیتی پتویست لە مەسەلەیی (تازەبوونەوه) قوول بیستەوه و لەگەڵی بەرەوام بیت و ئەمەش لەسەری کرا بەرەخنە و وای لە زۆر کەس کرد بلین: شیخ نووری سەرپیتی و راگوزار بووه لە (تازەبوونەوهی شیعی کوردی) دا، که ئەم رایە بەلای منەوه ئینسانی تیدا نییە و پتویستە رستەکه و راست بکرتەوه که شیخ نووری لەبەر کۆمەڵی (هۆ) نەبوا، بەرەمی بەهیز و بەخششی گەرەتر دەبوو، بەلام ژبان هەر ئەوئەندە دەرەتی دا، که بەوئەندە بەخششەیی خۆی قایل بیت و نەتوانی لەوه زبانی لێ زیاد بکات، لە دواییشدا بەپیتی داوایە گەرەکانی سەردەم، پشکۆی داھیتان و نوێکردنەوه کە کز بیت و بەرەو خامۆشی بچیت. ئەم مەسەلەییەش وەنەبی بەتەنیا (شیخ نووری) گرتبیتەوه، ئەو تا رەخنەگرانی عەرەب دەربارەیی دوا قوئاغی شیعی (سەباب) یش دەلین: «شیعی ئەم قوئاغی هیچ تازەیی تیدا نییە. شیعی زاتی و ئینفەالین، لە زۆر جارانیشتا لاواز. هەندیک شیعی نەبی لەوانە سفر ایوب» (۱۶) که ئەمەش بەهیچ شێوەیە ک رۆلی ئەو لە تازەبوونەوه و پشیرەوایەتی کەم ناکاتەوه، کهچی لە لای ئیمەدا هەندیک دوا قوئاغی (شیخ نووری) دەکەنە بەهانەیک بۆ ئەوهی لە نرخی بشکینن و لە رۆلی پشیرەوایەتی و رچەشکاندەنەکی کەم بکەنەوه. شەکسپیریش لە ناوەراستی ژبانی لە لوتکەیی بەخشش و داھینانیدا بوو، وەک چۆن گۆران-یش لە قوئاغی پەپرەوکردنی ریاڵیزی سۆشیاڵیزمدا ئاستی هونەری شیعیەکانی دا بەزین. ئەم چەند لایەنەیی دەرەم خست لە دواخستنی (شیخ نووری) لە کاروانی تازەبوونەوه، ئەوه ناشاریتەوه که وەک (میژوو) دەستپیتشخەری نووسینی شیعی تازەیی کردووه. لەم سیمایانەیی قوتابخانەیی شیعی تازەشیان دروست کرد، کەم یان زۆر لە رەنگ بۆ رشتنیان بەشدار بووه، ئەمەش پتویستە لە لیتوئێرنەوه و لیتوئێرنەوهکانی داھاتووماندا روونتر بکرتەوه و نووسینی زۆرتەری بۆ تەرخان بکری.

(۱۶) دیوان بدر شاکر السیاب، المجلد الاول، دار العودة، بیروت، ۱۹۷۱، ص ۳، بقلم ناجی علوش.

دیسانەوه ئاهەنگی گویزانەوهی حەپسەخانە قەیب بۆ شیخ قادری حەفید - ۱۹۲۲
 وەستاوەکان: قادر ئەفەندی قەرەداغی، شیخ محەدینی شیخ رەشید، سەبید رەئوف
 (کەرکوککی؟)، شیخ رەشیدی شیخ عەلی سەرکار، سالح زەکی ساحیبقران، سەبید
 ئیبراهیمی حەفید، شیخ قادری حەفید، عارف سائب، سەبید ئەحمەدی بەرزنجی
 (مەرەخەس)، رەزا بەگی ئیسماعیل بەگ؟، توفیق وەهبی.
 دانیشتووی ریزی دووهم: محەمەد ئەفەندی جەلخوار، رەشید سەدقی غەفور، یوونس
 عەبدولقادر (ماهی)، فایەق کاکەمین، رەشید شەوقی.
 دانیشتووی ریزی یەكەم: شیخ جەلالی شیخ ئەحمەدی حەفید، رەمزی عەبدولکەریم،
 رەئوف ئەفەندی؟، شیخ نووری شیخ سالح، ئەمین رەواندزی.

پیداچونہ و ہیک بہہندی بیروا کہ لہ بارہی شیخ نووری-یہوہ نووسراون

خوتیندہ واری خوشہ ویست:

ہر وہک لہ مہ و پیتتر پیم راگہ یاندی و خوشت لہ من چاکتر دہ زانی، تا نهمرؤکەش چ بہ نووسین و چ بہ کۆکردنہ و لہ چاپدانى شيعرەکانى شیخ نووری، کاریکی ئەوتۆ ئەنجام نە دراوہ تینوویتی بشکینتی و کارەکە شایستەى پلە و پایەى شاعیرىکی وەک شیخ نووری بئ. لہ گەل ئەو کە مەتەر خەمى کردنە بەرانبەرى، لہ گەل ئەو فەرامۆشکردن و کەم بەسەرکردنہ و لای ئە کردنہ و ەبەشدا، زۆر جار لہ نووسینى سەر بە خۆ بووبی، یان لہ دوو تویى ھەندى نووسین و وتاردا کە لایان لہ شیخ نووری کردووەتو، لاکردنہ و لیدوانە کە یان نبوہ و ناچل بوو، یان نووسەرە کە ی بەسەرھوودا چووہ و سەرچىخ بۆ مەسەلە کە رۆشتووہ، یان بەدەستى ئەنقەست بە مەبەستى کە مکردنہ و لہ پلە و پایەى ئەم شاعیرە قەلەمى بۆ خراوہ تە سەر کاغەز. ئەمەش بە پیتی بۆچوونى من بۆ گەلئ ھۆ دەگەریتوہ. لہ سەر ووی ھەموو ئەو ھۆیانہ و لہ بەردەست نەبوون و نەبیینى سەر جەمى شیعری (شیخ نووری) یە.

کەمى بەرھەمى شیخ نووری لہ بەردەستى لیتوتیژەر و ەکان و کەمى ئاگادار بوون لہ چاووگی رۆشنییری و ھیلە ورد و درشتەکانى داھینانى ئەم شاعیرە، زۆر ھاوکیشەى و ەھمىی دروست کردووہ، لہم ھاوکیشانہ و، ھەندى قسە فری دەدری من لیتیرسینە و ەیان تیدا نابینم. جا لہم بەشەدا بە پیتی توانایى خۆم ھەول دەدەم ھەندى لہ و بیروپایانہ تاووتوو بەکەم و بەسەر یاندا بچمەوہ، ئینجا رووناکى زیاتریان بخەنە سەر. لہ و پیداچونہ و ەبەشەدا پشتم بە و بەرھەمە شیعربانەى شاعیر ئەستور دەکەم، کە لیرەدا کۆم کردوونہ تەوہ و بارى سەرنجى تاببەتە لہ لا دروست کردوو. لہ لایەکی دیکە شەوہ پەنا دەبەمە بەر ئەو زانیاریبە تازانەى دەر بارەى شاعیر دەستەم کەوتن. ھەزىش دەکەم لہ پیتشەوہ ئەوہ بلیم: مونا قەشە کردنى ئەو بیروپایانہ و داکۆكى کردن لہ شیخ نووری، تەنیا روونکردنہ و ەدرخستنى ھەندى لایەنە، کە بەرای خۆم بە (راست) یان دادەنیم و ھەز دەکەم دوور لہ ھەموو جۆرە سوۆز و مەیل و پریاریکی پیتش و ەختە بدویم و ھەرشتە بۆ لای

خۆمە ببەمەوہ، واتە خزمایەتى و کورە گەرەکی و ھەندى پالئەرى تر و امان لى نەکات بەرچاوى خۆمان نەبیین و مەوزوو عیەت بکەین بە قوربانى زویر نەکردنى ھەندى کەس کە قارسن بەرەخنە لیتگرتن، چونکە ئەمرؤکە بئ، یان بە یانى میتروو ھەر پریارى عادیلانەى خۆى بەسەر یاندا دەسەپینتی. کە من بەو شیتوہیە دەدویم ھەموو کەس دەزانئ ئەو شیتوہ دووانە ھىچ بەرژەوہ نەدیبە ک بۆ من ناھیتیتە دى، جگە لہ رەنجاندنى ھەندى کەس کە تەنیا ھەز بە پیاھەلدان دەکەن. واتە نە خزمایەتى و کەسایەتى، نە ھىچ جۆرە بەرژەوہ نەدیبە کى دیکە ئەو پرایانەى پئ دروست نەکردوو. تەنیا ویستوو مە پراستگۆبیبەوہ قەناعەتى خۆم دەربیرم، ھەزىش دەکەم باجى قەناعەتى خۆم بدەم و با لیتشم برەنجین، نەک بە پریاکردن و فرۆفیل و درۆ ئیوہش و خۆشم بخەلئ تینم.

ئەمرؤکە شتیک ھەبە سئ و دووی لەسەر ناکرئ، ئەوہش دان پیدانانى ھەموو لایەکە بەگەرەبى شاعیرىکی و ەک مامۆستا (گۆران)، ئەم ھە قیقە تە لہ لای خوتیندە وار و نەخوتیندە واری کورد چەسپاوە، دۆست و دوژمنى گۆران - ئەگەر دوژمنى ھەبئ - دان بەوہدا دەنئ. ھەرکە سئ ببەوئ و ەک شاعیرىکی گەرە و لیتھاتوو لہ نرخی مامۆستا (گۆران) کەم بکاتەوہ، و ابزانم لہ پیتش ئەوہى لہ نرخی ئەو کەم بکاتەوہ، نرخی خۆى دەشکینتی. دەرخستنى رووی گەشى شاعیرایەتى شیخ نووری و ھەولدان بۆ ئەوہى مافى خۆى بدەینئ، ھىچ لہ نرخی مامۆستا (گۆران) کەم ناکاتەوہ، و ەک چۆن ھەولدان بۆ کە مکردنہ و لہ شاعیرایەتى (گۆران) بە کاریکی نارەوا دەزانم، بەو پیتش لہ گەل ئەوانەدا نیم سەرى شاعیرىک بکوتریتوہ کە مامۆستا (گۆران) خۆى ریزى لہ شاعیرایەتیبە کەى گرتووہ. (گۆران) خۆى لہوہ گەرە ترە لہ پال لیدانى شاعیرىکی دیکەوہ بەرز بکرتیتوہ. لیتکۆلینەوہ لہ بەھرە و توانایى و داھینانەکانى ئەو بۆ دەرخستنى جوانى شیعەرەکانى پلەبە کى دەداتئ پیتوستى بەو شیتوژە نەبئ. ئەگەر کەسانى کیش ھەبن بیانەوئ لہ نرخی مامۆستا (گۆران) کەم بکەنەوہ بۆ بەرزکردنەوہى بەناھەقى - شیخ نووری - ئەوہ ئەو جۆرە کەسانەش ئاسنى سارد دەکوتن و لہ گەل ئەوہدا نیم پایەبە کى بۆ دابترى کە خۆى موستەحەقى نەبئ. باشترین دەمراستى ھەر شاعیرىک بەرھەمەکانیەتى، ھەر بەوہش دەتوانین بەرھەمەکانیان بکەینە کەرەسەى نرخاندى و ھەلسەنگاندى. گرنگترین شت بەلای مەنەوہ ئەوہبە رەخنەگر و لیتوتیژەرەوہى کورد عاتیفە بەلاوہبئ، ئەگەر ببەوئ پیتشکەوئ و ھەز بەگیانى زانست پەرورەبى دەکات و دەبەوئ خوتیندە وار بەگیانى زانست پەرورەبى ئاشنا بکات، پیتوستە لہ ھەندى ھەلویتستدا - با بەخەر اپ بۆ خۆى بکەو پیتەوہ - پئ

به جهرگی خوښه و بنی و له قسه‌ی راست لانه‌دات. بهو جوړه ده‌توانین بینه مروقی سهرده‌می خوښان و خوښنده‌واری زهره‌ک و شارستانیش ههر لهو که شوه‌وایه‌دا دینه گوزی، نه‌گه‌ر نا، نه‌وه هه‌تا ماوین گیانی تیره‌گه‌ریی و شه‌ره‌گه‌ره‌کی له کولتووری کوردیدا کۆتایی پی ناییت!

* به‌کیتک لهو تیبینیانیه‌ی سهرنجی بۆ لای خوژی راکیشام، چند دیرتیکی کاک (ساجید ناواره‌یه). لهو چند دیره‌دا نووسیویه‌تی: «بوونی گۆقاری گه‌لاویش له سالی (۱۹۳۹) هوه بۆ ماوه‌ی (۱۰) سال سهره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کمان پی راته‌گه‌یه‌نی له نووسینی چیرۆکی هونه‌ری کوردیدا، که وه‌رگیترا نییگانه لهم گۆقاره‌دا بوو به‌چاوساگی نووسه‌رانی کورد وه (نووری شیخ سالح) یه‌کیتک لهو نووسه‌رانه بوو»^(۱). لهو پروایه دام وه‌ک کاک ساجیدیش دانی پی داناوه، کهس نییه نکولی لهوه بکات که گۆقاری گه‌لاویش به‌راستی سهره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره بوو له نه‌ده‌بی کوردیدا، له ماوه‌ی ده سالی ته‌مه‌نیدا پی وچان خه‌باتی کرد بۆ په‌ره‌پیدان و پیش خستنی نه‌ده‌به‌که‌مان. تا نه‌مړۆکه تاقه گۆقاریتیکی کوردیمانه که توانییتی له ماوه‌ی ده سالی ته‌مه‌نیدا ئاستی خوژی بپارێژی و نه‌مه‌ش مایه‌ی خو هه‌لکیتشانی هه‌موو کوردیکه. بۆبه‌ش شایانه لاف و گه‌زافی پتوه لیبده‌ین و پتیه‌وه پرانی، چونکه له ماوه‌ی ده سالی په‌هق پشتی به‌نه‌رز نه‌که‌وت و ژماره له دوی ژماره به‌هیزتر ده‌وو و رۆل‌تیکی گه‌وره‌شی له ژبانی کولتووری کورد گیترا. لهو ماوه‌یه‌دا له هه‌موو بواریتکا: «شیعر و چیرۆک و وه‌رگیترا و وتاری سیاسی و کومه‌لایه‌تی و ره‌خنه و لیکنۆلینه‌وه» دریغی نه‌کرد، بۆبه‌ نه‌گه‌ر وه‌ک کاک (ساجید) ده‌لی: «بوو به‌چاوساگی نووسه‌رانی کورد» تا تیره‌یان راست ده‌کات و منیش ده‌لیم نه‌مړۆکه نووسه‌ری کورد ناتوانی پشت بکاته نه‌وه گۆقاره و سوودی لی وهرنه‌گرتی. خوښم یه‌کیتک لهو که‌سانه‌ی په‌ره به‌په‌ره‌ی نه‌وه گۆقاره‌م تاووتوو کردوو و ماوه‌یه‌کی زۆریش خوښم له‌گه‌لی خه‌ریک کرد و سوودی نییجگار زۆرم لی وهرگرتوو. که هاتمه سهر دروستکردن و سازدانی بیلبیوگرافیا یه‌ک بۆ (شیخ نووری) جارتیکی دیکه گه‌رامه‌وه سهر ژماره‌کانی، به‌هیوای نه‌وه‌ی بزائم چند شیعر و نووسینی شیخ نووری تیدا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه، یان کۆ له‌سه‌ری نووسیوه. نه‌وه بوو له دوو شیعر به‌ولاوه هیچی دیکه‌م تیدا نه‌بینی پتوه‌ندی به‌شیخ

نووری-یه‌وه هه‌بی. به‌داخه‌وه نه‌وه‌ی کاک (ناواره) نووسیویه‌تی به‌رچاوم نه‌که‌وت، گوایه شیخ نووری یه‌کیتک بووبی لهو نووسه‌رانه‌ی چیرۆکی وه‌رگیترا پی. نه‌م قسه‌یه‌شم ته‌نیا گۆقاری گه‌لاویش ناگرتیه‌وه، به‌لکو سهرجه‌می نه‌وه رۆژنامه و گۆقاران‌ه‌ش ده‌گرتیه‌وه که من هه‌لم داونه‌ته‌وه و به‌ره‌مه‌کانی شیخ نووریم تیدا بینیه‌وه. له هه‌موو گه‌ران و پشکینه‌که‌شمدا، نه‌ چیرۆک، نه وه‌رگیترا پی چیرۆکم به‌رچاوم نه‌که‌وتوو. که‌سیش نه‌وه‌ی به‌گویتدا نه‌داوه (شیخ نووری) رۆژی له رۆژان چیرۆکی نووسی پی، یان وه‌رگیترا پی، ئیدی نازانم مامۆستا (ناواره) له‌سه‌ر چ بنچینه‌یه‌ک نه‌وه رایه ده‌دات و بۆچی ناوی نه‌وه چیرۆک و وه‌رگیترا وانه‌ی شیخ نووری نابات؟ له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه سپاره‌که باسی شاعیرانی وه‌ک (گۆران و هه‌ردی و دیلان و... تاد) ده‌کات به‌لام نازانم کاک (ساجید) بۆچی و به‌چ بیانویه‌ک ناوی (شیخ نووری) پشتگۆی خستوو و له‌ته‌ک نه‌وه شاعیرانه‌دا باسی لیه‌وه نه‌کردوو؟!

* مامۆستا (جه‌مال بابان) له نووسینیکیدا به‌ناوی: «که ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین» ده‌لی: «له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆر له‌سه‌ر شیخ نووری نووسراوه! نامه‌وی زۆر له‌سه‌ری برۆم، چونکه دووپات‌کردنه‌وه‌ی ههر شتیکی خه‌لک په‌ست نه‌کات و ناخۆشه»^(۲) خوینده‌ و اچاوه‌ر پی ده‌کرد لهو وتاره‌دا شتیکی تازه‌ده‌باره‌ی شیخ نووری بخوینیته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه مامۆستا به‌و بیانوه‌ خوژی لهو نه‌رکه به‌دوو ده‌خاته‌وه، له کاتیکدا خوینده‌وار نه‌وه‌ش باش ده‌زانی که شیخ نووری زۆری له‌سه‌ر نه‌نووسراوه و نه‌وه‌ی نووسراویشه ههر شتی سه‌رپیتی بووه یان دووباره‌کردنه‌وه‌ی به‌شتیکی زۆری نه‌وه بیروپرایانه بووه که مامۆستا (ره‌فیک حیلمی) ده‌باره‌ی شیخ نووری نووسیویه‌تی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر زۆریشی له‌سه‌ر نووسرا پی، نه‌م زۆر له‌سه‌ر نووسیینه‌ ریگه‌ی له‌قه‌له‌می به‌پرشت و به‌هره‌دار نه‌گرتوو شتی خوژی بلتی و بیروپرای تازه‌تر بخاته‌ سه‌ر خه‌رمانی بیروپرای نه‌وه که‌سانه‌ی نووسیویانه، بۆبه مامۆستا (جه‌مال بابان) شتیکی تازه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه و یه‌کسه‌ر گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر بیروپرایه‌کانی مامۆستا (ره‌فیک حیلمی) که له به‌رگی دووه‌می کتیه‌که‌ی «شیعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی» دا ده‌باره‌ی شیخ نووری نووسیویه‌تی، له باسکردنی شیعی «جووت و گاشتیکی چاکه» شدا سه‌رپیتی له شیعه‌که‌ی روانیوه و ههر نه‌وه شتانه‌ی دووباره‌کردوو ته‌وه که له

(۲) بلاوکه‌راوه‌ی رۆشنییری نووی، ژماره (۳۷) ۱۱-۱-۱۹۷۵ «که ده‌ست کرا به‌کوردی نووسین»،

(۱) لیکنۆلینه‌وه‌ی نه‌ده‌بی نووی کورد، ساجید ناواره، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷ ل ۵۲.

شيعره كه دا باس كراون. واته كه وتووته رافه كردنى شيعره كه، كه خۆى روونه و پيويستى به روونكردنه و نه نيبه. له بهر ئه وه نووسينه كه ي زۆرتر له ئينشايبه كه دهكا، كه نووسيني ئه و نه گران نيبه. ئه گه كه ستيك نووسه ريش نه بيت زه فهر به نووسيني ئه و جوړه وتارانه دهبات!

* دكتور عيزه ددين مسته فا ره سوول له كتيبه كه يدا «الواقعية في الأدب الكردي» وهك سه رچا وه بهك پشتى به بهرگى دو وه مى كتيبي «شيعر و نه ده بياتى كوردى» ماموستا (ره فيق حيلمى) به ستووه. له و كتيبه دا دوو شيعرى شيخ نوورى نووسراوه، له زۆره ي رۆژنامه و گوڤاره كورد يبه كاندا شيعرى شيخ نوورى بلا و كراوه ته وه، ئه و شيعرانه ش به سن بو ئه وه ي دكتور عيزه ددين له نامه ي دكتورايه كه يدا به چهنه لا په ربه كه جيگه ي بو بكا ته وه. بواري ئه وه ش ناهي لته وه كه شيعرو سه رچا وه ي له به رده ستدا نه بووه، چونكه ئه و كاته ناميله كه يه كى بچووكى (شيخ نوورى) يش له چاپ درا بوو به ناوى (هۆنراوه ي نوورى شيخ صالح) كه له سالى (١٩٥٨) به پيشه كى ماموستا (كامه ران موكرى) كه وته بازار وه، كه چى دكتور له ديريك (يان باشر وايه بلتين له چهنه ئيشاره تيك به ولاوه) زياترى به شيوخ نوورى ره و نه ديوه، له كاتيكدا شيخ نوورى وهك له م كتيبه دا دياره شاعيريكه، شيعرى ريباليزمى زۆره.

زۆر له و شاعيرانه ش كه له كتيبه كه يدا ناويان هاتوه و باس كراون له شيخ نوورى زياتر نين، ئه گه نه ليين شان به شانى زۆره يان رويشتووه. هه ر به پي بيرو راي ئه و شاعيرانه شيخ نوورى شوين و پايه يه كى باشى له شيعرى كورديدا بو ده ستنيشان كراوه. وا بزانه ئيستنا دكتور خۆشى له گه ل رايه كه م دا به كه سه ير دهكات به ئيشاره تيك مه سه له ي شيخ نوورى پران دووه ته وه كه نووسيو به تى: «پيره ميترد له سه ر ئه وه به رده وام بو، تاكو له م دووا دو اييه دا ده ستپيش خه رى ده رپينيكي ريباليزم يانه ي لى به ده ركه وت. له گه ل پيره ميتردا و له ماوه ي نيوان جه نگه كه، ريباليزم له گه ل بيرو باوه رى رزگار يخوازانه دا نه شونوما ي ده كرد. ئه و نه شونوما كرده ش له قوتابخانه ي ريباليزمى نويدا خۆى دارشت. شان به شانى پيره ميتر (شيخ نوورى شيخ صالح) يش ته عبيري له هه مان پيشكه وتن ده كرد له نه شونوما كردنى داهيتاندا»^(٣) دكتور له و وتاره شي دا كه بو پۆلى چواره مى ئاماده يى نووسيو به ده لى: «به لام هه روهك گۆران خۆى ورده ورده قوتابخانه ي ريباليزم هات، هه روه ها گه ليك له و شاعيرانه ش پيش ئه و يا پاش ئه و به ته ئسيري ژيانى گه ل و خويندنه وه ي به ره مه مى

(٣) الواقعية في الادب الكردي، د. عزالدين مصطفى رسول، بيروت، ١٩٦٦ ل ٩٠-٩١

نووسه رانى جيهانى روويان كرده ريباليزم و ئه و ماوه رۆمانتيكييه له نه ده بياتى كورديدا زۆرى نه خاياند»^(٤).

مادامه كى «گه ليك له و شاعيرانه ش پيش ئه و يا پاش ئه و به ته ئسيري ژيانى گه ل و خويندنه وه ي به ره مه مى نووسه رانى جيهانى روويان كرده ريباليزم» ده بوايه شيخ نوورى روويونيكي فراوان له و كتيبه دا بگريت، چونكه كه ره سه يه كى زۆرى واقيعى بو شيعره كانى ده سه ته مو كردوه و به ته ئسيري ژيانى ئه و سه رده مه شيعرى ده نووسى!

* كه مال غه مبه ر له باسى كتيبه كه ي دكتور كاميل به سير ده رباره ي شيخ نوورى شيخ صالح نووسيو به تى: «له ناوه رۆكى نووسينه كه دا دكتور ئه لبه سير له شيخ نوورى و گۆران ده دوئ و باسى هونه رى جوان و هونه رى به سوود دهكات و له سۆزى ويژه يى، پيناسه ي ويژه و مه سه له ي فۆرم و ناوه رۆك له ويژه دا ده دوئ، پاشان ديته سه ر هۆنراوه و په خشان و كيش و سه روا و كه سا به تيبى ويژه و بنچينه كانى كارى نووسين. له كوتاييدا له شيواز ده دوئ و ئينجا سه ره نجامه گشتيه كان ده دات به ده سه ته وه، شيخ نوورى شيخ صالح به سه رۆكى ريبازى تازه كرده وه ي هۆنراوه ي كوردى ده داته قه له م و به يه كه م ره خنه سازى ويژه يى داده نى كه خاوه ن شه خسه تيكى تا يبه تى خۆى بووه و به زه ينيكي كراوه و ميشكينيكي ليكده ره وه، رپگاي داهيتان و خولقاندنى گرتوته بهر»^(٥).

تا ئيره ئه م قسانه چهنه شتيك ده گه يه نى، له سه رووى ئه و شتانه وه ئه وه يه كه كاك كه مال غه مبه ر هه رچه نده ويستوويه تى ئه م كتيبه (نمايش - عرض) بكات، به لام كتيبه كه ي نه خويندووه ته وه! چونكه ئه گه ر كتيبه كه ي به وردى بخويندا يه ته وه، بوى ده رده كه وت كه كتيبه كه: «بووژاندنه وه ي ئه م كۆمه له وتاره و دووباره بلا و كرده ويان» سه. ئه وه ش نازانى ئه و كۆمه له وتاره ره خنه ييبه هى (شيخ نوورى) يه و له رۆژنامه ي (ژيان) دا بلا و كراونه ته وه، چونكه ئاگاي له ميژووى رۆژنامه نووسى كوردى نيبه. دكتور كاميل پيشه كى بو ئه و وتارانه نووسيوه و راو بوچوونى خۆى له سه ر وتاره كان ده رپيوه، كه چى ئه و رق به رى چاوى گرتووه و به (ده دوئ) و (ديته سه ر) قسه دهكات، واته واى نيشان ده دات كه ئه م لايه نانه دكتور كاميل لى دواوه و باسيانى ليوه كردوه. ئينجا كه دكتور هاتوه شيخ نوورى به سه رۆكى ريبازى تازه كرده وه ي هۆنراوه ي كوردى ده داته قه له م، ئه مه قسه بهك نيبه له گيرفانى خۆى هيتاييتيبه ده رى، بگه ئه مه قسه ي ماموستا (گۆران)

(٤) پروانه زمان و نه ده يى كوردى بو پۆلى چواره مى ئاماده يى - چاپى شه شه م - ١٩٨٠ هه لير.

(٥) پروانه: گوڤارى به يان، ژماره (٨٠) ي مانگى حوزهيران ١٩٨٢ ل ٩٤-٩٥.

خۆبەتى كە دەلتى: «كەوابى ھەموومان بەيەكەو ئەمانرووانىيە يەك كلاًوژۆژنە، بەلام ئەتوانرى بەشەيخ نوورى شەيخ سالىح بوترى سەرۆك بەھۆى يەكەم: زۆرى بەرھەمى. دووھەمى: بلاوكرندنەو بەرھەمەكەى كە بىگومان تەئسىرى ئەبەخشىيە سەر ئەدەبى كوردى». بىگومان ئەو (۲۵) ئەلقە رەخنەبىيەى لە رۆژنامەى ناوېراوېشدا بلاوى كوردنەو، دەيسەلمىنى شەيخ نوورى ئەك ھەر شاعىرىكى رابەر و چەشكىنە، بەلكو بەحەقىانەت (مونەزرى) ئەو تازەبوونەو بەيە و بەردى بناغەى قوتابخانەى شەيخى نووى داناو. ئىنجا دەلتى: (ئايە چۆن شەيخ نوورى شەيخ سالىح بەسەرۆكى بزوتنەو نووى نوپى كوردنەو ھۆنراوھى كوردى دەژمىرتىت؟ كوا كارتىكردى ھۆنراوھى كانى لە شەيخى نووى كوردى؟) (۶) كە مامۆستا (گۆران) خۆى بلىت «بىگومان تەئسىرى ئەبەخشىيە سەر ئەدەبى كوردى» وا بزىنم پىتويست بەو ناكات كەس خۆى بەسەفسەتەو خەرىك بكات، يان خوينەر بەشەيخەو سەرقال بكات، كە مامۆستا (گۆران) براندوويەتەيەو.

مامۆستا (گۆران) وەك ئىنسانىكى رۆشنىر و مەوازيە دانى بەو حەقىقەتەدا ناوھ كە شەيخ نوورى سەرۆكى ئەو قوتابخانە بە بوو. ئەم دان پىدانانەش وەك شاعىرىك ھىچى لى كەم ناكاتەو. بەلكو پروا بوونە بەبەھرە و توانايى خۆى. ئىنجا جارىكى دىكە دەپرسى: «نوورى شەيخ سالىح چ رىبازىكى لە دواى خۆى بەجى ھىشت و كام شاعىرى كوردى شوپىن پى كەوت» ئەمە دووبارە كوردنەو قسەكەى مامۆستا (رەفىق حىلمى) (۷) بەبى ئەو بەئەمانەتەو پەنجە بو سەرچاوەكە رابكىشەرى. ئىمە وەك لە پىشتر و تمان بەرپاكردى بزوتنەو بەيەكى شەيخى گەورە، قورسايىيەكەى بەتەنيا ناكەو پتە سەرشانى شاعىرىك، بەلكو ئەو ئەركە زۆر و كەم كۆمەلە شاعىرىك راپدەپەرتىن و دەيچەسپىن.

وەك دەزانىن رىبازى سورىالىزم لە ئەدەبى فەرەنسا پىدا لەسەر دەستى (ئەندرى برىتۆن) ھاتە كايەو و بەرپا بوو، (ئاراگۆن) ىش شاعىرىك بوو سەر بەو رىبازە و لە دامەزرىنەرى رىبازەكە شاعىرتەر و ھونەر مەندتر بوو، ئەم شاعىرىتەيە دەورى (برىتۆن) وەك دامەزرىنەر نەسرىيەو. لە لاي مەسەلەكەى نىوان شەيخ نوورى و گۆرانىش ھەر وايە، سەرۆكايەتى كوردن و دەستپىشخەرىيەكەى شەيخ نوورى لە رۆلى مامۆستا (گۆران) كەم ناكاتەو، ئەگەر قوتابىش مامۆستا كەى تىپەرتىن و پەرە بەھەول و كۆشى ئەو بدات،

(۶) ھەمان سەرچاوەى پىشوو.

(۷) پروانە: گۆقارى پىشكەوتن، ژمارە (۱) سالى (۱) شوياتى سالى ۱۹۵۸، «ئىنقىلاب لە شەيخى كوردىدا» رەفىق حىلمى.

كارىكى سەير نىيە، چونكە ھەربەكەيان شەخسىەتى شەيخى خۆيان ھەيە. رەنگە بەبەرورد كوردن (گۆران) لە شەيخ نوورى زۆر شاعىرتەر بىت، بەلام لەگەل ئەو دەدا رۆلى شەيخ نوورى لە موغامەرە كوردنى تازەبوونەو و خۆ لە قەرەدانەكە نادانە دوو، ئىنجا خەلك دواى كەوتىن يان ئە، ئەمەيان پىتويستى بەلىكۆلەينەو ھى ورد و لەبار و تىرۆتەسەل ھەيە. ئەو لىكۆلەينەوانەى لەمەودوا لەم بارەبەرە ساز دەدرىن، ئەو دەسەلمىن لە رەخنەى زانستىدا قسەى روت و بى بەلگە برناكات. ئىنجا يەكسەر دەلتى: «مەسەلەى نوپىكرندنەو و داھىنانى رىبازى تازە لە شەيخى كوردىدا لە رىگەى چەند ھۆنراوھەكەو مەيسەر نابى» ئەم قسەى ئەو مەمان پى رادەگەيەنە كە ئەو نووسەرە وەك كوردوويەتى بەعادەت لە قسەكانىدا زۆر ھەر مەبىيە، چونكە شەيخ نوورى خاوەنى چەند ھۆنراوھەك نىيە. مەشەيخى شەيخەكانىم كۆ كوردووەتەو، ژمارەى گەيشتووەتە (۱۱۷) پارچە شەيخ، جارى زۆر شەيخى تىشى ھەيە لەبەر دەستاندا نىن. يان ون بوون، يان بەھۆى ئەو پروداوانەى بەسەر مىللەتەكە داھاتووە ژنەكەى ناچار كوردووە بىانسووتىن. لىرەدا گىرقتەكە ئەو نىيە شەيخ نوورى چەند شەيخى ھەيە نوپنەرايەتى تازە بوونەو دەكات، بەقەدەر ئەو مەبەستمان رچەشكاندن و دەستپىشخەرىيە مىژوويىيەكەى كە دكتور بەسىرىش ھەر ئەو مەبەستە، مەبەستى نەبوو بەلى چەند دواى كەوتوون يان دواى نەكەوتوون. ئەگەر ئەو مەسەلەيەش بەگىرنگ نازانى، ئەى رەخنەگران و لىتوتىزەرەوھەكانى عەرەب لە پاى چى زىاتر لە چارەكە سەدەيەكە خۆيان بەدەستپىشخەرى لە تازەبوونەو خەرىك كوردووە و بەدواى ئەو دەدا عەودالەن بزىنن يەكەم شەيخى تازە كە بەتەفەيلى تازە نووسرابى ھى (نازك ئەلمەلاىكە) يە يان (ئەلسىاب) يان (عەلى ئەحمەد باكشىر) و (لويس عەوز) لە كاتىكدا ھەموو ئەو نووسەرەنە لەسەر ئەو رايە يەك دەگىرەو كە (بەدر شاكەر ئەلسىاب) شاعىرىكى گەورەى عەرەبە و زۆر پىش ئەو شاعىرانە كەوتووە كە دەستپىشخەرى تازەبوونەوھەكەيان كوردووە. بەلى منىش لەگەل ئەو دەدا نىم و بەھەلەيەكى مىژوويى گەورەشى دەزانم كەسىك بىت و شاعىرىك بكاتە داردەست و بىھۆى بەھۆى ئەو شاعىرەو سەرپۆتەلاكى شاعىرىكى دىكە بكوتىتەو. يان ھەول بدات مافى ئەويان بداتە ئەوھەكى دىكە و لەسەر حىسابى ئەو گەورەى بكات، چونكە ئەم كارانە زوو دەتوینەو و زووش دەردەكەون. خوينەرانىش ھەر زوو قىزوبىزى لى دەكەنەو. كەواتە پىتويستە ھەر شاعىرە و مافى خۆى بدرتىن، بەبى ھىچ مەبىلەزى و جۆرە سۆز و عاتىفەيەكى پىش وەخت. ئىنجا لەبەرئەوھى كاك كەمال ناگادارى ئەو نىيە ئەم

شاعیره‌مان له سه‌رده‌م و قوناعی خویدا چهند هه‌ولێ داوه بۆ شله‌قاندنی گۆمی شیعیری کوردی و هیتانی (بیری نوێ) بۆ کوردستان، بۆیه به‌چاویکی سووک ده‌روانیتته هه‌ول و ته‌قه‌للای ئەم شاعیره‌ رابه‌ره‌مان، له کاتیکدا به‌شان و باهووی زۆر شاعیری دیکه‌ی هه‌لداوه، که شیخ نووری ئەگه‌ر له‌وان زیاتری نه‌کردبێ، ئەوه که‌متری به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه!

* کاک مسته‌فا سالح که‌ریم له‌ پێشه‌کی نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ) دا ده‌لتی: «ده‌سته‌یه‌ک شاعیری رۆمانسی هاتنه‌ مه‌یدان وه‌ک (بیکه‌س و گۆران و هه‌ردی و دلدار و شیخ نووری) له‌م ده‌سته‌یه‌شا «گۆران» ی بلیمه‌ت شو‌رشیکه‌ی به‌ریا کرد له‌ شیعیری کوردی وه‌ بوو به‌پێشه‌نگی شاعیرانی هۆنراوه‌ی نوێ و هه‌رچه‌نده له‌ پێش ئەوا «شیخ نووری» له‌م هونه‌ره‌ تازه‌یه‌دا به‌شدار بوو، به‌لام سه‌رکرده‌ی ئەم ئینقیلابه‌ (گۆران) بوو»^(۸).

وه‌ک دیاره‌ کاک مسته‌فا له‌ ریزکردنی ناوی شاعیره‌کان ورد نه‌بووه. ئەگینا (بیکه‌س) جگه‌ له‌ شیعیری (ئه‌ی مانگ) له‌گه‌ڵ رۆمانسیه‌ت کوجا مه‌رحه‌با؟ ئینجا به‌شێوه‌یه‌کی زه‌ق و دوور له‌ مه‌وزوعیه‌ت به‌ره‌و لای مامۆستا (گۆران) لایداوه، به‌بێ ئەوه‌ی هه‌یج به‌لگه‌ و سه‌لماندن و نموونه‌یه‌ک بۆ قسه‌که‌ی به‌یئیتته‌وه. پاشان یه‌کسه‌ر مامۆستا (گۆران) ده‌کاته سه‌رکرده‌ی ئینقیلابی شیعیری تازه‌ و ده‌وری شیخ نووری له‌م بواره‌دا بچووک نیشان ده‌دات و زۆر به‌بایه‌خه‌وه سه‌یری ناکا. ده‌بوايه کاک مسته‌فا له‌م کورته‌ پێشه‌کییه‌دا پێ به‌پێی باسی تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعیری کوردی بکردایه‌ و له‌ شوێنی شایانی خوێ دابنایه. بێگومان له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئەده‌بدا راسته‌ چێژی نووسه‌ر ده‌وری خوێ ده‌بینی، به‌لام ناسه‌پێنری. به‌باشتر زانیی شاعیریک له‌ شاعیریکه‌ی دیکه‌ پێویستی به‌روونکردنه‌وه‌یه. ئەگه‌رچی کاک مسته‌فا وای ده‌رخستوه‌ که ئەم قسه‌یه‌ی له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) ده‌ره‌تینای، به‌لام ده‌ستنیسانی لاپه‌ره‌ی ئەو نووسینه‌ی نه‌کردوه‌. خوێنه‌ریش که‌ وتاره‌که‌ی (ره‌فیق حیلمی) ده‌خوێنیتته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وێ ئەم بیروپرای و زه‌قی ده‌ریاره‌ی شیخ نووری نه‌نووسیوه. کاک مسته‌فا که ئەم شاعیرانه‌ به‌شاعیری رۆمانسی ناوزه‌ ده‌کا، باسی ئەوه‌ی نه‌کردوه‌ له‌سه‌ر چ پێناسه‌یه‌کی رۆمانسیه‌ت گیرساوه‌ته‌وه تا به‌پێی ئەو چه‌مکه‌ ناوی شاعیره‌کان ریز بکات؟!

* کاک محمه‌د سدیق عارف (حوسین عارف) له‌ نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی

(۸) بره‌وه: نامیلکه‌ی کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ، نووسینی محمه‌د سدیق عارف، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا ۱۹۵۹ پێشه‌کییه‌کی ل ۸.

نوێ) دا بۆ سه‌رده‌می خوێ هه‌ولێکی سه‌ره‌تایی باشی داوه و له‌ بواری باهه‌تیکه‌ی بێ ناز ئەسپی خوێ تاو داوه. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شه‌وه که نامیلکه‌که‌ که‌مه‌لێ هه‌له‌ی تێدايه که لێره‌دا جیگه‌ی باسکردنیمان نییه، به‌لام ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌شیخ نووری-یه‌وه هه‌بیت لێی ده‌دوین. کاک (محمه‌د سدیق) له‌م نامیلکه‌یه‌دا که ده‌ریاره‌ی (هۆنراوه‌ی نوێ) نووسیویه‌تی، ته‌نیا جارێک په‌نجه‌ بۆ شیخ نووری راده‌کێشی، له‌ کاتیکدا له‌ زۆر شوێنی ئەو سه‌یپاره‌یه‌دا باسی پشووی گۆزانه‌وه‌ ده‌کات. ئەمیش خوێ له‌و حه‌قیقه‌ته‌ به‌دوور ده‌گرێ که پشووی گۆزانه‌وه‌ (فترة‌ الأنتقال) له‌ شیعیری کوردی تازه‌ماندا له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) هاتوه‌ته‌ دی. وه‌ک یه‌که‌م شاعیر که له‌ دابونه‌ریتي شیعیری کلاسیکی دوور که‌وتبیتته‌وه و نه‌ریتي بۆ شیعیری تازه‌ به‌خش رشتبێ!

کاک (محمه‌د سدیق) ده‌ریاره‌ی ئەو پشووی گۆزانه‌وه‌یه‌ راپه‌کی رها ده‌رده‌بری و ده‌لتی: «هۆنراوه‌ی کوردی له‌ ده‌میکه‌وه‌ چوه‌ته‌ ئەو ماوه‌ی گۆزانه‌وه‌یه‌وه، ئەو ماوه‌یه‌ش بێ که‌موکورتی پێویستی سه‌رشانی خوێ به‌جێ هیناوه»^(۹). له‌م قسه‌یه‌دا راپه‌کی لێل و هه‌لمای ده‌ریاره‌ی شیعیری کوردی ده‌بینین، ده‌بوايه زیاتر ئەم راپه‌ روون بکاته‌وه و ده‌ری بخات لای کام شاعیره‌مان که سه‌ر به‌پشووی گۆزانه‌وه‌یه‌ (پێویستی سه‌رشانی خوێ به‌جێ هیناوه) و له‌سه‌ر ده‌ستی کێ زیاتر ئەم ئه‌رکه‌ به‌هه‌ردوو باره‌که‌یه‌وه به‌دی هاتوه‌. به‌و باره‌ی که شیعیری گۆزایه‌ته‌وه قوناعیکه‌ی تازه‌وه، یان به‌شداري کردبێ له‌ دروستکردنی قوناعه‌ تازه‌که‌؟! یان به‌جۆرێکی دیکه‌ شیعیری کامه‌ شاعیر زیاتر به‌ته‌نگ ئەوه‌وه بووه پێویستییه‌کانی سه‌رشانی خوێ به‌جێ به‌یئیت. له‌ کاتیکدا ده‌سه‌لات و توانایی شاعیران و راده‌ی داھینان و کارتیکردنیان به‌سه‌ر شیعیری کوردی، له‌ یه‌کیکیانه‌وه بۆ ئەوه‌که‌ی دیکه‌یان جیاوازه! کاک (محمه‌د سدیق) که به‌لای ناوی (شیخ نووری) به‌راگوزاری رابردوه‌ وه‌ک خوێ نووسیویه‌تی: «به‌هه‌له‌ ناچم ئەگه‌ر بلێم کامه‌ران نزیکترین شاعیرمانه له‌ هۆنراوه‌ی نوێ»^(۱۰) هه‌ر ئەو شاعیره‌ له‌ پێشه‌کی نامیلکه‌ چاپکراوه‌که‌ی شیخ نووری، ده‌لتی: «به‌لای منه‌وه مامۆستا شیخ نووری شیخ سالح مامۆستای ماوه‌ی گۆزانه‌وه‌یه (فترة‌ الأنتقال) له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا»^(۱۱) ئینجا وه‌ک کاک (محمه‌د سدیق)

(۹) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوول ۱۹ .
(۱۰) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوول ۴۳ .
(۱۱) هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح، ۲۵۷-۱۹۵۸ ی زایینی چاپخانه‌ی کامه‌ران، سلێمانی، ل ۲ پێشه‌کییه‌کی.

نووسیویه تی «کامهران یه کیکه له شاعیره کانی ههنگاوی سیهه می ماوهی گوێزانه وه - فتره الانتقال-»^(۱۲) یان کاتی دیتته سه رباسی نه وهی که «ماوهی گوێزانه وه ریگا بهرپاکه ری ده وی»^(۱۳) دیسان به لای شیخ نووری-دا گوزهری نه کردوه، که شیخ نووری نه و شوێش بهرپاکه ره یه. یان که باسی (کامهران) دهکات وهک شاعیرتیکی ههنگاوی سیهه می پشوری گوێزانه وه شوێنیک بو شیخ نووری ناکاته وه. کاک (محهمه د سدیق) ته گهر له و بروایه شدا نییه، شیخ نووری نوینه ری نه و پشوری گوێزانه وه یه بی له شیعی کوردیدا که باسی ههنگاوی دووه می پشوری گوێزانه وه ش دهکات ناوی ناهیتنی، کاتی (پیره میرد) و (ئهحمه د موختار) و (بیکه س) و (زیهر) و (وهلی دپوانه) به نمونه ی شاعیری نه و قوناغه دههینیتته وه^(۱۴). ئەمەش که مته رخمه می کردنیکه له لایه ن نووسه ره وه که که له به ری خستوه ته نیو سپاره که یه وه، چونکه له م نووسینه دا سوودی له کتیه که ی ماموستا (ره فیق حیلمی) وه ره گرتوه، که سی سال بهر له چاپکردنی نامیلکه که ی که وتوه ته کتیه خانه ی کوردیه وه و له و کتیه ده شیخ نووری به سه رکرده ی ههنگاوی سیهه می نه و پشوری گوێزانه وه یه ده زانی کاتی ده لئ: «ئه وانه ی که ئیمرو خویان به دامه زرینه ری قوتابخانه ی شیعی تازه ئەژمبیرن ئەبێ بزانی که یه که م به ردی بناغه ی قوتابخانه که یان له لایه ن نووری شیخ سالحه وه دامه زرا»^(۱۵).

ئینجا ده لئ: «بێ گومان ده مه ی رۆمانسی و ره مز ی له ده میتکه وه به سه ر چوه. له بهر نه وه به کاره ی تانیان له ئیسته دا، نه گهر چی ته نها له شیوه ی نووسینه ی شایا بی له جتی خویا نییه»^(۱۶) نازانم نه گهر (ده مه ی رۆمانسی) به سه ر چوو بی شیعه کانی (گۆران) و (هردی) چی لی ده کا؟! به یی نه و بیرو رایه بیته ده بی شیعه (رۆمانسی) یه کانیان بخه ی نه ره فه یه ک و ته پوتو زی له سه ر بنیشه ی، چونکه که شتی ده مه ی به سه ر بچی ناب ی شایانی خوینده وه بیته! کاک (محهمه د سدیق) که شیعی (رووداو) یان شیعی ریالیزم په سند دهکات، دیسان ده بوا یه شوێنیک بو شیخ نووری بکاته وه که وهک شاعیریک له م با به ته شیعه انه ی زۆره، واته ته نیا شاعیرتیکی (رۆمانسی!) نییه وهک ده لئ، شیعه کانی

(۱۲) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۲۹.

(۱۳) هه مان سه رچاوه ی پیشوو ل ۱۹.

(۱۴) بروانه: سه رچاوه ی پیشوو ل ۲۱.

(۱۵) بروانه: «شیعر و نه ده بیاتی کوردی»، بهرگی دووه م، ره فیق حیلمی ل ۲۰۱.

(۱۶) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۴۸.

ده مه یان به سه ر چوو بی تا لایان لی نه کاته وه!

* ماموستا سه عید ناکام له نامیلکه یه کدا به ناوی (هۆنراوه ی نوێ) ده رباره ی سپاره که ی کاک (محهمه د سدیق عارف) نووسیویه تی، به لام ماموستا ناکامیش که به و سپاره یه دا چوه ته وه، به هیج جوێک له سه ر (شیخ نووری) نه کردوه ته وه و هه قه خورا وه که ی بو نه گه راندوه ته وه. واته نه میش وهک کاک (مسته فا سالح کریم) و (محهمه د سدیق عارف) به راگوزار به لایدا رویشتوه. ئینجا پالپشتی نه و رایه ی (محهمه د سدیق) دهکات و ده لئ: «راسته که شیوه ی رۆمانتیکی و ره مز ی ده میتکه به سه ر چوه»^(۱۷).

ماموستا (ناکام) ده رباره ی مه سه له ی (ره مز) نه ختی قسه ی کردوه، به لام ده رباره ی به سه ر چوو نی ده مه ی (رۆمانتیکی) هیچی نه وتوه. لیته دا دیسان ده لیم نه گهر (رۆمانتیکی) ده مه ی به سه ر چوو بی، نه وه ده بی کۆمه لیک شیعی کوردی به لاهه بنین، چونکه نه وانیش کاتیان به سه ر چوه، له بهر نه وه ی ره گه ز و بنه مای شیعی رۆمانتیکیان تیدا یه. ئینجا که ده مه ی رۆمانتیکی به سه ر چوو بی چۆن باسی شیعی نوێ ده کری؟! که ریبازی رۆمانتیکی به شیکی شیعی نوێ گرتیته خۆی؟! نه گهر شیعی تازه، بریتی بیت له روانینی تازه بو ژبان و ئاده میزاد و دوروبه ر، پیوه ری هه لسه نگاندنه که ش له سه ر نه و کۆله گه یه ده وه ستی، نهک له سه ر نه و ریبازه ی شاعیر له سه ری وه ستاوه، یان کیش و قافییه ی به ردا وه یان به رنه دا وه. هیج شاعیریک به وه شاعیر نییه که سه ر به چ ریبازیکه، نه وه ندش ریبازه که شه فاعه تی بو ناکا نه گهر هاتوو له خۆیدا شاعیر نه بی، یان خاوه نی نه و روانین و که ره سه تازه یه نه بیت، ژبانی تازه ی پی ئاوه ژوو بکاته وه. له وه دا زۆر له گه ل ماموستا (ناکام) یه ک ده گرمه وه که ده لئ: «به راستی نه گهر به زه بی و رابه ری و به ری روونا ک کردنه وه ی پشت (جیل) هکانی دوینی نه بوا یه، نه م پشتی نه م رۆمان وا به ئاسانی نه نه گه یشته قوناغی ئیستای»^(۱۸) نه گهر منیش له گه ل نه و رایه دا یه ک نه بو مایه قه ت نه وه نده سوور نه ده بووم دا وایان لی بکه م باسی (شیخ نووری) بکه ن وهک چۆن باسی (گۆران) ده که ن، چونکه نه و ده سته شاعیره بیانه وی و نه یانه وی قه رزارباری هه ول و ته قه للا ی نه م شاعیره رابه ر و پیشه نگه ن له به ری روونا ک کردنه وه یان. ده بوا یه ماموستا

(۱۷) هۆنراوه ی نوێ (ناکام)، چاپخانه ی کامهران، سلیمانی، ۱۹۵۹، ل ۳۷.

(۱۸) هه مان سه رچاوه ی پیشوو ل ۸.

که ئەو ڕایە جوانە دەر دەبێت نەینوسیبایە: «مەیدانی پیلە لەسەر پشتە بۆ لێدوانی پایه و ریزکردنی ئەو شاعیرانە نووسەر ناوی هیناون و ئەوانە ناوی پەراندوون، بەلام لێی ئەگەر پێین» که ئەم قسە یە ئاراستە ی کاک (مستەفا سەڵح کەریم) دەکات نە دەبوو بۆ لێ (لێی دەگەر پێین)، چونکە ڕچەشکێنی و ڕابەری شیخ نووری حەقیقەتێکە قایبیلی پیلە و لێدوان نیبە. ئەم ڕۆژێکی بالایی لە بزوتنە وەکە دا هەبوو و قۆڵێکی بزوتنە وەکە یە، مامۆستا (گۆران) یش قۆڵەکی دیکە یە.

* کاک عەزیز گەردی دەلێ: «حاجی - حاجی قادری کۆبی - لە سەدە ی نۆزدەهەم بەهۆی هەلبەستە نیشتمانپەرۆرییەکانی نەختی لە کلاسیک دوورکەوتەوه» (١٩) لە راستیدا حاجی قادر لە ماهییەتی شیعری کلاسیکی دوور نەکەوتووەتەوه، بەلکو وەک هەر شاعیرێکی کلاسیکی لەسەر پێودانی شیعری کلاسیکی و خاسیەتەکانی شیعری نیشتمانپەرۆریی گێرسایەوه، ئەم بابەتەش لە شیعری کوردیدا شتیکی تازه نەبوو، بەلکو لە پیش ئەو ئەحمەدی خانی نەمر هەر ئەو رێبازە ی هەلبێژاردبوو. ئینجا دەلێ «بەلام لەو بزوتنە وە یە (واتە هەنگاوەکی حاجی قادر و شاعیرانی بەرەو دوا یی) بەتەواوی قایم نەبوو، شەوقی لە کلاسیکی نەبێی بوو، بەلکو ئالای کلاسیک هەر شەکاوه بوو تا لە دەورویەری ١٩٣٨ ئەم بزوتنە وە یە که پۆمانتیکە بەتەواوی چەسپاوه بوونی خۆی سەلماند» (٢٠) کاک عەزیز لەم ڕایەیدا وەک لە پەرەوێزدا دەری خستوووه سوودی لەو دانیشتنە وەرگرتوووه که لەگەڵ مامۆستا (گۆران) ساز دراوه، نازانم کاک عەزیز ئەو سالی (١٩٣٨) هی لە کوێوه هیناوه و لە ئەنجامی چ قەناعەتێک نووسیویەتی و چەسپاندوویەتی، لە کاتی کدا خۆینەر که دەگەر پێتەوه سەر دانیشتنەکی لەگەڵ مامۆستا (گۆران)، سالی (١٩٣٨) ی بەرچاوه ناکهوی، بەلکو مامۆستا (گۆران) دەلێ: «ئەبێ ئەو هەش لە بێر نەکەین که لە سەرەتاوه بەهۆی ئەدەبی ئینگلیزییەوه بەدوا نظریە ی (هونەر بۆ هونەر) ئەرۆیشتم و بەرھەمی ئەم تەرزە ئەدەبەم ئەخۆیندەوه، وەک هیئەکانی (جۆن کیتس) و (ئۆسکار وایلد). بەلام لە ١٩٣٥ بەو لاوه و دەوا ی هاتنە ناوه ی جوولانەوه ی پیشکەوتووی (تقدیمی) و کۆمەلایەتی پالی پێوه ناین که لە ئەدەبی عەرەبی و

(١٩) پروانە گۆفاری هەولێر، ژمارە (٤-٥) ی سالی (١) کانوونی دووهم و شویاتی سالی ١٩٧١ «دەلدار لە نیوانی (کلاسیک) و (پۆمانتیک) و (پالیزم) دا»، عەزیز گەردی.
(٢٠) هەمان سەرچاوه ی پێشوو.

ئینگلیزیشدا بەدوا نمونە ی ئەدەبیتکی تقدیمی بگەر پێین» (٢١).

کەواتە مامۆستا (گۆران) بەر لە سالی (١٩٣٥) خەریکی رێبازی (بەرناسیەت) بووه، مەبەستیشی لە ئەدەبی عەرەبی، ئەدەبی مەهجرە. ئالای کلاسیکیش تا سالی (١٩٢٠) شەکاوه بووه، واتە تا بەرپا کردنی بزوتنەوه ی شیعری تازه لە لایەن شیخ نووری شیخ سەڵح-هوه، که یەکەم شاعیرە ڕچە ی شیعری تازه ی شکاندوووه و هەنگاوی ناوه بۆ شکاندنی دابنەریتی شیعری کلاسیکی، بۆیە دەتوانین ئەو یەکەم هەنگاوه بەسەرەتای چۆزەرە کردنی رێبازی (پۆمانسی) لە شیعری کوردیدا دابنێین. جاریکی دیکە کاک عەزیز پێی لەسەر ئەو ڕایە ی خۆی داوه گری و دەلێت: «هەر وەک باسمان کرد لە کوردیدا پۆمانتیک نەمە ییوو و نەکەوتبووه قالیبکی تەواوووه تا دەورویەری ١٩٣٨ که بەهۆی گۆران و شیخ نووری شیخ سەڵح و نجیب رەشید و بلە و هەردی و دەلدار لە عێراق وه کامەرەن بەدرخان و قەدری جان لە سوریا چەسپا و پێ گەیشتم» (٢٢) راستە رێبازی پۆمانتیک وردە وردە لە پاش سالانی (١٩٢٠) هوه کەوتە نەشونوما کردن و پۆژ لە دوا ی پۆژ بەرەو کمال بوون دەرۆیشتم، بەلام ئەو رێبازە ئەو نەخایاند که کەوتە باوهشی ژبان و پروداوهکانی میللەت و لەگەڵ خەباتی سیاسی یەکیان گرتەوه و تەمەنی ئەو نەندە درێژ نەبوو. واتە وەک «رێباز» زۆر نەمایهوه، بەلام تاک و تەرا شیعری سەر بەو رێبازە لە لای ئەو شاعیرانە دەبینرا. لەوهشدا لەگەڵ کاک عەزیزدا یەک دەگرمهوه که بەرەدوامی بەشیخ نووری داوه لە پاش (١٩٣٨) هوهش لەگەڵ ئەو شاعیرانە ناوی هیناوه، لە کاتی کدا زۆر کەس لە نووسینەکانیدا شیخ نووری لە سالی (١٩٣٠) بەولاوه دەکوژنیتەوه و هیچ دەوربکی ناداتی. مەبەستیش لەوه وهستانی (شیخ نووری) لە بەخششی شیعری تازه دەگە یەن، که ئەو نووسەرانه لەم ڕایەدا تەواو لە گیانی هەست کردن بەلێپرسینەوه دوورن.

* کاک ئەژی گۆران بەبێ ئەرکی شۆرپوونەوه بەناو باری میژوویی و سیاسی و وێنە کێشانی سەر دەمی شیخ نووری چۆوه تە ناو باسەکیهوه. ئەو سەر دەمی شاعیری تێدا دەرکەوتوووه بەتاریکی و لێتی ماوه تەوه. لە باسەکیهیدا بەهیچ جۆرێک بەلای خاسیەتەکانی شیعری ئەو سەر دەمهوه نەچوووه. واتە ئەو قۆناغە لەسەر دەستی شیخ نووری

(٢١) گۆفاری بەیان، ژمارە (٢)، ١٩٧٠.
(٢٢) گۆفاری هەولێر، ژمارە (٤-٥) ی سالی (١) کانوونی دووهم و شویاتی ١٩٧١ «دەلدار لە نیوان (کلاسیک) و (پۆمانتیک) و (پالیزم)»، عەزیز گەردی.

چی لئی هاتوو و چ گۆرائیگی به خو به وه دیوه؟!

کاک (ئهژی) له نووسینه که بیدا په پیره وی هیچ بهرنامه به کی نه کردوو و زیاتر تییینی و سهرنج و پای سه ریپیی و رووکهش ده دات. بیگومان خو له قهره دانی ئه و جو ره باسانه پیوستی به (بهرنامه) هه به، تا مادده ره خه بییه که شیه به کی زانستی وه رگری و به ریپی رووناک بکاته وه. په پیره وی نه کردنی (بهرنامه) له وتاره که بیدا وای کردوو نه گاته هیچ حه قیقه تییکی مه وزووعی ده رباره شیخ نووری، ته نانهت زمانه که شی زمانی په خشان و مه جاز و هه لچوونه، زمانی لیتوتیینه وه نییه. نه بوونی بهرنامه به کی بو نووسینه که ئامانجی نووسینه که و مه بهست له نووسینی ون کردوو. واته هوی هه لئار دنی ئه و باه ته ی دهستی بو درێژ کردوو چیه؟! له وتاره دا خوینهر کۆمه لئ مه بهست و ئامانجی تیکه ل به به کتر ده بیینی، که پیوستیان به جیا کردنه وه هه به، بو به ئه تیکه لیه له هه ندی شوین ئامانج که ی له خو ی و له هه ندی شوینی دیکه ئامانج که ی له خوینهر شیتواندوو. زۆر جار به هه ئه و زانیاریانه دووباره ده کاته وه که له لا و له و لا خراونه ته روو، به تاییه تی بیرو پاره کانی مامۆستا (ره فیق حیلمی). په پیره وه نه کردنی (بهرنامه) کار پکی وای کردوو هه رچی به خه یالیدا بیت بیئاخنیته ناو نووسینه که یه وه، ئه وهش وام لئ ده کات بلیم وتاره که شتی لابه لایی و زیده خو ی تی فری داوه، بو به پیوسته ئه م وتاره کورت و چر بکریته وه و له هه ندی له و شته لابه لاییانه بژار بکریته.

کاک ئهژی له سوود وه رگرتن له سه رچاوه په پیره وی ریوشوینی (بهرنامه) ی نه کردوو - نه لاپه ره و نه ناوی نووسهر و سالی چاپکردن و چاپخانه ی نه نووسیوه، نه ئه و قسانه ی لییان وه رگیراوه خراوته ناو دوو که وانه وه، تا خوینهر بتوانی قسه ی ئه و له قسه ی که سانی دیکه جیا بکاته وه. بو نمونه نووسیوه تی: (۱۲- الدیوان فی الادب والنقد) بی ئه وه ی په نجه بو ناوی نووسهر و لاپه ره و سالی چاپکردن و چاپخانه بنووسی. که ده لیم کاک ئهژی په پیره وی بهرنامه به کی ره خه بی ته وای نه کردوو، هۆبه که ی ئه وه به که هه رچه نه ده خو ی گله بی له دکتور کامیل به سیر ده کات و ده پرس: «ئه ی بوچی دوا ی چه ند دیری، دیتنه سه ر باسی سه ر کردایه تی گۆران یا شیخ نووری له شیعی تازه دا؟!» به لام خو شی لایه نی ره خه سازی و لایه نی شاعیره ته که ی تیکه ل به به کتر کردوو، وه ک چۆن دکتور به سیر خو شی ئه م تیکه ل کردنه له کتیه که بیدا رووی داوه. که نه ده بوایه دکتور کامیل له و باسی ره خه سازی و بووژاندنه وه ی وتاره کانی شیخ نووری، مه سه له ی سه ر کردایه تی گۆران و شیخ نووری تیه لکیش بکات، چونکه ئه وه یان بو خو ی باس و

با به تیکی دیکه به. له شوینیکی دیکه ی وتاره که بیدا ده لئ: «له ناو تورکه کانی شیدا هه ر پیش ئیمه هه ول و ته قه لا دراوه بو زمانی به کگرتوو» (۲۳) له م راپه دا ره نگه مه به سستی به کاره یینانی وشه ی په تی بیت، یان گه رانه وه بیت بو موفره داتی ره سه ن و کوردی له زمانه که ماندا، چونکه شیخ نووری به شیه زاری سلیمانی نووسیوه تی و هه ولتیکه واشی نه داوه بو زمانی به کگرتوو کوردی. ئینجا ده لئ: «له وه ئه چی مامۆستا به سیر، بو ی روون بوو بیته وه، که جارانی پیشوو له م گورب کیشه کتیه دا، نه ی توانیوه له گۆران بباته وه، بو به له باسی راندی ره خه وه ئه که وی به مل باسی شیعر و سه ر کرده ی ریبازی شیعی کوردیدا» (۲۴).

وه ک دیاره شیخ نووری شاعیره ی که زۆر که ره ت له ناو شاعیره تازه کانا یان ناویان نه هیناوه، یان له شوینی شایانی خو یان دانه ناوه. هه ر ئه و نووسه رانه وه ک چۆن نا یخه نه لیستی شاعیره تازه کانا نه وه، هه ر به و جو ره ش له ناو شاعیره کلاسیکه کانی شیدا ناوی پشتگۆی ده خه ن. واته ئه وه ی ده وری شیخ نووری له شیعی تازه دا بچووک ده بیینی له ناو شاعیره کانی سه رده می خو ی وه ک (بیخود و زبهر و ره مزی مه لا مارف و حه مدی) یشدا هه ر ناوی نا هینن. ئه مه ش یان پشتگۆی خستیکی به ده سستی ئه نقه سته، یان له به ره ئه وه به تا ئیستا که به ره می شیعی له به رده ستدا نییه. شیخ نووری وه ک رو شنبیریکی سه رده می خو ی به (۲۵) زنجیره و تاری ره خه بی زۆر باس و باه تی و رووژاندوو، که زۆر له شاعیرانی گۆره پانی شیعی ئه مرۆکه ش لئی نازانن. یان نه گه یشتوونه ته ئه و تیروانین و تیکه یشتنه بو هونه ری شیعر، بو به ئه گه ر (شیخ نووری) به سه ره تای ره خه دابننن، شتیکی تازه نالینن، چونکه به ره مه که ی له به رده سته و خو ی ئه و حه قیقه ته ده خاته روو، به لام ئه گه ر وه ک ئهژی ده لئ، (د. کامیل) ئه گه ر ویستی له ریگه ی (باسی راندی ره خه وه، بکه وی به مل باسی شیعر و سه ر کرده ی ریبازی شیعی کوردیدا) ئه وه له و پراویه دام شیخ نووری پیوستی به وه نییه به شیوازی ناشه رعی بکری به شاعیر، ئه گه ر (شیخ نووری) و (گۆران) یش بمانایه و سهیری ئه م نووسینانه یان بکر دایه که گه یشتوته (گورب کیشه کتیی) ئه وه بیگومان تیر پیکه نینیان به وه زعه که ده هات و مه سه له که شیان هه ر زوو به باریکی دیکه دا ده خسته وه، چونکه ئه وانیش ده یانزانی ئه مرۆکه باوی (میری شاعیران)

(۲۳) گۆقاری به یان، ژماره (۷۱) ی نیشان و مایسی ۱۹۸۱، «شیخ نووری شیخ صالح و چه ند بیرو را

و سه رنجیکی ره خه گرانه»، ئهژی گۆران.

(۲۴) هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

نهماوه و له م سهردهمه دا کومه لای شاعیر هه ریه که بیان خاوه نای که سایه تی شیعری خۆبان و کهسیان له نرخه ئه وه که ی دی که م ناکاته وه و ږنگه له یه کتر ناگرن. شاعر و داهینان وه ک بیردۆزه زانستییه کان نین بیردۆزیک ئه وه که ی پیش خۆی رهش بکاته وه و خۆی شوینی بگریته وه، ئه گهر هه ر شتگه لیک هه بن شوینی یه کتر بگرته وه و تازه ئه وه ی پیشووی رهش بکاته وه، ئه وه داهینان، داهینان ناسرپته وه تا شوینی بگریته وه، به لکو زنجیره یه کن و به رده وام به کتر ته وا ده که ن. ئینجا کاک ئه ژی هاتوه دهستی کردوه به به راورد کردنی شیعری شیخ نووری و نمونه ی له شیعری سالانی چل به دواوه هیناوه ته وه که بۆ (مه لا فهندی) نووسیوه، یان ئه و شیعری کردوه به نمونه که بۆ شیوه نی شیخ مه محمودی نووسیوه له سالی (۱۹۵۶) یان ئه و شیعری هه لپژاردوه که بۆ شویشی چوارده ی ته موز نووسیویه تی و ئینجا ده لای: (زۆر هه ناسه درێژ نه بووه) هه زم ده کرد ئه ژی په له نه کات و ئه و بریاره گه وره یه ش نه دات، شیعری سالانی چل به دواوه به خراب دابنای تا سالی مردنی له (۱۹۵۸)، چونکه سه رجه می ئه و شاعرانه ی نه دیوه که له وه هه ژده ساله دا نووسراون. من لیره دا نالییم کاک ئه ژی نه لای (شیخ نووری هه ناسه ی درێژ نه بووه)، ئه وه نده ی شتواری زانستی داوا ی لای ده کات به به لگه و نمونه هینانه وه ئه وه به سه لپنای و قسه که ی به ئیرتجالای نه مینیتته وه و پالپشتیکای هه بی. ئه م که دوو شیعری هه لپژاردوه بۆ به راورد کردن له گه ل شیعری گۆران ده بوایه شیعری (له زیندانا) و (چوارده ی ته موز) ی ئه و له گه ل شیعری (۱۴) ی ته موزی شیخ نووری به راورد بکات، چونکه له لای بۆ ئه و دوو شیعره شیعری بۆنه ن، له لایه کی دیکه وه له یه ک سالدا نووسراون. یان لاوانه که ی (مه لا فهندی و شیخ مه محمود) ی به راورد بکردایه به لاوانه که ی بۆ (ره فبق حیلمی) نووسیوه یان به شیعری (یادی بیکه س) و (یادی پیره میردی بوژ) که ئه م شاعرانه چ وه ک بابته و چ وه ک زه مهن له یه کتره وه نزیکن، هه ر به و به راورد کردنه له نیوان ئه م دوو سێ شیعره ئه ژی گه یشتوه ته ئه و رایه که وا: (زۆر هه ناسه درێژ نه بووه)، له کاتیکدا پیوسته له مه ولا که دیوانه که ی (شیخ نووری) ده که ویتته به رده ستان، ئه گهر چی ئه م دیوانه بریتی نییه له سه رجه می شیعری شیخ نووری، ئه وساکه وردتر شیعره کانی بخوینیتته وه و سه رنجی ئه و شاعرانه ش بدات که له کاتی نووسینی ئه و وتارده دا نه دیدیون، ئینجا پیوسته ئه وه شمان له بیر نه چیت که شیعری مونسه به هه ر به ته بیعات له وه به هیز و پیتز ناییت، ئه گهر داوا ی به هیزی لای ده کات. راسته ئه و شاعرانه ی شیخ نووری نوویونه وه و داهینانیا ن تیدا نییه، به لام ده بی ئه و جورته ته شی هه بیته و ته نیا له گه ل شیعری سیاسی و مونسه به ی هاوری

شاعیره کانی شیخ نووری به راوردیان بکات، ئه وسه به ئینسافه وه به بی لایه نگیری بریاری خۆی بدات.

وابزانم کاک ئه ژی خۆشی له گه لمایه که په له ی له نووسینی ئه و باسه کردوه. جاری وهختی ئه وه نه هاتوه شیخ نووری و گۆران به راورد بکرن، له کاتیکدا ژماره یه کی که می شیعری (شیخ نووری) له به رده ستدا بوو. له و رایه دا زۆر له گه ل کاک (ئه ژی) یه ک ده گره وه که ده لای: «لیره دا پیوسته ئیشاره تیکیش بۆ ئه وه بکه م که شیخ نووری له گۆران به ته مه نتر بوو، به ر له گۆران شیعری وتوه. کۆچی داوایشیان زۆر له یه که وه دوور نییه. ئه مه ش وا ناگه یه نی که شیخ نووری هه یچی نه کردی، به لکو (بگره) وه ک تاقیکردنه وه، بۆ رایه کانی خۆی له م ریبازده دا هه ول و ته قه لایه کی شاعرانه ی بووه، جا ئه گهر گۆران به هاوکاری و به هاوچه رخیش له م (ته سجیل کردنه زه مه نیه دا)، زۆر ده رکه وتوو نه بوو بی، به لام په ره پیدانی ئه م ریبازه و ږگارکردنی له کیتلگه ی تاقیکردنه وه بۆ دارشتنی میژووی راستیه کی واقیعه و، هه ریه که بیان ده وری خۆی به جوړیک به دی هیناوه» (۲۵) ئه مه رایه کی راسته به لام کاک ئه ژی هه ر داوا ی چهنه رسته یه کی دیکه ده لایت: «(گۆران) سه ره تای زۆریه ی داهینانه کانی دامه زانده وه» (۲۶) که له م هه لچوونه یدا دیسان ده گه رپته وه سه ر سه رته تا و (ته سجیل کردنه زه مه نییه که ی) خۆی پیتشر و تبووی له بیری ده چیتته وه (۲۷).

* کاکه ی فه للاح له کتیه که یدا (کاروانی شیعری نووی کوردی) دا ده لای: «ئه وه ی راستی بی له پیتشه وه نیازم وابوو، وه ک له داوایشدا روونی ده که مه وه، که مه سه له ی نویکردنه وه ی شیعری کوردی و کاروانی شیعری نووی کوردیمان که له (گۆران) ه وه ده ست پێ ده کات تا ئه مرۆ له سه ر نزیکه ی بیست شاعیریک بنوسم» (۲۸) لیره دا کاکه ی فه للاح هه ر زوو بریاری داوه که (کاروانی شیعری نووی کوردیمان که له (گۆران) ه وه ده ست پێ ده کات) و ئه وه ی به شیخ نووری به ره وای حه ق نه زانیوه که ئه گهر (نوویونه وه) له ویشه وه

(۲۵) هه مان سه رچاوه ی پیتشو.

(۲۶) هه مان سه رچاوه ی پیتشو.

(۲۷) له به رگی دووه می کتیبی (شیخ نووری شیخ صالح) دا، لایه نی ره خنه سازی ئه و شاعیره و ئه و وتارانه ی ده رباره ی نووسراوه، لییان ده دویم.

(۲۸) کاروانی شیعری نووی کوردی، کاکه ی فه للاح، به رگی به که م، سالی ۱۹۷۸ ل ۷-۸.

دهستی پێ نهکردبێ، خو به شداری کردوو له کاروانی شیعری نوێی کوردی - با به شدارییه که ی بچووکیش بیت - تا لهو کاروانه دا شوینی بو بکاتهوه. خو شی زانیویه تی ئه و کاره ی ئه و کردوو به تی گله یی دپته سه ر، بویه ش خو ی ده لێ: «ده ربه ریه مه سه له ی نوێیو نه وه ی شیعری کوردی دوور نییه زۆر که سه له ره خنه گران و نو سه ران و شاعیران (پیره میترد) و (شیخ نووری شیخ سالح) یان به بیردا نه به ت و له و با وه ره دابن که ئه م دوو شاعیره گه وه ره به ده ستیکه ی بالایان هه بیت و له مه سه له ی نوێکردنه وه که دا ئه رکیتیکه زۆریان کیشا بیت». کاکه ی فه للاح له م رسته یه ی دوایه ی ده ری ده خات که گو مان ده کات له وه ی (پیره میترد) و (شیخ نووری) ده ستیان له و نوێکردنه وه به دا هه بووبێ و ئه رکیان کیشا بیت، بویه که به لگه بو ئه و رایه ی ده هینیه ته وه ره لێ هه ردووکیان ده داته دو اه، ئه گه رچی نا کرێ له نووسینه ره خنه ببیدا ئه م دوو شاعیره به یه ک چا و سه یری شیعه ره کان یان بکریت و به یه ک پێوانه و ته رازوو ده ور یان له تازه بوونه وه که بکیشریت. (پیره میترد) رینگه خو شکه ری تازه بوونه وه به، مامۆستا (گۆران) خو شیه ی رای وایه، ته نانه ت ئه وه نده پروای به چیتێ (پیره میترد) هه بووه، تا به پێی ئه و چیتزه ره سه ن و روانینه ی بو ئاسۆ ئه رخه وانی تازه بوونه وه شیعه ره که ی بو له مه حه ک بدات و بزانی نا خو شیعریکی (حه لال زاده) یان (حه رام زاده) ی نووسیه. مامۆستا (گۆران) نووسیه یه تی: «له لایه کی تریشه وه لوتکه یه کی تری به رز هه یه که دروشمی تازه کردنه وه ی پێوه بینه راه ئه ویش (پیره میترد) ه» (۲۹) کاکه ی فه للاح ده وایه بو ئه مه مانه تیش بێ ئیشاره ت بو ئه و لیدوانه ی گۆران بکا که ئه و قسه یه ی لێ را گوتراوه و ده لێ: (پیره میترد قوتابخانه یه کی تایبه تی نه بووه) (۳۰)

ئه مه بیرو رای مامۆستا (گۆران) ه و مه به ستیشه له (قوتابخانه) ده نگه ی شیعری و که سایه تی تایبه تییه، بویه دوای ئه وه ده لێ: «به لام شیعه ره کانی زۆر ته ئسیری له لاوان ئه کرد و جو شیه ی پێ ئه سه ندن، ئه گه ر به راوردیک بکه ین له به ینی شیعه ره کانی ئه و قوتابخانه که ی ئیمه ئه بینین شیعری ئه و (قهومی) تر بوو، سفاتی کوردی و ههستی کوردی زیاتر پێشان ئه دا» (۳۱) که واته هه رچۆنێ بوایه ده بوو چه ند لایه ره یه ک بو (پیره میترد) ی شاعیر ته رخان بکات، به لام له به ره ئه وه ی کتیه به که ی مه نه ه جی نییه، چه ند

(۲۹) گۆفاری به یان، ژماره (۲) شویات، سالی ۱۹۷۰.

(۳۰) هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

(۳۱) هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

گوتاریکه به ینا و به ین له سه ر شاعیریکه ی نووسیه و له م به رگه دا کۆی کردوو ته وه، بویه فریا نه که و ته وه ئه و دوو شاعیره بخاته ناو ئه و کاروانه وه، ئه م بیانو و هینانه وه به ش بو له سه ر نه نووسینه ی (پیره میترد) و (شیخ نووری) خو پنه ر ئیقناع ناکات. هه ر چۆنێ بیت ئه گه ر له به ر رۆشنا یی قسه که ی مامۆستا گۆران رای وایه (پیره میترد قوتابخانه یه کی تایبه تی نه بووه) خو ده بوو هه ر له به ر رۆشنا یی رایه که ی مامۆستا گۆران، که سیکه وه ک شیخ نووری که گۆران به (مامۆستای) داده نێ له م کتیه به دا جینگه ی تایبه تی بو ته رخان بکریت.

وه ک چۆن کاکه ی فه للاح بو پیره میترد چوه ته سه ر ئه و رایه ی بلێ «ئه گه رچی له شیه ودا به تایبه تی له رووی زمانی کوردی په تی و کیشی خو مالبیه وه گیانیکی گۆرین و نوێکردنه وه ی تیدا بوو... چه شنه پیتزیکیش له خه یالیدا بوو...» (۳۲) نازانم بو شاعیریکه ی وه ک پیره میترد جگه له و شتانه ی خو ی دانی پیدا ناوه چیتری ده وێ؟ ئینجا هه ر به و پێیه ش دپته سه ر شیخ نووری و ده لێ: «وه ک له با سه که ی گۆرانا نووسیه، ده ستیکه ی بالای له نوێکردنه ودا هه بوو، ئه ویش ته نها به په ی ره وکردن و لاسایی کردنه وه ی شیعری نوێی تورکه کان» (۳۳) ئه گه ر شاعیریک ده ستیکه ی بالای له نوێکردنه ودا هه بووبێ، ناتوانین وا به ئاسانی به وه تاوانباری بکه ین که ئه و ده سه ت به لایه ی ته نها (په ی ره وکردن و لاسایی کردنه وه ی شیعری نوێی تورکه کان) بووه. شاعیر نییه پله و پایه ی چه ند گه وره ش بێ له ته جرو به ی شاعیرانی پێش خو ی ورد نه بیتته وه و تییان رانه میتن. چه ز کردن له شیوازی شاعیریکیش ئه وه ناگه یه نێ ئه و شاعیره ی دیکه نوسخه ی کاربۆنی شاعیره که ی پێشو و بیت و کتومت ئه و ته ئسیره ی له شیعه ره کانی خویدا ره نگ رشتبێ. هه لمژینه ی به ره مه ی شاعیرانی دا هینه ری دیکه ش کاریکی ئاساییه. ئه وه تا (پۆل قالیری) شاعیری گه وره ی فه ره نسا ده لێ «هیچ شتێ هینده ی هه لمژینه ی بیرو رای خه لک ره سه نایه تی نو سه ر ده رنا خا، شیر ته نها چه ند کاو ریکه ی هه زم کراوه و هیچی تر» (۳۴) هه ر بو ئه و نه دوو شاعیری گه وره ی عه ره ب (به در شا کر ئه لسیاب) و (نازک ئه لمه لایکه) که و ته بوونه ژیر ته ئسیری (تی. ئیس. ئیلیه ت) و (ستودیل)، ئه وه ش مانای ئه وه نییه ئیدی ئه مانه

(۳۲) کاروانی شیعری نوێی کوردی، به رگی یه که م، کاکه ی فه للاح، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری

کورد، به غدا، ل ۹ - ۱۰

(۳۳) هه مان سه رچاوه ی پێشوو ل ۱۰.

(۳۴) ئه ده بی به راوردکاری - عه زیز گه ردی - به غدا ۱۹۷۸ ل ۳.

به لاساییکه ره وه دابنن، ئەگەرچی جێ دەستی ئەم دوو شاعیرە گەوره یە ناومان بردن لەسەر (ئەلسیاب) (ئەلمە لائیکە) دا لە لایەن (جەبرا ئیبراھیم جەبرا) و (د. عەبدولواھید لوتلوئە) و کەسانی دیکە وه دەستیشان کراوه.

بەکارھێنانی ئەفسانە و (تێھەلکیش - تەمەن) لە لایەن ئەم شاعیرانە وه نابیتە مۆری لاساییکردنە وه و پەڕەوی کردن، ھەر لە بەرئە وهی ئەوان زووتر بە کاریان ھێناوه. ئەگەر ئەو جۆرە راوێچوونانە لە دنیای ئەدەب و رەخنە و لاتاندا بکرتنە پێسەر، ئەو ئەدەبی نەتە وایەتی تووشی زبانیکی زۆر گەوره دەبیت و دەپووکیتە وه. وایزان ھێنانە وهی ئەو رایە لە لایەن کاکە ی فەللاح- وه تەنیا بۆ ئەو یە خۆی لە ئەرکی نووسین و گەران بەدوای بەرھەمی ئەو شاعیرە، لە کۆل خۆی بکاتە وه. لە بەرئە تیشدا ئەم رایە ھی مامۆستا (رەفیق حیلمی) یە کە لە بەرگی دووھمی کتیبی (شاعر و ئەدەبیاتی کوردی) دا نووسیویەتی، بەلام کاکە ی فەللاح ھەندئ شتی دیکە ی پێو ناو تانە ناسریتە وه، لە کاتیکدا ئەم جۆرە رایانە پێوستیان بە وردبوونە وه و بەراوردکاری ھە یە، کە پەڕە وکردنی ئەو بەرنامە یە لە ئەدەبی میللە تاندا بۆ خۆی پەڕە وکردنیکی زانستییانە یە بۆ دروستکردنی رای زانستی و مەوزوعی، بە پێچە وانە شە وه رایە کە دەبیتە رایە کی ھە پە مە یی و ناچیتە ژێر دەواری مەوزوعیە تە وه. کە دەلێن (شیخ نووری) پەڕە و ی (توفیق فیکرەت) ی کردووه پێوستە ئەو بۆ خۆتێنە ران روون بکرتە وه کە رادە ی ئەو (لاساییکردنە وه) و (پەڕە ویکردن) ە چە ند بوو و چۆنە ؟ بە لگە و نمونە ی پراکتیکی بۆ رایە کانیش بەتێرتە وه، تا بزاندرو ئەو لاساییکردنە وه یە گە یشتوو تە رادە ی بین پێو نانی تا رادە ی خنکان؟ یان دەستیشان ی ئەو بکری لە چ قوئاغیکی شاعریدا شاعیر لاسای ی کردووه تە وه، چونکە لە قوئاغی سەر تایی لاساییکردنە وه شتیکی ئاساییە ! بێگومان کاکە ی فەللاح تورکی زانیش نییە تا بلێن خۆی گە یشتوو تە ئەو بیرو رایە، ئەگەر تورکی زانیش بیت، دەستی بە سەر جە مە ی ئەو بەرھە مانە ی (شیخ نووری) و ئەدەبی ئەو سەر دە مە ی تورک نە گە یشتوو تە تا سیفە تی (لاسای ی) کردنە وه بە بالای شیخ نووری ببری. ئەگەر ھەر سووریشە لە سەر رایە کە ی، ئەو پێوستە بە بە لگە و نمونە رایە کە ی خۆی بچە سپین.

لە وانە یە «لاساییکردنە وه» کە ھەر ئەو ئەندە بی کە شیخ نووری گە رادە تە وه سەر کبشی خۆ مالی، ئەم کارە ش لە کارتێکردنی تاقیکردنە وه ی گە لانی دەروەر بە دوور نە زانین، ئەو ئەو کاتە دەبی ھەرچی شاعرێک بە کبشی خۆ مالی نووسرای، ھە موویان بە لاساییکردنە وه ناو بیە ی. دە مینیتە وه سەر شیواز و شیوازی نووسین لە شاعردا، ئەو ئەگەر قە ناعە تیش

بە خۆم بکەم کە شیخ نووری ئیحای لە شیعری شاعیرە تازە کانی تورک وەرگرتی، ئەو ناتوانم قە ناعە ت بە خۆم بە یتم کە شیوازی ھیچ کە سیک وە ک خۆی لاسای ی بکرتە وه، چونکە دوو خۆدی جیاوازی و وە ک چۆن ھەر کە سیک پە نجە مۆری لە کە سیک ی دیکە جیا یە، بەم جۆرە ش ناکری شاعیرێکی ھۆشیاری ئەو سەر دە مە کە سایە تی خۆی بسریتە وه و لاسای ی کوێرانی شاعرانی کورد بکاتە وه، لە کاتیکدا ئەو بەر بوومی ئەوانی خۆتێندوو تە وه بۆ ئەو ی کە سایە تی جیاوازی و تاییە تی خۆی پیکە وه بنی.

کە شاعیر نە یوانی وە ک خۆی لاسای ی کە سیک ی دیکە بکاتە وه، مانای وایە ناتوانی تێروانی خۆی بۆ ژیان و بوون بسریتە وه، شاعیریش کە تێروانی خۆی ھە بوو جۆری تێروانی تاییە تی و گۆشە نیگایە کی زیندووی دە داتی ژیا نی لێو بی نی. ئەو گۆشە نیگایە تاییە تیە (سستی دە رپین - نظام التعبیر) یکی تاییە تی بۆ دروست دە کات، کە نابی ئەو سستی دە رپینە لە لای دوو شاعیر ی نوێخواز وە ک بە ک وای، ئەو نالیتم شاعیرە کە بکە ویتە دزی کردنیکی زە ق و ئاشکرا. کاریش بگاتە ئەو رادە ی، ئەو کاتە ناتوانین ناوی بنیین (دەستیکی بالای ھە بوو لە نوێکردنە وه دا) بە لکو دە بی ئەو جورئە تە مان ھە بیت بلێن ئە مە (دزی کردنە)، دزی کردنی وە ک حە زرتی (نالی) دە لی:

ئەو گە وھەری نوکتە ی لە نالی دە دزن خە لق

شە وقی نییە، وە ک ئاگری بی شە وقی دزانە

بەرھە مە بی شە وق، بەرھە مێکی رە سە ن نییە، خۆتێندە واریش زە وق و تامی لی وەر ناگری. کاکە ی فە للاح بیانووی سەرە کی بۆ پشتگوێ خستنی شیخ نووری بۆ ئەو دە گە رتیتە وه. دوا ی ئەو ی پێی راگە یان دین کە شیخ نووری تا توانی لاسای ی کردووه، دوا ییش ھا تە سەر ئەو ی (لە وه بە مالاو لە ھە ناسە و بەرھە م کە وت و بە داخە وه کشایە وه دواو و پاش ئەو ش ئەگەر بەرھە مێکی ھە بوایە لە سەر تانوپۆ ی عە رووزی عەرە بی و شیو ی کلاسیکی دە یجنی و چێژی لی وەر دە گرت) (۳۵) دیسان ئەو قسە یە بۆی نابیتە پردی پە رینە وه لەو ی لە م کتیبە دا جینگە ی بۆ نە کاتە وه و لە کاروان بیداتە دواو، چونکە ئەگەر شیخ نووری پاشە کشە ی کرد بی و جارتیکی دیکە لە سەر تانوپۆ ی عە رووز شیعری نووسی، ئەو ناگە ی نە شیخ نووری (لە ھە ناسە و بەرھە م کە وتی) وە ک لە م دیوانە یدا

(۳۵) کاروانی شیعری نوێی کوردی، بەرگی بەکەم، کاکە ی فەللاح، چاپکراو کانی کۆری زانیاری کورد

دهرده که وی. بیتیجگه له وهش هه موو شیعره کانی ئەم دواییبیهی له سەر تانویۆی عهرووز نه چنیوه. ده بوايه بلتی به ته واده تی شیعرى شیخ نوورى-م له بهرده ستدا نییه، بۆیه لهم کتیبه مدا جینگه م بۆ نه کردوه ته وه، چونکه له کتیبه که یدا شاعیری میلیلی یان شاعیری وای تیدایه که شیخ نوورى هیچی له وان که متر نییه، نه گهر زیاتر نه بێ. یان رادهی به شداربوونی له گهڵ تهوژمی تازه بوونه وه که له وان که متر نییه. له بهر ئەوه نه گهر شیخ نوورى چهند شیعرى که میشى هه بێ پالپشتی نوێبوونه وهی کاروانی شیعرى نوێی کوردی کردبێ، ده بێ ئەو پانتایییه دهستیشان بکریت و له سەر نه خشه ی تازه بوونه وه که شوینی جوولانه وه که ی دیار بکریت، ئەمهش ئەرکی هه موو لیتوتیژه وه یه کی زانستپهروه ر و مه وزووعیه تخوازه (*).

شیخ نوورى به سەر خاسیه ته کانی شیعرى کلاسیکی شاعیریکی یاخی بووه، هه ولتیکی زۆریشی دا بۆ هه لوه شانده وهی ئەم جوژه شیعره. پالپشتی ئەم هه لگه رانه وه و یاخیبوونه شی رۆشنییرییه فراوانه که ی بوو، که پشتی به مه نتیقی پیشکه وتن و تازه بوونه وه ئەستور بوو. موغامه ره ی نووسینی یه که م شیعرى تازه ی کرد و ویستی که شوه وه ی تازه ی بۆ ساز بکات و خۆی به بێ سلکردنه وه ته قانیدییه وه. فتیلی ئەو شوژشه تازه یه له سەر دهستی شیخ نوورى داگیرساو بۆ یه که م جار که وته بلاو کردنه وه ی جوژه شیعرى که له گهڵ ئیقاعی شیعرى دیکه ی له مه و پیشتر جیاواز بوو، له گهڵ چێژ و روانین و گوتچکه ی خوینه رى ئەو سه رده مه جیاواز بوو، له بهر ئەوه شیخ نوورى یه که م شاعیره رووبه رووی خوینه ر و چێژی ده ق گرتوویان بووبیته وه تا ناگری داهینان هه میشه بلتیه دار بیت و به رانه ر به گرفته کانی ژبانی هاوچه رخ روو له کزی نه کات. ئەگه ر کاکه ی فه للاح به وهش قایلمان بکات که شیخ نوورى به م دواییبه پاشه کشی کردبێ، پتوبست بوو سه ره تاکه ی فه رامۆش نه کات. نه ک به راپه کی سه رپیتی خۆی له باس و خواسی تازه بوونه که ی شیخ نوورى به دوور بگری و بلتی: (جا ئاخۆ ئەم راپه رینه شیعریه و ئەم گوژپن و داهینانه له سه ر بالی لاسایی شیعرى سه رده می تورکییه له نگه ر و ده قی دواییی گرت و برپه وه؟ نه خپتر... به ره به ره شاعیره کانی وه ک شیخ نوورى و ره شید نه جیب و ره فیک حیلمی و ئەوه رحمان به گی نفوس به رپنگای گوژپن و داهینانه که دا به ره و دووا سسته رۆ بوون و وهستان و بلتیه ی سه رگه رمیی و خولیا - طموح - که یان ورده ورده

رووی کرده کزی و کوژایه وه... (٣٦) کاکه ی فه للاح به بێ ئەوه ی حیساب بۆ ئەوه بکات که مه سه له ی وه رگرتن و به خشین کاریکی ره وایه، ئەوه پشتگۆی ده خا که هه موو میلیله تیکی زیندوو ناتوانی له م پرۆسه یه دا دووره په ریز بووه ستی، بۆیه ریتک و راست شیخ نوورى به لاسایی کردنه وه ی ئەده بی تازه ی تورکی تاوانبار ده کات، به مهش ده په وی و به خوینه ر رابگه یه نی گوايه تازه بوونه وه که ی شیخ نوورى ره سه ن نه بووه، ته نانه ت له خزمه تی ئەده بی نه ته وایه تی کوردیشدا نه بووه، به بێ ئەوه ی له م (وه رگرتنه) ئاورپی له ئەده بی به راوردکاری بداته وه و بزانی که: «ده بی هه موو نه ته وه یه کی رووناکبیر شت وه رگری و به خشنده ش بی، ئەمه شیان راسته قینه یه کی گه وه ره ی ئەوتۆیه بۆ پیشکه وتنی ئەده ب که نابێ نووسه ری هه رگیز پشت گۆیی بخا یا به چاویکی که م سه یری بکا...» (٣٧) وه ک دیان کاکه ی فه للاح به وه وه نه وه ستاوه رۆلی شیخ نوورى داوه ته دووه و له هه نگای تازه بوونه وه دا به چووکى نیشانی داوه، بۆ ئەوه ی له کتیبه که یدا به چهند لاپه ره یه ک به سه ری نه کاته وه، به لکو هاتووه وه ک هه ر شاعیریکی نار سه ن باسی لیه ده کات، که نار سه نایه تیبه که ی به ره و کزی و کوژانه وه ی بردبێ. ئەم راپه ش ه یچ که سیکی مه وزووعی لێی وه رناگری.

ئەگه ر قسه که ی کاکه ی فه للاح راست بیت شیخ نوورى له سه ر بالی لاسایی کردنه وه ی شیعرى تورکی له نگه ر و ده قی گرتبێ، یان خه ریکی په یره وکردن و لاسایی کردنه وه ی شیعرى نوێی تورکه کان بووبێ، هه ر له به ره وه ی مامۆستا (ره فیک حیلمی) له به رگی دووه می کتیبه که یدا (شیعر و ئەده بیاتی کوردی) و تووبه تی په یره ی (ره فیک فیکه رت) ی کردووه، ئەوه مانای وایه مامۆستا (گوژان) یش که ده لی: «له سه ره تاوه به هۆی ئەده بی ئینگلیزییه وه به دوای نظریه ی (هونه ر بۆ هونه ر) ئەرۆیشتم و به ره مه می ئەم ته رزه ئەده به م ئەخوینه وه، وه ک هینه کانی (جوژن کیتس) و (ئۆسکار وایلد)» (٣٨) دیسان ده بێ (به دووا رۆیشتنه که ی) مامۆستا گوژان-یش هه ر بریتی بیت له لاسایی کردنه وه، له کاتیکدا من به کاریکی ئاسایی داده نیم، چونکه به له نگه ر گرتنی نازانم له سه ر بالی ئەده بی ئینگلیزی وه ک کاکه ی فه للاح لیکى دده اته وه و باسی شیخ نوورى ده کات. هه رچه نده کاکه ی فه للاح له سه ره تاوه ده لی: «شیخ نوورى ده ستیکی بالای هه بووه له و تازه بوونه وه یه»، که چی له

(٣٦) کاروانی شیعرى نوێی، کاکه ی فه للاح، به رگی یه که م ل ٣٠.

(٣٧) ئەده بی به راوردکاری، عه زیز گه ردی ل ٣.

(٣٨) گوژاری به یان، ژماره (٢) ی شوپاتی سالی، ١٩٧٠.

(*) و تاریکی دووردریژم له سه ر کتیبی (کاروانی شیعرى نوێی کوردی) نووسیه ده رباره ی (به رنامه ی کتیبه که و بیرو راپه کان باری سه رنجی خۆم ده رخته وه.

دواى ئەو پستەيە بەهەموو شىئەيەك هەولئى داوہ سەرۆپۆتەلاکى شىخ نوورى بکووتیتەوہ، ئەمەشى بۆيە کردووہ، تا بەحیسابى خۆى گۆرەپانەکە بۆ مامۆستا (گۆران) تەخت بکات کە لەو برۆايە دام مامۆستا (گۆران) لەم جۆرە کارانە بێ بەریبە. خۆشى پتۆبستى بەوہ نیبە بەو ریتگایەوہ بەخەلک بناسرئ، ئەگەر خۆشى بمایە بەوہ رازى نەدەبوو.

ئەمڕۆکە مامۆستا (گۆران) یش پتۆبستى بەهوورا و هوتاف کیشان نەماوہ و هەموو خاوەن زەوقیک بايى خۆى نرخی مامۆستا (گۆران) دەزانئ و شوئى تايبەتى لە دل و دەروونى خۆتەراندایە، بەلام کاتى ئەوہ هاتووہ و خۆتەرانبیش چاوەروانى ئەوہ دەکەن، شارەزايان لیکۆلینەوہى هەمەلایەن و قوول دەربارەى (گۆران) بنووسریت، نەک وتارەکان وەک ئەوہى کاکەى فەللاح بریتى بێت لەو قسانەى هەموو کەسىک دەيزانئ وەک ئەوہى نووسبووہتى: «گۆرانى بليمت هونەرمندى بەهرەدارى لە بۆ شيعر و ئەدەب زاو» و دەيان پستەى وا کە (بژى) و (برووخى) بەبیر خۆتەر دەهیتنەوہ. خۆتەرى ئەمڕۆکە پتۆبستى بە راو و بۆچوونى تازەيە، پتۆبستى بەرۆشنبیریبەکی پتیشەرەوانەيە، پتیشەوايەتییان بکات، نەک برۆبارى حازر بەدەست و سواو کە هەموو کەس راى لەسەرى يەک دەگریتەوہ. هەموومان دەزانين مامۆستا (گۆران) شاعیریکە (داهیتنەر) و (بليمت) و (بەهرەدار) و (چەسپیتنەر) و... بەلام خۆتەرىش بۆى هەيە پیرسى (چۆن...)? هەر وشەيەک لەم وشانە پتۆبستى بەلیکۆلینەوہيەکی جیاواز و تیروتەسەل هەيە، لیتۆتۆرەوہ پتۆبستە پروونيان بکاتەوہ، ئەگینا نووسینەکە کەمتر هەستکردن بە (لپرسینەوہ) دەگریتە خۆى، هیچ نەبئ بۆ ئەوہى نووسینەکە نەختئ لە ئاستى گەورەيى و بليمتى (گۆران) بێت.

ديسان کە دەلئ: «شىخ نوورى خەرىکی پەپرەوکردن و لاسايیکردنەوہى شيعرى نوئى تورکەکان بوو» یا «لەوہ بەملاوہ لە هەناسە و بەرہەم کەوت» یا «بەداخوہە کشايە داوہ» خۆتەندەوار پتۆبستى بەبەلگە و نمونە و لیتوانى ئەم رايانە هەيە تا ئیقناع ببئ، چونکە بەهەموو دوغايەک نالین ئامین! هیچ نەبئ وەک خۆى لە لاپەرە (۲۷-۲۸-۲۹) ی کتیبەکەيدا باسى کردووہ، بزوتنەوہى تازەبوونەوہى شيعرى کوردیمان بۆ هەولئ کۆمەلئ شاعیر بباتەوہ، کە هەر شاعیرەيان رۆلئىکی جیاوازی هەبووہ، چونکە قوناغئىکی شيعرى لەسەر شانى شاعیریک دروست نابیت، وەک چۆن لە شيعرى کلاسیکدا نالین (قوتابخانەى نالى) لەگەل ئەوہشدا کە (نالى) شاعیریکى پایە بەرزە، بەلکو بە قوتابخانەى شيعرى بابان ناوزەد کراوہ، بەلام (نالى) دەرکەوتووترين شاعیرى داهیتنەرى ئەو قوتابخانەيە بووہ، بەو جۆرە قەت ناتوانين بلین هەرچى شاعیرى پاش (نالى) یە

دەرچووى قوتابخانەى (نالى) ين و ئەم ئیجازەى بوونە شاعیرى پچ داوئ. هەر لەو قوتابخانەى شيعرى بابانەدا (سالام) و (کوردی) هاوبەشیی دروستکردنيان کردووہ و راست نیبە بلین قوتابخانەى شيعرى (نالى) و رۆلئ ئەو دوو شاعیرە بسرینەوہ، هەرچەندە هونەرى گەورەى بۆ داهیتنانى (نالى) دەگەریتەوہ. بۆ شيعرى تازەش (قوتابخانەى شيعرى نوئ) بەجوانتر دەزانم لە قوتابخانەى شيعرى (گۆران) کە زۆرەيى شاعیرانى ئەو سەرەدەمە (قوتابى) نوێکردنەوہى شيعرى کوردی ئەو دەمە بوون و هەریەکەيان بە پتۆ توانايى خۆيان بەشدارى لە چەسپاندنيادا کردووہ، بەلام (گۆران) بەدەرکەوتووترين شاعیرى بەدەسەلاتى ئەو قوتابخانەيە دژمیتدرئ، بەبئ ئەوہى لە رۆلئ هیچيان کەم بکاتەوہ.

عەرەبەکانیش کە دینە سەر باسى شيعرى تازەيان نالین قوتابخانەى شيعرى (سەيباب)، ئەگەرچى (سەيباب) بەشاعیریکى پایە بەرز و بەدەرەوہبووى ئەو بزوتنەوہيە دەژمیرن، بەلام لەگەل ناو هیتنانى شيعرى تازە ناوى (سەيباب) و ئەدۆنیس و نازک و عەبدولوہاب و حسەين مەردان و بلند حەیدەرى و سەعدى یووسف) تاد... دیتە پتیشەوہ کە هەریەکەيان کەسايەتى خۆيان هەيە و هەریەکەيان بەپتۆ رادەى بەشداربوونيان لە مەسەلەى تازەبوونەوہ باسیان لیتوہ دەرکئ، بەبئ ئەوہى تۆمار کردنى يەکەم هەولدان بۆ نووسینى شيعرى تازە پشتگوى بخریت. جاریکى دیکە کاکەى فەللاح دەنووسئ: «ئەوہى کە بەلای مەنەوہ بەردى بنچینەى نوێکردنەوہى شيعرى کوردی دانا و لە مەلەبەندى تینگەیشتن و قوولئى و خۆتەندەوہ و زانینەوہ کەوتە داهیتنان و بەرہەمى نوئ (گۆران) ی پتیشەوا و بليمت بوو» (۳۹) من لەگەل ئەوہدام کە مامۆستا (گۆران) لە ئەنجامى تینگەیشتن و قوول بوونەوہ و خۆتەندەوہ کەوتبیتە داهیتنان و بەهرەکەشى یارمەتى ئەوہى داين، بەلام لەوہدا لەگەل کاکەى فەللاح يەک ناگرمەوہ کە مامۆستا (گۆران) [بەردى بنچینەى نوێکردنەوہى شيعرى کوردی دانابئ] بەلکو بەپتۆ بیروراى مامۆستا (گۆران) یش بەردى بنچینەکە (شىخ نوورى) دایناوہ و لە پاشان دیوارى نوێبوونەوہکە لە لایەن کۆمەلئ شاعیرەوہ، لە سەرۆوى ئەو شاعیرانەوہ (گۆران) هەلچنراوہ و بەرز بووہتەوہ. ئینجا دەلئ: «سايە و سيبەرى کارتیکردن و بەردەوامى لەسەر دنیای شيعرى کوردی هەر ماوہ و هەر هەيە» (۴۰) ئەم رايە زلە پتۆبستى بەسەلماندن هەيە، شيعرى

(۳۹) کاروانى شيعرى نوئى کوردی، بەرگی يەکەم ل ۹ .

(۴۰) کاروانى شيعرى کوردی، بەرگی يەکەم، کاکەى فەللاح ل ۱۰ .

کوردیی (ئەوسا و ئەمڕۆکە) ئەگەر لە ژێر سایە و سێبەری شیعەرەکانی مامۆستا (گۆزان) دەرئەچووێ - لەگەڵ ئەمموو گەورەیی ئەو شاعیرە - مانای وایە شیعری کوردی هەر لە قوئانغی لاساییکردنەوەدا دەژیت و هیچی بەهیچ نەکردوو و نایکا. بێگومان هیچ میلیلەتیکێ زیندووش تاسەر پێویستی بە لاساییکردنەوە و شۆپین پێ کەوتنی شاعیرێک نییە.

شیعری کوردی ئیشیکێ باشی نەکردوو و نایکا ئەگەر سایە و سێبەری شیعری (گۆزان) هەر بەسەرەووە بیت و بەری نەدات. گۆرانیش ئەوەی پێ خۆش نییە شیعری کوردی و ابینی و لە گۆرەکە یەووە لیتمان زویر دەبێ، چونکە میلیلەتیک هەنگاو بەرەو شارستانیەت بەهائ پێویستی تەنیا بەکەسانی داھێنەر، ئەوانە لە لاسایی داھێنەرەکان دەکەنەووە زیادان و پێویست بەبوونیان ناکرێ. کەوابێ بەقسە کاکە فەللاح بێ، دەبێ ئەو شاعیرانە ئەوسا بەھەند نەزانین، ئەوانە ئەمڕۆش بارگە و بنە خۆیان تیک بنین و ئیدی لەمەولا شیعەر نەلین، ئەگەر وا نییە (سایە و سێبەری کارتێکردنی بەردەرانی لەسەر دنیای شیعری کوردیی هەر ماوە و هەر ھەبە) چۆنە و نمونەکانی کامانەن؟! ئینجا ھەندێ بیروپرای دیکە دەرئەبرێ کە وەک (تخصیل حاصل) مامۆستا (گۆزان) نیشانی داو، من لەگەڵ ئەو پرایانەم، بەلام دیسان عاتیفە لە ھەندێ جێگەدا بەرچاوی گرتوو و دەوری شاعیرانی دیکە لە (گۆرین) و (دریژ پێدان) و (سەرپێ گرتن) و (داھێنان) و (نەسلەمینەو) و (بەکارھێنانی کیشی خۆمالتی) و (لە دایکبوونی رێباز و قوتابخانەیی رۆمانتیکیی لە شیعری کوردیدا) بەبەشداربوونیش پێیان پەوا نابینی کە لەتەک (گۆزان) دا رەنجیان بۆ داو (٤١). ئەم رەنج و تەقەللایەش - زۆر و کەم - نابێ لە بیرو بکری و چاومان لێیەووە نەبێ.

لە پاش دەرپرینی ئەو بیروپرایانە دەمانەوێ بیروپرایەکی دیکە کاکە فەللاح بەبیرتان بەھێنەووە کە دەلتی: «ناشکرایە تا دەورووبەری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠) شیعری کوردی لە رووی کیش و یەک قافیەیی و شێوەی دەرپرین و کەرەسەیی بێر و وشەبازی و چاویلکەرییەو، بەشێوەیەکی درشت و گشتی، لە چوارچێوەی شیعری کلاسیکیدا توند شەتەک درابوو، بەلام لە سایە مامۆستایان (پیرەمێرد و گۆران و شیخ نووری و رەفیع حیلمی و ئەورەحمان بەگ و رەشید نەجیبەووە و وەرە ئەو سەھۆل بەندانێ چاویلکەری و لاساییکردنەووەیە شکا و رێگای نوێکردنەووەی شیعەر و موتوربەکردنی بە شێوە و ناوەرۆکی

(٤١) ھەمان سەرچاوەی پێشوو، بروانە لا پەرە (٣١-٣٢-٣٥).

نوێ گیرایە بەر،» (٤٢) من هیچ لاریم لەو قسانە کاکە فەللاح نییە کە لەگەڵ زۆر لە راپەکانی کتیبی (کاروانی شیعری نوێی کوردی) یەک ناگریتەو، بەتایبەتی دەربارەیی شیخ نووری، بەلام کە دەلتی: «تا دەورووبەری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠) ئەمەیان پێویستی بە لەسەر وەستان ھەبە و بۆمان ھەبە بێرسین بۆچی سالی (١٩٢٥)؟! یان ئەو سالی لە کوێ ھێناو و لە ئەنجامی چ قەناعەتیک ئەو سالی مامۆستا (رەفیع حیلمی) لە کتیبی (شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی) دا نووسیویەتی ھەلدەووە شینیتەووە؟! لە کاتیکدا زۆر بەوردی دەستپیکردن و سەرەتای چۆزەرە دەرکردنی شیعری نوێی دەستنیشان کردوو کە سالی (١٩٢٠) ھ، ئیدی بۆچی مامۆستا کاکە فەللاح ئەو سالی (١٩٢٠) ھ بەسالی (١٩٢٥) داناو؟ لەسەر چ بنەرەتیک ئەو سالی پشتگۆی خستوو؟ لیتۆیزەرەووە پێویستە لە دەستنیشان کردنی ئەو چۆزەرە سالانە ورد بێ و درشتبینی بەسەریدا زال نەبێ. ئەمەش وەنەبێ زەللە قەلەم بیت و رووی دا، چونکە ھەمان ھەلە لە نووسینیکی دیکەدا دووبارە کردوووە تەو ئەو دەلتی: «سەرەتای شیعەر و تنی (بەختیار زیوەر) دەگەریتەووە بۆ سالی ١٩٢٥، واتە لە تەمەنی حەقدە سالییەووە شیعری و توو، بەم پێیە ھاوچەرخی شاعیرانی ئەم سەردەمە بوو، ئەو شاعیرانە کە لە دەستپیکردنی بزوتنەووەی شیعرییانەو لەسەر تان و پۆی عەرۆزی عەرەبی و کەرەسە و چەشنی دەرپرین و شێوەی کلاسیکی بەرھەمی شیعرییان دادەرشت و لە سالی ١٩٢٠ و ١٩٢٥ بەدواو و وەرە وەرە کەوتنە گۆرین و نوێکردنەووەی شێوە و ناوەرۆکی شیعری کوردی - ناوچەیی سلیمانی بەرەو ئاسۆی رۆمانتیکیی» (٤٣) لەمەشیاندا سالی (١٩٢٠) ھ کە دەخاتە گومان لیکردن و (١٩٢٠ و ١٩٢٥) دادەنی، بەبێ ئەو ھۆبەکەیی بۆ خۆیتنەران روون بکاتەو! (٤٤).

(٤٢) رۆژنامەیی ژین، ژمارە (١١٢) ی سالی (٣)، رۆژی پێنجشەممە ١٧/٥/١٩٧٣ «چۆن چۆنی لە کۆن و نوێی شیعەر ئەدوین؟» کاکە فەللاح.

(٤٣) کاروانی شیعری نوێی کوردی، بەرگی یەکم، کاکە فەللاح ل ٨١.

(٤٤) کاکە فەللاح لە چاویلکەوتنەکەیی شەو ١٩-٢٠ / ١٠ / ١٩٨٣ کە لە بەرنامەیی (گۆفاری ئەدەب) دا لەگەڵی ساز درابوو، لە پرسسارێکدا دەربارەیی ئاشناپتەیی ئەو لەگەڵ (گۆزان) و (شیخ نووری) بەھیچ شێوەیەکی لەفزی لە شیخ نووری نەگەرا و بەلایدا نەچوو، باسەکەیی زۆرتر بردوو لە مامۆستایان (ھەردی) و (مەدھۆش) و (ع. ح. ب) و (گۆزان)، ئەمەش ئەو دەگەبەنێ شیخ نووری ئاشناپتەیی لەگەڵ کاکە فەللاح - دا نەبوو، ئینجا لە کاتی دەستنیشانکردنی مێژووی رەخنەیی =

* مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) له وتاری (ئینقیلاب له شیعر کوردیدا) نووسیبوه‌تی: «دوای چهند سالیک ده‌ستم دایه (به‌رگی دووه‌می شیعر و ئەده‌بی کوردی) زۆر به‌داخه‌وه ئە‌لیم: هیشتا به‌و ئامانجه‌ نه‌گه‌یشتووم و له (گۆزان) و تا ماوه‌یه‌کیش (نووری شیخ‌سالح) به‌ولاوه‌ شاعیری وام به‌ده‌سه‌وه‌ نه‌بوو له‌ پرزی ئە‌و شاعیرانه‌دا بژمبیرین که‌ ده‌وری وریابوونه‌وه‌ بنوین» (٤٥) له‌ راستیدا (گۆزان) به‌هۆی به‌دواداچوونی زیاتر بژمه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه‌، پروانینیکی قولتتری بۆ ئە‌و کیشه‌یه‌ له‌ لا په‌یدا بووبوو، ئە‌و ته‌نیا به‌زمانی تورکی و عه‌ره‌بی و فارسی نه‌وه‌ستا، به‌لکو‌ خووی دایه‌ فیربوونی زمانی ئینگلیزیش، ئە‌و زمانه‌ زیندوو‌ه‌ش ئاسۆیه‌کی فراوانتری بۆ‌ داهینان و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی له‌ به‌رده‌مدا‌ کرده‌وه‌. که‌ ده‌لیم به‌قولی تیگه‌یشتن له‌ مه‌سه‌له‌ی نوێ بوونه‌وه‌، مه‌به‌ستم گۆزینی کیش و قافیه‌ نییه‌، ئە‌گه‌رچی ئە‌مه‌ به‌شیکێ گۆزانه‌کانی شپوه‌ی شیعرێ بوو، به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی هه‌ولدان بوو بۆ‌ گۆزینی چه‌مک و مه‌فه‌وومی شیعر و قولتکردنی تیروانینی شاعیر به‌رانبه‌ر به‌ ژیان و ته‌ماشاکردنی جوولانه‌وه‌کانی ئە‌و ژیا‌نه‌ له‌ گۆشه‌نگایه‌کی تایبه‌تیبه‌وه‌، هه‌ر ئە‌مه‌ش تیروانینی تایبه‌تی له‌ لای شاعیر دروست ده‌کات و وه‌ک داهینهریک ده‌یه‌تێته‌وه‌. ده‌وری شیخ‌نووری وه‌ک پرچه‌شکینیک و وه‌ک شاعیریکیش که‌ له‌ شیعرێ کلاسیکی و دابونه‌ریته‌کانی یاخی بووه‌، ده‌ورێکی که‌م نییه‌. ئە‌و ماوه‌یه‌ش که‌ مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) خۆی خستوو‌یه‌تیبه‌ نیوان سالانی (١٩٢٠-١٩٣٠) له‌ ماوه‌ی ئە‌و ده‌ ساله‌ شیعرێ شیخ‌نووری له‌ بواری نوێ کردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیدا تا‌قه‌ کاریگه‌ریبه‌ک بووه‌ بۆ‌ سه‌ر ئە‌و شاعیرانه‌ی که‌ له‌ پاش ئە‌و هاتن و هه‌ر له‌سه‌ر شپوه‌ی ئە‌و ده‌ستیان به‌شیعر نووسین کردوو‌ه‌.

مامۆستا (گۆزان) که‌ شیعر دانانی راسته‌قینه‌ی له‌ دوای سالانی سییه‌وه‌ ده‌ست پێ

= کوردی، دیسان سه‌ره‌تا‌که‌ی برده‌وه‌ بۆ‌ لای (ئه‌مین فه‌یزی) و به‌هیچ‌جۆرێ ئاماژه‌ی بۆ‌ ئە‌و بیست و پینج زنجیره‌ و تاره‌ ره‌خنه‌ییبه‌ نه‌کرد که‌ شیخ‌نووری له‌ کاتی خۆیدا له‌ ساله‌کانی (١٩٢٦-١٩٢٧) له‌ رۆژنامه‌ی ژیان-دا بلاوی کردوو‌ه‌ته‌وه‌. ناوی کتێبه‌که‌ی خۆشی برد و خستیه‌ ریزی ئە‌و کتێبان‌ه‌ی له‌ میژووی ره‌خنه‌دا ناوی بردن و وتی: زۆرتر باسی ئە‌و شاعیرانه‌یه‌ که‌ له‌ دوای سالانی بیست و سی ده‌وریان له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردیدا هه‌بووه‌، وه‌ک بلایی شیخ‌نووری به‌کێک نه‌بووبی له‌و شاعیرانه‌، که‌ له‌ کتێبه‌که‌یدا پشتگوێ خستوو‌ه‌!!

(٤٥) گۆفاری پیشکه‌وتن، ژماره‌ (١) ی سالی (١)، شوباتی سالی ١٩٥٨، (ئینقیلاب له‌ شیعرێ کوردیدا) ره‌فییق حیلمی.

ده‌کات، یه‌کێکه‌ له‌وانه‌ی خۆی دان به‌و حه‌قیقه‌ته‌دا ده‌نی که‌ له‌ ژیر ئە‌و ته‌ئسیره‌ شیعرێ نووسیه‌وه‌، که‌ شیخ‌نووری پیتی نووسیه‌وه‌ و ره‌نگی بۆ‌ رشتوو‌ه‌. شتی هه‌یه‌ لێره‌دا پیتوبسته‌ بگوتری، ئە‌ویش ئە‌وه‌یه‌ مامۆستا (گۆزان) تا‌ خۆی ما‌بوو، ئیشیکێ باشی ده‌کرد که‌ شیعره‌کانی خۆی چه‌پک چه‌پک له‌ چاپ ده‌دا. به‌پێچه‌وانه‌ی (شیخ‌نووری) یه‌وه‌ که‌ به‌هۆی سه‌رقالی و که‌مه‌ترخه‌می و پشتگوێ خستنی خۆیه‌وه‌ هیچ‌ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی به‌چاپ نه‌گه‌یاند، ئە‌م کاره‌ش ته‌ئسیری زۆری کرده‌ سه‌ر ده‌وری شیخ‌نووری و ده‌رنه‌خستنی به‌و شپوه‌یه‌ی که‌ پیتوبسته‌ ده‌ربخه‌یت، ئە‌وه‌ جگه‌ له‌ وه‌ش له‌ چاپ نه‌دانی به‌ره‌مه‌کانی بووه‌ هۆی له‌ کیس چوونی به‌شیکێ زۆری ئە‌و شاعیرانه‌، بۆیه‌ ئە‌گه‌ر شیخ‌نووری ته‌ئسیری به‌سه‌ر شاعیرانی دیکه‌شوه‌ هه‌بووبی، ئە‌و ته‌ئسیره‌ به‌هۆی له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوونی شیعره‌کانی ده‌رنه‌که‌وتوو‌ه‌ یان له‌ نووسین و لیکۆلینه‌وه‌دا بووه‌ته‌ هۆی بچووک نیشان‌دانی ده‌وری شیخ‌نووری له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی و ده‌رکردنی بریاری ره‌خنه‌یی ئە‌وتۆ که‌ نه‌ک هه‌ر حه‌قیقه‌تی نه‌پێکاوه‌، به‌لکو‌ حه‌قیقه‌تی‌شی به‌ژێره‌وه‌ کردوو‌ه‌.

ئ‌وه‌ راستیه‌یه‌کی به‌لگه‌نه‌ویسته‌، کاتی شیخ‌نووری ده‌ستی دایه‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی، ئە‌م تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌ لای ئە‌و شتیکێ هه‌ره‌مه‌یی نه‌بوو، به‌لکو‌ وه‌ک پینشتر روونان کرده‌وه‌ له‌ ئە‌نجامی وردبوونه‌وه‌ و تیگه‌یشتنه‌وه‌ بۆی چووه‌ مه‌یدان، وه‌ک که‌سه‌تیکێ شاره‌زاو تیگه‌یشتوو‌ له‌ شیعرێ لوتکه‌کانی پیش‌خۆی. وتاره‌ ره‌خنه‌ییبه‌کانی ئە‌وه‌ ده‌سه‌لمێن که‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعرێ کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ‌نووری (رێکه‌وت) نه‌بووه‌.

شیخ‌نووری سه‌رباری ئە‌وه‌ی وه‌ک شاعیرێک تۆی نوویوونه‌وه‌ی چاند، زانیویه‌تی چۆنیش هه‌نگاو ده‌نی. له‌ ماوه‌ی ئە‌و ده‌ ساله‌ش تا‌که‌ که‌سه‌تیک بووه‌ له‌ مه‌یدانی تا‌قیکردنه‌وه‌ له‌ شیعرێ نوێ کوردیدا. ئە‌گه‌ر که‌سانیکیش هه‌بووبن وه‌ک ئە‌و نووسیبیتیان، ئە‌وه‌ له‌به‌ر بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانی و ده‌رکه‌وتنی له‌سه‌ر رووی لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه‌ و گۆفاره‌کانی ئە‌و حه‌له‌، له‌ هه‌موویان زیاتر قورسایێ تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی که‌وتبووه‌ سه‌رشان، بۆیه‌ وه‌ک مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) ده‌لی: «تا‌ ماوه‌یه‌کیش (نووری شیخ‌سالح) به‌و لاوه‌ شاعیری وام به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو»، ئە‌و ماوه‌یه‌ش وه‌ک با‌سمان کرد ماوه‌یه‌کی گرنگ و ناسکه‌ له‌ میژووی ئە‌ده‌بی کوردیدا، له‌به‌ر هیچ‌ نا، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی وه‌ک مامۆستا خۆی له‌ هه‌مان وتاردا وتوو‌یه‌تی: «ئ‌ه‌لقه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ نووسانی ده‌وره‌کانی کلاسیکی و وریابوونه‌وه‌یه‌ (نه‌ه‌ضه‌: ره‌نه‌سانس). به‌لام که‌ ده‌لی: «خۆی ده‌وریکێ تایبه‌تی نه‌نوین و ده‌سته‌ قوتابیه‌یه‌کی ئە‌وتۆی شوین نه‌که‌وت یا پیتی نه‌گه‌یاند که‌

دهوریکی وا بنویتن بشیت بخریتته میژووی ئەدهبی کوردهوه (نووری) و (دهوری نووری) بهکیک واته هەر خۆی بوو...» (٤٦) بێگومان شاعیری پیشهرو و خولقینهەر دهوری تابهتی دهنوینتی، چونکه مومارسههی ئازادی خۆی دهکات له کاری داهیناندا، له دهلاقیهێ تازهکردنهوه و سۆراخ و پرسیارکردندا خودی خۆی دهسهلمینتی، له بهرئهوهی کاری داهینان پێوهندی بهزاتی داهینهرهکهوه ههیه. داهینهریش بهپیتی بارودۆخی مهوزووعی بهرپێژی جۆراوجۆر و جیاوازی کارتیکردنی لهسهر شاعیرانی له خۆیان نهووت و له ئەزمووندا بچووکتەر، بهجێ دههیلن. لهم پروانگهیهوه ناتوانین بلین شیخ نووری له ماوهی ئەو ده سالی رتبهرايهتی کردنی شاعیری نوینی کوردی، کارتیکردنی بهسهر شاعیرانی دواي خۆی نهبووه، خۆیندنهوهی ئەم دیوانه کارتیکردنی شاعیرايهتی شیخ نووری بهسهر شاعیرانی دواي خۆی روون دهکاتهوه.

ئهو شاعیرانهی که کارتیکردنی شاعیری شیخ نووری-یان بهسهرهوه بووه، له سههرهتای شاعر نووسیندا بوون، که کههستهی دهپرین و تیروانینی شاعران بهباشی پێنهگهیشتبوو. له دوایدا ههموویان هەر زوو خۆیان دۆزیوه و توانیان جیگهی خۆیان له شاعیری کوردیدا بکهههوه و لهو کاتهدا ئهو کارتیکردنهی باسی لێوه دهکریت بهسهریانوه نامینتی.

مامۆستا (گۆران) دهلی: «ئهو جۆره ئسلووبهیان تیا کراوه بهسهرمهشق که مامۆستا (م. نووری) و هاوڕێکانی له ئەدیبه تازهکانی تورکی عوسمانییان وهگرت...» کارتیکردنی شیوازی شیخ نووری بهسهر مامۆستا (گۆران) هوه ماوهیهکی کهمی خایاندوو، تا ئهو کاتهی توانی کهسایهتی شاعیری خۆی بچهسپینتی، چونکه شاعیریکی بیهوی بۆ خۆی دهوړتیکی کهمیش بی ببینتی، بهوه قایل نابێ هەر قوتابی بی. ئەگه له سههرهتاشهوه ههولێ لاسایبکردنهوه و پهیرهوکردنی شاعیریکی دا، ئهوه له دواي ئهوهی تیروانینی شاعیرانهی پێگهیشته، لاسایی شاعیریکی دهکاتهوه (هیشته له دایک نهبووه)، واته بهزمانی داهاتوو لهگهڵ ئیستای خۆی دهوړتی. راسته زۆر له شاعیرانی قوتابخانهی شاعیری تازه له سههرهتای شاعر و تیاندا بهشپهیهکی گشتی لاسایی و پهیرهوی خاسیهت و شیوازی شاعیری تازهیان کردووهتهوه، بهلام ئهو لاسایبکردنهوهیهش تا سههر نهبووه، ئیستاکه بهشپکی زۆری ئهو شاعیرانه ماون و هیچیان بهوه پازی نابن

(٤٦) هه مان سهراوهی پیشوو.

ئهموژکەش بهشاگرد و قوتابی هیچ شاعیریکی دابنرین. ئهو شاعیرانهش که به قوتابی مامۆستا (گۆران) دانراون، زۆربهیان له نزیکهوه شاعیری شیخ نووری-شیان خۆیندووتهوه و له تهئسیری شاعیری ئهویش بهدووور نهبوون. لهگهڵ ئهوهشدا شوینکهوتنی ئهو شاعیرانه نهگهیشتهوهته ئهو رادهیهی کهسایهتی شاعیران بیههههوه. لهو پروایهشدا نیم هیچ شاعیریکی لهو دنیایهدا ههبتت، شاعیریکی داهینهر و خاوهن کهسایهتی شاعیری دروست بکا، ئەگهه خۆی ههلهومهرجی بوونه شاعیری تیدا نهبی، یان بهههه و توانایی خۆ پێگهیانندی نهبی.

لهگهڵ مامۆستا (رهفیق حیلمی) لهوهدا یهک دهگرینهوه که شاعیری گهوره و داهینهر، کۆمهڵی مورید و قوتابی لاسایی دهکهنهوه و دواي دهکهن، بهلام ئهو شاعیرانه رهسن نین و زوو کز دهبن، له دواي خۆشیان بهرههههکانیان پر ناکات و له شوینی خۆیان دهکوژینهوه. میللهتیش زیندوویتییهکهی بنده به داهینهرهکانی، ئهوانه لاسایی داهینهرهکان دهکهنهوه پێویست بهبوونیان ناکات. ئهو شاعیرانهی له دواي (شیخ نووری) و (گۆران) هه هاتن، ئهوانیش ههولیان دا له رتگهی ئهو زمانانهی دهیانزانی لهسهر زۆر تاقیکردنهوهی شاعیری نوێ بوهستن، بهتایبهتی جهماعهتی (ئهپۆلۆ) و (مههجهرییهکان)، واته سهراوهی خۆیندنهوهیان تهنیا شاعیری (شیخ نووری) و (گۆران) نهبوو.

که قوناعی شاعیری تازهی کوردی دهستی پیکرد، له سههرهتاوه لهسهه دهستی شیخ نووری رچهکهی شکاو بۆی چوو مهیدان، دواي ئهو مامۆستا (گۆران) پهرهی پێدا و قوولتر له سههرهتاکی بۆی روانی و رهگوربیشهی بزوتنهوهکهی زیاتر بهخاکی شاعیری کوردیدا برده خوارتی. له سههردهمی ئهوشدا کاتێ له ترۆپکی داهینان و بهخشش و درهوشانهوهدا بوو، خۆینهران زیاتر ئیستیجابهیان لهگهڵ شاعیری تازه پیداکرد و بزوتنهوهی شاعیری تازه لهسهه مهودایهکی فراوانتر بلابووهوه. شاعیرانی وهک (ههردی) و (دیلان) و (کامهران) و (ع. ح. ب) و (دلدار) و... تاد له ئاستی خۆیانوههک شاعیری سههر بهو قوتابخانه تازهیه بهشدار بوون لهسهههێ خستنی ئهو بزوتنهوهیه. مامۆستا گۆران له ناو ئهو کۆمهله شاعیرهدا بهدرکهوتووترین شاعیران دهزانم، که بههوی بهرههه هینانی کۆمهڵی شاعیری نهمر تهعبیری له گیانی تازهبوونهوهکه دهکرد، کهواته شیخ نووری ئهوهندهی پێی کرابێ له بهشدار بوونی بۆ شاعیری تازه وهک رچهشکین و بهشداربوویهک درتغی نهکردوو و مامۆستا (گۆران) له ناو ئهو کۆمهله شاعیرهدا به درکهوتووترین شاعیران رووه و ئامانج ئالای تازهبوونهوهی ههلهکرد، بهلام ئهوهنده ههیه

مامۆستا (گۆران) گورجتر به رهو پیری ئەو نامانجە رۆیشتوو و پێش شیخ نووری کهوتوووه، ئەمەش لە دنیای ئەدەبدا شتیکی زۆر ئاسایی و داهێنان هەمیشە هەروا بوو. واتە ئەلقەیهکی بەیەکەوه بەستراو بوو و پێوهندی ئەمەیان بەهەمەش پێش خۆی بههێزتر بوو و لە یەکتر دانەپراون. ئنجا مامۆستا (رهفیق حیلمی) دەلیت: [ئەمەش وا ئەگەیه نیت که (تهران) کانی نووری که شوین (توفیق فیکرەت) ی بوژی ناوداری تورک کهوتبوو وە لاسایی ئەوی ئەکردهوه لەگەڵ چەشتنی کوردا پێ ئەئەکهوت و لەبەر ئەوه موریدانی نەبوو، واتە نووری ئینقیلابیکی پێ نەکراو لە بیر چوووه] (٤٧) چاکتر وابوو مامۆستا (رهفیق حیلمی) که تورکی زانیکی باشی سەردهمی خۆی بوو، جووری ئەو (لاساییکردنەوه) ی دەرخواستبا که بوو هۆی (لە بیرچوونەوه) ی، چونکه تەنیا وشە (لاساییکردنەوه) قەناعەت بە خۆینەری زیرەک ناهینێ کاتی بە بالایی شیخ نووری-ی دەپێ، بەلکو ئەم رایە زیاتر پێویستی بە تاووتووکردن و سەلماندن هەیه. لە کاتی کوردا مامۆستا (رهفیق حیلمی) لەو باسەیدا که لە کتیبی شیعەر و ئەدەبیاتی کوریدا دەربارە (شیخ نووری) نووسبوو، دەلیت: [بەلام لەم شوین کهوتن و پەیرهوی کردندا لەوانە ناچێ که لاسایی ئەکەنەوه، بەلکو شان بەشانی ئەوان رۆیشتوو] (٤٨) ئەم قسەپەشی که دوو سال پێش ئەو وتارە نووسبوو رای پێچەوانە خۆیەتی که لەم وتارەدا دەری بریوه. پاشان نازانم ئەو شیعەرە کامانەن که [لەگەڵ چەشتنی - واتە زهوقی- کوردا پێ ئەکەوت] (٤٩) که لەم وتارەدا ئەم رایە دەرپێ هەر خۆی مامۆستا (رهفیق حیلمی) لە شیعەر و ئەدەبیاتی کوریدا دەلیت: [بەتایبەتی لە ئەدیبهکانی دەوری وریابوونەوهی تورک زۆر سوودمەند بوو] و ابزانم سوود بینین لە تاقیکردنەوهی کەلەشاعیرانی خۆمان و گەلانی دەرودراوسی کارتیکی زۆر سروشتییە و مافی هەموو شاعیریکی، بگره دیاردهیهکی شارستانی، ئەهوش قەت بە لاساییکردنەوه دانانیم و ئەم سوود وەرگرتنەش نابیتە هۆی ئەوهی لەگەڵ [چەشتنی کوردا پێ نەکەو]. بەشیکی زۆری شیعەرەکانی شیخ نووری و لەم دیوانەدا دەرکەوتیته بەر دەستی خۆینەران کورد، ئەوان دەتوانن لەمەیاندا زیاتر سەرپشک بن، که لەگەڵ زهوقیان پێ دەرکەوئ یا نه؟ ئەگەر لەو سەردهمهشدا ئەم تازەبوونەوهیه که وەک مامۆستا (رهفیق حیلمی) دەلیت: [تا ماوهییک زهعیمی ئەو

(٤٧) هەمان سەرچاوهی پێشوو.

(٤٨) شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی دووهم، رهفیق حیلمی.

(٤٩) گۆفاری پێشکەوتن، ژماره (١) سالی (١)، ئینقیلاب لە شیعری کوریدا، رهفیق حیلمی.

ئینقیلابە بوو] لەگەڵ خۆینەران ئاشنایەتی پەیدا نەکردبێ، ئەوه مانای ئەوه ناگەیهنی لەگەڵ چێژ و زهوقیان پێک نەکەوتبێ، بەلکو ئەم نوێکردنەوهیه رەد فیعلیکە لای خۆینەرانێ شیعری ئەو سەردهمه بەرپای کردوو که بە گۆچکە و زهوقیان ئاشنا نییه، بۆیه ئەگەر بەرپەرکانیشیان کردبێ، ئەوه ئەو بەرپەرکانی کردنە ناکریتە پێوهری بەرز و نزمی شیعەرەکان و رەسەنی و نارهسەنییان نیشان نادات. ئەمەش بۆ خۆی بەکێکە لەو لایەنەوهی و امان لێدەکات پێزی شیخ نووری بگرین، چونکه یەکەم کەسە رووبەرپووی خۆینەرانێ ئەو سەردهمه بوو، ئەوه و لە شیعری [باو- سائدا] لایداوه، ئەم لە خۆینەر دوورکەوتنەوهیهش ماوهیهکی زۆر ناخایەنی، چونکه لە پاش ماوهیهکی دی خۆینەرانێ کۆن زیاتر بەگیانی ئەو جوورە شیعەرە ئاشنا دەبن و خۆینەری تازەش پەیدا دەبن متووی خۆیندەوهی ئەم تەرزه شیعەرە دەبن.

شیخ نووری (موریدی هەبووبێ یان نەبووبێ) لەو حەقیقەتە کەم ناکاتەوه که دەوریکی گەرنگی لە بزوتنەوهی تازەهێ شیعری کوریدا هەبوو، که دەشتی: [نووری ئینقیلابیکی پێ نەکراو لەبیر چوووه] ئەمە تەنیا روو ئیعلامییەکه دەگرتەوه که شیخ نووری تا مردنیش سەرجهمی شیعەرەکانی یان هیچ نەبێ نیوهی شیعەرەکانی لە دووتویی کتیبیکدا بلاونەکرایهوه، خۆشی نەختی کەمتەرخەمی کردوو، ئنجا وەک هەموو هاورپێ و ئاشناکانی دەزانن، شیخ نووری پیاویکی زۆر سادە و مته‌وازیع بوو، زۆر حەزی لە خۆدەرخستان و رووناکی نەکردوو بەخزیتە سەری.

وەک دەبینین مامۆستا (رهفیق حیلمی) لەم وتارەیدا لە زۆریهێ ئەو رایانە پاشگەز بوو، ئەوه که لە کتیبی [شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی] دا دەری بریوه. بیرورایەکانی نیو کتیبەکهی لە سالی (١٩٥٦) دا نووسبوو، کهچی لە وتارەکهی سالی (١٩٥٨) دا ئینقیلابیکی لە بیرورایەکانی بەدی دەرکێ. لە کتیبەکهی (شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی) دا دەلیت: [لە وهزن و قافیە و شێوه و ئاهنگا، پێگەییکی تازەهێ داناوه بۆ شیعری کوردی. لەبەر ئەمه سەردهمییک (شیخ نووری) سەرکردهی شاعیره لاوهکانی کوردی (سلیمانی) بوو، وه زۆریان تەنانەت (گۆران) یش هەولێ لاساییکردنەوهی (شیخ نووری) یان ئەدا، کهچی لە وتارەکهی گۆفاری (پێشکەوتن) دا دەلیت: [لە راستییا خۆی دەوریکی تاییهتی ئەنوینێ، دەسته قوتابییەکی ئەوتۆی شوین نەکەوت و یا پێی نەگەیاندا] وەک روونیشم کردوه من لەگەڵ (پێگەیاندن) ی شاعیران نیم، بەلام هەر خۆی لەویدا دەلیت: [سەرکردهی شاعیره لاوهکانی کوردی سلیمانی بوو و زۆریهێ، تەنانەت (گۆران) یش هەولێ

لاسايبکردنه‌وهی (شیخ نووری)یان ئەدا]. دیاره که هه‌ولێ لاسايبکردنه‌وه‌یان دابێ و شوێنی که‌وتبێ، مامۆستا (گۆزان)یش گومانی له‌وه‌دا نه‌هیتشتبیتته‌وه که شیخ نووری رۆلێکی گرنگی له‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌دا هه‌بووبێ، له‌وه‌دا که ده‌لێ: [بلاو‌کردنه‌وه‌ی به‌رهمه‌که‌ی که بیگومان ته‌ئسیری ده‌به‌خشیبه‌ سه‌ر ئەده‌بی کوردی]یان مامۆستا (گۆزان) ده‌لێ: [ئهو جووره شیوازه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمه‌شق که مامۆستا (م. نووری) و هاو‌پیکانی له ئەدیبه تازه‌کانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه‌].

مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) که ئەو رایانه‌ی له‌ باری شیخ نووری ده‌رپروه، له‌و قسانه‌یدا وا ده‌رده‌که‌وی ئه‌ویش چهند شیعرێکی شیخ نووری دیبێ: [جگه له‌ کوردی، به‌ زمانی تورکی و فارسیش شیعی داناهه‌. وایانم (نووری) شیعه‌کانی خۆی له‌ دیوانیکا کۆنه‌کردۆته‌وه له‌به‌ر ئه‌وه ته‌نیا چهند شیعرێکی کوردی ده‌س ئیمه‌ که‌وت، به‌لام هه‌ر به‌م چهن شیعه‌دا، ده‌سه‌لاتی شاعیری (شیخ نووری) و به‌رزی شیوازی له‌ ئەده‌با ده‌رئه‌که‌وی]. مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) دلنیا نه‌بووه شیخ نووری دیوانی شیعی نییه‌، بۆیه ده‌لێ (وایانم) ئینجا ده‌لێ: (چهن شیعرێکی ده‌س ئیمه‌ که‌وت) واته هه‌ر به‌م چهند شیعه‌ گه‌یشته‌وه‌ته ئه‌و رایه ره‌خنه‌یییه و نووسیویه‌تی: [هه‌ر به‌م شیعه‌دا، ده‌سه‌لاتی شاعیری (شیخ نووری) و به‌رزی شیوازی له ئەده‌با ده‌رئه‌که‌وی]. ئەم شیعه‌ش مه‌به‌ستی (ژیانی ئاده‌میزاد)ه که له‌ سالانی چل نووسراوه. که‌وايه چۆن ئه‌و چهند به‌رهمه‌ شیعییه که‌مه‌ی بینویه‌تی ئه‌و رایه‌یان پێ دروست کرد؟ یان که رای وایه بۆچی له‌ وتاره‌که‌ی گوڤاری (پیشکه‌وتن)دا ده‌لێ: (نووری ئینقیلابی پێ نه‌کراو له‌بیر چوه‌وه)؟ ئەگه‌ر شیخ نووری نه‌شی توانیبێ تا سه‌ر له‌گه‌ڵ بزوتنه‌وه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ بروت، ئه‌و چهند شیعه‌ وه‌ک وه‌سفی کردوون به‌ (ده‌سه‌لاتی شاعیری) و (به‌رزی شیوازی له ئەده‌با) ده‌زانێ، نا‌کری وه‌ک شاعیری (له‌بیر بچیتته‌وه)!! له‌ کتیبه‌که‌شیدا ده‌نوسێ: [به‌کورتییه‌که‌ی چه له‌ شیوازا وه‌ چه له‌ وه‌زن و قافییه و ئاهه‌نگا ته‌رزێکی تازه‌ی بۆ شیعه‌ر داناهه‌، وه‌ تا ماوه‌ییک له‌ شیعی کوردییا ئینقیلابی گێراوه‌] له‌و وتاره‌ی که له‌ گوڤاری (پیشکه‌وتن)دا نووسیویه‌تی ده‌لێ: (نووری ئینقیلابی پێ نه‌کرا...)! ئەمه‌یان چهن‌دی به‌چهند و بۆچی ئه‌و (ماوه‌یه‌شی) پێ ره‌وا نابینێ که‌ پیشتر دیاری کردبوو؟! هه‌ر له‌ کتیبه‌که‌ی (شیعه‌ر و ئەده‌بیاتی کوردی) ده‌لێ: [به‌و ئینقیلابه‌ی (نووری) و په‌یره‌وه‌کانی گێراویانه‌] که شیخ نووری په‌یره‌وه‌رانی هه‌بێ چۆن له‌ وتاره‌که‌یدا ده‌نوسێ: [ده‌سته قوتابییه‌کی ئه‌وتۆی شوێن نه‌که‌وت و یا پێی نه‌گه‌یاند که ده‌وریکی وا بنوێن بشیت

بخریتته‌ میتووی ئەده‌بی کورده‌وه‌] ئینقیلابیک (نووری) و په‌یره‌وه‌کانی گێراویتیان وه‌ک مامۆستا خۆی ده‌لێ، ئەه‌ر ئه‌و په‌یره‌وانه به‌ قوتابی ئه‌و قوتابخانه‌یه نازانێ، که شیخ نووری رچه‌که‌ی شکاندوه‌؟!!

مامۆستا له‌ کتیبه‌که‌یدا نووسیویه‌تی: وشه و ته‌عبیره‌کانی وه‌ک:

سه‌رنگوون و بێ ئارام

یه‌ئس و ئەله‌م

شکسته‌ بال

ره‌هه‌ر

صوهرت

تار و بيم ئاوهر

زه‌بوون

ئیسیتیه‌زا

ئیسیتیه‌جال

تیره و تار

هه‌ندیکیان فارسی و هه‌ندیکیشیان عه‌ره‌بییه، هه‌موویان به‌لای کوردێکی خوتنده‌واره‌وه - به‌تایبه‌تی که‌ ده‌م له‌ ئەده‌بیشه‌وه‌ بدا - به‌ بیگانه‌ ناژمێدرتین، جگه له‌مه‌ ئەم وشانه جوانی و شیرینیان داوه به‌ شیعه‌کان وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی که له‌ شیوازی ئەده‌بی کۆن دووریان خستوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ش له‌ ئەده‌بی تازه‌ چه‌شکه‌داریان کردوه، چونکه ئیمه‌ پێش ده‌وری (نووری) له‌ شیعی کوردی (کلاسیکی)یا، له‌جیاتیی:

له‌ ناو شه‌پۆلی خه‌ما

به‌کیتی سه‌ختی ژیا‌نا به‌پێ، به‌چنگه‌رنی

هه‌لمه‌تی سه‌رکه‌وتن

نشیری کلۆلی

بواری لێ ته‌نه‌نی

تار و پۆی له‌ ناخ و له‌ زام

ری هه‌له‌ بووی ده‌شتی چۆل و هۆل

ئهم جووره ته‌عبیره جوانانه، وه‌ک ئەدییبیکی کورد ئەلێ له‌ شیعی (کلاسیکی)دا زۆرتر

تووشی وشه‌کانی «شاهی سکه‌نادر و ناوی به‌قا و ته‌ختی که‌ی و جامی جه‌م و ته‌یری عه‌نقا و شاری جابلقا...» نه‌بووین، له‌گه‌ل ئەمه‌شا به‌لای ئەدیبه تازه‌کانی کوردوه‌وه ئەو وشانه‌ی شیخ نووری و ته‌عبیره جوانه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی زۆر په‌سه‌ند نییه. [ئەمه‌ رای مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) یه و له‌کتیبی (شیعری و ئەده‌بیاتی کوردی) دا نووسیویه‌تی، که‌چی له‌م وتاره‌دا ده‌لتی:] (ته‌رانه‌) کانی نووری که‌ شوین (تۆفییق فیکره‌ت) ی بوژی ناوداری تورک که‌وتبوو وه‌ لاسایی ئەوی ئەکرده‌وه له‌گه‌ل چه‌شتنی کوردا ری نه‌ئه‌که‌وت و له‌به‌ر ئەوه‌ موریدانی نه‌بوو... [ئەم جار‌ه‌شیان ده‌بیته‌ نوینه‌ری زه‌وقی گشتی له‌جیاتی ئەوه‌ی پالپشتی رایه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی بکات و داکۆکی له‌و خاله‌ گرنه‌گه‌ بکات که‌ هه‌موو شتیکی تازه له‌ سه‌ره‌تاوه له‌گه‌ل چه‌شتنی خوینه‌راندا ناگونجی، ئەو نه‌گونجان و ری نه‌که‌وتنه له‌گه‌ل چه‌شه‌یان، خه‌وشیبه‌ک نییه له‌ نرخ‌ی شاعیر به‌نیته‌ خواره‌وه، شیعری (نالی) که‌ له‌ سه‌رده‌میکدا به‌گالته‌وه ده‌یانخوینه‌وه و به‌چاویکی نزمه‌وه سه‌ریان ده‌کرد، ئەم‌پۆکه‌ هه‌ر ئەو شیعرا‌نه‌ن که‌ خه‌لک به‌قوولی ده‌یخوینه‌وه، له‌ سه‌رده‌می خویشیدا له‌گه‌ل چیژ و زه‌وقی گشتی یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه و نرخ‌ی شایانی خو‌یان یی نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌ کتیبی (شیعری و ئەده‌بیاتی کوردی) دا قه‌ناعه‌تیکی دیکه‌ی ده‌رپویه که‌ ته‌واو له‌گه‌ل ئەو رایه‌ی پیچه‌وانه‌یه:] (په‌پوله‌) ی نووری له‌و شیعره‌ تازانه‌یه که‌ چ به‌ (مه‌زوع) و شیواز وه‌ چ به‌وه‌زن و ئاهه‌نگ و موزیقه‌یا له‌ شیعری کلاسیکی ده‌وری کۆن ناچی. به‌ وشه‌ی کوردی په‌تی و سه‌لیسی ته‌عبیری و ماناشیا، به‌ته‌واوی شیعریکه‌ به‌پیتی چه‌شکه‌ی ئەده‌بی ئەم چه‌رخه‌ [نه‌گه‌ر (شوین) (تۆفییق فیکره‌ت) ی بوژی ناوداری تورک که‌وتبوو وه‌ لاسایی ئەوی ئەکرده‌وه] مه‌به‌ستی هه‌ر ئەوه‌ یی له‌و (لا‌ساییکردنه‌ویه) که‌ له‌ کتیبه‌که‌یدا (شیعری و ئەده‌بیاتی کوردی) ده‌ری پرپوه: [له‌م شیعرا‌نه‌دا - واته‌ ژبانی ئاده‌میزاد - که‌ له‌ سه‌ره‌وه نووسراوه شیخ نووری وه‌ک و تبوومان په‌یره‌وی (تۆفییق فیکره‌ت) ی کردووه وه‌ ئسلووبی شیعره‌کانی له‌ هی ئەو نه‌چی... وه‌ک (تۆفییق فیکره‌ت)، ئەویش زۆری وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه] ئەم په‌یره‌وی کردنه ئەگه‌ر هه‌ر به‌کاره‌ینانی وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی یی، ئەوه‌ نابیته‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌هیتز بۆ (لا‌ساییکردنه‌وه). ئەم جوژه شیوازه‌ش، شیوازیکی باوی ئەو سه‌رده‌مه بووه. شاعیر که‌ ده‌ستی داوه‌ته تازه‌کردنه‌وه، ناتوانی زوو خۆی له‌و کارتیکردنه‌ پرگار بکات و به‌کوردیبه‌کی په‌تی و بژار کراو له‌ عه‌ره‌بی و فارسی بنووسی.

مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) خو‌بشی رای وایه: [له‌گه‌ل ئەمه‌شا وشه‌ی کوردی په‌تی،

ته‌عبیری جوان و تازه‌شی خستوو‌ته‌ پال وشه‌ بیگانه‌کان وه‌ به‌م جوژه شیوه‌یه‌کی دلگیر و ئاهه‌نگیکی مۆسیقی شیرینی لی په‌یا کردوون) هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی (تۆفییق فیکره‌ت) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یناوه و شیخ نووریش وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه، ناکری سیفه‌تی لاساییکردنه‌وه‌ بده‌ینه‌ پال شیخ نووری، چونکه‌ به‌ته‌نیا (تۆفییق فیکره‌ت) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یناوه، ئەمه‌ سیمایه‌کی زه‌قی شیعری سه‌رحه‌می شاعیره کلاسیکیه‌کانه، که‌ له‌ شیعری شیخ نووری-دا به‌ره‌و که‌م بوونه‌وه‌ چوه‌ه. نازانم مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) له‌ ناو ئەو هه‌موو شاعیره‌ تورکه‌ بۆچی ته‌نیا ناوی (تۆفییق فیکره‌ت) ی هیناوه، په‌نگه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ یی (تۆفییق فیکره‌ت) شاعیریکی خاوه‌ن شیعری نیشتمانیه‌ی و به‌رهمی شیعری زۆرتری ده‌ست مامۆستا که‌وتی. نووسینی شیعری نیشتمانی به‌س نییه، شاعیریکی یی بخریته‌ خانه‌ی (لا‌ساییکردنه‌وه‌) وه‌.

ئوه‌ی به‌وردی شیعری شیخ نووری بخوینیته‌وه، ده‌زانی شاعیریکی مولته‌زیم بووه به‌مه‌سه‌له‌ی میله‌ته‌که‌ی و زۆر وریایانه و به‌چاویکی کراوه‌وه له‌ ده‌ورپشتی خو‌ی روانیوه و له‌گه‌ل تازار و ئاواته‌کانی بووه. ئەم قسه‌یه‌شم له‌ شیعری و ژبانی رۆژانه‌ی شیخ نووری به‌دی ده‌کریت. یاخیبوونه‌که‌شی له‌ شیعری کلاسیکی هه‌ر له‌ پیتاوی ئەوه‌ بووه، شیعره‌کانی خو‌ی بکاته‌ چه‌کی خه‌بات و به‌ بزوتنه‌وه‌ی پرگاربخوازانیه‌ی میله‌ته‌که‌یه‌وه بیبه‌ستیته‌وه، تا بتوانی «ده‌س له‌ کلکی (سیمورغ) و گویتسوانه‌که‌ی شاری جابلقا» بکاته‌وه. ئەوانه‌ی به‌ئینقیلابه‌که‌ی شیخ نووری و په‌یره‌وه‌کانی دل‌یان دانه‌مرکایه‌وه، ئەوانه له‌ ئامانجی تازه‌بوونه‌وه‌ نه‌گه‌یشتوون، شیخ نووری پایه‌ و شوینتیکی دیاری هه‌یه له‌وه‌ی توانی شیعری و خه‌بات له‌ یه‌کتر جیا نه‌کاته‌وه، په‌نگه‌ ئەمه‌ش بۆ خو‌ی هۆبه‌ک یی له‌ هۆبه‌کانی کزکردنی گیانی داهیتان له‌ لای که‌ به‌شیکی زۆری له‌ شیعره‌کانی بۆ (په‌پولاندن و وریاکردنه‌وه) ته‌رخان کردووه، ئەگینا ده‌یتوانی زۆر شیعری دیکه‌ی وه‌ک (په‌پوله‌) و (ژبانی ئاده‌میزاد) بنووسی. که‌واته شیخ نووری کاریکی خراپی نه‌کردووه که‌ [چاوی به‌ ده‌وری خو‌یا گیتراوه و شیعری شاعیره‌ گه‌وره‌کانی تورکی ده‌وری ژبانه‌وه و ئینقیلابی (عثمانی) به‌وردی خویندوو‌ته‌وه‌ وه‌ باش سه‌رنجی داوه‌ته‌ مه‌غز و شیوازی ئەده‌بی تازه‌ وه‌بی ئەوه‌ی ئەبله‌ق و حه‌په‌ساو دامینتی دویان که‌وتوووه].

که‌ شیخ نووری له‌ سالانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) دا تازه‌بوونه‌وه‌ی به‌ریا کردی و بووی به‌زه‌عیمی ئینقیلابی شیعری تازه، ئەوه‌ بیگومان یان تازه‌کردنه‌وه‌که‌ی شیخ نووری له‌ ده‌ سه‌له‌دا پتوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری تورکیه‌وه‌ نییه، یان ده‌بی له‌ پاش

(به‌خشین و وه‌رگرتن) تیگه‌یشتنیکی شارستانی ئەم شاعیره‌یه، له تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری کوردیدا!

* کاک ئیبراهیم باجه‌لان له وتاریکدا که بۆ یادی شیخ نووری تهرخان کردبوو نووسیویه‌تی: [عه‌قلی ئاده‌میزاد به هیز و توانای خۆی ده‌توانی، به‌بێ پشت به‌ساق به‌هیچ یارمه‌تییه‌ک له هیزه‌کانی ئەودیه‌و سروشته‌وه، له‌و سستمه‌تییه‌گا که گیتی له‌سه‌ر ده‌روات] (٥١) بیگومان مامۆستای ناوبراو کاریکی چاکی کردوه، یادی ئەم شاعیره‌مانی کردوه‌ته‌وه، زۆریه‌ی رایه‌کانی له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرینه‌وه که شیخ نووری شاعیریکی بووه بپروا و متمانه‌ی به‌ پاشه‌رۆژی رووناکی گه‌له‌که‌ی هه‌بووه، بپرواشی به‌وه‌ بووه که ئاده‌میزاد ده‌توانی به‌ عه‌قلی خۆی هه‌موو ئامانجیک به‌ییتیه‌ دی، به‌لام که ده‌لتی: [به‌بێ پشت به‌ساق به‌هیزه‌کانی ئەودیه‌و سروشته‌وه] ئەمه‌یان رایه‌که‌ له‌ راستی به‌دوووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی شیخ نووری شاعیریکی ئیماندار بووه به‌ هیزه‌کانی ئەودیه‌و سروشت و به‌ تاک و ته‌نیایی خوا. ئەوه‌تا دکتۆر مارف خه‌زنه‌داریش پالپشتی ئەم رایه‌م ده‌کات و ده‌لتی: [ئه‌و - واته شیخ نووری - له‌و بپروایه‌ دابوو که هه‌موو ئەو شتانه‌ی له‌و زه‌وییه‌ دان له‌ کاری ئاسمانه‌] (٥٢) وه‌نه‌بێ بپروا بوونی شیخ نووری له‌ نرخی شیعره‌کانی که‌م بکاته‌وه، یان له‌و خه‌بات و پۆله‌ی که‌م بکاته‌وه که شیخ نووری به‌ئه‌نجامی گه‌یاندووه، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌شدا ته‌نیا مه‌به‌ستم وردی را ده‌رپینه و هیچی تر.

(٥١) جریده‌ العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ کانون الاول ١٩٨٣، (١٨) ربيع الاول ١٤٠٤هـ.

[نوري الشيخ صالح شاعراً وصحفيًا] بقلم: إبراهيم باجلان.

(٥٢) الثقافة الجديدة، العدد (٩) ١٩٦٩، «الأبجاء الرومنطيقی فی الادب الكردي»، د. معروف خزندار.

(١٩٣٠) یه‌وه شیخ نووری تا ماوه‌یه‌ک شان به‌شانی مامۆستا - گۆران - پۆیشتی، چونکه ده‌لتین شیعری راسته‌قینه‌ی گۆران له‌ دوا‌ی سییه‌کانه‌وه ده‌ستی پیکردوه‌وه، مامۆستا (گۆران) یش ده‌لتی: (به‌یه‌که‌وه ئەمانه‌وانییه‌ یه‌ک کلاورۆژنه). لپه‌ده‌ا نه‌گه‌ر پوانین بۆ ئەو کلاورۆژنه‌یه [که‌ خویندنه‌وه‌ی ئەده‌بی تورکی. یه‌ بکری به‌ لاساییکردنه‌وه‌ و وا له‌ قه‌له‌م بدری، ئەوه‌ مانای وایه‌ مامۆستا (گۆران) یش ده‌که‌وێته‌ خانه‌ی لاساییکردنه‌وه‌وه‌! دوا‌ش‌ت که‌ کۆتایی پێ به‌ینم هه‌ر قسه‌که‌ی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) یه‌ که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می کتیه‌که‌یدا نووسیویه‌تی دوا‌ی هینانه‌وه‌ی دوو به‌یته‌ شیعری (پیره‌مێرد)، که‌ ده‌لتی: [ئه‌م دوو به‌یته‌ی پیره‌مێرد نه‌گه‌ر سه‌رنجی بدریتی هه‌موو له‌و سه‌نعه‌ته‌ وردانه‌ی ئەده‌به‌، که‌ به‌تایه‌تی له‌ شیعری ئەوا ئەبیرن، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ گه‌واهیکی به‌هیزه‌ بۆ شاعیری شیخ نووری و پله‌ی ئەده‌بی له‌ چاو پیره‌مێردا که‌ به‌راستی یه‌کیک بوو له‌ مامۆستا به‌رزه‌کانی شیعرو ئەده‌ب].

* د. کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر له‌ سه‌ره‌نجامه‌ گشتییه‌کانی نووسیینه‌که‌یدا ده‌گاته‌ ئەو رایه‌: [شیخ نووری شیخ صالح که‌ به‌ سه‌رۆکی رییازی تازه‌کردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی ناسراوه له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی بیگانه‌ به‌گشتی و تورکی به‌تایه‌تی که‌ره‌سه‌ی به‌ریاکردنی بزوتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ نه‌هیناوه، به‌لکو هۆشیارانه‌ هه‌ستی به‌ مۆری لاساییکردنه‌وه‌ له‌ هۆنراوه‌ی دیرینی کوردیدا کردوه و ئاگای له‌ هۆیه‌کانی بووه و پێگای تازه‌کردنه‌وه‌ی زانیوه و مه‌به‌ستی هونه‌ری و ناوه‌رۆکی له‌م تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ ده‌ستنیشان کردوه و ئەمجا بپاری بزوتنه‌وه‌که‌ی داوه‌] (٥٠) راسته‌ وه‌ک دکتۆر به‌سیر بۆی چوه‌ شیخ نووری (هۆشیارانه هه‌ستی به‌ مۆری لاساییکردنه‌وه‌ له‌ هۆنراوه‌ی دیرینی کوردیدا کردوه)، به‌لام وه‌ک که‌سێکی هۆشیاری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆشی ئاگاداری تاقیکردنه‌وه‌ی میله‌تان بووه و خۆشی دانی به‌و حه‌قیقه‌ته‌دا ناوه، ئەمه‌ش وه‌نه‌بێ له‌ نرخ و به‌های کاره‌که‌ی شیخ نووری که‌م کردیته‌وه‌ له‌ به‌ریاکردنی ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌دا که‌ ته‌واو هه‌لومه‌رجه‌کانی بۆ هاتبووه‌ دی و چاوه‌روانی یه‌کیک بوو راییگه‌یه‌نی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به‌کارتیکردنی ئەده‌بی گه‌لانی دیکه‌ش سه‌رچاوه‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ هیناب، هه‌مدیسان کاریکی خرابی نه‌کردوه و یه‌کیک تۆزی له‌ ئەده‌بی به‌راوردکاریدا شاره‌زایی هه‌بێ، ئەوه‌ به‌عه‌یب نازانی. ئەوه‌نده‌ی مه‌سه‌له‌ی

(٥٠) شیخ نووری شیخ صالح له‌ کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی ویژه‌یی و ره‌خنه‌سازیدا، دکتۆر کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر، ١٩٨٠، له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد - ده‌سته‌ی کورد - ٨٤ل.

شیخ نووری له کۆری رۆژنامه نووسی کوردیدا

له پاش سه رنه كه وتنی شوپشه كه ی شیخ عوبه يدوللای نه هری كه له دژی دهوله تی عوسمانی سالی (۱۸۸۱) بهر پای کرد، گه لی كوردمان بۆی به ده ركه وت به ته نیا خه باتی چه كدارانه ناتوانی كورد به مافه ره واكانی خۆی بگه به نئ، بۆیه پیاوه سیاسی و هۆشیاره كانی كه وتنه خۆیان بۆ دامه زرانندی كۆمه لئ (كۆمه له ی نهینی و ئاشكرا) تا بتوانن هۆشیاره نه ته وایه تی له ناویاندا بلاو بگه نه وه، له و پێودانگه وه ههستیان به پیتویستی ده رکردنی گۆشار و رۆژنامه کرد، مێژوونووسان و رۆژهه لاتنسه كانی، له وانه (م. س. لازاریف)، ماوه ی نیوان (۱۸۹۰ - ۱۹۱۰) به ماوه ی تیکۆشانی پیتشكه وتوو داده نین.

موونه وه رانی كورد له كۆتایی سه ده ی نۆزده م و سه ره تایی سه ده ی بیسته مدا وشه یان کرده چه کیتی برنده و کوشنده دژی ئەوانه ی دژ به ئازادی و سه ره خۆبی ئەو میلله ته بوون. بۆ یه كه م جار رووناكبیان له ئەفسه ران و قوتابیان و مامۆستایان و ئەدیبان له شاری ئەسته مبول كۆبوونه وه تا به هه موو دنیای رابگه یه نن كورد، میلله تیکی به شخوراوه و مافی ره وای خۆیان گه ره كه، له وئ گیروگرفته كانی خۆیان خسته به رده م بێگانه كان، چونكه ئەسته مبول پایته ختی ده وله تی عوسمانی بوو، هه ره ها شوپتیکی ستراتیژی بوو له نیوان ئاسیا و ئەوروپا، هه ره له و كاته دا قوتابخانه یه کی كوردی به ناوی (چه مبه رلی تاش) كرایه وه كه كرایه شوپتی بلاو كرده وه ی هۆشیاره نه ته وایه تی، زۆر له كورده كان له هه موو لایه كه وه روویان ده كرده ئەو قوتابخانه یه و سوودیان له بیرورایه نه ته وه یی و نیشتمانییه كانی (خه لیل خه یالی) به رپه به ری قوتابخانه كه وه رده گرت، له دواییشدا ناوبراو به ردی بناغه ی كۆمه لی (هیتی) دانا. پیتویسته ئەوه ش له یاد نه كه یین كه شاری (قاهیره) دووه م مه لبه ندی خه بات بوو، ئەوه ش له به رته وه ی بووبوه شوپتی دوورخراوه كان و ئەوانه ی له ده ست جه ور و سه م عوسمانییه كان روویان ده كرده ئەوئ، به تاییه تی بنه ماله ی (به درخان)، كه چنگ به چنگ و رووبه رووی عوسمانییه كان ده وه ستان و به وپه ری بوپری و ئازایه تییه وه له روویان هه لگه رانه وه. شاری (قاهیره) جیگای چالاکی رامیاری بوو، هه ره ها بواریکی فراوانی هه بوو بۆ ده رپینی سه ره به ست و ئازاد، به م شیوه به رۆشنییر و دلسۆزه كانی كورد ده ستیان کرد به بلاو كرده وه ی بیروباوه ری

جیا بوونه وه ی كورد و رزگارکردنی له ده ست سه مكاران.

بێگومان مێژووی رۆژنامه نووسی كوردی، به شپکی دانه پراوه له مێژووی بزوتنه وه ی سیاسی. هه ر كاتیک هۆشیاره نیشتمانی و سیاسی رزگاربخوازه پهره ی سه ند، پیتویسته ئەو هۆشیاریه لایه نی رۆشنییری و فیکری ئەو میلله ته ش بگرتیه وه. سه رکرده سیاسییه هۆشیاره کانی پیتویسته به دوا ی ئەو هۆیاندا بگه رین، كه بتوانن به هۆیانوه هۆشیاره بگه یه ننه زۆریه ی زۆری جه ماوه ر. سه رکرده یه تی هۆشیاریه كه ی چه نده کی قوول و گه وره و پیتگه یشتوو و به ربالو بی، ئەگه ره جه ماوه ر ساده و ساویلکه بن ناتوانن رۆلی خۆیان بیین و به چه کی هۆشیاره داکۆکی له مافه كانی خۆیان بگه ن، سه رکرده کانی ناتوانن ئاوات و ئامانجه كانی جه ماوه ر بیینه دی. سه رکرده كانی بزوتنه وه ی رزگاربخوازه ی كوردیش، هه ره زوو هه ستیان به و لایه نه کرد و له و راستییه تیگه یشتن كه رۆژنامه چ رۆلیکی کاریگه ری له بلاو كرده وه ی هۆشیاره ی بیروباوه ردا هه یه، بۆیه كه وتنه بلاو كرده وه ی رۆژنامه له هه ره شوپتیکی رپیان به مه دایی.

گه شه کردنی ره وتی رۆژنامه نووسی كوردی، له گه ل پیتشكه وتنی هه ستی نه ته وایه تی و بزوتنه وه ی رزگاربخوازه ی گه لی كورد كه وته گه شه کردن، بۆیه هه ره له سه ره تاوه له گه ل بزوتنه وه ی رزگاربخوازه دا شان به شانی یه كتر سنگیان بۆ پیتشه وه کوتاوه و هه ره ئەو كاته خه باتی وشه و خه باتی سیاسی نه ته وه ی كورد یه کیان گرتوه. هه ره كاتی بزوتنه وه ی رزگاربخوازه ی گه لی كورد دوو چاری داپلۆسین و سه رکو تانه وه بووی، به هه مان شپوه باری رۆژنامه نووسی شتی تووشی سه رکو تکردن و كزی هاتوه. واته گه شه کردن و بوو ژانه وه ی رۆژنامه نووسی كوردی له و سه رده مه دا پیتوه ندییه کی توندوتۆلی به هه لگشان و داكشانی باره سیاسییه كه ی كورده وه بووه، چونكه پیتوه ندییه کی كار له یه ك كرا و تیکه ل به یه كتری بوو.

هه ره له و كاتانه دا جاری وا رپیکه وتوه داگی ركه ران و ده ستدریژكاران باری رۆژنامه نووسی كوردیان به دیوه كه ی دیکه دا خستوه. پاش سه رکو تکردنی میلله ته كه، ده ستیان به سه ر رۆژنامه داگرتوه و بۆ به رزه وه ندی خۆیان به كاریان هیناوه و كرده و یانه ته هۆیه ك بۆ پرپاگه نده ی نه خشه و پیلانه كانیان، ئەوه ش به روونی ئەوه مان بۆ ده رده خات كه رۆژنامه نووسی كوردی و مێژووه دژواره ی پیتوه ندییه کی به هیتی به سه رجه می بزوتنه وه ی نیشتمانییه وه هه یه، ئەوه بوو له (۲۲) ی گه لا ویتی سالی (۱۹۰۸) به ئاشكرا کردنی

دهستووری عوسمانی (مهشروئیهت)، بوو بههلهکوت و دهرهفلهتیکی لهبار بو هاندانی رۆشنبیری کورد تا دهست بکهن به بلاوکردنهوهی بیروباوهیری جیابونهوهی کوردستان و رزگارکردنی گهلی کورد. بهسههرکهوتنی شوێنی (۱۹۰۸) و جاریدانی دهستوور، بزووتنهوهی کورد بووژایهوه و بو بهکهم جار چند کۆمهله و دهزگایهکی رووناکبیری و سیاسی بهخۆبهوه بینی، ئەو رووداوه بووه هۆی دهرکردنی چند رۆژنامه و گوڤاریکی وهک رۆژنامهی (کورد) و (کوردستان) و دواتر (رۆژی کورد) و (یهکبوون). ئەم کۆمهلهیه بهکهم کۆمهلهی سیاسی کورد بوو لهو سالهدا له نهسته مبول بهناوی (جهمعیهتی تهعاون و تهرهقی کوردی) یهوه پیکهپینرا. دامهزراندنی ئەم کۆمهلهیه بو هیممهتی جوامیرانهی ئەم زاتانه دهگه پێتهوه: (عهبدولقادر شه مزینی و ئەمین عالی بهدرخان و داماد ئەحمده و ذوالکفل پاشا و جهنه پال شریف پاشا و چهندان ئەفسهر و رۆشنبیر و قوتابی زانستگهکان). ئینجا کۆمهلهی (هێقی) له سالی (۱۹۱۲) به شێوهیهکی ئاشکرا له لایه قوتابیه دلسوژهکانییهوه پیکهپینرا، له دواییشدا جگه له قوتابیان، ئەفسهر و رۆشنبیران و کاسبکارانیش چوونه پال ئەو کۆمهلهیهوه و گوڤاری (رۆژی کورد) یان دهرکرد، پاشان ناوهکهی بوو به (هتاوی کورد).

شاری سلیمانیس تهنیا له روهی بزوتنهوهی سیاسییهوه دلی زیندووی کوردستان نه بووه، بهلهکه مهله ندی بزوتنهوهی رۆشنبیری و شارستانیش بوو، سههرتهای رۆژنامه نووسی راسته قینهی به کارتیکردنی ئەو میژووهر پر له شکۆبهی بهههول و تهقهلالی گهلی رابه و مامۆستای ئەو مهیدانه دروست کرا، که ئەوانیش بریتی بوون له پیاوی سیاسی و رووناکبیر و موونهوهری ئەو سههردهمه. کاتی عیراق له ژێر دهسهلاتی عوسمانی چووه دهرهوه و ئینگلیز له سالی (۱۹۱۷) هوه دهسهلاتیان بهسه ریدا کیشا، له بهغدا له سالی (۱۹۱۸) رۆژنامهی (تیگه یهشتنی راستی) یان دهرکرد، کاتی (میجهر سۆن) یان نارده سلیمانی و بوو به حاکمی سیاسی ئەو شاره (سۆن توانی به شتیکی کاربگه له رووناکبیرانی سلیمانی له خۆی کۆ بکاتهوه، لهوانه ئەفسه رهکانی جارانی سوپای عوسمانی، ئەمهش به ڕیتیگای دامهزراندنیان له هه ندی پله و پایهی ناسکی میری و دروستکردنی که شوهه وایهکی رۆشنبیری ئەوتو که لهوه پیش شارهکه بهخۆبهوه نه دیبوو)، دیسانهوه "میجهر سۆن که شوهه وایهکی رۆشنبیری گورجوگۆلی له سلیمانی دروست کرد، له رۆژانی فه رمانه وایی خۆی بهسه ره ئەو شارهدا، به تاییهتی بههۆی رۆژنامهی (پیشکهوتن) هوه که به زمانی کوردی ده ری ده کرد و ژمارهیهکی به ده رهوه بووی شاعیران و

نوسه رانی لی کۆ کردهوه، لهوانه (نووری شیخ صالح) و (جهمال عیرفان) و (عهلی کهمال باپیر) و کهسانی دیکه. ئینگلیزهکان له نیسانی (۱۹۲۰) هوه هتا (۱۹۲۲) رۆژنامهی (پیشکهوتن) یان له سلیمانی دهرکرد، دواي ئەمیش له سالی (۱۹۲۴) رۆژنامهی (ژيانهوه) یان دهرکرد، که ئەو دوو رۆژنامهیه، زمانی حالی خۆیان بوون و بهسه ربه رشتی ئەوان دهرده چوون و زۆرتر ته رخان کرابوون بو پروپاگهندهی نه خشه و پیلانه نه گریسه کانی خۆیان، نه گهرچی له پال ئەوه شه وه بایه خی به لایه نی ئەدهی و رۆشنبیری ده دا و کۆمهلهی شاعیر و رۆشنبیر بو رۆژنامه که یان ده نووسی.

د. کهمال مه زه ره ئەحمده دهربارهی ئەو رۆژنامهیه نووسیویهتی: "سۆن هه زی ده کرد زمانی کوردی پیشکه وئ و بیته زمانی نووسین، بو جیبه جیکردنی ئەم نیازهی په نای برده بهر گه له کاری به نه نجام. ههر که بووه حاکمی سیاسی سلیمانی، کوردیی کرده زمانی خویندن و نووسین و په یوهندی نیوان دهزگایانی میری. به خیرایی کتیبی - ئەلهفبای کوردی - چاپ کرد و خۆی بهسه ره فیرگهکاندا ده گه را و زۆر گهرم مامۆستا و شاگردانی ئەو قوتابخانانهی بو به کارهیتانی زمانی کوردی هان ده دا. جگه لهوه سۆن کهوته هاندانی نووسهر و شاعیرانی کورد، بو ئەوهی زیاتر په تیبی بنووسن. بو ئەم مه بهستهی پیشکه و تیبکی ریکخت و نووسینیکی زه کیی ساییی کرده دوهم له گه له ئەوهش که له تاریکبینی و وره بهردان و «گه ران به دواي عیزرائیل» به ولاره هیچی تری تیدا نییه، به لام هه مووی له بهرگیکی ساکاری په تیدا پیشکهش کراوه و میجهر سۆنیش عه ودال و کورزای ئەوه بوو. ههر لهو پیشکه و تهنه دا شیعرتیکی شیخ نووری شیخ صالحی کردۆته یه کهم که قهت ناچیتته ناو دهفته ری به ره مه به هیزه کانی ئەو شاعیره وه، به لام بو سۆن ئەوه زۆر بوو که شیخ نووری به کوردییه کی په تی خه لکی هان ده دا بو بایه خدان به کشتوکال، ههر بهو جوهرش سۆن شیخ نووری و جهمال عیرفانی هان ده دا له سه ره لۆکه و تووتن و ئەو بابه تانه بنووسن، شیخ مهحمودی نه میریش یه کییک بوو لهو سه ره کرده هۆشیارانهی زوو ده رکی به پیتوبیستی رۆژنامه یه ک کردبوو، تا رۆلی خۆی ببینتی و نه رکه کانی قوئاغ راپه ییتنی، چونکه ئەویش زانیبووی خه باتی چه کدارانه بهس نییه بو ئەوهی کورد به مافه ره وایه کانی خۆی بگات، نه گه ره هاتوو ئەو لایه نه گرنگه ی خه باتی فه رامۆش کرد، بو به وهک هه موو سه ره کرده یه کی گه لانی ژێر ده سته که له په یامی خۆیان تیگه یشتن، ئەم دوو خه باته یان له بهرچاو گرت و له یه ک رووباردا یه کیان گرتوه.

له پاش دروستبوونی (جهمعیهتی کوردستان) له (۲۱) ی تمموزی سالی (۱۹۲۲) و

له پاش دهنگدان بۆ ههلبژاردنی دهستهی کارگێری ئهو جهمعیه ته، له مزگهوتی (سهید حهسهنی موفتی) له گهرهکی سابوونکهران له سلیمانی دهست کرا به دهنگدان، دوای خۆبندنهوهی و تاریکی پر له که فوکول له لایهن حاجی مستهفا پاشای یامولکی (*)، که کهوته دوای نوژی جومعهوه، ههر لهو مزگهوتهدا به شپوهیهکی نهینی دهنگدان کرا بۆ ههلبژاردنی دهستهی دامهزێنهری ئهو جهمعیه ته، که (حاجی مستهفا یامولکی) به سهروکی ئهو جهمعیه ته ههلبژێردرا. دوای ئهوهی دهستهی دامهزێنهران له مالی (حاجی مستهفا) کوپونهوه، برباریان دا پوژنامهیهک به کوردی و تورکی دهریکه و ناوی بنین (بانگی کوردستان). مستهفا پاشا کرایه خاوهنی ئیمتیاز و به پتوه بهری لێپرسراوی پوژنامهکه، که ژماره یهکهمی له (۲) ی ئابی (۱۹۲۲) دا دهرچوو. دروشمی پوژنامهکه پیشخستنی گهل و په ره پیدانی ولات بوو. وهک پوژنامهکه نووسیه تی (عیلمی، ئیجتیماعی، ئهدهبی، غهزه تهیهکی حور و سه ره به ست و میللییه) به ههفتهی جارێک دهردهچوو. (شیخ نووری) شان به شانی (عهلی که مال باپیر) موحه ریری به شه کوردی و فارسییه که ی ئهو پوژنامهیه بوو.

کاتی ئهو پوژنامهیه دهردهچوو، ئینگلیزهکان به ته وای دهستیان به سه ر شاری سلیمانیدا گرتبوو، بۆیه له سه ر پوژنامهکه نه نو سه راه پوژنامهیه کی (سیاسی)یه، ههر لهو کاتهی پوژنامهی (بانگی کوردستان) دهردهچوو، شیخ مه حمود له ئاوارهیی هیندستان بوو، میژوو نووسان رایان وایه که وتارهکانی ئهو پوژنامهیه بووه هۆی گه رانه وهی شیخ مه حمود له ئاوارهیی. شیخ نووری تا دهرچوونی ژماره (۱۳) لهو پوژنامهیه دا کاری کردوو، سه ره تای سالی ۱۹۲۶ مستهفا پاشا له به غدا سی ژماره ی تری لێ دهرکردوو که ژماره (۱-۱۴) و (۲-۱۴) و (۳-۱۴)ن، ئه وه جگه له وهی ژماره (۱۴) ی ههر له سلیمانی، دوای گرتنه وهی شاری سلیمانی بووه و به هه تیوی دهرچوو، که تیایدا زۆر باسی شیخ مه حمود و ده سه لاته که ی کراوه. له شوینی (شیخ نووری و عه لی که مال و په فیق حیلمی، مستهفا شه وقی) کراوه به موحه ریر و (که ریم پۆسته م) یش کراوه به به رپتوه به ری ئیداره. دووه م پوژنامه شه له پاش پوژنامه ی (پیشکه وتن) که له شاری سلیمانیدا دهرچوو بۆ. له م

(*) حاجی مستهفا یامولکی: له سالی (۱۸۶۶) له شاری سلیمانی له دایک بووه. سه ره تای له سلیمانی ته و او کردوو. ئاماده یی عه سه کهری له به غدا خۆبندوو، ئینجا بۆ خۆبندن چوو ته ئه ستانه و دوای ته و او بوونی له (۱۳۰۴هـ) کراوه به سه روکی روکنی حه ربی و له وه زاره تی جهنگ دامه زراوه. له (۲۵) ی کانوونی دووه می سالی (۱۹۳۶) له به غدا مردوو و ته رمه که بیان هینا وه ته وه سلیمانی.

شیخ نووری شیخ سالح له سه رده می حوکه داریتی شیخ مه حمودی
حه فید له شاری سلیمانی

رۆژنامه‌یه‌دا شیخ نووری، وتاره‌کانی تهرخان کردوو به‌گره‌بکردن له مافی میلله‌ته‌که‌ی. به‌خه‌باتی وشه له راپه‌رپین و ورباکردنه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی به‌شداری کردوو. له لایه‌ک هه‌ولتی ده‌دا بزوتنه‌وه‌یه‌کی رۆژنابیری به‌ریا بێ، تا له‌گه‌ل باروودۆخی ئەو کاته بگۆنچێ، له لایه‌کی تریشه‌وه به‌هۆی رۆژنامه‌وه که راسته‌وخۆتر له‌گه‌ل جه‌ماوهر پێوه‌ندیان هه‌یه، هه‌ندی ب‌اس و خواسی گ‌رنگیان بۆ پروون بکاته‌وه و تاووتوو بکات و به‌ پروونی و ساکاری بیخاته به‌رده‌ستیان.

شیخ نووری له وتاره‌کانیدا بایه‌خی به‌زۆر لایه‌نی جو‌راوجۆر داوه و ه‌ک: (ئه‌ده‌ب، سیاسه‌ت، می‌ژوو، زمان، ئابووری) و هه‌موو ئەو لایه‌نانه‌ی به‌سه‌ر کردوو‌ته‌وه، هه‌روه‌ها له سه‌رده‌می ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی (پێشک‌ه‌وتن) و (ژیا‌نه‌وه) و (ژیان) دا زۆر وتاری به‌نرخ‌ی نووسیوه، ده‌توانی س‌اتوسه‌واکردنی شیخ نووری له‌گه‌ل ئەو رۆژنامه‌ن به‌سه‌ره‌تای دروستبوونی کاری رۆژنامه‌نووسی له لای شیخ نووری دابنیتین. له رۆژنامه‌ی (بانگی کوردستان) دا شیخ نووری بایه‌خێکی زۆری به‌مه‌سه‌له‌ی خویندن و بلا‌وکردنه‌وه‌ی زانست و زانیاری داوه، هه‌روه‌ک چۆن به‌هه‌له‌به‌ست (نظم) ئەم لایه‌نه‌ی فه‌رامۆش نه‌کردوو.

له ژماره (٣) ی رۆژنامه‌ی (بانگی کوردستان)، (٢١) ی ئاغ‌ستۆسی ١٩٢٢، ده‌رباره‌ی گ‌رنگی چاپخانه له پێش‌خستنی میلله‌تی کورد داوه و ده‌لێ: «ماکینه‌ی چاپ به‌کێکه له نیشانه‌ی ته‌ره‌قیاتی میلله‌ت. قه‌ومێ، میلله‌تی، که واسیته‌یه‌کی ئینتیشاری فیکر و ئیله‌مامی مه‌رامی نه‌بێ، ئەو فیکره، ئەو غایه‌یه بێ ئەوه‌ی بگاته‌ گوتیه‌ک یا گوێگرێک، بێ ته‌ئسیر و عه‌قیم ئەمینیته‌وه، به‌لام هه‌ر میلله‌تی ساحیبی مه‌ته‌به‌ع، مالیکی غه‌زه‌ته‌یه‌کی میللی خۆی بێ بۆ ته‌ره‌قی و ته‌عالی، میلله‌ته‌کی هه‌ر غایه و ئەمه‌لیک ته‌عقیب بکا ئەتوانی به‌ده‌نگی به‌رز و بل‌ند بیگه‌یه‌نیته‌ گوتی ئەو که‌سانه‌ی که گوێگر و خادیمی مه‌عاریف و میلله‌تن. ئینجا ده‌لێ: «ماکینه‌ی چاپ بۆ هه‌موو ئامالێکی میللی، ئیجتیماعی، ئیقتیسادی جارده‌ریکی داخیلی و خارجییه و بۆ ته‌وحیدی ئەفکار و حسییاتی قه‌وم، عامیل و واسیته‌یه‌کی زۆر موئه‌سه‌یره. جگه له‌مانه‌ش، ئاسار و ئەده‌بیاتی ئەو قه‌ومه‌ی پێ له چاپ ئەدری که ئەمه‌ش موخافیزی عیلم و ئەده‌بیاتی ئەو قه‌ومه‌یه..» شیخ نووری له‌م وتاره‌دا گ‌رنگی ماکینه‌ی چاپ ده‌رده‌خات و رۆلی له دروستکردنی شارستانیته‌ت و هه‌روه‌ها باسی پاراستنی ئەو پاشماوانه ده‌کات که بنه‌مای نه‌ته‌وه‌که‌ن و مایه‌ی بوون و مانه‌وه‌یه‌تی. له پاش ئەوه‌ی له گ‌رنگی چاپ و ماکینه‌ی چاپ ده‌کوڵیته‌وه، ئینجا پێش‌نیار ده‌کات و ده‌لێ: «ئهم‌جا بۆ ئەوه‌ی ئیبه‌شه ئەم

ئاساره نه‌فیسانه و ئەم ئەده‌بیاته به‌قیمه‌ته‌مان له کیس نه‌چی و به‌رووری زه‌مان نه‌فه‌وتی، لازمه له ته‌ره‌ف غیره‌تمه‌ندانی موخته‌ره‌می وه‌ته‌نه‌وه بۆ هینان و کرینی ماکینه‌یه‌کی چاپ قسوور نه‌کری. له حه‌مییه‌تمه‌ندانی ئەهالی موخته‌ره‌می کوردستان وا ئومید ده‌که‌م به‌ناوی مه‌نه‌فه‌عه‌تی میلله‌ته‌وه هیمه‌ت بۆ هینانی ئەم ماکینه‌یه بکری؟ ئەمه‌ش ته‌کلیفیکی ئەوه‌نده گ‌ران نییه که له هه‌موو که‌س هه‌له‌نه‌ستی. به‌نده بۆ ئەم ئیسه‌ خیره ده‌لاله‌ت و ته‌شه‌بووس ئەکه‌م هه‌ر که‌س به‌قه‌ده‌ر ئیقتیدار و هیمه‌تی خۆی موعاوه‌نه‌ت به‌رموون به‌ناوی میللیه‌ت و کوردیبه‌ته‌وه ئیستیرحام ئەکه‌م». هه‌ر له‌و رۆژنامه‌یه‌دا ده‌رباره‌ی «هه‌لوێست» رای خۆی ده‌رپه‌وه که له ژماره (٨) ی (٢٩) ی ئەیلوول ١٩٢٢ دا بلا‌و‌کراوه‌ته‌وه و نووسیویه‌تی: (هه‌رچه‌ند ورد ئەمه‌وه و تی ئەفکر، گوێ ئەگرم، نه ئەبینم، نه ئەبیه‌م شه‌خسی چ جاهل و چ عالم به‌حسییاتیکی مه‌تینی میللی مه‌ته‌حه‌سس بێ. فه‌ره‌زن بشی سه‌به‌بی بووه‌ی که ئەم حسییاته ئەساسیکی مه‌حه‌کم، رسوخ‌یکی مه‌تینی نییه، به‌جو‌زئی ئینقلابیکی مووه‌قه‌تی مه‌عکوسه‌ن مووبه‌ده‌ل ئەبێ. (ته‌به‌قه‌ی عه‌وام) مه‌علوومه که ئەم ته‌به‌قه‌یه هه‌موو وه‌قت و زه‌مانی تاییعی جه‌ره‌بانیکی ته‌بیعی، یه‌عنی حکومه‌تیکی به‌شیدده‌ت بووبی، بۆ ئەوه‌ی که ئەشقی و دز و جه‌رده زه‌ریه‌ی له که‌سایه‌تیان نه‌دا له سو‌رته‌ت دائیمنه‌ن دو‌عی مووه‌فه‌قیبه‌تی ئەو حکومه‌ته‌ی کراوه. له عه‌ینی سا‌لدا ئەگه‌ر ئەو حکومه‌ته ته‌وری موقابیل به‌خاریج نفووزی ته‌نزیل کردبێ، ئەو وه‌قته غه‌یبه‌تی حکومه‌ت و دو‌عی مووه‌فه‌قیبه‌تی ئەو که‌سه کراوه که کاروانی تا سه‌لاحیه ره‌وانه کردوو، ئەمانه حه‌قیانه.

(ته‌به‌قه‌ی موونه‌وه‌ر) بۆ ئەم ته‌به‌قه‌یه زۆر ته‌عه‌جوب ئەکه‌م که هه‌ر یه‌کی به‌نسبه‌ت خۆیه‌وه و که‌م و زۆر له پینچ سا‌له‌وه هه‌تا ده‌ دوانزه سا‌له له عیلمیه، حه‌رییه، له حقوق، ته‌حسیلیان دیوه له ته‌شکیلاتی حکومه‌ت باخه‌به‌ر و به‌حسییاتی میللییه موته‌حه‌سس و ده‌ماغیکی موساعید و ته‌ریبه دیده‌یان بۆ موخاکه‌ماتی سیاسی، ئیقتیسادی و وه‌زعییه‌تی عه‌سه‌کری هه‌ر حکومه‌تی هه‌یه، له‌گه‌ل ئەمه‌شا فیکری که ئەمرۆ بۆ خۆیان قه‌رار ئەده‌ن، سب‌حه‌ینێ له بیریان ئەچیته‌وه، هاو‌فیکریکی دو‌ینێ یان بۆ قسه‌کردن که ئەچیته ته‌نیشتییه‌وه، که ته‌ماش‌ا ئەکا فیکره‌که‌ی دو‌ینێ نه‌ماوه - گه‌زی چی و جاوی چی - فیکری ئەمرۆی له‌گه‌ل هینی دو‌ینیدا (ئاسمان و ریتسمانه) کوره‌تۆ‌کابراکه‌ی دو‌ینیت، نه‌وه‌للا و بیللا ئەو نیم، ئەم قور به‌سه‌ره‌ش هه‌لده‌ستی و ئەروا، ئەل‌یت قه‌ینا‌کا با من درۆزن بم. زۆر پیاوی وام دیوه که جاهو جه‌لالی حورمه‌ت و عیزه‌تی به‌حکومه‌تی

ئینگلیزەو بوو و هیچی تر. ئەمڕۆ لە عەلەیی ئەو لە هی یەکیتری تر و شەخسی و اشەم دیو مۆتەمادی دوشمینی حکومەتی تورک بوو، کەچی ئەمڕۆ برای هاوێشتی. ئینسانی وایشم چا و پیکەتوووە کە خادیمی میللەت بوو بۆ تەرەقی و تەعالی قەومەکە خۆی سەعی کردوو و ویستوووەتی کە قەومەکە بێ بەپیاو لە تەئربخی عەلەمدا مەوجودیەتی ئیسپات بکا، ئەویش ناشوکی نالیم ئەمڕۆ نەوێکی تر. بێجگە لەمانە قسیمی بۆ تەرەفیش لە سایە خواوە زۆرە. ئەمە زۆر عەبیە. میللەت کە ئیمە بیستوویمانە مۆتەمادی، بۆ تەرەقی و تەعالی خۆی هەر سەعی کردوو، حەزی لە مەحکوومی نەکردوو. موحاکەماتی سیاسی تەئربخ، ئەمانە زۆر چاک ئیسپات ئەکا. (اللهم اصلح أحوالنا) شیخ نووری نەخۆشییەکی دەستنیشان کردوو، ئەمڕۆکەش وەک دیاردەیک هەیه و بگرە زیاتر لە جارێ تەشەنەئە کردوو، ئەوێش مەسەلە (هەلۆتستە)، کیشەکەش دووفاقی و ئیزدیواجیەتی مۆنەووە لە هەلۆتستەکانیدا، ئەم وتارەش ئەوێندە زیندوووە دەلێی بۆ ئەمڕۆکە نووسراوە.

هەر لە ژمارە (١١)ی ئەو رۆژنامەیەدا و تارێکی بەزمانی فارسیی نووسیوە، کە ئەو کاتە زمانی رۆشنبیر و خۆتێندەوارەکان بوو، کە لە حوجرەدا فێری دەبوون. دیارە لەم وتارەیدا رووی قسەئە تەنیا لەوانەیه کە دەستەئە رۆشنبیری ئەو رۆژگارە بوون و بۆ وروژاندنی حەمیەتیان نووسیوەتی. وەک نووسەری بەشە فارسییەکەش ویستوووەتی توانایی خۆی لەو بواردەا بسەلمی. دەشێ شیخ نووری وەک لیپرسراوی دوویم لە رۆژنامەکەدا ئەو تەعلیقاتە سیاسی و کۆمەلایەتیانە بەناوی (بانگی کوردستان) نووسراوە، بەشێکی لە نووسینی ئەو بێت، کە ئەو یەکیکە لەوانەئە بایەخی بەو باس و بابەتە دەدا و لەسەر رووداوەکانی رۆژ دەوێستا و نەبێشتوووە بەسەریدا تێپەرن، بەبێ ئەوێ بەتەعلیقێک - بچووکیش بێت - بەسەریان نەکاتەو. لە یەکیک لە دەفتەرە شیعییەکانی خۆی کە رەشوووسی کۆمەلەئە شیعیی ئەون، شیخ نووری کۆمەلەئە رووداوی گرنگی جیهانی و ناوخوازی تۆمار کردوو، لەوانە:

(٢) مایس ١٩٤١، ٦ی ربيع الثاني ١٣٦٠، ئەوێل رۆژی حەری عیراق لەگەل حکومەتی بەریتانیا. ١٩٤١/٦/٢٢ ئەلمان هجومی کردە سەر رووس، ١٩٤١/١٢/٧ ژاپۆن حەری لەگەل ئەمریکا و ئینگلیزدا کرد. لە کانوونی ئەوێل و کانوونی ثانی ١٩٤٢ زۆر جەزیرەئە لە موحبیتی هادبا گرت، رۆژی ١٠/٢/١٩٤٢ سەنغافورە سقوتی کرد، رۆژی ٩/٣/١٩٤٢ جاوہ سقوتی کرد، رۆژی ١٠/٣/١٩٤٢

(رانگۆن) لەبەرەما گیرا، رۆژی ١٤/١/١٩٤٢ عەسکەری بەپەرەشووت خستە جەزیرەئە سۆمەترەووە. رۆژی ٨/٥/١٩٤٥، ئەلمان سقوتی کرد).

نووسینەوێ ئەم رووداوانە و تۆمارکردنی رۆژەکانی لەسەر ئەو دەفتەرە ئەو دەردەخات، شیخ نووری زۆر بەوردی شوین پێی رووداوەکانی جیهانی هەلگرتوووە، بێجگە لە رووداوە سیاسییەکانی لای خۆمان، کەسێکی خەریکی رووداوە سیاسییەکانیش بووبی بێگومان دەبێ لە مەسەلەئە (مێژوودا) شارەزا و وریا بێت، شیخ نووری وەک رۆشنبیری سەردەم لەم لایەنە بێ بەش نەبوو و پشتی تێ نەکردوو. ئەو لە کاتییدا ئەو رووداوانەئە لەو دەفتەرەدا تۆمار کردوو، کە پێوێندی بەکاروباری رۆژنامەنووسییەو نەماوە، کە دەبێ لە کاتی ئیشکردنی لە بواری رۆژنامەنووسیدا زۆر لەو زیاتر خۆی بۆ ئەو لایەنە تەرخان کردبێ و نەبێشتبێ هیجیانی لە دەست دەرچێ و بەرەو پیری هەوآل و رووداوە ناوخوازی و جیهانییەکانەو بچێ. ئەمەش ئەوێ دەگەیهنێ بایەخی بەخەباتی گەلان دابی و هەمووی بەیەک خەباتی نەپساوێ دانابێ، دژی داگیرکەرەن و چاوچنۆکان.

وێک وێمان ئەو نووسینانە بە گوێرەئە شتیکی تازە بابەت نەبوو، چونکە شیخ نووری پێشتر دەربارەئە (تووتن) بە سێ ژمارە لە رۆژنامەئە (پیشکەوتن) و دەربارەئە زمان و لایەنی دیکە بیروپرای لەو جۆرەئە دەربەرپووە، بەکورتییەکەئە شیخ نووری ویستوووەتی لەو سەرەتایەدا پالپشتی بزوتنەوێ (تەنوبر) بکات و لە رووی رۆشنبیریەوێ کاربگەری و جێ پەنجەئە خۆی هەبێ و بتوانێ لە شلەقاندنی گۆمی رۆشنبیری تەقلیدی و باو بەشدار بێ. ئەو بزوتنەوێ (تەنوبر)یە رەنگدانەوێ باروودوخ و ژبانی تورک بوو بەسەر رووناکبیرە رابەرەکانی کورد، لە بەرپاکردنی بزوتنەوێ رزگاریخووزانەئە شوێشگێردا. کە (لە بواری مێژوویدا ناوی دەنێن ئاوێژووونەوێ ژبانی تورکایەتی کە لەو سەردەمەدا لە لای رۆشنبیران و رابەرانی کورد، لە بزوتنەوێ رزگاریخووزانەئە شوێشگێردا، شوێشی بۆرژوائە ئوروپا هینایە پیشەوێ، بزوتنەوێ کوردیش بۆ خۆی بەشپۆیەکی جیاواز لەوان لەگەل واقیعی چەوسانەوێ نەتەوێ تیکەل بوو، بۆ کارکردن لە پیناوی هینانە کایەوێ ئەو جۆرە بیرانە لە کوردستاندا، پیش پێگەیشن و نەشونوماکردنی بنکەئە ئابووری ئەو بیرانە). لەو کاتەدا کە شیخ نووری دەستی دایە کارکردن لە بواری رۆژنامەنووسی کوردی، عیراق بەگشتی و کوردستان بەتایبەتی، بەهۆئە شالووی نارەزایی میللەت و راپەرپینەکانی دژی ئینگلیز توانیبووی تا رادەپەکی چاک ئازادی بۆ خۆی بەدەست بەینێ، بەمەش توانیان بەسەرپەستی زیاترەووە

تهعبیر له خواست و ناوات و بیروباوهری خوځیان بکهن، توورپه‌بوونی جه‌ماوهر به‌رانبه‌ر به‌داگیرکه‌رانی ولات و راپه‌رینه جه‌ماوهریبه‌کان سه‌ریان پت شوږ کردن و شیخ مه‌حموودیان له ناواریه‌ی گه‌رانده‌وه، تا توانیان حکومه‌تیکه‌ی سه‌ربه‌خوئی ته‌مه‌ن کورت بوږ خوځیان به‌سه‌رۆکایه‌تی (شیخ مه‌حموودی نه‌مر) داچه‌زرتین و نه‌وانیش له ناستی مافه‌ره‌واکانی میلله‌تی کورد زیاتر سه‌رشوږ بکهن، به‌مه‌ش ده‌رفه‌ت هاته‌پیشه‌وه و توانیان به‌کامی دلّی خوځیان له گرفته‌کانی ژبانی نه‌وه سه‌رده‌مه‌ی گه‌لی کورد بکوژنه‌وه یان وهک جه‌بار جه‌باری ده‌لتی: (بوږ به‌که‌م جار له میژووی رۆژنامه‌گه‌ری کوردی، رۆژنامه‌کامان توانیان به‌وپه‌ری ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌ستییه‌وه دوور له چاوی ره‌قیب و ده‌ستی دوژمنان له واقیعی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه‌که بکوژنه‌وه) به‌و شیوه‌یه له سه‌ره‌تای نه‌م سه‌ده‌یه‌دا، رۆژنامه‌بوو به‌چاوساگی قوئاغیکی ناسک له ژبانی میلله‌تی کورد و وهک شایه‌د به‌سه‌ر بارودوڅ و پروداوه میژووییه‌کانی نه‌و کاته‌ماوهره‌وه، که بیگومان نه‌و لاپه‌رانه‌ش ده‌کرئ بینه‌که‌سه‌به‌کی ده‌وله‌مه‌ند بوږ نه‌و میژوونووسانه‌ی قه‌له‌م له‌و قوئاغه‌ده‌خه‌نه‌کار و ناتوانن به‌هیچ شیوه‌یه‌ک پشت له‌و رۆژنامه‌نه‌بکه‌ن که خالی نین له زانیاریه‌ی گرنگی سیاسی و میژوویی و کومه‌لایه‌تی و رۆشنییری بوږ نه‌و سه‌رده‌مه‌.

وهک لای هه‌مووان ناشکرایه، له چاره‌کی یه‌که‌می نه‌م سه‌ده‌یه‌دا شیخ نووری به‌یه‌کیتک له پیتشه‌نگه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی رۆشنییری ده‌ژمیتردی، نه‌و رۆشنییری سه‌رده‌میانه‌یه‌ی نه‌و هه‌یبوو، کارتیکی وای کرد هه‌ر زوو له په‌یامی خوئی تیبگا و هۆشیارانه‌ده‌ست بداته‌خه‌باتی وشه‌و وهک رووناکبیر و موونه‌وه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌رتیک چالاکی رۆشنییری و نیشتمانی بنوینئ. وهک پیتشتیریش باسمان کرد یه‌کیتک له‌بواره‌کانی چالاکی شیخ نووری، بواری رۆژنامه‌نووسی کوردی بوو، که وهک رۆشنییریکی لیپرسراو و په‌یامدار خوئی له‌و بواره‌تاقی کرده‌وه و توانی وهک هۆبه‌کی راگه‌یاندنی راسته‌وخۆ به‌جه‌ماوهره‌وه به‌کاری به‌یتنئ. کاتئ شیخ مه‌حموودی نه‌مر له ناواریه‌یه‌یه‌کی (هیندستان) گه‌راپه‌وه، شیخ نووری وهک یه‌کیتک له رابه‌رانی رۆژنامه‌نووسی کوردی، توانایی خوئی سه‌لمانده‌بوو. ده‌بئ نه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین شیخ نووری هه‌رچه‌نده له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌یه‌کیتک له پیتشه‌نگه‌کانی بواری رۆژنامه‌نووسی داده‌نرئ، له هه‌مان کاتیشدا یه‌کیتکه له‌وانه‌ی وهک هاووله‌ رۆژنامه‌نووسه‌کانی دیکه‌ی بوږ دا‌بینکردنی نانی خوئی و منداله‌کانی، به‌کاروباری وه‌زیفه‌وه سه‌رقال بووه، که‌چی گوئی نه‌داوه‌تئ و ده‌ربه‌ست نه‌بووه و زۆر بئ په‌روایانه‌ییشی کرده‌وه و وهک سه‌ربازیکی نه‌ناسراوی نه‌م بواره له‌بیسته‌کاندا به‌هه‌ول و ته‌قه‌للای

خوئی و بئ پاداشت و خه‌لات، به‌شه‌ونخوونی بوږ رۆژنامه‌نووسی کوردی هه‌ولئ بئ پایانی داوه و وهک که‌سیکی به‌جه‌رگ و دل‌سۆز نه‌وه‌ی له ده‌ستی هاتبئ بوږ خیر و خوئی میلله‌ته‌که‌ی درئی نه‌کردوه و رۆژی داوه‌ته‌ده‌م شه‌و، واته له‌ پال وه‌زیفه‌که‌ی خوئی نه‌م ئیشانه‌ی راپه‌راندوهه.

رۆلی کاربگه‌ری شیخ نووری له رۆژنامه‌نووسی کوردیدا، زیاتر له سه‌رده‌می راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حموودی هه‌فیددا ده‌رده‌که‌وی، شیخی نه‌مر زۆر شیخ نووری خو‌شده‌ویست و ریزی لئ ده‌نا و پروا و متمانه‌ی پئ هه‌بوو، چونکه یه‌کیتک بوو له‌و رۆشنییرانه‌ی دل‌سۆزی میلله‌ته‌که‌ی بوو، نه‌وه سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش شیخ نووری وهک رۆشنییریکی سه‌رده‌م له‌نزیکه‌وه‌ئاگاداری باری سیاسی و رۆشنییری و هه‌موو پتوه‌ندییه‌کانی دیکه‌بوو. له به‌ریاکردنی نه‌و خه‌باته‌سیاسییه‌ش گه‌یشتبوو، که میلله‌تی کورد له‌و کاته‌دا ده‌ستی پئ کردبوو، به‌مه‌ش، هه‌ردوو لایه‌نی له‌ خوئی کوږدبووه‌وه، وهک رۆشنییریکی شوږش که شیعریشی کردبووه ئاوینه‌ی نه‌و شوږشه و به‌شیک له‌خه‌باته‌که‌ی که زۆرتر به‌و لکه نه‌ده‌بییه‌ ناسرابوو، له‌رووی سیاسی و فیکریشه‌وه مروڤیکی هۆشیار و وریا و لیوه‌شاهه‌بوو. نه‌م دوو هه‌لومه‌رجه‌ش به‌س بوون بوږ که‌سیکی وهک شیخ مه‌حموود، تا بیکاته هه‌لسوږپنه‌ر و لیپرسراوی یه‌که‌می رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) که زمانحالی حوکمداریه‌ته‌که‌ی بوو، شوینی رۆژنامه‌ی (بانگی کوردستان)یشی گرته‌وه. نه‌و رۆژنامه‌یه‌ش له‌و سه‌رده‌مه‌دا جیگای هیوا و پروای میلله‌تی کورد بوو، بوږه‌ناکرئ که‌سیکی و به‌رپرسیاریه‌تی بدریتئ که نه‌هلی ئیشه‌که‌نه‌بئ و زه‌فه‌ری پئ نه‌بات. هه‌رواش بوو، شیخ نووری توانی به‌هه‌ول و ته‌قه‌للای خوئی و هاووله‌ رۆژنامه‌نووسه‌کانی دیکه‌ی، نه‌و رۆژنامه‌یه‌ بکاته رۆژنامه‌یه‌کی سیاسی و نه‌ته‌وه‌یی و نه‌ده‌بی، که نه‌ده‌به‌که‌شی هه‌ر له‌ پیناوی نه‌و رتپه‌وه‌دا خستبووه‌کار. ده‌توانین بلّین (رۆژی کوردستان) له‌ دوای رۆژنامه‌ی (کوردستان) له سه‌ره‌تای بلاوکردنه‌وه‌ی بیر و هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ شوینیکی تایبه‌تی داگیر ده‌کات، له‌گه‌ل ده‌ستکورتی و نه‌بوونی کادیر و سه‌ره‌تایی بوونی چاپخانه‌که، ده‌کرئ له‌ میژووی رۆژنامه‌نووسی کوردیدا به‌نیشانه‌یه‌کی پرشنگذاری دا‌بنین.

شیخ مه‌حموود کاتئ نه‌رکی به‌رتپه‌بردنی نه‌و رۆژنامه‌یه‌ی به‌شیخ نووری سپارد، له ژماره (۱) ی (۱۵) ی تشرینی دووه‌می ۱۹۲۲د شیخ نووری نووسیوه‌تی: (ساحیب ئیمتیازی غه‌زه‌ته‌ی بانگی کوردستان جه‌نابی حاجی مسته‌فا پاشا له‌به‌ر مه‌شغه‌له‌تی

وہزیفہی رہسمیہ ئیستیعیفای کرد. ئینتیشاری ئەم غەزەتە یە لە واقیعا بۆ کوردستان، فالئیکی خیر بوو، یەعنی (بانگی کوردستان) نەتیجە ی رۆژ بوو. لەبەر ئیستیعیفای موما ئیلەیی ئیمتیاز و ئیدارە ی غەزەتە ی (رۆژی کوردستان) بە ئیبارە ی حەزەرە تی جەلالەت حوکمداری کوردستان دامە شەو کە تەھو، بەم ناوہو تەو دیعی بەندە کرا. بە ئی نەتیجە ی بانگێ کە بۆ تلووعی فەجرئیکی ئیستیعیفای ئەدری، رۆژە. ئەو بانگە، بانگێ بوو کە بۆ سووحتیکی سەعادەت ئەدرا. ئەم رۆژە رۆژئیکە کە ئەلحەمد و قەومی نەجیبی کورد لە سایە ی هیممەت و ئیقداماتی پەسندانە ی ملوکانەو، نایلی سەعادەت و ئیستیقلالییە تی خۆی بوو. خودا ئەم رۆژ و رۆژی کوردستان لە ھەموو میللە تی کورد موپارە ک بکا).

بەم شێوہیە دەبینن ئیمتیازی رۆژنامە ی (رۆژی کوردستان) دراو تە (شیخ نووری) و لەو سالانە ی ئەرک و لیپرسراویتی ئەو رۆژنامە یە ی پێ سپیتر دراو، بە شیعەر و بە نووسین، پۆشنبیری وە ک تیشکی رۆژ بە سەر ھەموو لایەکی کوردستاندا بلاو دە کردووە و ھانی خە لکی کوردستانی دەدا بۆ فیربوون و زانست و پروکردنە خویندەواری. یە کەم ژمارە ی رۆژی کوردستان لە (۱۹۲۲/۱۱/۱۵) دا دەرچوو و بوو بە زمان حالی حوکمدار بە تی (شیخ مەحمود) ی نەمر. دکتۆر کەمال مەزھەر ئەحمەد دە ئی: (باری سیاسی، کارئیکی وای کردووە میژووی رۆژنامە ی کوردی پر بێ لە سەربازی نەناسراو) شیخ نووری یە کئیکە لەو سەربازە نەناسراوانە ی کورد، کە رۆژی لە بواری رۆژنامە نووسی پشنگووی خراو و لە یادی رۆژنامە نووسی کوردیدا مافی خۆی نە دراو تە، ئەگەرچی وە ک دیارە شان بە شانی گە لئێ رابەر و مامۆستای دیکە ی وە ک (میقدا مەدحەت و عەبدولرەحمان و ئەمین عالی و جەلادەت بەدرخان و پیرە میترد و حوسین حوزنی) و دەیان کەسی دیکە رەنجیان داو، رەنجی فەرھادانە بۆ پیشخستنی رۆژنامە نووسی کوردیمان.

شیخ نووری وە ک یە کئیک لە رۆژنامە نووسە رابەرە کائمان بەھۆی رۆژنامە ی (رۆژی کوردستان) ھو توانی لە بارودۆخیکی ناسکدا کە کوردستانی پێدا دەرئیشت، رۆئیکی گرنگ بگێرێ. ئەمەش بە بەرز کردنە وە ی ئاستی ھۆشیاری سیاسی و نەتەوایە تی و میژوویی میللە تە کە ی، بۆ تێگە یشتن لە دەور پشنتیش با یەخی دەدا بەو باسوخواس و دەنگو باسانە ی پێوہندی دوور و نزیکیان بە بارودۆخی لای خۆمانەو ھە یە. شیخ نووری لەو ئەرک و پە یامە ی خۆی چاک تێگە یشتبوو، کە وە ک پروونا کبیرئیک ناتوانێ بەھۆی شیعەرەو، راستەوخۆ کار بکاتە سەر گۆرینی جە ماوەر، بۆ یە بەھۆی رۆژنامە وە کە ھۆیەکی راکە یاندنی ناسکە، ئەو پە یامە ی خۆی گە یاندووە، ئەو لاپەرانیە ش چەند لاپەرە یەکی گە شن

لە میژووی رۆژنامە نووسی کوردیدا و پتووستە بە چەلەنگییەو ھە لاپەرە پرشنگدارە کانی (رۆژنامە نووسی نیشتمانی - الصحافة الوطنية) دا تۆمار بکرتن و ئەویش بخرتتە پال ناوی ئەو رۆژنامە نووسانە ی تا ئیستا لە یادی رۆژنامە نووسیدا یادیان دە کرتتەو.

لەم رۆژنامە یە دا شیخ نووری لە وتارە کانی دا کۆکی لە مەسە لە ی نەتەوہ کە ی کردووە و لە رێگای بە شداربوونی و یژدانیی لە گە ل بزووتنە وە ی رزگار یخوازی میللە تە کە ی بە شدار ی چوست و چالاکانە ی خۆی لە گە ل رۆژنامە نووسە پێشە نگە کانی بزووتنە وە ی رۆژنامە نووسی کوردیدا نواندووە. وا دیارە ھو ل و تە قە لالی خۆی یە کخست و سەرکە وتوانە لەو پە یامە ی لە ئەستۆی گرتبوو، توانی بیھینیتتە دی، لیستو ئێژەرە و ش ناتوانی لە کاتی باسکردنی ھەر یە کئیک لەو رۆژنامە نووسە رابەرانە مان، تیکۆشانە کە یان لە سەر جە می بزووتنە وە ی نیشتمانی و بزووتنە وە ی رزگار یخوزانە ی گە لی کورد دا بپرت.

پێگە یشتنی ھۆشیاری شیخ نووری کردی بە یە کئیک لە رۆژنامە نووسە پێشە نگە کانی بزووتنە وە ی رۆژنامە گەری کوردی. وا دیارە شیخ نووری ئاگاداری باری رۆژنامە نووسی تورکی بوو و سوودی لە بەھری رۆژنامە نووسی ئەوان وەرگرتوو و بە تاییبە تی لە (سەر وە تی فنون) و زۆر لە رۆژنامە کانی ئەو ھە ل، کە ئەوان ئەزمونی رۆژنامە نووسییان لە ئیمە دەو لئە مە ندرتەر بوو، بە لام ئەو تە نیا لایە نە ھونە رییە کانی رۆژنامە نووسی بوو. ئەو وتارانە ی شیخ نووری لەو رۆژە دا نووسیونی، بە لگە ی ئەو بە دەستە وە دە دەن کە شیخ نووری لە واقیعی کورد و بارە سیاسیە کە ی ئەو رۆژە بە باشی تێگە یشتوو.

د. کەمال مەزھەر ئەحمەد دە ئی: (وا دیارە یە یدا بوونی رۆژنامە نووسی کوردیی و خە بات و ھونەری رۆژنامە نووسانی کورد بە لای ھە ندیک نووسەری رۆژئا وایییە وە ئەنجامی ئالوگۆری ناو خۆ نییە. بە وێنە دلسۆزی و لاندانی شیخ نووری شیخ سالیح وە ک سەرنووسەری «رۆژی کوردستان» بە لای ئەدمۆندسەو، بەرھەمی ئەو بوو کە بە «خزما یە تی دەگە یشتە ژنی دووہمی شیخ مەحمود» راستە شیخ مەحمود بەھۆی ژنی دووہمییە وە بە خزما یە تی دەگە یشتە شیخ نووری، بە لام پروا ناکەم لە ھەر شتێ کدا خزما یە تی و دۆستایە تی دەوری خۆی بگێرێ، لە مەسە لە ی (فیگر و رۆشنبیری) دا ئەو دەورە ی نییە و بۆ کەس ناچیتتە سەر، بە تاییبە تی ئەگەر پلە و پایە یەکی ناسکی وە ک سەرنووسەری رۆژنامە یە ک بییت و بەو کەسە بسپێردرێت. ئەو پێ سپاردنە ش لە بارودۆخیکی ناسکدا بێ و ئەو (خزما یە تی) یە ھەموو ھەلومەرجە کانی دیکە بسپرتتەو.

شیخ نووری دواى ئەوەى بەهره و تواناییی پۆژنامەنووسی خۆی لە پۆژنامەى (بانگی کوردستان) دا سەلماند و وەک دڵسۆزێکی میللەت و پۆشنبیریکی ئەو سەردەمە که لە زۆر بواردا جێ پەنجەى دیاربوو و شوێنی خۆی کردبوو. لە لایەکی دیکەشەوه رەوشت و خوی بەرز، هەرەها بێ فیزی و ساکاری و هێمنی و پێزگرتنی خەلک، کەسپیکیش بوو بەردەوام بەدواى زانست و فێربوون و خۆپێگەیاندا گەراوه، وەک تەمەنیش لە هەرەتی گەنجیتیدا بوو کە ئەمەش یارمەتی داوه بۆ ئیشکردن و تەقەللادانی بێ وچان، بەبێ ئەوەى بزانی هێلاکی چییە. سەرباری ئەوەش شاعیرێکی هەست ناسک و لێهاتوو و داھینەر بوو، باری سەرنجی باشی لە لای زۆرەى ئەوانەى ناسیویانە، بەجێ هێشتوو و لە بێر و زەینیاندا جێگایەکی بەرز و خۆشەویستی هەبوو، بەمەش گەرەوى لایەنە کۆمەلایەتی و پۆشنبیریەکەى بردوو تەوه. شیخ مەحمودی نەمریش ئەو دڵسۆزی و ئیش پاپەراندەى لێ پەچاو کردوو تا وەک لاویکی چاپووک ئەو کارەى پێ بسپێرێ، ئینجا تەکلێفی لێ کرد بێ بەسەرنووسەرى پۆژنامەکەى. ئەویش پۆژ لە دواى پۆژ بەئیش و کۆششى خۆی سەلماندی لایق و شایستەى ئەو شوێنەى و سەرکەوتوانە بەرپۆهەى بردوو و بۆ هەموو لایەکی دوویات کردوو تەوه کە جێگەى پروا و متمانە پێ کردنە، کەواتە بەحەقبا نەت شیخ نووری پیاویکی پۆشنبیر و دڵسۆزی خاک و نەتەوهکەى بوو، خاوەنى پلە و پایەى پۆشنبیری و کۆمەلایەتی بەرز بوو، پێوهندی دۆستانەى لەگەڵ زۆرەى نیشتمانپەرە کوردەکان و موونەوەرەکانى ئەو سەردەمەدا هەبوو، ئەوانیش چەندی لە دەستیان هاتیبى هاوکارییان کردوو و بەرھەمیان بۆی ناردوو. بێجگە لەوەش شیخ نووری خاوەنى پابردوو بەکەى پاک بوو، جێگەى ریزی ئەو کەسانەش بوو کە لە نزیکەوه دەیانناسی.

ئینجا دکتۆر کەمال مەزھەر نووسیویەتی: (ئەدمۆندس دان بەویدا دەنى کە شیخ نووری زۆرەى وتارە سیاسى و کۆمەلایەتیەکانى «پۆژى کوردستان» ی دەنووسی، بەلام دەشلی بەشى زۆرى ئەو بەرھەمانە «لە کتیبە تورکییە کۆنەکان» ی وەرەگرت، وەک بەلگەش ئەدمۆندس بە دەستکارییەوه ناوی ژمارەیک لە وتارەکانى شیخ نووری هیناوە تەوه کە ئیمە وا لێردا وەک دەقى کوردییەکەى پێشکەشیان دەکەین (بانگی کوردستان - پۆژى کوردستان)، (مەتاهەت و سەباتى قەومى کورد)، (فەنى و ئیجتیماعى - میللەت)، (موجادەلەى حیات)، (ویلایەتى مووسل لە ئۆزاند)، (لە فەلاکەت عیبیرەت)، دکتۆر کەمال مەزھەر بۆ وەرمانى ئەدمۆندس نووسیویەتی: (دیارە پێویست بە لیکۆلینەوه و

دەمەتەقى ناكا بۆ ساغکردنەوهى ئەوه کە ئیلھامى بیری شاعیرێکی خاوەن بەهره بۆ ئەم جۆرە باسانە دەبێ باری نالەبارى کورد بووبێ، کە ئەدمۆندس بۆ خۆی یەکیک بوو لەوانەى دەستیان لە دروستکردنیدا هەبوو)، بۆ مەسەلەى وەرگرتنی ئەم وتارانەى شیخ نووری لە (کتیبە تورکییە کۆنەکان) ئەوه راپەکە من لەگەڵیدا نیم، دەبوايه (ئەدمۆندس) پەنجە بۆ ئەوه راپکێشێ ئەو وتارانە کامانەن کە لە (کتیبە تورکییە کۆنەکان) وەرگیراون. تەنانهت (مستەر ئەدمۆندس) ئەوەشى بردوو تەوه لای (کتیبە تورکییە کۆنەکان)، کاتى شیخ نووری کراوه بەسەرنووسەرى پۆژنامەى (پۆژى کوردستان) وتاریکی پوونکردنەوهى نووسیوه بەناوى (بانگی کوردستان - پۆژى کوردستان) و ئەوهى تێدا روون کردوو تەوه کە چۆن کارى ئەو پۆژنامەى پێ سپێراوه. یان لە وتارى (قسەى ناحەق پە ئەکریتەوه) کە وتاریکە وەرمانى تورکچیتى غەزەتەى نەجمەى تێدا داوه تەوه و هەندى لە بیروپرايهکانى تێدا موناخەشە کردوو. جگە لوه وتارەکانى دیکەشى وەک دکتۆر کەمال مەزھەر پەنجەى بۆ راکێشاوه (ئیلھامى بیری شاعیرێکی خاوەن بەهره بۆ ئەم جۆرە باسانە دەبێ لە باری نالەبارى کورد بووبێ کە ئەدمۆندس بۆ خۆی یەکیک بوو لەوانەى دەستیان لە دروستکردنیدا هەبوو)، ئیدی نازانم ئەم وتارانە چ پێوهندیان بە کتیبە تورکییە کۆنەکانەوه هەیه؟ یان ئەگەر پێوهندی هەیه ئەم بە (وەرگرتن) ناویان دەبات، بۆچی نمونە و بەلگە بۆ ئەو قسەى ناهێنیتەوه؟

شیخ نووری وتارەکانى خۆی بەوپەرى لێپرسینەوه و راستگۆییەوه وەک کوردێکی بەش خوراو و خەمخۆرى میللەتەکەى نووسیوه، هەموو پۆشنبیریە ئەدەبییەکەشى تەرخان کردبوو بۆ جێبەجێکردنى پێویستیەکانى ئەو قوناغە، نووسیوەکانى بۆ بەرزەوهندى گەلەکەى نووسیوه، بەشیوازێکی ئەوتۆ نووسیویەتی کە خۆینەرى ئەو کاتە سوودی لێ وەرگیرێ و لە دەورپشتەکەى و پووداوهکانى ئاگادار بێ، بەبیروباوەرى نوێ و پرووناک گۆشى دەکردن. ئەو سەروتارانەى شیخ نووری بۆ زۆرەى ژمارەکانى ئەو پۆژنامەى نووسی، لەگەڵ بەشیکی زۆر لە روونکردنەوه و وتارى کورتیلە و وردە هەوال بە ئیمزای (پۆژى کوردستان) بلأوکراونەتەوه، دەشى ئەوانە بخرینە خانەى سەروتارى سیاسى سەرکەتوو. بێجگە لەمەش ئەم سەروتارانەى بۆ دەرخستنى حەقیقەت نووسیوه، کە تەواو لەو وتارانەدا خۆی لە ریاکاری و خۆبەردنە پێشەوه بە دوور گرتوو. بۆ پوونکردنەوهى راستى و پەواندەوهى ئەو تەمومژەى دەیانویست لە دەورپشتى پووداوهکاندا دروستى بکەن، ئەو یەک، دوو شیعەرەى شیخ نووری لەو پۆژنامەىدا بلأوی کردوونەتەوه، کە

ئهوانهش شيعرى نيشتمانى و نه ته وه يين و زياتر ههستى نه ته و ايه تى رۆله كانى گهلى كورد بهرز ده كه نه وه له دژى ئهوانه ياربيان به چاره نووسى ميلله ته كهى ده كرد و مافه ره و اكانيان پيشيل ده كرد، تا زياتر به رانبهر به وانه رژد و رق ئه ستور بن.

شيخ نوورى خاوهنى شيوازى خو به تى له نووسين و چو نيه تى چاره ساز كردنى ئه و باسانه ي له سه ريانى ده نووسى. كه ده لپين شيوازى شيخ نوورى، مه به ستمان ئه وه يه كه شيخ نوورى وهك ئه وانه ي به ئالۆزى ده نووسن، ئه م به پيشچه وانه وه هه ولى داوه ئه و په رى ساده يى و ساكارى له خستنه رووى باب ته كانى به كار به ينين، تا خو ينه ران بتوانن شاره زايى له باب ته كه به ده ست به يين، به چرو پرى و به كه مترين وشه مه به ست و ئامانجى خۆى پيكاوه. خۆى به هيئان و بردن و پيشه كى و كوتايى پازانه وه نه به ستوه ته وه كه ئه مه شيوه يه كى ته قلديدى نووسينه، كه چى ئه م و تاران هونه رى و چر و كورتن، ئه مه ش ئه وه ده گه يه نى كه شيخ نوورى وهك رۆشن بيريكي شارستانىي خو ينه رى سه رده مى خۆى له بير نه كردوه، به و شيوه يه نووسيوه تى سه رنجى خو ينه ر بۆ لاي نووسينه كانى رابكي شى. له گه ل ئه وه ي شيخ نوورى خو ينه رى حوجره ي ته و او كردوه و مه لاشووى به شيعرى كلاسكى هه لدرابووه، به لام له وتاره كانيشدا نه كه وتبووه به ر كار يگه رى و سيحرى ره وان بيشى، كه سه رى باب ته كه ي تيدا بين به قوچى قوربانى.

خو ينه رى حوجره و ئه و رۆشن بيرييه ي له وى فبرى بووبو نه يتوانى خۆى له به ر ته وژمى بيري تازه ي شيخ نوورى بگرى و زه فه رى پى به ن، تا كار يكي وا بكه ن په يره وى ئه و شيوازه بكات و به زه خره فه و (ره وان بيشى) چا وه سه ته كى له خو ينه ران بكات. ئه و شيوازه ي ئه و له سه رى ده رپو يشت زياتر خزمه تى به خو ينه رانى ئه و قوناغه ده گه ياند، چونكه رووداوه گرنگه كانى ئه و سه رده مه ي له ناو ليئشواى وشه و ته عبيري كه له كه كراو به سه ربه كدا نقوم نه ده كرد. باب ته كانى پيوهنه دى راسته و خو يان به ژيانى ميلله ته كه و رووداوه كانى به وه هه بوو. زياتر له سه ر ئه و باسانه ده وه ستا كه ئازارى ويژدانىان ده دا. خو ينه ر كه به ره مه كانى ئه و رۆژنامه يه و رۆژنامه كانى ديكه ده خو ينه تيه وه هه ست به وه ده كات به ره مه ي كه سيكه پر به دل و به گبان حه زى له ژيانه و باوه شى بۆ ده گريته وه، به و چا وه سه رى ژيانى ده كرد و بۆ چووبوه مه يدانى خه باته وه و به هيچ شيوه يه ك له سه رده مه كه ي خۆى و ئه ركه كانى خۆى نه دزيوه ته وه.

له م سه ره تايه دا شيخ نوورى له و بارودوخه ناسكه ي گه لى كوردى پيدا ده رپو يشت،

هه ولى كى بى پايانى داوه بۆ پيشخستنى رۆژنامه نووسى كوردى په يامدار تيبكو شى، سه ره تايه كه ش له عيراق و كوردستاندا له گه ل سه ره تاي راپه رينه كانى شيخ مه حمودى نه مر دژى دوژمنان و داگيركه ران ده ستى پى كرد. رۆژنامه ي رۆژى كوردستان له و ده ور و زه مانه دا به رۆژنامه يه كى گرنگ ده ژميردرى، كه توانى بيسته زمانه كالى كى ئه مين و راستگوى ئه و سه رده مه و شان به شانى بزوتنه وه ي رزگار يخوازى پروا و بيسته رۆژنامه ي ئامانج و ئاواته كانى كورد. ناوه رۆكه كه شى له مسه ر هه تا ئه وسه ر ئه و ئاواتانه بگريته خۆى كه ميلله تى كورد له و سه رده م و قوناغه دا خه باتى بۆ ده كرد. شيخ مه حمودى نه مر يش له نزبكه وه له به هره و ليها توويى شيخ نوورى گه يشتبوو، بۆيه كردى به جيتى پرواى خۆى و ئه و رۆژنامه يه ي پى سپارد. ئه و يش له و سه رده مه دا بايه خى رۆژنامه ي زانپوه بۆ و ربابوونه وه. ئه و رۆژنامه يه تا رۆژى داخستنى (١٦) ژماره ي لى ده رچوو، دواى ئه وه شيخ مه حمود رووى كرده شاخ و ده ستى كرده وه به خه باتى چه كدارانه، پاش ئه وه ي ئينگليز له مارتى ١٩٢٣ د مه به ست و نيازى گلاوى خسته روو و شالوى هيتا، ئه م جاره چاپخانه كه ي به پشتى ولاغ برد و له ئه شكه وتى (جاسه نه) دايمه زراند و كه وه ته ده ر كردنى رۆژنامه ي (بانگى حه ق) كه ئه م رۆژنامه يه ش زمانى حالى بزوتنه وه ي نيشتمانى دژ به ئينگليز و كوئه په رستانى ئه و رۆژه بوو، دواى ئه وه ي سى ژماره يان پى ده ر كرد وه ستا. دكتور كه مال مه زه ر ده رياره ي ئه م رۆژنامه يه ده لى: (ئه مه بۆ خۆى گه ورتين به لگه ي به رزيوونه وه ي بايه خى رۆژنامه نووسيه له ژيانى سياسى و كوئه لايه تى ئه و قوناغه ي گه لى كوردا، ناوى رۆژنامه كه ش به تاشكرا باسى ئه و حه قه ده كا كه ئينگليز كرد يانه قوچى قوربانى به رژه و ندييه تاييه تيبه كانى خو يان). دواى ئه مه ئه م چاپخانه ي (حكومه ت - بلديه) يه كه وه ته وه ده ست ئينگليزه كان و هيتايانه وه شارى سليمانى، هينده ي پى نه چوو رۆژنامه ي (ژيانه وه) يان پى ده ر كرد كه زمانى حالى هيزى داگيركه ره ئينگليزه كان بوو.

كاتى له (ئه يلولى ١٩٢٣) دا، شيخ مه حمود ويستى (ئوميدى ئيستيقلال) بكاته ئورگانى بزوتنه وه تازه كه ي، هيووى به شيخ نوورى زور بوو ئه و رۆژنامه يه ي بۆ به رپوه بيا. ماموستا (ئه حمه د خواجه) ش هه ر راى وايه كه: (شيخ مه حمود زور حه زى ده كرد شيخ نوورى ئه و رۆژنامه يه ي بۆ به رپوه به رى، به لام ئه و رۆژنامه كه ي وه رنه گرت، ئينجا من ژماره (١) رۆژنامه كه م به سه ر نووسه رى خوم ده ر كرد، له دواى ژماره (١) وه كاروبارى رۆژنامه كه به (ره فيق حيلمى) سپييرا و من كه وتمه وه ناو كاروبارى شو رشه كه وه) وهك بوم

دەركەوت شەيخ نووری لەبەر بارودۆخی تاییه تی خۆی نەیتوانیبوو شان بداتە بەر ئەو ئەركە و لە ئاستی راپەراندنی نەبیت، بۆیە نەچوو بوو ژێرپییهوه. ئەو بوو ژماره (١) ی مامۆستا (ئەحمەد خواجە) و تا ژماره (١٤) مامۆستا (رەفیع حیلمی) دەری كرد، ئینجا تا ژماره (٢٥) مامۆستا (حوسین نازم) رۆژنامهكەى بەرپێوهبرد.

لە راستیدا شەيخ نووری لەو كاتانەى كە لە رۆژنامەوه نزیك بوو و دەوری لە هەلسووراندنی هەبوو، چالاكى زۆرتر نیشان داو و بەرھەمی زیاتری بلاو كراو تەو. دووركەوتنەو هشی لە رۆژنامە، كاریكى زۆرى لەسەر كزبونى بەروبوومی ئەو هەبوو. جموجوولی شەيخ نووری لەو كاتەى لە رۆژنامەدا ئیشی كردوو، یان لیبی دوور كەوتوو تەو بەروونی دیارە. رۆژنامەكانى ئەو سەردەمە دەكرى ببن بەسەرچاوەیەكى رەسەن و بنچینهیەكى راست و دروست بۆ پێشخستنی بارى رۆشنبیری و ژبانی گەلى كورد و هۆشیار كێر دێنەو یان. هەر لە رۆژنامەى (پیشكەوتن) یش بوو شەيخ نووری سەرەتای تازەبوونەو هى شیعری كوردی راگەیانند.

شەيخ نووری لە زۆریه ی زۆرى ئەو نووسینانەى بۆ رۆژنامەنووسی كوردی تەرخان كراون، ناوی نەراو و پشتگوێ خراو و رۆلى لەو بوارەدا زۆر كەم باس كراو و تا ئیستا چەند لا پەرەیهى كى بۆ تەرخان نەكراو، لە كاتیكدا ئەو دەلیم، دان بەو هەشدا دەنیم كە منیش نەمتوانیبو و دەرفەتم هەر ئەو نەندە بۆ هەلكەوتوو لێردا ئەو نەندە جیگەى بۆ بكەمەو، هیوامان وایە لە پاشەروژدا بەلیكۆلینەو هیهكى لەو تیرۆتەسەلتەر دەبارەى بەهرەى رۆژنامەنووسی ئەم رۆژنامەنووسە بنووسریت و رۆژنامەنووسەكانى ئەمرۆكە شمان زیاتر سوود لە بەهرەى ئەم رۆژنامەنووسە پێشەنگ و راپەرە وەر یگرن.

ژێدەر و سەرچاوەكان:

- (١) تیتگەیشتنی راستی و شوێنی لە رۆژنامەنووسی كوردیدا، د. كەمال مەزھەر ئەحمەد، لە چاپكراوەكانى كۆرى زانیاری كوردی، بەغدا ١٩٧٨-١٠ ل، ٩٣ ل، ١٠٦.
- (٢) مێژووی رۆژنامەگەرى كوردی، جەبار محەمەد جەبارى، سلیمانى، چاپخانەى ژین. ١٣٩٠ ك - ١٩٧٠ ز.
- (٣) حول الصحافة الكردية، الدكتور عزالدین مصطفى رسول، بغداد ١٩٧٣، ص ٣٤.
- (٤) دور الشعب الكردي في ثورة العشرين العراقية، الدكتور كمال مظهر أحمد، مطبعة الحوادث، بغداد، ١٩٧٨، ص ١٤٠.
- (٥) رۆژی كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٣ كۆكردنەو و لەسەر نووسینی: جەمال خەزەندەر، بەغدا، ١٩٧٣، سەرجهمی ژمارەكانى رۆژی كوردستان كە بە ئۆفیسیت لە چاپ دراو تەو - بەرپێوه بەریتى رۆشنبیری كوردی.
- (٦) بانگی كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٦ كۆكردنەو و لەسەر نووسینی: جەمال خەزەندەر، ١٩٧٤ بەرپێوه بەریتى رۆشنبیری كوردی، سەرجهمی ژمارەكانى رۆژنامەى بانگی كوردستان بە ئۆفیسیت لە چاپ دراو تەو.
- (٧) گۆفاری رزگاری ژماره (١) ی سالی (١) ی نیسان ١٩٦٩ (تۆمار).
- (٨) جريدة العراق. مصطفى پاشا یاملكي... صحفيا وسياسيا. العدد ٢٤١٣ (٩) كانون الثاني ١٩٨٤ - إبراهيم باجلان.
- (٩) جريدة العراق - العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ربيع الأول، ١٤٠٤ هـ (نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيًا)، إبراهيم باجلان.
- (١٠) هەندى ژمارەى بانگی كوردستان و رۆژی كوردستان كە لە شوێنی خۆیدا ئاماژەیان پێ دراو.
- (١١) جريدة العراق يوم ١١/٧/١٩٨٣ لمناسبة مرور إحدى وستين عاما على صدورها ٩٢٢-٩٢٣ رۆژی كوردستان و دورها التاريخي.

شیخ نووری شیخ صالح

پایه‌ی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد

ئەم چەپکە بیروورا و سەرنج و شیعراوەی لێره‌دا دەیانخەبە بەر دەست بە لگە و شایەتی زیندوون بۆ دیارکردنی پەلە و پایه‌ی شاعیرتیکە وەک شیخ نووری شیخ سەلح. بێگومان باسکردنی شیخ نووری له لایەن ئەم شاعیر و رۆشنبیرانەوه زاده‌ی قەناعەتیکە راستگۆیانە. وەک له لای هەمووشمان ئاشکرایە ئەوانە خواوەنی پەلە و پایه‌ی خۆیان له ژبانی فیکری و رۆشنبیری و داھێنانی مبللەتەماندا. مەبەست له هێنانەوه‌ی ئەو بیرورایانە ئەوێه شیخ نووری وەک شاعیر و وەک ئینسان له لای وەچە ئەرۆکه‌مان زیاتر بناسرێ، له لایەکی تریشەوه بۆ ئەوه‌ی ئەو قسە و پەرخانە پرۆپەنەوه که دەیانەوی دەدەستی ئەنقەست له پایه و نرخێ ئەم شاعیرە کهم بکەنەوه.

ئەم راپانەش بۆ خۆیان پالپشتی هەموو بیرورایەکانی منن که دەتوانم له‌وه زیاتر پشتم پێیان ئەستور بیت، بەرامبەر بەو کەسانە - له‌بەر هەر هۆیه‌ک بیت - دەیانەوی مافی شیخ نووری بخەنە ژێر لێج و لێوه‌وه، تا له پال ئەم چەپکە شیعری شاعیر ببنە دوو هۆی سەرەکی بۆ ناسینی پتری پایه‌ی شاعیر، بگرە ببنە کەرەستەیه‌ک بۆ ئەوانە‌ی تا ئیستا له خۆرا قسەیان دەربارە (شیخ نووری) دەکرد، هیچ نەبێ چاوی بە بیرورای پێشویاندا بخشێن و نەختی - هەر نەختی - مەزووعیانەتر بێنە مەیدانی لێکۆڵینەوه‌کردنی شیعراکانی.

مامۆستا (گۆران)ی نوێخواز دەربارە شیخ نووری له پێشەکی (بەهەشت و یادگار)دا نووسیویەتی: (بەهەشت و یادگار) کۆمەڵە شیعریکە له دیوانەکه‌م سەرانسەر له‌گەڵ بابەتەکانی جوانی و دلدارێ خەریکه. هەلبەستی وای تیا به‌ بیست و پینج سال، به‌ لکو زیاتر، له‌مه‌و پێش دانراوه، هەر وه‌کو هی چەند مانگیک له‌مه‌و به‌ریشی تیا به. به‌شی زۆری کۆنەکان به‌وه‌زنی عەر و ووز وه کوردییه‌کی کۆنی تیکه‌لا و به‌زمانی بێگانه نووسراون. ئوسلووبی شیان کۆنە: یان وه‌ک هی «سالم» و «نالی» له‌سه‌ر پێ و شوێنی غەزەل هەلبەستراون، یان ئەو جۆره ئوسلووبه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمەشق که مامۆستا (م. نووری) و هاوڕێکانی له ئەدیبه تازەکانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه، له‌سه‌رده‌میکه‌ی سنووردارا (۱۹۲۰-۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچه‌ی سلیمانیاان پێ تازە کردوه^(۱).

بۆ جارێکی دی مامۆستا (گۆران) دەربارە رۆلی شیخ نووری له تازەکردنەوه‌ی شیعری کوردیدا ده‌لی: نووسەر و شاعیرانی ئەوسا، به‌تایبه‌تی شیخ نووری و ره‌شید نه‌جیب و من، که پێکه‌وه به‌ئەده‌بی تورکی موته‌ئەسیر بووین و پێکه‌وه ئەمان نووسی. به‌لام تهنه‌ا شیخ نووری شیعراکانی بلاوئه‌کرده‌وه من بلاوم نه‌ئەکرده‌وه ئەو له‌و باره‌یه‌وه نیشاطی ده‌رده‌که‌وت وه ئەده‌بی تورکی قوتابخانه‌ی شیعری تازە تیا په‌یدا بووبوو که پێیان ئەوترا (ادبای فجری ئاتی) له‌وانه (توفیق فیکره‌ت) و (جهلال ساهر) بوون وه ئەدیپتیکه‌ی تری تورک که (عه‌بدولحه‌ق حامید)ه، ئەگه‌رچی له‌م کۆمە‌له نه‌بوو، به‌لام دیسان هەر پێی موته‌ئەسیر بووین. که‌وابێ هەموومان به‌یه‌که‌وه ئەمان روانییه‌یه‌ک کلاورۆژنه، به‌لام ئەتوانرێ به‌شیخ نووری شیخ سەلح بووترێ سەرۆک به‌هۆی:

یه‌که‌م: زۆری به‌ره‌مه‌می

دووم: بلاوکرده‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی که بێگومان ته‌ئسیری ئەبه‌خشیه‌یه‌ سه‌ر ئەده‌بی کوردی^(۲) به‌م جۆره‌ ده‌بینین مامۆستا (گۆران) زۆر مه‌زووعیانە ده‌ستنیشانێ کارتیکردنی شاعیرایه‌تی (شیخ نووری) ده‌کات بۆ سه‌ر ئەده‌بی کوردی ئەو سه‌رده‌مه، به‌هۆی داھێنانی ئەو ئوسلووبه تازیه‌ی له‌ ناو شیعری کوردیدا به‌ریای کرد.

* مامۆستا (ره‌فیق حیلمی)یش وه‌ک رۆشنبیریکی سه‌رده‌م که زمانی تورکی باش زانیوه و به‌هۆیه‌وه شوێن پێی رۆشنبیری تورکی هه‌لگرتوه، ده‌ربارە رابهرایه‌تی کردنی بزووتنه‌وه‌ی شیعری تازە له لایەن - شیخ نووری شیخ سەلح-ه‌وه ده‌لیت: (له‌ وه‌زن و قافییه و شیوه و ئاهه‌نگا، رێگه‌بێتیکه‌ی تازە داناه‌وه بۆ شیعری کوردی). له‌بەر ئەمه‌ سه‌رده‌میک (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی شاعیره‌ لاه‌کانی کوردی (سلیمانی) بووه. وه‌ زۆریان ته‌نانه‌ت (گۆران)یش هه‌ولێ لاساییکردنەوه‌ی (شیخ نووری)یان ئەدا^(۳). هەر له‌ هه‌مان نووسیندا مامۆستا (ره‌فیق حیلمی)، (شیخ نووری) هه‌لده‌سه‌نگینێ و ده‌ربارە

(۱) پروانه (به‌هەشت و یادگار)، گۆران، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰-۱۲۶۹ له‌سه‌ر ئەرکی (عه‌لئه‌ددین سه‌جادی) له‌ چاپ دراوه، سه‌ره‌تا ل(ج) هه‌مان بیرورا له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (۱۷۰۴)ی سالی (۳۷)، ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ دا‌بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) گۆفاری به‌یان، ژماره (۲)، شوپاتی سالی (۱۹۷۰)، دانیشتنییک له‌گەڵ مامۆستا گۆران، نووسینی عه‌بدولره‌زاق بيمار.

(۳) شیعیر و ئەده‌بیاتی کوردی، نووسه‌ری: ره‌فیق حیلمی، به‌رگی دووم، چاپخانه‌ی (الشباب) به‌غدا ۱۹۶۵ ل ۱۹۹۵.

ههنگای تازه بوونه و دهکەى دەلى: (نوورى شاعیریکه تهجه دود په روه)، ئەلقه یه که ئەمسەر و ئەوسەرى چه مەرى شاعیره کانی چه رخى پیشووی له گەل شاعیره کانی ئەم چه رخه دا هانیوه ته یه که. له شیعری (کلاسیکی) به شیکى زوبده ی وه درگرتووه وه له سه لیکه ی ئەدهبی توژیک فیتری (فطری) و توژیکیش ئیرسی (ارثی) ی خۆی خستۆته سەر، ئنجا چاوی به دهوری خۆیا گیتراوه و شیعری شاعیره گه وره کانی تورکی دهوری ژبانیه وه و ئینقلابی (عثمانی) به وردی خویندوووه ته وه وه باش سه رنجی داوه ته مه غز و ئسلووبی ئەدهبی تازه وه به یی ئەوه ی ئەبله ق و چه په ساو دامینی دوايان كه وتوو، به لام لهم شوینکه وتن و په پیره ی کردنه دا له وانه ناچێ که لاسایی ئەکه نه وه. به لکو شان به شانی ئەوان رۆیشتوووه وه بو دهوریکى کورت بووه زه عیمی ئینقلابی شیعری کوردی له ناوچه ی «سلیمانی». ئەوانه ی که ئەمڕۆکه خۆیان به دامه زینهری شیعری کوردی تازه ئەژمیرن، ئەبێ بزانی یه که م به ردی بناغه ی قوتابخانه که یان له لایهن نووری شیخ صالح-ه وه دامه زرا(٤).

* مامۆستا (عه لی که مال باپیر ئاغا) ی شاعیر و دۆستی شیخ نووری ده رباره ی وتوو یه تی: (شیخ نووری کورێ شیخ صالحی شیخ غه نیبه له سلیمانی بووه و ئیستاش له سلیمانی له دائیره ی خه زینه کاتبه، شاعیریکى زۆر به فیکر و زه مزه مه یه. دهنگ و سه دا ییکى خوشیشی هه یه. به لام په قه می ئەعداد، که ئەعدای فیکر و شیعره، په کی خستوووه، شیعربشی زۆره ئاخ چه یف بو نووری(٥).

* گوشه ی (شاعر و شاعیره کاغان) له رۆژنامه ی ژین، که دیاره مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) به رپویه ده برد، ده رباره ی (شیخ نووری) نووسیوه تی: (شیخ نووری کورێ شیخ صالح بیجگه له وه ی که ئەمڕۆکه له هونه ری هه لبه ستدا پایه بلنده، هه روه ها که ئیستا پیر بووه و له به هاری لای خۆیدا دهنگ خوشیکى بێ وینه بوو، شیعره کانی خۆی به به ستوه وه وه شیعری (مه وله وی) به قه تار له ئیوارانی به هار له ده می زه رده په ردا له گوئی ئاو و سه رچاوه کانی که نار شار، روو به رووی سه وزه زار، هه ر له خۆی ئەهات، به بلبلای

(٤) هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ل ٢٠٦

(٥) پروانه: گولده سته ی شوعه رای ها و عه سرم، به قه له می عه لی که مال باپیر ئاغا، چاپی یه که م، له چاپخانه ی (ژیان) ی پیره میترد له سلیمانی چاپ کراوه ١٣٥٨ هـ - ١٩٣٩ م. لاپه ره (٤٣) هه مان بیرورا به قرتیتراوی له لاپه ره (٣٦)، له (گولده سته ی شوعه رای ها و عه سرم) سالی ١٩٦٩ له چاپخانه ی راپه رین له سلیمانی بلاو کراوه ته وه.

کوردستان ناوبانگی ده رکرد بوو، به لام ئیستا که گولشنه په شپوه، که لکی بلبلای نه ماوه پتوه. هه رچه نه ئیمه بیرمان دا بووه شیعری ئەو شاعیرانه ی که نه ماون زیندوو بکه ینه وه، به لام ئەترسین نووسه ری ئەم به شه به م زووانه بمری و که سیکى تر وه ک ئەو نه بی که پارچه شیعریکی «شیخ نووری» مان بێ هه له بو بنووسی. له بهر ئەوه ئەو هه لبه سته یمان نووسی(٦).

* هه ر مامۆستا نه جمه ددین مه لا سه باره ت به شیخ نووری ده لی: محه مه د نووری ئەفه ندی کورێ شیخ صالحی حاجی شیخ غه نیبه و خه لکی سلیمانیبه. منه وه ریکى نرخدار و شاعیریکى عه سری زۆر به رزه، سالی ١٩٢٢ م سه ر نووسه ری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) بوو که حکومه تی کوردستان ئیداره ی ئەکرد. محه مه د نووری ئەفه ندی به کوردی و فارسی و تورکی شیعری وتوو، دیوانی ئەشعاری چاپ نه کراوه، بیجگه له وه ی که له رۆژنامه کانی کوردستاندا په راگه نده چاپ کراوه(٧).

* دیسان مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) یادى شیخ نووری کردوووه ته وه و له نووسینیکی دیکه یدا ده لی: (له ولاته پیشکه وتوووه کاندا که شاعیریک، یان زانایه ک، یان پیشه وایه کیان بمری، له دواى خۆی به هه زاران جار دیوانی شاعر و نووسراو و میترووی ژبانى به وینه ی ره نگین چاپ ئەکرێ وه په یکه ری بو ئەکرێ وه له پاش به جیتما وه کانی له (مۆزه- ئەنتیکه خانه) دانه نرێ... وه هه موو سالییک له و رۆژهدا که مردوووه کۆبوونه وه یه ک ئەکرێ به ناوی یادیبه وه، که چی شاعیر و زاناکانی ئیمه که مردن وه ک به فری سالی پار ئەتوتینه وه و ناوونیشانیان کۆتر ئەبیته وه. سا مه گه ر دیوانه یه کی وه ک من له م حوجره ته نگه دا که ئەلیتی گوړه، جار جاره به ده م ده رده وه شاعر و سه رگوزشته یان بنووسیته وه. له م دوا ییبه دا «شیخ نووری» له هونه ری شاعر و نیشتمانپه روه ریدا گره وی له «نامیق که مال» وه «توفیق فیکره ت» ی تورک برده وه. هه روه ها له رۆژی (٢٠) ی کانوونی یه که می ١٩٥٨ م کۆچی دوا یی کرد. نووسه ریک له لاپه ره ی گوڤار و رۆژنامه یه کدا یادیکى نه کرده وه، پارچه شیعریکی نه نووسی. ئەمجا له بهر ئەمه به پیتوستم زانی وینه که ی له گه ل

(٦) رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (١٣٨٤) ی سالی (٣٣)، پینچشه مه ١٩٥٨/٣/٦، گوشه ی شاعر و شاعیره کاغان. (نه جمه ددین مه لا)، له گه ل بلاو کردنه وه ی شیعری بو (یانه ی سه رکه وتن). وا دیاره بو زانیاریبه کانی تریش مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) پشتی به ها ورپیه تی خۆی له گه ل شیخ نووری به ستوه.

(٧) ده ستنوسی سۆزی نیشتمان، ژماره ١١٤٥، سالی ١٩٤٥ نووسراوه ته وه.

نەم پارچە شیعەری بخەمە بەرچاوی خۆینەوارانی خۆشەویست(۸).

* بۆ جارێکی دیکە مامۆستا (نەجمەددین مەلا) دەربارەی (شیخ نووری) نووسیوه و دەلێ: (شاعیری شیرین زمان، وە بلبلی چیمەنی نیشتمان، وە سەرنووسەری رۆژنامە (رۆژی کوردستان) شیخ نووری شیخ سەلح کە لە رۆژی ۲۰/۱۲/۱۹۵۸م دوا رۆژی خەزان - پایز کۆچی دوا یی کرد بەم ھۆبەو بەراستی پایەبەکی لە ئەدەبی کوردی وێران کرد و پیمان. بەس شیخ نووری لە تافی خۆیدا مەزۆقیکی ئەنجومەن ئارا و پووخواش و ھێمن بوو، ھەمیشە لایەنگری ئاشتی و براہەتی و پێکخستن و بەخۆو ژبوی و خۆبەسوونی ناوخوازی بوو. وە بە وتار و شیعەر بەسۆزەکانی بۆ مافی گەلی کورد سکالای ئەکرد. تەنانت لە (۱۹۲۳/۶/۳)دا جاری سیتیەم کە ئینگلیزەکان سلیمانیان داگیر کرد، لە نیشتمانپەرورەکانی کورد یەکەم کەس شیخ نووری خستە بەندیخانەو و تووشی چەرمەسەری کرد. شیخ نووری بێجگە لە کوردی، بە تورکی و فارسیش شیعری وتوو. شیعەر دلداریبەکانیشی ھەمووی بەسۆزی نیشتمانەو (۹).

* ھاوار لە گۆشە شیعەر و شاعیرەکاغان نووسیویەتی: (لە سەرەتای شەری یەکەمی جیھاندا کە وشە سەرەستی و ئازادی لە ناو گەنج و خۆیندەوارەکانی ئەستەمبوولدا بلاو ئەبیئەو و ئەستەمبوولی ئەوساش سەرچاوی کردنەو خۆیندەواری و رۆشنییری بوو بەنسبەت و لاوتی کوردەواریبەو، ھەندێ لە خۆیندەوارەکانی ئیمەش بەھۆی بونیانەو لە تورکیادا یا لەو رۆژنامە و گۆقار و ھەلبەستانە ی کە تاکە تاکە ئەگەشتنە کوردستان ھەستی نەتەوایەتی جوولە تیئەکەو پیت و قەلەم بەدەستی ئەوسا ئەکەونە سەوادی کیش و وەزن و جۆرە بابەتیکی نوێ لە شیعەر و نووسیندا وەکو لە شیعەرەکانی پیرەمیرد و لە ھەندێکی زیوردا دەرئەکەوت، لە پاش ئەمیش عەبدولواھید نووری و نووری شیخ سەلح کە ئەمانە دوا یی لەوانی پیشوو تازەتر و مێشک و بیروباوەر فەریکتر بوون، تەوژمی ھەلبەستەکانیان شۆرشیگێتر بوون(۱۰).

* مامۆستا (عەلەئەددین سەجادی) لە کتیبی (میترووی ئەدەبی کوردی)دا دەلێ: (شیخ

(۸) رۆژنامە (ژین)ی ژمارە (۱۵۱۶)، سالی (۳۵)، (۱۹۶۰/۳/۱۰) و تارێک بەناوونیشانی (یادی شاعیری نەم: شیخ نووری شیخ سەلح) نووسینی مامۆستا (نەجمەددین مەلا). شیعری (شەو) لەو نووسینەدا بلاوکرانەو.

(۹) پروانە رۆژنامە (ژین)، ژمارە (۱۵۷۹)، سالی (۳۵) ۲۶/۱۲/۱۹۶۰ و تارێک بەناوونیشانی (یادی شیخ نووری شیخ سەلح)، نووسینی (نەجمەددین مەلا).

(۱۰) رۆژنامە یایی، ژمارە (۳۲۲) ی شەمە ۲۷/۷/۱۹۶۷ (شیعەر و شاعیرەکاغان) نووسینی ھاوار.

نووری ۱۸۹۶-۱۹۵۸ کوری شیخ سەلح لە سلیمانی ھاتۆتە دنیاو و ھەر لەویش کۆچی دوا یی کردوو. یەکیک بوو لە شاعیرە بەرزەکانی شاری سلیمانی و بەیەکیکی ھەرە بەدەسلات دانەنری لە داھینانی رێچکە ی تازە لە شیعردا(۱۱).

* رەفیق چالاک لە بارە ی شیخ نووری شیخ سەلح دەلێ: وا لیرەشدا شیخ نووری شیخ سەلح-م ھاتەو یاد و بەپتووستی ئەزانم کە بلیم شیخ نووری نەم تەنیا ھۆنەرێکی بالا نەبوو، بەلکو لە ریزی یەکەمین ھۆنەرە تازەکار و باوەر پێشکەوتووکانی کورد بوو، پێش مامۆستا (گۆران) بوو لەو پێرەویدا، یەکەمین ھۆنەرە کە ئۆپەرتی داناو بەھۆنراو و ئاوازەو، یەکەمین ئاواز دانەرە بۆ زۆریە ی ھۆنراوکانی خۆی. ھۆنراوی مەلاحم لەمەو دەستی پێ کردوو، پێش ئەحمەد بەگی ساحبقرانی نەم لە سەردەمی تازەدا، دەنگ و ئاوازێک کە بەشیخ نووری-یەو بوو بەردی ئەکرد بەتاو... دلداریبە ناکامەکە ی ناسۆرە لە جەرگی منا و کە بۆی گێرامەو لە شەوکی دووردریژی زستانا و دوو بەدوو لە یانە ی فەرمانبەرانی سلیمانی و گۆرانیبەکە ی (عەزیزی) ی برای بۆ وتم، خۆم پێ نەگیرا و منیش گریام و قورم پیتا:

لەوێ دیجلە وەکیلی دیدەکە ی من بوو
بەلیلی و سوور
سکووتی خەستەخانەت بوو بەشین
عائیلە ی رەنجوور
ئەمە داخێکە جەرگم کون ئەکا تا رۆژی
نەفخی سوور

عەزیزم رۆ، عەزیزم رۆ، عەزیزی نەونیھالم رۆ(۱۲)

* پیرەمیردی نەم بەم چوارینە یە پایە ی (شیخ نووری) دەرەخات و دەلێ:

شوکری خوا ئەکەم کە لە (نووری) کۆزاو ھو
پرشنگی جوانی شیعەر و ئەدەب کەوتە ناو ھو

(۱۱) پروانە کتیبی (میترووی ئەدەبی کوردی)، عەلەئەددین سەجادی، چاپی دووہم، چاپخانە ی مەعاریف، بەغدا سالی ۱۹۷۱، باخی شاعیران لاپەرە (۶۰).

(۱۲) رۆژنامە یایی، ژمارە (۱۲) ی رۆژی ۲۴/۸/۱۹۷۲، رەفیق چالاک: (ئەو ی ئەیزانم لە بارە ی ھۆنەرەو).

نووری! به نووری ئیوهوه زولمهت له ناو ئه چێ

(یاره ب) ی! ئه م (ضیا) یه نه بێ قهت به چاوه وه (۱۳)

* رهشید نه جیب-ی هاو پیتی شیخ نووری و یه کیتک له نوێخووانی شیعری کوردی سه بارهت به شیخ نووری ده لێ:

ئه ی کیوی بلند پایه، ئه یا شاخی موعه لالا

هر گاه که ئه که ی جهزی نه زه رگاهی جه زینم

به م به رزی یو به م سه توه ته ئه ی که ژێ والا

سروه و شنه که ت ده فعی ئه کا ئاهو ئه نینم (۱۴)

ل ۲۱

* (شیرکو بیکه س) ی شاعیر له دوای خویندنه وه ی ده ستنوو سی (گه لاریزان) باری سه رنجی خو ی ده رباره ی شیعه رکان و (شیخ نووری) له شیعی کوردیدا ده رپروه:

له ناو سامالی هونه ری جوانا

مرواری شیعر، ئه دره وشیتته وه

له کانی بیر و قوولایی گیانا

زه نگی نه مریبت، ئه زرن گیتته وه (۱۵)

* ماموستا (شیخ محمه دی خا ل) ده رباره ی (شیخ نووری) رای وایه که (گوران و سه لام و قانیع و شیخ نووری، وه ک گه می قه نده هاری وان، به هه موو شت ئه بن وه هه رچی بلێن جوانه) (۱۶).

(۱۳) ئه م چوارینه به به شیوه به کی تریش هه به، وا لێره دا وه ک خو ی ده بنوو سینه وه:

خوا ئه وه خودایه به که له نووری کوژاوه وه

پشکو ی به سوژی شیعر و ئه ده ب که وته ناوه وه

نووری! به نووری ئیوه وه تاریکی لاده چێ

نه ورۆزی ئیوه، تازه بی دینیتته ناوه وه

(۱۴) رهشید نه جیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸ ژیان و به ره مه کانی، ئاماده کردنی: ئومید ئاشنا، چاپ کردنی ده زگای ئاراس، ل ۲۱، ۲۰۰۱.

(۱۵) ئه م چوارینه له (۱۳/۱۲/۱۹۶۲) دا نووسراوه و به ده ستنوو س ده ستم که وتوه.

(۱۶) رۆژنامه ی (ژین)، ژماره (۳۴) پینجشه مه، ریکه وتی ۱۹۷۱/۸/۳ (چاوپێکه وتنیکی ئه ده بی له گه ل ماموستا (شیخ محمه دی خا ل)).

* (حه سیب قه ره داخی) شاعیر ده رباره ی بزوو تنه وه ی نوێخوای له سه ر ده ستی (گوران) و (شیخ نووری) ده لێ: (نکو لی له وه دا نییه دوای هه زره تی نالی و هاو ریکانی بو ماوه به کی درێژ شیعی کوردی به جیما له کاروانی ریکرتوو، ئه ویش به هۆی ئه وه درفه ته ناهه مواران هه بو که گه لی کوردی پێدا رۆیشت، به لام دوای ده رکه وتنی شیخ نووری شیخ سالح و هه لکه وتنی گورانی نه مر، شیعی کوردی ریکه ی نوێی گرت به ر. له م بواره شدا گه لێ شاعیری تر به شداری پینخشستی کاروانی شیعی کوردیان کردوه) (۱۷).

* رۆژنامه ی (بیری نو ی) له کورته و تاریکدا به ناوی (بیره وه ری شیخ نووری شیخ سالح) ده لێ: (شیخ نووری شیخ سالح ده نگێکی نو ی و شاعیریکی پینشکه وتنخوای گه لی کورده و خاوه نی ده وریکی دیاره له په رپه وکردنی نوێخوای له ئه ده بی کوردا. ئه و شاعیره به که عه بدوللا گورانی نه مر به ماموستا و ریکه که شکینی داده نی له جوولانه وه ی شیعر و نوێکردنه وه ی شیعی کوردیدا) (۱۸)

* رۆژنامه ی پروا له کورته نووسینیکیدا به م جو ره ریز و خو شه ویستی خو ی به رام به ر به شیخ نووری ده رپروه: (له رۆژی ۲۰/۱۲/۱۹۵۸ دا شاعیری ریکه که شکینی شیعی نو یی کوردی ماموستا شیخ نووری شیخ سالح له گرده که ی (سه یوان) بو به میوانی (مسته فا پاشا) و (بیکه س) به رام به ر پیره میتر ده که به دوای یه ک شاعیران و گه وه پیاوان و زانا و دانا به ئاواتی تاسا وه وه سه ر ئه نیتنه وه و داخ و زوو خا و پاش مردن و دوای مردن سه ر ئه کا.) (۱۹)

* ئه ژێ گوران ده لێ: (ئه ده بی تازه ی کوردی له سه ر ده ستی شیخ نووری نه مر دا، یه که م هه نگاوی ئه وه بو، کیشه عه رووزیه کانی ره ت کرده وه و هیجای له فۆکلۆری کوردیه وه هینایه کایه، ئه مه له لایه که وه ره سه نایه تیبه و له لایه که یشه وه خالی نییه له تا قیکردنه وه ی ده ورو به ر) (۲۰).

(۱۷) پروانه: گو قاری (کاروان)، ژماره (۴) ی کانوونی دووه م ۱۹۸۳ ل ۸۱ چاوپێکه وتنی له گه ل (حه سیب قه ره داخی).

(۱۸) رۆژنامه ی بیری نو ی، ژماره (۲۲۱)، ۲۵/۱۲/۱۹۷۶ و تاریک به ناوی: (بیره وه ری شیخ نووری شیخ سالح).

(۱۹) رۆژنامه ی پروا، ژماره (۱۷) ی سالی (۱) ریکه وتی ۲۴/۱۲/۱۹۶۰ و تاریک به ناوی: (بژی یادی دووه م ساله ی کوچی شاعیری ریکه که شکین شیخ نووری شیخ سالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸).

(۲۰) گو قاری به یان: ژماره (۱۷) ی نیسان و مایسی ۱۹۸۱ و تاریک به ناوی (شیخ نووری شیخ سالح و چه ند بیرو را و سه رنجیکی ره خه گرانه)، ئه ژێ گوران.

ئەژى گۆران ل ۷۷ ديسان دەرياره‌ى (شېخ نوورى) و (گۆران) رايه‌كى دى دەردە پېرى و دەلتى: (خۆم له ميانى شيعرى كورديدا، له بهرامبەر دهيان لوتكه‌ى وهك خانى - مه‌وله‌وى - حاجى قادر - نالى - سالم - شېخ رەزا - حەمدى - ئەحمەد موختار - پېرەمپەرد - شېخ نوورى - گۆران - بى كەس و دلدارا ئەبينم. مه‌يانيش له‌م بنارده‌ا ئەوه‌نده فراوانه كه دهيان لوتكه‌ى تازه‌ى پېنسا هه‌لچى، بۆيه دەلتىم: (شېخ نوورى) و (گۆران) دوو لوتكه‌ن له زنجيره‌ى شاخپكدا روخسارى تايبه‌تى و كه‌سپيه‌كانيان، به‌هپماى تايبه‌تى و كه‌سى خوينەر جيا ده‌كرتېه‌وه، به‌پېتى ماوه‌ى ميژووبى... (۲۱).

* (كاهى فه‌للاح) دەرياره‌ى تازه‌كردنه‌وى شيعرى كوردى دەنووسى و چەند شتېك دەستنيشان ده‌كات به‌لاى منه‌وه له دەستنيشان كردنه‌كه‌يدا نيشانى پيكاوه و تا راده‌يه‌كى زۆر قسه‌كه‌ى جيتى خۆى ده‌كات هه‌وه، له بۆچونه‌كه‌يدا ده‌لتى: (پيش ئەم جموجووله‌ ئەده‌يبه‌يه (واته جموجوولى ئەده‌يبى تازه) شيعرى كوردى له بۆته‌ى شيعرى كلاسېكيدا قال بوو بوو، كيشى عه‌رووز و قالبى غه‌زل و قه‌سيده و روباعيات و تاك و موعه‌ما و لاواندنه‌وه و پياهلدان و داشۆرين و بابته‌ى ئاينى و ته‌رجيع به‌ند (خه‌يالبا‌زى و وشه‌كارى) (۲۲)

(۲۱) هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو ل ۷۳

(۲۲) راسته وهك كاهى فه‌للاح بۆى چوهه (كيشى عه‌رووز و پياهلدان و داشۆرين و بابته‌ى ئاينى و ته‌رجيع به‌ند) سيمائى شيعرى كلاسېكى بوون، به‌لام له مه‌سه‌له‌ى (خه‌يالبا‌زى) و (وشه‌كارى) يه‌كه‌دا له‌گه‌لېدا نيم، چونكه مه‌سه‌له‌ى (خه‌يال) رەگه‌زىكى سه‌ره‌كى هه‌موو داھيتان و خولقاندنېكه. جگه له‌وه‌ش (خه‌يال) له بزوتنه‌وه‌ى شيعرى تازه به‌لاوه نه‌راوه و سيمايه‌ك نيبه به‌هۆيه‌وه شيعرى كلاسېكى پى بناسريتېه‌وه، به‌لكوله شيعرى تازه‌شدا (خه‌يال) ده‌ورېكى بالائى هه‌بووه له تېكه‌ل كردنى به‌واقيع و ده‌وله‌مه‌ند كردنى واقيعه‌كه به‌هۆيه‌وه. رەنگه مه‌به‌ستى (موباله‌غه = پى لى هه‌لپىن) بى كه ئەمه سيفه‌تېكه زياتر له شيعرى كلاسېكيدا به‌دى ده‌كرى نه‌ك (خه‌يالبا‌زى). (وشه‌كارى) يش سيفه‌تېك نيبه ته‌نيا به‌سه‌ر شيعرى كلاسېكيدا برا بى، چونكه وهك چۆن له لائى شاعيرىكى گه‌وره و زمانزانى وهك (نالى) وشه‌كارى ده‌بينىن، هه‌ر به‌م جۆره له لائى شاعيرىكى ئەمروكه‌ش وشه‌كارى هه‌يه. حەز ناكه‌م خوينەر وا تېبگا (وشه‌كارى) سيفه‌تېكى خراپه له شيعردا، چونكه وشه‌كارى سه‌واكرده له‌گه‌ل گيانى وشه و تۆر هه‌لدانه بۆ گرتنى سېتبه‌رى وشه و نه‌پيتيه‌كانى. وشه‌كارى له‌لاى (نالى) زه‌خره‌فه نه‌بووه، كه زوبده‌ى شيعرى كلاسېكى كورديبه. له شيعرى تازه‌شدا وشه‌كارى ئەركى هه‌موو شاعيرىكى داھينه‌ره. پيتوسته به‌بينىنېكى تازه‌وه به‌دواى ئەو وشه‌يه‌دا بگه‌رئ و ته‌عبير له ديدگائى ئەو بكات، كه (خه‌يال) ليتوا ليتوه له تېروانين - رۆيه، بۆيه به‌دواى ئەو وشه‌يه‌دا ده‌گه‌رئ كه پر به‌پرى هه‌ست و هه‌لچوون و ئيقاعى ناوه‌وه و ده‌ره‌وه و =

هه‌ر به‌يتى و اتايه‌ك و جوونه‌وه‌ى يه‌ك جۆر ده‌رپىن و كه‌ره‌سته‌ى تېكرا چوون يه‌ك و زۆرتر به‌قده و بالائى ياراو تېگه‌يشتنى گران و به‌كاره‌يتانى لق و په‌له‌كانى به‌لاغه‌وه‌تد... سيمائى يه‌كگرتووى شيعرى كلاسېكى بوون... بى گومان پيشه‌وايانى وهك (نالى ۱۷۹۷ - ۱۸۵۵) و (سالم ۱۸۰۰ - ۱۸۶۶) و (مه‌حوى ۱۸۳۰ - ۱۹۰۴) و (كوردى ۱۸۰۹ - ۱۸۴۹) مامۆستايانى ديار و لپهاتووى ئەو قوتابخانه‌ى كلاسېكيبه‌ى ده‌ورى بابان بوون و ئەركى خۆيان به‌جى گه‌ياند و بنچينه‌ى نووسينى شيعر به‌وه له‌هجه‌يه‌يان به‌رزكرده‌وه. ئەده‌ببش كه شيعر له‌وه ده‌مه‌دا به‌رزترين لقى ديار و به‌ده‌ره‌وه‌ى بوو، وهك هه‌ر رواله‌تېكى ترى ژيان، هه‌ميشه له پيشكه‌وتن و جووله و گۆران دايه، جا به‌وه پيتيه‌ش كه ئەده‌ب و سه‌رجه‌م ژيانى رۆشنبىرى هه‌ر نه‌ته‌وه و ميلله‌تېك، رەنگدانه‌وه‌ى بارى ئابوورى و كۆمه‌لايه‌تى و سياسيبه و ئەمانه‌ش هه‌ميشه له پيشكه‌وتن و گۆراندان. ئەو سه‌رده‌مه لافاوى شه‌رى يه‌كه‌مى جيهان تازه نيشتووه‌وه، ده‌نگى چەند ده‌وله‌تېكى گه‌وره كپ كرا بوو، زۆر به‌يوه‌ندى نيشان ده‌وله‌تان گۆرا بوو. له رۆژه‌لانى ناوه‌راستيشدا راپه‌رپىن تازەى نه‌ته‌وايه‌تېى توركه‌كان و بارى ئەده‌بى سه‌رده‌مبان له ژنر زه‌برى رۆژئاوادا له شه‌پۆلدانا بوو، بارى سياسى و كۆمه‌لايه‌تى ئەم سه‌رده‌مه‌ى كورديش، له سايه‌ى راپه‌رينه‌كانى شېخ مه‌حمود و ناكۆكيبه‌كانى نيشان ئینگليزه‌كان و توركه‌كان و سياسه‌تى به‌ناو بۆ ئازادى و سه‌ره‌خۆبى و به‌ناوه‌رۆك بۆ ده‌ست به‌سه‌رداگرتن و چه‌وساندنه‌وه له‌لايه‌ن داگيركه‌ره ئینگليزه‌كانه‌وه. به‌لتى له گه‌رمه‌ى ئەو دارو باره تازانه‌دا رۆشنبىره هونه‌رمه‌نده‌كانى ئەو سه‌رده‌مه‌ى كورد له كوردستانى عيراقدا، كه هه‌ر يه‌كه‌يان له راست خۆيه‌وه خاوه‌ن سه‌رمايه‌يه‌كى ئەده‌بى پته‌وه بوو، تاسه و تامه‌زرۆى به‌هره و سه‌لبقه و چيژى هونه‌رييان به‌وه چه‌شنه شيعره كلاسېكيانه نه‌ده‌شكا و به‌دل تينوى شيوه و ناوه‌رۆكيتى سه‌رده‌م بوون، تا ئەوه بوو وهك حه‌وته‌وانه‌يه‌ك چەند شاعيرىكى به‌هره‌دار له‌سه‌ر ئەو رېبازى سه‌رده‌مه يه‌ك كه‌وتن له رېگائى:

=تېروانينه‌كانى بيت. وشه‌يه‌ك بى پر بى له (نيمائا) و ناهه‌نگ و سه‌ره‌له‌نوى بيته‌قيتيه‌وه به‌رووى وشه دراوسيتكانى خۆى. يه‌كېك له ئەركه‌كانى داھينه‌ره چ سه‌ر به‌رېبازى كلاسېكى بيت، چ سه‌ر به‌رېبازىكى تر بيت، تازه‌كردنه‌وه‌ى زمانى نه‌ته‌وه‌يه، ته‌نيا شاعيرى زمانزان و به‌توانست و ده‌سه‌لات ده‌توانى يارى به‌ وشه بكات. شاعيرى كۆله‌وار و داماوى ده‌ستى وشه ناتوانى زه‌فه‌ر به‌وشه ببات بۆ تېروانينه‌كانى خۆى وشه‌ى گونجاو هه‌لپېرئ. ئەوانه‌ش كه به‌زۆر خۆيان به‌سه‌ر شيعردا ساغ كردووه‌ته‌وه سه‌وا له‌گه‌ل توپكلى وشه ده‌كەن، بۆيه شيعره‌كانيان زوو ده‌مرن و ناتوانن خۆيان به‌پيتوه رابگرن.

۱- زانین و ههزم کردنی ته‌واوی به‌ره‌می کلاسیکی پیش‌خوبان.

۲- زانینی زمانی فارسی و به‌تاییه‌تی بۆ‌ئو هه‌نگاوه‌گه‌وره‌یه‌ زمانی تورکی، که‌وتنه‌ سه‌ر‌ئو‌ خولیا‌یه‌ی‌ که‌ بین‌ بن‌ین‌ به‌سه‌ر‌چاوه‌ی‌ ئه‌ده‌بی‌ سه‌رده‌می‌ تورکه‌کانه‌وه‌، ئینجا‌ هه‌ر‌ شاعیری، به‌پیتی‌ به‌هه‌ره‌ و‌ توانا‌ و‌ باری‌ ژبانی‌ خو‌ی‌ و‌ پله‌ی‌ رۆشن‌بیری‌ و‌ ئاماده‌بوونی‌ که‌وته‌ به‌ره‌م‌ داهینان. له‌و‌ سه‌رده‌مه‌دا‌ (هه‌نگاوی‌ یه‌که‌م‌ له‌و‌ باره‌یه‌وه‌ لاسایی‌ کردنه‌وه‌ی‌ شیعری‌ نو‌یی‌ تورکی‌ بو‌) (۲۳) شیخ‌ نووری‌ کور‌ی‌ شیخ‌ صالح‌-یش، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌ به‌ته‌مه‌ن‌ له‌ (گۆران) گه‌وره‌تر‌ و‌ له‌گه‌ڵ‌ باری‌ ژبانی‌ رۆژنامه‌گه‌ری‌ ئه‌و‌ رۆژگاره‌ی‌ کوردیشدا‌ په‌یوه‌ندی‌ راسته‌وخۆ‌ و‌ له‌باری‌ به‌رۆژنامه‌وه‌ هه‌بو‌، به‌ره‌مه‌کانی‌ زۆر‌تر‌ بلا‌و‌ کرده‌وه‌ و‌ ئاو‌وه‌وا‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌بیشی‌ سازگار‌تر‌ بو‌، بۆ‌یه‌ له‌و‌ سه‌رده‌مه‌دا‌ هه‌نگاوی‌ یه‌که‌می‌ گۆرین‌ و‌ به‌ره‌و‌ پیشه‌وه‌ چوون‌ به‌ره‌و‌ شیعری‌ تورکه‌کان‌ زیاتر‌ به‌کنه‌ و‌ ته‌قه‌لای‌ ئه‌ده‌بی‌ شیخ‌ نووری‌ ده‌دریته‌وه‌ قه‌ڵه‌م‌ و‌ ئه‌و‌ ده‌رکه‌وتووتر‌ ده‌بیرا‌ له‌ حه‌وته‌وانه‌که‌.

هه‌ر‌ چۆن‌یک‌ بێت، ئه‌و‌ ده‌سته‌ لاوه‌ به‌هه‌رده‌اره‌ توانییان‌ له‌ ژبیر‌ زه‌بری‌ شیعری‌ نو‌یی‌ تورکی‌دا‌ چه‌ند‌ گۆژمێک‌ خو‌ینی‌ تازه‌کردنه‌وه‌ له‌ رووی‌ کیش‌ و‌ ده‌رپین‌ و‌ واتا‌ و‌ هه‌ست‌ و‌ بیه‌ر‌ و‌ وشه‌ی‌ کوردیه‌یه‌وه‌ به‌ده‌ماره‌ ساردوس‌په‌کانی‌ شیعری‌ کوردیی‌ بیه‌خشن‌ و‌ گه‌رمایی‌ جووله‌ و‌ داهینان‌ و‌ گۆران‌ و‌ پیتشکه‌وتنی‌ بده‌نی‌). (۲۴).

* مامۆستا (محهمه‌د‌ ره‌سوول‌ هاوار) له‌ کتیبی‌ (پیره‌مێردی‌ نه‌مه‌ر)دا‌ ده‌رباره‌ی‌ (شیخ‌ نووری‌ شیخ‌ صالح) رای‌ خو‌ی‌ به‌م‌ جوژه‌ ده‌رپه‌وه‌ و‌ ده‌لی: (شیخ‌ نووری‌ شیخ‌ صالح‌ به‌یه‌کێک‌ له‌ پیشه‌وا‌ی‌ بو‌یژه‌کانی‌ رۆمانتیکی‌ کورد‌ ئه‌ژمێردی‌ که‌ به‌هو‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌کانیه‌وه‌ چ‌ له‌ ناوه‌رۆک‌ و‌ چ‌ له‌ شیوه‌دا‌ شو‌رشیتکی‌ ناوه‌ته‌وه‌ و‌ ده‌رگایه‌کی‌ تاییه‌تی‌ کردۆته‌وه‌ بۆ‌ بو‌یژانی‌ ئه‌و‌ سه‌رده‌مه‌). (۲۵)

* له‌ کتیبی‌ (باخچه‌ی‌ شاعیران) ده‌رباره‌ی‌ شیخ‌ نووری‌ نووسیبویه‌: (شیخ‌ نووری‌ به‌یه‌کێک‌ له‌ بو‌یژه‌ پیتشکه‌وتووه‌ تازه‌که‌ره‌وه‌کان‌ (مجدد) له‌ ئه‌ده‌بی‌ کوردیدا‌ ئه‌ژمێردی‌ و‌ خاوه‌نی‌ قوتابخانه‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌ییه‌وه‌ ئه‌و‌ رێگه‌یه‌ی‌ ئه‌م‌ شکاندی، ته‌نانه‌ت‌ گۆران‌ و

(۲۳) ئه‌م‌ رایه‌، رای‌ مامۆستا (ره‌فیق‌ حیلمی) یه‌و‌ له‌ شو‌ینی‌ خو‌یدا‌ مو‌ناقه‌شه‌م‌ کردووه‌.

(۲۴) بڕوانه‌ کتیبی: کاروانی‌ شیعری‌ نو‌یی‌ کوردی، کاکه‌ی‌ فه‌للاح، به‌رگی‌ یه‌که‌م، چاپخانه‌ی‌ کۆری‌ زانیاری‌ کورد، به‌غدا‌ ۱۹۷۸، ل ۲۷-۲۸-۲۹

(۲۵) پیره‌مێردی‌ نه‌مه‌ر: نووسینی‌ محهمه‌د‌ ره‌سوول‌ (هاوار)، چاپخانه‌ی‌ (العانی)، به‌غدا، ۱۹۷۰، ل ۴۱ په‌راویژه‌که‌ی‌.

هه‌موو‌ بو‌یژه‌ لاوه‌کانی‌ تر‌ له‌سه‌ری‌ ئه‌رۆن... (۲۶) ئینجا‌ له‌ شو‌ینتیکی‌ دیکه‌دا‌ ده‌لین: (گۆران‌ به‌شو‌ین‌ پینووسی‌ شیخ‌ نووریدا‌ رۆیشتوو‌ ئه‌و‌ قوتابخانه‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌یی‌ له‌ ویژه‌ی‌ کوردیدا‌ دامه‌زراند، هه‌لبه‌سته‌ی‌ تازه‌ی‌ کرده‌ باو. ئه‌م‌ په‌ره‌ی‌ پێ‌ دا‌ و‌ گه‌شه‌ی‌ پێ‌ کرد. له‌ هه‌موو‌ پروویکه‌وه‌ قاپی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌یی‌ له‌ ویژه‌ی‌ کوردی‌ کرده‌وه‌ و‌ هانی‌ بو‌یژه‌ لاوه‌کانی‌ دا‌ که‌ په‌یره‌وی‌ بکه‌ن. که‌واته‌ ئه‌توانین‌ بل‌یین‌ که‌ ویژه‌ی‌ کوردی‌ بۆ‌ یه‌که‌م‌ جار‌ قه‌رزاری‌ شیخ‌ نووری‌ و‌ دوا‌ی‌ ئه‌و‌ هی‌ گۆرانه‌ که‌ شیوه‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌ی‌ نو‌یی‌ پێ‌ به‌خشی‌). (۲۷).

* مامۆستا ره‌مزی‌ مه‌لامارف‌ ده‌رباره‌ی‌ شیخ‌ نووری‌ ده‌لی:

ئهی‌ خو‌شه‌ویستی‌ قه‌ومی‌ جه‌فاکێشی‌ ده‌س‌ به‌سه‌ر‌ وه‌ی‌ نووری‌ چاوی‌ کوردی‌ سیار‌پۆژی‌ ده‌ربه‌ده‌ر‌ ئهی‌ بولبولی‌ به‌ شه‌وه‌که‌تی‌ باخی‌ سوخه‌ن‌ وه‌ری‌ وه‌ی‌ گولبونی‌ به‌زینه‌تی‌ گولزاری‌ زیب‌ و‌ فه‌ر‌ ئهی‌ شاعیری‌ به‌قودره‌تی‌ مه‌یدانی‌ نه‌زم‌ و‌ نه‌سر‌ وه‌ی‌ کاتبی‌ به‌ هه‌یبه‌ته‌ی‌ سه‌ر‌کۆرسی‌ هونه‌ر‌ (۲۸)

* مامۆستا (عه‌لاه‌ددین‌ سه‌جادی) دیسانه‌وه‌ ده‌رباره‌ی‌ (شیخ‌ نووری) ده‌لی: (شیخ‌ نووری‌ کور‌ی‌ شیخ‌ صالح‌ کور‌ی‌ شیخ‌ غه‌نی‌-یه‌، له‌ شاری‌ سلیمانی‌ ها‌تۆته‌ دنیاوه‌، ئه‌توانی‌ بو‌تری، ئه‌و‌ رێبازی‌ تازه‌ی‌ هینایه‌ ناو‌ ئه‌ده‌بی‌ زمانی‌ کوردی‌-یه‌وه‌، فیکری‌ به‌رز‌ و‌ ورد‌ بو‌، زه‌ینتیکی‌ قوول‌ی‌ بووه‌، ئیمه‌ کارمان‌ به‌وه‌وه‌ نییه‌ که‌ چه‌وسانه‌وه‌ی‌ رۆژگار‌ نه‌یه‌یتشتوو‌ه‌ له‌سه‌ر‌ هۆنه‌ری‌ - وه‌کو‌ هۆنه‌ره‌کانی‌ تر‌ - بڕوا. مه‌به‌سته‌که‌ی‌ ئیمه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ره‌می‌ شیخ‌ نووری‌ له‌ناو‌ ده‌قی‌ ئه‌ده‌بی‌ هۆنراوه‌ی‌ کوردیدا‌ شو‌ینتیکی‌ له‌م‌ سه‌رده‌مه‌ بۆ‌ خو‌ی‌ ته‌رخان‌ ئه‌کا) دیسانه‌وه‌ ده‌لی: (له‌م‌ سه‌رده‌مه‌ی‌ دوا‌ییه‌دا‌ له‌ناو‌ هۆنه‌رانی‌ کورددا‌ رێبازتیکی‌ تازه‌ی‌ په‌یدا‌ کردبوو‌ که‌ رێبازتیکی‌ نو‌ی‌ بو‌، نو‌ی‌ بو‌ له‌ بیه‌ر‌ و‌ ئه‌ندیشه‌دا، له‌ کیش‌ و‌ سه‌روادا، ئه‌مانه‌ بوون‌ به‌قوتابی‌ قوتابخانه‌یه‌ک‌ که‌ ئه‌م‌ قوتابخانه‌یه‌ شو‌رشیتکی‌ خسته‌ ناو

(۲۶) باخچه‌ی‌ شاعیران، عه‌بدولعه‌زیم‌ ماوه‌تی، عه‌بدولقادر‌ صالح، چاپخانه‌ی‌ ژین، سلیمانی‌ سالی‌ ۱۹۷۰ ل ۱۰۱.

(۲۷) هه‌مان‌ سه‌ر‌چاوه‌ی‌ پیتشو‌و‌ ل ۱۰۴

(۲۸) رۆژنامه‌ی‌ (ژین)ی‌ ژماره‌ (۵۶)ی‌ سالی‌ (۱۵)، (۱۷)ی‌ کانونی‌ یه‌که‌م‌ ۱۹۴۱، بۆ‌هاوار‌ و‌ حه‌سه‌ب‌ حالی‌ شیخ‌ نووری، محهمه‌د‌ ره‌مزی.

گیتی ئەدەبى كوردىيە، يەككە لەو قوتابىيە زىرەكانە شىخ نوورى خاوەنى پارچەى خوتراو بوو، (٢٩) بەلكو پيشەنگى ئەو كاروانە بوو) پاشان لەسەر قسەكانى بەردەوام دەبى و دەلى: (جا ئەم گۆرانه كه شىخ نوورى هيتايە ناو، ئەيا هەر لە بۆتەى دلى خۆيا قالى كرديتەوه؟ يا بۆنى هەناسەى «نامق كمال» و «توفيق فيكرت»ى (٣٠) كرديتەوه؟ ئەو توانى رېبازىكى نووى لەناو ئەدەبى كوردیدا ديارى بكات).

* (د. مارف خەزنەدار) يش دەربارەى شىخ نوورى بەو جۆرە راي خۆى دەرپرپوه: (له پلهى دووهدما نەوهكو تەنيا ناوهرۆك، بەلكو روخساريش گۆراني بەسەردا هاتوو، بەتايبەتى زمانى شيعر. شيعرهكانى نەوهى لاوى ئەم ماوهيه گۆران و بيكهس و دلدار و شىخ نوورى شىخ سالىح و هى تر نمونەى شيعرى ئەم سەردەمەن لەگۆراني ئەدەبى كوردى) (٣١).

له بارەى ماوهى رۆمانتيكىش راي وايه: (رپرهوى رۆمانتيكى له پاش جهنگى جيهانى يهكەم لەژير تەئسىرى رۆمانتيكى ئەوروپا و له رپى رۆمانتيكهكانى توركهوه له ئەدەبى كوردیدا پەيدا بوو، له ناوهراسنى چلهكان تا سەرهتاي شەستهكان توانى له قالبدا تا پادەيهك بەيخ و خۆى بگرئ. دامەزرينه رانى ئەم رپرهوه شاعيره ناوادرهكانى وهكو پيره مپيرد و بيكهس و گۆران و سەلام و نوورى شىخ سالىح و دلدار و هى تر بوون. بەلام له بەرهمى ئەمانە رۆمانتيزم وهكو مەبەستىك بوو له مەبەستهكانى شيعريان و هەموو بەرهميانى داگير نەكردبوو (٣٢).

* مامۆستا (كامەران موكرى) دەربارەى نوێکردنەوهكەى شىخ نوورى نووسيوه: (بهلاى منوه مامۆستا شىخ نوورى شىخ سالىح مامۆستاي ماوهى گۆرانهوهيه (فترة الانتقال) له هۆنراوهى كوردیدا، له كۆنەوه بۆ نووى... وه كه ئەلیم نووى، يان كات و سەرهتاي دەرکهوتنى هۆنراوهى (نووى) مەرامم دەوروبەرى كۆتايى شەرى جيهانگيرى يهكەمه. له كاتىكدا كه هۆنراوهى كوردى له كۆتى (شيوه و هەستى كۆنا) بوو، ئەو و مامۆستا گۆران شۆرشىكى قووليان له هۆنراوهى كوردیدا بەرپا كرد. ئەگەرچى زۆر كه سيش ئەم شۆرشەى بەلاوه

(٢٩) مەبەستى ئەو شيعرهيه كه بۆ كۆچى دواى شىخ مەحمودى نەمرى وتوو.

(٣٠) بروانه دهقهكانى ئەدەبى كوردى، عەلانى ددين سەجادی، له چاپكراوهكانى كۆزى زانیارى كورد، چاپخانهى كۆزى زانیارى كورد، ١٩٧٨، بەغدا ١٠٥-١٠٦-١٠٧-١٠٨.

(٣١) بروانه: د. مارف خەزنەدار، له بابەت مپژووئى ئەدەبى كوردى تازهوه، مۆسكۆ، ١٩٦٧ (بەزمانى رووسى). خۆى بۆى كردم بەكوردى. ٩٦٧

(٣٢) هەمان سەرچاوهى پيشوو ١٤٧٧

(ياخيبيوونىكى نارەوا بوو) دەربارەى هۆنراوهى كوردى، بەلام له ئەنجاما بەتايبەتى لەم سالانەى دوايدا دەرکهوت كه شۆرشىك بوو پر بەپرئ (واقع و پيشووستى) له گەل هەموو كه موكوپه كيشا. (٣٣) پاشان دەلى: (بهلى مامۆستا شىخ نوورى شۆرشىكى گهورهى بەرپا كرد يان بهوردى بلتين سەركردهيهتى شۆرشىكى ئەدەبى كرد له گەل مامۆستا گۆران و نووسەر و شاعيره نووى كەرەوهكانى ترا... (٣٤).

* مامۆستا (أ. ب. هەورى) دەربارەى شىخ نوورى دەلى: (جارى له پيش هەموو شتىكدا رهوشت و خووه لسان و رابواردنى له ژياندا بهقهده بەرزى شيعرهكانى جوان و بەرز و بى له كه و پەلە بووه. هەرگيز خۆى به هۆنراوهكانيهوه هەل نەكيشاوه و بۆ سوودى تايبەتى خۆى و ناوبانگ بلاو بوونەوه بەكارى نەهيتان. ربا و دوو رووى لى نەبينراوه، بۆ پاره و دەسكەوت فرمانى نارەواى نەكردوو و گوفتار و هۆنراوهى نەوتوو، ئەو هەر له بەر شيعر شيعرى وتوو. لەسەر هيلىكى راست له خۆشى و ناخۆشى و بوون و نەبوون و هات و نەهاتدا و، له تەنگانە و فەرەحيدا، له تاريكى و رووناكيدا هەر له گەل ميللهتى كوردا بووه، بەگرانيان گرباوه و بەخۆشيان پيكهنيوه و، هەويى مەيىنى شيعرى شىخ نوورى بەرزەوه ندى نەتەوهى كورد بووه، بۆيه هەموو هۆنراوهكانى له هەر بابەتتيكهوه بيت بەرامبەر بەكورد له سۆزىكى دلسوژانه بەدوور نيبهوه خۆى وا نيشان ئەدات كه غەمخوارى نەتەوهكەى خۆيهتى. شىخ نوورى يهككيكه لهو هۆنراوهى كه بەردى بنچينهى گۆراني هۆنراوهى كوردىيان داناو بهرهو پيش پاليان پيوه ناوه، به هۆنراوه له دەروازەى هەموو گۆشهيهكى ژيانى داوه، بەرامبەر بەئازادى ئافرهت بيروپراى سەرهستانەى زۆر بەرز و باش نيشان داوه، هەرچه نده هۆنراوهكانى شىخ نوورى چاپ نەكراوه له گەل ئەوهشدا، چونكه بەراستى شيعرن و خۆشى پياوئىكى رهوشت و خووه بەرز بووه، بەرەنگيىك بلاو بوونەتەوه مەگەر بەدەگمەن ئەگينا خۆيندهوار نيبه شيعرى ئەوى له بەر نەبيت، كه ئەمەش جوانترين و گرنگترين بەلگهيه بۆ ئەمانەى له پيشهوه و قمان له بابەت شىخ نوورى-يهوه) (٣٥).

(٣٣) بروانه: هۆنراوهى نوورى شىخ سالىح، چاپخانهى كامەران، ١٩٥٨، سليمانى، پيشه كيبه كەى له نووسينى كامەران موكرى ل ٣.

(٣٤) هەمان سەرچاوهى پيشوو ل ٤

(٣٥) بروانه: رۆژنامەى (ژين)ى ژماره (٣)ى سالى (١). رۆزى پينج شەمه، ريكهوتى ١٩٧٠/١٢/٢٨، أ. ب. هەورى.

(*) تيبينى: زۆر نووسينى تر هەن دەربارەى شىخ نوورى نووسران، بەلام يان زانیارى نوويان تيدا نەبوو، يان تەنيا نامازەن بۆيه پشتگوتم خست، ئيمەش ديارترينى ئەو نووسينانەمان وەرگرتوو.

شعره وهرگيڙدراوهکان

مه قبهەر (۱)

شيعرى: عهبدولحهق حاميد (۲)

هاوار من چيبكه م، نه جى ما، نه يار
 هەر دل مایه وه، پر دهر د و نازار
 ئیستا لیتره بوو، له دهستم بهربوو
 له نهزه له وه، هات بۆ ته بهد چوو
 رۆبشتم ئه وم، جى هیشته له خاكا
 له گۆرى تاریك، تهنگ و غه مناكا
 له و نه نیسه ی دل، ناسارى نه ما
 له (به پرووت) غه یری، مه زاری نه ما
 كویتی بۆ بگه ریم، ئه و دلر و بایه
 له كى بپرسم، ئه و بى نه وایه
 ئاخو رۆحی وا، به كام هه رده وه
 وا منى خسته، ئیش و دهرده وه
 ئه لىن واز بینه، له و ئاشنايه (۳)
 رۆبشته و جیگای دارى به قایه

ئمه راستییه كه، له خه یال جیایه
 چاو چۆن ببینى، ئه م ماجه رایه
 له پر وا گۆرا، وه زع و نه حوالم
 ته حه ممول ناكا، فكر و خه یالم
 شتیک نه بینم، له مه زار ئه چى
 كه ورد ئه روانم، هه ر له یار ئه چى
 شه وانم ئه روا، به نازار و غه م
 رۆژان زیاد ئه كا، سه رمایه ی ماتم
 له زوربه ی خه فته، زۆرى مه لالم
 وا دیاره زوو بى، رۆژى زه والم

فاتمه! له مه زار، سه رى دهرینه
 رهنگى جارانت، توژى بنوینه
 لیم مه شارده وه، گه وهه رى رازت
 رۆح چاوه روانه، بۆ غه مزه و نازت
 وهك غونچه ی به هار، وه ره پیکه نین
 تیمار كه ئیش و نازارى برین
 پیکه نین تیکه ل، نیو نیگای چاو كه
 ئاخرى ژیانم، به وه ته واو كه
 یاران! ئه م جییه، ناشى مه قبه ر بى
 ناشى ئه م چاله، یانه ی دولبه ر بى
 یا بۆ ته جهره به، یا بۆ حیلله یه
 نه خیر بۆ مه رگی من وه سیله یه
 پروانن كه چۆن، به بایه كى سه رد
 ئه و روومه ته ی بوو، به كاربه ی زه رد
 له به ختى ره شم، هه زار له عنته بى
 پیشه م تا مه حشه ر، ئاهو حه سه رته بى

(۱) (مه قبهەر) مه شهوورى شاعیری تورکی به ناویانگ (عهبدولحهق حاميد) كه به (۳۶) زویان
 ته رجه مه كراوه، منیش به عزتكم دهست كهوت كه (عه رهب فه می) به عه ره بی به نه تر ته رجه مه ی
 كرده وه و به كوردی و به نه زم ته رجه مه م كرد - شیخ نووری شیخ سالح -

(۲) عهبدولحهق حاميد: (۱۸۵۳-۱۹۳۷) له نهسته مه بول له دایك بووه و هه ر له ویش كۆچى
 دواي كرده وه. شاعیر و نووسه ر و سیاسیی تورکی ناو داره، له بنه ماله یه كى ناو دارى زانست و نه ده به.
 شیعره كانی رۆمانتیکیانه و شیوه ی تازه ی وه رگرتووه. یه كتيكه له و شاعیرانه ی كه به شدارییان له تازه
 كرده وه ئه ده بی توركیدا كرده وه. به ناویانگترین شیعری ئه و ماته منامه رۆمانتیکیانه یه كه به ناوی
 «مه قبه ر» بۆ فاتمه ی خیزانی وتووه. ئه م به ره مه له ماته منامه گرنه كانی ئه ده بی جیهانیی
 ده ژمبدری. به ره مه «مه قبه ر = مقبر» له لایه ن فه می عه ره ب ئاغا وه له توركییه وه گۆرپوه تییه
 سه ر عه ره بی و له به غدا له سالی ۱۹۵۳ دا بلاو كراوه ته وه.

(۳) پیتوسته له كاتی خویندنه وه دا دان به (ئاشنا) دا بنری، ئه گینا له نگ ده بی.

خودا موعجيزهت، بۆ من عه يان كه
 به گه وره يي خۆت، من ئيمتihan كه
 بيبينم هه لبيخ، ئه و مانگه له خاك
 له خاك سه ر ده ركا، شوعله ي نووري پاك
 مه به س له ژيان، چيبه به يان كه
 دوا رۆژي ئينسان بۆ من عه يان كه
 يا فكرم بۆ لاي رۆحي بنييره
 يا رۆحي منيش، به خاك بسپيره
 خه م دلي گرتم، له ده س چوو چاره
 له وه تهن دوور و زار و ئاواره
 له م غوربه ته دا، به ئالامه وه
 به ئامالي ئه و، هه روا مامه وه
 له ئوفقم ئه و مه ه، روخساره رۆيي
 رووه و تاريكي و، ئاواره رۆيي
 روويم دي به لام، وه ك زولمه ت پاره
 مه تله عي فه جري، بوو به ستاره
 روويم دي له ناو، مه وجه ي تورابا
 گه رام زۆر گه رام، له ناو كي تابا
 وه كو خه و هاته، به رچاوم له دوور
 ناتوانم بلليم، گوڤي پر له نوور
 ئه م سفره چيبه، له حيسابايه
 ئه رقام بۆي له ناو، ئينقيلابايه
 هيچه و خاوه ني، وجووده يا خو
 قه برتكه له ناو (اضطراب)ايه

هه ر بيديايه، سڤي يا سياه
 جوان و ناشيرين، لبي ئه كرد ئيگراه

مه يلي سه يران و سه حراي نه ما بوو
 ئاره زووي ده شت و چياي نه ما بوو
 رتيواري ريگاي، شاري عه ده م بوو
 خولياي نه ماني، لا خاتر جه م بوو
 هياك بوو له ناو، په نجه ي وه ره مدا
 له لاي من دايم، خه نده ي له ده مدا
 ساتيكي دووريم، له سو حبه تي ئه و
 زوخاوي دل بوو، له سه سه ره تي ئه و
 فيراق ي ئه وم، نه بوو ته ته ممول
 كه چي تا ئه به د، كردم ته حه ممول
 مايه وه گيانم، به عيلله ته وه
 زه بوون و زامار، به سه سه ره ته وه
 ئه يزاني چۆنه، عه زابي قه برم
 بيديايه حالم، له جه ننه ته وه
 ياري بوو به يي، دوژمن و ره قيب
 بۆ ئازاري دل، ده رمان و ته بيب
 هه رچه ند نه ماوه، عيلاجم لاي ئه و
 به لام تا ئه مرم، ئيحتياجم به و
 بۆچ وا ئه نيژري، لي ره غه ريبان؟
 غه ريبان ئه يي، وا بي نه سيبيان؟
 كاشكي پيش ئه و بوومايه به خاك
 نه مديايه بنوي، له خاكا غه مناك
 تا ئه هات ره نكي، زه رد وه ك كاره با
 ئه دره وشايه وه، وه ك رۆژ له سه ما
 به دايم ژياني پر له خه ته ر بوو
 شه و و رۆژ، دلي پر له كه ده ر بوو
 ئازاري دلته ي، زار و زاماري

لئی ئەشاردمهوه، به خهندهی زاری
 له رووی عاله‌ما، دايم شادان بوو
 وهکی تر چاوی، که یلی گریان بوو
 نهک بۆ من بیتی، به‌دهردی کاری
 سکا لام نه‌بیست، له دهست تازاری
 بهم حاله‌ی دلم، مات و مه‌جزوون بوو
 بهم وه‌زعه‌ی رۆحم، زار و مه‌فتوون بوو
 مه‌قبره‌ی دوا رۆژی، هه‌موو ئینسانه
 ئە‌مه‌ش ئە‌سراری، زاتی یه‌زدانه
 بیه‌وئ مه‌یلی، خه‌و کا نووری پاک
 ئە‌بیا ئە‌بخاته، دوو تویی نه‌ختی خاک
 ئە‌مه‌ راستییه‌کی، خۆش و حه‌زینه
 شتیکی راستی پر له یه‌قینه
 به‌دهخت و مه‌سه‌وود، که دانراوه
 ئە‌وه‌یه به تو، ره‌وا بینراوه
 ئە‌و نه‌خته خۆله‌ی، سه‌ر ئە‌و مه‌زاره
 له‌گه‌ڵ بێ‌ده‌نگی، شه‌وگار که یاره
 بێ‌تو تێپه‌ر بم، به‌ لایا جارێ
 فرمی‌سکی خۆینم، له‌چاو ئە‌بارێ
 بۆ ته‌سه‌للای دل، له‌ ده‌رد و هیجران
 چاره‌یه نییه به‌ غه‌یری گریان
 که له‌و سه‌ر قه‌بره‌ی، ئە‌گه‌ر تێمه‌وه
 لام وایه له‌گه‌ڵ، ئە‌وا دیمه‌وه
 هه‌ر گه‌یه مالتی، کتیب دانه‌نیم
 هه‌یوان و ژووری، له‌ دوا ئە‌گه‌ر تێم
 له‌ تاو مه‌رگی ئە‌و، بیه‌ر و خه‌یالم
 ئە‌گری و نامینی، عه‌قل و که‌مالم

جیهانم له‌به‌ر، چاو وێران ئە‌بیت
 گۆرستان له‌ لام، ئاوه‌دان ئە‌بیت
 خه‌ودا بکۆژی، له‌ دوا‌ی ئە‌و یاره
 زینده‌گیم له‌ لا، وه‌ک ژه‌هری ماره
 دات به‌سه‌ر شانما، که‌وێ موسیبه‌ت
 لیت کردمه‌ دوژمن، خۆشی و مه‌سه‌رپه‌ت
 تو مه‌خلوقی خۆت، دیاره‌ خۆش ناوی
 ئە‌گینا دونیا، چیه‌ بۆ تاوی
 وێڵ و سه‌رگه‌ردان، به‌شارانه‌وه
 زار و ناته‌وان، به‌ هه‌ردانه‌وه
 وه‌ک مه‌جنوون چۆڵ و چيام‌گه‌رته‌به‌ر
 به‌لام نایبینم، تا رۆژی مه‌حشه‌ر
 دیاره‌ ئە‌مانه، بیتی ئیحتیماله
 دلێی پر زوخاو، دوور له‌ مه‌جاله
 موسته‌قبه‌ل هه‌رچه‌ند، مه‌جه‌ووله ئە‌ما
 وێجدان بۆ به‌قا، هه‌ر ئیما ئە‌کا
 نه‌ماوه هه‌رچه‌ند، وه‌ک جارێ حالێ
 به‌لام ئە‌زانم، نییه‌ زه‌والی
 دونیا تا ئاخه‌ر، بۆ که‌س نه‌ماوه
 هیشتا شتی واش، قه‌ت رووی نه‌داوه
 بپروانه‌ گه‌ردوون، رۆحی په‌وانم
 نایه‌لێ بژیم، ده‌ردی گه‌رانم
 مه‌پرسن چیه‌، ئە‌م ده‌رد و ئاهه
 بپرسن کێیه‌، ئە‌و بێ‌گونا‌هه
 هه‌تیوی نیسب، کردبوو یه‌زدان
 مه‌حرروم له‌ باوک و دایکی بیتی تاوان

عومری له دهووری، بیست و شهشا بوو
 منالی مه‌رگی، له باوه‌شا بوو
 رۆبی و هه‌تیوی، جی هیشته به سه‌رما
 به‌رگی ماته‌می، زوو کرد به به‌رما
 نه‌گه‌ریم له دووی، بی تین، بی هیوا
 وه‌ک سیبه‌ری دوا، رۆژ که بی ناوا
 مه‌جه‌وول نه‌می‌نی، نه‌تیجه‌یی کار
 یا خه‌وه یا خود، خه‌یالی بی‌دار
 له تاریکی‌دا، بی یار و هه‌مددم
 یاریش به‌نه‌غیار، نه‌مداته قه‌له‌م
 بو به‌م باره‌وه، خو‌م گران سه‌ر که‌م؟
 به‌م حه‌قیقه‌ته، بوچی باوه‌ر که‌م؟
 که من بزانه‌م، نه‌مه مه‌حاله
 بوچی من بگریم، له ده‌س نه‌م حاله؟
 به‌ده‌رد و خه‌فه‌ت، هه‌تا قیامه‌ت
 نه‌مرم به‌نازار، نه‌که‌م قه‌ناعه‌ت
 بیتو تا مه‌حشهر، شیوه‌ن بی‌کارم
 نایه به‌دل‌ما، ئیش و نازارم
 پرسیم له سرپی، (لاهووت) و (ناسووت) (*)
 جوابی‌کم نه‌بیست، به‌غه‌یری سکووت
 نه‌بی سرپی بی، له جومله‌ی نه‌سرار
 مه‌عنا نامی‌نی گه‌ر بکری ته‌کرار
 یاره‌ب چیه‌ نه‌م، ته‌خت و تابووته
 و اعقل تیایا، مات و مه‌به‌ووته

(*) له شوینیکی دیکه‌ی نه‌م کتیبه‌دا باسی (لاهووت) و (ناسووت) م‌کردووه، به‌پیتیستم نه‌زانی
 دووباره‌ی بکه‌مه‌وه.

لای کی ره‌وايه له‌شی و نازدار
 (ژنی) کفنی کا و بینیته مه‌زار
 مردن چیه‌؟ کی بۆم ته‌عبیری کا
 مه‌گه‌ر هه‌ر مه‌رگی، یار ته‌فسیری کا
 ئیسک و پروسکی، له‌شی تیک هاری
 زه‌هری دوو‌پشکه و ده‌رد نه‌کا کاری
 نه‌مه له رۆحم، چۆن ته‌ئسیر نا‌کا؟
 نه‌مه ئیعتیقاد، چۆن ته‌غییر نا‌کا؟
 نه‌گه‌ر له‌مانه، سه‌رسو‌ر نه‌مایه
 ئینسان نه‌بوايه، چی بکردایه؟
 (فاتمه) بو له من، مالتا‌وایی کرد
 منی و تووشی، بی نه‌وایی کرد
 به‌مردن، به‌ژین، یان به‌گیان کی‌شان
 رازی بووم نه‌وه‌ک، به‌ده‌ردی هیجران
 تو‌گولی من بووی، به‌بی درک و خار
 ژینیکی خو‌شم، هه‌بوو بی نازار
 لام و ابوو دونیا، هه‌ر درک و خاره
 ته‌نیا هه‌ر بو من وه‌ک چه‌مه‌نزاره
 یاره‌بی نه‌مرت، لای من شیرینه
 نه‌تبیست نه‌و هه‌موو، ئاهو نه‌نینه؟
 چ بوو نه‌و ساردی، پی و له‌ش و ده‌ستی؟
 چ بوو رووخاندی، ته‌لاری هه‌ستی
 نه‌ی مردن تو‌بو، نه‌م داوه‌ت دانا
 وازت بینایه، چیت لی نه‌قه‌ومه‌ما؟
 نه‌ی مه‌رگ نه‌م خه‌سته‌ی، به‌بی شیفايه
 نه‌ نه‌مرد گه‌ر تو، وازت بینایه

ئەو ئەستىرەيەت، بەرەنگى كىشان
 نابىنرېتتەو، تا ئاخىر زەمان
 لەناو ئەستىران، كز و كوژاوه
 نادرو شىتتەو، نوورى نەماوه
 ئەگەر ئاسمان بى و بىيرووخىنم
 نايەتە خواری، نەختى بىبىنم
 بەچاوبىبىنم، ئەزانم خەو
 دەس لە مىلى كەم، خەيالى ئەو
 رۆژى تەبەعى من، بۆئاو نەبى؟
 بۆ نوور لە مالىم، تەو لالا نەبى؟
 لە هىجرانايە، چارە و نەجاتم
 يارەبى هەمووى، خەم بى حەياتم
 بنچىنەى خوڭشىم، كەوا ويران بى
 هىچ نەبى خەمىش، با بى پايان بى
 لە خەم خواردنا، بدەى سەباتم
 پىشەم نالین بى، تارۆى (۴) مەماتم
 برىنى جەرگم، هەر بكوپتتەو
 هەموو رۆژ زامى، تازە بىتتەو
 نالەم بى بەدەس، ئىش و نىشەو
 نەسەرەوم ساتى، بەدەم ئىشەو
 لەگەلما ژيانى، وەها برده سەر
 دەرد و نازارى، دونىاي گرتە بەر
 جەننەتى ئەدى، بە هەردوو چاوان
 چونكە هىچ نەبىوو، گوناھو تاوان

(۴) (رۆ) واتا (رۆژ). ئەمەش لە هەندى لە هەجەى زمانى كوردیدا هەيە، لەلای خوڭشماندا هەر
 رۆشتوو، ئەمۆ، نىوهرۆ.

لە (پىرى) زادەى، گەورە مالىە بوو
 خانەدانىكى، پىنج سەد سالىە بوو
 پاشماوہى ھەزار، فەسلى خەزان بوو
 لە سروہى بەھار، ديارىبەكى جوان بوو
 نمونەبەكى، بەرزى و ئەسالىەت
 موشفىق بوو ھەتا، ئەولای نىھايەت
 ئاوتىنەى رازى، نىھان بوو چاوى
 چاوەرپى رىگەى، جىنان بوو چاوى
 ھەر لە لای ئەو بوو، شىوہ نەزاكەت
 ھەيكەلى بوو بۆ، زەكا و دىرايەت
 نمونەى جوانى و ئەخلاقى بەرز بوو
 لە قىافەتا، نازكتر تەرز بوو
 شىعەرىكى موبھەم، بەلام مۆئەثر
 بتزانىيايە، ئەبوويتە شاعر
 (سەحرا) و (ئەشبەر) و، (بەزەر) (۵) ھى ئەو
 من وەسلىلە بووم، ئەتەر ھى ئەو
 سەرت سور ئەما، كە ئەبوو ظاھر
 تىايا مەوجوودە، بە ھەزاران سى
 رووى لە مەقبەرا، ديارە و ظاھر
 سەد (سويحانەللا)، بۆ (حى قادر)
 من پەنگى زەردىم، ئەدى بە دوو چاو
 ئەو بوو رەنگى دا، بە شەرى شىواو
 ئەم خەيالەتە، ھەرگىز نانوسىرى
 بە نووکی قەلەم چىا ناسمىرى
 ديار نەبوو گەرمى و ساردى لە لەشیا
 پەنھان بوو عىللەت، لە رووى گەشیا

(۵) (سەحرا) و (ئەشبەر) و (بەزەر) سى تەئلىفى (عەبدوولھەق حامىد)ن. شىخ نوورى.

هەر کەس بیدیاپه، حالهتی دهردی
 دلێ تهسووتا، بهرهنگی زهردی
 دهرچوونی نهبوو، له زاوییهی من
 زوو تی تهگهیی، له ناحیهی من
 زوو نهیده نووسی، تهمه غه ربه
 تهتوت ئیلهامی، فیکری ته دیبه
 گفتوگۆی خویش و دهنگی دلفریب
 دلێ تهکردم، له خه م بی نسیب
 بو فکر و می شکم، بوو بوو به یاوهر
 بو بیری ون بووم، بوو بوو به رهه بهر
 ته هات تهینووسی، حیسابی شیعرم
 ته مزانی بوته، کیتابی شیعرم
 چیکه م له شیعر و له فزی مه عنیدار
 خواپه ته مه وئ، بیبهم بو مه زار
 پۆیی له بهر چاو، پۆیی له گهل ئاه
 پۆیی بی مه رام، پۆیی بی گوناھ
 (فهرد) له دونیادا، یه کیکه ته م
 هیچ فهردی وه کو ته نه بوو حاشا
 تاقه مانگن بوو، مالتاواپی کرد
 زۆر زوو له لامان، کوچی دواپی کرد
 له تاریکییدا، بیینم جیگای
 پروناکیی دلیم، زوو ته چوو بو لای
 گوپکه ی چناری ته گهر بوهری
 گوپکه یه کی تر، جیگایی (٦) ته گری

(٦) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گوپکه یه کی تر، جیگای ته گری) نووسرا بوو که به بی (ی) دووهم له ننگ ده بی.

ته م جی نشینه (٧) بی شک نازداره
 رهنگی ته گۆری، به لام ههر یاره
 غروب نسیبی، میهری ته نوره
 ته کرار تلووعی، تهو موقه ره ره
 به لام تهو غونچه ی، ناکریته وه (٨)
 ته م ته ستیره یه، ههر ته کوژیته وه
 له سه د پتوه من بو ته گه رام
 له ناو ریگادا، ما عه قلی کو تام
 برووسکه یه که، سه دای دهرناچی
 نووریکه ته پروا و زیای دهرناچی
 ته بیهم یا ته لالا و ته لیم یا ته لالا
 فه ریاد و حیرهت، بووه به هه مراه

(٧) شاعیر له هه مان دهستنوسدا (ته م جی نوشینه ی نووسی بوو.
 (٨) ده بی دان به (کاف) ده دا بنری، ته گینا له ننگ ده بی.

له (ئيليا ئەبو ماضي) يهوه وەرگيراهه (*)

له کویتوه بۆچ ئامانجیکه نازانم، کهچی هاتم که چاوم کردهوه رتیم گرتهبهر، چهشنی خه بالاتم ئەبینم رێ و ئەرۆم بۆ خۆم ئەگەر دلخۆش، ئەگەر ماتم له کویتوه هاتم و ئەم رێگهیه بۆ کویتیه، تیناگهه چ ریتیه که، درێژ و دووره، یا نیزیك و ئاسانه رووه هه وراره رێ، یاخۆ نشیوه، یا بیابانه منم ریتبوارى رێ؟ یا رێگه ئەروا گورج و نازانه وهیاخود ههردوو وهستاوین، جیهان ئەروات و تیناگهه سهرم سوورماوه، تازهم یا (قدیم العهد) ه بونیادم

ئەسیری بهند و زنجیرم وهیا سه ره بهست و نازادم به سه ر ئەم نه فسه ما من ئامرم، یا عه بد و مونقادم به دل ئاواته خوازم تیبگه م، بی سووده، تیناگه م ره فیقان خۆزگه ئەمزانی له پاش رۆیشتن و ون بوون به خۆم ئاخۆ ئەزانم وام له ژیر مشتتێ گلا مه دفوون وهیا جارێکی تر ئەمداته وه رۆح ئیزه دی بیچوون وهیاخود ئەمیری خوا وایه نه زانم، بۆیه تیناگه م به من نالین وجودی من چ بوو پیش شکلی ئینسانی له بنیاتا وجودم هه ر بووه، یا بی له ش و فانی مه ته ل زانی ئەزانی؟ یا ئەمینی هه ر (*) به په نهانی له مه تیناگه م و نازانم، ئایا بۆچی تیناگه م

(*) ئیلیا ئەبو ماضي: له (المحیدثة) له سالی (١٨٨٩) دا له دایک بووه. دوایی له سالی (١٩٠٠) رووی کردهوه ته میسر و له وێ به کاروباری بازرگانیه وه خه ربک بووه. یه که م کۆمه له هۆنراوه ی به نیوی «یادی رابردوو» له سالی (١٩١١) دا ده رکردوه. هه ر له و سا له شدا بۆ ئەمریکا چوه، له شاری (سنسنانی) دا جیگیر بووه و ده ستی کردهوه ته وه به بازرگانی کردن. له سالی (١٩١٦) دا چوه بۆ (نیویۆرک) و چوه ته پال کۆمه له ئەدیبتیکی «مه هجر» ی و له دواییدا له گه ل ئەواندا «رابطه» یه کی ئەده بییان پیکه وه ناوه. ئیتر هه ر له و کاته وه به ته واوی خۆی بۆ ئەده ب و رۆژنامه گه ری ته رخا ن کرد. له سالی (١٩١٩) دا کۆمه له هۆنراوه ی دووه می که (جه بران) پیشه کی بۆ نووسیوه که و ته با زا ره وه. له سالی (١٩٢٥) دا کۆمه له هۆنراوه ی سییه می به ناوی (جۆگه له کان) به پیشه کی (میخائیل نه عیمه) ده رکرد. دوای ئەو کۆمه له هۆنراوه یه ش، شیعیری تری له رۆژنامه و گۆقاره عه ره بیهی کانی ولات و ده ره وه ی ولات بلا و ده کرده وه.

ئەم شیعه ره ش له دیوانی (الجداول) دا له لاپه ره (١٣٩ - ١٤١) به ناوی (الطلاس) ه وه بلا و کراوه ته وه که به شیکه له قه سیدیه کی درێژ. هه ر که سێ بیه وێ وه ک وەرگیتێ باسی (شیخ نووری) بکات، ئەوه ده توانی بگه ریتته وه سه ر ده قی شیعه ره که و را ده ی ده سه لات و توانایی له وەرگیتێ نه که دا دیار بکات. به کورتی له کتیبی (الشعر العربي في المهجر - أمريكا الشمالية) تالیف الدكتور إحسان عباس والدكتور محمد يوسف نجم ل ١٣٣، بیروت، ١٩٦٧.

(*) (هه ر) ی بۆ زیاد کراوه تا له نگ نه بین.

شيعری: ئەي. ئیڤ. بارباوڤد^(١)

رۆح^(٢)

ئەي رۆح! به راستی تو کيی نازانم
هیندهم لی عایهن بووه که رۆژی

(١) به کيکه له شيعره کانی کچه شاعیری ئینگلیز (ئەي. ئیڤ. بارباوڤد) که له سالی (١٧٤٣) دا له دایک بووه و له سالی (١٨٢٥) دا کۆچی دوايي کردووه.

(٢) ئەم شيعره له لاپهه (١٠٩ - ١١٠) ی دەستنووسی «گه لاپهزان» ی شاعیر وەرگیراوه. ئەوهی سەرئجی راکیشام ئەوهیه: شاعیر له کاتی وەرگیرانی ئەم شيعره دا، ناماژهی بۆ ئەوه نه کردووه که ئەمه شيعریکی وەرگیراوه بیت. منیش هه ئه و تاقه دەستنووسه له لای بوو، چونکه له وانه به له دەستنووسی تر دا ناماژهی بۆ ئەم حهقیقه ته کردبیت. له کاتی هه لدا نه وهی لاپه ره کانی رۆژنامه ی (ژین)، له ژماره (١٣١٧) ی سالی (٣١) / ١٨ / ٩٥٦ ناوونیشانی شيعریکی وەرگیراوه سەرئجی راکیشام که (مستهفا سالح که ریم) له و ژماره یه دا به ناوی (ئەي گیان) هوه و هری گیراوه. که شيعره کهم خویندهوه ههستم کرد ئەو شيعره له ناو شيعره کانی «شیخ نووری شیخ سالح» یش بهرچا و که وتووه، بۆیه هه ره یه که سه ره گه رانه وه سه ره دەستنووسه که و شيعره کهم له گه ل دەستنووسه که به راورد کرد و بۆم ده رکه وت ئەم شيعره ی (شیخ نووری) شيعریکی وەرگیراوه و له م دەستنووسه دا ناماژهی بۆ نه کردووه. بۆ نمونه هه ندیکی ئەم شيعره وەرگیراوه ده خه ی نه بهرچاوی خوینه رانی خو شه و یست و ئەگه ره مه به ستیشیان بوو، ئەوه ده توان بگه رپه نه وه سه ره رۆژنامه که و شيعره که به ته واوی بخویننه وه.

ئەي گیان! نازانم تو چیت؟

من نازانم که ئەي لیک جیا بینهوه

به لام له یادم نییه که ی پیک گه یشتین.

که ی و له کوی؟

ئەي گیان!

کاتیکی چاک ژیاين پیکه وه

به شمان ئە کرد خو شی و ناخو شی

ناخ چند ناخو شه لیک جیا بو نه وه

چونکه دلداران خو شه و یست

من و تو له یه ک جیا نه بینه وه
به لام که ی، له کوی یه ک نه گرینه وه
نازانم. ئەمه مه ته له و ئە سرار

ئەي رۆح! ناخو شی و خو شی زه مانه

له گه ل یه ک وه ک یه ک چیشتمان نازانه

جیا بوونه وه ی تو م زۆر لا گرانه

له دوا ی خو ت ئاهو فرمی سک و حه سه ره ت

به جی هیشتنی لای تو هه رزانه

ئەي رۆح که ویستت جیا بیسته وه

ئینزارم مه که له پیش رۆیشتا

له لای خو ت توخوا بۆ جیا بو نه وه ت

رۆژی دابنی بیناسیته وه

توخوا^(٣) شه و نه بی، تاریک و لیله

به رۆژی پروناک به جیم مه هیله

= وه چه ندیش ناخو هه ناسه به

دوا یارا ئە کیشی... ئەي فرمی سک

له دوا ییشدا بۆم ده رکه وت که ئەو شيعره له گو قاری (په یام) ی ژماره (١٩٩) ی (٢٠) ی ته ممووزی

(١٩٥٣) له بهرگی پینجه مدا بلاو کراوه ته وه و ئەم چاره به ناوی (ژیا ن) له جیا تی (رۆح)، بۆ

جاریکی تریش به ناوی (ژیا ن) له گو قاری (پیشکه وتن) ژماره (١١) ی (١٧) ی مایسی سالی

(١٩٥٨) دا بلاو کراوه ته وه. وه کو ئەم دوو وەرگیرانه ی دوا ییشم له گه ل یه کتر به راورد کرد، هه یج

جیا وازییه کم له نیتوانیان به دی نه کرد، ئینجا نازانم وەرگیرانی یه که م که ناوی به سه ره وه نییه، هه ر

(که مال ره شید عارف - ده باغ) سه، یان له بهر وەرگیرانی یه که م نو سه را وه ته وه!؟

(٣) له هه ندی دەستنووسی شاعیردا (تو خدا) ش هه بوو.

(*) ئەم شيعره وەرگیراوه کاریگه ری به سه ره شيعریکی مامۆستا گو ژان-یشه وه به جی هیشتو وه که

به ناوی (ئەي گیان) هوه له دیوانه که یدا هه یه.

تهفه کور

شیعری: په جای زاده نه کرهم بهگ

تهفه کورم که نهوی مه حره می مه لالی منه
نهوه که دیمه وه فکری له حالی می حنه تما
هریمی رۆژ و شهوی تاری بی زه والی منه
نهوا له دووم نه گهری شه و له وهختی زیله تما
نه دیمی رۆحی نه نیسم ته فه کوراتی منه
دهمی ته فه کوری من، خو شتی دهمی حیاتتی منه

دهمی که شامی غه رببانه رووپه ره ی نفاق
نه سیری زولمهت و مه نزوری چه شمی ربقهت نه کا
دهمی که بادی سه با، غونچه ی گول و نه وراق
به ناهی حوزنه وه مه لوفی دهردی هسه رت نه کا
فه لهک که نه جمی دره خسانی پرتو نه فشانه
ته فه کوراتم نهوی موته سالی خرۆشانه^(۱)

موقارنی ئادابی سانیحاتی^(۲) شیعری بهم
نهوه مورهبییه ی زاده ی ته بیعه تی من
نهوه مه داری قیامی حیاتتی شیعری بهم
نهوه موعه لبیمه ی مه کته بی به لاغه تی من
خه زینه داری نهوه، حسی پر ته ئسیری من
سرود و زهمزه مه ی عوشه ته ته فه کوری من

(۱) له شوینج تر (خه م و شانه) نووسرابوو.

(۲) له رۆژنامه ی (پیشکوهتن) دا (سا نه جاتی) نووسرابوو.

نهوه که باعیسی ئیفنای جیسمی (ناسووته)^(۳)
نهوه که باعیسی ئیبقای به سطر و ویجدانه
موغهنی چه مه نی خولدزار و (لاهووته)^(۴)
موده قیقی سه فه ری کار، گاهی ئیمکانه
نه دیمی رۆحی نه نیسم ته فه کوراتی منه
دهمی ته فه کوری من، خو شتی دهمی حیاتتی منه
دهمیکه مه وجهی خرۆشانی عونسری نه کوان
نه بیته واعیزی نه دوا ری بی نه هایه تی کان
دهمیکه له معه ی ناسووتی عالمی ئیمکان
له سه رمه دییه ته وه نور نه دا به رۆح و جان
نه که ومه فکروه به قودرته تی خوی وه دوود
به فرطی عیجزه وه، طیفلانته گریه دیتته وجود

(۳) و (۴) لاهوت و ناسوت: مه سیح دوانزه قوتابی هه بوو، پیتیان دهوترا (الحواریون) له وانه:
(پۆلس، حهنا، لۆقا، یۆحنا... تاد) نه مانه هه ره له ناوچه ی (ناسیره وه) دهرچوون به بلاو کردنه وه ی
دروودکانی مه سیح. ئیتر هه ربه که بیان چوونه قوژبنیکی جیهان، به لام کاتی نهو و پیاوه ی که له شتیوه ی
مه سیح-دا بوو له خاچ درا، زۆرکهس له و بره یه دا بوون که نهوه مه سیحه. پاش نهوه ی خسته یانه
گۆرپه به بیانی زوو که چوونه سه ر گۆرپه که ی ده بیان گۆرپه که هه لدراره ته وه و ته نها کفته که ی دیاره که
له سه ر گۆرپه که دانرابوو. هه ندیک له و بره یه دا بوون که وه مه سیح خوا بووه و به چاک کردنی خه لکی له
شتیوه ی مرۆف خوی نواندوو، ئیتر گه راره ته وه به شوینی خوی، نه مانه پیتیان دهوترا (لاهووتیه کان)،
به رامبه ره به مانه ش هه ندیکی تر وایان بره یه کرد، که مه سیح کوری خوا بووه، به لام ناده میزاد بووه و
پاش ته و او بوونی ته مه نی خوا گپراویتییه وه لای خوی، نه مانه ش پیتیان دهوترا (ناسووتیه کان).

ژبان (۱)

را بردوو رۆبی و ناگه ریته وه
 گریان و خه فته نابهینته وه
 ئه و ساته ت خۆش که، که تیایا ئه ژیت
 تیکۆشه که جوان، برا زیته وه
 مه ترسه له وهی ویستوو ته و نه بو وه
 تا ئه به د ئه مه له نا کو ژیته وه
 دلێکی له هیچ نه ترساوت بی
 له ژبان ترساو، ناحه ویته وه

(۱) ئه م شیعره له لاپه ره (۱۱۱) ی ده ست نووسی (گه لاپه زان) دا به ده ست خه تی شاعیر نووسرا وه ته وه و له دوای مردنی شاعیر له گۆقاری (نه ورۆزی) ی ژماره (۱) سالی ۱۹۵۹ دا بلاو کرا وه ته وه، به لام به بی ئه وهی گۆقاره که ناما ژه ی بۆ ئه وه کرد بی که شیعریکی وه رگێردرا وه. له دانیشتنیکی دۆستانه دا له گه ل کاک (س. ع. شادمان) ئه وهی بۆ ده ست نی شان کردم که ئه م شیعره ی شیخ نووری، شیعریکی وه رگێردرا وه. منیش که داوای سه رچا وه که م لی کرد و پیکم به راورد کردن، راستی قسه که م بۆ سه لما که ئه مه ده قی شیعره که یه:

مامزی فات لیس یرجع ماض
 او یفید البکاء والأحزان
 ولك الساعة التي أنت فيها
 فأغتنم ان يزینها الأحرسان
 لاتخف إنما المؤمنل غیب
 ومن الغیب مغنم و أمان
 وادخر للحياة قلبا جسورا
 لاینال المنی ضعيف جبان

بروانه گۆقاری (الهلال) جوژی چوارم و جلدی (۶۴) ی سالی (۱۹۵۶) که له ژیر ناوی (لاتخف)، (ظاهر الطنحی) له ئینگلیزی به وه وه رگێردرا وه و ده قه ئینگلیزی به که شی نووسی وه ته وه. له پاشاندا بۆم ده رکه وت ئه م شیعره دوو چوارینی خه بیامن و له ئینگلیزی به وه کراون به عه ره بی.

له کوردستاندا گرانی (۱)

سه یری ئه م مه نزه ره ی جه ننه ته، ئه م گۆل زا ره
 چۆن بوو ئه وسا و که چی ئیسته که چه ند غه مباره
 ئه وه باغات ی هه تا مه ددی نه زه ر، سوو تا وه
 ئه وه شارانی هه تا چا و بر ئه کسا، پروو خا وه

(۱) له رۆژنامه ی (ژبان) ی ژماره (۴)، (۱۱) ی شوپاتی (۱۹۲۶) ی زاینی ئه م شیعره بلاو کرا وه ته وه و ئه م په راویزه ی لای خواره وه له لایه ن ده سته ی نووسه رانی رۆژنامه که نووسرا بوو: (ئه م شیعرا نه به قه له می زاتیکی موحته رمه ی کورد به تورکی نووسرا وه ته وه. ئه م زاته له مندالی به وه له ئه سته مبول و ئه ترافی ئه سته مبول گه وره بو وه، له به ر ئه وه - مع الأسف - به ته واوی هیتشتا زمانی ئه سل ی خۆی که کوردی به فیر نه بو وه و ناتوانی به و زبانه حسیاتی ده روونی خۆی به ته واوی بخاته سه ر قاقه ز. خۆی ئیستا له که رکوو که، له و ئی له دائیره ی مه عاریف دا به. ئه م چه ند شیعره ی له م رۆژانه نار دبوو بۆ مه ته به عه، چونکه مه ته به عه که مان به تورکی هیچ نا نووسی ئه و شیعرا نه له ته ره ف بلبلی خۆشخوان و شاعیری شیرین زبان جه نابی (شیخ نووری) ئه فه ندی به وه و له پاش ئه و له ته ره ف ئوستادی شیعیر و ئه دیبکی تره وه که (له ناو بردنی مه عزورین) عه ی نه ن ته رجومه کرا وه. ئیمه ش له م نوسخه به وه له نوسخه ی ناتیدا هه ردوو کیان ئه خه ی نه پیتش چا و قارتینی کیرام و ته قدیری حسیاتی هه رسیکیان ئه که ین). ئه مه لێره دا به لگه ی ئه وه یه که ئه م شیعره، شیعریکی وه رگێردرا وه له زمانی تورکی به وه. هه مان شیعیریش له لایه ن که سیک ی تره وه وه رگێردرا وه که ناوی نه هیتنا وه، که چی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) له ده ست نووسه که یدا، وه رگێردرا وه (شیخ نووری) و دوا به دوای ئه و وه رگێردرا وه که ی وه رگێردرا وه نادیا ره که شی که له ژماره که ی دوای ئه و بلاو کرا وه ته وه، نووسی وه ته وه به بی ئه وه ی ده ست نی شان ی کرد بی که ئه مه شیعریکی وه رگێردرا وه و سه ر نه جی خۆینه ری ده ست نووسه که بۆ ئه و تیبینی به رابکیشی. ئینجا که (شیخ نووری) بۆ جار یکی تر به سه ر ئه و ده ست نووسه دا چو وه ته وه و هه ندی وشه ی ده ست کاری کرد وه و چه ند دانه شیعریکی تریشی به ده ست خه تی خۆی بۆ زیاد کرد وه، ئه ویش نه ی نووسی وه ئه مه وه رگێردرا وه، دیاره پشتی هه ر به و تیبینی به ی رۆژنامه که به ستو وه، به لام کاتی ئه م شیعره ی بۆ مامۆستا - گیوی موکریانی - نار دو وه، به مه ره که بی سه وز نووسی وه تی: (ئه م غه زه له ناتیبیه لام وایه بۆ ده رج شایسته بی) دیسان به مه ره که بی سه وز ده ری خستو وه که ئه و وه رگێردرا وه - نادیا ره - مامۆستا (زێوره) ی شاعیره که کاتی خۆی رۆژنامه که له ناو هیتانی (مه عزور بوو) که ده لی: (ئه مه ش عه ی نی مه وزوع هی شاعیری شه هیر زێوره) و ئینجا شیعره وه رگێردرا وه که ی مامۆستا (زێوره) ی له وه که ی خۆی جیا کرد وه ته وه.

کهوتوووه لاشه‌ی خویناوی سه‌د بیچاره
 خانه ویران و پهرتشان وه‌تن و ئاواره
 تیکه‌لی خوینه هه‌زاران سه‌ری ساحیب غیرهت
 نه‌عشی سه‌د شیری وه‌ته‌نپه‌روه‌ری، مولک و میلله‌ت
 عائیله‌ی ئه‌و شووه‌دایانه که توئه‌یزانی
 مالی خویمان بووه‌ته قه‌بر و مه‌زارستانی
 برسی و ده‌ریه‌ده‌ر، ئه‌ولادی سه‌فیلی کوردان
 خه‌وی لیکه‌وتوووه له‌م مه‌زه‌له و له‌و کولان
 کهوتوووه زومره‌ی ئینسان، وه‌کو لاشه‌ی سه‌یوان
 ئه‌مه بوو مه‌رحمه‌ت و توحفه‌یی قه‌ومی تورکان
 ئه‌ی له بو خاکی وه‌تن، مونس‌ی خاک، ئه‌ی شووه‌دا
 و مه‌زانه که مه‌ساعیت هه‌موو رۆیی به هه‌با
 لای تو مه‌فهومی وه‌تن به‌ک بوو، دیاری ئیسلام
 چ حیجاز و چ عیراق و چ فه‌له‌ستین و چ شام
 یادی خوسرانی هه‌مووتان دلی کردم بوریان
 ئه‌مه‌وی مه‌قسه‌دی تو تیبگه‌یه‌نم به جیهان
 پرشتنی خوینی جگه‌ر، دوله‌ری مه‌جلووبت بوو
 بو نه‌جاتی وه‌تن و میلله‌تی مه‌حبووبت بوو
 و به‌ئیمانه‌وه پرووت کرده که‌ژی غیرهت و چۆل
 بوو به گولزاری مه‌زارت، هه‌موو خاکی ئه‌نادۆل
 خه‌به‌ری کوشتنی تو عاله‌می واکرد سه‌یران
 ئه‌و ده‌مه بوته ده‌می ته‌عزیه‌ی کوردوستان
 و مه‌زانه که فه‌رامۆش ئه‌کرئ، عاله‌می تو
 تا‌کو باقی بی هه‌موو کورد^(۲) ئه‌گرئ ماته‌می تو
 بو چ مه‌قسوودئ بوو، ئه‌و عه‌زمه زه‌مان ئه‌یه‌ینی
 ئینتییقامی ئه‌زه‌لی، رۆحی زولم ده‌ردینی
 بو سه‌ر ئه‌و که‌سه تیکۆشی، له بو ئیستیقبال
 به‌خش ئه‌کا تاجی ظه‌هر، ده‌ستی شه‌هی ئیستیقلال

(۲) له رۆژنامه‌که‌دا (شه‌رق) نووسرا‌بوو، (شیخ نووری) له ده‌ست‌نووسه‌که‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لادا
 به‌قه‌له‌می خۆی و به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز کردوویه‌تی به‌ (کورد).

له فارسییه‌وه

شه‌ویک^(۱)

شه‌وی بازی به بازیکی وت: ئه‌ی یار
 هه‌تا که‌ی مه‌سکه‌نت بی ده‌شت و کۆسار

(۱) ئه‌م شیعره‌ش به‌کیک بوو له‌و شیعرانه‌ی که به‌قه‌له‌می شیخ نووری به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز له لاپه‌ره
 (۵۰) ی ئه‌و ده‌ست‌نووسه‌دا نووسرا‌بووه‌وه که مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) له کاتی خۆیدا له‌سه‌ر دا‌وای
 شاعیر، شیعره‌ بلا‌وکرا‌وه‌کانی بو نووسیبووه‌وه و هه‌ر ئه‌و ده‌فته‌ره‌یشه که له کاتی خۆیدا پێشکه‌ش به
 مامۆستا - گیوی موکریانی - کرا‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م شیعره‌ش نه‌نووسرا بوو شیعریکی
 وه‌رگێ‌ردا‌وه و ناوی شاعیره‌که‌ش هه‌ر نه‌نووسرا‌بوو، له دا‌ییدا که له‌گه‌ل کاک (شیخ جه‌نابی) کوری
 شاعیر باسی ئه‌و شیعره‌م کرد، که شیعریکه به‌ من ئاشنایه، وتی: له کاتی خۆیدا له فارسییه‌وه
 وه‌رگێ‌ردا‌وه‌ته سه‌ر زمانی کوردی. من به‌وه دلم ناوی نه‌خوارده‌وه، بگره له ئه‌نجامی سۆراخ و
 پشکنینی زیاتره‌وه، گه‌یشتمه ئه‌وه‌ی ده‌قی شیعره‌که‌م ده‌ست به‌که‌وی که مامۆستا (محهمه‌د سه‌عید
 سه‌لیم جاف) له رۆژنامه‌ی (ژبان) ی سالی (۱۹۳۶) دا ئه‌ویش هه‌ر هه‌مان شیعره‌ی وه‌رگێ‌ردا‌وه. و له
 خواره‌وه ده‌قی شیعره‌ فارسییه‌که ده‌نووسین:

شبی بازی بیازی گف‌ت در دشت
 که تاکی کوه و صحرا‌را توان گشت
 بیا تاسوی شهر آریم پرواز
 با شه‌زادگان باشیم دم‌ساز
 به شبها شمع کا نوری گدازیم
 به روزان با شه‌هان نخچیر سازیم
 جوابش داد آن باز نیکورای
 که ای ناپاک دون همت سراپای
 تمام عمر اگر در کوه‌ساران
 جفا بینیم و جوری برف و باران
 ازان بهتر که در کافور رندود
 دمی محکوم حکم دیگران^(۲) بود

(۲) دیگران: واته خه‌لکی دی، نه‌ک بیگانان.

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی بیستهکاندا

وهره با پروو بکهینه کووچهیی شار
به سی بی هه لفرین ئەم دار و ئەو دار
ببینه هه مدهم و هه مپازی ئینسان
ببینه هه منشیننی بهزمی شاهان
به شه و هه مدهم له گه ل شه مع و چرا بین
به پروژ سه ییادی دهستی پادشا بین
جوابی دایه وه بازی سوخه ندان
وتی: گوئی بگره ئەی هه یوانی نادان
ئه گهر سه د سال مه کانت بی بیابان
بنالیننی له جه وری به فر و باران
ئه وهت مه عقوولتره، نهک تو وه زیر بی
دهمی بو حوکمی بیگانان ئەسیر بی

خه پیام به کوردی

۱

وا بوته له عمل به مهی هه موو گه وهه ری من
هاتوته فوغان له دهستی من ساغهری من
هینده مهی نه خوّم پیا له سهه پیا له مودام
من چوومه ته ناو سهه ری مهی و مهی سهه ری من

۲

بیگانه نه گهر وهفای بیی خویشی منه
خزمی که جفای بیی به دئه ندیشی منه
زهه ری که موافیق بیی، له لام دهه مانه
نوشی، که موخالیف بیی، هه مووی نیشی منه

۳

پیاوی که دلی، مایه ی ته جریدی که مه
بیچاره هه موو عومری نه دیی نه ده مه
غهیری دلی فارغ که نیشاطیکی هه یه
هه رچی هه یه باقی هه موو نه سبابی غه مه

۴

دهستی وه کو دهستی من که ساغر بگری
حه یفه له شه رابی ناب که متر بگری
تو سو فی وشکی و منیش فاسقی ته ر
نه مبیستوو ه داری ته ر که ناگر بگری

۵

یه ک پیا له هه زار پیاوی بیی دین دینی
چو ری له شه راب، کیشو هه که ی چین دینی
له جیهان چی بیی له مهی خو شتر بیی
تالی که هه زار رو حی شییرین دینی

۶

ئه سهه راری نه زهل، باده په رست نه یزانی
قهه دری مهی و جام، ته نگ دهست نه یزانی
گه ر چاوت له حالی من بیی نه یزانی چیه
بیی شو بهه که حالی مهست، مهست نه یزانی

۷

مه یلم له شه رابی ناب نه بیی تا مه حشه ر
گو تم هه ر له نه ی و رو باب نه بیی تا مه حشه ر
بیی و بی که نه گۆزه خو له که م گۆزه که ران
ئه و گۆزه یه پر شه راب نه بیی تا مه حشه ر

۸

به م هاتنی نه و به هاره، به م رو یینی دهی
ئه وراقی و جوودی ئیمه یه و نه یکا طه ی
مه ی نو ش که، خه فته مه خو حه کیمی فه رمووی:
نازاری زه مانه زه هره، تریاکی مه ی

۹

گه ر رووی زه مین به جاری تو بونیاد که ی
ناگاته نه وه دلی زه بوونی شاد که ی
گه ر شه خسی به مه رحه مهت بکه یته به نده
چاتره له وه، که به نده یه نا زاد که ی

۱۰

ساقی مه یی کو نه، یاری دیرینی منه
که ی بیی کچی ره ز، مه سه پرته تاییینی منه
بیستوو مه نه لئین باده خو ر دینی نییه
من باده نه خو م و خو اردنه وه ی دینی منه

ساقی به بههشت نهونده بۆ موشتاقی؟
جهننهت مهی و ساقییه و به تاله باقی
لیره مهی و ساقییه، له ویش ههر نهویه
چی چاتره ئیتر له شهراپ و ساقی؟

تۆ فهرموو حیسابی که نه گهر باخه بهری
هاتووی شتت پین نه بووه، که چووی هیج نه بهری
فهرمووته که ناخۆمه وه مهی من نه مرم
بیخۆیه وه نه مریت و نه خۆی ههر نه مری

دهنگی که له باب و بانگی وهختی سه حهری
زانپوته له بهر چییه نه کا نه وحه گهری
یه عنی که له ئاوینهی سوپحا دیومه
رۆبی له عومر، شهویک و تۆ بی خه بهری

گیانم به فیدای نه و کهسه بی و اهله
سهر گهر بخه مه ژیر بهری پیتی لام سه هله
گهر تۆ تهوئ بزانی مه عنای دۆزهخ
دۆزهخ له جیهان ره فاقه تی نا نه هله

نهی موفتی له تۆ گه لی عه قلدارترین
به م مهستییه وه له ئیوه هۆشیارترین

تۆ خوینی که سان^(۱) نه خویت و من خوینی رهزان
کامان له وی ترمان بهد و خوینخوارترین

ئیمرۆ که ئه لپن جومعه یه بۆ ئیسلامه
مهی نۆش که به قه رابه، چ وهختی جامه
جاران قه ده حی مووچه بی رۆژانه ت بوو
ئیمرۆ دووه، چونکی (سید الایام) سه

سانع که گلی و جوودی نارایش دا
زانی چ نه بی له فعلی ئیمه پهیدا
بی نه مری نییه ههرچی گوناهی که نه کهین
سووتانی جهه نه می له بهرچی دانا؟

لازم نییه بۆ گوناهی زۆرت ماتهم
غه مخواری چ فائیده ی نییه زۆر و کهم
بۆ بی گوناهان به بی لزوومه به خشین
به خشایشی خوا، بۆ گوناها، نه تبی خه م

نه برپته وه نه م عومره چ شیرین و چ تال
رۆح هاته سهری لیوت، چ شا بی و چ حه مال
مهی نۆش که، سال و مانگ گه لی پاش من و تۆ
مانگ نه وه لی دی و نه گاته وه تاخر سال

(۱) شیخ نووری نووسیویه تی (جیهان) به لام که گه رابه وه سهر فارسیه که نووسرابوو: (ما خون رزان خوریم و تو خون کسان)، بۆیه که سان راستتره.

۲۰

ئەى دڭ خەفەتى جىھان ئەكا غەمناكت
خۆ ھەر دەرئەچى لە لەشى پەوانى پياكت
دانىشە لەسەر سەبزه بژى چەند رۆژى
تا دەرئەچوو سەبزه لە خۆڭ و خاكت

۲۱

دام ناوہ سەرم ئىستا بە فەرمانى شەراب
رۆحم بەفیدایى لەعلى خەندانى شەراب
ھەم ساقى مىلى سوراحىيى وا لە دەسا
ھەم گەيوەتە سەر لىوى قەدەح، جانى شەراب

۲۲

سەركردەيى رەندانى خەرابات منم
نيزىك لە گوناھ، دوور لە تاغات منم
ئەو شەخسە بەتولى شەو ھەتا وەختى سەحەر
خوتىنى جگەرى كرد بە موناجات منم

۲۳

دەستى بە كەلامى خواوہ دەستى مىلى جام
گەھ يارى حەلالىن و گەھى دۆستى حەرام
ئىمەين كە لە ژىر گومەزى شىنى چەرخا
نە (۲) كافرى موتلەقو نە موسلمانى تەمام

۲۴

ئەو كافرى بەرمال پەرستانە كەرن
چونكى لە ئىتاعەتى خودا بى خەبەرن
بروانە لەژىر پەردەى رۆژ و نوپىژا
ئىسلام فرۆشىكى لە كافر بەتەرن

(۲) لە دەستتۆسەكەى شاعىر (نى) نووسرايوو.

۲۵

وا چاكە بەجامى بادە دلمان شاد كەين
بەس ھاتن و رۆيىنى ئەم و ئەو ياد كەين
ئەم گيانە گورفتارە لە زىندانى غەما
با نەختى لە بەندى خىرەدى ئازاد كەين

۲۶

سەبزه كە لەسەر كەنارى ئاوى رواوہ
وا ديارە لە لىلى سۆى تازە لاوى رواوہ
مەيشىلە بە پى، مەرۆ بەسەريا بەغروور
بى شويھە لە رووى دلرۆبايى رواوہ

۲۷

تىنووم و دەستم بەجامى نەگەيى
پىيى سستى تەمەنناش بەمەقامى نەگەيى
ھىند ماپەوہ دل بەحەسەرت و ناكامى
تا (عاقبە الامر) بە كامى نەگەيى

۲۸

جۆرئىكى وەھا بۆر كە بۆت نەكرى سەلام
وا بە لەگەل ئەم خەلقە كە بۆت نەكرى قىام
بۆ مەسجد ئەگەر بچى، فەقىرانە بچۆ
بانگت نەكەنە پيشەوہ، بتكەن بە ئىمام

به‌شی فارسی

بانگ کوردستان^(۱)

* استقبال و خوش آمدی بانگ کوردستان

ای غنچهء شکفتهء بستان خوش آمدی
ای بلبل انیس گلستان خوش آمدی
صبح سعادت ازلی را خبر دهی
ای مبتدای جملهء عرفان خوش آمدی
صد چشم تیره از قدمت یافت روشنی
بوی قمیص یوسف کنعان خوش آمدی
ای بانگ کرد و ناشر افکار عالمی
وی باعث تعالی کردان خوش آمدی
لب تشنه^(۲) در سراب جهالت ببرد کرد
ای قطره‌های رحمت باران خوش آمدی
ای ترجمان غایه و ناشر امل
وی مایهء ترقی و عمران خوش آمدی
ای حسیات ملت واقوام را خطیب
وی ناصح سعادت و عرفان خوش آمدی

ای شاه دستگیر

ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
بنگر به حال (نووری) بیچاره‌ی فقیر
بی بال و پرفتاده، پریشان ز درد و غم
پا بسته همچو بلبل اندر قفس اسیر
چون مرغ سر بریده تپیده به خون خویش
گریان ز تاب محنت و نالان به زخم تیر
آورده رو به درگهه والای این وزیر
می گوید این ترانه‌ی دلسوز و دلپذیر
ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
دست مرا بگیر که هستی تو دستگیر^(۱)

۹۵۸/۱/۲۵

(۱) له رۆژنامه‌ی (بانگی کوردستان) ی ژماره (۳) ی سالی (۱)، (۲۷) ی ذی الحجة (۱۳۴۰)
(۲۱) ی ناغستوسی (۱۹۲۲) دا بلا و کراوه ته وه. له و کاته دا که له گه ل (عه‌لی که مال با پیر ناغا) ی
شاعیر (موحه‌ری) ی به شه کوردی و فارس‌بیه که ی بووه.

(۲) له ده‌ست‌نوسینی مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) نووسرا بوو: (لب نشنه...)

(۱) شیخ نووری ئەم چەند شیعەرە فارسییەیی هەر بۆ سەلمانندی توانایی خۆی لەو زمانەدا نووسیووە و
هیچی تر.

وقت ارشاد است

وقت ارشاد است ای عالی هم اعیان ما
فرصت است امروز ای صاحب هنر شبان ما
این هما فریاد و سعی و همی غلیان ما
بهر استقلال کردن است این افغان ما

موسم سعی است نام و شهرتی پیدا کنیم
فکر ملیت حکمرانی کرد احیا کنیم
خاک در پشم حریص غیره و اعدا کنیم
انگهی بین الملل (۱) نافذ شود فرمان ما

ای دعای قوم کرد این خواب غفلت تابکی
اختیار مسکنت اظهار ذلت تابکی
ای جهان معرفت ای اهل منعت تابکی
باد در قید اسارت مللک کردستان ما

سر زخاک سفلیت بردار علویت خوش است
نعمت ازادگی سودای ملیت خوش است
ادعای حاکمیت ذوق حریت خوش است
چیست این حال اسف انگلیز بی سامان ما

ارمن و گرج و عرب، افغان و فرس و پهلوی
نائل امال خود گشتند حتی موسوی
ای ملل مجلس اقوام تاکی نشنوی
بانگ این قوم نجیب و شکوهی کردن ما

(۱) له رۆژنامه‌که‌دا (المال) نووسرابوو.

ای سر افرازان ملت بگذرید از این نفاق
واصل مقصود گشتن حاصل است از اتفاق
نیست کمتر از (صلاح الدین) اگر باشد وثاق
سرور والا (۲) نسب محمود عالیشان ما

حسن نیت، قابلیت، فکر آتی، اتحاد
انتظام عسکری، نشر معارف، اقتصاد
از حکومت عدل و از افراد ملت اعتیاد
لازم است آموز تا مثبت شود عرفان ما

ای نگهبان وطن بیدار و صاحب حزم (۳) باش
از سیاست واقف و دل سخت و صاحب عزم باش
در خضر پیوسته کار آرای وقت رزم باش
تا شود محفوظ خاک پاک کردستان ما

ما مخالف نیستم، میل احبا میکنیم
خدمت همسایگان و پییر و برنسا میکنیم
ماحق مشروع و ملک خویش دعوا میکنیم
مجلس اقوام باید کرد استحسان ما (۴)

(۲) له ده‌ستنوسه‌که‌ی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عالی) نووسرابوو.

(۳) دیسان له ده‌ستنوسه‌که‌ی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عزم) نووسرابوو.

(۴) له‌به‌رئه‌وه‌ی نووسینه‌وه‌ی ئەم شیعره فارسییانه به‌ریتنوسی کوردی نابیتته هۆبه‌ک بۆ تیگه‌یشتنیان،

بۆیه بریارم دا هەر به ریتنوسی فارسی بیاننوسمه‌وه.

* ئەم شیعره‌ی دهره‌ق به (عصبه‌ الأمم) وتوه.

شيعری مۇستەزاد

عهسكهر^(۱)

سهف سهف كه دین و تیتته پهرن چست و باوبقار
مازی له سیدقی ئیوه، نه بینم نه کا فیرار
سویحیکی پاک و بی غهش نه بینم وهكو بههار
موسته قبه لیکی بی له كه، پر كه یف و نه شه دار
بی تۆز و بی غویار
ئهی قههره مانی عهساكري كورد، له شكری وبقار
ئهی دافیعی وهتهن، له مه زه للهت، له ئینكسار
ئهی نه و په سیدهی وهتهنی مات و غه مگوسار
ئهی مایه ی تهرهقی میللهت به ئیفتیخار
ئهی كوردی نامدار
ئیه مه داری غیرهتی ماددی میللهتن
ئیه مو دافیعی وهتهنی پاک تینهتن
ئه ولادی پاکی میللهتی كوردی به هیمهتن
لای میللهت ئیه، تاكو بفرموون به قبهتن
ساحیب غیرهتن
ئهی عهسكهر، ئهی منالی جگه رگوشه ی وهتهن
ئیه به جان و دل كه حیمایه ی وهتهن نه كهن
ئیه به دل كه سهرفی نه كهن غیرهت و به دهن
ئیه وهتهن له زیللهت و میحه ن نه جات نه دهن
ئاماده بو كه فه ن
ئه مرۆ زه مانی سه عییه، عه تالهت بر پایه وه
سه رچاوه ی ئومیدی وهتهن وا ژیا به وه

(۱) ئهم شیعره له سالێ (۱۹۲۲) دا بو سهربازه لاوهكانی (شیخ مهحمود) ی نه مری وتوه، كه بهرووی داگیركهره ئینگلیزهكاندا وهستاوان.

غونچه ی ئهمه ل، شكۆفه ی^(۲) مه قسه د گه شایه وه
نووری حكوومه تی وهتهنی شهوقی دایه وه
دهرگا كرایه وه
عهسری ته كاموله، ئهمه عهسری ئوخووه ته
عهسری حیمایه ی حهقی ئه قوام و میلله ته
قهومی كه حیسه بهر نه بی له م وهقتی فرسه ته
ئه و قهومه جیبی سه حایفی ته ئریخی له عه نه ته
مه حكوومی زیلله ته
تا حه شر ئه بی بنالی له ژیر باری زیلله تا
باری گرانی زه یقهت و^(۳) دهردی ئه ساره تا
عومری سهرف بكا له مه رارهت، له میحه نه تا
بی حهق ئه بی بژی له حه یاتیکی وه حشه تا
قههر و مه زه لله تا
ئیتروهرن كه بو وهتهن، وهتهنی پاک و میهره بان
دهس دهینه دهستی یه كتری یهك دل، به یهك زبان
ئیمهش بمانه وی وهكو خه لقی حهقی ژیان
ئهم فرسه ته غه نیمه ته، نه روا له دهستان
تا ماوه رۆح و گیان

(۲) ههرچهنده پشتم بهرۆژنامه ی رۆژی كوردستان بهستوه له نووسینه وه ی ئهم شیعره، كه ئه وساكه «شیخ نووری» خوژی ئیشی تیدا كرده وه، بهلام له دوو دهستنووسی تری ماموستا (نه جمه ددین مهالا) دا نووسرابوو (شكۆفه ی مه قسه د) منیش ههر وشه ی (مه قسه د) م پێ راستتره وهك له (شكۆفه ی میللهت).

(۳) ههر له دوو دهستنووسه دا (زه یقهت) نووسرابوو. منیش ههر ئه ودهم بهلاوه راستتره، چونكه ناشین دووجار و له دوو دیره شیعی یهك بهدوای یهكدا ئهم وشه ی (زیللهت) ه دووباره بییته وه.

نامه‌یه‌کی شیعی

له «شیخ نووری» هوه بۆ «زێوه»^(۱)

ئەى بادی سەبا! پەيکی خەيالاتی ئەدیبیان
 ئەى مېروەحەیی فیتکی زامی دلێ سووتاو
 ئەى بادی خەرامان
 وەختێ کە ئەدەى شەو لە لق و پۆی درەختان
 سەد دەنگی ئەى و نالەیی عوودت بەفیدایێ
 ئەى موتربی نالان
 گەر تۆ ئەبەوی، ئەى ئەسەری قودرەتی لاهووت
 چۆن پێئەکەنى خونچە دەمی سویحی بەهاران؟
 ئەى ئەیزەنى بوستان
 چۆن نالەیی مەحزوونی کەوی مەدانی^(۲) کێوان
 تەئسیری ئەکرده جگەری لەت لەت و برژاو؟
 ئەى مونسى مورغان
 ئەى بادی سەبا! هەستە مەوہستە وەکو ئینسان
 روویە بکەرە مەسکەنى جارانی سولەیمان
 مەدفوونە لە سەیوان
 ئەو شارە کە مەشهوورە بە کاشانەیی بابان
 یەنبووعى ئەدەب، کانی گوہەر، مەنبەعی عیرفان
 هەم لانهیی شیران
 سەیری بکە بنوارە بە شار و بەکەنارا
 دەوری بەدە نەختێ لە دەمی سویحی بەهارا
 ئەى بادی دلارا

(۱) لەو کاتەى وەزیفەکەى «شیخ نووری» یان گوێزایەو بە هەولێر، ئەم نامە شیعیرییەى بۆ (زێوه) ناردووە.

(۲) کەوی مەدانی کێوان: کەوی دامەنى کێوان (پروانە فەرەهنگۆکی ئەم دیوانە).

ئەم نامەیه جوان بگرە بەدەستیکی بلوورین
 رازاوەتەو، چونکە بەمیهەر و مەه و ئەختەر
 عەینەن وەکو ئەفسەر
 بەو شەرته لە تەقدیمی ئەوا واسیته بی (ژین)^(۳)
 بیخەیتە سەری شاھی ئەدەب، حەزرتی (زێوه)
 ئەى بادی پەیه مەبەر
 زاتیکى ئەدیبە، بە ئەدەب بچوووە حزووری
 عەرزى بکە، چاکە بە دلێ ئیوہیە (نووری)
 هەر ماتە لە دووری
 عەرزى بکە، ئەى هەیکەلى شیعر و ئەدەبیات!
 بی دەنگی بەسە گیانە لە ئوتیلی «شەریفا»^(۴) (۵)
 ئوستادی ئەدەب، شاعیری پرفیکر و خەيالآت
 نابى بەزەبیت بی بەغەریبکی زەعیفا
 مەزلووم و نەحیفا
 ئاخۆ ئەسەری ماوہ لە سەیرانگەهی (یارە)
 چوارشەمە ئەرازانەو، نەورەستە نیھالان
 وەک توولی نەمامان

(۳) ئیشارەتە بۆ رۆژنامەى ژین.

(۴) لە رۆژنامەکەدا (شەریف) نووسراو، من بۆ ئەوہى لەنگ نەبی لەگەل (زەعیفا) و (نەحیفا) بسازێ، ئەلفیتکم بۆ زیاد کرد.

(۵) ئوتیلی شەریف: دەلێن ئوتیل و چایخانە بەکە لەو سەردەمەدا کەوتبوو بەرانبەر مالى «شیخ مەحمود» ی نەمرەو. ئەم چایخانە بە جیتی کۆبوونەو و یەکتەر بینینی مەنووەر و ئەدیبەکانی ئەو سەردەمە بوو. بەناوی خاوەنەکە یەو (وەستا شەریف) ناوی دەرکردوو کە وەستایەکی زۆر توورە و تەنگاو و چیکلدا نە بچووک بوو. ئەوانەى لەو چایخانە بەدا دادەنیشتن بەزۆری کورەکانی ئەشرافی شار بوون. ئیتەر ئەو چایخانە بە کراو تە مەلەندى شیعر خوتندنەو و مونا قەشەکردن. هەندى جاریش دەستیان دەدایە توورەکردنى وەستا (شەریف)، ئەویش کە توورە دەبوو دیکەوتە قۆرى و پیاڵە شکاندن. دواى دانیشتان پارەیان بۆ کۆدەکردووە و کەلویەلى تازەیان بۆ دەرکریووە.

بەمونا سەبەتی تەبديلی ناوی پۆژنامەى

(ژیانەوه) بۆ (ژیان) تەقدیمە

دەورى تەجەدودت وەكو ماھى لە ئاسمان
هەلھات و بوو بەدافىعى زولمەت لە ئىنس و جان
نوورت پژانە مەجلىسى ئەفكارى عاقلان
بوويتە ژيانى دوشمنى بەدخواھى كوردەكان
ئەى ناشرى مەعارىف و ئەى خەسمى جاھيلان
ئەى موختەرەم ژيان
ئەى نەورەسىدە، لالەبى باغى تەفەكورات
ئەى نەودەمىدە، غونچەى پەژمردەى حەيات
ئەى باعىسى تەظاھورى ئەفكار و حسیيات
ئەى سەفحەى وەقايەى مەظبوطى كائىنات
ئەى خادىبى مەعارىف و مەجموعى خاطرات
ئەى رەونەقى حەيات
ناوت لە پيششەوه كە نرابوو (ژیانەوه)
بۆ وەسلى غونچەى بوو لە خار و خەسا نىھان
ئىستە لە سایەى عدل و ھەواى زەمانەوه
ھەر كۆپرە كانىيەكى ئەمەل بوو ژيانەوه
غونچەى ئەمەل، شكۆفەى مەقسەد گەشانەوه^(۱)
یەعنى (ژیانەوه) كە ئەمەل بوو. بوو ژيان
ژيانىكى جاويدان
ئەمجا لە بۆ سەعادەتى ئەم قەومە فرسەتە^(۲)
ئەوھل سەعادەتى غىرەتە، موستەقبەلىكى پاك

(۱) ئەم دێرە لە شیعری (عەسكەر) دا و لە كۆپلەى (۵) و دێرى (۳) دا دووبارە بووئەوه.
(۲) ئەم كۆپلەى ش تارمايى و سېبەرى دوا كۆپلەى شیعری (عەسكەر) ی پیتوھ ديارە.

لاگىرە بەسەريانەوه، وەك پۆژى درەخشان
گەردانە لە ملدا ئەبوو ماھو ستارە
بەم فەسلى بەھارە
چوارشەممە كە دى، نالە ئەكا دل لە قەفەسدا
وەك مورغى ستەمدیدەبى مەحبوس و موکەدەر
وەك كۆترى پابەستە، لە ئەسنایى ھەوەسدا
مەبھوت و سەراسیمە، موکەدەر لە موقەدەر
بى تاب لە نەفەسدا
دايم دلەكەم ئىستە لە لای (قۆربى شكاو) سە^(۶)
ئەو جىبى كە مەشھورە بە مەلبەندى نىگاران
جىبى سوحبەت و سەيران
چۆنە ئەسەرى ماوھ؟ وەيا بۆتە كە لاوھ؟
كىسرايى سولەيمانىيە، ئاسارى نەماوھ!
ھەر بوومى لە ناوھ!^(۷)

(۶) قۆربى شكاو: لە خوار قوتابخانەى سناعەى ئەمرۆ بوو، برىتى بوو لە دەشتىكى چۆل و ھۆل،
چوارشەممان، ژنان دەچونە ئەو ناوھ بۆ سەيران و كورە لاوھكانى سلېمانىش ئىواران بە پىياسە كردن
روويان دەكردە ئەوى.

(۷) پىاو كە ئەم شیعەرە دەخوینتەوه، چامە شیعربى بەرزەكەى (نالى) بىر دەكەوینتەوه كە بۆ (سالم) ی
ناردووھ.

رووناک و بی پهل و هکو سووچیککی نهوبههار
 هه ر ئینتیزاری غیرهتی نهفرادی میلله ته
 هاوار نهکا به حوزنهوه، نهی قهومی نامدار
 ئیحرازی مه عریفهت بکه، بو تاتییه کی چاک
 رووناک و خوش و پاک
 نهو باره بهرده قورسه، نه نسالی مازییه
 جیی هیشتوو به زیادهوه ته حمیلی ئیمه یه
 با زیاتری نه کهینهوه بو نه سلی تاتییه
 نه سبابی له عنه تی بهد و ته جهیلی ئیمه یه
 ئیحرازی سهده و هدیعهی ساحیب سه مه ر بکه یین
 ته و دیعی به طنی تاتی و عهرزی هونه ر بکه یین
 له وسه ر هزه ر بکه یین

من و گه لاویژ^(۱)

گه لاویژی فه لهک په یما! نه یا خورشیدی بیداران
 نه یا هه مده ردی غه مخواران
 له وادی حیرهت و سه رسامییا ره نجوور و سه رگه ردان
 به نووری گریه ئالوودت به سه ر تاریکیی شه ودا
 نه پژی نه شک و عالهم و له ناو بیروشه ی^(۲) خه ودا
 که چی توش واله و شه ییدا
 زه بوونی هات و چۆی دايم، به جۆریکی هه زینانه
 به دايم هه ر خه ریکی لابه ری تاریکیی شه وگار
 به نووری تیشکی پرته ودار
 له ده شتی چۆل و هۆلی ناسمانا توش به وینه ی من
 خه فهت بارانه، نه سه ره وتوو، جگه ریریان و بی نارام
 شپزه ی میحنهت و ئالام
 وه کو من توش به شه وگاران خه و نه سپیری به رۆژی پاک
 وه نه وزی ناکه ویتته چاوه کانت، نه ی په ری په فتار
 له گه ل چاویکی پرتنگدار
 نه لپی ئیلهامی هه لسانی خه وی، نه ی نه جمی بی په روا
 به فرمیسکی نه له م ریزانه وه، له و دووره وه ئایه توخوا^(۳)
 له چی حالی نه بی. نه ما
 وه ها دیاره من و تو... من له نه رزا، تو له گه ردوونا
 له سه رگه ردانیسا وه ک یهک، له ده ربای بی بنی بوونا

(۱) مه به سستی نه ستیری گه لاویژه.

(۲) بیروشه ی خه و: خه وی قوول

(۳) نه م دیره ی ته و او نه کردوو. ویستوو یه تی دوو وشه بنووسی و له دواییدا کوژاندوو یه تیبه وه، به لام
 به ئایه توخوا ده خوینرتیه وه.

تهكوتارمانه^(٤) ههردوو، من له شویتین ئامال و تو ئالام
بهلام وهك مویتهدای بی خه بهر، ئاغازی بی ئه نجام

ئه خلاقى

پوتبهى عهزه مهت

پوتبهى عهزه مهت، لائىقى زاتىكه بزانی
وهك خووشى دهزانی و بزانی كه دهزانی
نهك لائىقى شه خسیكه، نهزانی و نهزانی
نازانی ئه وه خووشه به لای خه لقی جیهانی
بی سوود و زیانی^(١)

نابی به مونه وهر به گولئى یه خه یی چاکهت
عومانی سهراب، بوونی به ده دریاچه مه حاله^(٢)
زهرد پرووكه شی زیویشی بی، نایه ته قیسهت
ئیعلائی عه وارض، وهكو ئیسنادی خه یاله
تابع به زه واله
وهك شه وقی ته پاله
تو چیه ره به پۆدره مه به ره ده وره یی عالی
ناگاته گولئى، باری كزه ی وهرسه یی خاشاک
وهك ته یری موقه با، كه له كاغه ز په ر و بالئى
بو بکری ئه فری، وها دیته وه سه ر خاک
غولیا زده غه مناک
(لاوانته)^(٣) دووسه د شووشه به خوئا بریئینی
وهك غونچه به سه ر دركه زیبه کا، بچه قینی

(١) له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (١٣٦٥) ی سالی ١٩٥٧ که ئه و شیعه ر بلاوکراره ته وه دوو دیری
کۆلیتی یه که م و سه رجه می کۆلیتی دووم نه نووسرابوو.
(٢) ده توانین ئه م دیره به م جۆره ش بخوینینه وه (عومانی سهراب، بوونی به ده ریا، چ مه حاله).
(٣) لاوانته: جۆره گولاویکی به ناوبانگی ئه و سه رده مه بووه.

(٤) له ده ستنوسی شاعیر نووسرابوو (تهقه لالانه) که دیاره هه له ی نووسینه و (تهقه لالمانه) یه، به لام
په شی کردبوویه وه و له شویتینی ئه وه (تهكوتارمان) ی نووسیوو، له داوینی شیعه رکه شه دا مانای
(تهكوتار) ی به راکردن لیکداوه ته وه.

بى نەشئەيە چۆن مردوو بەزىندوو ئەدوئىنى
مەر(٤) بلبللى ئەو گولشەنە ھەر خۆت بى بخوئىنى
بۆكەس نىبىيە بىنى

(بى) تالە ئەگەر شەككەر و شەھدى بەسەراکەى
نەشئەى نىبىيە، ھەر سوائلەتە سەد پر بى لە بادە
چىلکە چىبىيە؟ باکور تەكى سەوزى بە بەرا کەى
گەر عاقللى لەم ژىنە بى قىمەتە لادە
ئەم کىبىرە بەبادە(٥)

بۆ يانەى سەرکەوتن(١)

دوئ شەو لە خەوا سىروەى بادی سەحەر ئەنگووت
وہک سوئحى بەھاران
شەو عاقىبەتەى ھات و درى سوئحى گرىبان
رۆژ بوو ھوہ لە کوردان
غونچەى فەرەح و نەشئە، دەمى داہوہ پشکووت
وہک چەرەبى ياقووت

(١) جەنابى (مەعرووف جىاوک) ئەو بىرەى ھىنايە پىشەوہ و لە (٩)ى شوباتى ١٩٣٠دا بۆ دامەزراندنى کۆمەلەيەكى زانستى، داوايەکیان دا بەو زارەتى ناوخۆيى. ھەرچەندە زۆر کەس خۆيان لەو داوايە کىتسا يە دوو، بەلام خوالىخۆشبوو (ئەحمەد موختار بەگى زەھاوى) کە لە قوتابخانەى ھەريبىيەدا بەئەفسەر دەرجو بوو، ھەر ھەوا حقوقىشى تەواو کردبوو، لەگەڵ يوزباشى (مەحمەد عەلى بەگى عەبدولعەزىز) و (عارف بەگى پىشەدرى) پارىزەر ئەم پىش نىھادەيان بەشەوق و ھەوہ سەوہ مۆر کرد. پاش ئەو ھى داوايان دا يە و زارەتى ناوخۆيى و دوای گىترەو کىشە و ماندوو بوونىتى زۆر، بە ژمارەى (٦٤٩٥)ى مېژوو ١٩-٢٠ / مایسى ١٩٣٠ ھەزامەندى کردنەو ھى يانەى سەرکەوتن يان دا يى. جەنابى مەعرووف جىاوک ھەر زوو لە رۆژى (٣٠)ى مایسى ئەو سائەدا لە سىنەماى رۆيال بەتاهەنگ و بەزمىتى زۆر جوان و قشستىلە (يانەى سەرکەوتن)يان کردوہ. دوای دوو سائ يانە لە ئىش و کارى خۆى کەوت. تا لەرۆژى (١)ى نىسانى ١٩٤٣ لە لا يەن جىاوکەوہ بووژا يەو و دەستەيەكى تازەيان بۆ ھەلژارد، تا بەرئوہى بىەن. يانە ئەم جارەش کەوتە ئىش کردن. ئامانجى دامەزراندنى ئەم يانە يە بلاو کردنەو ھى زانست و زانيارى بوو لە پال با يە خدان بە پىشە سازى و بازرگانى و کشتوکال تا بەشئوہ يەكى ھونەرى بەرھەم زۆرکەن. ھەر ھەوا بەختو کردنى لاوانى کورد بە پىي پەرور دەى نوئ. ئەو ھوہو يانە ھەولى دا قوتابيان بۆ تەواو کردنى خوئىدن لە بەغدا بىناھىتەن لە يانە کەدا جىگەيان بۆ بکەنەوہ و لە ژىر چاودىرى خۆيان خوئىندن يان پى تەواو بکەن. ئامانجىتى دىکەى يانە دروست کردنى چەند لىژنە يەک بوو بە پىي شارەزابى و پسپۆرى بۆ کتیب دانان و ھەرگىپان، بۆ نووسىنەو ھى فەرھەنگ و دەستورى زمانى کوردى، تا بتوانى ھەموو کوردىک بەئاسانى لە کورد زوبانىتى دىکە بگات. مانگى جار تىکىش ئاھەنگى يە کتر ناسىن و خۆشەو بىستىبان ساز دەکرد (بۆ ئەو ھى خەلقى بمانناسن و تىمان بگەن کە ئىمەش و ھەکو ئەوان ئىنسانىن و مافى ژباھان ھەيە) بۆ سوودى زياتر بنۆرنە کتیبى (باربوو) کارى يانەى سەرکەوتن: نادى الأرتقاء ژمارە: ١ پەيامى تىبرعات ١٩٤٣ - ١٩٤٤، چاپخانەى النجاج، بەغدا

(٤) مەر: واتە مەگەر.

(٥) بۆ نووسىنەو ھى ئەم شىعەرە پىشتم بە دەست نووسىتىكى مامۆستا (نەجمەددين مەلا) بەستووہ کە شىخ نوورى خۆيشى چاوى پىدا خشان دوو ھەوہ و ئىنجا نار دوو ھى بۆ مامۆستا (گىبوى موکرىانى).

ئافاقى ئەمەل بوو بە چەمەنزار و^(۲) گولستان
 وەك رەوزەبى ریزوان
 ئاونگى مەسەرپەت لە گولستانى ژيانا
 وەك دور لە بەيانا
 پەخشانە لەسەر پەرچەمى گول، كاكۆلى رەيحان
 وەك لەعلى درەخشان
 نېرگز قەدەحى كەپلە، لە بادە شەوى شەبنم
 پىر زەوق و تەرەننوم
 جامى زەرى داناو لەسەر پەنجەبى ئیحسان
 وەك ساقى بى رەقسان
 شەوبۆ كە بەشەو بۆى هەبوو بۆ بەزمى تەماشاشا
 كوردى لەو حاشا
 بەم نەشتەيە سەد شووشە گولوى گولپى پىرژان
 وەك شاهىدى بوستان
 مينا لە زەفافیە، بە سەر سەربىيەو تارا
 وەك گول لە بەھارا
 رەقسىانە لەگەل ياسەمەن و عەرەرى بوستان
 پىر نەشتەو و خەندان
 فەرىادى مەسەرپەت لە كەژ و كىتو و نزارا
 ئىعلانە لە شارا
 قاسپەى كەو و ھاژەى چەم و بەفراوى چىپاكان
 خۆش لەھجەو و ئەلخان
 من ھەر مۆتەھەبىر^(۳)، ئەمە يارەب چ ئەسەر بى
 بۆچى و چ خەبەر بى؟

(۲) لە رۆژنامەى ژىن-دا كە بۆ جارىكى تر بلاوكرائەتەو نووسىويە: (چراخان و گولستان)
 (۳) لە رۆژنامەى ژىندا: (مەبن مۆتەھەبىر) نووسرايو.

ئەم كەيفە چىبە پىر لە نەباتات و لە ئىنسان
 بۆ چىن ھەموو شادان
 تاكە سەنەمى، لەب شەكەرى، غونچە دەمانى
 شمشادى ميبانى
 شىرىن سوخەنى تازەى تەرى، مادەرى كوردان
 وەك يوسفى كەنعان
 گورج ھاتە تەكەللوم وتى: ئەم عەيش و سرورە
 ئەم شايى و سوورە
 بۆ (يانەى سەركەوتن) — ئەم عالەمە شادان
 ھاتوونەتە جەولان

شیوه‌ن و ماده‌نامه

شیخ نووری وهک ئاده‌میزادیکێ به‌وه‌فا و به‌ئه‌مه‌ک، به‌سه‌رکه‌وتنی دۆست و ئاشنا‌یه‌کانی به‌خته‌وه‌ر و شادمان بووه‌و به‌نو‌وچدان و که‌وتنیان نیگه‌ران و خه‌فه‌تبار بووه‌. کاتی ده‌ستی ره‌شی مردنیش ئالای ته‌مه‌نی هێناونه‌ته‌ خواره‌وه‌، ئەم به‌پاکترین و راستگۆترین شیعر، شیوه‌نی بۆ نووسپون، وه‌ک ده‌بینین له‌ناو ئەم دۆسته‌ خۆشه‌ویستانه‌ی -شیخ مه‌حمود-ی نه‌مری له‌ هه‌موویان زیاتر به‌سه‌ر کردووه‌ته‌وه‌ و به‌ته‌واوی ویستوو‌یه‌تی ته‌عبیر له‌ که‌فوکۆل و جۆش و خرۆشی دلی پر له‌ خۆشه‌ویستی و راستگۆیی ده‌روونی خۆی بۆ ده‌ربخات. بێگومان لا‌وانه‌وه‌ی خۆشه‌ویستان و ئازیزانیش راستگۆترین شیعره‌، چونکه‌ ئەو فرمیسکانه‌ کیش و قافییه‌ به‌سه‌ریدا نه‌سه‌پاندوون. ئەوه‌نده‌ی قوولی برین و چۆرا‌وگه‌ی خۆینی دل و هه‌ناسه‌ی پر له‌ که‌سه‌ر و فرمیسک و ئاخ و ئۆف سه‌پاندوو‌یه‌تی. نه‌خوازه‌للا ئەو لا‌وانه‌وه‌یه‌ی که‌ بۆ پاره‌و ده‌سکه‌وت و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی نه‌گوترا‌یی، چونکه‌ ته‌قینه‌وه‌ی کانی خه‌میکێ په‌سه‌ن و راست و دوور له‌ درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌، ئەم جۆره‌ شیعره‌ش جۆره‌ قه‌رزدا‌نه‌وه‌یه‌که‌. ئەوه‌ی پروای به‌ (لا‌وانه‌وه‌) نه‌بی، هه‌رگیز پروای به‌ (وه‌فا) نا‌بی!

له‌ فواره‌ی دل له‌به‌رچی خۆینی گه‌ش نه‌رژیتته‌ سه‌رچاوم
له‌به‌رچی سوور نه‌بی داوینی به‌ده‌ختیی به‌ خۆیناوم
که‌ من زانیم ئیتر مه‌ره‌م نییه‌ بۆ جه‌رگی سووتاوم
ئه‌نالینم له‌ دووری تو، ئەلیم شه‌رته‌ (٢) هه‌تا ماوم
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم رۆ
عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزی نه‌ونی‌ه‌الم رۆ
به‌ئومیدی ئەوه‌ی بیمه‌ سه‌رینت هه‌روه‌که‌ مه‌جنوون
له‌ دووجه‌یلی نه‌هاتیدا ئەنالین دله‌ی مه‌فتوون
به‌فرمیسکی په‌ژاره‌م چۆلی (قه‌ره‌)م (٣) ئاو ئەدا مه‌حزوون
که‌چی ئەمرۆ بیابانی به‌خۆینی دل ئەکه‌م گولگه‌وون
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم رۆ
عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزی نه‌ونی‌ه‌الم رۆ

(١) شیخ عه‌زیز کوری شیخ صالح: له‌ سالی (١٩٠٧)دا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه‌. تا پۆلی پینجه‌می سه‌ره‌تایی خۆیندوووه‌. به‌پیتی نووسراوی ژماره‌ (٤٥)ی سالی (١٩٢٧/٧/٢٣) بۆ یه‌که‌م جار له‌ قه‌ره‌داغ بووه‌ به‌ (قۆلچی مالییه‌). له‌ (٢٣)ی ته‌موزی (١٩٢٧) له‌ وه‌زیفه‌که‌ی موباشه‌ره‌ی کردووه‌. دوا به‌دوای ئەم وه‌زیفه‌یه‌ کۆمه‌لی وه‌زیفه‌ی تری بینیه‌ وه‌ک قۆلچی مالییه‌ی (ناحیه‌ی) سه‌رچنار و ناحیه‌ی مه‌رکه‌ز، ئینجا (کاتب موفه‌داتی مالییه‌) له‌ مه‌رکه‌زی سلیمانی، تا بووه‌ به‌ (معاون مه‌تموور ئیستیه‌لاک) له‌ سلیمانی و دواییش بووه‌ به‌ (مه‌تموور) ئیستیه‌لاک له‌ ته‌وتله‌. زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسیشی باش زانیوه‌. له‌ ١٩٣٦/٥/٩ یه‌ک مانگ مۆله‌تی نه‌خۆشی وه‌رگرتووه‌، دواي ئەو مانگه‌ چووه‌ بۆ به‌غدا بۆ چاره‌سه‌رکردنی (ئاوبه‌ند) و (الأجفان الجیبیه‌)، به‌لام له‌وئ له‌ (١٩٣٦/٦/٢٠) کۆچی دوایی کردووه‌ و ته‌رمه‌که‌یان هێناوه‌ته‌وه‌ بۆ سلیمانی و دوو کچ و کورپکی له‌ پاش به‌جی ماوه‌. (سوودم له‌ دۆسیه‌که‌ی وه‌رگرتووه‌، جگه‌ له‌ سه‌ر و سۆراخ کردنی تایبه‌تی خۆم له‌ باره‌یه‌وه‌).

(٢) له‌ رۆژنامه‌ی پروا نووسراوو: (ئه‌لیم ئەم شیعره‌ تا ماوم).

(٣) چۆلی قه‌ره‌: مه‌به‌ستی چۆلی قه‌له‌یه‌، ئه‌ویش وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌یه‌ له‌ (قه‌راء)ه‌وه‌ هاتوووه‌.

شیوه‌نی مه‌لا مه‌حموودی بیخود^(۱)

خه‌مم نه‌دیوه که دل هه‌لدی و ه‌کونه‌شته‌ر
خه‌مم نه‌دیوه و ه‌کو تیر بدا له به‌ندی جگه‌ر
خه‌مم نه‌دیوه که رووناک‌ی و فه‌رح له دلا
وه‌ها نه‌هیلتی، له جیگه‌ی نه‌مینی شوین و نه‌سه‌ر
خه‌مم نه‌دیوه له‌سه‌ر ته‌خته‌نردی دنیا‌دا
وه‌ها به‌سه‌ستی له خو‌شی و له پیکه‌نین شه‌شده‌ر
خه‌مم نه‌دیوه به‌ری خو‌تینی دل و ه‌ها به‌ردا
له فواره‌یی دل‌ه‌وه هه‌لقولیت‌ته دیده و سه‌ر
مه‌گه‌ر خه‌می که له‌ناکا و رژی‌یه لادی و شار
به‌کاره‌ساتی وه‌فاتی ئه‌دیبی دانش‌شوره‌ر
هه‌فیدی هه‌زرتی هه‌للامه، موفتی چاومار^(۲)
هه‌قیدی میلله‌تی کورد، جینشین جهد و پده‌ر
جه‌نابی (بیخود) ئه‌فه‌ندی ئه‌دیبی به‌رزی ولات
به‌که‌م موسه‌وری دنیا‌ی سروور و حوزن و که‌ده‌ر

(۱) له رۆژی (۳/ ۱۰/ ۱۹۵۵) دا به‌رته‌به‌رایه‌تی په‌روه‌ده‌ی سلیمانی، که ئه‌وسا (هه‌زیز مه‌مه‌ده‌ قادر) به‌رته‌به‌ری بوو، به‌بۆنه‌ی تته‌به‌ر بوونی چل رۆژ به‌سه‌ر کۆچی دوا‌یی مامۆستا (مه‌لا مه‌حموودی بیخود ۱۸۷۸-۱۹۵۵) له قوتابخانه‌ی سانه‌وی کورانی سلیمانی و به‌چاودیری مه‌سه‌ر پینی ئه‌وسا (عومه‌ر عه‌لی) کۆرپکی ماته‌میان بۆ گیترا، دانیش‌توانی شاری سلیمانی و پیاوما‌قوولان و رۆش‌نبیره‌کانی بۆ ئه‌م چله‌یه بانگ کرابوون. له‌و چله‌ی ماته‌مه (هه‌بدو له‌رحمان به‌گی نفوس، په‌مزی مه‌لا مارف، شیخ مه‌مه‌دی خالی، په‌وشه‌ن به‌درخان، شیخ نووری شیخ سالح، هه‌لا ئه‌ده‌دین سه‌جادی، په‌شید نه‌جیب، عه‌لی که‌مال باپیر، ئه‌حمه‌د هه‌ردی) و تار و شیعریان تیدا خویندوو هه‌وه. (شیخ نووری شیخ سالح) یه‌ش ئه‌م شیعه‌ر شیوه‌نه‌ی له‌م کۆرهدا خویندرا به‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مردنی (مه‌لا مه‌حموودی) خالی شیخ نووری کارپکی زۆری تیکردبوو، خۆی به‌قورگی پر له‌گه‌ر بانه‌وه نه‌یتوانیبوو شیعه‌که‌ بخوینتته‌وه، بۆیه دا‌بوویان به‌ مامۆستا - ئه‌حمه‌د هه‌ردی - له‌ جیاتی ئه‌و بیخوینتته‌وه.

(۲) موفتی چاومار: ئیشاره‌ته‌ بۆ ئه‌وه که (بیخود) کۆرهدای زانای گه‌وره و به‌ناویانگ (مه‌لا ئه‌حمه‌دی چاومار) که ئه‌م بانه‌ماله‌یه له‌م ولاته‌دا سه‌د سال له‌سه‌ریه‌ک خه‌زمتی خویندن و ئاین و په‌وشت و خووی جوانیان کردوو.

له‌وی دیجله وه‌کیلی دیده‌که‌ی من بوو به‌ لیلتی و سوور
سکووتی هه‌سته‌خانه‌ت^(۴)، بوو به‌شینی عائیله‌ی په‌نجوور
له‌کاتی گیانه‌لا‌ی مه‌رگا به‌بیکه‌س مای، له‌ خویشان دوور^(۵)
ئه‌مه تیریکه‌ جه‌رگم کون ئه‌کا تا رۆژی نه‌فخی سوور
برایی جه‌رگ و دل سووتاوی کوردی پر مه‌لالم رۆ
هه‌زیزم رۆ، هه‌زیزم رۆ، هه‌زیزم نه‌ونی‌هه‌الم رۆ^(۶)

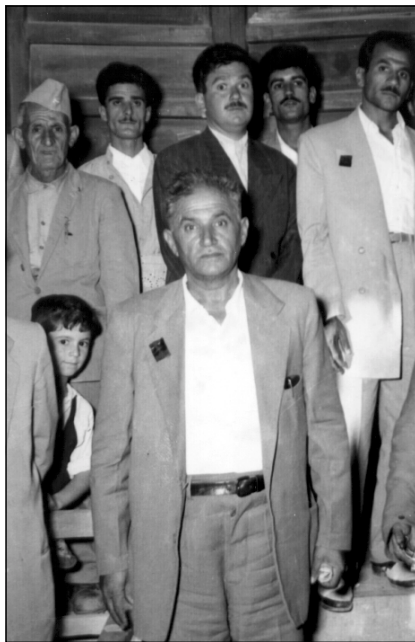
(۴) له‌ رۆژنامه‌ی پروادا به‌ (سکووتی خسته‌ خانه‌ت) نووسراوه.

(۵) له‌ تینی گیانه‌لا‌و مردنا بیکه‌س، له‌ خویشان دوور) یه‌ش هه‌به.

(۶) یه‌شتم به‌ده‌ستنووسی شاعیر خۆی به‌ستوووه و ئه‌وانی تر نه‌گه‌ر جیاوازی بووبین له‌گه‌ل ده‌ستنووسه‌که‌ له‌ په‌راویزدا په‌نجه‌م بۆ راکیشاون.

له ئاسمانی ئه‌ده‌بدا، به‌بالی تیژی زه‌کا
 فری هه‌تا گه‌بییه به‌رزبی که‌مال و هونه‌ر
 ئه‌ده‌ب له‌رۆحی ئه‌وا چه‌شنی خۆین ته‌هات و ئه‌چوو
 وه‌کو فواره‌هه‌ئه‌په‌ژایه‌ سه‌ر په‌ره‌ی ده‌فته‌ر
 له‌ مویته‌داوه‌ وه‌ها تیپه‌ری به‌یه‌ک هه‌نگاو
 گه‌یشته‌ ته‌وقه‌ سه‌ری کیتی سه‌خت و به‌رزبی خه‌به‌ر
 له‌ به‌حری بی بنی عیلما، هه‌تا بلتی مه‌له‌وان
 له‌ ئه‌رزبی بی چه‌دی شیعرا، سه‌رۆکی سه‌یر و سه‌فه‌ر
 چ شاعیری له‌ کون و قوژینی خه‌یالاتا
 جیهانی شیعری وه‌کو زه‌ره‌یه‌ ته‌هاته‌ نه‌زه‌ر
 به‌شه‌و له‌ناو چه‌مه‌نی نه‌زمی بلبلی ئیله‌هام
 ته‌رانه‌ گۆبی خه‌یالاتی ئه‌و بوو، تا به‌سه‌حه‌ر
 به‌رۆژ له‌ مه‌درسه‌، مه‌شغولی عیلم و ته‌فسیری
 که‌لام و سووره‌و ئایاتی ئیزه‌دی ئه‌که‌به‌ر
 هه‌میشه‌ مه‌ستی مه‌ی (لا اله الا الله)
 قه‌سیده‌خوانی سه‌نای جه‌مالی پیغه‌مبه‌ر
 خه‌م و په‌ژاره‌یی کۆچی سه‌زین و دلسۆزی
 به‌جاری خۆشی و شادی جیهانی کرده‌ که‌ده‌ر
 حه‌قی به‌ده‌سته‌ که‌ دل تا ئه‌به‌د بناڵینی
 میسالی ده‌نگی برینداری نایب ناله‌ له‌به‌ر
 حه‌قه‌ که‌لام و به‌دیع ره‌ش له‌به‌رکه‌ن و ئاداب
 له‌ قور بنیشتی له‌ پی وه‌ هه‌تا‌کو ته‌وقی سه‌ر
 به‌هه‌وری ماته‌می، رۆژی دل‌م وه‌ها گی‌را
 به‌حال ترووسکه‌ ئه‌دا، چه‌شنی چاوی تانه‌ له‌سه‌ر
 سه‌ری نییه‌ که‌ نه‌بی گیتژ و ده‌رده‌داری خه‌فته
 دل‌ی نییه‌، که‌ نه‌بی غه‌مگوساری ئیش و که‌ده‌ر

نه‌م‌ردووه‌ و هه‌ر ئه‌ژی ناوی به‌رز و ئاساری
 هه‌تا بیتی جیهان و سه‌ما و مه‌ه و ئه‌خته‌ر
 ژیان و به‌رزبی ناوی وه‌کو شو‌عاع‌یکه
 هه‌تا‌کو لاموته‌ناهی و جوودی دیته‌ نه‌زه‌ر
 خودا له‌ شیعر و له‌ ئینتاجی عیلم و ئه‌فکاری
 دروستی کردووه‌ بۆی هه‌یکه‌لیکی به‌رزبی زه‌فه‌ر
 نه‌سب کراوه‌ له‌ ساحه‌ی خلوود و سه‌رمه‌دیا
 به‌هه‌یه‌ت و عه‌زه‌مه‌ت، باقییه‌ هه‌تا مه‌حشه‌ر
 به‌نووی خامه‌ی برژانگ، له‌ خۆینی دل (نووری)
 بنووسه‌ سالی وه‌فاتی (فه‌قیدی فه‌زل و هونه‌ر) (۳)

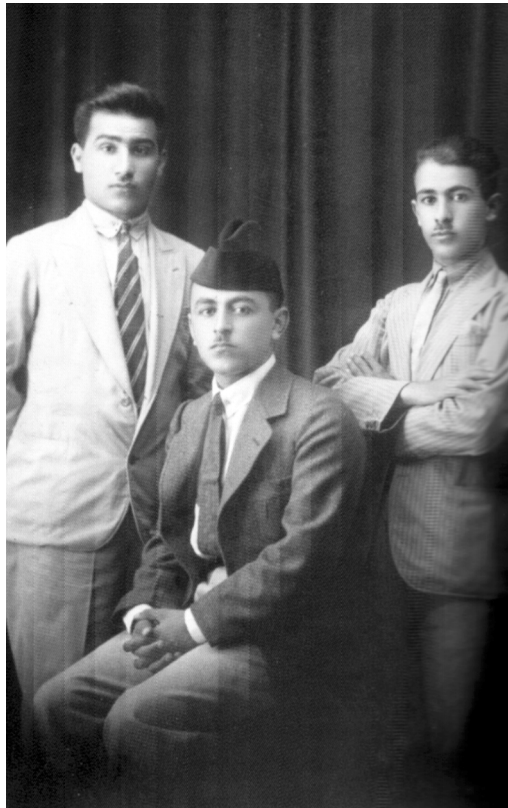
(۳) (له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی خۆی (فه‌قیدی فضل و هنر)ی نووسیبوو که‌ به‌حیسانی ئه‌بچه‌د ده‌کاته
 .(۱۳۷۵هـ.)

شیوه‌نی شیخ برایی برای (۱)

به‌شییوهن بو پڑا، بوچی زبانی لال و گیسراوم؟
 به‌فرمیسکی جه‌فا هه‌له‌ها تووه برژانگه‌که‌ی چاوم؟
 ئه‌بی بو هه‌ر به‌شی من ناله و گریان و ماته‌م بی؟
 له‌به‌رچی دائیما هه‌ر مه‌ستی غه‌م، سه‌رخو‌شی زوخاوم؟
 براله کوچی ناکامیت و جیگای بی سه‌رو شوینت
 به‌جاری تانه‌یی لی‌لایی، وا هیتنایه سه‌رچاوم
 نه‌مامی عه‌یشه‌که‌م نیژرا، خه‌فه‌ت گوپکه و چرووی ده‌رکرد
 ره‌گ و ته‌رزی که‌ده‌ر نالایه گیانی هه‌ل‌کروزاوم
 خه‌فه‌ت ده‌ستی له‌مل کردووم، ده‌می غه‌م وا له‌ناو ده‌ما
 مویه‌ده‌ل بوو به‌تالی، عه‌یش و نوش و شایی و راوم
 به‌ده‌م (با) و گیتزه‌لووکه‌ی نه‌گبه‌تی و ناسیبی دنیاوه
 به‌بنجی ده‌رده‌وه، وه‌ک پوووشی با بردووویه ئالاوم
 بل‌یسه‌ی ناگری مه‌رگت به‌نه‌وعی دل‌می هه‌لقرچان
 گه‌یشته عه‌رشی ئه‌علا بو چرووکی جه‌رگی سووتاوم
 مه‌گه‌ر هه‌ر ده‌سته و ئه‌ژنو دانیشم بو حالی خوم بگریم
 مه‌گه‌ر هه‌ر قور به‌سه‌ر خوما بکه‌م بو حالی شیواوم
 ئه‌لیتی سه‌رچاوه‌که‌ی دل بوته به‌حری خوینی ئال و سوور
 له‌خویناوی گه‌شی فرمیسکما به‌م ره‌نگه‌گه‌وزاوم
 مه‌زانه بیکه‌س و ته‌نیا له‌ دواي تو من به‌جی ماوم
 سه‌ری خوئی دانه‌نی قه‌ومی خه‌فه‌ت، دایم له‌ پیناوم
 له‌سه‌ر لیوم ئه‌بی ئه‌م ئاخ و داخ و ئوفه‌ تا مردن
 له‌سه‌ر چاوم ئه‌بی فرمیسکی خویناوی هه‌تا ماوم

ته‌وژمی ئاهو لافاوی سرروشک ئه‌مبا به‌پریگاوه
 چل و چیسوم (۲) به‌بنجی داری به‌دبه‌ختییه‌وه گیرساوم
 بیورن ئه‌ی ره‌فیعان زامه‌که‌ی ویرانه دل حه‌قییه
 به‌خور ئه‌یدا به‌دیده جوگه‌له‌ی فرمیسکی خویناوم
 له‌ سالی مه‌رگی توئی پرسی یه‌کی پیم وت: به‌مووی برژانگ
 ئه‌نووسم «شیخ برایم رو» (۳) به‌خویناوی گه‌شی چاوم

ه‌۱۳۶۹

(۱) شیخ ماری شیخ محمهد غه‌ریب
 (۲) شیخ ره‌ئووفی حه‌فید
 (۳) شیخ ره‌ئووفی شیخ سالیج برای
 شیخ نووری

(۱) شیخ برایم: له‌ سالی (۱۸۹۷) دا له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه. به‌کاروباری بازگانی (تووتن کرین و فرۆشتن) هوه خه‌ریک بووه. ژنی هینا بوو که به‌نه‌خو‌شی (ناوبه‌ند) له (۲۹) ی ئابی (۱۹۵۰) دا کوچی دوايي کردووه.

(۲) له‌ ده‌ست‌نووسی شاعیر نووسراوو: چل و چوروم.
 (۳) به‌پیتی ئه‌بجه‌د ده‌کاته سالی کوچی دوايي شیخ برایم برای.

شیوه‌نی مه‌حموود جه‌ودهت^(۱)

نه‌بووه قهت نه‌مدیوه تا ئیستا له پایزدا به‌هار
 بوچییه و بوچی جلی شینی له‌بهر کرد کائینات؟!
 بوچی وا وشک و برنگه، مه‌وسمی زستانه‌که‌ی؟!
 بو ته‌نالینتی به‌هاوین، ره‌عدی بچ وه‌عه‌دی نه‌هات؟!
 بو به‌هاری خسته پایز، بوچی هاوین بو به‌ده‌ی؟!
 بوچی زستان بو به‌گر، به‌ربوو له‌خه‌رمانی ولات؟!
 بوچی (نووری) که‌وته ته‌ندووری فیراکی یاره‌وه؟!
 بوچی وا ئاواره‌یه بلبل له‌گولزاری حه‌یات؟!
 ئەم سوئالانەم له‌ نه‌وزادی عه‌قل پرسی، وتی:
 من جوابیتکم هه‌یه، تیتفکره‌ چه‌ند مه‌عقووله‌ لات
 ساله‌که‌ی عه‌کسه‌ ئه‌وی یاره‌ ئه‌بچ ئاواره‌ بچ
 گه‌ردنی ئه‌هلی که‌مالیش بو‌په‌ت و سیداره‌ بچ^(۲)

۹۳۸ - ۱۳۴۶ هـ

(۱) ناوی (مه‌مه‌دی کوری ئەحمەد جه‌وده‌ته‌ کوری مه‌حموود ئاغای بچ‌کۆله‌یه) له‌ سالی (۱۸۸۹) له‌ سلیمانی له‌ دایک بووه و له‌ ته‌مه‌نی (۵) سالییدا خراوه‌ته‌ به‌رخویندن. پاش دوو سال چووه‌ته‌ خویندنگای روشدییه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سلیمانی. دوا‌ی ته‌واوکردنی له‌ سالی (۱۹۰۷) دا چووه‌ بو‌ ته‌سته‌مبوول. له‌ سالی (۱۹۱۱) کراوه‌ به‌ئه‌فسه‌ری دوو ته‌ستیره‌ و له‌ گه‌ل ئینگلیز شیرانه‌ جه‌نگاوه‌. له‌ سالی (۱۹۱۹) هاتووه‌ته‌ سلیمانی و له‌ سوپای کوردستاندا له‌ کاتی شیخ مه‌حمووددا دامه‌زراوه‌ و له‌ سالی (۱۹۲۴) دا چووه‌ته‌ سوپای عیراقه‌وه‌ و گه‌یشته‌وه‌ته‌ پایه‌ی سه‌رۆکی یه‌که‌م (رئیس اول). دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌ له‌شکری عیراق جیا‌بووه‌ له‌ سالی (۱۹۳۰) دا بوو به‌هاوکاری شوژی (شیخ مه‌حموود) له‌ پیران و بازبان و زۆر مه‌ردانه‌ نازایه‌تی نواندووه‌. (ئه‌حمەد حەمدی ساحب‌قیران و پیره‌مبێرد و گۆزان) شیعیان بو‌وتوووه‌ و باسی نازایه‌تی و جوامیری ئه‌ویان کردووه‌. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ خه‌باتگێڕ بووه‌، ئەم قاره‌مانه‌ سوارچاکی مه‌یدانی نووسین و وه‌رگێڕان و شیعر و دانانی سرووده‌، زۆرتر له‌ زمانی فه‌ره‌نسابی وه‌ری گێڕاوه‌، له‌ دوا‌ی کۆژانه‌وه‌ی شه‌ره‌کانی شیخ مه‌حموود به‌دیل گێراو ناردیانه‌ که‌رکووک، پاش ده‌رچوونی بوو به‌ئه‌ندازیار. له‌ سالی (۱۹۳۷) پۆژی دووشه‌مه‌ مانگی تشرینی یه‌که‌م خنکینرا. گۆقاری پۆژی نوێ، ژمار (۵) سالی (۲)، (۲) ی‌نابی- ۱۹۶۱، عومه‌ر ده‌وله‌ت.
 (۲) له‌هه‌مان ده‌ستنوس و له‌دیوه‌که‌ی تری نووسرا‌بوو: (گه‌ردنی مه‌حموود جه‌وده‌ت بو‌سه‌ری سیداره‌ بچ).

کۆچی مه‌لا ئه‌فه‌ندی هه‌ولێر^(۱)

دوو‌باره‌ ئاسمانی فه‌ره‌ج هه‌وری گه‌رته‌ به‌ر
 یه‌عنی لیباسی ماته‌می پۆشی به‌نی به‌شه‌ر

(۱) مه‌لافه‌ندی: ناوی ئه‌بو‌به‌کر ئه‌فه‌ندی کوری حاجی مه‌لا عومه‌ره‌، که‌ به‌ (مه‌لای بچووک) به‌ناوبانگه‌. له‌ هه‌ولێر له‌دایک بووه‌ هه‌ر له‌وێش په‌روه‌رده‌ بووه‌. به‌زانست په‌روه‌ری و پیاوه‌تی ناوبانگی ده‌رکردووه‌. له‌ کاتی خۆیدا (ئه‌بو‌به‌کرای باپیره‌ گه‌وره‌ی نازناوی «مه‌لای گچکه‌» ی وه‌رگرتووه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ ته‌مه‌نێکی که‌متر له‌ ته‌مه‌نی ئیجازه‌ پیدراوه‌کانی سه‌رده‌می خۆی به‌چه‌ند سالیکی مۆله‌تی زانستی (مه‌لایه‌تی) وه‌رگرتووه‌، بۆیه‌ ناویان ناوه‌ (مه‌لای بچووک) هه‌ر بو‌ پێڕلینانی بنه‌مه‌اله‌که‌یان (مه‌لافه‌ندی) نازناوی (مه‌لای گچکه‌) ی وه‌رگرتووه‌. (ئه‌مه‌ین زه‌کی به‌گ) ده‌رباره‌ی (مه‌لافه‌ندی) وتوویه‌تی: (کۆمه‌لتی به‌ره‌می زانستی ده‌رباره‌ی فه‌له‌کناسی له‌ دوا‌ی خۆی به‌جێ هه‌ستوووه‌. پیاویک بوو شوێن و پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌بوو. له‌ مزگه‌وتی قه‌لای هه‌ولێر ده‌رسی ده‌وتوووه‌ و ئیجازه‌ی به‌زیاتر له‌ سه‌د قوتابی خۆی داوه‌. که‌ له‌ کوردستاندا بلا‌ویوونه‌ته‌وه‌ و ده‌رس ده‌لێنه‌وه‌، به‌لام ئه‌مه‌ین زه‌کی به‌گ له‌ کتێبه‌که‌یدا (مشاهیر الکرد و کردستان فی الدور الاسلامی) جزمی یه‌که‌می چا‌په‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی له‌ لاپه‌ره‌ (۸۳) دا میتزوی کۆچکردنی به‌ (۳۰) کانونی دووه‌می (۱۹۴۳) داناووه‌. له‌ کاتیکدا (مه‌لافه‌ندی) خۆی له‌ (۱۹۴۲/۲/۲۱) دا له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا سالییدا کۆچی دوا‌یی کردووه‌. (عه‌باس عه‌زاوی) یش له‌ کتێبه‌که‌یدا (تاریخ علم الفلك فی العراق) دا ده‌لتی: (کتیبه‌ی‌کی ده‌رباره‌ی زانستی فه‌له‌کناسی له‌ تورکییه‌وه‌ کردووه‌ به‌ عه‌ره‌بی. ئەم ده‌ستنوسه‌ له‌ لای زانا ئاینیه‌کانی کوردستان ده‌ست ده‌که‌وێ). له‌ کاتی بزوتنه‌وه‌ی (مایس) ی ره‌شید عالی گه‌یلانی مه‌لیک فه‌یسه‌لی دووه‌م کاتی مندال بوو له‌گه‌ل (عالیه‌) ی دایکی پووی کرده‌ مه‌اله‌که‌ی مه‌لافه‌ندی، هه‌روه‌ها مه‌لیک فه‌یسه‌لی یه‌که‌م له‌و کاته‌ی هاتووه‌ته‌ هه‌ولێر و دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر عه‌رش عیراق دانیشت، له‌ مه‌اله‌وه‌ سه‌ری لێ داوه‌. ئەمه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا که‌ پایه‌یه‌کی به‌رزی له‌ لای حکومه‌ته‌کانی عیراق هه‌بووه‌. شیخی شیعی هه‌جوو (شیخ ره‌زای تاله‌بانی) له‌ شیعیکی تورکی ستایشی (مه‌لای گچکه‌) ی باپیری کردووه‌ ده‌لتی:

سنگ تک بر بویوک عالم جهانده و امیدر؟ کلا
 سکا سوء نظردن حفظ ایچون دیرلر کوچک ملا

بروانه‌ ل ۲۸۹ دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی
 (میتجه‌ر های) حاکی سیاسی هه‌ولێر له‌ کتێبه‌که‌یدا (سنتان فی کردستان ۱۹۱۸-۱۹۲۰) دا جزمی یه‌که‌م لاپه‌ره‌ (۲۱۲) دا ده‌لتی: (له‌ هه‌موویان زیاتر جیتی مه‌ترسی بوو) یان ده‌لتی (له‌ناو ئه‌ندامانی چینه‌کانی خۆیدا پیاویکی پێشکه‌وتنخواز بوو، ئه‌و بلا‌وکراوانه‌ی که‌ له‌ میسر و تورکیا بۆی ده‌هات ده‌یانی خویندووه‌. قسه‌کانی زه‌ره‌کانه‌ بوو، باسی باه‌تی زانستی و سیاسی ده‌کرد).

دووباره دل له مه جلیسی پر سۆزی سینهدا سووتا به ناری حادیسه، وهک مۆمی ناو فه نه ریشهی دلی پساوه له ههولپیره وه کشا ناوی نراوه تهل، به ولاتا ئه کشا گوزهر لوولهی شکاوی ئیسک و پرووسکی هه موو له شیتک هاتوته ناله وهک نهیی دل پر له خوینی ته ر دونیا هه موو به چاوی ته ر و لیوی وشکه وه ئه مرۆ ئه لپی له رۆژی قیامت ئه دا خه به ر ئه م ئاهو ناله یه به زمانی فه سیح ئه لپی : چی کرد به کوردی لیته به سه ر، چه رخی کینه وه ر نیژا سروور و خه م سه ری هینایه ده ر له خاک خه و که وته چاوی خو شی و هه لسا له خه و که ده ر^(۲) ئه گری ته ره ب، خه فه ت ده سی کردۆته پیکه نه بن شایی له شیوه نایه ، که ده ر که یفی که وته سه ر مه نتیق زوبانی لاله ، به لاغه ت شپه رزه یه با موخته سه ر بلیم، له موته وه ل نه ما ئه سه ر کئ وای ئه زانی ئه مرۆ له شوومیی ولاته وا به م نه وه به هاره فه سالی خه زان سه ر ئه کاته ده ر باره له حه یات و غویاره له سه ر نه شات کۆچی مه لا به راستی بو کوردی قور به سه ر عومر تیکه باخه وانی دل ته تلن به داخه وه به ینیکه هه ر نه مامی ئه مه ل خه م ئه دا سه مه ر رۆیی پده ر، ئه وا گه یییه قه سری خو ی به لام یاره ب به عیزی دین و سه عاده ت بژی په سه ر

(۲) یان: (خو شی چاوی خه وی لیکناوه و خه فه ت له خه و هه لسا وه) له ده ست نووسیکی تر هه یه که به هه یتره .

بو سالی رحله تی به ده بییری خیرد بلتی:
(مغفور له) (۳) جوابیه، پرسى یه کئ ئه گه ر^(۴)

۱۹۲۴/۲/۲۲

(۳) مغفور له: (۴۰+۱۰۰۰+۸۰+۶+۲۰+۳۰+۵= ۱۳۶۱هـ).

(۴) شیخ نووری ئه م شیعره شیوه نه ی به هو ی مامۆستا (گیوی موکریانی) یه وه بو (عزه ددین) ی کوری مه لافه ندی نار دووه . پشتم به و نوسخه یه به ستووه که به ده سخه تی شاعیر نووسرا بوو . له گه ل ئه وه ی بو مامۆستا (گیوی) نار دووه تۆزه جیا وازی به کیان هه یه .

بۆ كېلى قەبرەكەى شېخ مەحمود (*)

ئەمە ئەو شاھەيە ئاواتى كوردى پىتوھ ئالا بوو
 كە خاكى مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى بەمەئو بوو (۱)
 لە كاتى نەوجە وانپوھ هەتا مردن بە گيان و دل
 بە شوپن نامالى پر ئالامى كوردا وپل و شەيدا بوو
 بنوسە تۆش لە خوینى ديدە سالى مەرگى شېخ مەحمود
 (كە رۆژى بووى لە ئاسۆى كورد و كوردستان ئاوا بوو)

۱۳۷۶ھ

بۆ تەئرىخى وەفاتی قادر ئاغای (۱)

كۆچى قادر بۆ جىھانى ماتەم و پەنجوربىيە
 پر لە ئىش و سوپى برىن و شىوھنى مەجوربىيە
 لەفز و ماعناى شىعەرەكانم شىن و ئازارى دلە
 سالى مەرگى بۆيە (شىعەرى ناتەواناى نووربىيە) (*)

ئەمەش ھەر بۆ وەفاتی (قادر ئاغای حاجى محىددين) (*) و تراوھ.

بە تەئسىرى پەژارەى مەرگى قادر بوو سولەيمانى
 وەكو بولبول لە دووى گول كەوتنە سەر شىوھن و زارى

(۱) ئەم دوو چواربىنەيەى بۆ كۆچى دوايى (قادر ئاغای حاجى مەلا محىددين) وتووه. كە لە سالى (۱۹۱۳)دا لە شارى سلېمانى لە داىك بووه. لە سالى (۱۹۴۰)دا لە زانستگەى بەغدا بەشى حقوق - ياسا دەرچووھ. دواى تەواوکردنى خزمەتى سەربازى (ئەفسەرى بەدەگ) بەكسەر لە سلېمانىدا كراوھ بەسەرۆكى شارەوانى. پاشان كراوھ بەقايمقامى (چەمچەمال) و ئىنجا كراوھ بەقايمقامى (كۆبە). لەويتوھ نېردراوھ بۆ قايمقامى مەرگەزى كەركوك، دووبارە بەوھزىفەى پېشوروى ھاتوھتەوھ شارى سلېمانى، ئىنجا كراوھ بەقايمقامى (دوز) و لە سالى (۱۹۵۶)دا بەنەخۆشى دل ھەر لە (دوز) كۆچى دواى كردوھ. پىاوئىكى تا بلىتى دلئسۆز و پاك و پەوشت بەرز بووھ، پىتوھندى دۆستايەتى و تىكەلاوى لەگەل (شېخ نوورى)دا ھەبوھ. خەلك زۆريان خۆشويستوھ. كە مردوھ شارى سلېمانى بۆى خروشاوھ. لەو كاتەشدا كە سەرۆكى شارەوانى شارى سلېمانى بووھ ئەم شارە پېشكەوتىكى زۆرى لە بوارى ئاوەدانىيەوھ بەخۆبەوھ دىوھ. (قادر ئاغای) لە بئەمالەيەكى بەدەرەوھ بووى سلېمانىيە، لە ھەموو ئەو كاروبارانەى پىتى سپىرداربوون توانايى خۆى سەلماندوھ و جىتگەى پەزەمەندى ھەموو لاپەك بووھ. پروانە كىتیبى: العراق الشمالي - مطبوعات النهار، تالیف: محمد هادي الدفتر - عبداللہ حسن، الجزء الأول، مطبعة شفيق، بغداد، ت. بلا.

ھەرەھا ناجىيە خانى كچى ئاوپرەماناغای ھاوسەرى سوودى لى وەرگىراوھ.
 (*) ھەندى كەس لەوانە كاكەى فەللاخ پىتيان واپە ئەم چواربىنەيە بۆ (قالەى ئابىشە خان) نووسرا بىن كە زۆرىيە شاعىرە گەورەكان لەو سەردەمەدا شىعەريان بۆ وتووه.

(*) ئەم دىرە خۆى لە دەستنووسەكەيدا نووسىوھتەى كە بۆ ئەوى نووسىوھ، ئەم وشەى (ھەر) تەئكىدە لەسەر ئەوھى شىعەرەكەى پېشوروشى بۆ (قادر اغای حاجى محىددين) نووسىيى.

(*) لەسەر تەكلىفى (شېخ باباعەلى) ئەم سى شىعەرەم بۆ كىلى مەرقەدى شېخ مەحمود نووسىوھ -
 شېخ نوورى شېخ سالىح

(۱) تەرمەكەى شېخ مەحمودى نەمەر لە مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى باپىرە گەورەى نېژراوھ. ئەم بە (مەئو) يە ئىشارەتە بۆ ئەوھ.

ئەگەر پرسی يەككى تەئریخی (قادر)ی ناکام
بلی (شیخ نووری) ناوی نا به (ئەندوه و خەفت باری) (**)

قادراغای حاجی محیەددین که له تەنیششت شیخ مەحمودی نەمرهوه دانیشتووه.
ئەوهی له ژوورسەری شیخ مەحمودی حەفید وەستاوه (رەشۆل)ی هونەر مەندە.
وینەکەم له ناجیە خانى كچی ئاورپەحمان ئاغای هاوسەری وەرگرتووه و بۆ یەكەم جار
له لایەن ئیئمەوه بلأو کراوئەتەوه.

(**) آندوه = ۶۶ و = ۶ خە = ۶۰۵ فەت = ۴۸۵ باری = ۲۱۳ = ۱۳۷۵ که سالی كۆچی دوابی
قادراغایه.

شیوهنی ئاورپەحمانی خالۆزای (۱)

چییه؟ ئەمڕۆ قەلەم دووبارە هاتۆتە زوبان ئەگری
بەتاو چاو و بەکۆل دڵ، ئەم بەگور دئ ئەو پەوان ئەگری
له سەرچاوهی دلەى سووتاووه (۲) لافاوی خوینی گەش
بەتافگەى دیدەما ئەمڕۆ بەخور دئ و بئ ئەمان ئەگری
قوماشی شیوهن و دیبای واو یلاچ هەرزانه
له بئ بازارپی نرخى مەتاعا کاروان ئەگری
کۆلی گریان و ئیشی زام و کسپەى دڵ تەماشاکە
پلوسکی وشک و لوولەى تیکشکاوئى ئیستىخوان ئەگری
تومەس بالای ئاورپەحمانى دى دیدەم له ژئیر خاکا
له گەل هەورى بەهارا وا ئەلئى بۆ ئیمتیحان ئەگری (۳)
له باغا گۆل که چاوی کردووه، تۆ چاوی خۆت لیکن
مەگەر بۆ چاوی لیکنات بەچاوی چاوه پوان ئەگری
بەسەر پەرهی گۆلی زوو هەلۆه ربوی نەوجه وانیتا
چەمەن ئەگری، گۆل ئەگری، بلبیل ئەگری، باغەبان ئەگری
بەبالای تۆوه سەد هیلانەى دڵ بەند و پێوهند بوو
جیهانی بلبلی ئاوارەیه و بۆ گۆلستان ئەگری
پەشیاو و شپرزە و واله و شهیدا بەشوتین تۆدا
ویقار و حوسنی خولق و شەرم و شیرینی زبان ئەگری
له تۆ مالتی که خالی مایهوه بۆشین و گریانە
سکووتی چۆلی هیلانە، بۆ مورغی جهوان ئەگری

(۱) ئاورپەحمانی خالۆزای : ناوی (میرزا عەبدولپەحمان حاجی فەتاح قادر)ـه له سالی (۱۹۰۵)دا
له شاری سلیمانی له دایک بووه. له رۆژی (۱۲/۴/۱۹۴۱)دا هەر له سلیمانی بەنەخۆشی
(ئەقلە و نزا) کۆچی دوابی کردووه.

(۲) له دەستنووسیکی تری شاعیردا نووسرابوو: له سەرچاوهی دلەى زامارهوه...

(۳) له رۆژنامه کەدا نووسرابوو: (له گەل هەورى بەهار، هەر چاوه بئ وچان ئەگری). نامازەیه بەوهی که
له وەرزى بەهاردا کۆچی دوابی کردووه.

شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی^(۱) سه‌رۆک

چ نووکی خه‌نجهری بوو وا بری پیشه‌ی دل و گیانم؟!
چ تینی ناگری بوو وا به‌جاری جهرگی سووتانم؟!
له سه‌رچاوه‌ی ته‌قیوی دل‌مه‌وه خویناوی ئال و گه‌ش
به‌ناو شه‌ریانه‌کانا دیته سه‌رچاوه‌ی دوو چاوانم
له‌گه‌ل دوودی هه‌ناسه‌م تیکه‌لاوی یه‌ک ئه‌بی ئه‌وسا
ئه‌بیته دانه‌یی فرمیسیکی خوین، ئه‌رژیته دامانم
تومز تیری خه‌فت به‌ندی جگهرمی وا کوناو دهر کرد
گه‌یاندوو به‌یه‌کتر (تانجه‌رۆ) و (زه‌لمی) دوو ئاوانم
ئه‌پال‌ئییو پهری دل نم نه‌ خویناوی لیل و ویل
ئه‌رژیتینی مووژهی چا و قه‌تره قه‌تره ئه‌شکی گریانم
وه‌رن سه‌یری ته‌بیعت که‌ن، له هه‌وری ئاه و خوینی دل
که‌ چۆن تاویکی هینا و باربییه سه‌ر مه‌زره‌عه‌ی ژیانم
په‌ژاره و خه‌م سه‌ری هینایه دهر به‌م تاوه بارانه
وه‌ری گوپکه‌ی چناری عه‌یش و نوشی سه‌رچنارانم

(۱) شیخ مه‌حمودی کوپی شیخ سه‌عیدی کوپی شیخ مه‌حمه‌دی کوپی کاک نه‌حمه‌دی شیخه، له سالی (۱۲۹۸هـ) له سوله‌پانی داها تووه‌ته دنیاوه. که فامی کردووه‌ته وه ساموستای تایبه‌تی بو‌گیراوه. خویندنی سه‌ره‌تایی ته‌واو کردووه و دوایی له‌لای زانا گه‌وره‌کان خویندنی ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بی و ته‌فسیر و شه‌رعیشی ته‌واو کردووه. له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌ر له منالییه‌وه به‌دیندار و په‌وشت جوان و به‌خشنده‌یی و نازایه‌تی و جوان مه‌ردی ناویانگی ده‌رکردبوو، بو‌یه هه‌موو سه‌ره‌ک ئیله‌کانی کوردستان هۆگری بوون و له فرمائی ده‌رنه‌ده‌چوون. به‌م هۆبه‌وه ده‌وله‌تی عوسمانی لیتی نزیک بو‌وه له سالی ۱۳۱۷ی رۆمی سولتان (عه‌بدولحه‌مید)ی دووه‌م شیخ مه‌حمود و شیخ سه‌عیدی باوکی بانگ کردووه‌ته ئه‌سته‌مبوول و له (کووشکی یلدز)، (واته ئه‌ستیره)، میواندارییه‌کی گه‌وره‌ی کردن و هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌ستج جلی نایابی شاهانه که به‌نیشانه‌ی نرخدار رازابووه له‌گه‌ل شیریکی کالان زترین خه‌لات کران و پایه‌ی (موشیری - مارشال)یان پێ درا. له (۹)ی تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۹۵۶ له به‌غداو له نه‌خۆشخانه‌ی (حه‌یده‌ری) دوای خه‌باتیکی دووردریژ و زنجیره‌یه‌ک راپه‌رین دژی داگیرکه‌رانی ولات گیانی پاکی سپارد.

په‌له‌ی زوو رۆببنت بوو، بو‌دیده‌نی غیلمان و حۆری بوو
به‌سه‌د چاوی موحبه‌ت چاوه‌ریتی تو‌یه‌و جینان ئه‌گری
له‌دووری ئیوه (نووری) خو‌ی ئه‌نال‌ئینی هه‌تا ماوه
له‌ دوای خو‌ی رۆحی غه‌مدیده‌ی به‌ شیعی‌ی ناته‌وان ئه‌گری
وتم ئه‌ی دل بنووسه سالی ماتم، ده‌سه‌به‌جی فه‌رمووی:
به‌شوین تو‌دا، هه‌زار یک بلبلی بی‌ ئاشیان ئه‌گری^(۴)

۱۳۶۰هـ - ۱۹۴۱

۱۹۴۱/۴/۲۰

(۴) له ده‌ستنووسیکی تری شاعیر نووسراو بوو: (به‌دووی تو‌دا هه‌زاران بلبلی بی‌ ئاشیان ئه‌گری). دوو ده‌ستنووسی شاعیرم له‌به‌ر ده‌ستدا بوو، پشتم به‌و ده‌ستنووسه به‌ست که دره‌نگتر نووسیویه‌تییه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌م دیره‌ی دوایی که به‌حیسانی ئه‌بجه‌د ئه‌کاته (۱۳۶۰هـ) نووسراو بوو: (به‌شوین تو‌دا هه‌زار یک بلبلی بی‌ ئاشیان ئه‌گری)، ئه‌گینا حیسابه‌که تیکه‌ده‌چن.

ئەمەل نیشرا لەناو خاكا، ئەلەم گۆیکە و چۆزی دەرکرد
 بەجاری هەلکپرووزا سەبزه زاری نەوبەهارانم
 بەکۆچی تۆوه بوو مەحبوبی حەق، مەحمودی رەبانی!
 وەکو (غەزنە)^(۲)، بەچۆلی مایه وه شاری «سلەیمانی»
 لە دوای تۆ شار و لادی بوو بە کولبە ی ماتەم و ئەحزان
 وەتەن دانیشستوووه بۆ تەعزبیه و بۆ فاتیحاحا خوانی
 بەکۆچی تۆ قەلای ئامالی کورد بنچینه کە ی پرووخا^(۳)
 بە لافاوی خەفەت شاری ئەمەل پرووی کردە و پیرانی
 بەجاری میلله تی کوردی هەژارت بۆ سیاپۆشه
 سلەیمانی بووه تە یەک نمونە ی گوردی سەیمانی
 لە هیچ لایه کە وه دەنگی کەمان و عوود و نە ی نایه
 بەجاری داخرا رادیۆ، نە ماوه دەنگی گۆرانی
 لە مالان شیوه نە و زاری، لە بازارا خەفەت باری
 نە ماوه پیکە نین ئیللا بە دەگمەن یا بە پەنە هانی
 هەزاران رۆحی جۆشانی وەتەن خواهانی کوردستان
 لە سەر تابووتە کە ی وەستاوه بۆ تەشیعی جوثمانی
 بە سەر سەیاره وه بە یداخی رەش ئە شنیته وه دايم
 جلی رەش بۆتە مۆده بۆ هەموو خەلقى سلەیمانی
 حەرامه کردنە وه ی رادیۆ لە چایخانه و لە مالانا
 بە غەیری گوئی لە ئەخبار گرتن و ئایاتی قورئانی

(۲) (غەزنە) پایتەختی دەولەتی (غەزنەوی) بووه، دەکە ویتە ئەفغانستانی ئیستاوه، (مەحمود غەزنەوی) یەکیک بووه لە پاشایه کانی. لە سەر دەمی سەده ی چوارەم و پینجەمی کۆچیدا زۆر بە ناوبانگ بووه.

(۳) منیش دەنگم دەخەمه پال دەنگی مامۆستا - کامەران موکری - لە وه ی ئەگەرچی: (هیچ گومانی تیدا نییه کۆچی دوایی شیخ مەحمودی نەمر، زامیکی قوولی کردە دلی میلله تی کورد، بەلام لەگەڵ ئەوهشدا بەلای منەوه، ئەو بەیته پیتوست بوو بە جۆریکی ترو لەمانایه کی تردا بووتیت، چونکه بەکۆچ کردنی قارەمانیک قەلای (ئامالی) میلله ت نارووخیت.)

هەتا رۆژی چله ی بەم رەنگه بوو ئەحوالی ئەم شاره
 له پاش رۆژی چله ش ئیتر نەما ئەوزاعی جارانی^(۴)

۱۹۵۶/۱۰/۹

(۴) پشتم بە دەستنووسیکی شاعیر خۆی بەست. لە دەستنووسه کە دا دوو دیری تیاپه دانی پیتا نەناوه بۆیه نەمنوسی که ئەمه یه:

فەلەک ئەبوايه ئەو نەوعه ی له دەوری ئەو بگێرایه
 که نیشراوه لە بەدکرداریا، پيش وەختی نیشرائی

تالعی کوردی به دبهخت^(۱)

شيعریکی ته رکيب بهنده

به ندى يه که م:

ديسان له ئيمه قاپييه کهى غه م کرايه وه
دهرگای ته رهب، له عاله می دل داخرايه وه
ديسان جگه ر کرا به قه نارهی موشه ققه تا
يه عنی دوکانی چه رخی جگه رچی کرايه وه
ديسان برینی کوئی غه می ئيمه هاته سوئ
جامی فه ره ح به به ردی سه واديس شکايه وه
ديسان دووچاوی سووری وه تن بوو به گوئی خوین
فرمی سکی وه ک فواره، له دل هه لقولايه وه
ديسان لیوایی عه زه، له لیواو ناحیه وه قه زه
بو کوردی قور به سهر، به مه سه ل هه لکرايه وه
ئه ستیره یه کی بورجی حقووقی هه بوو وه تن
ئه مشه وه له پر کشاو به جارئ کوژايه وه
داخ و غه می فیراقی که دانا له سهر جگه ر
زامی هه زار ساله یی دل وا کولايه وه
گه ریا وه تن، وتی جگه ری من برايه وه
نووری چرایي مه جلیسی غیره ت کوژايه وه

به ندى دووهم:

ئه ی چه رخی به د موعامه له، تاکه ی خه تا ئه که ی!
ئه م کورده بی که سانه به غه م ئاشنا ئه که ی^(۲)

(۱) لاوانه وه ی (عه بدولکه ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکوکلی زاده) به که حاکمی مونفه رید بوو له سلیمانی و له (۱۸) ی ئه یلوولی سالی ۱۹۲۶ کۆچی دوابی کردووه و هاوړئ و دۆستی نزیکی شیخ نووری بووه.

(۲) له دهستنووسه کاندای هه ندى شوین (ئه) و له هه ندى شوین (ده) به کارهینرايوو من په کم خستان.

ده غلی و جوودی ئيمه هه تاکه ی ئه که ی به ئارد
خه رمانی عومری ئيمه هه تاکه ی به [با] ئه که ی!
جه رپراحی و که چی ئه کوژی عاله می به غه ده ر
گويا برینی کوئه و نویمان دهوا ئه که ی
مه عشووق ئه که ی به دوزمن و عاشق وه کو ره قیب
باوک له کور ئه که ییت و برا بی برا ئه که ی
کوردی فه قیر ئه بی چ گونا هیتکی کردبی
هه ر له حزه یی به سه د ئه له می مویته لا ئه که ی^(۳)
(عه بدولکه ریم) که دوینی له سهر ته ختی (ئینفرد)
حاکم بوو، ئه مرؤ مه سنه دی داری فه نا ئه که ی
ئه م دایکی کوردی قور به سهره ت خستوته ته عزیه
ئه ولاده کانی چونکه ئه سیری به لا ئه که ی
ئه گری و ئه لئ وه تن: جگه ری من برايه وه
نووری چرایي به زمی هه مییه ت کوژايه وه

به ندى سېيه م:

ئه ی خاکی تیره دل، هه یه گه ر زه رپه یی حه یات
رۆحت ئه که یته خادیمی سه رچاوه که ی حه یات
زولمه ت نه دیده، چونکه گه یشتی به ئاوی خضر
تو نامریت و عاله م ئه کا یه ک به یه ک کش و مات
ئه و حاکمه که مه رکه زی قانون بوو سنگی ئه و
راجیع به تویه، قور به سهر ئه هلی موراجه عات
ئه و حاکمه که عه یینی وه فا بوو حقووقی مه حض
ته رکی سه ریری مه عده له تی کرد و هاته لات

(۳) له دهستنووسیتکی ماموستا نه جمه ددین مه لا و دیوانی بیخوددا: (به سه د ئه له می ئاشنا ئه که ی)

نوسرايوو.

تۆش توخوا وهره، وهكو تيگه بيهوه كاني كورد
 تهفسير مه كه له خزمه تي، ئه ي رۆحه كه م فيدات
 چهند ئه هلي غه در و زالمى بى دينى كرد ئه سير
 چهند بيگوناھى دا له حه پسخانه دا نه جات
 زاتيكي وا له ماته مي ئه ودابى ئه هلي فه زل
 چونكه له زايعاتى وه تهن بوو له زايعات
 ئه گرى و ئه لى وه تهن، جگه رى من براه وه
 نوورى چراى مه جليسى عيرفان كوژايه وه

به ندى چواره م:

ئه ي بلبلى وه تهن وهره (٤)، ئه ي باخه وانى كورد
 ئه ي باعيسى نه مانى دره ختى ژيانى كورد
 ئه ي واعيزى ته ره قيبى ميلله ت به رۆح و مال
 سه ر ده فته رى جه ميى فيداكاره كاني كورد
 زه حمه ت كه خو شى بيته وه تا رۆژى ره ستخيز
 داغى غه مت له سه ر جگه رى سه روه رانى كورد
 بو غه بى تۆ وه فاو و حقو و قت له حا كمان
 گه وه و به چو و كى ميلله ت و پير و جوانى كورد
 ئه وراقى سه برى ئيمه به جارئ وه رى دريغ
 رۆيش ت به هارى عه يش و په يا بوو خه زانى كورد
 تا مو لكى ئاوه داني به قا بوو به مه نزلت
 ويرانه كه ي عه ده م بووه ته جي و مه كاني كورد

نه عشى ره فيعى تۆى وه تهنى قور به سه ر كه دى
 پشتى شكا، كه عيزه ت و ناوونيشانى كورد
 گريا وه تهن، وتى: جگه رى من براه وه
 نوورى ئه له كتريكى شه وى من كوژايه وه (٥)

(٥) ئه م شيعره له ديوانى ماموستا (بيخود) دا له لاپه ره (٩٦ - ١٠٠) ي گرتووه و له گه ل ئه و شيعره ي
 ئيس تا ده بخويننه وه، ئه گه ر به راورد بكرين، جياوازي زۆر ده بينين.
 * ته ركيب به ند: ئه گه ر له دواي هه ر پارچه يه كدا، چهند به يتي ك دوو باره بيته وه كه قافيه يان يه ك بى و
 له قافيه ي پارچه كاني تر جياواز بى، به م جوړه شيعره ده ليين - ته ركيب به ند-، به مه رجى هه ردوو
 جوړه كه له سه ر يه ك وه زن بيت له هه موو به يته كاندا.

(٤) بو ئه م شيعره پشتم به سى ده ستنووسى ماموستا (نه جمه ددين مه لا) به ست كه دووانيان له لاي
 ماموستا (گيوى موكرىانى) پاريزرا بوون، ئه وه كه ي تريحى ان به هوى ماموستا (عه بدولر ه قيب
 يووسف) سه وه ده ستتم كه وت. شيوخ نوورى خو ي دوو ده ستنووسى له وانه بو ماموستا (گيوى
 موكرىانى) نار دووه و به مه ره كه بى سه وز هه ندئ شوينى راست كردووه ته وه. هه ر له و ده ستنووسه دا
 وشه ي (وه ره) ي دانابوو.

ئەو كارەساتەى لە ھېنانەھەى

جەنازەكەى (شېخ مەحمود) دا روى دا

شەو بوو جەنازەكەى گەيشتە كەنارى شار^(۱)
گىرايە ناو ژمارەيەكى زۆرى بى شومار
برديانە بەنديخانە كە بىبىنى (شېخ لەتيف)
دەستى بىكەتە گەردنى باوكى ھەژارەه^(۲)
كوژرا ژنى (رەشۆل) بەيەكەم گوللە، بىگوناه
داخىكى نا بە جەرگى گول و لالەزارەه
وەك (ئەختەرى)ى^(۳) (رەشۆل)ى^(۴) بەسەزمان لە ئاسمان
چۆن زوو كووژايەه، بەروخى تابدارەه
زۆر نەوجەوانى تر وەكو ئەو كوشتەو جەريح
شارانەه ھەموو بە لەشى زامدارەه

(۱) پىوستە ئەم بەيتەش بىتتە (شارەه = شومارەه) تا لەگەل قافىيەى (ھەژارەه... لالەزارەه،
تابدارەه) بگۆنجى، بەلام كىشەكەى لەگەل كىشى سەرجمەى شىعرەكە پروات.

(۲) پىش ئەم بەيتە لە دەستنووسىكى پىشتى شاعىر ئەم بەيتە نووسرايوو كە خۆى دانى پىدا نەناو.

ناگر كرا بەشىلگى بارانى گوللە وەك
تاوئىكى تەزە چۆن لە ھەوا دىتتە خوارەه

(۳) ئەختەر: ژنى رەشۆلە كچى (سالىح)ى كورى (محمود)ە كە بە (سالىح)ى خولە) بەنىپانگە لە
شارى سلىمانىدا لە داىك بوو لە ۹/۱۰/۹۵۶ لەبەر دەرگای سەرا چلكاوخورەكانى ئەو سەردەمە
دەستىزىيان لىن كەلە كاتى خۆپىشانەكەى، لە ھېنانەھەى تەرمى (شېخ مەحمودى نەمر) روى
دا، ئەمىش بەكەت بوو لە قوربانىيەكانى ئەو دەستىزىيە كە وەك ئافرەتئىكى ئازا و بەجەرگ سنگى
خۆى دابوو بەر گوللە.

(۴) رەشۆل: لە پال دەنگ خۆشەيەكەى، مەشەيەكى قسە خۆش و نىشتىمان پەروەر بوو. لەگەل
مەلاكەرىم گۆرانىيان لەسەر قەوان تۆمار كەردوو. لە پاش سالانى (۱۹۴۰) ھە چەند گۆرانىيەكى بۆ
ئىستىگە تۆمار كەردوو وەك (قەتار و خاوكەر و دەشت). ناوى (رەشىد مىرزا عەبدوللا حاجى
ئەمىن)ە لە ۱۹۱۲ لە سلىمانى لە داىك بوو لە ۷/۴/۹۷۴ مەردووو لە دەرەندى رايات
نېژاوه. بۆ ئەم زانىبارىيانە سوود لە مامۆستا غەفور ئەمىنى برازى وەرگرت.

زانرا نەتىجەكەى كە شتئىكى فەلاكەتە
عالم لە ترسى گوللە كشانە كەنارەه
سبەھىنى وەزعى مەملەكەتەم زۆر شپىزە دى
ھەر (شورتە)يەو خولەى دى بە دونكى و بەدارەه
وەك روى نەدابتى حادىسەيەك ئەمە ئەدەن، ئەلئىن
عالم ئەبى خەرىك بى، بەسەر ئىش و كارەه
تىجوال مەنە كرا لە دەمى عەسەرەه ھەتا
رۆژ ھەلئەھات و شەوقى ئەخستە ديارەه
بۆ مەنعى ئەو كەسانە ئەھاتن لە دوورەه
حازر كرابوو شورتە، بە پىيادە و بە سوارەه
بىجگە لەمەش ئەمەر بە نەواحى و قەزا درا
نابى بە ناوى پرسەو ھەس بىتتە شارەه
سى رۆژى ماتەمى، كە (دى)يان بەم حەقارەتە^(۵)
بىيار درا بەجارى بە لادى و بە شارەه
غەمبار بن و جلى رەشى ماتەم لەبەر بكنە
پىرو جوان، ھەموو بەدلى غەمگوسارەه
وختى ئىدارە فەرقى بە عەزمى ئەمانە كەرد
قانونى ھىزى (شورتە)بى لى خستتە كارەه
پۆلىسى جلى رەشىكى بکەوتايە بەر نەزەر
ئەبىردە گۆشەيەكى پەنا و ناديارەه
ئەو لە نەسىحەت و ھەرەشەى دەستى پى ئەكەرد
ئەيووت بەمانە خۆت مەخەرە گىر و دارەه
پىتان ئەلئىم بەرەسمى: جلى رەش لەبەر مەكەن
ياساغە كەس بىينرى بە لىوى بە بارەه
پشتىنى رەش جەرمەيە بىگۆرە تا زوو

(۵) لەبەكەم دەستنووسى ئەم شىعرە ئەم بەيتە بەم جۆرە بوو: زانرا ئىدارە ئەمرو بەعەمدەن وەھا ئەكات.

تاكو فرپتي نهدهی بچو زوو خوټ بشارهوه
 ههړ چايچييه و بهدهم شهقي پوټيسهوه زهليل
 ههړ سايقه نه نالټي بهدهم لیس و دارهوه
 پراډيو به زوري شهق نه بي بکرتتسهوه له ههړ
 دوکان و چايخانه، به نه غمه ی قه تارهوه
 ههړ جل ره شي هه ژار بوو، نه يان برد به زوري لیس
 نه خرايه ژيتر سوټالي، گه لي ناله بارهوه
 قوټيان نه گرت به دووکس و نه براه به ردهمی
 قوميسهري، به فيز و کلاويکي لارهوه
 نه يوت: به من بلين چييه که وتونه ته سهري؟!
 خوټ تووش مه که، به کولټي منالټي هه ژارهوه
 کي مردووه؟ سه به ب چييه نه م حوزن و ماته مه؟
 خوټ اسمان به جاري نه که وتوته خوارهوه
 ليټي هاته جواب، شپزه يي شهق، سه شکاوي دار
 پروي کرده قوميسهري، به دلي زامدارهوه
 من سهروهري ولا تم و سهرداري قه ومه کهم
 بمرئ به ئيشي دهردي دل و ئيحتي قارهوه!
 من بيم له بهر ره زاي دلي تو يا يه کيکي تر
 نامووسي کورده واري بني مه که نارهوه؟!
 تو و نهو که سه ش که وای وتووه باشي تي بگن
 کورد نايه وي بڅي به له که ی، عه ي و عارهوه

بانگه‌وازی ویژه‌دان

مووی سپی و پشتی خه میدهم وتی بهسیه گروگال
 پیرم و ئیسته هممو شهو کچی رهز ناخوازم
 سه ربه رهو خواریه پیم، باوی قولم زور خو شه
 تیپه ری، قووه تی ههنگاوی سه رهو هه ورازم
 نییه کهس باری نیازم بگریته سه ر شان
 هه ر مه گه ر یاری ئه جهل بیستو بکیشتی نازم
 ته عنه بی بهدخواه و قسه ی پوچی ئه م و ئه و بوو کهوا
 کونجی بهدبختی و ماتهم، بووه ته دهم سازم
 تانه ی تینه گه بشتوو جگه ری وا له ت کردم
 خوین ئه پالتیوی له سه د لاوه دلله ی غه مسازم
 هه رچی کردوو مه له مه و بهر، ده می نادانی بوو
 نادیم ره بی له تو لوتف و که ره م ئه خوازم

۱۹۴۱/۱۰/۲۸

نییه نیشانه بی حیسی، که پیتی ئه لئین و بیجدان
 وه یا شعوری کهوا ناوی لی نراوه زه میر
 له لای ئه وانه که ناپاک و خائینی وه ته نن
 گرو ته زووی به زه بی، ناکه ویتته سه ر له شیان
 له لای ئه مانه جیهان دوو شته به بی که م و زیاد
 به کیکی مه نفه عه تی زاتییه، به بی شه رعیش
 ده سی کهوئی زور دلنییاو شادانه
 به ته نگه وه نییه، هه رگیز له هیرشی تانه
 ئه مه شتیکه وجوودی زه ورریبه لایان
 ئه وی تری شتیکه له نه زه ردا بی بوونیان
 به ته نگه وه نییه به ریسته رووی زه مین
 وه یا به شه ر هه موو پروا به هایدرؤجین
 به ئیشی نه وعی به شه ر شادمان و مه سروورن
 ئه گه رچی مه نفه عه تی خو شی تیا نه بی به قین
 خودا نه کرده، مه نافع بی (معاذ الله)
 به لام ئه وه نده خودا ره حمی کردوو زور نین
 ئه گه ر له مانه که می زیاد بوایه مقرداری (*)
 ده می بوو رووی زه مین، هیچ نه مابوو ئاساری

(*) له دهستنوسیکی شاعیردا به دهسخه تی خوئی نووسراوه (مقداریان).

نامۆزگاری

گوئی له نووری بگره جانا، با نه بی تووشی زیان
ئیعتیما دت قهت نه بی، هه رگیز به ئهوزاعی جیهان
تا کو تو ماوی له ئازاری ئه م و ئه و دوور ئه بی
گه ر نه که ی تو مه یلی ئازار و عه زابی ئین و ئان
یاری کۆن ههروهک شه رابی کۆنه، تابن چاک ئه بی
قهت نه که ی هه رگیز به یاری تازه وه خۆت سه رگران
سوحبهت و مه یلی مو حیبانت ئه گه ر لا مه تل به
تیپه ریوی ئیمتیحان، هه رگیز نه که ی تو ئیمتیحان
ئه و ئومیده ت قهت نه بی رازی دل ت شاراو ه بی
تۆ که خۆت فاشی بکه ی، بۆ عاله می رازی نیهان
لات مو حه قه ق بی، به جار ئ گووم ئه که ی ئاساری خۆت
خۆت نه که ی گه ر تۆ به خو لقی چاکه لای کۆمه ل عه یان
قهت غه می ئه م ده هره نانی شیتته سه ر په ره ی دل ت
گوئی ئه گه ر نه گری له ریکی یا له ناریکی زه مان
ژینی باشت بۆ په یابوو گه ر له سه ر رووی زه مین
بال ئه مه غرووری مه جوو ئینه به ره و رووی ئاسمان
دوژمنت گه ر دی زه عیف و ناته وان، مه سروور مه به
ژینی دنیا بۆ که سی نامین ئی تا ئاخه ر زه مان^(۱)
به سییه (نووری) ئه م قسانهت و ا ئه زانم ئاخری
وهک چرا بۆ سووتنی خۆت، گر ئه خه یته سه ر زبان

زیبار ۱۹۵۱/۲/۲۱

له دونیادا ئه گه ر لای تۆ بی ئیدراک و تیفکرین

له دونیادا ئه گه ر لای تۆ بی ئیدراک و تیفکرین
گه مارۆت گه ر بدهن عاله م، هه موو دل پر له بوغز و کین
به نافامی هه موو بین و زه می عه قل و دیرایهت که ن
گرۆهی ئاده میزاد، مو حته رز بن لیت و نه فرهت که ن
به ئیمانیکی ناله رزیده وه، بی باک و بی په روا
به نه فسی خۆت، ئه گه ر باوه ر بکه ی، ئاسووده و بی باک

ئه گه ر بی گوئی نه ده یته تانه یی نابوودی به دخواهان
له گیزاوی به سامی ئینتیزارا، مه رد و شاکر بی
فریویشته بدهن، ته بعت نه که مه یلی فریوی که س
له که س دل پر نه بی و نه روانییه که س، تۆ به چاوی سووک
به سه ر هیز و هه وای نه فس و غروورا بی تو قادر بی
به قین و لوتفی دونیا، تۆ نه غه مگین بیتو نه شادان

ته خه بیول که ی، به شه رتی ملکچه چی خو لیا نه بی زینهار
ته فه کور که ی، به لام هه رگیز نه که ی، ئه ندیشه عادهت که ی
سه عادهت، یا فه لاکهت، دوو شتن بی ئه سل و بی ئاسار
له بهر چاوی حه قیقهت بینی تۆ، ئه م دووانه یه کسان بی
قسه ی راستت به تیری تانه یی به دخوا له سه د لاوه
ئه گه ر بی ئه نجن ئه نجن، له ت له ت و که رت و په ریشان بی

وه کو زنجیری پیی دیوانه، ورد و خاش و تارومار
بی و مه حسو لی ئامالت بدهن وهک (کا) به دهم باوه
ته حه موم که ی ئه مانه، یهک به یهک تۆ ساکت و بی باک
به ئیش و نی ششی، ئه م ئازاره زۆرانه نه بی غه مناک

(۱) له شوینیکی تردا: (ژینی دنیا چاوه که م، بۆ که س نه ماوه جاویدان) نووسرا بوو.

ئەگەر بىن ھۆى ژيانى ئاگرى تىبەر بىن ناگاھ (*)
بىتە تاقە تۆزى خۆلەمىشى ورد و (با) بىبا

بەرەغمى ئەم زىانە، ھەول و تىكۆشېن ئەگەر زىادكەى
بە عەزمىكى سوبك رۆخانەو، ئامادەى پەىكار
بىت و رووكەىيە ژىنىكى ئىنسانانە بىن پەروا
بەرپىكەوتىيى ئەگەر رىت كەوتە بەزمى ھەرزەكارانى
لە ئەركانى فەزىلەت لانەدەى تۆ، ياخود بەحسى كەى
بەپاكى دوور لە خودبىنى، وەكوفەرموودەىيە يەزدان

مووساوى بىن لە لای تۆ، عەىنى يەك، داناو و نادانى
ئەگەر بىپەرچنى دل، توورەىيى و رق، وەختى قىن ھەلسان
ئەگەر بگرى كەمى تۆ لایەنى ئارام و جدىيەت
لە بۆ تەسكىنى حىددەت، بىتو تۆ نەختى بکەى غىبەت
بەكامى تۆيە ئەى رۆحى رەوان، دونىا، وەمافىھا
موبارەك بىن لە تۆ ناوى بلندى ئادەمى زانا

سەعادەتى راستى

سەعادەت گەر بە راستى تۆ دەپرسى، عىزەتى نەفسە
ئەگەر بەدناوىيى شارى ئەوى، نەفسى بەرەللاکە
ئەگەر بەرزى مەسىحت بۆ نەبى، تەقلیدى يووسف كە
نەگەىيە ئاسمان، ھەولتى بدە زىندانى پەيدا كە
لە پانايى زەمىنا جىت نەبى، شاخ و چىا زۆرە
ئەگەر قەسرت نەبوو، عاجز مەبە، غارى بە مەئا كە
لە ناو شارى عەدەمدا، بىن خەمى و ئاسوودەگى زۆرە
ئەگەر ژىنى زەرىفت دەست نەكەوت، مردن تەمەنناكە
جىهان بىن ئىمە زۆر تىبەر بوو و تىبەر ئەبى زىنھار
بە كەدەى چاكە، ناوىكى نەمر بۆ خۆت موھەبىيا كە
لە ھەوراز و نشىوى رىيى ژيانا قەت مەنالىتە
ئەمەل مەبەرە، تەحمول بگرە، بىن عەزمى تەوھللاکە (*)

(۱) ئەم شىعەرە لە دەستنووسى (گەلارىزان)دا لەلاپەرە (۷۴) نووسرايوو، بەلام لەبەرئەوھى تا لاپەرە (۷۹)ى ئەو دەستنووسە لىن كرايوو، بۆيە ئەم شىعەرە ناتەواو و دوو بەيتى بەر ئەو درانە كەوتوو.

(*) لە دەستنووسى شاعىردا بەدەسخەتى خۆى (ناگا) نووسرايوو.

ئىستىقبال بۇ تازە يېڭەشتوۋەكان

سېحەينى ئەم تەجەدودە بۇ تۆيە ئەى شەباب
بۇ تۆيە ئەى ئومىدى ۋەتەن، خادىمى حەيات
ئەى ئافتابى فەجرى ئەمەل، مایەبى نەجات
سويحى سەئادەتتىكى عەجەب پاك و بى سەحاب
ھەر چاۋەرۋانى تۆيە، دەسا فرسەتە شەتاب

ئەى فەجرى بى غوبار و كەدەر، عالەمى ئەمەل
چاۋى لەتۆيە، تۆكە ئومىدى ھەموو كەسى
ئەلحەق عىلاجى دەردى دەۋايەكى نەۋرەسى
ھىند چاۋەرۋى بوو چاۋى، ھەتا پىي گەبى سەبەل
فەرمو درەنگە، ۋەختى تلوغىكە بى حىجاب

بەلكو كە سەرفى مازىبى تارىك و ھەولناك
بكرىتەۋە، خەتى لە پەرەى دل بچىتەۋە
سونحەتى^(۱) بەھارى عەيشى ۋەتەن ۋەختى بىتەۋە
شايدە خەزانى عومرى بكا سىنە چاك چاك
بگرىتەۋە فەھمى ماضى پر عەزاب

ئەى نەۋرەسىدەكانى ۋەتەن، ۋەختى غىرەتە
تەحسىلى عىلم و مەعرفەتە، مایەى شەرەف
تىكۆشە بۇ سبەينى، نەۋەك بتكەنە ھەدەف
سېحەينى خاكى ئەم ۋەتەنە، لات ئەمانەتە
حورمەتى ۋەتەن، شەرەفى ھەموو بۇ تۆيە ئەى شەباب

(۱) لە رۆژنامەكەدا: (نەختى) نووسرايو، شېخ نوورى بەمەرەكەبى سەوز كرددوويەتى بە (سونحەتى).

ئەى موختەرەم، موعەلىمى وشىيار و باويقار
ئەى دوژمنى جەھالەت و ئەى خادىمى بەشەر
ئەى خەسمى يەئسى دائىمى، ئەى مایەى زەفەر
ئەى مەحزەرى سەئادەتى مىللەت بە ئىفتىخار
لادەن لەرووى ماھى ۋەتەن، زىللەتى نىقاب

ئىۋەن بە نوورى عىلم منەۋەر ئەكەن ۋلات
ئىۋەن كە خزمەتى ۋەتەنى مېھرەبان ئەكەن
تەنوورى فىكرى عالەم و تەعلیمى شان ئەكەن
ئىحضارى مەعرفەت ئەكەن و فرسەتى نەجات
پر نوور ئەكەن ۋلاتى^(۲)، ۋەكو شەۋقى ماھتاب
مەحبوبەى جوانى ۋەتەن، شۆخ و ماھ پروو
ئارائىش بەخشالى عىلم دەن، مەكەن قسوور
تەنوورى كەن بە شوعلەو تەجھىزى كەن بە نوور
قەد بى جىاۋازى ئەم كچە ھەرگىز^(۳) مەدەن بە شوو
بەلكو بى ۋەتەن، لەسەعى ئىۋە فەيضاۋى
ئىتر ئەكەم بەيانى خلووس و تەشەكورات
تەقدىمى ئىحتىرامى خسووسى بەدل و جان
بۇ خزمەتى جەنابى مودىر و مەلىمان
ئەم بەرگە سەبزه، با بکەمە ديارى و خەلات
ھەرچەندە زەرە، ھىچ نىيە شەۋقى ئافتاب^(۴)

(۲) لە دەستئوسەكەى مامۆستا (نەجمەددىن مەلا)دا (ۋلات) نووسرايو، بىگومان ئەۋەش شىعەرەكە لەنگ دەكات.

(۳) ھەر لە ۋ دەستئوسەدا كە (شېخ نوورى) چاۋى پىدا گىراۋەتەۋە ۋەشى (ھەرگىز)ى داناۋە، ئەگىنا لەنگ دەبوو.

(۴) ئەم شىعەرە كارتىكردىكى زۆرى شىعەرى (دوۋرۆژ)ى تۆفيق فىكرەت-ى بەسەرەۋەبە، ھەر ئەم شىعەرەش كارىگەرى بەسەر نووسىنى شىعەرەكەى (دلدار) بەناۋى (ئەرى ئەى لا... ۋە داناۋە).

سۆزى دەروون

دلی من

نه زبیره له سهر قه سیده یه کی ماموستا بیخود

۱

له و رۆژوه توی دیوه پهریشمانه دلی من
سه ودا زده و بی سهر و سامانه دلی من
پیشه ی خه فته و شیوه ن و گریانه دلی من^(۱)
گا و پللی که ژ و کیو و بیابانه دلی من
گا دهریه دهری کووچه یی شارانه دلی من
سه رسامی پهل و بهردی منالانه دلی من^(۲)

۲

ههرچه نده به دوویا نه گهریم شار و ولاتان
دهشت و که ژ و سه حرا و چیا، چۆل و بیابان
نایدۆزمه وه بی سه روشوین رۆییوه دیسان
شییتانه نه بی روهی له چ لا کرد بی یاران
وهک بلبله که ی و پللی گولستان به به هاران
ئاخۆ له چ گولزار، غه زه لوانه دلی من

۳

گاهن وه کولافای چیا، روو له بیابان
وهک هه وری تهری^(۳) فه سلی به هاران له نزاران
وهک بلبلی ئاواره له گولزار و گولستان
مه ستانه نه سوورپیتنه وه، هیلانه پهریشان

شمشالی گهرووی پر له چریکه ی غه م و هیجران^(۴)
ههر ساته به دهر دیکه وه، نالانه دلی من

۴

ساتن به هه وا و مهیلی په رستش به گوللی پروت
جیتی مه سجیده بۆ سوجده یی میحرابی دوو نه پروت^(۵)
به بنی به خه پالاتی گری و پیچی سه ری مووت
پابه ندی کلپسایه به زناری دوو گیسووت
حهیرانه له بهر^(۶) پروت و پهریشانه له بهر مووت
گه کافر و گه ه شیخ و موسلمانه دلی من

۵

ساتن نه بوو، دنیا بگه ری، تۆزی به کامی
رۆژی نه بوو، سه د ده فعه که نه کولپیتنه وه زامی
زۆرم په له کرد^(۷)، دل نه بی گیرۆده یی دامی
بی هه وده بوو خۆی تووشی به لا کرد به نه فامی
رۆحی به فیدا کرد و که چی ههر نه بوو رامی
ئیسنا به شه و و رۆژ، به شی گریانه دلی من

۶

نه مدیوه دلی وا بهد و ئاخو شهر و نه گبهت
ری لی هه له بووی، چۆل و بیابانی موحیبهت
لاسار و سه هه نده و سه ره رۆ و سه ره به موسیبهت
وهک بایه له لای سه رزه نش و په ند و نه سیحهت

(۴) ههر له و گۆقاره دا: (... له چریکه ی غه می هیجران) نووسرابوو.

(۵) ههر له و گۆقاره دا: (جیتی مه سجیده بی میحرابی دوو نه پروت) نووسرابوو که دیاره به م شیوه یه له نگه.

(۶) له گۆقاره که دا نووسراوه: (حهیرانه له دهس پروت و...).

(۷) ههر له و گۆقاره دا: (زۆرم ته قه لادا) نووسرابوو

(۱) له گۆقاری په یام: (سه رگه شته نه سوورپیتنه وه بی لانه دلی من) نووسرابوو.

(۲) ههر له و گۆقاره دا: (کفتی کوته ک و بهردی منالانه دلی من) نووسرابوو.

(۳) هه وری تهر: نه و هه وریه که شیبه کی هه ست پیکراوی ئاشکرای له به هاران و زستاناندا هه یه.

گوئی ناگری له جوین و هه ره شه و ته عن و مه لامهت
یاره بی چ بی هوش و چ نادانه دلی من

۷

سه د خۆزگه بی به و رۆژه که نه مبیستبوو ناوت^(۸)
نه مچیشتبوو^(۹) تامی مه بی، مه یخانه بی چاوت
نه یدیوو دهس و پیتی دله که م^(۱۰)، هه لقه بی داوت
نازادبوو له پیچ و غه می نه گریجه بی خاوت
وا ئیسته^(۱۱) له تاو ناگری هیجرانی به تاوت
فرمی سکی نه لپی تهرزه و بارانه دلی من

۸

خۆ کفری نه کرد تیپه ری کرد رۆژی به لاتا
زوو هوگرت بوو وا که نه گریا به دوواتا
سووتا وه کو په روانه له ناو شه وقی چراتا
نه تلپته وه بیچاره له ناو دهر و به لاتا
خوینی به هه دهر رۆبی، له پیناوی هه واتا^(۱۲)
خوړایی نییه، مه یلی له توره دلی من

۹

ئیتر به سه هینده مه ده تازار و عه زایی
با نه شکی پیاله ی پر و پرژی مه بی نابی

با نه درپی سه حیفه ی نه ده ب و دهرس و کیتابی
خۆت نه ختی پیاریزه له دوعا و له عیتابی^(۱۳)
جوابت چ نه بی، رۆژی جهزا وه ختی حیسابی
جیی زیگری خودا و^(۱۴) مه رکه زی ئیمان دلی من

۱۰

شه رت بی دله که م بگرم و وا بیده مه بهر دار
زنجیر و که له پچه ی که م هه تا دیته وه بهر بار
بی هینمه وه ناو قه فه سی سینه وه کو پار
بیده م به نیگاریکی وه فادار و خریدار
گوئی بگری له نالین و له گریان و له هاوار
با بهس بگری نه م که ژ و کیوانه دلی من

۱۱

ئهوسا بگری، یاری بدۆزیته وه بو خۆی
تیر سوجه به ریته بهری میحرابی دوو نه برۆی
ئیتر نه گه ری شار و دهر و دهشت و چیا بزوی
ئوبالی هه تا هینده نه چیته مل و نه ستۆی
به لکو نه مه خوایه، که که می بیته وه سه ر خۆی
با هینده نه سوورپیته وه شیتانه دلی من

۱۲

بروا سه ری خۆی هه لگری، پروکاته دیاری
یاری بگری خه نده به له ب، شوهره بی شاری
دهم پر له شه کهر خه نده، مه له ک چیه ره، نیگاری
بارانی غه زه ب، هینده له روانینی نه باری

(۱۳) هه ر له و گۆفاره دا: (له دوعا بی موجابی) نووسرابوو.

(۱۴) هه ر له و گۆفاره دا: (جیی زیگری حه ق و...) نووسرابوو.

(۸) له گۆفاره که دا: (نه ی بیستبوو ناوت) نووسرابوو.

(۹) هه ر له هه مان گۆفاره دا: (نه ی چیشتبوو) نووسرابوو

(۱۰) هه ر له و گۆفاره دا: (نه یدیوو دهس و پیتی گره هو...) نووسرابوو.

(۱۱) هه ر له و گۆفاره دا: (ئیتسته...) نووسرابوو.

(۱۲) هه ر له ویدا نووسرا بوو: (خوینی به هه دهر رۆبی، له پیناوی هیواتا).

بينيٽه سه ما، رڳو ره وانم به وتاري
نه شكيني هم موو رڳوئي به سه د تانه دلي من

۱۳

باريكي وها ترسي خوداوهندي له لا بي
ره حمي به قه دهر زه رهي (۱۵) موويه له دلا بي
ترسيكي له پرسينه ووي رڳوئي جه زا بي
دهر حه ق به موحيباني، به عه هد و به وه فا بي (۱۶)
زولميكي كه بوو، مهرحه م تيشي له گه لا بي (۱۷)
دهس هه لگري، له و شين و گريانه دلي من

۱۴

هم ناهو نه نيني دلّه گيانه به شكايهت (۱۸)
هر به ردي سه ري رپته هه تا رڳوئي قيامهت (۱۹)
تو تي مه گه، نه فسانه يه كر دوويه به عادهت
هر خاكي به ري پپته (۲۰) به شه وق و به شه تارهت
بيبه خشه كه خنكاوه به لافاوي نه دامهت
هر چه نده كه لاساره، به سه زمانه دلي من

۱۵

وادياره كه ناگات له ده مي خوټ نيبه (نووري)
تو شاعيري لاي خوټ و نه لپن نه هلي شعوري

ببريٽه وه هم راز و سكالايه له دووري
نه سايه يي روونايي دوو ديده يي نووري
گوئي مه گره له ناله و له عيتاب و له شرووري
بيتهوش و سه راسيمه يه، مه روانه قصووري
تو هر چ بكي، به نده يي فه رمانه دلي من

سهنگاو: ۱۹۵۱/۱۲/۲۱

(۱۵) له دهستنووسپيكي تر دا: (ره حمي به قه دهر دپه ني موويه له دلا بي) نووسرابوو.

(۱۶) هر له و دهستنوسه دا: (به رحم و به وه فا بي) نووسرابوو.

(۱۷) هر له و دهستنوسه دا: (سه د زولمي كه بوو، مهرحه م تيشي له گه لا بي) نووسرابوو.

(۱۸) له دهستنووسپيكي تر دا: (هم ناهو نه نيني دلّه هر گيز به شكايهت) نووسرابوو.

(۱۹) له دهستنووسپيكي تر دا هم به يته له گه ل به يته كه ي دو اي خوئي شونيان نالوگوږ بووه.

(۲۰) هر له و دهستنوسه دا: (دل خاكي به ري پپته...) نووسرابوو.

ئەي دولبەرى جانى

ئەي دولبەرى جانى بەخودا جانى جىيھانى
ئارامى تەن و پراحتەتى دل، رۆحى رەوانى
نوورى بەسەر و شەمعى شەبستانە جەمالت
مەحبوبى دل و مەحرەمى سەد رازى نىھانى^(۱)
ياقوتى لەبت، قوتى منى پروتە بەقوربان
پروت دەرخە كە پروا شەو و بىن وەختى بەيىانى
موژگان و برۆت سەف وەكو عەسكەر كە دەبەستن
باكت چىيە تۆساحىبى شمشىر و سىنانى
خوتىنى منت بەو گەردنە بىن رۆژى قىامت
ئەم عالەمە شاھىدمە كە تۆم قاتىلى جانى
ئەي عەبدى خودا، شەرمى لە ديوانى خودا كە
رەحمت بىن دىنبايەكە بىن قىمەت و فانى
بىرپىتەو ئەم دەغىيە، بەم حوسنە مەنازە
وەك عومرى منى خستە (سرىع الجىرمانى)

شېۋەي زىوەر

ئەزانم بىنوسم بو ھەركەسى من، عەرزى حال ئەمىرۆ
لە عەرزى حالى خۆم دامام و ساحب مەلال ئەمىرۆ
شكايەت كەم لە ئەبرۆي دلکەشى، يا چاوى خوتىنخوارى
بلىم چى من، لە تەئسىراتى زولف و خەت و خال ئەمىرۆ
ئەلېن فەوتاوە باسى بولبول و گول، شەمع و پەروانە
كەچى شەمعى گولى رۆحى بتىكى بىن مىسال ئەمىرۆ
چراغى بەزمى عوششاقى، گول و گولزارى ئافاقى
بەناچار ئەمە بولبول، ئەمە پەروانە جەمال ئەمىرۆ
ئەگەر تەنقىد ئەكەن، تەقدىر ئەكەن، ئەم پىگە، پىگامە
كە بچمە سەبرى لە نچەي دولبەرى قەد ئىعتىدال ئەمىرۆ
كە منھەجمان لەسەر دىنە، نەوەك دەينە بلىن موفتى
ئىتەر لادە لە فتواي فاسد و قەولى بەتال ئەمىرۆ
بەحوسنىكى خودا دادى وەكو (نوورى) دووچاوانە
مەكەن مەنعم بەقوربانى بکەم عەقل و كەمال ئەمىرۆ^(۱)
لەو وەختەو تۆچوویتە سەفەر، كوتىرە^(۲) بىنايىم
سا رەحمى بە يەعقوبت كە، ئەي يووسفى ثانى
بەم جىلوەيە، بەم عىشوشوہيەو، وەختە نىگاہت
بىن، عەينى دەلتى حورى وو غلىمانى جىنانى
مەنعم مەكە وا عاجز و بىمار و نەخۆشم
بىروانەرە ئاوتىنە^(۳)، لە ئەحوالىم ئەزانى

(۱) ئەم شىعەرەم لە بەرگى سىيەمى كەشكۆلى (مىناي شكستە)ى مامۆستا (نەجمەددىن مەلا) وەرگرتوۋە كە لە سالى (۱۹۴۰)دا نووسراۋەتەو، لاپەرە (۲۶۰). ھەررەھا لە رۆژنامەي (ژىن)ى ژمارە (۵۷۲)، (۲۹)ى حوزەبىرانى ۱۹۳۹ بەناۋى (شېۋەي زىوەر) بلاۋكراۋەتەو.

(۲) لە رۆژنامەكەدا: (كۆرە بىنايىم) نووسراۋو.

(۳) لە دەستنووسىكى ترى مامۆستا (نەجمەددىن مەلا)دا (پروانە ئاوتىنە) نووسراۋو، كە بەم جۆرە لەنگ دەپىت.

(۱) لە رۆژنامەي (پىشكەوتن)ى ژمارە (۹۹)دا (رازى جىيھانى) نووسراۋو، كە لە دىرى يەكەمى شىعەرەكەدا ئەم قافىيەيە ھەيە.

(نووری) که قسه‌ی هه‌روه‌کو گه‌وه‌هر ده‌فرۆشن^(٤)
بۆ مه‌دحی ته‌ماشایه‌کی تۆ، لاله‌ زمانی

سلیمانی

ته‌لیح له‌سه‌ر غه‌زه‌لی سه‌عدی^(١)

چ خۆشه‌ مه‌ی مه‌زه‌ی بێ رووی حه‌بیبان
به‌بوی صبح بانگ عندللیبان
وه‌ره‌ ره‌حمی به‌ نالینی دلم که
که ساکن گردد آشوب رقیبان
جه‌زایی دوژمنان به‌سییه، بین
حیبان روی در روی حیبان
نه‌سیبی ژینت که‌سبی نه‌قدی وه‌فته
مباش ای هوشمند از بی نصیبان
که زانیت بۆت په‌یا نابی سه‌گ و شوان
رهاکن گوسفندان را به‌ذیبان
له‌ لای من هاوده‌می په‌ندان بی باشه
خلاف پارسایان و خطیبان
مفه‌وه‌ز بن له‌حه‌ق من چی نه‌زانن
بگویند آشنایان و غریبان
له‌ دونیا^(٢) هه‌ر له‌بی شیرین له‌بانه
که غارت میکند هوش لبیبان

(١) سه‌عدی: (سه‌عدی شیرازی)یه، ناوی (موسلیحه‌ددین)ی کوری شیخ (که‌مالوددین)سه. باوکی له
دیی (پاوه) له‌دایک بووه و نازناوی (شیرازی)یه، له‌ سالی (٥٧١)ی کۆچی له‌ دایک بووه. کتییی
(گولستانی)ی له‌ سالی (٦٥٦)دا داناوه. له‌ سالی (٦٥٥)دا کتییی (بۆستانی) داناوه. له -
شیراز - سه‌ره‌تایی ته‌واوکرد.

له‌ پاشان (ئه‌بووبه‌کر ئه‌تابوک) فرمانداری کرمانشان، (موسلیحه‌ددین)ی نارد بۆ خۆیندن، که له‌و
سه‌رده‌مه‌دا به‌غدا (دارولعلم)بوو. له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ریازیدا خۆیندنی ته‌واو کرد. له‌ سالی (٦٩١)دا
کۆچی دوایی کردووه. وشه‌ی (خاص) به‌حیسانی ئه‌بجهد، سالی مردنیه‌تی. پروانه‌ رۆژنامه‌ی ژین،
ژماره (١٣٤٥)ی سالی (٣٥)/١٢/٧/١٩٦٠.

(٢) له‌ ده‌ستنوسێکی خۆیدا (له‌ دونیادا...) نووسرا بوو.

(٤) هه‌ر له‌و ده‌ستنوسه‌دا: (هه‌روه‌کو گه‌وه‌هر ده‌فرۆشێ) نووسرا بوو.

شهوئی بوومه ره‌فیکی ناله‌باران
بشستم (*) هر چه خواندم بر ادیبان
نبیه (سه‌عدی) بزانی‌دهردی (نووری)
که رنجورند از علت طبیبان

دل

جه‌ولانگه‌هی نیگارهِ (۱) ، شه‌وی ماهتابه دل
ئوخه‌ی شوکر له مه‌رحمه‌تت کامیابه دل
له‌و ساوه خالی دیوه له‌سه‌ر سه‌فحه‌ی روخت
دایم خه‌ریکی ده‌رس و موتالای کیتابه دل
ته‌ختی شه‌هی ، موحبیه‌تی تویه له‌سینه‌ما
جییه‌کی زور موقه‌ده‌س و عالی جه‌نابه دل
یاره‌بی هه‌وری میحنه‌تی لی دوور بخه‌یته‌وه
جیگه‌ی تلووعی مه‌رحمه‌تی نافتابه دل
وریابه بی‌دلی، دلی ساحیب دلان نه‌که‌ی
ناهی نه‌گاته عه‌رش، دوعای موسته‌جابه دل
عاجز مه‌به ، مه‌ره‌نجه‌خه‌تایی نه‌گه‌ر بکا
جی ره‌حمه ، موسته‌حقی وه‌فاو و سه‌وابه دل
به‌س به‌ردی پیا بماله نه‌وه‌ک پاره پاره بی
وه‌ک شووشه‌یه‌کی نازکی، بر ئینقیلابه دل
وه‌ک دیده‌بی نه‌خوشی، نه‌خوشه له‌خوشییا
وه‌ک په‌رچه‌می موشه‌وه‌شی پر پیچ و تابه دل
هه‌رچه‌ن نه‌سیحه‌تی نه‌که‌م و پیی نه‌لیم به‌سه
باکی نییه ، موسیبه‌ته ، پیاوی خه‌رابه دل
چیبه‌که‌م، قه‌باحه‌تی منی مه‌زلووم نه‌بی چ بی؟
بی عار و هیچ له‌گویی نه‌گر و بی حیجابه دل

(*) له‌ دیری سییه‌می ده‌ستنوسیکی تری شاعیردا نه‌م به‌یته هه‌بوو، به‌لام له‌م ده‌ستنوسه‌ی من پشتم
بی به‌ستوه‌نه‌و دانی پیدا نه‌ناوه.

له‌ توپکلیکا وه‌کو دوو ده‌نکی بادام
برا ورده‌دوسر از یک‌گریبان

(۱) له‌ ده‌ستنوسیکی تردا: (جه‌ولانگه‌هی عیباده) نووسرابوو.

گالتەیان پى دى، بەئاوى چاوى پر گريانه كەم

گالتەيان پى دى، بەئاوى چاوى پر گريانه كەم
ئىستە لىم روونە كە كەس نەيدىوھ رووى جانانە كەم
بۆ گوللى باغى جەمالت، رۆحى شىرىن بولبولە
بۆ چراى روخسارە كەت، سووتا دلەى پەروانە كەم
مەمكەرە رىسوايى عالەم، ئەى بلتسىھى ئاھى گەرم
بەس مونەوھەر كە ھەموو شەو، كولبەيى ئەحزانە كەم
دل لە زوخاوى غەمت دارمالە ھىتر ناگرى
بەسىيە با نەرزى لە لىوى كەيلى خوتىن، پەيمانە كەم
لەزەتى مردن بە سەد سالى ژيان ناگۆرمەوھ
گەر بزىنم تۆ لە گەلما دىتتە سەر قەبرانە كەم
پىيى بلتىن دكتور كەمال^(۱) ئىتر عەزىھەتى خۆى نەدا
پەنسلين بىھوودەيە، بۆ دەردى بى دەرمانە كەم

غەمى زەمانە

غەمى زەمانە وەكو پەردە، وا دللى پۆشىم
بەغەيرى غوسسە و گريان و غەم، نەما خۆشىم
لە ئىبتىداى مناليمەوھ، ھەتا ئىستا
فىراقى زەھرى زەمانە، قەلەم قەلەم نۆشىم
بەسەرچوو عومرم، نەفعم نەدى لە ھۆشيارى
لەبەر مەراقە، خەرىكى حەياتى بىھۆشىم
لەمىش خراپە نەبى، چاكە تووشى نەبوو سى سال
وەكومەر و بزنى دۆ^(۱)، سەفاهەت نەيدۆشىم
تەمامە ئىستەكە، كونجى قەناعەتى بگرم
لە شاھىبى سەرفى نەزەر بى، خەرىكى دەرويشىم
خەيالم ئىستەكە، سەر چاوى مەستى شوخىكە
لەبەر مەراقى، بەخوتىنى جگەرەمە سەرخۆشىم
لە دەس زەمانە قورى كوى بگەم بەسەر خوما
بەمەقسەدى نەگەيشتم لە ھەرچى تىكۆشىم

(۱) دكتور كەمال: مەبەست لە (دكتور كەمال عەبدوللا ناجى) يە، لە سلىمانى لە سالى ۱۹۲۳د لە دايك بوو. لە سالى ۱۹۴۹د لە كۆلىتى پزىشكى دەرچوو و بۆ يەكەم جار لە (جەلەولا) بەپزىشكى سەربازى دامەزراو، ئىنجا دىلۆمى پىپۆرى لە تەندروستى گشتى لە ئەسكەندەرىيە لە مىسر لە سالى ۱۹۶۴د ھىتاوھ. لە ۱۷ى ئابى سالى ۱۹۷۷د لە ھابولبۆرك لە ئەلمانىا كاتزمپىر (۸،۳۰)ى بەيانى كۆچى دوايى كردووھ. جگە لەوھى مرۆقتىكى چاكەخواز بوو، لە بزوتنەوھى نىشتمانى و كوردايە تىشدا بەشدارى كردووھ.

(۱) لە كوردەوارى بەمەر و بزنى شىردار دەلېن مەر و بزنى دۆ.

دهردی دلی خۆم

دهردی دلی خۆم جومله یه کی بینمه ته قریب
ئس و مه له ک و جن و پهری دینمه گریان
بی شک موته حهیر ده بی، دیوانه له زنجیر
سه د عاقل و هوشیار ئه خمه کتو و بیابان

له و رۆژه وه هاتومه ته ناو زومره بی ئینسان
نه مدیوه له دهس گهردشی ئه م چهرخه مه سه پرته
سه ودا زه دهی شیفته و بی سه ر و سامان
وه ک لاله^(۱) له سه ر په ره ی دل نوقته بی حه سره ت

یه ک سانیه بی غوسسه نه بوو، باری دلی من
ساتی غه می خۆم، ساتی غه می گهردشی^(۲) دنیا
یاره بی به چی ئاوی درا، داری دلی من
وا که یله له باله ب له غه ما ههروه کومینا

بی شوبه هه سروشتی دلی من قه تره بی خوینه
خوینی دلی حه سره ت زه ده به کی ده سی گه ر دوون
ئا هیکی سته مدیده بی، مه زلوممی هه وینه
وا مایلی سه حرایه به دايم وه کومه جنوون

ئه ی چه رخ، له گه ل ناکه س ئه بینم که ره فیقی
بو تیری جه فا، سه د که ست کردۆته نیشانه

(۱) لاله: گۆنیک سوره. خالتیکی رهش له ناویا به تی.

(۲) له دهستنوسه که ی مامۆستا (نه جمه دین مه لا) شاعیر به قه له می خۆی (میحنه تی) کردوه به (گهردشی).

بو به عزى سته م په روه ر و بو به عزى شه فیقی
بیرپته وه، له م عاله مه به س بگره به هانه

به بینیکه به دهس تووه گرفتاری عه زابم
دهرد و غه مت هیند زۆره دل م خوین ئه تکین
دايم به گری ئاگری تو، سینه که بايم
چاوم له غه م و میحنه ت، فرمیسک ئه پرژین

ئەي فەلەك

ئەي فەلەك ديسان لە دەس تۆ، شين و واوھيلا ئەكەم
ژەھري قەھري تۆ لە گەل دەردی دلم، ئيفشا ئەكەم
وختە يەكجاری لە دەس ئاشووبی فيتنەت شەق بەرم
من قسەي راست و رەوان و خوڤ و بي پەروا ئەكەم
ھيئەد خراپەم دی لە دەس ئەھلي زەمانە، عاقیبەت
لەم وەزيفەي ھاتنە دنيايە، ئيستيعفا ئەكەم
نابەمە بەر دەستی ھەر نامەردی، عەرزى ئيحتياج
من لە دنيا و لە مافيھاشی، ئيستيعفا ئەكەم
مورغی فەھمی ھەركەس، ناگاتە عەرشى فيكرەتم
من بە چەرخى ئاسمانى سفلى، ئيستيعفا ئەكەم
تەبعی عالی وادەبی، سەیری بە كوئى فەقرەوہ
گالتە و سوحبەت، بەتاج و تەختى شاھنشائەكەم
ئەو كەسە روو سوورە (نووری)، دوورە لپی نەوعی بەشەر
من لەمەولا روو لە دەستی وەحشەتە سەحرا ئەكەم

چاوم كە دوو مفتاحى كوتبخانەي سەرمە

چاوم كە دوو مفتاحى^(۱) كوتبخانەي سەرمە
قوربانى دوو چاوت بى^(۲)، كە ئالوودەي سەرمە
تەفسيرى حەواشى خەتى نەورستەيى كولمەت
موحتاجى موتالا نييە، يەكدەفعە لەبەرمە
ئەو ئالييە ديم دوينى بە سەر پەنجەيى تۆوہ
ناسيمەوہ ئەمرۆ، ئەوہ خويناوى جگەرمە
بۆ كوئى بچم ئەي ديده لە دەس تانەيى بەدكار
لیم ناگەري بەدبەختە، ئەلپى خوئى لەسەرمە
خالى رەش و ئەبرۆي كەچ و حەلقەيى گيسووت
شاھيدى گرفتارىي و ئازار و كەدەرمە
گريانى منە، باعيسى مەيلت بەرەقيبان
خوڤم گلەييم زۆر لە ھەناسە و لە ئەسەرمە
نيمە زەر و زيو، بيكەمە شاباشى قدوومت
ھەر شيعرە كە دانەي دوور و ئەلماس و گوھەرمە^(۳)

(۱) لە دەستنووستيكي تردا: (ديدەم كە دوو ميسراعى... نووسرايوو.

(۲) ھەر لە دەستنووسەدا: (قوربانى دووچاوى بى... نووسرايوو

(۳) ئەم شيعرە لە كاتى خوئى بەدەستنووسى شاعير كە ناردوو بەتەي بۆ (گيوى موكربانى)، چوار بەيت

په شپږم پېرجه می شوخیکم (*)

په شپږم پېرجه می شوخیکی بی په رواو و بی باکم
 موحه قه قمه که مردم بی گونا، لایوسئهل و پاکم
 سهرم وهک تویی فوتیول، وا له مهیدانی شهقا نه مریو
 نه سیری دهستوردی قه لعه چیه کی (۱) چست و چالاکم
 بزائم روچی شیرینم به قوربانت نه کم، نه مرم
 له سالیکا (۲) نه گهر بو فاتیحایه ک دیتته سهر خاکم (۳)
 که میحرابی بروی توم دی، ئیتر له وهخته وه دايم
 خه ریکی نامشوی مزگهوت و ویرد و نویتز و سیواکم (۴)
 قسه و ته عنه ی ره قیبی سهگ سیفنه مه گره ره گوئی خوت
 به لیبدان و جنیویشته په زام من، به نده بی چاکم (۵)
 له هاتوچوی رپی تو (۶)، نه گهر دهس هه لگرم کویر بم
 له بهر پیتا، نه مین به، تا قیامت خاک و خاشاکم
 دل و دینم نه ناری خاکی بهر پیتی تو نه کم به خوا (۷)
 ته نه زول گهر بفرموی بییتته لام و بکه به حاکم

(۱) له گولدهسته ی شوعه رای هاو عه سرمد: (قه لعه داری چست و چالاکم) نووسرابوو.

(۲) ههر له و سهر چاوه یه دا: (له سالیکا... نووسرابوو.

(۳) هم به یته له گه ل به یته که ی پیش خوی شوئینان نالوگور بووه.

(۴) ههر له و سهر چاوه یه دا: (... مزگهوت و نویتز و ورده سیواکم) نووسرابوو.

(۵) ههر له و سهر چاوه یه دا: (عه بدیکی وا چاکم) نووسرابوو.

(۶) له دهستنوسیتی تردا: (له ناموشو و رهفتی کوئی تو ...) نووسرابوو.

(۷) له دهستنوسیتی تردا: (بالله) نووسرابوو.

(*) ماموستا کاکه ی فله لاج له ژماره (۸۹) ی گوڤاری کاروان-دا گومانی هه یه له وهی هم شیعره هی
 شیخ نووری بی و ده لی: (به سهرو سیمما به شیعری عه لی که مال باپیر تاغا ده چی)، منیش ده پرسم:
 نه گهر هم شیعره که له چند دهستنوسیتی شاعیر و ماموستا نه جمه ددین مه لادا هه یه، نه ی بچی
 عه لی که مال باپیراغا خوی له کتیه که یدا (گولدهسته ی شوعه رای هاو عه سرم) هم شیعردی به ناوی م.
 نووری بلاو کردوه ته وه؟

ههر مورغی فری

ههر مورغی فری بو چه مه نستانی خه یالی
 ناگاته نه وی، تیک نه شکی شاپه ری بالی
 نه حوالی دلی زه ره، به دهس روژه وه دیاره
 نه ی بی خه به ران، ئیوه نه زه رکه ن له جه مالی
 ههر ساعه تی ره نگیکه قه د و جلیوه بی بالای
 میرناتی ته فه کور نییه، بو عه رزی میسالی
 نه حوالی دلی عاشقی بیچاره مه پرسن
 جیلوه ی قه دی یار کافیه بو پرسشی حالی
 هه رچی یه ته بهر دیده هه موو یا ره مه، یا غه م
 عالم هه موو ده شتیکه که من بوومه غه زالی
 بیچاره ته نه فوس نییه تی، تا قه تی په رواز
 ته ئسیری چ زولمی بوو، که سووتا په روبالی
 وهک لاله چلون نایلی مه قسه د نه بی (نووری)
 تا داغی خه یالیکی نه بی، زینه تی حالی

بهار و سروشت

بولبول فیداتم

بولبول فول فیداتم
حهیرانی سۆز و دهنگ و سه داتم
قوربانی ورشه ی بالی خیراتم
فیدای زانیاری و میشکی وریاتم
له و تۆزه میشکه ی خوا به تۆی داوه
زانیاران هممو سهریان سورماوه
دهمیتکه مهیلی لای یاران نه کم
تاسه ی دیده نی، نازداران نه کم
بده له شقه ی بالی نهرم و سووک
پرۆ تا چه می خاسه (۱) ناو که رکوک
له و یوه باخچه ی، خانه قا دیاره
می رغوزاریکی، تهر و ئاوداره
بنیشهره وه، سهر لقی چلی
دهس که ره ناله، ههردهم (۲) بو گولتی
شمشالی گه رووت (۳) دینیتته خرۆش
دلای دلداران دهینیتته جۆش
راسپیتریم هه یه، گوی بگره به زهین
بچۆره خزمهت شیخ (کاکه حوسهین) (۴)

(۱) چه می خاسه: (به خاسه سوو) به ناوبانگه، به ناوه راستی شاری که رکوکدا تیده پهری و شاره که ده کاته دوو به شه وه، خانه قای سهید نه حمه د ده که ویتته سهر نه م رووباره که به زۆری له هاویندا وشکه. ئیستا که مه گهر به شوپنه وار بنا سرتته وه.

(۲) له دهستنووسه که ی شاعیر (ههرده) نووسرابوو. که راسته که ی (ههردهم) سه وادیاره هه له ی کاتی نووسینه.

(۳) ههر له وه دهستنووسه دا: (شوشمالی گه رووت...) نووسرابوو

(۴) شیخ کاکه حوسهین: مه به سستی کوری سه بیید نه حمه دی خانه قایه. کاک حوسین خانه قا ته حسیلی =

بلی: نه ی نووری دوو دیده ی (نووری)
نووری خه ریکه، بمری له دووری
عه قل و شعوری و انزول نه کا
مهیلی هاتنت بو قه ی توول نه کا
زۆرم پی خۆشه، وه ک خونچه ی به هار
بگه شییتته وه له ده م جو تبار
ئاواته خوازم، پرۆئی هه زار جار
چۆن شه مال نه دا له چیا و نزار
به سروه دل م فینک کاته وه
خه می کۆن و نویم له بیسراته وه
پیکه وه له گوی ئاوی دانیشین
نه و به پیکه نین، من به گریه و شین
پینمه وه بیسری، به زمی نه و شه وه
ئیستاش نازانم، خه یاله، خه وه
نه و شه وه ماری نه گریجه ی ماری
له هه ستم ئالا، به له نجه و لاری
گیسووی وه ک ماری، ماری له نه ستم
نه وعی ئالابوو، پیم نه بوو پرۆم
وای بیه هۆش کردم، به باده ی چاوی
عه قل و شعورم، نایه پیناوی

= له حوجره و مزگهوت و ئیبتیداتی بووه. فارسی و تورکی و عه ره بی ده زانی. له کاروباری میبری ئیشی نه کردوو. خزیان زهوی و زاریان هه بووه، له دهسکهوت و به رو بوومی زهوی و زاری خزیان خوار دوویه تی. کوردیکی راست و پاکه، پیاویکی مونه وهر و باخه به ره. ئیستا له ته مه نی شه ست سالی دایه و له به غدا داده نیشین.

ساقيا نهويه هاره رويي دهى

ساقيا نهويه هاره رويي دهى
فرسه ته و هاتووه له ده سستی نه دهى
نهويه تى عه يش و نوشه، دهى سادهى
بينه گهردووش پيال له پر كه له مهى
چونكه من بيستوومه من له نالهى نهى
(ومن الماء كل شىء حي) (۱)

ساقيا بولبولان له سه رلقى گول
نالهيان دپته گويم به سوز و به كول
توش وهره هه لسه بؤ فراهه تى دل
بينه گهردووش، پيال له پر كه له مهى
چونكه بيستوومه من له نالهى مهى
(ومن الماء كل شىء حي)

ساقيا ئيمرؤ جه ژنى نه ورؤزه
چه ژنه يه كى قه ديم و پيرؤزه
چه ژنه يه كى موياره كى هؤزه
وهره گهردووش پيال له پر كه له مهى
چونكه بيستوومه من له نالهى نهى
(ومن الماء كل شىء حي)

بووكى مينا به رهنكى تاراوه
لهلق و پويى سه وسه نالاوه

(۱) ناماژيه بؤ نايه تى (۲۹) له سوره تى (الانبيا) كه ده لى: (أولم ير الذين كفروا ان السماوات والأرض، كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شىء حي أفلا يؤمنون).

مژده بي نهويه هارى هيناوه
توش وهره زوو پيال له پر كه له مهى
چونكه بيستوومه من له نالهى نهى
(ومن الماء كل شىء حي)

سایمانی (۱)

سایمانی چ خوشه نهوبه هاران
بهله نجبه و لاره وه دین گولعوزاران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
ئه پچرینن هه ناوی دل فیگاران

(۱) گۆفاری گه لاویژ، ژماره (۵)، سالی حه و ته م (۱۹۴۶)، ئەم شیعهی به م شیوهیهی لای خواره وه
بلاوکرده وه ته وه که وهک ده بیینن جیاوازییه کی ئیجگار زۆریان له نیتواندا هه به .

چ خوشه شاره زوو وهختی به هاران
به کۆمه ل دابنیشن تیپی یاران
وه کو پۆلی په پوله، دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوپباران
بریه ی پوله که ی ده سمالی لامل
وه کو نه نجوم له ده وری ماهی تابان
له ورو روو پۆشی لادات و به خه نده
بلاوینن هیوایی هه رزه کاران
به عیشه و نازه وه خۆت پین بناسی
بزانی دل به ره و هاتۆته سه یران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
پچرینن هه ناوی دل فیگاران
چه مهن که وتۆته خه نده و من به گریان
ئه نالتینم وه کو هه وری به هاران
جوانانی چه مهن هاتوو نه له نجبه
به ئاوازی جگه رسۆزی هوزاران

هه ر ئەم شیعه له ده ستنوسیکی تری شاعیردا، به م شیوه به بوو که وهک ده بیینن پاش و پیش کردن و
جیاوازی زۆری تیدایه .

چ خوشه گردی یاره نهوبه هاران
که تیپی گولعوزاران، ئه چنه سه یران
وه کو پۆلی په پوله دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوپباران

چه مهن که وتۆته خه نده و من به گریان
ئه نالتینم وه کو هه وری به هاران
جوانانی چه مهن هاتوو نه له نجبه
به ئاوازی جگه رسۆزی هوزاران
دره خشانه، برووسکه ی شه و له شه و قا
وه کو ئاهی دل شی وه زنده داران
به سه روه ی بای سه حه ر ئارایشی دا
عوزاری گول، وه کو رووی گولعوزاران
گولاله بانگ کرا، بو سوور و شایی
به تارای سووره وه، ره قسان و ره خشان
بریه ی پوله که ی، ده سمالی لامل
وه کو نه نجوم، له ده وری ماهی تابان
شنه ی بای سوو حده م ئارایشی دا
عوزاری گول وه کو رووی گولعوزاران
دره خشانه برووسکه ی هه وری ئه مرۆ
وه کو ئاهی دل شی وه زنده داران

بریه ی پوله که ی ده سمالی لامل
کزه وهک نه جمی ده وری ماهی تابان
له ورو روو پۆشی لادا یار به خه نده
بلاوینن هیوایی دل فیگاران
به عیشه و نازه وه خۆت پین بناسی
بزانی دل به ره و هاتۆته سه یران
به چاویکی له شه رما کهم هه لاتوو
پچرینن هه ناوی غه مگوساران
چه مهن هاتۆته خه نده و من به گریان
ئه نالتینم وه کو هه وری به هاران
جوانانی چه مهن هاتوو نه له نجبه
به ئاوازی جگه رسۆزی هوزاران

به بهردی ئەم به هاره زۆر ئە ترسم
که بشکێ جامی تۆیهی تۆیه کاران
پشینهی رۆح، ئە پرژینیی به دڵدا
قیریوه و پیکه نینی، پۆبله داران
به ته رزهی ئەم به هاره زۆر ئە ترسم
که بشکێ جامی تۆیهی تۆیه کاران
مه لێن (نووری) له ئیش و سوێی برینی
له بیرى چۆته وه، ئاههنگی جاران

نیسان (۱)

گولێ به کردنه وه نه و سروشته، مه خلوقی
قه لێم به دهسته وه، ئاماده، به ندهیی فرمان
مسه وری که له دارولفنونى قودره تی حهق
به فرطی عیلمه وه مه ئدونه بۆ ته زینیی جیهان
سه حائفی هه مه پهنگی جیهانی به دهسته وه، وا
خه ربکی ره سمه، فه قهت ره سمی عاله می ئیمکان
ئه گهر سه حائفی ته سویره که ی، ته ماشاکه ی
پره له حیکمه تی ئە حکامی سنعه تی به زدان

(۱) هه مان شیعر که له رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره (۴۷۵) ی سالی (۱۱)، شه مه (۱۸) ی نیسان
۱۹۳۶ به م شیوه یه بلا و کرا وه ته وه.

یه خه ی گولێکی سپی پیوه، تازه مه خلوقی
قه لێم به دهسته وه، ئاماده، چاوه رتی فرمان
مسه وری که له دارولفنونى قودره تی حهق
بووه به ره هبه ری ئارایشی جه مالی جیهان
سه حائفی هه مه پهنگی جیهانی گرتووه ته ده ست
خه ربکی ره سمه، فه قهت ره سمی عاله می ئیمکان
به دانه لوئلوئی بارانی رۆح به خشی ئە وه
چنار و یاسه مه ن و سه روو و عه رعه ری بوستان
به ئیه تیزازی نه سیم، به نه شه دین و نه چن
می سالی رۆحی موجه سه م له جلوه دا ره قسان
به پیکه نینه وه پیمان ئە لێ، که بووکی به هار
له په رده دایه به که یف و فه رح، ئە مه ش نیسان

ده مێکه با وه شی نه یدیوه زاده ی فیکرم
ده با بچیته وه ناغوش (پیره مێردی ژیان)

ئەم دوا به یته، له شیعرێکی تریدا به کاری هیناوه.

له دور و لوتلوئی بارانی رۆح به خشی ئه و
 چنار و یاسه مه ن و سه روو، عه ره عه ری بوستان
 به هات و چۆبی نه سیمی، به نه شه دین و ئه چن
 میسالی رۆحی موجه سه م، له خوشیا ره قسان
 حه قیه ته ن ئه مه هه نگامه ی ته جه دوده و
 که ته یر و تووری سه ما، جومله شاد و خه نده فشان
 به پیکه نینه وه ته بشیر نه کهن، که رۆحی به هار
 له نه شه دایه، ئه و هات به مه قده می نیسان

به هار

ساقیا مه ی بیته تیکه ل به زمه بادی نه و به هار
 لاله و ره یحان، گو ل و نه سرین له گه ل یه ک بوونه یار
 و شه بستانی چه مه ن پر بوو له بهر بووکی سه با
 بووکی تازه ی گو ل ئه رازینیتته وه بی ئیختیار^(۱)
 حه قیه تی ئیتر که موشتاقانه سه رووی نه و جه وان
 نه و نیهالانی چه مه ن، با په رده بگریته که نار
 مه و سمیتی، سیو و گو ل بیته^(۲) متوربه ی که ن له یه ک
 له م چه مه نزارانه، وه ک وه سلی دوو یاری غه مگوسار
 ده ست له مل یه ک عاشق و مه عشووقه و دین و ده چن^(۳)
 وه ک به دهم بادی سه با وه، به رگ و باری شاخسار
 قه تره یی باران له دل ئه شو اته وه، تو زی که ده ر
 لا ده با بایه، له روخساری قه ده ح نو شان غویار
 ره شه له ک بوو، هه لپه رین، ئالانه سه ر سه رچا وه که
 بو یه سه رچا وه ی دل م، رو ونا که عه بی نه سه رچنار
 ئالو و الا پیکه وه ن، وه ک گو ل له گه ل ره یحانه دا
 ده سته به ستر او ه، وه یا ده سته خه ری کی گیرو دار

(۱) له ده ست نووسی کی تری شاعیردا: (ئه رازینیتته وه نه غمه ی هو زار) نووسرا بوو.

(۲) هه ر له و ده ست نووسه دا: (وه ختی به ده ی، سیو و به ی بیته) نووسرا بوو.

(۳) هه ر له و ده ست نووسه دا: (ده س له گه ر دن تی پی ناز داران، وه ها دین و ده چن) نووسرا بوو.

به‌هار

به‌هاره دلّ هه‌وه‌سی گه‌ردشی^(۱) گولستانه
چه‌مه‌ن سروور و فه‌رح به‌خشی به‌زمی مه‌ستانه
پییاله‌ره‌نگی نه‌دارایی^(۲) به‌ئاوادا
سروور و به‌زمی چه‌مه‌ن، نه‌قدی ته‌نگ ده‌ستانه
بیساطی ده‌شت^(۳)، مه‌قامی سروورخواهانه
هه‌وای باغ، مورادی هه‌وا په‌رستانه
له‌سویحی تازه به‌هارا، چه‌مه‌ن ئه‌وه‌ی خو‌شه^(۴)
که‌ئاخری نه‌فه‌سی، عومری پی‌ری زستانه

به‌هار

وا به‌هاره‌هات و هه‌وا غالییه، سایه‌چه‌مه‌نه
نه‌فه‌سی بادی سه‌با، نافه‌گوشایی چه‌مه‌نه
هاته‌وه به‌ر به‌ده‌نی سه‌بزه‌حه‌یاتی تازه
شاهیدی لاله، ئه‌وا چه‌ره‌نومیایی چه‌مه‌نه
دور و ئه‌لماسی له‌ئاونگی هه‌وا هونیییه‌وه
نی‌رگس ئه‌لحه‌ق یه‌که‌بووکی به‌وه‌فای چه‌مه‌نه
خه‌نه‌یی گرتنه‌ده‌س و پی‌ی گولاله و گولنه‌سوور
لاله‌تارای سه‌روو، سه‌وزه‌که‌وایی چه‌مه‌نه
غونچه‌پشکووت و ده‌می دابه‌وه‌وه‌ک لیوی نیگار
بولبولی واله به‌دلّ نه‌غمه‌سوورایی چه‌مه‌نه
نی‌رگس و یاسه‌مه‌ن و نه‌سته‌ره‌ن و سه‌روو و چنار
هاتوچۆیانه، سه‌باخوانی نه‌وایی چه‌مه‌نه
مه‌ستی جلوه‌ی ته‌ره‌بن، تازه‌عرووسانی به‌هار
فه‌یزی ئه‌نفاسی سه‌با، نه‌شه‌گوشایی چه‌مه‌نه
دزو جه‌رده‌ی هه‌موو گیراوه، شه‌ه‌شاهی شیتا
ئهم هه‌موو ئومنییه‌ته، عه‌دل و هه‌وایی چه‌مه‌نه
به‌ده‌سی قودره‌تی حه‌ق، چه‌ره‌یی رازاوه‌ته‌وه
رۆحی شاعیر، هه‌موو ره‌قسان و فیدایی چه‌مه‌نه^(۱)

سلیمانی مارتی ۱۹۴۲

(۱) له‌ده‌ست‌نووسیکی تردا: (به‌هاره دلّ به‌ته‌مای گه‌ردشی...) نووسرابوو.

(۲) هه‌ر له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌دا: (... ره‌نگی نه‌دارایی) نووسرابوو، له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌ی که‌پشتم پی‌به‌ستبوو
(نه‌دارایی) نووسرابوو که‌له‌نگ ده‌بی‌ت

(۳) هه‌ر له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌دا: (بیساطی سه‌بزه ...) نووسرابوو.

(۴) هه‌ر له‌وه‌ده‌ست‌نووسه‌دا: (جگه‌له‌سویحه‌می نه‌ویه‌هار ئه‌وه‌ی خو‌شه) نووسرابوو.

(۱) ئهم شیعره له‌به‌رگی سییه‌می (مینیای شکسته‌ی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) وهرگیراوه، لاپه‌ره
۵۴۳.

به‌هار

به‌هاره، ئەمڕۆ له‌باغا وەنەوشه مه‌ستی ئەکا
سه‌با له‌ په‌ره‌ی گوڵدا، دراز ده‌ستی ئەکا
له‌من فیدایی تری لێره‌دا نییه‌ ئەمڕۆ
به‌غه‌یری غونچه‌ که‌ ره‌فعی حیجابی هه‌ستی ئەکا
له‌خاکپای گوڵا وا به‌گریه‌ کهوت بلبل
ده‌لێنی (بره‌همه‌ند)^(١) مه‌ستانه‌ بت په‌رستی ئەکا
ئەده‌ب له‌سه‌رووی سه‌هی وەرگره‌ ئەگه‌ر ژیری
له‌گه‌ڵ بلندی خوڤیا، هه‌وای په‌ستی ئەکا
ئەگه‌ر چ مه‌ی نییه‌ له‌م به‌زمه‌دا به‌ته‌نگه‌وه‌ نیم
به‌بێ پیاله‌ له‌ باغا، وەنەوشه مه‌ستی ئەکا

(١) بره‌همه‌ن: بیان (براهما) ئەو خواوه‌نده‌ خولقیته‌ره‌یه‌ که‌ ژیان ده‌به‌خشی. ئەو هه‌یزه‌ کاربگه‌ر و ده‌سه‌لاتداریه‌ له‌ گه‌ردووندا که‌ هه‌موو شته‌کان له‌وه‌وه‌ که‌وتنه‌وه‌ و رۆح له‌به‌ره‌کانیش لێی ده‌پارێنه‌وه‌ و داوای به‌زه‌یی و لوتفی لێ ده‌کهن. خوڤیش ده‌ده‌نه‌ پال ئەو خواوه‌نده‌ که‌ به‌هۆی ئەوه‌وه‌ و به‌پیتی قسه‌کانی خوڤیان جه‌سته‌کان ده‌بووژێنه‌وه‌ و ژیان له‌ ناژه‌ڵ و پووکه‌دا ده‌گه‌رێتی.

(براهما) یه‌کێکه‌ له‌ خواوه‌نده‌کان، که‌ له‌هیند بره‌همیه‌کان په‌رستویه‌نه‌، ئەوانه‌ به‌قسه‌ی خوڤیان هه‌یزه‌ کاربگه‌ر و ده‌سه‌لاتداریه‌کانی ناو گه‌ردوون و گۆرانکاییه‌کانی ناو گه‌ردوونیان په‌رستوه‌. هه‌ینده‌ی پێ نه‌چوو ئەو هه‌یزانه‌یان به‌رجه‌سته‌ کرد به‌وه‌ی باوه‌ریان وا بوو که‌ له‌ناو هه‌ندی له‌شدا خوڤی نواندوه‌، بۆیه‌ که‌وتنه‌ بت په‌رستی، چونکه‌ گوايه‌ له‌و لاشانه‌دا خوڤی نواندوه‌. به‌م جۆره‌ ژماره‌ی خواوه‌نده‌کانیان زۆر بوو، تا گه‌یشته‌ سه‌ی و سه‌ی خواوه‌ند، به‌ره‌به‌ره‌ بیروباوه‌ریان گۆرانی به‌سه‌رداهات، تا خواوه‌ندیان له‌ سه‌ی ناوچه‌دا به‌ند کرد له‌به‌ره‌وه‌ی وا چوووه‌ که‌لله‌پانه‌وه‌ و تووشی واهیمه‌ ببوون که‌ جیهان سه‌ی خواوه‌ندی هه‌یه‌ که‌ ئەمانه‌ن:

١- براهما (خواوه‌ندی خالیق، که‌ ژیان ده‌به‌خشی).

٢- سیفا یا سبوا (ئەو خواوه‌نده‌ وێرانکار و له‌ناو به‌ره‌یه‌ که‌ گه‌لا سه‌وزه‌کانی پێ زه‌رد ده‌بێ و دوا‌ی گه‌نجیته‌ی پیریتی ده‌هێنی).

٣- ویشنوا یا یشن ئەو خواوه‌نده‌یه‌ که‌ چووته‌ ناو گیانله‌به‌ران تا جیهان له‌ له‌ناوچوون پرگار بکات. پروانه: مقارنات الأديان (الديانات القديمة) الامام محمد أبو زهرة، ١٩٦٥ ص ٢٧-٢٨

شيعر و ژيان

فهریاد

نومییدی زهمانه ئەمه لیکه بهد و بی سوود
مازیت هه موو ههرد و فیراقتی ئەلهم ئەفزوود
حالیشت وهکو راحه تی رابردوو غه م ئالوود
موسته قبل و ئاخو نه فهست مه قبه ری مه سدوود
له م خلقه ته، مه قسوودی چیه هه زه تی مه عبوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

بۆ سهیری، مووه قهت، له نه بوو دیته ده ئینسان
کوا حشمهت و (١) کوا سه لته نهت و ته ختی سوله یمان
نهیدیوه که سهی خوشتی له دهس گهردووشی دهوران
گهه خوړه م و خه ندان و گهه ی ماته م و گریان
بوونیش وهکو ئیزهاری (٢) عه ده م، بۆ نه بوو نابوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

فهریاد ئەمه یه ته رجومه یی حالی زمانه
ههرد له حزه یه دنیا، ئەله م و ئاهو فیغانه (٣)
رۆیشتنی ئەم عالهمه، وهک سهیلی رهوانه
ئه پرتیه وه ههرد پینج و دوو رۆژیکه زهمانه
بۆ مردن و کفن و دفنه، عالهمی مه وجود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

(١) له رۆژنامه ی (پیشکەوتن) ی ژماره (٤١)، (کوا سه توهت و...) نووسرابوو.

(٢) له دهستنووسیکی شاعیردا: (بوونیش وهکو دونیای عه ده م...) نووسرابوو.

(٣) له دهستنووسیکی شاعیردا: (ههرد سانییه کی ئەله م و دهردی گرانه) نووسرابوو.

دنیا چیه ساتی فهرح و ساتی مکه ددهر (٤)
ماهییه تی مه علومه له لای پیای منه وهر (٥)
عه جز و ئەله م و گریه و ئه فغانه سه راسه ر
گه ه عوشه رت و شادیی و گه ه ی مه رگی براده ر (٦)
له م میحنه ت و له م ژین و نه مانه چیه مه قسوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود) (٧)

نووری به سه، بپرتیه وه ئەم چوون و چرایه
گه ر هاتنه، گه ر رۆیینه (٨)، گه ر دهرد و به لایه
بپرتیه وه له م ئیشه (٩) مه دوو، ئیشی خودایه
گه ر زبلله ته، گه ر رفه ته، گه ر سه وقی قه زایه (١٠)
هه رگیز مه لئ نا شوکریه لای خالیقی مه سجوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود) (١١)

(٤) ههرد له دهستنووسه دا: (بهینی مکه ددهر) نووسرابوو.

(٥) ههرد له دهستنووسه دا ئەم دیره به م شیه یه بوو: (ئه سحایی زهکا، ده ربه دهر و زار و موحه قه ر).

(٦) ههرد له دهستنووسه دا: (گه ه رۆیینی یاران و...) نووسرابوو.

(٧) ئەم سهی به یته له گه ل سهی به یته کی سه ره وه ههرد له دهستنووسه دا شوینیان ئالوگۆر کراوه.

(٨) ههرد له دهستنووسه دا: (گه ه مردنه...) نووسرابوو.

(٩) ههرد له دهستنووسه دا: (له م کاره...) نووسرابوو.

(١٠) ئەم دوو دیره له دهستنووسه دا شوینیان ئالوگۆر کراوه.

(١١) ئەم شیعه، موسه ده سه له سه ر نیوه شیعه ریکی (سولتان سه لیم). پاش لیکۆلینه وه بۆم ده رکه وت،

که سهی سولتانی عوسمانلی به م ناوه وه هه بووه، سولتان سه لیمی یه که م، سولتان سه لیمی دووم،

سولتان سه لیمی سییه م. سولتان سه لیمی یه که م: نۆیه مین سولتانی عوسمانلییه. له سالی

(١٤٦٧) ی زایینی له دایک بووه له سالی (١٥٢٠) ی زایینی کۆچی دوایی کردوه. له سالی

(١٥١٢) له سه ر ته ختی شاهی دانیشتوه. سولتان سه لیمی یه که م کۆری بایه زید «باوو سه لیم»

بوو، سولتانیککی زۆردار و به هیز و ده سه لات بووه. زۆلم و زۆری گه یشتبووه پله یه ک هه مسو

وه زبیریکی له پاش مانگیک له ناو ده برد. له سالی (١٥١٦) سولتانی مه مالیکی به زانده سووریه و

میسری داگیر کرد. بایه خیکی زۆری به زانست و ئەده ب ده دا. خوشتی شاعیریکی به ره دار بووه. له

شیعه رکانیدا باس له سوارچاکی و جهنگ و شه روشۆر و جوانی و دلداری ده کا. زۆریه ی شیعه ری =

کوا شیعره کانم

سه فەر که و ته خه یالی هه مده می ئه یامی هیجرانم
بیناغه ی سه ربه سه ر روو خا، هه موو ئامالی عیمرانم
له ئوفقی ئاسمانی دیده، گووم بوو میهری پرووی بۆیه
سیه ه به ختانه وهک شهو، تیره گی ئه رژیته دامانم
له گولزاری خه یالی ورد و خواشتا، دل وه کو بلبل
خه ریکی به ستنی هیلانه یه بوو، بۆ گولی جوانم
له پر گهردوونی بچ رهحم و وهفا، بچ سووچ و بچ تاوان
ده سیکی نایه بینی بلبلی زاری غه زه لوانم
زوبانی شیعی گرتم، شیوه یی ئادابی شیواندم
فه ساحه ت که و ته نالین و به لاغه ت که و ته گریانم

گریه ی خوسران

بگری! ئه ی شاعیری ناته وان بگری
مرد له روچی منا هه موو ئامال
(بیخودانه کفن بدوش ملال) (۱)
ئه گه ری سه رسه ری په ری خه یال

بگری! ئه ی روچی غه منیشان بگری
که به کوللی نه ما له شیعی منا
زه رپه یه له فزی ریک و پر مه عنا
وه کو ئه فسورده ئاگری سه ر سپری (*)

بگری! ئه ی چیه ره ی خه زان بگری
گریه ی دل به کول بکا هه یه جان
بته وئ گریه که ی به وه قفی خه زان
گریه یه کی غه ریب و بچ سامان

بگری ئه ی ناله و فوغان بگری
گریه یه کی وه ها به جو ش و خرۆش
که نه مینئ نه عقل و فه هم و نه هو ش
خه رقه یی ماته می و ناله به دو ش

=به زمانی فارسییه، دیوانیکی گه وری هه یه. به عه ره بیه شیعی و تووه، هه ندئ ده لپن سولتان
سه لیم به تورکی شیعی نه و تووه، به لام ئه مه راست نییه، ئیستا که خه ریکن دیوانی شیعی تورکی
کو ده که نه وه. ئه وه ی پیوسته بووترئ ئه وه یه که شیعی به زمانی تورکی (جه عقایی) و تووه، واته
به زمانی (ئۆزه گی) ئیستا، که (عه لی شپرنه وایی) (۱۴۴۱ - ۱۵۰۱ ز) شاعیری کوئی ئۆزه گ
شیعی بچ و تووه. نازناوی شیعی «سه لیمی» بووه.

(۱) واته بچ ئیختیارانه کفن به شان وه.

(*) له رۆژنامه که دا، هه روه ها له چند ده ستنوسیکی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) دا نووسرا بوو
(ئه گه ری سه رما)، منیش گومانم له و ته عبیره هه بوو که راست بچ، بۆیه ئه وه ی سه ره وه م به راست
زانی و شوینی ئه وی گرت وه.

هه‌لکه‌ن خزمینه بۆم قه‌بری

هه‌لکه‌ن خزمینه بۆم قه‌بری له دووری شاره‌وه
بمخه‌نه ناوی به‌کۆلێ زه‌حمه‌ت و زینه‌اره‌وه
خۆشه‌ تاریکی قه‌بر، بۆ پراحه‌تی قه‌لبی زه‌بوون
نامه‌وی پووناکی دنیا، من^(١) به‌ده‌م ئازاره‌وه
ده‌س له‌مل به‌ردیکی ئه‌لحه‌د که‌م له‌لای من چاتره
له‌و ده‌سی پر زێره‌ بینیمه‌ ده‌سی ئه‌غیاره‌وه
من له‌دایکی خاکم و هه‌ر باوه‌شی ئه‌و جیگه‌مه
خۆشه‌ لایله‌یه‌ی به‌بێ ده‌نگی، به‌ ئیستیغفار ه‌وه
رێ که‌وی بۆت ژینی دنیا خۆشه‌ بێ زوخواوی دڵ
ناخوری هه‌نگوینی شیرین قه‌ت به‌زه‌هری ماره‌وه
خۆشه‌ مردن با نه‌بینم ئیشی لار و ناله‌بار
باری خۆم قورسه‌، نه‌نالینم به‌ده‌س سه‌ر باره‌وه

بگری! ئه‌ی ئه‌بری بێ ئه‌مان بگری
تۆی چاوانی من بکه‌ی ته‌مسیل
گریه‌ی چاوی تۆ ئه‌که‌م به‌ ده‌لیل
وه‌کو تۆ خوینی دڵ ئه‌که‌م به‌ سه‌بیل

بگری! ئه‌ی شیعیری ناته‌وان بگری
بگری! ئه‌ی رۆحی غه‌منیشان بگری
بگری! ئه‌ی چیه‌ره‌ی خه‌زان بگری
بگری! ئه‌ی ناله‌ و فوغان بگری
بگری! ئه‌ی ئه‌بری بێ ئه‌مان بگری

(١) ئه‌گه‌ر (من) نه‌بێ که‌ له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی شاعیردا نییه‌، لاسه‌نگ ده‌بێ.

هه‌مواره غه‌ریبی کوچی بی شاری بی^(۱)

هه‌مواره غه‌ریبی کوچی بی شاری بی
ماتهم زده، زوخاوی جگر خوار بی
شه و تا به‌سه‌هه، به‌ده‌ده‌وه نالته بی
چاتر له‌وه‌یه که یاری ئه‌غیاری بی

برسی و رهش و روت، به‌عاجزی و غه‌مگینی
رابطیری به‌بی نه‌وایی و بی تینی
له‌ده‌شته له‌بهر هه‌تاوی سوور، گول چنی
مه‌عقولتره، نه‌ک روی ره‌قیبی بینی

پشتت له‌مه‌راره‌تا، له‌ژیر بارا بی
رۆحت له‌ره‌زاله‌تا، له‌ئازارا بی
جیی نووستن و راحه‌تت له‌ناو نارا بی
نه‌ک پادشه‌هیت، له‌گفتی ئه‌غیارا بی

ئاواره و زار و ده‌ریه‌ده‌ر، ریس‌وایی
بو‌قه‌تره‌یه ئاو، له‌تینوا خنکاو
بو‌لوقمه‌یه نانی جو و دو دامای
زور خو‌شه، نه‌لین له‌بهر ره‌قیب هه‌ستاوی

(۱) هه‌زده‌که‌م خوینهری به‌پێر له‌وه ئاگادار بکه‌مه‌وه، که له‌سه‌ره‌تاوه ئه‌و شیعره به‌شی یه‌که‌م و دوهم و سێهه‌می له‌پال چهند چوارینیکی تردا له‌ده‌ست‌نووسی (گه‌لاریزان) لاپه‌ره (۱۵۱-۱۵۳) که‌وتیوه ژیر ناوونیشانی (روباعیاتی نووری)، به‌لام له‌دواییدا به‌شی چواره‌م و پینجه‌می بۆ ئه‌م سێ به‌شه زیاد کردووه و ده‌ستکاری سێ کۆپله‌که‌ی تریشی کردووه و کردوونی به‌شیعرتیکی سه‌ره‌خۆی خاوه‌ن پێوه‌ندی و یه‌کیتی بابته.

به‌روو پووش و په‌لاش و زی^(۲) بمالی
به‌شه و تا وه‌قتی سب‌حه‌ینی بنالی
بنۆشی ده‌م به‌ده‌م، زووخااو و تالی
نه‌وه‌ک بیگانه بی و رووکه‌یتته مالی

هه‌ولێر ۱۹/۱۲/۱۹۳۸

(۲) زی: درکه‌زی مه‌به‌سته.

مهلی ئامال

له شاخساری ژيان هه ئفری مهلی ئامال
له خوڤهوه نه فری، بهردی دهستی نافامی
له ناشیانه یه کی گهرم و گور له سه هیلکه
هه ئفراند و ته ره ی کرد و دایه شه ققه ی بال
فری، نیشته وه، رووی کرده چۆل و ههرده و یال
هه موو جیهانی له لا بوو به راوکه ری خوین تال
هی تان واز و په ریشان، زه بوون و بی دهره تان
که ژ و چیا نه گهری، ناته وان و سه رگه ردان
هی تان که ی هه موو روو خا به گه رده لوولی خه زان
مه جالی هی تان نه دا، هیلکه یه کی هه ئبینی
به نووکی جوانی دهنوک، ئاوودانی بو بیینی
بکه ونه باله فری و سه رچلی له خه م په خسان
ئه وانه وانه هه ئه بنه هه ئی فرینی ئامالی
یه کی بی دهره تان و زه بوون و بی دهره سلات
جه زای ئه مانه هه واله ی زه میری ئیوه ئه که م
که حوکمی بو بدن^(۱)، ئه ی خوینده وارانانی به رزی ولات

۱۹۵۸/۱/۳۱

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه
بی زوبانی، زوبانی حالی منه
ئسته پیری شه رابی کونی خه یال
خوشه وستی شه وی ویسالی منه
له فه زای ئاسمانی ئه شعارا^(۱)
فکری ورد، پوژی بی زه والی منه
بیری ورد و مه عانیی تازه^(۲)
له سه مای شیعرما، هیلالی منه^(۳)
روو به رووناکی ته فه کور^(۴) ئه پووم
له فزی ئه شعاری من، زیلالی منه
با هه رامیشی تی بگه ن (نووری)
شیعره کانم هه موو، حه لالی منه

(۱) له دهستنووسیکی تردا: (له سه مای جیهانی شیعرما) نووسرا بوو. له دهستنووسیکی تر: (له سه مای جیهانی ئه شعارا) نووسرا بوو.

(۲) له دهستنووسه دا: (فیکری تازه و مه عانیی ورده) نووسرا بوو.

(۳) پیتش ئه م به یته له دهستنووسه ی سه ره وده دا که بو (گیوی موکریانانی) ناردوو ه ئه م دوو به یته نووسرا بوو:

هه مده می مانگ، له ئه وجی مه عنادا
سورعه تی به رقی ئینتیقالی منه
دهره جاتی که واکبی مه عنا
په ره سه دخانه بی خه یالی منه

(۴) له دهستنووسیکی تردا: (روو به رووناکی ته جه دود ئه پووم) نووسرا بوو.

(۱) ده بنی (بدن) بی، چونکه خوینده واران حاله تی «کۆ» یه نه ک «تاک»، بو یه (به دی) م کرد به (بدن).

ئېلھامىك له (حسین دانش) هوه^(۱) وەرگىراوه

له كاتىكا سه فینهی بیروباوهر غهرقى شوپش بوو
ته می نهفسانهی بووتخانه، دونیای عهقلی پوشیبوو
شه پۆلی تیژی دهریای فیتنه، گهرمه هیز و جوشی بوو
ژیانی ئاده میزاد، تیکه لای بییم و له رزش بوو
گریکی ئاگری هه لکرد و ناوی نا په رستشگاه
بلیسهی بوو به نوور و مه شخه لی^(۲) پتی غافل و گومراه

له پرشنگی برووسکه مه شخه لی ئاته شکه دهی وهرگرت
به جاری ئاگری بهردایه پوشی وشکی نافامی
شه وی جههل و نه زانیی به پرته و کرده نوورانی
بت و بووتخانه هاته له رزه و پرووی کرده ویرانی
به جاری دای بهدهم باوه، بیناغه ی پوشی بهدنامی
گری بهر دایه ژینی بووتکه ده، یهک باره سووتانی

مه هو خورشید، نه دا پرشنگی رووناکى به ئایینت
به سه ر ئافاقی (مادا) پرته و ئه فشان، نووری ئیمانت
جیهانی سه به سه ر پر کرد له نه نواری خودا بینت
شیعاری باوهری گۆری، به جاری عیلم و عیرفانت

(۱) حسین دانش: میرزا حسین خان، به کیکه له زانایانی ئیران که له تورکیا زینده گانیی کردوو و
ته مهنی بردووته سه ر. نووسین و کتیبی به زمانی تورکی هیه. به کیکه له نووسه ره چاکه کان.
میژوی ژیانی کۆمه لیک له شاعیرانی فارسی نووسیه ته وه له (پرووده کی) یه وه تا (حافظ)، گۆرینی
چوارینه کانی خه یام له گه ل میژوی ژیانی، به کیکه له کاره هه ره چاکه کانی. له سالی ۱۳۶۲هـ/
۱۹۴۳ز له ته مهنی حه فتا سالی له نه تهره کۆچی دوابی کردوو.

(۲) له ده ستنوسه کی شاعیردا (مه شخه لی) نووسیبوو، دیاره هه له ی کاتی نووسینه.

نه وا په ردازه بولبول، بۆ ده می غونچه ی گولستانت
دره خشانه وه کو رۆژ لا په ره ی میژوی تابانت

به سئ شت دانرا، بنچینه یی ئایین و ته علیمت
به (فکر) و (قهول) و (کرداره)^(۳)، هه موو ئه رکانی ئایینت
سه راپا بوو به ساحه ی عه دل و داد، مه لبه ند و ئیقلیمت
هه موو ئاساری کۆنی فورس و ئیران، زاده یی دینت
سزاواره له سه ر سه ر دانری نووسراوی (ئاویستا) که ت
که نه و بوو هۆی نه جات و موجیدی عومرانی دونیا که ت

(۳) سئ بنچینه که ی ئایینی زه رده شتییه.

خۆت بپارپزە لە ئاھی دڵ بریندارانی شەو
 نەک خودا ناکەردە گیرایی، دوغای نالانی شەو
 یاوەر و یار و ئەنیسم، ئاھو ئەشکی حەسرەتە
 ئافەرین ئەی بارەکەللا، دیدەیی گریانی شەو
 ئەشکی حەسرەت، لازمی جەمعی سیەھ بەختانە ھەر
 شەوئی سووچە، دەلیلی قەترەیی موژگانێ شەو
 ھەرکە پرووی تۆی دی، ئیرادەیی بەیعیەتی کرد ئافتاب
 توپەیی موژگینی تازەیی کردووە ئیمانی شەو
 خەت ئەگەرچی ھێرشێ ھیناوەتە سەر پروومەتت
 حازرە ئەم رۆژە دەرچت، بۆ شکستی شانی شەو
 دڵ ئەبیتە قەترەیی خۆتین و لە دیدەم سەر ئەکا
 ھەرکە رابووئ بەدالما سووچەتی جارانی شەو
 مونتەھای ئەم زۆلمەتی ھیجرانە، رۆژی وەسل ئەبێ (۲)
 ئاخری نووری شەفەق ئەرۆژی لە ھەر دامانی شەو
 (نووری) لەم پێچ و خەمی زۆلفە نہجاتت زەحمەتە
 لای سەختی تەبعان مەحالە، روخسەتی میوانی شەو (۳)

(۱) مامۆستا ئەحمەد ھەردی، لە لاپەرە (۵۲) ی (رازی تەنبایی) بەکەمی تەنبیا پێنج دێری ئەم شیعری
 کردووە بە پێنج خستەکی.
 (۲) لە دەستنووسی تری شاعیر: (وەسلتە) یاخود (ویسلتە) ش ھەبە.
 (۳) لەم شیعردا پشتەم بەرۆژنامە (پێشکەوتن) ی ژمارە (۹۹) بەست، ھەرۆھە دوو دەستنووسی تری
 شاعیر کە بریتی بوون لە پێنج بەیت، ھەندێ لەو بەیتانە شوێنیان ئالوگۆز بوو، جگە لەوێ ئەم
 سەرچاوەیە سێ بەیتی لەوان زیاتر بوو. لە پرووی جیاوازیشەو، جیاوازی ئەوتۆیان لە نێواندا نەبوو
 پەنجەیان بۆ رابکێشێ، جگە لە چەند شتیکی بچووک وەک: (خودا) بوو (خو) یان (شەونم) بوو
 (شەبنم)، (ئەی) بوو بە (ھە)، (سیە) بوو بە (سیا). (ناکەردە) بوو بە (ناکەردە).

لەناو شەپۆلی خەما، سەرنگۆون و بێ ئارام (*)
 بەکێوی سەختی ژیا، بەپێ و چنگەرنی
 خەریکی ھەلمەتی سەرکەوتنە بگاتە مەرام
 لە پڕ نشیوی کۆلی، بواری لێ ئەتەنی
 بەداوی جەور و خەفەت، تارو پۆی لە ئیش و لە زام

زەبوون و رێ ھەلە بووی دەشتی چۆل و ھۆلی بەلا
 شکستە بال و شپرزەیی پەلاری دەستی قەدەر

(۱) لە دەستنووسی تری ئەم شیعەرە ناوونیشانەکی (ئادەمیزاد) ە.

* شیخ جەناب کوری گەورە شاعیر بۆی گێرامەو: وەک لە بیرمە لە سالی ۱۹۴۶ لە وەرزی پایز کاتی
 مالمان لە (گەللا) بوو، مامۆستا (گۆزان) ئەو کاتە موحاسبیی ئیشغالی ھەولێر بوو. لەگەڵ
 (عەزیزی ئەحمەد ئاغا) و کورپکی ئەندازیار ھاتیبوونە ئەو ناو، مووچەیی مانگانەیی کرێکارەکانیان
 لەگەڵ خۆیان ھینابوو، بۆ شەو ھاتنە مالتی ئیمە میوان بوون، ئەو کاتە باوکم مدیر ناحیە بوو [وادیارە
 مدیر ناحیەیی بەلک بوو و مالتی لە گەللا بوو لەبەر خۆتدنی مالتەکانی، ھەر ئەو کاتەش بوو
 مامۆستا (گۆزان) دواي ماوەیک چووەتە ئیزگەکی «یافا - تازاد». کورپکی ئەدەبیبیان ساز دا،
 منیش وەکو گوتگریک کە لە تەمەنی (۱۷-۱۸) سالییدا بووم باسی شیعری تازەیان کرد و مامۆستا
 (گۆزان) زۆر ستایشی ئەو ھەنگاوی باوکمی کرد کە بۆ تازە کردنەوێ شیعری کوردی نابوو، بگرە
 بە مامۆستای ئەو قوتابخانە تازەبەشی داناو وتی «کەس ناتوانێ ئینکاری ئەمە بکات و تۆ
 مامۆستای ئەو ئەو تازەبەیت» باوکیشم بەتەوازوعووە وەلامی دایەو و کەوتە مەدح کردنی مامۆستا
 گۆزان، مامۆستا (گۆزان) یش پیتی وت «شیعەرەکانت ئیسپاتە بۆ ھەردوو ھۆیکە». واتە بۆ
 سەرکردایەتی کردنی ئەم ئەوێ و دامەزراندنی ئەو قوتابخانە تازەبە لە ئەدەبی کوردیدا.

لەوێ کەوتنە شیعەر خۆتدەووە. مامۆستا گۆزان چەند شیعریکی تازەیی بۆ باوکم خۆتدەووە، باوکیشم
 شیعری (پەپوولە) و یەک، دوو شیعری تری بۆ مامۆستا - گۆزان - خۆتدەووە، لەدواییشدا مامۆستا
 (گۆزان) ئەو شیعرانەیی بەختی خۆی نووسیبووە و لە ئیزگەکی - یافا - شیعەرەکانی خۆتدەووە.
 پاشان لەوێوە نامەبەکی بۆ باوکم ناردو داوای بەردەوامی و سەرکەوتنی لەو جۆرە شیعرانە بۆ کردبوو،
 ھەرۆھە داوای بەرھەمی تازەیی لێ کردبوو. ئەمیش شیعری - ژیا، ئادەمیزاد - ی بۆ نارد، دواي
 ئەوێ شیعەرەکی لە ئیزگە خۆتدەووە، کەوتبوو دەست (رەفیق چالاک) و ئەویش ئاوازی بۆ
 داناوو. بەداخووە نازانم ئەو نامەبە چی لێ بەسەر ھات؟.

نهدست گـیـرئ له لاوه دەسی بداته پهلی
نههاو دەمی خهفته تی خوئی له لا بدا به ههوا
به لایه کا ئه یه وئ تـیـپه ری، نییه رهه بهر

له بهر ده می شیه وه تاریکه سیبهریکی وهها
هه تاکو چاو بر ئه کا، توند و تال و بیم ناوهر
ئەدا به لایه وه، ئه خنیته وه به ئیستی ههزا
ههول ئه دا که بچئ بیگری، به لام سیبهر
چلۆن ئه گیرئ، به هیزی شه لیککی بی سهر و پا

ئەمانه ئەم کەژ و ئەم سیبهر و شه پۆله، یه کی
نمونه یه له هیوایه و له ریگه یایه به بار
که چاوی پی ئه که وئ، بوئی ئه چئ به ئیستی عجال
به لام هیلاکییه، یه عنی ژیانئ نه وعئ به شهر
به ته نگه وه نییه، راهاتووه له گه ل ئیهمال
هه تاکو ئه و دەمه، ئه یینی نه قه بری تیره و تار^(۲)

(۲) ئەم دەستنوسە ی من پشتم پـی بەست، جیاوازی هه به له گه ل ئه وە ی مامۆستا (ره فیق حیلمی) که له بهرگی دووه می (شیعرو ئه ده بیاتی کوردی) دا بلاوی کردووه ته وه، ههروهها جیاوازی شی هه بوو له گه ل ئه و دەستنوسە ی خوئی که ده توانم بلیم ره شنوسی ئەم دەستنوسانه یه که من پشتم پـی بیان به ستووه.

(*) ئەم شیعره که به یه کیک له شیعره جوانه کانی شیخ نووری داده نرئ، کاریگه ری و سیبهری چووه ته سهر زۆر شیعری شاعیرانی دوا ی خوئی. بو ئمونه ته عبیری وهک (دهشتی چۆل و هۆلی به لا) و ئه و ته عبیره ی مامۆستا هه ردی (ئه پیتوم چۆلی سه رسامی) و... تاد.

چيرۆكه شيعر

کاروانی ژيان (۱)

به ره و شاری ژيان، شوین کاروانی خه لقی دئ که وتم که ری که وتم، ملی ریم گرت و نازانه به ری که وتم به رم دهشتی بوو، تا چاو بر نه کا ده ری اچه بی قوم بوو که پیم لی دابنایه، دائه چوو قاچم هه تا نه ژنوم هه موو دانانی هه نگاوی، سه عاتی پی نه خایاندم له تو وایه له ریویندام، به لام بسستی له ری ناروم چ ریگایه، نه بوو شوین پی شتی، شوینی که وم بو خوم نه ناساری، نه شوین پییه نه بینم من له سه ر پیم نه دهنگی زهنگی کاروانی نه هات بیدات به لای گویم به هیچ پییه له سه ر نه ر پییه، نه خشی پی نه نوو سرا بوو هه موو خاکی به جاری هه ر قوم و لیکی بی ناوه نه خشپه ی مار و میرووله، نه ورشه ی بالی بالدارئ نه گیزه ی میش و میشووله، نه گیاندارئ، نه ریواری جریوه ی چوله که ش نایه له هیچ لایه، مه گه ر بایه که جار جاره نه هات نه پیدا له پووشی وشک و درک و دال له جیگه ی خوی نه جوولان، نه یخزانده ناو نه دیوی و چال له گه ل نه میش و نازاره، له گه ل نه دم دورد و زووخواوه نه وهنده خوم کوتا بو پیشه وه تا کو له پی که وتم به لام هه ر به و نومیده ی زوو بگه م به و مه نزلئ ژینه که نه کاروانه بوئ که وتوته ری ئیمرؤ سبه یینئ زوو به بی تینی ملی ریم گرت و ده ستم دایه ریویشن هه موو گیانم به جاری که وته سه ر ناو و عه ره ق رشتن

(۱) ته نیا ده ستنووسیتی که شیعرم له بهر ده ست بوو که نه ویش پاکنوس نه کرابوو.

پهل و پوم لی برا، هیزم نه ما، تو یخی به ری پیم چوو هه تا له ده شته چول و هول و بی ناوه، نه جاتم بوو ته ماشام کرد له دوور تارمایی شینایییه دیاره وتم نه م جییه هیچ مومکین نییه شوینتیکی ناوداره برؤم چاکه له سه ر نه م ناوه ماندوییتی له شم ده رکه م له پاشا روو که مه شاری ژیان و چاره یی سه رکه م گه یشته پیشه وه و پیم نایه ناو نه و سه وزی و ناوه تومه ز به حریتی بی پایانی قور، گو میکی زه لکاوه که پیم دانا هه تا نه ژنوم به لیته و ناو قوراوا چوو که ویستم پیم ده رینم، تا کو پشتینم به ناخا چوو سه رم هینا و سه رم برد، له م قوره رزگاری من نابئ ئیراده ی خوا وه هایه، رژی ژینم لی ره ناو ابئ ته ماشام کرد نه و شوانی له گه ل رانی به ره و رووم هات دل م خوش بوو، وتم خودا ناردی، بو لام رابه ری ناوات (۲) هه تا تیاما بوو هو... هو م کرد و بانگم کرده مامه ی شوان سه میوه و ته ماشای دهوری خوی کرد، واله و حه یران له پر هه سستی به دهنگ و شوینه که م کرد و به دی کردم به گورجی گه بییه لام و پاش سه لام، ماندوو نه بی کردم وتی تو شاره زانیت، بویه وا که وتوویتته نه م ناوه نه مه ریگا نییه، ده ریایه کی لیستاو و زه لکاوه نه وی که وتوته نه م شوینه، به جاری واقی و رماوه نه وی که وتوته ناو نه م به حره بی پایانه خنکاوه هه نام بو برد، وتم نه ی پییری خاوه ن چاکه تو بی ری له نه حوالی منی بی چاره که، ده رمانی، ته دبیری

(۲) نه م دیره نه گه ر له کاتی خویندنه وده ا پیتی لی هه لته گیری، له نگ ده بی، یان وشه ی (خودا) به (خوا) بخوینتیته وه.

دهسم بگرهوه له پټی خووادا دهرم بیته نهوا نه مرم وتی: باشه، بوهسته تا بهرایی پانه کم نه گرم بهرایی پانه کهی گرت و وهکو پیاو، هاتهوه بۆلام بههه نکه هه نک و راکردن. به گورجی که وتوه فریام گه یشته لامه وه، پشتینه کهی هه لدايه بهردهستم له پشتی خۆم گریم دا و قایم کرد و زهریف بهستم ته کانی دایه خۆی، پشتینه کهی تووند گرت و رایکتیشام ته قه لایه کی زۆری دا له گه لهما تا دهری هی نام سوپاسم کرد و نهو پۆیی، منیش پاش نهو له سهر خۆم چووم که شهنگ و ناته وان چاوم که لیکناره، تومه ز نووستووم که چاوم هه لپری روانیم گزنگی خۆری پرشنگدار له نووری خۆی نهوا نه یینته سهر شاخ و چیا نهفسه سبه یینی زوو له پروو چۆن په رچه می خۆی لانه دا دلدار له پرووی گهر دوون دهسی خویش خه ریکه لابه ری شه وگار ته ماشام کرد له ئوقی نه م بیابانه، ته می دیاره که روانیم ته م نییه، شاخ و نزاره، باغ و گولزاره به بی هیزی ملی ریم گرت و داوینم به لادا کرد به ره پرووی نهو نزاره، پچ و پلم^(۳) هیزیکي په یدا کرد گه یشتمه دامه نی نهو شاخه بهرز و جوانه تیفکریم له سهر نهو لووتکه بهرز و جوانه، نامانجی هیوا دیاره گولستانیکه کانی و ناوه کانی، چه شمه یی که وسهر هه تا چاو بر نه کا هه ر لاله زاره، هه ر چه مه نزاره وتم: نه م جیگه یه به م خۆشی و دلگرییه یاران نه بی نهو شاره بی وا دوینی بزوی که وتوته ری کاروان

(۳) شاعیر لهو دهستنووسه یدا: (پتی و پلم)ی نووسیوو.

به لئی بی شک، نه مه نهو شوئینه یه کاروانه کهی بۆ هات نه مه نهو شاره یه ناوی نراوه، شاره کهی ناوات به ئومیدی نه وهی رۆژی بگه م بهو ژینه بی ژانه ی به بی نازاوه هه ندی گه یوه ته نه یوان و کاشانه ی دهسم دایه به رهو ژووری چیا تا ناوه راستی چووم نه گه یه سه رچیا هیزم نه ما، ئیتر له پی که وتم سه فه ر بۆ شاری ژین گه رچی غه م و دهرده به ناچاری هه موو که س بۆی نه چی، نه ما، یه کتی نه یگاتتی بی نازار یه کتی وه ک سیبهری خۆی وایه هه ر نه پروات و نایگاتتی هه تا نهو رۆژه شوومه، دای نه هیلنه گۆری تیره و تار^(۴)

سلیمان ۹۵۸/۱/۲۹

(۴) نه م به یته دوا به یتی شیعی (ناده میزاد)ه و لیره دا دووباره ی کردۆته وه. ره نگه له دهستنووسی تری نه م شیعه ره که جاری چنگ من نه که وتوه، خۆی درکی پی کرد بی. مافی نه وه شمان نییه گله بی لئ بکه ین. چونکه وه ک و قمان شیعه ره که ره شووسه .

ئیمشەو له وهختی نیوهشهوا سەر لهسەر سەهرین
 ئەتلامهوه به کـردوهیی رۆژگارەوه
 رۆبیم له گەڵ بەریدی خەیاڵا هەزین هەزین
 کەوتمه خەیاڵی کـردوهویی ناله بارهوه
 هەرده و چیا و کۆسپ و کون و قوژبنی جیهان
 سوورامهوه به دهوری ههـمـوویا به بێ و چان
 گهیمه که ناری جوگه له ئاوکی ساف و پروون
 بهردیکی تهختی گه ورهیی لی^(۱) دانرابوو جوان
 چووم راکشام له وێ به ئومیدی ههسانهوه
 کەوتمه خەیاڵی پەرت و پەشـیوی زهـمانهـوه
 گویم لی بوو چۆن یه کێ که به دەم زامی سهختهوه
 ئەتلیستهوه، ئەنالی به تازاری ههستهوه
 دەم پر شکاتی کـردوهویی چهرخێ ناله بار
 دل پر له خوینی داخ و خهمی زۆری رۆژگار
 نالهی ههزینی کاری ئەکرده دل و جگەر
 وهک نووکی تییری دهرد و به لا تیژ و کاریگەر
 چی بێ خودایه نالهیی کام ئافه ریده بێ
 هاواری سهختی کام جگه ریکی بوریده بێ؟
 هه رچه نده چوومه پیشهوه هیچم نه دی به چاو
 دهنگیکه دیته گویم وهکو شتیکی پەت پساو
 چۆن رانه کات و هه رچی ئەلی بێ شعوریه
 لووت هه ل ئەکات و مهیلی له چۆلی و له دووریه^(۲)

(۱) له نامیلکه چاپکراوه که یدا (هۆنراوهی نووری شیخ صالح) ۱۹۵۸، ههروهها له دهستنووسیکی

تردا: (تهختی گه وره له وێ... نووسرابوو.

(۲) له نامیلکه چاپکراوه که دهستنووسی تری شاعیر: (لووت هه لئه کا له عاله م و مهیلی له دووریه)

نووسرابوو.

زۆر ورد ئەبوومهوه، که چی هه ر نه م ئەدی به پروو
 هاوار و ناله کهی له کوروزهی به شه ر ئەچوو
 پرووم کرده عاستی دهنگی به بێ رەنگ و بێ نیشان
 چیم زانی بۆ نه وازشی هینامه سه ر زویان
 پیم وت ئەگه رچی دیمه نی تو نادیاره لیم
 مه ردی خودا به، ناوونیشانت به فرموو پیم
 زۆر ئاره زوو ئەکم، که بزانه له حالێ تو
 ئەم جیهه چۆن بووه به هه وارگه و مه حالێ تو
 تو کپیت و چی ئەزانی له ئەسراری کائینات
 رهنگی که خۆی نه بینرێ، ئەبێ دهنگی چۆن بگات
 هاته وهلام و^(۳) دهنگی هه نسک و هه ناسه کهی
 دیاربوو پر له جهور و جهفا دهنگ و باسه کهی
 فه رمووی که من یه کیکی نه بینراو به چاوی تو
 به ینیکه من په رۆشی ده می داخـراوی تو
 وا دیاره هه ز له بیستنی فه ریادی من ئەکهی
 به م هه زیوه ئەگه ر نه بێ، چۆن یادی من ئەکهی
 گوێ راگری ئەگه ر له نه وای کاره ساتی من
 سه رسام ئەبی له بیستنی هه ول و خه باتی من
 پیش ئەم ده مه منیش وه کو ئیوه به ره و هیوا
 ئەفریم به بال که زوو بگه مه^(۴) جا هو کی بریا
 ئەما فرینی من له جیهانا به راستی
 بۆ ئەو مه رامه بوو بگه مه ئەوجی ئاشتی
 هه ولیم ئەدا که به رز به وه نه ک به به ندهگی
 ئازاد و^(۵) دلنیا نه بی، بێ نرخه زیندهگی

(۳) له نامیلکه که دهستنووسیکی تری شاعیر: (هاته جهواب و... نووسرابوو.

(۴) له نامیلکه که و ئەم دهستنووسه ی شاعیردا: (ئه فریم که زوو به زوو... نووسرابوو.

(۵) له نامیلکه که و ئەم دهستنووسه ی شاعیردا (سه ره ست و... نووسرابوو.

پال که وتبووم له جیگه ما غه مزده و هه زین
 سه سامی کرده و هی چه پی چه پگه ردی سوفله بین
 بیرم نه کرده و که به ملیونه ها به شهر
 بۆچی بییته ملکه چی پیایکی بی هونه؟^(۶)
 بۆ خییرو و بییری ئەم وه تهنه، بهم ولاته دا
 دابهش نه بی و شه عب بکه ویتته روفاهه وه؟
 چاک و خراپی ئەم وه تهنه پاکه توخودا
 به سراپی بۆ به خواهشی عه بدولئیلا هه وه؟
 ئیش نادری به شیرکه تی یا خود موقاویلی
 (حیسهی ئەسه د) به شی نه ره شیری تیا نه بی^(۷)
 هیچ مه عملی نییه له عیراقا به راستی
 ئیشی به پتوه چی، که به شی ئەم له و نه بی
 ته ییاره هه به پتوه یه بیباته نه وروپا
 یا بیته وه له گه ردوشی شارانی ئەمریکا
 ته ییاره بۆ سیاحه تی دوور و سه فاهه ته
 سه ییاره بۆ گه رانی شه وانی دنائه ته^(۸)
 بۆ چاوی عاله مئ به تهم و تانه کوپر بووه؟
 نابینئ زولمی زۆر و فه سادی له هه د به دهر
 بۆ گوپی شه عب به جارئ کپ و که ره له عاستی زۆر؟
 نابیسئ شینی دایکی خه فه تباری قور به سه ر
 لاوانه وهی هه زینی له بۆ مه رگی رۆله که ی
 بۆ رۆله خییرو و خووشی نه دیوه کولۆله که ی؟

(۶) له نامیلکه که دا: (بۆ بۆته عه بد و ملکه چی شه خسپکی بی هونه؟) نووسرا بوو.

(۷) له نامیلکه که و ده ستنوو سیککی شاعیردا: (حیسهی ئەسه د) ئەگه به شی شیری تیدا نه بی،
 نووسرا بوو.

(۸) له نامیلکه که و ده ستنوو سیککی شاعیردا: (... شه وان و دنائه ته) نووسرا بوو.

بۆ ئەم چه که که و به ده سی جهیشه وه هه مووی
 گالوکی شوانه؟ یا سو به ری هیرشی عه دوو؟
 شوانن ئەمانه یا خو به ناو تیپی ئەفسه رن؟
 رانن ئەمانه یا هه موو سه ر یاز و عه سکه رن؟
 بۆچی عه دوو له (نووری سه عید) و له کۆمه لی
 زیاتر گومان ئەکه ن^(۹) که بیئ لهم جیهانه دا؟!
 باوه ر ئەکه ی که خو ئینمژ و بی باک و ئابرووی
 وه ک ئەم و بیئ له پرووی زه مین و زه مانه دا؟
 هه روا له بیرمه به (سه لاح سالمی) که وت
 ئیسرانیلیکی تر هه یه لای ئیمه (کورده کان)
 ئیران و تورک و ئیمه ئەبی یه ک گرین به حیل
 هه ولئیکی وا بده ی که نه مینئ شی عاریان
 ئیران و تورک و ئیمه وه ک یه ک به مانه وه
 گیرۆده بووین ئەگه ر نه کرئ زوو عیلاجیان
 خو پناوی کورده کانی هه لال کرد به تورکه کان
 ئەم تورکه ی^(۱۰) خو ئینی کوردی شمالی هه موو رژان
 ئەم حیل فه یان به غه ییری ئەمه، هیچی تر نه بوو
 پروانه ماده ده کانی ئەم که باش بۆت ئەکا عه یان^(۱۱)
 هیچ کهس به لامه وه نه بوو غه ییری خه یالنه که م
 خو م و خه یالنی کوپره وه ری ژینه تالنه که م
 من وام ئەزانی هه ر که زوبان گیرولال ئەکه ن
 نه مزانی ده رکی رازی ده روون و خه یال ئەکه ن

(۹) له نامیلکه که و ده ستنوو سه که دا: (زیاتر گومان ئەکه ی...) نووسرا بوو.

(۱۰) له نامیلکه که که دا: (ئەم تورکه...) نووسرا بوو.

(۱۱) له نامیلکه که و ده ستنوو سیککی تری شاعیردا: (پروانه ماده ده کانی که خو ی بۆت ئەکا عه یان)
 نووسرا بوو.

ئەتلامەوہ بہ ئیشہوہ بۆ خۆم بہ پالہوہ (۱۲)
 گینگلہم ئەدا بہوینہی مار بہم خہ یالہوہ
 دیارہ یەکی کە باوہر و بییری ئەمانہ بی
 جاسووس ئەبی لە دووی شہو و رۆژی لە لا نہ بی
 دیم کۆمەلنی لە شورتہ، عیبارت لە سی نہ فەر
 دەوریان و ہا تہ نیوہ، کە میشتی نہ کا گوزەر
 بی گفتوگو بہ بی ئەوہ من تی بگم چییہ
 لیو ہەلبەرم بلیم لە منا ہیچ خە تا نییہ
 گیرام و دەست و پیم لە کە لە پچہ و کە مەند درا
 ہینامیانہ مە حکمە مہی، بۆ حاکمی جہزا
 ہاویشتمیانہ ناو قەفەسی ئیتیہامہوہ
 و ہستانیان بہ ملکہچی و ئیحترامہوہ
 پیوست نہ بوو بہ گرتنی ئەوراقی ئیدیعام
 وەرگرتنی ئیفادہ و تەوجیہی ئیتیہام
 ئیزیارہ کەم ہەموو پەرہ شانسی دراومہ
 ئەوراقی ئیتیہامہ کە شم خۆم و ناوومہ
 شاہید لە من تەلەب نہ کرا بۆ دیفاعی نہ فس
 زانیم ئیشہ کەم خە تەرہ، حوکم ئەدا بہ حەپس
 ئەو شاہیدہی ئەیانہوئ مە وجودہ لای ئەوان
 پیوست نییہ بہ ہاتن و زہبتی ئیفادہیان
 شاہید نہمانی شەعشہ عہیی دلفریبمہ
 سەودایی شاعیرانہ، ئەدای غەریبمہ
 شاہد زہوالی دەبدەبہیی پایہ مالمہ
 شاہید لە دەس زہمانہ، پەشیوی خہ یالہمہ
 شاہید نییہ شتیکی لە من دیبی گەر بی
 نووکی قەلہم، بہ بەردی حەوادیس شکاومہ

(۱۲) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی تردا: (... لە پالہوہ) نووسراہوو.

ئەم وەزە و حالہ (۱۳)، شورتہ بہ تاوانی دابنی
 لازم نییہ بہ ہاتنی کەس شایہ تی بدا
 بە لگەش لەمانہ زیاتر و چاتر ئەبی چ بی
 راپۆرتی شورتہ کافییہ بۆ مە حکمە مہی جہزا
 حوکم درا، لە ژووری حەپسخانہ تووند کرام
 حوکمیکی وا گران لەبەنی ئادەمی خرام
 ژووریکی تەنگ و تیہرہ و تاریک و نالہبار
 تاریکترہ (۱۴) لە نیوہ شہوی گیارہشی بہ ہار
 ژووریکی سواغ بہ بۆیہیی قە ترانی رەش کراو
 کوون بر کراو و بی کوون و بی پەنجەرہ و ہەتاو
 فەرقی نہ بوو (۱۵) بە لامەوہ، رۆژی لە گەل شہودا
 ئیللا بہ کاتی ہاتنی بیاداری و خەوا
 وەک نان و ئاو، عەزاب و شکەنجەش (علی الدوام)
 دووجار بہرۆژ و جاری ہەبوو شہو بہ ئینتیزام
 ویستم کە ئیستتافی بکەم حوکمە کەم، بەلام
 بیرم کە کردەوہ خە تەرہ، پووجہ ئیدیعام
 چونکی لە پیش قەزیبہی مندا عەدالەتیش
 حوکمیکی وا دراہوو، کە ناوی لە رووی زہمین
 بکوژیتہوہ و جـوودی نہ بینری بہ زەرہ بین
 ناوی نہ میئنی (۱۶) دۆژمنہ بۆ زولم و خوینمژین
 بریار درا لە خاکی عیراق دەر بہ دەر کری
 بیری تہ چۆل و ہۆلی، لەوی دەسبەسەر کری

(۱۳) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی تردا: (ئەم حالہ تانہ...) نووسراہوو.

(۱۴) لە دەستنووسیکی تردا: (تاریکتر...) نووسراہوو.

(۱۵) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (فەرقی نییہ...) نووسراہوو.

(۱۶) لە نامیلکہکە و دەستنووسیکی شاعیردا: (بازوو لە ناوچتی...) نووسراہوو.

ئەو حەق پەرسەتە دەربەدەرە، ئەو عەدالەتە
 حوکمی بەجەبری، ئیستە لە خاریج ئیقامەتە
 شاھیدی زوور کراوە بەمەئمووری سجنی ئەو
 وەردیانەکانی زۆری دزە، جەردەییە بەشەو
 کۆتە لەپێت، کە لەبچە لە دەست، مات و قور بەسەر
 تێ هەلدرائ و بێ دەرتان، حەپس و شار بەدەر
 و بجدان و راستیش بەدلی داغدارەو
 زوو دەریەری و کەوتنە وادی فییرارەو
 زانییم کە ئیش وەھایە بەبێ بۆلە، بێ خوتە
 تەسلیمی دەستی دەرد و بەلا بووم بەبێ وتە
 بێ ئیستیناف و ناردنی دەعواکە بۆ تەمیز
 کیشام عەزابی لەش بەسزا یەک بەیەک بەپیز
 تا هات ئەچوو بەناخی زەمینا تەفە کورات
 تا هات ئەچوو بەچالی نەمانا تەخە یولات
 عەقلم خەریکە ماھییەتی خۆی نیهان ئەکا
 حیسم خەریکە، روو لە نشیوی نەمان ئەکا
 بەم حالەووە لە کەشمە کەشا مامەو بەسال
 تا ما لەگەڵ ئەناسە کە ما نووزەبە بەحال
 ئەمزانی تیری تیژی نزای وەک منی کولۆل
 ئەیدا لە ناوەراستی هەدەف زوو بەگورج و گۆل
 پرووم کردە ئاسمان بەدلیکی حەزینەو
 پارامەووە بەئیشی دلی پر برینەو
 دل پر لە خوتین و نالە لەسەر دەم، زەبوون و زار
 لالامەووە لە بارەگەھی بەرزی کردگار
 پارامەووە وتم: بەسە ئەی خالقی بەشەر
 ئیتر بەسە ژبانی وەھا پر لە دەردی سەر

پاش ئەم دوعایە، کەوتە حالاتی ئیحتیزار
 رۆحم فری گەیشتە فەزای ئافەریدەکار
 ناوم کۆژایەووە لە جیھانی دەنائه تا
 رۆحیکی سابتم^(١٧)، لە فەزای بێ نیھایە تا
 دوورم لە شۆرش و شەری دونیای پر بەشەر
 بێ دەخل و بێ عەلاقە، لەگەڵ خاکی پر لە شەر
 رۆحیکم ئیستە خاوەنی حیس و تەفە کورات
 دیارە شعورمە بووتە هۆی موخاتەبات
 رۆحیکی سابتم، لە فەزایەکی بێ کەنار
 هۆشیار و هۆشمەند و بەبێ لەیل و بێ نەھار
 بێدەنگییە شیعاری هەموو رۆحی باشعوور
 لەم کارەساتی کەونە، لە نیزیکی بێ یا لە دوور^(١٨)
 ئەم نالەیی حەزینە، کە ئیستا ئەگاتە تۆ
 داخی جیھانە وانی هینایە گەتوگۆ
 لەم کەونەدا یەکتی نییە^(١٩) بۆ نیشتمانی خۆی
 راستیکی بێ درۆ بێ لەگەڵ ھاووزبانی خۆی
 حیرسیکی مەنفەعت لە جیھانا کە جارییە
 بۆ داریزی جیسمی بەشەر دەردی کارییە
 لێدان و هەتکی عەرز و شەرەف، کوشتن و برین
 پاداشتی دانراو^(٢٠)، بەتەرفیع و ئافەرین
 زیرەیی ژنانی سک پری پێ کۆتە، لێدراو
 وەختی فەلاقە ناو دلی بەردی ئەکرد بەئاو

(١٧) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیر: (رۆحیکم وام لە فەزای...) نووسراو.

(١٨) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا: (لە نیزیکی و یا لە دوور) نووسراو.

(١٩) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا: (... نییە یەکتی) نووسراو.

(٢٠) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا (پاداشتی دانراو، بەتەرفیع...) نووسراو.

ئەركان و كاربه دەستى حكومەت، ھەموو چەتەن مەشغولى گرتنى كەلەپوورى ولاتەكەن^(۲۱) زاھىر و زىرە، رىگرە ئەمما لە ژىرەو ھاوبەش لەگەڵ دز و چەتە، ھاوړى لەگەڵ قەتار ھەر ھەول ئەدا رەسىدى حىسابى لە مەسرفا ئەو لە پلەى كە زوو بگەيەننى بە سەد ھزار ئەمجا لەبەر ئەو ھى يەكئ دەم نەكاتەو ئەسرارى ئەم موئامەرەبە^(۲۲)، دەنگ نەداتەو قانوون دروست كرا، كە شىووعى لە عالەما ناویشى نابى، تىپەپەرى بەسەر دەما ئەنساى ئاشتى ئەوى داواى سەلام ئەكا كوشتن ھەلال و زىندەگى بۆ خوئى ھەرام ئەكا شورتە بلئى شىووعىبە، كوشتن جەزايەتى يا ھەپسىيە ھەتاو ھەكو رۆژى نىھايەتى لەم زولم و زۆر و جەورە، ئەوى دەم بكاتەو ئاگر ئەنئ بەخەرمەنى پووشى^(۲۳) ھەياتەو وای بۆ ئەوانە ھەركى شتى نالەبار ئەكەن يا ھەز لە ئاشتى و لە پوفاهى ھەژار ئەكەن يا ھەپسە پى كۆتەدراو و زەبوون و زار يا نەفسيە بۆ ولاتئ كە دوور بن لە خوئندەوار زانا و خەرىجى جاميە، دل لەت لەت و ھەزىن زۆريان بەداخەو، لە ھەپسخانەدا رزىن

خۆ باسى حىلفى نەگبەتى بەغدا بكا يەكئ پشكۆبى سوورى ئاگرە ئەينىتە سەر زوبان ھەر دەسبەجئ كراو بە ئەنساى ئاشتى ھوكمى دراو، جادە ئەمالتئ بە پىتى پەتى وای بۆ ئەو ھى موخالىفى ئەم ئىتتىھادەبە يا دوژمنى ئىدارەى ئەو بەدنىھادەبە^(۲۴) تاكو شەھادە بەرز بئ بە تىنە شكەنجەكەى ھەھاتنە لە بن، ھەموو نىنۆكى پەنجەكەى ئەخرايە كىسى رەمل و گلۆريان ئەكردەو رۆژى دە جار، ئەھاتەو ھوش و ئەمردەو بەم كارەساتە ھەر دلئى خاوتنە پىس ئەبئ ھەر نەوشكۆفەبى گولئى ئامالە سىس ئەبئ مەئموورى گەورە، ئىشى بەشەو ھەر سەفاهەتە رۆژىش خەرىكى خواردنەو ھى خوئناوى مىللەتە^(۲۵) مەسرور ئەبئ بەكوشتنى جىنسى بەنى بەشەر^(۲۶) بۆ خوئى مەنافىعى بىئ، با بۆ جىھان زەردەر^(۲۷) مالتئ ھەتوو و بىوھژن و بىكەس و ھەژار ھەروەك گەزۆ ھەلالە، لە لای پىاوى زۆردار خوئنى برا رژاندنى سەھلە لە لای برا بەو شەرتە تىبا بىئ بەشى باخەل بەئاشكرا

(۲۴) لە نامىلەكەكە و لە دەستنووسەكەدا ئەم بەیتە خراوەتە پىش دوو بەیتى ئەم دەستنووسەى من پىشتم پى بەست.

(۲۵) لە نامىلەكەكە و دەستنووسەكەدا: (رۆژىش خەرىكى خواردنەو ھى خوئنى مىللەتە) نووسرايوو.

(۲۶) لە نامىلەكەكەدا: (نەوعى بەنى بەشەر) نووسرايوو.

(۲۷) لە نامىلەكەكە و لە دەستنووسىكى تردا: (بۆ خوئى مەنافىعى ئەوئ، بۆ عالەمى زەردەر) نووسرايوو.

(۲۱) لە نامىلەكەدا: (ولاتەكەمان) نووسيوو كە ھەلەبە.

(۲۲) لە نامىلەكەكە و لە دەستنووسىكى ترى شاعىردا: (ئەسرارى ھىچ موئامەرەبە دەنگ...) نووسرايوو.

(۲۳) لە نامىلەكەكە و لە دەستنووسىكى ترى شاعىردا: (خەرمەنى وشكى ھەياتەو) نووسرايوو.

می‌زهر به‌سهر، وه‌زیفه‌یی باشی درایه دهس (۲۸)
 جاسووسی پیاوی گه‌وره بی، ده‌خلی نه‌بی له‌کس
 چونکی نییه بلتی که له‌ئیشی ئه‌وان ئه‌چی
 بۆ وه‌عز و بۆ موباره‌کی، بۆ دیوه‌خان ئه‌چی (۲۹)
 چۆن لای درنده‌کانی که‌ژوک‌پوی رووی جیهان
 کوشتنی زه‌عیف‌ه‌لله، به‌قانونی کیتیوان
 لای کۆمه‌لی حکومه‌ته خوینخواه‌که‌ی عیراق
 خوین‌رشتن و مرثینی، ه‌لله به‌ئیتیفاق
 تو‌بیگره له‌شیخ و له‌ئاغا، له‌جوان و پیر
 سو‌فی و مه‌لا له‌مه‌درسه (۳۰)، فه‌رپاش ه‌تا وه‌زیر
 ئیشیان به‌جاری کرده‌وه‌یی ناله‌بارییه
 هاو‌ری بخاته (۳۱) چاله‌وه، لای به‌ختیاریه
 لافاوی خوتین و ئاگره، به‌ریوته سهر زه‌مین
 ناکوژیته‌وه مه‌گهر به‌خوداوه‌ندی عاله‌مین
 مومکین نییه که بیته‌وه سهر ری به‌شهر مه‌گهر
 سه‌رله‌نوئی دارژیته‌وه بنچینه‌یی به‌شهر

به‌م ترسه‌وه که وه‌ختی خه‌به‌ر بوومه‌وه له‌خه‌و
 نزیک بوو رۆژ ببیته‌وه، زۆری نه‌مابوو شه‌و
 چاوم گ‌لۆفت و که‌وتمه‌ بیه‌ر و خه‌یاله‌وه
 هه‌رچیم که دیبوو هاته‌وه بیه‌رم به‌پاله‌وه
 پروانیم که ئاسمان به‌ری وا پروون ئه‌بیته‌وه
 رهنگی ره‌شی، له‌دامه‌نی گه‌ردوون ئه‌چیته‌وه

(۲۸) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی تردا: (می‌زهر به‌سهر هه‌ندیک وه‌زیفه‌ی باشی درایه دهس)
 نووسرابوو.

(۲۹) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی تردا: (بۆ وه‌عز و موباره‌کیه‌ی، دیوه‌خان ئه‌چی) نووسرابوو.

(۳۰) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی شاعیردا: (سو‌فه و مه‌لا له‌مه‌درسه...) نووسرابوو.

(۳۱) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسیکی تری شاعیردا: (هاو‌ری بنیته...) نووسرابوو.

پرووم کرده باره‌گاهی (۳۲) خوداوه‌ندی (ذو الجلال)
 پارامه‌وه وتم: به‌سه‌ه ئه‌ی زاتی لایه‌زال
 مردین هه‌موو له‌ژووری هه‌پسخانه‌دا رزین
 بۆ ئه‌م فه‌ساد و زولمه، هه‌تا که‌ی نییه زه‌وال (۳۳)

دیسان له‌غه‌یبه‌وه یه‌کی لیم هاته‌وه
 فه‌رمووی ئه‌وی که دیت له‌خه‌وا، راسته‌ بی گومان (۳۴)
 چونکی خه‌ویکی خیره (۳۵) له‌بۆ خاکی نیشتیمان
 ته‌فسیری ئه‌م خه‌وت، ئه‌مه‌یه بۆت ئه‌که‌م به‌یان
 شه‌و چهند درێژ بی، ئاخیری هه‌ر رۆژ ئه‌بیته‌وه
 کاسه که پر بی زۆر، ئه‌له‌قتی و ق‌لب ئه‌بیته‌وه
 قه‌ولی خودایه: (إن مع العسر يسرا)
 دوا‌ی زولم و زۆر و زه‌حمه‌ته، ره‌حمه‌ت ئه‌دا خودا
 هیشتا خه‌وت ئه‌دی، خه‌وه‌که‌ی تو‌که هاته‌دی
 گوئی بگره‌ تو‌پ که جه‌رگی ره‌حابی چلۆن دری (۳۶)

(۳۲) له‌نامیلکه‌که‌دا: (... باره‌گاهی...) نووسرابوو.

(۳۳) له‌نامیلکه‌که‌دا: (هه‌تا که‌ی ئه‌بی زه‌وال) نووسرابوو.

(۳۴) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسه‌که‌ی شاعیردا: (فه‌رمووی ئه‌وی که دیت له‌خه‌وا راسته‌ بیگومان)
 نووسرابوو.

(۳۵) له‌نامیلکه‌که و له‌ده‌ستنووسه‌که‌ی شاعیردا: (فه‌رمووی خه‌ویکی خیره...) نووسرابوو.

(۳۶) بۆ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م شیعه‌ر چوار ده‌ستنووسی شاعیرم لایوو، من پشتم به‌دوا ده‌ستنووس به‌ست و
 ئه‌وانی ترم له‌په‌راوێزدا به‌راورد کردوو.

بۆ مېزوو

(كارمساتى كاربه دهستان كه به سهر سوله يمانيا هاتوو و ناردنى (عومهر عهلى) و راسپاردنى بۆ ئو موعامه لانهى كه به تايبه تى ئه يكرد و له ژيتر په ردهى عه داله تا دونياى پرووتانه وه) شېخ نوورى شېخ سالح

كلۆلى جيگايه بگرئ
ميروولهى بال ئه گرئ، ئه فرئ
شيپرى ئه بئ به مام پيوى
تووله ئه وه پئ به خيپوى
په سمايه به رز ئه كاته وه
دوينيى خوى بير ئه باته وه
فرۆمايهى بوش و به تال
تازه پياكه و تووى كرچوكال
ئه كه ويته بير و خه يال
چون بگاته ئه وجى كه مال
سه رى برد و سه رى هينا
دهستوورپكى بۆ خوى دانا
ئه م دهستووره بگريته بهر
ئه گاته قوناعى زه فهر
له م ولاته له خوى زياتر
گه لئ هه يه له و زانتر
به جيگه و ناو، به دارايى
به خوينده وارى و نازايى
گه لئ هه يه خوينده و ارتر
زور هه يه به رز و زانتر
له و گه و ره تر به هه زاران
هه يه له ناوچهى كوردوستان

كه وابوو گه و ره و خوينده وار
له لاديدا يا له ناو شار
زانا و گه و رهى هه رچى تيا بئ
به گ بئ، شېخ بئ، يا ئاغابئ
واچاكه ره گيان ده رهينين
ناو و ناوبانگيان بشكينين
تووى ئه مانم كه برى
ئه وسا ئاواتم ديتته دى

جوان بوى چوو، هه تا ناودار
ناويان بميني له سه ر زار
ئه و به م ئاواته قهت ناگا
به م دهسه لاته قهت ناگا
له شه تره نجبا، هه تا پياده
ئه بئ به سوار (شا) مات نابئ
هه تا زوو خوى ئاماده
بكا زور چاك موهه يا بئ
پيويسته كارئ بنوينئ
پيلانى وا دامه زرينيئ
سه رى سه ردار، بنه وينئ
ناويان له ناوا نه ميئ
ناودار ئه گه ر هه موو نه مرئ
خوى چون جيگاي ئه وان ئه گرئ
خوى ئه ناسئ كه بئ هه سته
فرومايه و نه وى و په سته
به م جوړه يه به ئاسانى
بييته شاي سوله يمانى

پیلان بهم رهنگه ریکخرا
 (دستور العمل) دامهزرا
 که خویندهوار و ناوداران
 نیشتمانپهروهه و لاوان
 هه رکهسی خوئی به پیاو زانی
 بۆ نه مانی، بۆ فهوتانی
 ههولّ بدا، تا ئه توانی
 هه ندی بکرین تیره باران
 هه ندی بخرینه ناو زیندان
 به لیدان و به تیّه هلدان
 به نینۆکی دهس ده رکیشان
 هیندهی به ردهن، بیگرنه وه
 ناوی خوئی له بیر به رنه وه
 ئه مه شیخه، یا مه لایه
 ئه مه به گه، یا ئاغایه
 گوئی مه دهره، ناوونیشان
 بیده نه بهر شهق و لیدان
 بۆ پهنگ برۆیان بتاشن
 خویمان به خویمان بناسن

ئهوی پیاو بیته و ناسراو بی
 ئهوی خواهن نان و ئاو بی
 هه ریهک به جـۆرئ به هانه
 بیانخه نه، به ندیخانه
 زهبر و زهنگی خوۆت بنوینه
 لییده، بگره، بخنکینه

تهر و وشک، بسووتینه
 سستی له ئیشا مه نوینه
 ئهوی ناودار و به ریزه
 دایان پاچه، مه پاریزه
 بهم رهنگه چاویان ئه شکینین
 ئهوسا ریشه یان ده ردینین
 بۆ دامه زرانی ئه م ئاشه
 بۆ دانانی ئه م به رداشه
 بۆ هارینی ئه م باراشه
 حهقت ئهوی، یهکتی باشه
 که نامووسی لا به لاشه
 درنده بی، وهکو واشه

گهرا دونیا سوورایه وه
 کوون و قوژبن خوولایه وه
 بۆ ئه م کاره ناهه مواره
 (عومه ر عه لی) (۱) دۆزرایه وه

(۱) عومه ر عه لی: له سالی (۱۹۱۰) دا له شاری کهرکووک له دایک بووه، ده رچووی کۆلیژی سه ربازی و ئه رکان بووه، بهر له وهی بکریته مه ته سه رپفی لیوای سوله یمانی (زه عیم روکن) بووه. به پیتی نووسراوی وه زاره تی ناوخۆی ژماره (۱۳۳۵) ی رۆژی ۱۹/۲۲/۱۹۵۴ کرا به وه کیلی مه ته سه رپفی لیوای سوله یمانی، مه ته سه رپفی پیتشو له وه زاره تی ناوخۆ ده که ن به موفه تیشی ئیبداری و (عومه ر عه لی) ییش له ۱۸/۹/۱۹۵۴ وه کاله ته که وه رده گری. به پیتی نووسراوی ژماره (۱۳۵۰) ی رۆژی ۲۷/۹/۱۹۵۴، له ۱۹/۹/۱۹۵۴ موياشه رته تی بۆ نووسراوه، ئیتر به م جۆره (عومه ر عه لی) مایه وه تا ۱۶/۵/۱۹۵۷ له وه کاله تی مه ته سه رپفی به پیتی نووسراوی ژماره (۸۰۱۲) ی رۆژی ۲۰/۵/۱۹۵۷ ئینفیکاکای کردووه و گه رپاوه ته وه باره گای وه زاره تی به رگری و دوا ی ئه و (عه بدولمه تله یب ئه لئه مین) له شوینی داده نین. ئه و ده وهی درایه (عومه ر عه لی) ببینی له زۆر لاوه حیسا بیان بۆ گرتبووه وه، له کاتی کدا ناکری وه زیفه یه کی مه ده نی شاغیر بدریته ده ست قومبسه رپکی سه ربازی، ته نانه ت به پیتی یاسای خیدمه ی مه ده نی ژماره (۶۴) ی سالی (۱۹۳۹) وه زیری دارایی =

هیچی به گوره خو دانەر
ئهوی نووسیبوویه دهفتهر
دایه دهستی (عومەر عهلی)
پیتی وت برۆ لایوسئهلی
برۆ بۆ سههر سولهیمانی
ئه مهش پرۆژهی نیهانی

دوژمنی گه وره ی نیشتمان
(عومەر عهلی) و نارد بۆمان
خۆی دوژمنی کورددهواری
دوژمنیکی شیره خواری
ئه بی ئه مه بۆ ئه وه ههل بی
نه خوازه لا لایوسئهله بی
سهیرکه ن ئالا چۆن هه لئه کا
دۆ و دۆشاو چۆن تیکه ل ئه کا
وه ختی گه ییه سولهیمانی
سولهیمانی نه یئه زانی
به تایبه تی که نی رراوه
زۆر ئیشی پی سپی رراوه
هات و له بهر ده رکی سه را
نه خشی ته رازووی لی کیشا

= ئه وه سه رده مه (ضیاء جعفر) موخه سه ساتی وه کاله تی بی بۆ سه رف نه کردووه، بۆیه ئه وه ی شیخ نووری
له (عومەر عهلی) ده گپرتیه وه و تابلوی بۆ کیشا وه زۆر که متره له وه ی باسی لیه ده که ن، له کاروباری
سه ربا زیدا جه ربه زه بووه. سوو دم له دۆسیه که ی (عومەر عهلی) وه رگرتووه. بروانه العراق الشمالي:
مطبوعات النهار تألیف: محمد هادي الدفتر- عبدالله حسن - الجزء الأول - مطبعة شفيق، بغداد
ص ۳۲۵.

(ان العدل أساس الملك)
به خه تیکي جوان لی نووسرا
یه عنی هه موو که سی له لای
وه کو یه که ئه خرپته ناو تای
تای ته رازووه که سه رناکا
له کیشانا موو ده رناکا
ئیت نه ما، زۆرداری و شهق
حهق ئه درپته، دهس خاوه ن حهق
سندووق بۆ شکات دانرا
به ناو شارا ئیعلان کرا
ئه وی زۆری لی کـراوه
به ناحهق مالی خوراوه
هیچ نه وه ستی و داوا بکا
زۆر زوو به حهقی خۆی ئه گا
به م کله جوان چاوی پشتین
به م پشتینه، پشتی به ستین
وای نیشان دا، ئیش بی غهش کا
به ته رازوو جوان حهق بهش کا
که چی نرخ، حهق گران بوو
ناحهقی ئیجگار هه رزان بوو
زۆر زوو فیتر بوو له حیله که ی
دهس بنیته سه ر میله که ی
دهست و ته رازووت خواته وه
خوا زوو بۆ خۆی بتباته وه

گه راجه کانی ناو شاری
 ده رگای داخست به زۆرداری
 ئەمەری دەرکرد لە سەر تا خوار
 گه راج ببریته، قه راخ شار
 پاش دوو سێ رۆژ داخرا نی
 خاوهن گه راج نه یه زانی
 رووبکاته کوئ بو ئەم کاره
 ئەم دهرده چۆن ئە کورئ چاره
 خیر خواهی چووه لایان
 پیی وتن گه له لی براده ران
 ئیشیکه تازه رووی داوه
 هه ر له ئیوه نه قه وماوه
 له م نه وعه هه ر رۆژی جارئ
 وه ک به خسته باران ئە بارئ
 ئیش پیک نایه به دۆژدامان
 ته دبیر پیوسته بو فرمان
 هه لسن بچن بو لای خانم
 ئیشی گران، لا ئاسانم
 کام ئیش زۆر قورس و گرانه
 لای خانم زۆر زۆر ئاسانه
 کام ئیش گرانتەر فرمانه
 موحتاجی یه ک سه رقه بلانه
 فکرتان هیچ موغبه ر نه بی
 ئیش نییه لای مه یسه ر نه بی
 هه لسان چوونه لای خانم گیان
 سه ری خو بان جوان جوان قه بلان

ده رگای گه راج کرایه وه
 گه راج له جیی خۆی مایه وه
 ده ست و ته رازووت خواته وه
 خوا زوو بو خۆی بتباته وه

میوانداری و چه ره سی خانم

خانم ده لالی خۆی هه بوو
 هه مـوو رۆژی به یانی زوو
 ئە ی نارد بو ناو شار پیرسی
 کئ شتیکی لی هه لده سی
 ده لال ئە چوو ئە خـولایه وه
 مـالیکی بو ئە نایه وه
 خه به ری ئە نارد بو مالیان
 که بو پرسینی ئە حوالیان
 خانم ئیمرو، پاش نیوه رۆ
 ته شریف ئە هینی بو لای تو
 میواندارییه که ت به جئ بی
 هه ز ناکا بیگانه ی لی بی
 ژن ئە که وه ته شین و زاری
 پیاو نیشته ده ریای غه مباری
 هه ردوو ئە گریان ئە یان وت
 به لا به سه رمانا باری
 چونکی زۆر باش ئە یانزانی
 جیی به بچئ به میوانی
 ئە و ماله باش ویران ئە بوو
 قه رزاری سه د دووکان ئە بوو
 وتیان مالممان به قور گیرا
 چاره ش نییه (إنا لله)

قهسابه‌کان و گران کردنی گوشت

قهساب له سهد و شهسته‌وه
گوشتیان کرد به سهد و هه‌شتا
پاشا له کرده‌وهی قهساب
وهک عه‌لشیش رقی هه‌ستا
پۆلیسی نارد به‌ده‌ستو برد
قهسابه‌کانیان جه‌له‌ب کرد
هه‌موویان به‌جاری گیران
پاچ و بیل درایه ده‌سیان
ناردنی بۆ کـرـرـیـکاری
بۆ قورگرتنه‌وه و به‌ردکیشان
قهساب زۆر باش ته‌یانزانی
ئیش سه‌رناگری به‌ئاسانی
ناردیانه خزمه‌ت خانم خاس
بۆ عه‌رزی شوکرانه و سوپاس
پیتی وت، هه‌رچی بلتی خانم
ئه‌یخه‌مه سه‌ر رۆح و گیانم
بفه‌رموو قهسابه‌کان به‌ربن
مه‌هیلله تووشی زه‌ره‌ر بن
رێکه‌وتن و سه‌ری قه‌بلان
مژده‌ی هینایه‌وه بۆیان
خانم ته‌له‌فۆنی هه‌لگرت
پاشای هینایه‌جرت و فرت
پیتی چۆنت وت رێکه‌وتن
خۆت چه‌ندت ویست لیم وه‌رگرتن
قهسابیان برده‌وه سه‌را
چوونه ژووری بۆ لای پاشا

دیده‌نی ئەم وه‌ک که‌س نییه
په‌په‌سی کۆلاو چه‌ره‌س نییه
میوه، چکلێت، شه‌که‌رله‌مه
بۆ میوانی نرخ که‌مه
چه‌ره‌سی ئەم شاهانه‌یه
سه‌ره‌یه‌ر چه‌م و گه‌ردانه‌یه
یا بازن، یا پاوانه‌یه
ده‌ستێ جلی کوردانه‌یه
حیل و میخه‌ک، لاگیره‌یه
پشتینی پیچکه‌ لیره‌یه
ته‌علیماتی بۆ ده‌ر ته‌کرا
به‌پیتی وه‌زبفه‌ه دانه‌را
هه‌یه پشتینی هه‌له‌گری
هه‌یه به‌بازنی ته‌مـرـی
رهبایه‌تی ته‌مه‌ی ته‌کرد
به‌ویجدان بوو خوا هه‌له‌ناگری
چه‌ره‌س به‌پیتی ده‌س که‌وتن بوو
له‌ زۆر زۆر، که‌م که‌م ویستان بوو
له‌مـانـه‌ی بۆ دانه‌نرایه
به‌که‌یفی خۆی هه‌له‌سته‌ی
وای به‌حالی کارای فه‌قیر
هه‌ردوو پیتی ته‌که‌وته زنجیر
ئیشی ته‌واو ئالۆزا بوو
پتی له‌که‌ند، پرووی له‌ (با) بوو
ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
خوا زوو، بۆ خۆی بتباته‌وه

رووی تی کردن، وه کو برا
 وتی ئیشتان ته حقیق کرا
 راسته هه یوان، زۆر گرانه
 ئەم زیاد کردنه هه قتانه
 ههرا بۆ سههه و ههشتا بوو
 به دوو سههه بهر به په لالا بوو
 له باتی بیست، چلی چوو ه سهه
 سواری پاشا بوون وه کو کهر
 قه سابه ئه یانوت به جارێ
 ئەم زه مانه خێر ئه بارێ
 کێ بیستوو یه کریکاری
 پاچێ لێدا به دیناری
 دهست و ته رازووت خواته وه
 خوا زوو بۆ خۆی بتباته وه

شاعیر و خویندهوار

له نزیک بێ، یا له دوور بێ
 شاعیر ئه بێ، با شعور بێ
 به ناخۆشی گریانی بێ
 به خۆشی شاد و مه سروور بێ
 به لام گریانی ئەم شیعهه
 کو پروو زانه وهی به فیکره
 به ئاشکرا یا به دزی
 چاک و خراپی هه رچی دی
 وهک کامیپرا ئه یگری زوو
 چاپی ئه کا و ئه یخاته روو
 تال و شیرین هه رچی نووشی
 خۆشی بینی، یا ناخۆشی

ئەبێ بیته سهه زوبانی
 بیخاته چوارچی وهی جوانی
 به شیعهری خۆش و په وانی
 کامه رانی، په ریشانی
 حال و وه زعی نیشتمانی
 هه تا هه تا، هه تا مانی
 بلێ و بیکا به شیعهری جوان
 بێ ماندوو بوون، به بێ و چان
 ئەم شیعهرانه له چاپ ئه درێ
 له چاپ نه درێ، له بهر ئه کری
 یه عنی نامـــــرێ
 به دیمه نی خۆش و ناخۆش
 پیکه نین و گریانیان بێ
 ئەم گریان و پیکه نینه
 ئەم شاییه، یا ئەم شینه
 به هه لبه سستی رێک و په وان
 بیخه نه به رچاوی جیهان
 ئەمه حالی شاعیران بێ
 کرده وهی خوینده واران بێ
 عومه ر عه لیش وای نیررابی
 لایوسئه هه ل و به په للابی
 هه رچی بکا پرسى نه بێ
 له هیچ که سێ، ترسی نه بێ
 ئەبێ به شمان هه ر زیندان بێ
 ده رکردن و تی هه لدان بێ

کردهوهی ئەنساری سهلام
مهعلومه لای خاس و عهوام
ئهپانهوی نیشتمانیان
بپارتین له خوتین رژان
نهوهک ته نیا نیشتمانیان
به لکو گهلی سهر رووی جیهان
له برسیتی و مال ویرانی
له بی ئیشی و سهرگهردانی
له قونبهلهی زهروه تینی
له بۆمبای هایدروژینی
له فرۆکهی پهلاماردهر
له ساروخی مال ویرانکه
له تیکچوونی ئەخلاقی چاک
له شیوانی پهوشتی پاک
دووور بن ههموو شار و ولات
بۆ ئەمهیه ههول و خهبات
کهچی بهقانونی شهیتان
شهیتان پهستی بی ئیمان
تاجرانی مههرگ و مردن
شهریکه ی گیان له ناو بردن
ئهنساری ناشتی لایان
تاوانه، ئەوپهری تاوان
سهلام کرا بهشهر، نهک خیر
ئهنساری به شۆرشیگێر
ناشتیخوازی وهتهن پهروه
مامۆستای کوردی هونهروه

بلیمه تیکی دانشوهر
(گۆزان)ی دەم پر له گهوههر
کردیان به ئەنساری سهلام
یهعنی موستهحهقی ئیعدام
گرتی نایه بهندیخانه
وتی جیگیای تۆ زیندانه
به قانونی ئیمه وایه
زیندان جیتی ناشتی خوایه
دهست و تهرازووت خواتهوه
خوا بۆ خووی زوو بتباتهوه

جهماعهتی ئەنسارولسهلام که له ناویاندا مامۆستا گۆزان له ریزی
سیپه مدا دیاره - ۱۹۵۸

شیخ له تیف شیخ مه محمود

پایه‌ی به‌رزی کوشکی شیخان
له بن و بنچینه دهره‌ینان
ئاشکرابوو، وهک ئەم پرۆژه
ئەو‌هل به‌ند بوو له پرۆژه
وهک له پرۆژه نووسرا بوو
به‌ده‌میش راسپیرابوو
وه‌کو جووی نابووت له پرا
پاشا به‌ده‌فته‌را گه‌را
حه‌مه‌ بچکۆلی به‌رچاو که‌وت
شه‌و تا‌کو س‌ب‌حه‌ینی نه‌خه‌وت
حه‌مه‌ بچکۆلی پ‌ش‌ده‌ری
(عومه‌ر عه‌لی) نار‌دی‌ه‌ سه‌ری
وتی بی‌ت بو‌ س‌و‌له‌ی‌مانی
بو‌ ئی‌ش‌یی‌کی زۆر په‌نه‌انی
ه‌ینا‌یانه‌ خ‌زمه‌ت پ‌اشا
ک‌ر‌ن‌ۆ‌شی به‌نده‌گی ک‌ی‌ش‌ا
بو‌ ته‌فره‌، له‌به‌ری هه‌ستا
ئه‌م‌جا رووی کرده (حه‌مه‌ ئا‌غا)
وتی بی‌ستوو‌مه‌ تو‌ پ‌یا‌وی
پ‌ی‌ا‌وی‌کی ئازاو به‌ناوی
ئه‌ل‌ین ده‌ سا‌ل به‌ر له‌ ئی‌ستا
(شیخ له‌تیف) قینی لیت هه‌ستا
له‌ش‌ک‌ری نار‌دۆ‌ته‌ سه‌رتان
بو‌ تالان و بو‌ کوش‌تنتان
ساف له‌ ساف تالانی کرده‌ون
سه‌روه‌ت و سامانی بر‌دوون

چهند فه‌لاح و پ‌یا‌وی کوش‌توون
خۆتان به‌هه‌زار حال دهر‌چوون
برۆ ده‌عوایه‌، به‌ر‌پا‌که‌
حه‌قی خۆت ئی‌سته‌ داوا‌که‌
من ئەم حه‌قه‌ت بو‌ ئه‌س‌ی‌نم
ر‌ی‌ش‌ه‌ی له‌بن دهر‌ئه‌ه‌ینم
حه‌مه‌ بچکۆل، وتی پ‌اشا
خوا‌گه‌وره‌بی‌ت به‌رده‌وام‌ کا
زۆر ده‌می‌که‌ ئه‌مه‌ بووه
سا‌له‌های به‌سه‌را چووه
هه‌ر‌چه‌ند له‌یه‌ک ر‌است بووینه‌وه
به‌لام‌ دوایی ئاشت بووینه‌وه
تاز‌ه‌ک‌ردنه‌وه‌ی ئەم‌ کاره‌
بو‌ عه‌شیره‌ت عه‌یب و عاره‌
پ‌اشا وه‌ک لیتی بده‌ی ک‌وته‌ک
وه‌ک ژئی و که‌وان هاته‌وه‌ یه‌ک
وتی ئی‌نگلیز ئە‌م‌ری داوه
وه‌زیر خه‌تی وا ک‌ی‌شاوه
ئه‌ب‌ی ئەم‌ کاره‌ هه‌ر ب‌ک‌ری
ناب‌ی ده‌قیقه‌ دوا ب‌خ‌ری
ئەم‌ ش‌ی‌خ‌انه‌ ناب‌ی بن
ر‌ه‌گیان ئە‌ب‌ی دهر‌بی له‌ بن
به‌ هه‌ره‌شه‌ و به‌ترساندن
به‌ ته‌ماعی حه‌ق بو‌ سان‌دن
(حه‌مه‌ ئا‌غا) (* هاته‌ سه‌ر‌بار‌ی
که‌ خ‌و‌ین له‌ دل‌ی ب‌بار‌ی

(* دهبی حهماغا بخوینریتتهوه، دهنا له‌نگ دهبی.

شاھىدى زوور لەم لاو لەولا
بەزۆرى شەق پەيدا كرا
بەقانونى عەشايەرى
لەعنەت لە بابى دانەرى
مەحكەمەى بۆ تەشكىل كرا
مودەعى و شاھت بانگ كرا
مادەى يەكەم لەم قانونە
وەك ئاويىنە ساف و روونە
ئەللى حوكمى لەبنەرەت
نابى بۆ ئەھلى مەملەكەت
قانونىكە عەشايەرى
دانراوہ بۆ كۆچەرى
حوكمى ھەر بۆ كۆچەريانە
بە پىتى عورف و عادەتيانە
ھەموو حوكمى ئەم ياسايە
بۆ ئەھلى دەشت و چىايە
پاشا گووى نەدايە قانون
حوكمى خۆى دا بى چەند و چوون
كۆچەرى و دانىشتووى ناو شار
كردنى بەيەك بۆ ئىستىعمار
لە نەوہى قوتبى رەببانى
كاك ئەحمەدى سولەيمانى
شېخ لەتيفى ئازا و نەبەرد
وہتەن پەرور، نەترس و مەرد
يەكەمىن لاوى كوردستان
دلسۆزى پاكى نىشتمان

قەرەقۆشى راسپىرراو
حاكمى نەخشە بۆ كيشراو
بەخۆرايى بەبى تاوان
خۆى و ھەندى، ئازادخواھان
يەكى بەچوار سال حوكمى دان
ناردنى بۆ ناخى زىندان
مەبەستى گەورە ھەر ئەم بوو
لەسەر چاويان، تانە و تەم بوو
دەست و تەرازووت خواتەوہ
خوا زوو بۆ خۆى بتباتەوہ
تۆش بخۆ حالت زۆر خۆشە
ئەو شەربەتەى ئەمان چىشتيان
تۆش ماوہيە لىيى بنۆشە
با تى بگەى تامى زىندان
پىرۆرتان بى بەندىخانە
ھى خۆتانە، بۆ خۆتانە

(کاره ساتی خووله پیزه، کوشتنی و شکاندنی پهیمانی حکوومهت که درابوو به برا و خزمه کانی و به کوشتدانیان له لایهن هاوریکانی خوځانه وه) شیخ نووری.

خووله پیزه^(۲) چه ته ی مه شهوور
جوتیاری بو له شه پر به دوور
زۆلم و زۆری (بانی شاری)
دهری په راند به زۆرداری

(۲) خووله پیزه: ناوی (مه محمود محمه د)ه. دایکی ناوی (پیرۆزه) له بهر نه مانی باوکی به ناوی دایکییه وه به (خووله پیزه) نیویانگی ده کردووه. له سالی (۱۹۲۶) دا له دیتی (چه می یاله) ی سر به قهزای چوارتا له دایک بووه. (حه مینی بانی شاری) که خه لکی دیتی (بانی شار) بو، نامیر مه خفهری (ولیاوا) ده بی. له (۱۹۴۷/۹/۱۸) دا به خووی و مه فزه به ک پۆلیس چون بۆ سه ر (خووله پیزه)، چه می یاله یان ئابلوو قه دا تا بیگرن و بیبه نه مه خفهری چوارتا، به تاوانی مادده ی (۲۶۰) له مه وزووعی ژماره ۱۹۴۲/۴۳. که له هوی تاوانبارکردنه که میم توژییه وه، ده رکه وت سه ربازی پاکردوو بووه، به لام له نامیلکه ی (الکتاب الأسود) دا ده لئ: له سالی ۱۹۴۲ خووله و مامی (عیزه تی مینه رهش و حه مه غه رب و ره شید و شه ریف ره حیم) به تفه نگ و به خه نجر رتیان له (فه رج قادر) گرتوه که خه لکی دیتی (کوره دئ) بو له قهزای چوارتا که خه ریکی جوتیاری بووه، گوايه ئه مان پروتیان کردووه ته وه. که دئ بۆ گرتنی چند هه ولی له گه ل ده دن (حه مین بانی شاری) واز ناهیتن، خووله پیزه ده یکوژی و له گه ل مه محمود حه مه نادر و تالیب پیزه ی برای ده ده نه شاخ. کوشتنی نامیری مه خفهره که ش تو له سه ندنه وه ی کوشتنی نامۆزایه کی بو که ناوی (ره شه دۆل) بو. له ۱۹۴۷/۱۲/۲۸ میری (شیخ سه عبیدی شیخ نه حمه دی دۆلپه موویی) که نه مه ش هه ر پۆلیس بوو ناردییه سه ر نه که ی و ده ستی به سه ر مه ر و مالا نه که ی داگرت بۆ نه وه ی بیانه هیتنه (چوارتا). خووله له دوا ی بگروه به رده له نزیک گۆرستانی (پیرتالک) ده یکوژی و ژن و منداله کانی له چنگی رزگار ده کات. ژماره ی نه وه که سانه ی که له گه لئ بوون هه رگیز له هه ژده که س تینه ده په رین. هه ندئ که س له و پروایه دایه که دوا ی به زاندنی هه مه وه نده کان له ده مه و ئیواره یه کدا (خووله) له سه ر گاشه به ردییک داده نیشی و جه ماعه ته که ی ده که ونه کو کردنه وه ی نازو قه و تفه نکه کانیان (شیخ مو حسینی دۆلپه موویی) که برای (شیخ سه عبید)ه له پشته وه نیشانی لئ ده گری و ده یکوژی.

سوود له کتیبی (الکتاب الأسود) تحقیق محمد شکری العزازی - مطبعة المعارف - بغداد ۱۹۵۵ وهرگرت. ههروه ها سوودم له مامۆستا (عومه ر عه بدوله حیم) و ژماره ی (۱۲۵۱) و (۱۲۵۲) و (۱۲۵۳) ی سالی ۱۹۵۵ رۆژنامه ی ژین وهرگرت، له گه ل زۆر سه ر و سو رخی دیکه ی خو م.

بانی شاری کوشت و ده رچوو
له داخی شورتیه یاخی بوو
به فی راری زۆر مایه وه
ئاژاوه ی زۆری نایه وه
له شه ریکا خووله کوژرا
ته رمی له و چیایه نیژرا
پاش به ینی میری پی زانی
خوله یان له گۆر ده رهانی
بو نه وه ی عاله م بیبینی
هیتنایانه سه و له میانی
(سالح کو بی) ره فیقی بوو
ره فیقیکی شه فیقی بوو
له پاش نه وه ی خو له کوژرا
له گه ل برا که ی وه ک برا
له م کو سپه وه بو نه م هه رده
له م داره وه بو نه م به رده
له ناو چیای فی راریا
له ناو ده وه نند و داریا
نه گه ران و نه خو لانه وه
به م چیای و به م کیوانه وه
هه موو وه ک یه ک تاواندار بوون
له ده س حکوومه ت فی راریوون
له دوا ی خو وله، برا کانی
ئیشی خو یان وا چاک زانی
له پیوا و خه راپی واز بیتن
خو یان به چاکه رابیتن

برياريان دا تا بـين
 دلـى كـه سـ دانـه چـلـه كـين
 نارديانه لاي مهردى دلير
 قائمقامه كهى شارباژير
 وائـه زانـم (بايز ئاغـا) بوو
 نه وهى دزه يى ئازا بوو
 ئيشى زورباش، بو رپخستن
 بهرچه تى لپى دانيشتن
 مانگانهى بو ناونوس كردن
 كه دانيشن هه تا مردن
 دهستيان دايه هيواندارى
 فلاحهت كردن، جووتيارى
 (سالح كوڤى) و هاوپتيكاني
 ئه وانيش هه ر وازيان هانى
 دانيشتبون بیدهنگ، بى سەنگ
 بى بهزم و پهزم و بى ئاههنگ
 بهينى بوو خووله كوژرابوو
 براكانى دامه زرابوو
 بهرچه تى دانيشتبون
 له ئارادا هيچ نه مابوو
 پاشا كه ته شريفى هينا
 بو گرتنيان بريارى دا
 به لپنه كهى ميرى شكان
 خوڤى و شورته چوونه سهريان
 بهسه د فيل و فر و پيلان
 سه رنه كه وتن بوى نه گيران

براکانی خووله دیسان
 كه وتنه وه ناو شاخ و كيوان
 (سالح كوڤى) و هاوپتيكاني
 له گه ئيانا گيانى گيانى
 پشتى به كتريان گرتبوو
 دووربوون له دى و ئاوهدانى
 بىرى زور كرده وه پاشا
 هيچ نه ما هه ولى بو نه دا
 بو ئه وهى يا بى انگرى
 يا به كوشتن له ناويان با
 سه رى برد و سه رى هينا
 ئاخـرى وا بريارى دا
 وهك ئيران چون بى ئازايى
 (سمكو) يان^(۲) كوشت به خوڤايى
 ئه مـيش هـه روا نامـه رـدانه
 بى انكوژى به حىـزانه
 لووت به رزى روتبه و جىگا بوو
 لايوسـئـه لو به ره لالا بوو
 بى گرتايه، بى كوشـتايه
 به ليدان سه د بمرديه
 هه رچى بـكردايه ئه چوو
 پرسينه وهى هه رگيز نه بوو

(۲) سمكو: كورى محمەد پاشا، كورى عەلى خان كورى ئىسماعيل خان، سهروكي بهشى عهشيره تى شوكاكى ئيرانه و له نيوان خوى و ورمى داده نيشن، به شه كهى ديكهى ده كه ويته توركييا و له ويلايه تى وان و هه كاريدايه. ماوهى زياتر له ده سال له كوردستانى ئيراندا سهروكا په تى بزوتنه وه به كى گه وره ي كرد تا له ناوه راستى ته مموزى سالى ۱۹۳۰ له لايهن كونه په رستانى ئيران و له سه رده مى په ز شادا به نامه ردى كوشتيان.

ئەندامى حىزبى تۆران بوو
دوژمنى گەورەى كوردان بوو
خوین پشتنى كوردى له لا
زۆر بى نرڭ و زۆر ئاسان بوو
بۆ كوشتنیان قەرارى دا
پىلانى بەم رەنگە دانا
(سالح كۆبى) و ھاووپىكانى
لاسيان بدا بە پەنھانى
جىگەيان زۆر سەخت و شوومە
تەعقىبىيان بى بەر و بوومە
خوینى پۆلىس بۆ برىژىن
خۆيان بە خۆيان بكوژىن
كار بە دەستى ئەمنى بانگ كرد
پەردە ئەسـرـرارى بۆ لا برد
هەلىيان بژارد له ژن له پىاو
جاسووسى باوهر پىكر او
يەك پىكيان ناردو زوو پۆبى
بە پەنھانى (سالح كۆبى)
دى و دەسى خۆى باش لىوھەشاند
سەلامى پاشای پىگەيانند
پاشا ئەلىت، هەتا ماوم
ئىشى ئەنیمە سەر چاوم
خۆى و ھاووپى عەفوو ئەكەم
ئىشى باشيان بۆ رىك ئەخەم
ئەوھى له دونیا دەس كەوئ
ئەو بىھوئ، من نامەوئ

هەتا بركا قسەو هیتزم
له شەر و شور ئەپار تىزم
هەموو ھاووپى له كارا بى
خۆشى رەئىس عورەفا بى
سالح كە گوئى له مانە بوو
دینى بە شەیتان دا بە شوو
دوعا خوازی له ئیمان كرد
خوا حافىزى له وىجدان كرد
نايه ئەولاولو عەیب و عار
نامووسى خۆى دا بە دینار
نەنووستن تاكو بەیانى
تا فرسەت يانى لى هانى
وئەوزيان نەدا و نەنووستن
له خەودا هەموویان كوشتن
دەست و تەرازووت خواتەوھ
خوا بۆ خۆى زوو بتباتەوھ

(عومەر عەلى) كە نىرراوھ
لەوئ نەخشەى بۆ كىشراوھ
دوژمنى كورد هەرچى بكا
نابى كوردى باسى بكا
بۆ صالح كۆبىيە لۆمە
ئەم سى شىعرە لەگەل تۆمە
ئەوھتى دونیا دونیايە
ئادەمىزادى وا تىايە

له و كهسانه‌ی كوردیان ناوه
شستی وهها پرووی نه‌داوه
ئه‌وه‌نده تۆبێ و یج‌دان بی
نابێ له توخمی كوردان بی

شعیریکی ناته‌واو

ده‌وری بۆگهن و پیسی رابوردوو / هۆشی تالان کرد
زه‌مانی شه‌عب له‌عنه‌ت لی کردوو / دونیای ویران کرد
ئینسانیان به‌زۆر که‌ر کوئیر نه‌کرد / شت به‌دی نه‌کا
به‌زلله‌ ناوی ده‌می سوئیر نه‌کرد / ناوی که‌س نه‌با
ته‌ماشاکردن، گوئ گرتن، وتن / حه‌رام کرابوو
یه‌کێ له‌مانه‌ به‌س بوو بۆ گرتن / به‌قانون و ابوو
گوئ که‌ری، کوئیری، زوبان به‌سراوی / به‌زۆر به‌لاوه
بوو به‌نه‌خۆشی له‌هه‌زار لاوه / که‌وته ناو دونیا
به‌هۆی میکرۆبی بیبری چه‌وته‌وه / ساری بوو، خه‌لقی زۆر لی که‌وته‌وه
ژیانی نایه‌ ته‌فر و توناوه / به‌شه‌ق تیپه‌ل‌دان
ئه‌بینی عالم کز و داماوه / به‌زه‌بری لی‌دان
چاو ئیشی چییه‌؟ / ته‌ماشاکردن / تاریک و پرووناک
که‌لکی گوئ چییه‌؟ / ده‌نگ و باس بیستن / هی خراپ و چاک
جاسووس وه‌ک تاعوون که‌وته دونیاوه / له‌هه‌ر چوار لاوه
خه‌رمانی ژبانی دا به‌ده‌م باوه / به‌دان و کاوه
زوبان بۆ چییه‌؟ بۆ قسه‌کردن، بۆ ئیشی چاکه
که‌چی ئه‌مانه‌ هۆ بوون بۆ مردن / له‌وانه‌ی پاکه
تاوانی وتن ئیجگار گران بوو له‌ژیر ده‌رچوونی
جه‌زای ئاسانی ناخی زیندان بوو
ئه‌و نه‌خۆشییه‌ چل سالّ مایه‌وه / له‌ناو ولاتا
هه‌تا که‌ ئه‌هات ته‌نایه‌وه / وه‌ک گرانه‌تا
سێ نه‌ندام ته‌یگرت له‌ له‌شی ئینسان / یه‌که‌م چاو ته‌یگرت، دوو گوئ، سێ زوبان
چاو نه‌یه‌بینی هه‌ینده‌ نووقابوو / به‌ده‌م داره‌وه
گلینه‌ و پیتلوی ئاوی تیزا بوو / به‌ئازاره‌وه
سه‌ری دێ، چاوی سوور هه‌لگه‌رابێ / روو به‌بوونیه‌وه

نه چوو ههروه كو قيامهت ههلسابى / بوى نه هونيبه وه
 نه يووت فلان كهس جهرگى سووتاو ه
 بيسستويى فلان ئيمرو گبراه
 له به غدا دوينى فيسار خنكاوه / مات و خاموشه
 سهيرى چاوم كرد، ديار بوو گرياوه / زور به پهروشه وه
 به فرميسك پيلووى چاوى سووتاو ه / هينده گرياوه
 به جارى به ندى جگهري براوه / هوشى نه ماوه
 نه يان برديت و چه پسيان نه كردى / به زورى ليدان
 له سهه پشتى خوت شه قيان نه كردن / به نينوك كيشان
 زور له م ئيشانه مه بهست دينار بوو / كو بكره ته وه
 قازانجى روژى گهلى هه ژار بوو / تيا بتليتته وه
 خهلق تا ئيتوار نه چرووسايه وه / هه تا دوو حفته
 ورده به دينار نه گورياه وه / نه كرا به سهفته
 نه ببرد بو خانم زه هرى ماري كا / له شهق تيهه لدان
 سهه دهوله مه ندى لات و فه قير كرد / له شارستانا
 هه زاران لاوى به هيزى پير كرد / له ناو زيندانا
 نه نه خو شيبه چل سال مائه وه / ههروهك سهه رتان
 هه تاكو نه هات نه ته نايه وه / بى داو و ده زمان
 كام دكتورى چاو، دكتورى چابوو / بچوويتايه لاي
 ئيشى چاوت له لاي، ته راخوما بوو / واى ته فره نه داي
 قه تره نه دايتى بو ته راخوما / له قه تره به رلين
 ته راخوماى چى، به دهس نووقابوو / دهستى ناسنين
 بو گوچكهت نه يووت، هه ر چيلكه و پيسى / به جورىكى وا
 به رى گرتوه، تو هيچ نابيسى / بشورى نه روا
 گوچكه كپ نه بوو، به زور گبرابوو / به زلله و به شهق
 لوكه كپ بوونى تى ناخرا بوو / وهك دهواى رينهق
 روانين و بيسن، نووسين و وتن / وهكو نه بووبن

به جورىكى وا ياساغ كرابوو / له پياو، له ژن
 له سهه هه ر يه كى له م تاوانانه / به نه مرى ناحه ز
 سهه پيستى له سهه ده باغ كرابوو / به بى ترس و له رز
 نه مزانى به رگه ليدان ناگرم / به توژى تازار
 به داركار بيه كى نيوه شه و نه مرم / وهك به فره كهى پار
 زاتهن به ينى بوو فه سل كرابووم / له ناو برابووم
 بو به نديخانه زوو دانرا بووم / ناو نووس كرابووم
 خيره ومه نديكى حه قناسى دلسوز / نه ختى له سالا
 پياويكى چاكي، دلپاكي پيروژ / كردى به مالا
 له خه و ههلسابووم به رى به يانى / به ميواندارى
 هات و به گوئما، نه ختى چرياندى / بو ناموژگارى
 وتى: شه و ته نيا مه رو به ريدا / پوليس نه گه رى
 سه گه لى خو پرى زورن له ديدا / به خهلق نه وه رى
 له گه ل ئينسانا سه گه ل ناحه زن / نه مه مه علوومه
 بو به خو رايى لاقت بگه زن / به م وه خته شوومه
 ناموژگار بيه كى ريكى وا به رى و به جى / به بى گفتوگو
 كردم به گواره، نامه په رهى گوئى / نه مدا به فيرو
 ئيتر من له مال نه هاتمه ده رى / هه ر له ماله وه
 دانيشتم، پوليس بو نا برووم به رى؟ / به دهم پاله وه
 نه م نه خو شيبانه ناوا سارى بى / بى دهوا و ده زمان
 هه ر كه سى گرتى ده ردى كارى بى / تا نه سپيرى گيان
 نه مجا تو بى خوا چون من بوئرم / كه ده ستوبرد كه م
 له لووتكه ي وا به رز بيم خوم هه لديرم / ملي خوم ورد كه م
 به كوئره وه رى، به هه ناسه ي سارد / داماو و غه مگين
 له گه ل نه م ده وه به م جو ره رامبوارد / بى هيز و بى تين
 تا خودا عه بدولكه ريمى ره خسان / وهك شيرى مه يدان
 ته ليسمى قه لاي ديوه كه ي شان / بنچينه ي رووخان
 هيلانه ي شوومى بوومى هه لوه شان / به دارووخاوى

گیانی کونده بوو هه مووی هه لفران / به بال شکاوی
 به سهر دونیاوه ناسووریتتهوه / تا شه عب مابئی
 بپرای بپرای قهت ناگه ریتتهوه / هه تا هه تایی
 ئیستا زوبانم تهر و پاراوه / به سراوی نه ما
 وهک جاران کپی گوپچکه م نه ماوه / گیراوی نه ما
 به ته ما نه بووم، رۆژی بیتتهوه / هه تا کو مردن
 بیبری جارانم بگه ریتتهوه / بو شاعر وتن
 (هه رهس و لافاو) بنووسریتتهوه / بی ترس و بی لهرز
 به ئاواتی بهرز بخوینریتتهوه / بی گوئی له ناحهز
 دهنگیکی وا بی بله ریتتهوه / وهک دهنگی هوزار
 که چۆن له گویدا ئه زرنگیتتهوه / له خووشی به هار
 ئه ی عه بدولکه ریم رۆله ی نیشتمان / سه رۆکی ئه مین
 هه روهک ته لیسمی قه لاکهت شان / به هیز و به تین
 ده ی بو پیشه وه، هه نگاو دابئی / ئیمه هاو ریتین
 هه ر سه ره و تو پیتی به سه ر دابئی / سه ر له ژیر پیتین
 ده ی بو پیشه وه، کورد هه تا هه تا / هه روا له گه لتا
 بو به رزیو نه وه ی وه ته ن هه ول ئه دا / سه ر له ژیر پیتا
 منیش ژیانم، هه ستم، هه لبه ستم / هه رچی که هه مه
 هه مووی بنیمه سه ر به ری ده ستم / هیشتا لام که مه
 ئه یکم به فیدای رۆژی نازادی / سه ره به ست و دلشاد
 بو ئه وه ی بژی گه لم به شادی / بی ترس و نازاد (*)

(*) وهک له شوینیکی دیکه شدا وتوومه، ئه م شیعره ی (شیخ نووری) شیعریکی ناته واوه، به
 رهشنووسی و پهراگه ندهیی له ناو دهستنووسه کانی کۆری زانیاری عیراق «دهسته ی کورد» دۆزیمه وه که
 له کاتی خویدا پیشکش کراوه به وان. من هه رچۆنی لیکم دایه وه، بلاوکردنه وه ی ئه م نوسخه
 رهشنووسه، له نه نووسینم به باشتر زانی، له وانیه له پاشه رۆژدا نوسخه به کی پاکنوس کراوی ئه م
 شیعره بدۆزیتتهوه. تا ئه و رۆژه دئی، جاری با ئه م شیعره نه فه وتی.

سه رنج: هه ندی له و ده رپین و دیره شیعرا نه له و شیعره دا دووبارهن، چونکه له شیعره که ی بو شیخ له تیفی
 نووسیوه کاتی له (به سرا) گیراوه، هه ن و وهک به کن.

شعری نیشتمانی

بە من بۆلۈچ مېللەتۈ

بە من بۆلۈچ مېللەتۈ لە مەقبەرى مەماتەۋە
 لە مەحوو ئىنكىسارەۋە، لە دەۋرەبى نەھاتەۋە
 نەچۆتە ناۋ مۇجسادەلەى حەياتەۋە
 گەلى براۋ لاۋى كورد، لە يارى دوور ولاتەۋە
 شەۋى نىبە بەھۆى (ئەئىر) لە غەربى ئاسياتەۋە
 نەۋىدى خۆشى لە ئىسگە دەنگ نەداتەۋە
 دەمى بەقەلبى زارەۋە، بەچاۋى ئەشكبارەۋە
 گەھى بەعوود و تارەۋە، بەھەببەت و ويقارەۋە
 هىۋا نەخساتە ناۋ دللى ولاتەۋە
 ئەللى كە رۆژى كورد ئەۋا بەرپۆبە لە دەم كەلا
 لە ئوقى نىشتىمانەۋە، خەرىكە وا شەبەق ئەدا
 بەعالەما بەجارى شەۋوق ئەداتەۋە
 مەۋەستە رووكەرە هىۋا، مەپرسە دەشتە يانە كىۋ
 مەترسە تۆلە سەغلەتى فراز و زەحمەتى نشىۋ
 كە ھەۋلە ھەر گەرەۋ لە دەھر ئەباتەۋە
 بەسە زەمانى غىرەتە، چ وەختى خۋابى غەفلەتە
 زەمانى ھەۋل و ھەلمەتە، ھەلىكى زۆر بەقىمەتە
 نەۋەك فەلەك لە دەستى تۆى بىكاتەۋە
 لە كۆسپى رېنگە سل مەكە، پىرۆ بەرەۋ شەقامى ژىن
 لە گەل سەباتى كوردەۋارى پىچەۋانەبە بەزىن
 خۇدداش لەۋ^(۱) ھەۋلە ئاۋرئ ئەداتەۋە

(۱) لە دەستىۋوسى شاعىرا (ۋى لەۋ) نەنووسراۋبوو.

نەۋرۇز

ئاگرى نەۋرۇز بە شاپلىتە و پەرىۋ ناكىرتەۋە
 زوو بىيىتە خۆلەمىش و تىنى داۋرپىتەۋە
 ئاگرى نەۋرۇز، بە گىيان و دل ئەبى وا خۆش كرى
 گەر بەخۇر دىجلە و فوراتى بىتە سەر نەكۆزىتەۋە
 ھاتوۋ گەر شىتانە مەنعى جەژنى نەۋرۇزت كرا
 لازمە گىانت بەمەردى بىخەبە ژىر پىتەۋە
 دەست و پىن، ئىسكى شكاۋ، چىلكەۋ چەۋىلى چاۋگە بى
 لاشە ھەرەك دارى «زەنگە قلىشە» كۆكرىتەۋە
 خۆىنى لاۋان نەۋت و بەنزىن بىت و پىرژىتە سەرى
 گلىپەبەكى وا بسىپىن شەۋقى دانەمىرتەۋە
 پىساۋ بزىپىنئى ۋەكو شىرى ژيان ھەلمەت بەرى
 ژن بەدەۋرى ئاگرا بگرى و بلاۋىنىتەۋە^(*)
 خۆش ئەبى ئەۋسا بلىسەى ئاگرى نەۋرۇزەكەت
 ئەۋ ھەلە سەبىرى گوللى كە، چۆن دەمى ئەكرىتەۋە
 دەس ئەككەتە پىكەنەن بۆ بلبلى باخى ۋەتەن
 ھەربەبەك سىرۋەى بەيان ئەشنىتەۋە ۋ ئەخنىتەۋە
 چەند بەخۆشى بولبولى خۆشخۋان ئەخوينى بۆ گولان
 چۆن چىركەى سەر چللى، عەرشى عەزىم ئەگرىتەۋە
 بەۋ زوبانى حالە خۆشە ئەم نزاىەت بۆ ئەكا
 رەبى ئەم رۆژە ھەموۋ سالى بەخۆشى بىتەۋە

(*) دەۋابە ئەم دىرە بەجۆزىكى دىكە بوتىرئ، چۈنكە دەۋرى ژن ھەر ئەۋە نىبە بەدەۋرى ئاگرا بگرى و بلاۋىنىتەۋە.

هاواری و تهەن^(١)

دوێ شەو لەخەوا دیم کە ژنی موشفیق و مەعسووم
هاواری ئەکرد، من وتەنم مادەری ئیووم
ئەیفەرموو بەحوزنیکەو زۆر عاجز و مەغمووم
هەم داری سەمەردارم و هەم لەزەتی میووم

گەر ئاو بدریم و بە شەفیقانه بکێلێم
پشکووتنی گۆیکەئەمەلم حازری ئانە
ئەو خەلفەنەمامە، لق و پۆپ ناسک پیریم
بێ ئاویبە ئەسبابی بەهارم کە خەزانە

بێ لوتفی و بێ خزمەتی ئیووم سەراسەر
ئەوراقی ئەمەل، غونچەئە ئومیدی وەرانی
گەر بێتو بکەن ئیووم مویالات بە ژبانم
ماندوو ئەحەسینیتەو، هەم سێبەر و هەم بەر

ئەو پۆلە، جگەر گۆشەئە ئافاقی ئەمەلم
ئەمرۆیە کە موحتاجی وەفاو خزمەتی ئیووم
پروناکی چاوانم، دەرمانی سێلێم
سبەحەینی منیش باعسی حوریبەتی ئیووم

ئاودانی من و خزمەتی من، عیلم و فنوونە
تەحسبیلی مەعاریف، سەمەر و^(٢) قییمەتی ژبانە
قەومێ کە لە عیرفان و ئەدەب زەرپەرپە دوونە
هەر موزمەحیلە ئاخیری موحتاجی دونانە

ئەو پۆچی رەوانم

بۆ یەکی لە ریحالە سیاسییەکان نووسراوە
ئەو پۆچی رەوانم مەبە لەم وەزەعە موکەددەر
بێهەوودە مەکە خۆت بەخەیاڵاتەو موعبەر
حاجەت بەئیشارەت نییە، وەک پۆژ ئەدرەوشی
شوعلەئە زەفەرە، عاقیبەتی جەیشی موزەفەر
نیزیکتەر ئەو پۆژە لە قەوسەینی ئەو ئەدنا
دنیا کە ئەبێتە گۆل و گۆلزاری موعەتەر
هەر قەومی پەرتیشانە ئەنالێ بە جەفاو
هەر میللەتە جەرگ و دلێ جنراو بە خەنجەر
هەر چاوی ستەمدیدەئە ئوقوامی زەعیفە
پەر قەترەئە خۆیناوە مەلوولانە، موکەددەر
هەر خونچەئە سیسی دلێ کوردانە دلێ کەئە
ئەکریمەو پۆژی بەهەواپەکی موعەتەر
ئەم عالەمە بەم رەنگە بپارێتەو لای خوا
بکۆلێ دلێ ئەم خەلقە وەکو جۆشی سەماو
ئامالی بەشەر بەستە بێ بەم پۆژەو بالە
شوبهەم نییە ئەو نەسرە کە نووسراوە لە دەفتەر
تۆ ئەو دەم و پۆژەئە عەلەمی نەسری نیهانی
ئەشنیتەو وەک پۆچی زەفەر دیدە لەسەر سەر
پرواننە ئەم کوردە بەچاوتیکی عەدالەت
ئیتەر بەسە گەردن کەچی و ژینی موخەقەر

(١) ئەم شیعەرە بۆ یەکەم جار لە پۆژنامەئە (ژبانەو) دا لە سالی (١٩٢٥) بلاوکراوەتەو. بۆ جارێکی

دی لە گۆقاری (پەیزە) ی ژمارە (١) ی سالی (١٩٢٧) دا بلاوکراوەتەو.

(٢) لە گۆقاری (پەیزە) دا نووسراو: (سەرمەرد و قییمەتی...).

چواردهی ته موموز^(۱)

چواردهی ته موموز و رۆژانی دواى ئەو
كەس نەئێهه و پێرا ببینى به خه
هه ناسهى سارد و هه نسكى گيراو
له گهه هاواری بیدهنگ تیکه لاو
زوبانی لالی پشکو پیا چزاو
گه رووی وشك بووی، نووزه لی براو
به بییری كیدا رانه بوورد دوینی
گیروگرفتی هیچ تیا نه میتی
زوبان بهم پهنگه ته و پاراو بی
رقی له دهنگی كپ و نووسا و بی
له شی بی تاوان به دهه دارهوه
له ت له ت بوو رزی كه وته خوارهوه
خال و خوشكه زاش^(۲) به ته لارهوه
به دهنگی نای و عوود و تارهوه
به ویسكى و كچی چاو خومارهوه
شهوان رابوین به قومارهوه
به بییری كیدا رانه بوورد یاران
ته لار ببیته گۆر و گۆرستان

باسی نازاری نینۆك دهركیشراو
له ش هه لاهه لای دهست و پێ شكاو

دایكى توند كراو له به ندىخانه
رۆله جیماوى خانه و پیرانه
رۆلهی باب خنكاو، دایك چه پس و دیل
كوپووزانه وهی، هه تیوی زهلیل
به بییری كیدا رانه بوورد دوینی
وا شه عب له خه و زوو راپه پیتى

پریاسكهى شیعیرى توند گری دراو
له ترسی گه ران له كوون ناخراو
بییری نازادی، وتاری نووسراو
له كونه مشكى قوولا هه لگیراو
وتاری جوانی تیکه لاو به خوڤ
شیعیرى شاراوهی له چیا و له چوڤ
بیتریته ده ری و بخوینریته وه
باسی رابووردوو بگیپریته وه
چواردهی ته موموزه و جه ژنی هه ژاران
به زپ بینووسن له میتووی جیهان
رۆژی نازادی عه ره ب و كوردان
جمه ووربه تی تیا كرا ئیعلان

(۱) پشتم به دوا دهستنووسی شاعیر به ستووه و له گهه نامیلکه چاپکراوه کهى شاعیر که له سالی ۱۹۵۸ به پیشه کی (کامه ران) له چاپ دراوه، هه روه ها له گهه دهستنووسی کی تری شاعیر نه ختی جیاوازی هه یه .

(۲) مه به ستی مه لیک فه یسه ل و عه بدولئییلای خالیه تی .

ئیمرۆ که چواردهیه له تهمموز جهیشی بی ئهمان نازانه هاته کایهوه وهک کیتیوی پر له گیان دهسیان به جارئ دایه دهس یه کتر ههموو جهیش و شهعب مهرامی به مهرانه خسته روو وهک (دجله) جهیش به هیزی گهلی بی حیسابهوه بوونه شهپۆل و چوونه سهراپای ره حابهوه شیرانه جهیشی داغ له دل و شهعبی قاره مان کهوتوونه خوین پژاندنی میللهت فرۆشه کان وهختی که پی ئه زانی سهگی هاری لاشه خۆر دپته ده ری له ده مییه وه کوفر و جنیوی زۆر وای زانی کهس نییه به نه زهر کیبیریا یه وه بۆ داچله کاندنی دلی ئه و بیته کایه وه نهیزانی ئاخری نه فسه سی زولم و زۆرییه چوارده ی تهمموز کوژاندنه وه ی تیشکی خۆرییه چی تیا بو کوژکی گه وره، به شا و ئیشگوزاره وه کوژران، له پاش ئه وه که خه بهر کهوته شاره وه عالم رژیایه قه سره وه، ناو ژووور و ناو ته لار لاشه ی گه ماله گه وره که یان خسته ناو هه زار ههروهک سه گیکه بۆگه نی توپیو له ری گوزار که ناسه کان که ئه یبه نه دووری که ناری شار وا پهت خراوه ته قوله پیی رانه کیشری ئهمری شهعب وه هایه که نابی بنیثری لاشه ی کرا به داری سزادا به پیکه نین عه بدولئیلاهی زۆل و وهلی عه هدی نانه مین کوژراو پارچه پارچه کرا دهست و پی و له شی خوینخوار و بی شهرف ئه مه یه ئاخری به شی

نووری سه عید به بهرگ و عه بایی ژنانه وه کوژراو دهست و پی و ملی لیک جیا کرانه وه ئه و چالی قوولی حیلغه که بۆ کوردی هه لئه کهن خۆی که وته ناوی بی سه ر و پی، بی له ش و به دهن ئیعلانی حوکمی تازه به جمه وریه ت کرا کورد و عه ره ب شه ریکه به شن ههروه کو برا نیترایه شوین عه داله تی مه حکوومی دهس به سه ر هینرایه وه خرایه سه ری، ئه فسه ری زه فه ر ئه و عه دلی ده رکراوه له دووری و لاته وه چوارده ی تهمموز به خو شی و سه ره سته هاته وه ویجدان و حه قپه رسته ی له مه نفا گه رانه وه ته سلیمی ده سته حاکمی عادیل کرانه وه ئه و کۆمه لئه ی عه داله تی خسته بووه به نده وه گیران و ده ست و پی به که له پچه و که مه نده وه زیندانه قووله که ی گه لی تیا بو به داخه وه جیگه ی ئه وانه ئیسته به ئۆف و به ئاخه وه کوئی ناره زوو ئه که ی بچۆ سه ره به ست و دلنیا جاسووس و ترسی گرتن و لیدان و شهق نه ما ئه مجا بنو و به بی خه م و بی ترس و بی خه یال ئیتر نه ما ژیان ی زه لیلان، ژینی تال خو ش موژده بی منیش تا ماوه رۆحه که م له له شا ئه م دو عایه بۆ (عه بدولکه ریم قاسم) ی باوکی هه ژار ئه که م ره بی بژی به سووده وه بۆ خاکی نیشتمان بۆ تو له سه ندنی گه لی مه زلووم و ناته وان^(۱)

(۱) له گه ل نامیلکه چاپکراوه که توژه جیاوازییه کیان هه یه. من پشتم به دوا ده ستنووسی ئه م شیعره به ستووه که بهر له مردنی به ماوه یه کی که م نووسیویه تییه وه، ته نانه ت رینووسه که شی له نامیلکه چاپکراوه که پیشکه وتو تره.

لهگهڻ (عهلی کهمال بایر) بهیه کهوه دایانناوه

وا موبه دهل بوو به خوښی دهوری ئیزمیجالالی کورد خاتیمه ی هات و نه ما، نه یامی ئیستیزالالی کورد بو گه یشتن بهم ده مه، بهم رۆژه بوو، نامالی کورد حممدی بئ حه دد بوو، خودا دیم رۆژی ئیستیقلالالی کورد پر زیا و په خشنده هه لهات که وکه بی ئیقبالی کورد قاپی په حمهت گوشاده، ده رکی زیللهت داخرا چونکه مه حموودئ له سه ر ته ختی عه دالهت دانرا موژده بئ نه ی قهومی کورد، نووری سه عادهت هه لکرا په رده بی تاریک و دهیجـووری مه رارهت لادرا رۆژی نازادی هه لات، پروونا که ئیستیقبالی کورد میلله تیکی وا قه دیم، قه ومیکی مه شهووری جیهان مالکی خاک و وه تن، ساحیبی ته ئریخ و زبان عه بیه ئیتر خزمه تی خه لقی، له زیلله تدا ژبان به سیه نه ی خزمینه بوغز و کینه، با یه کدل به جان تی بکوښین بو ته رقه ی شه وکه ت و ئیجالالی کورد نۆبه تی سه عیبیه، زه مانای عه یش و خوښی و شادییه جه ژنی ئیستیقلالاله، رۆژی خوښی و نازادییه قهومی بئ ئیدراک و بئ حس، بئ بهش و بئ قسه ته تی بفرکه میلله تی غه ییوره، ساحیب عیزه ته نه مرۆ رۆژی سه عی و تی کۆشین، وه قتی غیره ته یه ک نه فهس غافل مه بن، هه لسن براگه ل فرسه ته بو ته عالی جه د و جه هدئ که ن، زه مانای غیره ته رۆژی سه ره به سستی، زه مانای عه یش و نوښ و عوشره ته نه ی جوانانی وه تن، رۆژی ته رقه ی میلله ته قهومی کورد، ئیتر نه جاتی بوو له دهس نه ی زیلله ته

هه رچی باش و چاکه بیکه ی، وه قتی سه رفی هیمه ته هه چ که سی^(۱) کۆشش نه کا، راستت نه وی بئ مروه ته وه قتی تی کۆشین، رۆژی ئیستیقامهت، عیفه ته^(۲) مه قسه دی کورد هه ر ته رقه ی دینی ئیسلامیه ته سا ده خیلتان بم، زه مانای ئیتیحاد و ئولفه ته نه مرۆ رۆژیکی بلند و گه وره و ذی قییمه ته یار و یاوهرمان به بئ شک رۆحی پاکی حه زره ته رۆژی نازادی هه موو کوردانه، جه ژنه، شادییه جه ژنی ئیستیقلالاله، نه مجا نۆبه تی نازادییه مورشیدان، نه ی نه و خه لیفانه ی ته ربقه ت دائه دن نه ی مه لا ئیتر له سه ر فیکری عه تالهت ده ریکه ن گه ر سه وابی رۆژی حه شرت لازمه بئ ده ردی ته ن بیته وه پر عه یش و پر شه وق و مه سه رپهت، شوخ و شه ن بو ته عالی قهومی خو تان هیمهت و غیرهت بکه ن به سیه تی نه ی شاعیران ته عریفی خهت، چاه ی ذه قه ن به سیه تی مه ئموور، ئیتر با سی مه عاشم بو مه که ن بو وه تن بو دین و میللهت، بئ نه سیحه ت دا به دن بو ته رقه ی میللهت، ئیوه با بکه ن سه رفی به دن سه د شوکر لاچوو له ناوینه ی دلا، رهنگی میحنه ن به سیه تی ده ردی نیفاق و شوڤش و^(۳) بوغز و فیتنه عه بیه با به ریته وه کیبر و حه سادته (ما) و (من) ئیوه نازانن هه موو نه ولادی نه م شاخ و ده رهن

(۱) له رۆژنامه که دا (هه چ که س) نووسرابوو، من نه وه م به راست زانی بو نه وه ی له نگ نه بئ.

(۲) له رۆژنامه که نووسرابوو: (ئیستیقامهت و عیفهت) که دیاره به م جوړه له نگه.

(۳) بیگومان وشه ی شوڤش له رۆژی نه مرۆکه ماندا چه مکیتی پیروزی و ده رگرتوو نه ده با له گه ل (بوغز) و

(فیتنه) به کار بهیترایه، له وانه شه نه وکات مانایه کی سه لیبی هه بووبئ.

ئەي جوانان، ئەي خىرەدمەندانى ساحىب عىلم و فەن
ئەي عەزىزان، ئەي نەجىبانى جگەرگۆشەي وەتەن
رۆژى سەئى و غىرەتە، ھەنگامى كەيف و شادىيە
جەژنى ئىستىقالە، ئەمجا نۆبەتى ئازادىيە (٤)

بۇ سالى ١٩٢٦ (١)

ئەي سالى جىھان دىدە، ئەيا سەحنەيى مىحنەت
ئەي سالى گوزەشتە، سەنەيى ماتەمى ئومەت
ئەي سەحنەيى گريان و فيغان، شىوون و زىللەت
جەللادى جگەر ئاھنى (٢) بى شەفقەت و رىققەت
ئەي نازرى سەد مېشكى پېژنراوى بەقىمەت
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

سەپرى كە، كە چەند (٣) لاشەيى لاوى وەتەنت دى
خۆت ورد بەرەو، چەند (٤) سەرى جيا و چەند بەدەنت دى (٥)
چەند خانەيى ويران و دللى پىر مىحنەت دى
چەند نالەيى ژن، لاشەيى بى كەفەنت دى
برىسى و رەش و پرووت، غەمزەدە، چەن شوخ و شەنت دى

(١) لە توركييا شۆرشىك بەسەركردايەتى (كەمال ئەتاتورك) بەرپا بوو، ئەم شۆرشە لە دژى داگىركەرانى
ولات بوو، بۆ ئەم مەبەستە توركەكان داواي يارمەتییان لە كورد كرد، تا دەستى يارمەتییان بۆ دريژ
بگەن. كوردەكانىش بەدل و دەروونىكى پاكەوە يارمەتییان دان، بەرامبەر بەوئى كەمالىيەكان لە
توركىيادا دان بەمافى كورد دابنن، دواي خۆبەخت كردنىكى زۆرى كورد و توركەكان، كەمالىيەكان
بەئامانج گەيشتن، بەلام لە وەعدەكەيان پاشگەز بوونەو و پشتیان لە كورد كرد، بگرە لەجىياتى
پاداشت دانەوہيان كەوتنە قەلاچۆكردنن و سىياسەتى ئاگر و ئاسنپان گرتە بەر و تەفروتوننا و
دەربەدەريان كردن و ھەر ئەوہيان پىيان رەوا بىنى. لە شەوى (٢٨)ى حوزەيران سالى ١٩٢٥ شىخ
سەعيد و (٤٦) ھاوپىيان لە قەراغى شارى ديار بەكر لەسپدارە دا و بوونە سووتەمەنى ئەو راپەرىنەي
كە بۆ ماف و ئازادى بەرپا بوو. شىخ نوورى-ش ئەو كارەساتە دلئەزىنە كارى كردووەتە سەر ھەست و
نەستى و ئەم شىعەرى بۆ ئەم سالە نووسيو، بەلام پرووى دەمى كردووەتە سالى (١٩٢٦)!

(٢) لە رۆژنامەي (ژين)ى ژمارە (١٦٩٤)ى سالى (٢٧) ١٢/٧/٩٦٢ (ئاسنى) نووسرا بوو.

(٣) و (٤) ھەر لە ھەمان رۆژنامەدا (چەن) نووسرا بوو.

(٥) د. مارف خەزەندار (لە ٩٨)ى كىتیبەكەيدا كە بەزمانى رووسى نووسيو، ئەم دىرەي بە (چەند سەرى
چيا و چەند دەوہنت دى) خويئندووہتەو.

(٤) وەك ديارە ئەم شىعەرە بۆ بوون بەمەلىكى (شىخ مەحمود)ى نەمر و تراوہ.

ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

تېفكره كە ئەم سى سەد و شەست رۆژ و كسوورە
هەر سانىيەيەكى غەم و ئالام و فتوورە
رۆيشتنەكەت تا بەقەدەم عەيب و قسوورە
بەم خويىنە رىژاوانە و بەم شوور و نشوورە
سەفحەى هەموو تەئربىخى جىهان، ماتەم و سوورە
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

ئەم زولمە كە دى ميللەتى ئەم كوردە لە توركان
نەيدىو زەمانە چ لە ئىنس و چ لە شەيتان
دەعوایی حەقى ميللەتییەت و گووشەبى زىندان؟
پارانەو بە ژوبىن و تەنافى مل و خنكان؟
هاوارى وەتەن كەردن و كوژران و فرپىدان؟
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

رۆيشتى لە دواى تو، جگەرى پارە بەجى ما
ملىوئى عىيال و ژنى ئاوارە بەجى ما
چەند عائىلەى بىكەس و بى چارە بەجى ما
زنجير و كەلەپچە و پەتى سىدارە بەجى ما
ملىارى دلى خەستەو و غەمخوارە بەجى ما
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى

ئەي سالى جەدەيد، هاتنى تو دوور بى لە ئافات
توش وەك خەلەفت، ئەو بەجەزا، تو بەموكافات
خىر بى قەدەمى تو بەتەلافى هەموو مافات
شەرتە ئەمەيە تا دەمى مەحشەر بە مەقامات
ئەم شىعەرە ئەكەم^(٦) من بە تەمەننا و موناجات
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بى
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بى^(٧)

(٦) لە دەستنووسىكى تردا نووسرايوو (بکەم).

(٧) لە لایەن مامەند کەرکوکىيەو وەلامى ئەو شىعەرە دراوئەو. پروانە گۆفارى زارى کرمانجى ژمارە

(٨) ی سالى ١٩٢٧ ل ١٢.

ئەمشەو بوو لە خەوا

ئەمشەو بوو لە خەوا من بەدیھیی وەتەنم دی
زۆر جوان و بەشووش و فەرەح و شوخ و شەنم دی
مەسرور و تەپ و تازە و خۆنچە و دەھەنم دی
خۆش عیشووە وەکو ئاھووی چین و خوتەنم دی
پرسیم چیبە ئەم خۆشی و ئەم زەوق و سەفایەت
ئەم شادی و شەوق و تەپەبی بێ حەد و غایەت
فەرمووی کە لەمەو پێش منی بێچارە ئەسیر بووم
بەینێ بوو بەدەس جەور و جەفای تورکەو پیر بووم
بێ مایە و بێ سەرۆت و بێ حال و فەقیر بووم
مەبھوت و پەرتیشان و خەفەتبار و زویر بووم
ئێستا کە خەلاس بووم لە جەفا و وەحشەتی تورکان
نازادەم و خۆش وەقت، وەکو خۆنچەیی خەندان
ئەوسا کە و سائیپ لە عێراقی ھەموو ھەر کەر بوو
«لۆکس» نەبوو ناویشی قوتووی نەوت و فەنەر بوو
ئەم خەلکە ھەموو دەریەدەر و خەستە جگەر بوو
بێ مەعریفەت و سەنعەت و بێ عیلم و ھونەر بوو
ئێستا کە تەیارە ھەبە جا من لە کەرم چی؟
من تازە لە تورکی قەبە و بێ ھونەرم چی؟
قابیل نییە دەرچی لە دل ئەو جەور و ئەذایە
ئەو غارەت و بردنی مال و کەر و گایە
ئەو بێ مەزھەبی و کافری ئێسلامی نەمایە
بێ پەرحمی ئەو قەومە کە دەرچوو بوو لە غایە
چۆن تازە فەرامۆشی ئەکا کوردی عێراقی
زولم و ستەمی تورک و جەفا و جەور و نیفاقی

**سرود و ئۆپەرىت
پىشتىگىرى لە زانىست و خويندەوارى**

ئىنتىباھ (۱)

دلاوهران:

ئەولادى وەتەن ئىيمە كەوا مىللەتى كوردىن
 بۆغايەبى ئاسايشى مىللەت ھەموو گوردىن
 شىرانە ئەوا مەعرەكە ئارايى وەغا بووين
 بۆرشتنى خويناوى عەدوو حازرى را(*) بووين
 لە پىشمانەو ھەروا، بەيداخى ظەفەر ئەروا
 رىشەبى عەدوو با دەربىن، حق بە دەستى خۆمان بستىن
 بۆنەمانى مەزالىم، سوارانى جەنگى
 تەپلى بازىان لىدا بە شوخ و شەنگى

باوك:

لەم وەزە گەر ئەى دوشمنى كورد ئىتو ئەپرسن
 ئەم ھەمەمەيە مىللەتە ھەلساۋە بترسن
 كفن بۆ خۆتان بېرن، ھەر لە ئىستاۋە بېرن
 لازمە لەبەر غەم و ھەسرەت، بىن ئەشك رىژى مەزەللەت
 ئەى دلاوهرانى وەتەن، وەرنە ئىمداد
 باوك بە پەرۆش لىتان ئەكا ئىستىمداد
 كوردانى غەضەنغەر شەكنى مەعرەكە ئاغوش
 نابى بىكەن ئەم باوكى خۆتانە فەراموش
 زىرا كە دوو چاۋى ئەبەدىي ئىمە لە گۆرا
 چاۋى ظەفەرتانە لە ھەرب و شەپ و شوپرا

(۱) دەقى ئەم ئۆپەرىتتە بۆيەكەم جار لە سالى (۱۹۲۵) لە نامىلكەى (گۆرانى كوردى) دا بلاو
 كراۋەتەو، من ھەر ئەو دەقەم بە ئەسل زانى و لىرەدا نووسىمەو.
 (*) لە دەقى ئەو تىكىستەدا كە لە سالى (۱۹۲۵) دا چاپ كراۋە نووسراۋە (راھ).

باوك بە قوربانان بى، رۆحەكەى فىداتان بى
 وەختى فرسەت و ئىتىفاقە، رۆژى لا بردنى نىفاقە
 ئارەزوو ئەكەم ئىتو، وەختى ئىحتىياز
 بەشان و ظەفەرەو، مېن بۆ مەزار

دايك:

بۆ دەفعى مەزالىم لە مەوانىع مەكە پەرھىز
 سا دەس بەرە شىر و تەنگ و خەنجەرى خونىز
 بۆ ئىتو كەوا غىرەتە، بەكەدەفە رەگ و ئىسك
 حاشا كە بە حوزنىكى زەلىلانەو فرمىسك
 لە چاۋم بىت و بتكى دلم يەك زەررە بشكى
 چونكە ئىتو جەسوور ئەبىنم، نامىنى تازارى بىنم
 شىرەكەم ھەلالتان بى، رۆژى ھىمەتە
 رۆحەكەم فىداتان بى، وەختى غىرەتە(۲)

منالەكان:

نەجمەى ئەمەلى ئىمە ھەموو بەم دەس و بردە
 خەلقىنە لە بۆ مەسەدەتى مىللەتى كوردە
 مەوتى كە ھەياتى وەتەنىكى لە دووا بى
 سەد ژىنى زەلىلانەبى يارەب بە فىدا بى
 ئەو كەسانە جەبانن، مەعنای ژيان نازانن
 مردنى لە رىگای مىللەتا، چاكتەرە لە ژىن لە زىللەتا
 ھەركەسى خۆى بكا بە قوربانى مىللەت
 لە قەبرا ھەتا مەحشەر، ناكىشى زىللەت

ئافرەت بە منالەوہ:

ياران و رەفىقان و دلیر و يەلى كوردان
 شەپ جەژنى ھەموومانە پړۆين بۆ سەفى مەيدان

(۲) لە (گۆرانى كوردى و مەريوانى) دا ئەم بەشە نەنووسراۋە.

وهقتى كه به توفيق و ظهفهر دینه وه لمان
ئهوسا گولّ ئه كه بن ئيمه به شاباشى قدوومتان
گهر له ئيوه چهند كهس شههيد بئى،

لازمه عهزاي ئيمه عيد بئى

ئهم پلنگ به چانهى وا ئينتيقام سين
گه ورهيان ئه كه بن ئيمه، حهقتان ئه سين

كچهكان:

ئيمه كه نه مان كردووه بونى چه مهنى شوو

مه جهوولى نه زهرمانه گولّ و نه سته رهنى شوو

ئهم تازه جوانانه له بهر سپهره تى ئيمه

گهر بيتو بكه ناره زوى شيركه تى ئيمه

لازمه كه ده عهوت بفرموى، بينه وه بهروويه كى گولگوى

يه عنى چيه رهنگين بن به شان و ظهفهر

خوينى دوزمن برژين به نووكى خه نجر

چهك به دهستهكان:

ئيمه كه موسه لله له دهر و دهشت و له شارين

سوئين خورى حوزورى حهق و باب و كهس و كارين

بو مه سه ده تى ئهم وه تهن و ميلله تى كورده

ریشه و رهگى زالم بيرين بهم دهس و برده

تاكه ي له زهحه تا بين، له ناو مه زلله تا بين

لازمه به كه يف و مه سه رپهت، روچ بكه بين به قوربانى ميللهت

زاتهن ئيمه خولقاوين بو خزمهت كردن

بو ئه وهى فيداكار بين تا روژى مردن

عيلمه (١) ميللهت

عيلمه ميللهت نائىلى جاھو شكوهو شان ئه كا (٢)

دايه يى پاكى وه تهن، پر نه شئهو و خه ندان ئه كا

واسيته ي عيلمه به شهر ئه مرؤ كه مانه ندى تيور

وا به سه ر ئه وجى سه ماوه سه ير ئه كا و ته يران ئه كا

واسيته ي عيلمه كه ئه مرؤ ههروه كو ماسى، به شهر

كه شفى قه عرى بيكرانى، به حرى بئى پايان ئه كا

واسيته ي عيلمه كه (قولومب) (٣) ناوى دايم زيندووه

واسيته ي عيلمه كه (واسقو) (٤) كه شفى هيندستان ئه كا

واسيته ي عيلمه كه (پينجوئى) و (٥) (زه هاوى) و (٦) (مه وه لوى)

ناوى پاك و عاليان ئيحياى كوردستان ئه كا

(أطلب العلم ولو بالصين) ه فهرمووده ي ره سوول

ئهم حه ديسه بو عيلم، ته رغيبى ئينس و جان ئه كا

له گه ل (عهلى كه مال) به يه كه وه داياناوه

(١) به دهست نووسى شاعير (عيلمت) يش هه يه.

(٢) له گورانى كوردى و مهربوانى ٥٧ و درگيراوه. له سه ر وه زنى (ئهى وه تهن) ده گوئى.

(٣) قولومب: له زمانى توركداه (كولومبس) يان وتوه (قولومب) كه (كريستوف كولومبس) ي
دۆزه روه ي ئه مريكايه و به ئه مريكاشيان وتوه (ئه مريكا).

(٤) (واسقو) اش مه به ستى (فاسكؤديگاما) يه.

(٥) مه به ست له مه لا عه بدولر حمانى پينجوئى، قوتابى مه لا ئه حمه دى نؤدشى بووه و زانايه كى ئاينى
گه وره و به ناوبانگى سه رده مى خۆيه تى. كه كورى مه لا محه مه ده، خه لكى دئى (شېخ ماردىنى) سه ر
به قه زاي شارباژيره، له سالى ١٢٤٤ كؤچى له دايك بووه و هه ر له وئيش خويندووويه تى، پاشان له
سليمانى خويندووويه، پاش ته واو كردنى خويندن و ئيجازه و درگرتن له (مه لا عه لى قزلبجى) چوه ته
پينجوئى و له وئى نيشته جئ بووه، زۆربه ي كاتى خۆى به ده رز و تنه وه و موتالا كردن به سه ر ده برد.
حاشيبه ي زۆرى نووسيوه، له سالى ١٣١٨ كؤچى، كؤچى داوى كردووه. پروانه تاريخ السليمانية
محمد أمين زكي، نقله الى العربية: الملا جميل الملا أحمد الروزياني، سنة ١٩٥١ ل ٢٦٢.

(٦) مه به ستى له موفتى زه هاوييه.

ئېمە كەششافەى كوردىن

ئېمە كەششافەى كوردىن ھەموو^(۱)
خادىمى ملك و^(۲) ۋە تەنن پوو بەروو
بۆ ھەموو جەمعییەتى زانستى كورد
حازرى جەھدىن بەدل و دەست و برد
چونكە مەدارى شەرەفى مىللەتن
خادىمى عىلم و ئەدەبى ئومەتن
پۇحى ۋە تەن موفتەخىرە و شادمان
پوو بەرووى ئەم خزمەتە و ئەم ھەولەتان
مىللەتى كورد پى بە سەماو و زەمىن
دەم بەگوللى زەرەدەخەنە و پىكەنن
قىمەتى ئەم خزمەتە، تەقدىر ئەكا
سەفحەى تەئرىخ ئەمە تەسۋىر ئەكا

لە تەوصىف چاپخانە و تراۋە^(۱)

ئەم مورژدە خۆشە، خەو بوۋە، يا گویم زىرايەو
يا راستە پەردەى تەرەبە، ھەلدرايەو
يا نەجمى تەرەقى كوردە، تلووعى كرد
يا نوورى مەعرفەت، لە ولاتا پزايەو
ناگاہ، نىدا لە غەببەو ھات و وتى: بەئى
پىشكەوتنە لە مەملەكەتە دىنگى دايەو
پىشكەوتنى سەعادەتى كورد، ھاتنت بەخىر
غونچەى دلەم، بەبۆنى نەسىمت گەشايەو
لەو ساۋە من كە ھاتنى تۆم بىستوو ئەلئىم
ئۆخەى شوكر، چراغى جەھالەت كوژايەو
تۆى باعىسى سەعادەتى كوردە فقيرەكان
دەرگای مەعرفەت، كە بەدەستى تۆ كرايەو
مىعادى سەعبە، فرسەتە، تا ۋەختى سنعەتە
فیشال و تىزلى بەسە ئىتر پرايەو
با دەست بگەين، بەسنعەت و تەحسىلى مەعرفەت
با زوو بگەينە پىششەو، بەشمان نەمايەو
ۋا تى مەگەن، كە مەتبەعە بى قەدر و قىمەتە
كارىزى عىلم و مەعرفەتى پى ژبايەو
شوكرى خودا، كەوتىنە ژىر سىبەرى عىلم
(بى)ى بى بەرى جەھل، لق و پۆبى شكايەو

(۱) شىخ نوورى ھەستى بەگرنكى بوونى چاپخانەيەك كروۋە بۆ دەرکردنى رۆژنامە و بلاوكردەو ۋە بىر
ۋە پەخشكردنى ئامانجى مىللەتتىك بۆ مەبەستى (تەرەقى و تەعالى)، بۆيە بىجگە لەم شىعەرەش
ۋە تارىكى تىر لە رۆژنامەى (بانگى كوردستان)ى ژمارە (۳)ى سالى (۱) و لا پەرە (۳) بەناۋى
(ماكىنەى چاپ) ھەو بلاوكردۆتەو ۋە تىبىدا دەلئىت: (ھەر مىللەتتىك مالىكى غەزەتەيەكى خۆى بى بۆ
تەرەقى و تەعالى، مىللەتەكى ھەر غايە و ئەمەلىك تەعقىب بكا، ئەتوانن بەدەنگىكى بەرز و بلند
بىگەينەنئىتە گوپى ئەو كەسانەى كە گوپگر و خادىمى مەعارىف و مىللەتن)!

(۱) لە ل (۲۰)ى گۆرانى كوردى و مەربوانى ۋە رگىراۋە و لەسەر ۋەزنى (يا علم الامة) دەگوترى.
(۲) ئەم وشەيە بە (مەلىك) ىش دەخوتندرتىتەو.

بنواره نووری مه‌عریفهت و له‌معه‌ی که‌مال
به‌م مه‌تبه‌عه‌ی حکومه‌ته^(۲)، چۆن شه‌وقی دایه‌وه

وه‌ره بادی سه‌با، تو‌قاسییدی من به به مه‌ردانه

وه‌ره بادی سه‌با، تو‌قاسییدی من به به مه‌ردانه
له پاش عه‌رزى دوعا گۆبی، بلتی به‌م ئه‌هلی کوردانه
له بو‌ئینشای مه‌کته‌ب، سه‌رفی غیره‌ت لازمه‌ زینه‌هار
که مه‌کته‌ب مایه‌بی ژینه، که مه‌کته‌ب رو‌حی ئینسانه
که میلله‌ت هیچ نه‌زانى زوو به‌زوو پی‌شکه‌وتنی سه‌عه
که قه‌ومى ساحیبی سنعه‌ت نه‌بى، وه‌ک جیسمی بی‌جان
که‌سى عیلمی بی‌موس‌ته‌قبه‌لی رووناک و ته‌ئینه
که‌سى سنعه‌ت بزانی، دائیمن ئه‌و ساحیبی نانه
له‌سه‌ر ئه‌م عالمه‌ فه‌رزه، ئیعانه‌ی مه‌کته‌ب و سنعه‌ت
که رو‌حی مو‌لک و میلله‌ت، سنعه‌ت و ته‌حسیلی عیرفانه
ئه‌وی ده‌رحه‌ق به مه‌کته‌ب^(۱) نوتقی نووسیوو^(۲) له‌مه‌و پی‌شتر
حه‌قیقه‌ت ساحیبی فیکره، حه‌قیقه‌ت ئه‌هلی ویجدانه
وجوودی فه‌خره بو‌میلله‌ت، که‌سى فیکری مونه‌وه‌ر بی
که‌سى عیلمی نه‌بی وه‌ک وه‌حشیی کی‌و و بیابانه
قسه‌ی راستت ئه‌وی وه‌للا ئه‌گه‌ر بی‌شم کوژن ده‌یلیم
نه‌بوونی عیلم و سنعاته، که می‌قرۆبی هه‌موومانه

(۲) مه‌طبه‌عه‌ی حکومه‌ت : ئه‌و چاپخانه‌یه‌ی مه‌به‌سته که له سه‌ره‌تاوه، واته له سالی ۱۹۲۰ به‌و
ناوه‌وه (می‌جهرسون) روژنامه‌ی (پی‌شکه‌وتنی) پی‌ده‌رکرد. دوایی درا به‌شاره‌وانی سلیمان‌ی و ناوی
لینرا چاپخانه‌ی (شاره‌وانی - بلدیة). هه‌ر ئه‌م چاپخانه‌یه‌ی روژنامه‌ی (ژیانه‌وه) و (ژیان‌ی پی‌بلاو
و په‌خش ده‌کرا و کۆمه‌لی نامیلکه و سپاره‌ی کوردیشی پی‌له چاپ درا.

(۱) له ده‌ست‌نووسیکی دیکه‌دا (سنعه‌ت) نووسرا بوو.
(۲) جاران به‌خوتبه و تراوه (نوتق). نوتق نووسین و نوتقی نووسراو.

بۆ مەلیمەکان

به ئینساف و مرووت تەریبەهێی رۆلەهێ ولاتت که
که رۆژی کردوه، خاوهن زەمیر و با کهرامەت بێ
ئەوانن دانهنن بنچینهی ئیخلاس و عەدل و حەق
ئەوانن هەول ئەدەن، ئەم قەومە رۆژی سواری قودرەت بێ
موعلیم بێتوو چاری خۆی بیۆشیت و له حەق لادا
قوتابی ئەو ئەبێ هەر نالهبار و بێ بەسیرەت بێ
موعەلیم دەرس و ئیرشادی بەرەو رێگەهێ خراپێ بێ
ئەبێ رێبۆاری ئەم رێگایه، قوناعی نەدامەت بێ
لەشی قەومی، بەتیری جەهل ئەگەر بێتوو بریندار بێ
ئەبێ ئەم قەومە جیگەهێ هەر مەزارستانی زبیلەت بێ
لە دلگیری ئەم و ئەو ترس و خۆفت قەت نەبێ (نووری)
قسەهێ حەق با رەقیش بێ خۆشه، ئەمما بۆ نەسیحەت بێ (۱)

سلیمانی ۲۰/۱۱/۱۹۵۵

(۱) شیخ نووری وەک مۆنەوەرێکی سەردەمی خۆی و بێستووێهێ به «هۆنراوه - نظم» هەندێ بیروپرای
رووناک له لای خەلک بچەسپینن. یه کێک لهو بوارانەهێ که چهکی هۆنراوهی بۆ خستوووه ته کار
مهسه لهی خۆیندن و خۆیندهوارییه و هاندانی خەلکه بۆ خۆیندن و رزگار کردنیانە له تاریکستانی
جەهالەت و نەخۆیندهواری. ئەمەش شتێک نەبووه وەک مۆدەیهکی باو بروای بێ هینا بێ، بەلکو
وێک دڵسۆزێک بۆی چوووه مهیدان. هانی ئاfrهتانی داوه بهتاییهتی خزم و کهسوکار و ناسیاووهکانی
خۆی بۆ خۆیندن. یه کێ لهو وینانه هاندانی (فاطمه محیه ددین)ی خزمیتی.

ئەوه تا (فاطمه خان) بهدەمی خۆی دان بهو راستییه دا دەنێ و لەم رووهوه دهلیت: (پەردەیهکی تری
ژیانی فاطمه که تا مردن شانازی پێوه دهکات ئەوهیه که یه کهم ئاfrهتی کوردی عیراقه بووه به مامۆستا
و (۲۵) سالی رهبهقی ژبانی به ئەوپهري دڵسۆزییهوه بۆ پهروهده کردنی صەدان کچ وهک کۆرپهه
جگه رگۆشهی خۆی تهرخان کرد. بهدەست ئەو بوایه هەموو کچه کوردی فیتری نووسین و خۆیندەنوه
دهکرد. ئەو پهردەیهی ژبانی پر له بهسەر هات و سەرگۆزه شتهی سهیر و پر مانایه، وابزانم لاپه رهکانی
یه که می زۆر شایانی تۆمارن. ئیستهش لهو وایه ئەمرۆیه که خوا لیخۆشبوو شیخ نووری شیخ سالحی
شاعیر و خزمی، خۆی کرد به ژوو راو له هەموو جارن گهرمتر له گهلی کهوته قسه. قهت وای =

= نەدیوو. لهوهی دهکرد بۆ کارێک هاتوو زۆری مه بهسته. کهوته باسی خۆیندن و خۆیندهواری و
پیاوه لسانی (فاطمه) که دنیا دیدیه و دهتوانیت رێگه نیشانی کهسانی تر بدات، گهلیکیش مه دح و
سهنای ئەحمەد بهگی تۆفیق بهگی کرد و وتی زۆر حەز به پێشکهوتنی کورد دهکات.

دوای ئەوهی شیخی شاعیر شانامهیهکی دوورودرێژی به قسه و لهبزی شیرینی بۆ فاطمه ی ژن خوشکی
دهخۆینتیهوه، دیتته سه مر مه بهست: «ئەحمەد بهگ نیازییه قوتابخانهیهکی کچان له سلیمانی بکاتهوه
و له گوزیده خانی ژنی عەبدولعهزیز یامولکی و تۆ زیاتر کهس شک نابات په نایان بۆ بهریت.
ته زوو یهک به له شمدان هات و کهوتمه دهريای خهیا لهوه... راسته خۆیندن شتێکی چاکه باو کم هەر زوو
زوو ئەوهی به گوتیدا دهخۆیند و خۆشم له خیر و چاکه به لاوله ههچی ترم له خۆیندن دهسگیر نه بوو،
بهلام ئاخۆ خەلکی شار چیمان پێ بلین؟! له سه رخۆ له گهلی شیخ نووری کهوتمه ههلسه نگانندی
مهسه له که... راستییه کههێ هەر چه ندم دهکۆشا زاتم نه کرد بهلیننی رازی بوونی بدهمی. بهلام ئەو کۆلی
نەدا، کهوتهوه هاندانم، دهیزانی خوا په رستم بۆیه زوو زوو نایهت و حەدیسی تیهه لکیشی قسهکانی
دهکرد. بههشتی به خۆرییهوه بۆ مسۆگەر کردم. ورده ورده نهرم بووم و گفتم دا، بهو جۆره وهک بیرم
بیت، سالی ۱۹۲۶ ده رگای قوتابخانهی کچان له سلیمانی کرایهوه، ئەحمەد بهگ به ناوی منهوه
قوتابخانه کهی ناو «الزهران» که له ناو خەلکا (زهرا)یان پێ دهگوت. شوپنه کهی نزیک مزگهوتی
گه وره بوو. ئیستهش قوتابخانهی گولالهی کچانی تیدایه) بروانه گۆقاری رۆشنییری نوی، ژماره
(۷۳)، ناداری ۱۹۷۹، د. کهمال مه زهر ئەحمەد و تاریک به ناوونیشانی: (فاطمه محیه ددین په ریبی
پیشره و سه ربازی نه ناسراو). ههروهها دوو کاسیت گفستوگۆی خۆم له گهلی (فاطمه محیه ددین) که
هه مان ئەو زانیاریانە تیدا دووباره کردووتهوه.

پینچ ہشتہ کی

ته‌خه‌یس له‌سه‌ر غه‌زه‌لی عیسه‌ت بوخارا^(۱)

له‌سه‌ر ته‌کلیقی خو‌شه‌ویستیک

هه‌ولتیر ۱۹۳۸/۱۰/۲

موتفه‌کر له‌ جیهان، گو‌شه‌نشین، مات و خه‌مۆش
له‌ پرا‌یادی نیگارن، دل‌ی هینامه‌ خرو‌ش
هه‌روه‌کو پیری موغان، مه‌ست و سه‌بووی به‌ردووش
(سرخوش از کوی خرابات گذر کردم دوش
به‌طلبکار ترسا‌ بچه‌ باده‌ فروش)

ورده‌ ورده‌ سه‌ری ریم‌ گرتبوو‌ وه‌ک هوشیارن
به‌ته‌مه‌ننای ویسالی‌ له‌بی شه‌ککه‌ر بارن
من له‌ فیکری‌ ئه‌وه‌دا بووم‌ که‌ پیرسم‌ یارن
(پیشم‌ آمد به‌سر‌ کوچه‌ پری روخساری
کافرانه‌ شکن زلف‌ چو‌ زنار بدوش)

وه‌کو به‌درن‌ که‌ له‌ژیر هه‌وری ره‌شا‌ بی‌ له‌ پرا‌
به‌سه‌ری په‌نجه‌ له‌سه‌ر عاریزی، زولفی‌ لادا
که‌ ئه‌مه‌م‌ دی به‌ته‌ئنه‌نی و به‌بی‌ ترس و ریا
(گفتم‌ این کوی‌ چه‌کوبسیت تراخانه‌ کجا
ای مه‌ نوخم‌ ابروی‌ ترا حلقه‌ به‌ گوش)

وتی زانیومه‌ به‌ تای زولفی‌ سیاهی‌ پابه‌ند
وتم‌ ئه‌ی دیده‌ که‌وايه‌ به‌سه‌ زولمه‌ت تا‌ چهند
چیبه‌ بو‌ئیتوه‌ عیباده‌ت، چیبه‌ ئایینی‌ په‌سه‌ند
(گفت‌ تسبیح‌ به‌ خاک‌ افکن و زنار‌ بیند
سنگ‌ به‌ر شیشه‌ی تقوی‌ زن و پیمان‌ بنوش)

گو‌شه‌یه‌ بگره‌ له‌ سه‌رچاوه‌بی‌ ئاو و چه‌مه‌نی
ده‌ست له‌مل (مول) که‌، به‌یادی‌ سه‌نه‌می‌ یا سه‌مه‌نی
نه‌ختن‌ هه‌مده‌م‌ به‌ له‌گه‌ل‌ بلبلی‌ شه‌ککه‌ر شه‌که‌نی
(بعد‌ ازین‌ پیش‌ من‌ آ، تا‌ به‌ تو‌گویم‌ سخنی
راه‌ پیمای‌ اگر‌ با‌ سخنم‌ داری‌ هوش)

من‌ گه‌لی‌ مامه‌وه‌ غافل‌ له‌ حه‌قیقه‌ت، دل‌ریش
رووی‌ ره‌شم‌ دایه‌ ده‌ستی‌ ریشی‌ سپی‌ وه‌ک‌ ده‌رویش
بو‌ئوه‌ی‌ فه‌رقی‌ بکه‌م‌ سوره‌تی‌ بی‌گانه‌ له‌ خویش
(ترک‌ هوش‌ دل‌ و جان‌ کرده‌ دویدم‌ از‌ پیش
تا‌ رسیدم‌ به‌ مقامی‌ که‌ نه‌دین‌ ماندو‌ نه‌ هوش)

له‌ غه‌ما‌ نه‌ختن‌ سه‌رم‌ نایه‌وه‌ بی‌خود‌ له‌ وجود
که‌ه‌تمه‌ به‌حری‌ خه‌یالاتی‌ حه‌یاتی‌ بی‌ سوود
که‌ سه‌رم‌ هه‌ل‌بری، روانیم‌ له‌ پرتیکا‌ وه‌کو‌ دوود
(محو‌گشت‌ از‌ ورق‌ کون‌ و مکان‌ نقش‌ وجود
نه‌پری‌ ماندو‌ نه‌ آدم‌ نه‌ طیور‌ و نه‌ وحوش)

چ‌ بوو‌ ئه‌م‌ حاله‌ که‌وا‌ ده‌رگه‌هی‌ رووناکی‌ به‌ست
نه‌ زه‌مین‌ و نه‌ سه‌ما‌ ما، نه‌ بلندی‌ و نه‌ په‌ست

(۱) (عیسه‌ت بوخارا) ئه‌وه‌ی‌ که‌ (میژووی‌ ئه‌ده‌بیاتی‌ ئیران) جلدی‌ سییه‌م‌ چاپی‌ دووهم‌ سالی‌ ۱۹۶۰
له‌ لاپه‌ره‌ (۴۷۰) ده‌باره‌ی‌ ئه‌م‌ شاعیره‌ نووسیبتی‌ ته‌نیا‌ ئه‌وه‌نده‌یه‌: (مامۆستای‌ بیساطی‌ و خه‌یالی‌
بووه‌ هاوچه‌رخ‌ رۆسته‌م‌ حوزیبانی‌ و تاهیر‌ ئه‌بیوه‌دی‌ و برندق‌ بوخارانی‌ بووه‌. له‌ سالی‌ (۱۸۲۹)
کوچی‌ دوایی‌ کردووه‌).

من سهراسیمه، که تاخوئه مه بئ پوژی (الست) (۲)
(دیدم از دور گروهی همه دیوانه و مست
از می باده عشق آمده در جوش و خروش)

چ بو گروهی هه موو سهرخوشی مه یه، دور له (صداع)
یه کئی مه شغوولی به خیر هاتنی یاران و (وداع)
یه کئی سهرمهستی مودارا، یه کئی بهدمهستی (نزاع)
(بی دف و چنگ و مغنی همه در رقص و سماع
بی می و جام و صراحی همه در نوشا نوش)

این چو دیدم من ازین و مکان در رسستم
جام سر شاری، می عشق چنان کرد مستم
بی محابا نظر کرده، ز جا بر جستم
(چونکه سر رشته‌ی ناموس برفت از دستم
خواستم تا سخنی پرسم از و گفت خموش)

ئه مه جیبی راستی و سدقه، نه وهک لاف و گه زاف
دلی ناوینه سیفاتیکی ئه وی بی غهش و ساف
پروئهی سهر زده، توژی به ئه دهب به، به عه فاف
(این نه کعبه است که بی پاو سر آبی به طواف
یانه مسجد که در او بی ادب آبی به خروش)

هان گذر کن که چه سان جا و چه سان یارانند
چه دواخانه، چه سان خسته و بیمارانند

گردانی که چه سان جان و چه سان جانانند
(این خرابات مغان است در او مستانند
از دم صبح ازل تا به قیامت مدهوش).

(نووری) له م مه سله که دا نه ختی ئه گهر یه کرهنگی
به سییه نافامی و به سییه حه زهر و بیدهنگی
فائیده‌ی هیچ نییه گریان و خهم و دلتهنگی
(گر ترا هست در این شیوه سری همزنگی
دین و دنیا به یکی جرعه چو (عصمت) بفروش)

(۲) الست: ئه و پروژه‌ی که خوا دنیای دروست کردوه له ئه رواحی خه لکی پرسی (الست بریکم: قالوا بلی).

بهیادی رابردوو

شيعری بیکری بوو ته ته سفییه ته سفلیفات
 ویرد و زیگری بوو به ته حشییه ته حویلات
 جه دوه لی موله ق و ته سوییه ناو نازاری
 بوو ته قافییه و میسره عی مه عنیداری

نوریک بو دوواوه^(۱)

بو سالی ۱۹۳۴

ئهی (ژیان)، ئهی ئه مه لی تاییفه ی پیر و جوان!
 ئهی به بی تو، شهوی دهی جووره هه موو رۆژی ژیان
 هیچ مه وه سته له ده سا تا ده گه یه (زه ردیاوا)^(۲)
 ئه م دوو سئ شیعره به دیاری به ره خزمه تی (گۆران)
 بلئ: ئهی نازری ئه و دیمه نه جوانه ی قه ره داغ^(۳)
 دوور له دهرد و له په ژاره، له خه م و میحنه ت و ئاخ!
 باوکم ئه و وه خسته ئه دیبی بوو له ریزه ی ئوده با
 مه له وانیککی به قودره ت بوو له ده ریای ئه ده با
 ئه و ده مه شیعری ده ووت، هۆش و شعوریککی هه بوو
 سه ر و دلخۆش و ره حه ت، که یف و سه رووریککی هه بوو
 ئیسته کۆما وه ته وه پشتی به سه ر جه ده ولدا
 قسه مه تی خۆی ئه مه بوو، هه ر له ده می ئه وه ولدا
 رۆژ و شه و فیکری به نووسینی حیسه با ته وه یه
 شه و و رۆژ زیگری به ته سدیددی ئه مانا ته وه یه

(۱) ئه م شیعره له (شیخ نووری) یه وه بو (گۆران) به زمانی (جه ناب) ی کورپییه وه و تراوه، وه لامی ئه و نووسینه یه که مامۆستا گۆران له رۆژنامه ی ژیاندا ژماره (۴۱۱) ی رۆژی ۱۵/۹/۱۹۳۴ به ناوی (میشۆ) وه بلاوی کردووه ته وه. دیسان مامۆستا (گۆران) یش به شیعریک وه لامی داوه ته وه و له رۆژنامه ی ژیان، ژماره (۴۱۶) سالی (۹)، (۲۰) ی تشرینی یه که م (۱۹۳۴) دا بلاو کراوه ته وه، هه ره ها له لایه ره (۱۲۲) ی دیوانی گۆران - سه رجه می شیعره کانیدا بلاو کراوه ته وه.

(۲) زه ردیاوا: که و ته وه ته خواری و سلیمانییه وه، له نیوان شاخی دارمازله و قۆبییه. مه لیه ندی ناحیه ی قه ره داغه، ده که ویتته ناوه راستی ناحیه که وه، به لام ناوی قه ره داغ-ی به سه ردا سه پینراوه و به ره به ره زه ردیاوا پشتگویی خراوه.

(۳) ئیشاره ته به گه شتی قه ره داغی مامۆستا (گۆران).

له ههولێر به لهتيفه

بۆ رهفيايگم نووسيوه كه له خارج بووه^(١)

دهرى مه‌بخانه به‌سراوه، دلتي پيرانى گيراوه ته‌رهب وا قور به‌سهر خويآ نه‌كات و جه‌رگى سووتاهه له قه‌لبى شووشه‌دا عاره‌ق نه‌ما، يه‌كده‌فعه خويآوه سوراحى ديده‌بى وا كووتر نه‌بى بوٽ هينده گرياوه نه‌وه‌نده چاره‌پى تون كوتمه‌لى مه‌وووودى مه‌بخانه مى مىنا شكا هيند ناورى لى داوه به‌و لاوه دلتي پريه له خه‌م پيرى موغان، قامه‌ت خه‌م و خه‌مبار له پاى كوپه‌ى خوما^(٢)، بى چاره سه‌رتاپاى له خوم ناوه به‌ئه‌ترافى نه‌ويشآ زائيرانى سه‌حنى مه‌بخانه يه‌كى شه‌يدا و شيواوه، يه‌كى مه‌به‌ووت و داماره له ته‌پلتي سه‌ر نه‌ده‌ن، هاره‌ نه‌كه‌ن به‌م جه‌ژنه نازاده سه‌ماى سافى نه‌م مه‌بخانه‌يه، بۆ رۆژى گيراوه؟ هه‌ويى شيرى شيرانى ته‌رهب، نه‌ى ماكى دلخوشي له دوورى تويه (نوورى) گوشه‌گير و مات و داماره وه‌ر نه‌م جه‌ژنه توژى خه‌م به‌ با ده‌ين پي‌كه‌وه^(٣) توخدا غه‌ربان چى بكه‌ن، گه‌ر غه‌م نه‌ده‌ن نه‌ختى به‌ ده‌م باوه

هه‌ولێر/١٩٣٨

- (١) ده‌لتي گوايه نه‌م شيعه‌رى به‌ له‌تيفه بۆ (حه‌مه‌ى) براى (ئه‌حه‌مدى سالحه‌ فه‌ندى) نووسيوه كه مه‌عاوونى پۆليس بووه.
- (٢) مه‌به‌ستى كووپه‌ى شه‌راهه.
- (٣) له ده‌ستنووسى شاعير (پي‌كه) نووسراوه، كه دياره هه‌له‌ى كاتى نووسينه و راسته‌كه‌ى (پي‌كه‌وه) يه.

بۆ بي‌كه‌س^(١)

جه‌ژنى نه‌ورۆز بوو له گه‌ردى ياره كو بووبونه‌وه نه‌هلى نه‌م شاره له ژن و له پياو، له شيخ و ئاغا^(٢) له كاربه‌ده‌ستى ميري كه‌س نه‌ما كه نه‌هاتبى بۆ نه‌م نه‌ورۆزه بۆ زه‌ماوه‌ند و جه‌ژنه پيرۆزه له سه‌فاره‌تا^(٣) زاناي ئيستيعمار مي‌جهر نه‌دمۆنى^(٤)، يه‌كه‌م موسته‌شار به‌توره‌كه‌ى مل، پر له فيله‌وه به‌درۆ و ئيشى جه‌وت و چويله‌وه نه‌ويش له پر هات خوى كرد به‌ناوا^(٥) هه‌ر چاويكى كرد به‌چار له تاوا من به‌بيري خۆم زه‌ينم وا بۆى چوو بۆ ناوه‌رۆكى نه‌ورۆز هاتبوو

- (١) رۆژى ١١/١٢/١٩٥٨ له سوله‌يمانى له سينه‌ماى (سيروان) به‌هوى تيه‌ره‌بوونى ده‌ سال به‌سه‌ر وه‌فاتي شاعيري نيشتمانپه‌روه‌رى كورد (بي‌كه‌س) مه‌ره‌جانپي‌ك كرا. بۆ نه‌م مه‌ره‌جان له لايه‌ن به‌رپوه‌راني مه‌ره‌جانكه‌وه داوايان لى كردم كه شتيكيان بۆ بنوسم. منيش جارتيكيان به‌رپي‌كه‌وت به‌هوى حه‌فله‌يه‌كه‌وه كه له گه‌ردى (ياره) بوو جه‌ژنى نه‌ورۆز نه‌كرا، له‌و زه‌ماوه‌نده‌دا به‌شدار بووم، نه‌و رووداوه‌ى له بي‌كه‌سم ديوو به‌م هۆيه‌وه كردم به‌م شيعه‌رانه‌ى كه له خواره‌وه نووسيومه و پيشكه‌شى به‌رپوه‌ره‌كانم كرد كه له مه‌ره‌جانكه‌ بخوتيرتته‌وه. نه‌مجا ليه‌ره‌دا نه‌و نوخته‌يه‌تان نه‌خه‌مه به‌رچاو كه نه‌وه‌ى له شيعه‌رکانا نووسيومه زياد و كه‌مى نيبه‌ و ئيستاش گه‌لتي كه‌س له‌و زاتانه له حياياتان نه‌گه‌ر زيادى پيوه‌ نرابوو، هه‌ر نه‌كه‌م بنوسن وا بوو وا نه‌بوو (شيخ نوورى شيخ صالح).
- (٢) له گوڤارى رۆژى نوو-دا نووسراوه: (له شيخ و له ئاغا) كه دياره به‌م شپوه‌يه بى له‌نگه.
- (٣) مه‌به‌ستى له سه‌فاره‌تى ئينگليزه.
- (٤) مه‌به‌ستى له موسته‌شارى ئينگليزى نه‌و كاته‌ى سليمانيبه.
- (٥) له ده‌ستنووسه‌كه‌ى شاعيردا: (نه‌ناوا) نووسراوه كه دياره هه‌له‌ى نووسينه.

تیبگا مەبەس لە نەورۆز چییە
بێ ناوئاخە و جەژنی پەتییه
یا پرە لە شت، ئەم ھەممانە
روو لە سەردەشتە و^(٦) مەبەس بانەیە^(٧)

بێکەس^(٨)

بێکەس ئەناسن چەند فیداکار بوو
بۆ نیشتمانی، کە چەند بەکار بوو
بۆ سەعادەتی قەومی کورد بێکەس
سەرشۆری و بەزین لای عەیب و عار بوو
بێکەس لە رێگای بەزنی میللەتا
ملی بکرایە بەدار و پەتا
لای وابوو روتبەیی شاھەنشاهییه
رێی وەتەن نەبێ، رێی گومراھییه

(٦) و (٧): دوو شارن لە رۆژھەلاتی کوردستان.

(٨) بێکەس: فائیقی کوری عەبدوللای کوری کاکە حەمەبە، لە بنەمالەیی قەلاچولانە. باوکی بێکەس
کە لە سالی (١٩٢٩) دا کۆچی دوایی کردووە لە سوپای عوسمانلیدا میر لیوا بوو، بێکەس لە دینی
(سیتەک) لە سالی (١٩٠٥) ی زایینیدا لە دایک بوو. لە سالی (١٩١٩) دا بێکەس لە پۆلی
سیبەمی سەردەتایی لە سلیمانی وەرگیراوە، لەوێ پێشیش قورئانی خەتم کردبوو. مامۆستا (مەحمود
شەوقی) دەڵێ: (حەمەیی رەحمان ناغا) گرتیبە خۆی و بەختی کرد. بێ کەس بوو، ئەگینا زۆر پێش
دەکەوت. زۆر گوتی بەژبان نەدەدا. کەس لە کوردایەتی لەو پاکتر نەبوو، لەسەر کوردایەتی شەقی
نەخواردبایە پیتی تەواو نەبوو. لە سلیمانی لە هاوینی (١٩٢٨) دا لە قوتابخانەی زانستی سلیمانی
بە (مامۆستا) دامەزرا. لە سالی (١٩٣٧) لە دێبەکی ناوچەی بازبان کرایە مامۆستا و دواییش
گۆتێزرایەو گەلی دێهاتی تر. لە ١٨/١٢/١٩٤٨ دا کۆچی دوایی کردووە. پروانە دیوانی بێکەس،
ئامادەکردنی محەمەدی مەلا کەریم، ھەرۆھا بینینی مەحمود شەوقی ھاویتی نزیکی بۆ ئەم
مەبەستە.

بەندیخانە لای کۆشکی وەزیر بوو
گۆرانی و بەستەیی زپەیی زنجیر بوو
بەتەنگ ئازار و ئێشەو نەبوو
لای بێکەس مەعنای وەتەن ئەمە بوو
سەر، بەرز بوونەوێ بۆ سێدارە و پەت
ئەو سەربەرزییە دەس کەس نە ئەکەوت
ئەمە ئایینی پاکی بێکەس بوو
ھەر بەزنی وەتەن لای ئەو مەبەس بوو
سەرنجم دا دان جییر ئەکاتەو
لە داخی (ئەدمۆنس) پێش ئەخواتەو
لە پرەھەلسایە سەری ئازانە
پرووی کردە (ئەدمۆنس) وتی مەردانە
پەنجەیی کیشایە ناو ھەردوو چاوی
وتی لە دەس تو من بۆ کوئی برۆم
(بیست و حەو سالی من رەنجبەری تۆم
بەنان و ئاو و جل و بەرگی خۆم
خزمەتم کردی لە ئێران و پۆم
کەچی ئیستاکە ھەر من رەنجەپۆم
گوناهم چ بوو، بەم دەردەت بردم
بەناحەق بوچی وا سووکت کردم)^(٩)
ئەم ھەلەبەستەیی خۆی، جوان بۆ خۆپندەو
(ئەدمۆنس) ھەرۆھا تاس ئەبیردەو
ئێستەش تا ماوم ئەم دەنگە خۆشە
لە پەردەیی گویم ئەزنگیتەو

(٩) تێھەلکیتی شیعرە بەناوبانگەکی (بیست و حەوت سالی) ی بێکەسە و شاعیر ئەم شیعرە
لەسەر ھەمان کیش ھۆنیوئەو.

ئەم شیعەرە لە ستایشی مەتەسەرپرفی سولەیمانی (ئەحمەد بەگی تۆفییق بەگ) دا^(۱) و تەوه
شەوی لە مائەوه دانیششتبووم بە حەیرانی
لە چەرخ و ئەختەر ئەفکریم و وەزعی یەزدانی

(۱) ئەحمەد بەگی تۆفییق بەگ: لە شاری سلێمانی لە سالی (۱۸۹۹) ی زاینیدا لە دایک بوو،
خویندنی خۆی لە سلێمانی و مووسلدا تەواو کردوو، (بۆیەش بەشیکێ خویندنی کەوتە مووسلەوه،
چونکە باوکی بۆ ماوێهەک لە مووسلدا بەپێوەبەری پۆلیس بوو و لەوێ بە (دارەکە بێتە) ناوی
دەکردبوو. ئەم نازناوەش لە سزادانی ناژاوچی و پیاوخراپانەوه بۆی مابوو. کە داری لە ئاوی
دیجلە هەڵدەکێشاو پیتی لەوانی دەدا. کاتی (تۆفییق بەگ) ئەمری خوا بەجێ دەهێنێ، گواستەوهی
ئەم خێزانە کەوتە ئەستۆی (ئەحمەد بەگ) کە ئەو کاتە تەمەنی هەژدە سال تێپەری نەکردبوو،
ناچاریش بوو ئەو خێزانە کە بریتی بوو لە دایکێک و چوار برا و سێ خوشک بەخێویان بکات.
(ئەحمەد بەگ) کوردێکی شیرپاک و دلۆسۆز بوو لەگەڵ (شێخ مەحمودی نەمر) پێوەندییەکی
دۆستانە توندوتۆڵی هەبوو. بەیەکەوهش جارێک بەدەستی عوسمانییەکان گیراون نزیك دارەکە
ریتی (تاسلووجە) بەستراوەتەوه، بەو تاوانە کەوا دژی حوکمی عوسمانییەکان وەستان و گوايه
پێوەندییان لەگەڵ ئینگلیزدا هەبوو بۆ دروستکردنی دەولەتێک بۆ کورد لەسەر شێوەی ئەو دەولەتە
بۆ عەرەبیان دروست کرد. بەلام لە دواییدا هیچیان لەسەر نەسەلماندن، بۆیە ازیان لێیان هێنا. وەک
لە باسی جەمعیەتی زانستی کوردان باسم کردوو بۆ ماوێهەک سەرۆکی (کۆمەڵی زانستی کوردان)
بوو و بۆ ماوێ (۲-۳) سال بەخۆراپی دەرسی تێدا وتوو. ئەو سەرەمەدا دەستیکی بالایی
هەبوو لە بلاوکردنەوه و چەسپاندنی زمانی کوردی لە شاری هەولێر. لە (۱) تەموزی سالی
(۱۹۲۳) هەو قایمقامی قەزای سولەیمانی بوو. لە (۱۹۲۵/۶/۷) بەیەکەم مەتەسەرپرفی سولەیمانی
هەلبێژێردراوه و تا سەرەتای سالی (۱۹۲۸) درێژە کێشاوه. لە پاش شەشی ئەیلوول لە
۱۹۳۰/۹/۲۸ بەپیتی نووسراوی وەزارەتی ناوخوازی ژمارە (۱۲۶۳۲) ی ۱۹۳۰/۹/۲۲ لەبەر
لیوەشواویی و توانایی لە کاروباری ئیداری بۆ جارێکی تر بەمەتەسەرپرفی سولەیمانی هەلبێژێردرا، تا
۱۹۳۵/۴/۲۴ بەوەزیفە مەتەسەرپرف مایهوه. لەو ماوێهەدا، واتە لە سالی (۱۹۲۷) بۆ ماوێهەکی
کەم کرا بەمەتەسەرپرفی لیوای هەولێر و لە (۱۹) ی نیسانی ئەو سالەدا گەراپهوه بۆ سولەیمانی. ئەندام
بوو لە ئەنجومەنی (ئەعیان). زمانی تورکی و فارسی بەتەواوی زانیوه، لە پال کەمێ ئینگلیزی و
فەرەنسی. لە (۱۰) ی کانوونی یەکەمی سالی (۱۹۶۳) دا کۆچی داوی کردوو. بۆ ئەم ژبانهامەیه
سوودم لە (دۆسیە تاییەتی ئەحمەد بەگی تۆفییق بەگ) وەرگرتوو کە لە خەزینە پارێزگای سلێمانی
پارێزراوه، هەرەها بۆ زانیاری زیاتر سەردانی دکتۆر (دارا ئەحمەد تۆفییق) ی کوریم کردوو.

(۱۰) لە سالی (۱۹۴۵) دا، (پیرەمێرد) ی نەمر و دەستەیهک لە لاوانی دلۆسۆزی کورد، جەژنی
نەورۆزیان لەبەر گەردەکی (مامە یارە) دا کرد. وەیکێک لە میوانان (ئەدمۆنس) بوو. (بیکەس) ی
نەمریش لەو رۆژەدا هۆنراوەیهکی نایابی گەرموگوری پیشکەش کرد، کە تا ئێستاش بوو بەوێردی
سەر زمانی هەموو کوردپەرورێک، کە ئەویش هۆنراوەی (۲۷) سالەیه. لە کاتی خویندەوهی
هۆنراوەکە، (بیکەس) ی نەمر پەنجە درێژ کرد بۆ (ئەدمۆنس) کە نوێنەری ئیمپریالیزمی بەرتانیا
بوو، ئەمە نازایەتییهکی گەوره بوو بۆ (بیکەس) دراپه قەلەم. کورد و دلۆسۆزەکان تا ئەمڕۆش ئەو
رەفتارە پیرۆزی (بیکەس) بەشانازییهوه باس دەکەن. لە گۆقاری رۆژی نوێ - ژمارە (۱۱) ی سالی
(۱) نیسانی ۱۹۶۰ وەرگیراوه.

شه‌ویکی پر له سروور و شه‌ویکی پر به‌ره‌ک‌هت شه‌ویکی پر له زیبا و شه‌ویکی نوورانی شه‌وی بوو، مانگه شه‌ویکی عه‌ج‌ه‌ب تریفه تریف دوو سه‌د به‌یان و دهمی سو‌یح نه‌که‌م به‌قوربان‌ی گه‌هی خه‌یالی و یسالی جه‌مالی یارم نه‌کرد گه‌هی ئومیدی ئه‌مه‌م بوو، که بی به میوانی له پر نیگای وه‌ته‌ن، میسلی خوژ تل‌ووعی کرد له پالی په‌رچه‌می لادا له سو‌یحی پیشانی به‌هایی مولکی یه‌مه‌ن، له‌علی لیوی جان به‌خشی خه‌رابی چین و خووته‌ن، زولفی عه‌ن‌به‌ر نه‌فشانی سه‌ری نه‌بوو که نه‌بی پر خوماری ساغری ئه‌و دل‌ی نه‌بوو که نه‌بی مه‌ستی چاوی فه‌تانی هه‌زار رۆسته‌می داستان، زه‌بوونی تورپه‌یی ئه‌و هه‌زار بی‌ژن، ئه‌سییری چه‌هی زه‌نه‌خدانی نه‌فه‌س به‌ئاخه‌وه، خویناوی تیغی نازی برۆی جگه‌ر به‌داخه‌وه، کوژراوی تیری موژگانی که^(۲) هات به‌نازه‌وه، فه‌رمووی خه‌ریکی چیت (نووری)؟ سه‌به‌ب چیه‌ که له من موده‌تیکه په‌نهانی؟ به‌ئاه و ناله‌وه پیم وت: ئه‌وه‌نده ئاشفتم میسالی په‌رچه‌می ئی‌وهم له‌به‌ر په‌ریشانی دووباره هاته قسه، موشفیکانه پیتی فه‌رمووم مه‌گه‌ر فراز و نشیبی زه‌مانه نازانی؟ گه‌هی له ئه‌سفله‌ی سوفلا ئه‌بی به‌نی ئادم گه‌هی له عالمی بالایه، شه‌خسی ئینسانی

(۲) (که) من بوم داناوه ئه‌گینا له‌نگ ده‌بی.

یه‌کی خوماری مه‌ی و به‌زمی عیزه‌ت و ئیق‌بال یه‌کی زه‌بوونی غه‌می زیله‌ته و په‌ریشانی^(۳) به‌خوشی و غه‌می ئه‌م ئاسیابه ته‌فره مه‌خو کسه هه‌روه‌ها بووه ئه‌وزاع و چه‌رخ و ده‌ورانی قه‌له‌م به‌ده‌سته‌وه بگره، بنوسه مه‌دحی که‌سی که فه‌وقی گونبه‌دی کیوانه، سه‌تخی ئه‌یوانی خه‌جسته‌فه‌ر، مه‌سه‌رپریف، جه‌نابی (ئه‌حمه‌د به‌گ) که که‌حلی دیده‌یی عیرفانه، گه‌ردی دامانی له فه‌یزی هیمه‌تی ئه‌و زاته، هینده مونته‌زه‌مه میسالی لۆنده‌ریه مه‌رکه‌زی سلیمانی هه‌زار (کیسرا) و^(۴) (جه‌م)^(۵)، مه‌ستی به‌زمی مه‌عه‌ده‌له‌تی هه‌زار (مه‌عن) و^(۶) (حه‌ته‌م)^(۷) ریزه‌خواری سه‌رخوانی ئه‌گه‌ر مه‌ساعیی می‌عمار ی ئه‌و نه‌ده‌بوو ولاتی ئیمه هه‌موو، پرووی ئه‌کرده ویرانی زه‌مین هه‌تا‌کو بمینی قه‌رار و ئارامی فه‌له‌ک هه‌تا‌کو بمینی گه‌ران و سوورانی

(۳) نه‌ده‌بوایه دوو جار ئه‌م قافییه‌یه دووباره بکاته‌وه.

(۴) کیسرا: ئه‌نه‌وشیروان، پادشای به‌دادی بنه‌ماله‌ی ساسانی (۵۳۱ - ۵۷۹ ی. ز).

(۵) جه‌م: جه‌مشیدی جه‌م.

(۶) مه‌عن: واته (معن بن زائده الشیبانی (۱۵۱ ک- ۷۶۸ ز) میر و سه‌رکرده‌یه‌کی ئه‌مه‌وییه‌کان بووه.

یه‌ک‌یکه له خواری و به‌رچاو تیره به‌ناونگه‌کانی عه‌ره‌ب، ئازا و زمان پاراو بووه. «مه‌نسووری» عه‌بباسی خه‌لاتی کرد «سجستانی» ی دایه ده‌ست، کوژراوه، زۆر شتی ده‌باره ده‌گینه‌وه. بروانه المنجد (ل ۶۷۵).

(۷) حه‌ته‌م: واته حاته‌می طائی (ت ۶۰۵) شاعیری سهرده‌می جاهلییه‌ته. به‌نازایه‌تی و خواریه‌یی و چاو تیری و جوامیری نیتوانگی ده‌رکردوه، کراوه به‌مه‌سه‌ل وه‌ک «له حاته‌م باشتره»، «دیوه‌خانه‌ی هیه» بروانه المنجد (ل ۲۲۵).

له جهمعی مهیمه نه تا^(۸) بی، به بی خسوف و کسوف
مههی تهجه للی و خورشیده، شه و کت و شانی

بۆ زاری کرمانجی^(۱)

۱۹۲۶/۱۰/۲۵

سهبا؟ ئەم دیارییه م بۆ خاکپای (زاری کرمانجی)^(۲)
له (نووری) نا، له مۆری توحفه، بۆ خزمهت سلیمان

(۱) له سالی (۱۹۱۵) دا مامۆستا (حوسین حوزنی موکریانی) به پارهی مۆر هه لکه نندن و خو شنووسی چاپخانه یه کی بۆ خزمه تی زمانی کوردی له ئە لمانیا کړی و له شاری (حه له ب) دایه زران، له پاشان له سالی (۱۹۲۵) هوه هیتایه کوردستان و له (رواندز) داینا و ناوی نا چاپخانه ی (زاری کرمانجی). له سالی (۱۹۲۶) دا له رواندز به ره زامه ندی میری گو قاری (زاری کرمانجی) پین دهر کرد. له بهر ده ست کورتی و که م دهرامه تی دوا ی شه ش سال (۲۵) ژماره ی لی دهر چوو. ئیتر ژماره ی تری لی دهر نه چوو. دوا ی ئه ویش گو تیز رایه وه شاری هه ولپیر و ناو ترا چاپخانه ی (کوردستان) که مامۆستا (گیوی موکریانی) سه ره رشتی کاروباری چاپخانه که ی ده کرد و سه رده مانیک گو قاری (هه تا و) ی پین دهر کرد. (۲) ئەم شیعره به ناته وای له گو قاری (زاری کرمانجی) ژماره (۶) ی سالی (۱)، (۱۷) ی ربیع الثاني (۱۳۴۵) (۱۹۲۷) دا بلا و کراوه ته وه که دیری (پینجه م) و (حه وته می) لی قرتینرا وه. من ده ست نو سه ئە سه له که م له گه ل هه ندی ده ست نو سی تر له ناو ده ست نو سه کانی مامۆستا (گیوی موکریانی) دا دۆزی به وه و له کاتی بلا و کردنه وه ی شیعره که، ده قی نامه که ی شیخ نووری بۆ گو قاره که بلا و کراوه ته وه. وا لی ره ده قی نامه که ده خه ی نه بهر چاوی خو پنه ری به رتیز (بۆ خزمهت مدیری - ئی داره و په ئیس ته حریری (زاری کرمانجی): جه ریده ی مو حته ره مه ی (زاری کرمانجی) که له (رواندز) ئینتیشار ئە کات، وه کو رۆژێکی زیابه خش، فیوضی عیلم و عیرفانی به ساحه ی کوردستان بلا و کردۆ ته وه. رووناکی ئیستیقبالی (أظهر من الشمس) ی نیشان به ئە ولاده کانی کورد دا وه. ئەم رۆژه، تا ئیستا که عاله می کوردی له زیای جیهانگیری مه حرووم بوو، به ره ش گیرا بوو. جه هل بوو دایپۆشی بوو. مه علومه که به هه زار ته قه وه له ساجی سنگ و جامی سه ردان، به ربوه، دنیای رووناک کردۆ ته وه. که وایی لازمه قه دری بزانی و له رووناکییه که ی ئیستیفاده و ته مه ننا و دوعای ده وام و نه گیرانی بکری. زۆر مو ته ئە سفم که تا ئیسته ئەم دایکه مو شفیه، ناسحه، زاده یه کی ئە فکاری نا چیرانه می نه گرتۆ ته سه حیفه ی با وهش و ده ستیکی به سه ر و پۆ ته لاکیدا نه هیتا وه، که له رووی نوازشی (لا واندنه وه) ی ئە وه وه ورده و رده بالا بکات و رووی دانیشتنی مه جلیسیکی ئە ده بی بی. بینانه عه له به ی، هه ر به م فیکره، ئەم دیارییه بی قیمه ته م ته قدیم کرد، رجای قبول کردنی ئە که م).

شیخ نووری شیخ صالح

(۸) مهیمه نه ت: ئیشاره ته بۆ (سورة الفاتحة - ئایه تی ۷)، (فأصحاب المیمنة ما أصحاب المیمنة) واته خواناسان و ئە وانه ی با وه ر و ئیمان بان به خوا هه یه.

بۆ عەلى كەمال^(۱)

نامەكەت گەيىپە دەست فەخرى ھەموو ئەھلى ولات بوو بەشانامەيى ھەر مەجلىس و بەزم و حەفلات وائەبى ھىمەتى مەردانە و شىپوھى حەتەمى دەك ئىلاھى نەرزى قەت لە گلا دەستی سەخات رىك بەقەد سەرتە، كلاوى كەرم و ئەفسەرى جوود خشت بەقەد قامەت و بالاتە، كەوايى حەسەنات بەحرى بەخشائىشى ئىوھ نىيە رۆژى كە نەكا كەرەمى حاتەمى تايى، بەسورابى وەھەمات پروتبه و مەنسەبە، خوا لايقى شانى ديوى بەفەقىران حەسەنات و بەغەرىبان خەدەمات

(۱) عەلى كەمال بەگ: ناوى تەواوى (عەلى كەمال عەبدولپەھمانى حاجى قادر) لە ساالى (۱۹۰۰) لە شارى سلېمانى، لە گەرەكى (دەرگەزىن) لە دايك بوو. لە حوجرە وەكو داب و نەرىتى ئەو سەردەمە لەسەر دەستی (خواجە فەندى) و (حاجى مەلا سەعیدى زۆلئەيى) خۆتندووئەتتى. وەك (عەلى كەمال بەگ) خۆى دەفەرموئى (شىخ نوورى) یشى ھەر لە لای (حاجى مەلا سەعید) ناسبوو. ئنجا ئامادەيى (پوشدییەى عەسكەرى) تەواو كەردوو و چوو تە توركيا و لە ئەستەمبوول لە كلیة الشرطة) دا خۆتندووئەتتى، كە گەر او تەووە كراو بە یاریدەدەرى پۆلیس لە شارى بەغدا، دواى ئەو ھەر بەو زىفەى (مەعان) كۆیە و خانەقین و عەزىبە گەر او. ئنجا لە ساالى (۱۹۳۲) بوو تە بەرپۆتەبەرى پۆلیس لە كەركوك، ھەر وەھا بەرپۆتەبەرى پۆلیس لە بەغدا. تا ساالى (۱۹۳۵) لە سلكى پۆلیس ماو تەو، تا وازى لە وەزىفە ھىناو، ئنجا بوو بە نائىبى سلېمانى و ھەر لەو سالەدا واتە (۱۹۳۵) تا ساالى (۱۹۵۶) بۆ چەند جارێك نىابەتەكەى تازە بوو تەو. ھەر لەو كاتەو كە لە وەزىفەدا نەماو، دەستى كەردوو بە بازىرگانى كەردن. بە درێژايى ئەو دە سالەى گۆفارى گەلاوێژ دەرچوو بە پارە یارمەتى داو بۆ دەر كەردن و بەردەوام بوونى، لە ساالى (۱۹۳۹) ھو ھەموو ساالى ھەندى پارەى تەرخان كەردوو بۆ قوتايىبە ھەزارەكانى كورد، كە دەورەبەرى (۹۰-۱۰۰) دینار بوو لە ھەموو مانگێكدا. لە ساالى (۱۹۴۳) لە سلېمانى فەقىر خانەكەى كراو تەو، ناوبرا بە شدارى كەردنەو كەى كەردوو بۆ خزمەت كەردنى ھەزارەكان و لە بەغداو پارە و كەلوپەلى بۆ ناردوون. (۱۵۰) ھەزار دینارىشى بۆ نەخۆشخانەى (منال بوون) تەرخان كەردوو لە سلېمانى. بۆ ئەم زانیاریانە لە شارى بەغدا لە گەل خۆى و لە گەل عەبدولقادر قەزاز دانىشتووم.

(پرواندز) بەختیارە، قابیلە فەخرى ولاتى بى كە چونكە مەركەزى نەشرى فىوضى عیلم و عىرفانە جەرىدەى (زارى كرمانجى) رەفییى (ژبان) ە^(۳) بۆ میللەت كەسێ زارى^(۴) نەبى، بى زارە، ئىشى زار و گریانە لە دەستى خۆتندەوارانا^(۵)، ئەگەرچى ئەمۆ بى قەدرى سبەينى ھەر ستوونىكت وەسىيەت خوانى عومرانە بەئەنگوستى تەجەسوس، پروپەرەى زەرد ھەلگەپراوى تو ئەپشكەرى كە چونكە مەركەزى ئەسرارى كوردانە وەكو میرئاتى دەى ئیدراكى، بۆ مازى و ئىستىقبال مەعانىى جوملەكانت كە نزی لایوفناى عىرفانە ئەمىندارى خەفایای حەياتى حازرەى ئەمۆى سبەينى یەك بەیەك ئەیدەبەتەو بەو نەوجوانانە بەھیز و قوو تەى خۆت بانگ ئەدەى بۆ نوێژى سبەينى چرىكەى تۆبە و گۆتیم لىبە دى، لەو شاخ و داخانە ئەلێ ئیتر شەوى غەفلەت نەما، پۆژى سەعادەت ھات كە عومرىكە^(۶) ھەموو ئانىكى، دەرسى زلل و خوسرانە

(۳) ئىشارەتە بۆ رۆژنامەى (ژبان).

(۴) بەمانای (زمان = لغة) ھاتوو.

(۵) لە دەستنووسى شاعیردا (خوندەوار) نووسراو كە زۆرتەر لە ناوچەى كۆبە بەكار دیت.

(۶) لە گۆفارەكەدا: (كە عەسرىكە) نووسراو.

ئەمە بۆ تۆ بەسە، بۆ بەرزى خولقت بەدەوام
وردى رۆژ و شەوى ئەم عالەمەيە وەسەف و سەنات
رەبى مەحرۇمى نەكا خوا بەدەوامى ژىنت
كۆمەلى بى دەسەلاتانى ولاتت لە بەرات^(۲)

۱۹۴۳/۱/۲۱

گەبى

بۆ سەعید قەزازی نووسىو^(۱)

ژىيار ۱۹۵۱/۸/۲۰

دیتە بىرت ئەو دەمەى تۆ رووت لە پرووى پەیمانە بوو
من دل و خوینى دلّم بۆ تۆ مەى و مەيخانە بوو
دیتە بىرت ھەر بەتەنیا تۆ لە پەردەى سینهما
سینهما بووى و لەویدا غەيرى تۆ سىما نەبوو^(۲)
دیتە بىرت کارەباى پرووى حوسنى خولقى تۆ لە کوئ
شوعە ئەفزا بوايە (نوورى) زوو لەوى پەروانە بوو
دیتە بىرت كۆمەلى جارن و شەوگارانى زوو^(۳)
گفتوگۆى مەجلىس، ھەموو ھەر راستى، مەستانە بوو
دل لە باغى سینهدا بۆ تۆ لە ريشەى جەرگ و دل^(۴)
رۆژ و شەو ھەولتى چىن و بەستنى ھىلانە بوو
شارەزای رى بوو، ئەكەوتە بەردەمت دل دى بە دى
شارى بى مېھر و وەفایى، ئەو حەلە^(۵) و پىرانە بوو^(۶)

(۱) شىخ نوورى ئەم شىعەرى لە كاتىكدا بۆ وتوو، كە مەسەرىفى لىواى ھەولتەر بەپىتى نووسراوى
ژمارە (۷۵۳۱) لە بەروارى ۱۹۵۱/۵/۲۲ و (بۆ بەرژەوندى گشتى!!) و بوونى ھۆى ئىدارى
دىارىكرائو، بىارى داوہ (شىخ نوورى شىخ سالىح) لە بەرژەوبەرى ناحىيەى (سەنگاو) ھوہ بكاتە
بەرژەوبەرى ناحىيەى (بارزان)، ئەم نووسراوہش بەئىمزاى (سەعید قەزازی) نىردراوہ، مەسەرىفى
لىواى سلىمانى كە ئەو كاتە (مستەفا يەعقوبى) بوو، بەپىتى نووسراوى ژمارە (۴۸۱۱) بە
مىژووى ۲۴-۱۹۵۱/۵/۲۶ ئەمرەكەى دەرکردووہ. لە ۱۹۵۱/۶/۵ دەستى لە كاروبارى
بەرژەوبەرى (سەنگاو) بەرداوہ و لە ۱۹۵۱/۶/۱۱ دا لە ئىشە تازەكەيدا دەستبەكار بووہ.

(۲) لە دەستنووسىكى ترى شاعىردا (لەویدا زۆر و كەم سىما نەبوو) نووسراوو.
(۳) ھەر لەو دەستنووسەدا (كۆمەلى جارن و شەوگاران كەوا) نووسراوو.
(۴) ھەر لەو دەستنووسەدا (جەرگ و سى) نووسراوہ.
(۵) ھەر لەو دەستنووسەيدا (ئەو دەمە) نووسراوو.
(۶) ئەم بەيتە لەو دەستنووسەدا شوئىيان ئالوگۆر كراوہ.

(۲) عەلى كەمال بەگ لە حەربى عالەمى دووہمدا، ھەموو مانگى (۳۰) دىنارى تەخسىس كردبوو بۆ
ئىسەفانى فوئەراى شارى سلىمانى. موقابىل بەم ئىنسانىيەتە ئەم سى چوار بەيتەم بۆ نووسى (شىخ
نوورى شىخ سالىح).
سەرنج: لەگەل شىخ نوورى بۆرە خزمایەتییەكیان ھەيە بەوہى كە خالۆژنى شىخ نوورى خزمى (عەلى
كەمال) بووہ.

بۇ دۇستىكى قەدىمى خۇي نووسىيە

يان بۆمتەسەرىف (مستەفا قەرەداغى) نووسراو

۱۹۴۱/۱۲/۱۰

بەرم بۆكى سكالاي دل له دەس تۆ
 مەگەر^(۱) ھەر بېبەمە لاي دل بەرى خۆم
 بلىم ئىتر بەسى بى، بى وە فایى
 بلت جارى له كويىه كەمتەرى^(۲) خۆم
 فەلەك خستوومىيە^(۳) چالئىكى واو^(۴)
 كە دەس ناداتە دەستم رەبەرى خۆم^(۵)
 ئەلىي دايم له دووم ھەلھاتوو رۆژ
 له پى كەوتم، نەگەمە سىبەرى خۆم

=مايەو، له پاشان جارىكى تر گۆتزاپەو وەزارەتى ناوخۆ و كرا بەرپەرتو بەرى گشتى. دواى
 ماوئەيك ئەم جارە كرا بەرپەرتو بەرى (موانىء) له بەسره. بۆ جارىكى تر لەوتو گۆتزاپەو بۆ
 وەزارەتى ناوخۆ، دوو سال لەوئ مايەو، ئنجا بو بەمتەسەرىف. ديسانەو گۆتزاپەو بۆ وەزارەتى
 ناوخۆ، لەوئ كرىيان بەو زىرى ناوخۆ. تا بەرپابوونى شۆرشى چوار دەى تەموز كە لەگەل چەند
 كەسانىك ھەوالئەى مەحكەمەى (مەھداوى) كرا، دواى چەند مانگىك بپارى خنكانە كەيان بەجى
 ھىنا و لە گۆرستانى (باب المعظم) نىژراو. دانىشت لەگەل عەبدولقادر قەزاز و سەروسۆراغى
 دىكەى خۆم له بارەبەو.

(۱) له دەستنووسىكى ترى شاعیردا (ئەلىم) نووسراو.

(۲) ھەر لەو دەستنووسەدا (ياوهرى خۆم) نووسراو.

(۳) له دواى ئەم بەیتە، لهو دەستنووسەدا بەیتىكى تر ھەبە، كە شاعیر له كاتى پاكئوس كرىندا دانى
 پىدا نەناو كە ئەمەبە:

نە كابە كەچ ئەبى و مرگەوت ئەرووخى
 ئەگەر عەرزى بکەم دەردى سەرى خۆم

(۴) ھەر لەو دەستنووسەدا (بېرىكى واو) نووسراو.

(۵) دواى ئەم بەیتە، بەیتىكى تر لەو دەستنووسەدا ھەبە، شاعیر دانى پىدا نەناو كە دەلتى:

بەتارىكى شەوى شانسى ئەزانم
 كە مەحرۇومم له مېھرى ئەنوەرى خۆم

چى بەسەرھات ئەو زەمانەى راستى و عەھد و وەفا
 لاي رەفېق و ئاشنايان، شىوھى پىاوانە بوو^(۷)
 چۆن مویە دەل بوو^(۸) بەسە فرای تالى ئېش و دەردى دل
 ئەو شەرابەى شەمەى جەمەى ئاشنا و بېگانە بوو
 تىگەيشتم بۆ نەماو، شىوھى مېھر و وەفا
 تاكو رۆژى يەك دلئى ئاوا نەبوو، ئاوا نەبوو
 بۆ شتى چاكە (معاذ الله) بکەومە سەر زبان
 ئەو خەبالا تەى كە من ئەمکرد، ھەموو ئەفسانە بوو
 زووم ئەزانى من كە قەت ناکەومەو بېرى يەكئ^(۹)
 واسىتەى^(۱۰) بېرکەوتنەووم بۆ نەقلئ ئەم بارزانە بوو
 ئەو شەووت بېرە لەبەزمى وەسلئ يارا دوو بە دوو
 تا بەيانى، ھەر بەيانى رازى دلدارانە بوو
 ئىستە تۆ بووتە وەزىر و من مدېرىكى فەقىر
 شەرتى ئىنساف و مروەت، وا بزائم وا نەبوو^(۱۱)

(۷) ھەر لەو دەستنووسەدا (شىوھى مەردانە بوو) نووسراو.

(۸) ھەر لەو دەستنووسەدا (بوو مویە دەل) نووسراو.

(۹) ھەر لەو دەستنووسەدا (بېرى دۆستان) نووسراو.

(۱۰) ھەر لەو دەستنووسەدا (نەگەتئ ئەم بېرکەوتنەووم...) نووسراو.

(۱۱) ئەم دوو بەیتەى دواى لەو دەستنووسەدا نەبوو.

* ھەمە سەعید قەزاز: ناوى تەواوى (سەعید عەبدولمەجید حاجى ئەحمەد قەزاز) له سالى ۱۹۰۴ له
 شارى سلیمانیدا له دایک بوو. له ژیر چاودىرى مامیدا كە (توفیق قەزاز) ە گورە بوو، تا ئەو
 وختەى كە چووتە وەزىفەى ھكۆمەتەو، له بارمەتیدانى نەكەوتوو. ئەو سەردەمە ئەعدادیبەى
 مولكى ھەبوو، له سلیمانى ئەعدادیبەى مولكى تەواو كرىوو. له پاش تەواو كرىنى ئامادەبى له
 سلیمانى بەو زىفەى وەرگىر له رومادى دامەزرا، چونكە ئینگلیزى باش دەزانى، لهو سەردەمەش
 موفەتیشى ئیدارى ھەبوو له لیواكان لەژیر دەستى موفەتیشى ئیدارى له ئینگلیزبەو شتى
 وەردەگىرا، دواى بەبىك بۆ وەزارەتى ناوخۆبى گۆتزاپەو و لەوئش خەرىكى وەرگىران بوو. له
 وەزارەت له پاش ئەوئ قابلیەت و توانایى خۆى نیشاندا، له وەزىفە پىشكەوت. تا كرا بە
 بەرپەرتو بەرى ناحیە. له سالى ۱۹۳۴ - ۱۹۳۵ كرا بەقاىقام و تا سالى ۱۹۳۶ - ۱۹۳۷ لەوئ =

له بهر تانهی ئەم و ئەو نادیارم
 وهکو ئەخگەر له بهر خاکستهری خۆم
 نیازی من له ئیسوه یهك نیگهه
 كه بهلكو زوو بكهم، چارهسهری خۆم
 لزووم ناكا بهشهرح و بهسطلی ئەحوال
 كه رهمزئی كافییه بۆ داوهری خۆم
 ئەگەر لوتفت له حهق من ههروهها بێ
 ئەبێ لهم شاره من دهركهم سهری خۆم (٦)

(٦) ئەم شیعره بۆ (مستەفا قەرەداغی) و تراوه، (مستەفا قەرەداغی) له قەرەداغ له دایك بووه، خۆتێدنی حوجرهی تا قۆناغی (جامی) و (السیوطی) خۆتێدوووه. كارابرهكی (عیسامی) بووه و له خۆ پێگه یاندندا زۆر پشتمی بهخۆی بهستوهه. به پێچهوانه ی زۆر كه سهوه كه شهرمیان بێ دێ پێیان بلێن (فهقی) بویینه، ئەم شانازی بهفهقیستی و ژێانی ههژاری و رابردووی خۆیهوه كردوووه و له كۆچ و مهجلیساندا گێراویتییهوه. له (١٩١٨) دا دواي دهرجوونی له ئیمتیحان كراوه بهكاتی مهحكه مهی شهرعیهه. ئنجا ئوسوولتی موحاكه ماتی شهرعی وهرگرت، ئیتر قازیتیهكه ی بهبێ ئیمتیحان بوو، له پال مهسه لهی شهرعیش قانونی موحاكه ماتی خۆتێدوووه تهوه تا ئیمتیحانی حاكیمی داوه، دواي سهركهوتنی لهو ئیمتیحانه دا ئنجا كراوه به (حاكمی منفرد) و (حاكم بدهاءه غیر محدوده - درجه اولی) و له ههولێر موباشه ره تهی كردوووه، ئنجا كراوه به سه رهۆکی دادگا و له دوايشدا كراوه به یاریده دهه ری به رێوه به ری گشتی ناوخۆیی له به غدا، پاشان بریار درا به پیتی نووسراوی وه زاره تی ناوخۆی ژماره (١٠٩٨٦) له ١٩٤١/٦/٢٦ دا كه ئاراسته ی مه سه ریفیه تی لیوا ی سلیمانی كراوه نووسراوه: (له بهر به رهۆه ندی گشتی و بوونی هۆی تابه تی، ئه نجومه نی وه زیان له دانیه شتی رۆژی ١٩٤١/٦/٢٤ و له سه ر پێشنیاری ئەم وه زاره ته بریاری ئەمه ی لای خواره وه ی دا.

١- دامه زانندی به رێز مه سه فا قه ره داغی یاریده دهه ری به رێوه به ری گشتی ناوخۆیی به مانگانه ی (٤٥,٠٠٠) دینار به مه سه ریفی لیوا ی سلیمانی.

له ١٩٤١/٦/٢٨ ی پاش نیوه رۆ ده سه ته كار بووه. دوا یی مه سه فا قه ره داغی له مه سه ریفی لیوا ی سلیمانی گوێزرایه وه بۆ لیوا ی هه ولێر و له ١٩٤٣/١٠/٢٣ ی پاش نیوه رۆ ده سه تی له كار هه لگرتوه، دوا یی كراوه به سه رهۆکی به شی (تسویه) له به عقوبه، له وێه خانه نشین كراوه و ده سه تی داوه ته (موحاماده). له دهه ری حه فته سا لیدا كوچی دوا یی كردوووه. سوو دم له دۆسه ی تابه تی (مه سه فا قه ره داغی) وهرگرت كه له پارتیزگای سلیمانی له به شی خه زینه پارتیزا وه، ههروه ها دانیه شتی تابه ت له گه ل مامۆستا شه یخ مه مه دی خا ل له سلیمانی سه به ره ت به ژیان و كه سه یه تی مه سه فا قه ره داغی كراوه.

دیاری ژیان (١)

له ههولێره وه بۆ مدیری جه ریده ی ژیان (پیره مه تێرد) نووسراوه.

ئەم شهو به یادی تۆوه نه نووستم هه تا به یان
 لیم هاته گفستوگوۆ، قه له می تیژی دوو زبان (٢)
 مه ستانه ده سه تی كرده هه را و گریه و فیغان
 فرمی سکی وهك ره هیله ی باران به نه وه هار (٣)

(١) ئەم شیعره ی له ههولێره وه پێشكه ش به (پیره مه تێرد) كردوووه و ئەمیش هه ره له رۆژنامه ی ژیاندا بۆی بلاو كر دووه ته وه و له پالیدا به م چوارینه ی خواره وه - كه له دیوانی پیره مه تێرددا نییه - وه لامی بۆ نووسیوه:

خوا ئەو خودایه یه كه له نووری كوژا وه
 پشكوژی به سوژی شیعر و ئەده ب كه وته نا وه
 نووری! به نووری ئیسوه وه تاریکی لاده چی
 نه ورۆزی ئیسوه، تازهی دینی ته نا وه

به لام ئەم چوارینه یه له ده سه نوسه كه ی (شه یخ نووری) دا تۆزه جیا وازییه کی له گه ل ئەمه دا هه یه. له وه ده چی (پیره مه تێرد) بێجگه له وه ی كه خۆی بلاوی كردوو ته وه، به نامه ش ئەم شیعره ی بۆ (شه یخ نووری) نار دووه، بۆیه ئەم جیا وازییه ده بینین. ئەمه ش ئەو چوارینه یه كه به ده سه نوسه ی (شه یخ نووری) نووسراوه:

خوا ئەو خودایه یه كه له نووری كوژا وه
 پرشنگی جوانی شیعر و ئەده ب كه وته نا وه
 نووری به نووری ئیسوه وه زو له مت له ناو ئە چی
 یاره بی ئەم زیایه قه ت نه بێ به چا وه وه

ههروه ها له كتیبه ی (شیعر و ئەده بیاتی كوردی) بهرگی دووهم (ل ٢٠٨) له جیاتی (خوا ئەو خودایه یه)، (شوكری خوا ئە كه م) نووسرا بوو.

(٢) له رۆژنامه كه دا نووسرا بوو:

ئەم شهو به یادی تۆوه بوو، ئەی پیری نه وجوان
 دیسانه وه قه له م له پیرا، هاته وه زبان

(٣) له رۆژنامه كه دا به یتی دووهم بریتی بوو له م به یته كه له ده سه نوسه كه دا نه بوو:

هاوار ئەكا بنووسه، تا به كه ی سكووت؟
 تا كه ی له مه جلیسه ی ئەده یا، خۆت ئەكه ی نیهان؟

ئەرزايە خوارى، چاۋ يەك و فرمىسك بلتى ھەزار
 ھاوار و شيوھنى گەبىيە، ەرشى كردگار
 دەستم گەبانە ناو قەدى، ھىنامە پىشەوھ
 پىتم وت بەنەرمى و بەدلتيكى بەئىشەوھ
 ئەم نالە نال و ئاھو ئەننەت لەبەر چىيە؟
 ئەم پرمە پرمى زارى و شىنەت لەبەر چىيە؟
 فەرموى لەداخى تۆبە ھەموو نالە ناللى من
 ئەم ماتىيە كە ئەم دەمە كردووتە ئىختىيار
 خستىيە پەناو، ەقل و شعور و كەمالى من
 ئەتلىتمەوھ بەداخەوھ، بى ھۆش و بى قەرار
 پىتم وت، كە ئەى رەفىقى تەفەكور، ئەنىسى رۆح^(۴)
 ھەمپرازی رۆژ و مونسى شەو، مەحرەمى خەيال
 گەر تۆ نەبى، بەكى ئەگەبى داستانى نوح
 چۆن بەرز ئەبوو، شىعارى ئەدەب، فەلسەفە و كەمال^(۵)
 كى گوتى لە نالەى دللى زار و زەبوون ئەبوو؟
 چۆن رۆلەبى شىعەر، ئەچووه باوھشى ژيان؟^(۶)
 كى گوتى لە كەردەوھى فەلەكى واژەگوون ئەبوو؟
 گەر تۆ نەبى و نەنوسى لە چەپگەردىي زەمان^(۷)
 مەگرى و بنوسە دەرد و سكالالى دللى حەزىن
 بىدە بەباى شەمال، بەپەلە، دەم بەپىكەن^(۸)

(۴) لە رۆژنامەكەدا: (سەمعەن و تاعەتەن، چ ئەفەرموى ئەنىسى رۆح) نووسرابوو.
 (۵) لە ژۆرنامەكەدا: (كى فېر ئەبوو ئەشعارى ئەدەب، فەلسەفە و كەمال) نووسرابوو.
 (۶) لە رۆژنامەكەدا ئەم بەيتە بەم شتوھىە بوو:
 كى گوتى لە نالەبى نەبى قەلبى زەبوون ئەبوو؟
 چۆن زادەى فىكر ئەچووه باوھشى ژيان؟
 (۷) لە رۆژنامەكەدا نووسرابوو: (كى وا بەجەلدى دەستى ئەدايە يەخەى زەمان؟).
 (۸) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا نەبوو.

بىبا و بچىتە باوھشى داىكى ژيانەوھ
 لاي لايە چاك ئەزانى، بەسۆزى بەيانەوھ^(۹)
 ژىرت ئەكاتەوھ، خەوى خىرت لە چاۋ ئەخا
 ئەخنىتەوھ بەيانى، وەكو گول بە نەوبەھار^(۱۰)
 دەم پر لە شىعەرى جوانى، وەكو دورى ئابدەر
 ئەمجا شەرم مەكە و بلتى، ئەى پىرى نەوجەوان^(۱۱)
 (شىخ نوورى) رۆحى لاتە، مەللى وا لە غورىەتا
 فرىاي ەزابى كەوتووه يادت، لە مىحنەتا^(۱۲)
 ھەرچەند فەلەك نەشىدى بەزۆر پى برىمەوھ
 ەرزت ئەكا بەتوركى، بەيادى قەدبەوھ^(۱۳)
 (أربىلده بن سنى دوشنور ياد أيدرايكن^(۱۴))
 قارشمدە بر شعارى شعر ھىكلى ادب
 دورمقده درس شعر ويرر حسياتمه
 بر انجذابى حس ايله پر ذوق و افتخار

(۹) ئەم دېرە لە رۆژنامەكەدا بەم جۆرە بوو:
 (مەگرى بچۆرە باوھشى داىكى ژيانەوھ)
 (۱۰) لە رۆژنامەكەدا نووسرابوو:
 ئەخنىتەوھ سبەبىنئ وەكو غونچەى بەھار
 (۱۱) لە رۆژنامەكەدا (ئەوسا بلتى و مەترسە، بنوسە بەبى رىا) نووسرابوو.
 (۱۲) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا نەبوو.
 (۱۳) دوا دېر بەكوردى لە رۆژنامەكەدا نووسرا بى ئەمە بوو:
 خالە بەتەنگەوھ مەبە (الخير ما وقع)
 كاتىخ خەبەر ئەزانى ئەلئىن (الكدر رفع)
 (۱۴) كاك ئەحمەد تاقانە و اتا كوردبىيەكەى ئەم چەند دېرەى بەم جۆرە وەرگىراوھ:
 لە ھەولېردا من كە بىرم لە تۆ دەكردەوھ و يادم دەكردىتەوھ
 لە بەرامبەرمدا دروشمىكى شىعەر، ھەبىكەلى ئەدەب

دیکلر سکوت ایله، بنی غرقى تفکرات
ایلر، ویرر سرى ابدیت حیاتمه)

بۆ مته سه ریفی که رکوک نووسراوه

ن. ناوی جهرگم هیئند برینی پیئوهیه وا سیل ئەکا
و. وا خەریکه خەم شعور و عهقله کهم ته بدیل ئەکا
ر. رۆح له دەرچوونایه بۆ وهسلای زوله یخای لوتفه کهت
ی. یووسفی ئاواره کهت وا مهیلی عیزرائیل ئەکا
ب. بەرد ئەبارینی به سه رما یهک له سه ر یهک چه رخی دوون
و. وهک سیاپۆشان، وجودم ماتهمی ته مسیل ئەکا
خ. خەم وهها خوینی دلای هیئاوه ته سه ر دیده کهم
ز. زیلله ت و ئاهو فیغانم، شیوه نی ته شکیل ئەکا
م. مردنم لا چاتره له م ژینه، گهرردوونی دهنی
ت. تووریه دایم له جه معی عوشه رتم ته نزیل ئەکا
ج. جه وری ئەم غه دداره ره بیی روونه کانه دوشمنم
ن. نهخته ئاوکی له ریدا، لی به به حری نیل ئەکا
أ. ئانی بیئشه ی شیر ئەکاته لانه ی پتوی غه ریب
ب. به ینی ئەبیینی که سه رگه ر گه ر به لاشه ی فیل ئەکا
ت. تابه که ی تالای، ئەم زه هره ت بچیژم رۆژ و شه و
ا. ئیش و ئازارت، هه تاکه ی که یف و خویشیم دیل ئەکا
ر. روو له کوئی کهم گیتزه لئوکه و گهرده لوولی نه گبه تی
ز. زینده گی و خویشیم به سه د مه رگ و خه فته ته بدیل ئەکا
و. وس به ئیتر به سیه، هاوار و به یانی دهردی دل
ی. یاری خۆت مه عنای سکا لاکه ت به حه ق ته ئویل ئەکا
ت. تیتده فکرم، دیتته گویم دهنگی به ئەسپایی ئەلیت:
ح. حامیه کی خۆت هه یه ئەو حالای تو ته عدیل ئەکا
و. واز له م و له و بینه، هه ر بۆ ئەو به ره شه کوای دل
ی. یاری پیئشووی خۆته، لوتفی خۆی به تو ته شمیل ئەکا

= وهستا بوو، وانه ی شیعی به هه سته کاغدا داده دایه وه
به کیشکردنیکی هه سته وه، پي زه وق و شانازی
به بیئده نگی گوئی ده گرت، منی غه رقی بیرکرده وه
ده کرد، نه یینی هه میشه یی به ژیانم ده دا.

سهنج: رۆژنامه ی (ژین) سالی (۱۴)، (۳۰) ی مارتی ۱۹۳۹ ژماره (۵۶۰) نووسیه: (شیخ نووری
که له پیشدا باش کاتبی مه سرف بوو، له میانه ی مه ئمووره ته فروتونا کراوه کانداه لیا ندا بوو بۆ
هه ولیتر، وهک (نامدنی لک لک) که مژده ی به هار دینتی پیشه روی ئەوانی تری کرد، هاته وه و پتی
شیعی ئەویشمان بۆ نزیک بۆوه! جا نازانم پتی ماوه یان نا؟ به خوا جاری پیشوو، شیعیکی
جوانی بوو). ئەم شاهه دیبه ی (پیره مێرد) بۆی به لگه یه که شیخ نووری له پاش سیبه کانیش شیعی
چاکی وتوه.

ل. لهم قسانه لاده، نۆبهی ئیحتراماتهو سهلام
 ا. ئاشنایان با نه لئین ههر بۆ حه جی خوئی تیل ئه کا
 ک. کاکي خوّمه زۆر سهلامی لئ ده کهم، سه ديقمه
 ا. ئه و موئه شیرمه ئه زانم ئی شی من ته عجيل ئه کا
 ئه وه لی حه رفی هه موو میسره ع ئه گهر کۆبینه وه
 میسره عی که قه سد و ناوی شاعیرئ ته سجیل ئه کا
 خو ئت ئه زانی موخلیسه، بۆبه به بی په روا ئه لئیت:
 (*)

تهق تهق - ۱۹۴۸/۸/۷

(*) دیری دوایی بۆبه ته و او نه کردوه، چونکه به کۆکردنه وه ی حه رفی یه کهمی ههر میسره عی که دیره که ی
 ته و او کردوه که ئه مه یه: (نووری بۆ خزمهت جه نابت ئاره زووی ته حویل ئه کا) واته نه قل کردنی له
 لایهن (سه عید قه زاز) هه که مه سه رپی که رکوک بووه، وه کو له شوینی تریشدا باسما ن کردوه
 هه ردوکیان ها وری و ئاشنای یه کتر بوون. ئه م شیعره ش هونه ریکی تازه ی تیدا به کار ها تووه.

شيعرى بۆنە

بۆ ماته می (٦) ی ئەیلوولی (١)
سالی (١٩٣٠) وتراوه

دووباره دل له داغی وهتهن پر له میحنه ته
له مهنزه دهی فه لاکه ته، له م دهر د و هسه رته
حه قیه فه لاک به جارئ سه ری خۆی له خوم بنی
بگری فه لاک به شینه وه بۆ ئەم موسیبه ته
به ر قاپی سه را بووه ته ده شتی که ره لا؟
یا مه زبه حه ی گره ه ی، وه ته ن خواهی ئومه ته؟
ماهی موحه پر مه ئەمه، شینی حوسه ی نه یا
ئه یلووله رۆژی شیونه، ماهی فه لاکه ته؟
هه ر نه عشی لاوی کوردی سته مدیده بی غه مه
غه لتانی خوینه، ناییلی پوتبه ی شه هاده ته
هه ر نه ونیهالی کورده، به خویناوی ئاله وه
گه وزانی خاک و خوینه، شه هیدی شه جاعه ته
هه ر ئاله نالی لاوه، به ده م گولله وه ئه لئ:
یاره بی که ی نیه ایه تی دئ، ئەم موسیبه ته؟

خۆپیشاندا نی رۆژی (٦) ی ئەیلوولی سالی ١٩٣٠ له شاری سلیمانی که
به رۆژی (٦) ی ئەیلوولی ره ش به ناوبانگه

(١) راپه رینی (٦) ی ئەیلوول، کوردی ماف خورا و خاک ویران بووی پئ له خواست و نیاز ترا و له
سالی (١٩٣٠) دا که وته خۆی دژی په میانی (١٩٣٠) ی به ریتانی - عیراقی، که خه ریکی به ستنی
بوون. ئەوه بوو شاری سلیمانی که وته جموجولێکی گه وه بۆ ئەم ئامانجه. بۆ سه پاندنی مافی کورد
بزووتنه وه ده ستنی پیکرد. تا رۆژی (٦) ی ئەیلوولی خایاند، کوردی تازای قاره مانیش به به رد و دار
که وته هه لمه ت بردن، له ئەنجامدا (٥٠) که سیان لئ کوژرا و بریندار بوون، خه لکی سلیمانی
ئه گه رچی سه ریش نه که وتن، به لام گه وه ره ترین قاره مانیه تبیان نواند. شیخ مه حمودی نه مر هه ر که
هه والی کوشتاره که ی به رده رکی سه رای بیست، په لاماری (پینجوتنی) دا و گرتی و تازادی کرد. له
ئه فسه رانی سوپای عیراق (مه حموود جهوده ت، حه مید جهوده ت، کامیل حه سه ن) خۆیان گه یانده
له شگری شیخ مه حموود و هاوبه شیی ئەو راپه رینه پیرۆزه یان کرد. که ئەنجامه که ی شه ری ئاوباریک بوو.

ئەم باغە بۆ بەجاری وەھا^(۲) بوو بەگۆمی خوین؟
 بۆ مەنزەردە لە تافەتی بۆ بوو بەم^(۳) قەساو تە؟
 ئەموت گۆلی نییە، کە نەسووتی دلی بە کورد
 روو زەرد نەبێ، لە مەنزەردەیی ئەم فەجاعتە
 ئەم باغە، ئەم گولانە، کەچی هەر لە نەشئە دان
 نەمزانی گول کە بێ دل و حس و حەمییەتە
 لە عەت لە بەرگی سووری گولالە و دلی رەشی
 چۆن ماو بۆچی هەلنەوهری^(۴) بەم فەلاکەتە
 قەومی نەجیبی سام^(۵)، ئەمە بێ عەدلی ئەوهری^(۶)
 ئاخۆ نیهایەتی چ بێ، ئەم لوتف و رەحمەتە؟
 ئەی (عصبة الامم) وەسبێ ئەقوامی^(۷) پرووی زەمین
 بێ دەنگیی ئەم مەزالیمە، شیبوهری مورووهرە؟
 وەک داری لیژنە، مەیت و جەنازە شەهیدی کورد
 لەم باغە کەوتوو، ئەمە رەسمی عەدالەتە؟
 لەم عەسەردا، کە عەسەردی تەرەقی و تەکاملە
 ئەم سەر برین و کوشتنە، شەرتی حیمایەتە؟
 بۆ کەعبە کەچ ئەبێ، کە کەسێ ناوی حەق بەرێ؟
 حەق گۆ لە بەرچی، قیسمەتی هەر دار و لە عەتە؟
 ئەی کۆمەڵی شەهیدی وەتەن، خوین پزراوەکان
 تیزکاری ناوی ئیبو، لە جیبی فەرز و سوونەتە

(۲) شیخ نووری کە بە دەستنووسە کە (نەجمەددین مەلا) دا چووە تەو (وہا) ی بۆ زیاد کردوو تا لەنگ نەبێ.
 (۳) دیسان شیخ نووری بە قەلەمی سەوز (بەم) ی بۆ زیاد کردوو ئەگینا لەنگ دەبوو.
 (۴) مامۆستا (نەجمەددین مەلا) لە دەستنووسە کەیدا (هەلنەدری) نووسیوو.
 (۵) سام: کورپی نووحە. لەو وەرە گەلانی سامی کەوتنەوہ- تەورات. بروانە المنجد ل ۳۴۶، شاعیر لێرەدا
 مەبەستی ئینگلیزە.
 (۶) واتە پێوەندی یەکەم جار. پێشینیانی کود دەلێن: ئەمە سالی مەبھونە: ئەمە ئەوهری... ئاخری چۆنە؟
 (۷) لە دەستنووسە کەدا (قەومی) نووسراوو، کە شیعەرە کە لەنگ دەبێ و راستە کەشی هەر ئەوهری
 بە (کۆ) باسی قەومەکان بکا، بۆیە وام لێ کرد.

وا تێ مەگەن، کە رەنگی کفنتان ئەچیتەوہ^(۸)
 رەنگی پزراوی ئیبو، بناغە ی حەمییەتە
 ناچیتەوہ بە لێزمە ی لافاوی^(۹) زولم و زۆر
 رەنگیکی سابییتە، ئەسەرێکی جەلادەتە
 ئەشرافی کوردە، دەستی لە قفلێ کە لە پچەدا
 حەپس و زەلیلە، مەزھەری زلل و حەقارەتە
 ئەم رەنگە، خوینی میشکی پزراوی سیاوہشە^(۱۰)
 بەرگی گۆلی بیساتی، زەمینی حەمییەتە^(۱۱)
 تابووتەکانی ئیبوہیە^(۱۲)، بەشانی کوردوہ
 ئیعلان ئەکا نەتیجە، کە بەرزی و سەعادەتە
 ئەیلوول و پزۆزی شوومی شەشی تاکو نەفخی صور
 پزۆزی عەزا و ماتەمی ئیبوہی وەسییەتە
 ئەم پزۆزە، پزۆزی شیوہن و گریانە تا ئەبەد
 ئەم پزۆزە، پزۆزی ماتەم و^(۱۳) پزۆزی عیادەتە
 ئەم پزۆزە، ئەم مەزالیمە، تا پزۆزی رەستخیز
 سەر لەوحە ی سەحایفی تەئریخی ئوومەتە
 ئاهی شەهیدی وەتەن، خوین پزراوەکان
 تەئریخییە و ئەگاتە خوا، ئەم هەناسەتە

۱۳۵۰ھ - ۱۹۳۰ز

(۸) لە دەستنووسە کە ی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) (ئەچتەوہ) نووسراو، کە شیعەرە کە لەنگ دەکات.
 (۹) لێزمە ی لافاو: تەعبیریکی هەلەبە. راستە کە ی (لافاوی لێزمە یە)، چونکە لێزمە لە بارانی زۆر
 دروست دەبێت و ئنجا لە پاشان دەبێتە لافاو.
 (۱۰) سیاوہش: ئیشارەتە بۆ پالەوانە کە ی داستانی شانامە. کە کابرایەکی خێرخواز بوو و لە تۆلە ی
 خوینی ئەودا زۆران شەریان کردوو. بوو تە مەسەل و پەند.
 (۱۱) ئەم قافیە یە سێ جار بە کاری هیناوە. کە نە دەبوایە و ابج.
 (۱۲) لە دەستنووسە کە ی (نەجمەددین مەلا) دا (ئیبوہ) نووسراوو، کە دێرە کە لەنگ دەبێت.
 (۱۳) لە دەستنووسە کە ی (نەجمەددین مەلا) دا (پزۆزی شیوہن و پزۆزی عیادەت) نووسرا بوو.

بۆ ئاھەنگى كۆمەللى زانستى كوردان^(۱)

ئەم ئىجتىماعە بۆ مەھى عىززەت بەراعەتە
بۆ قەومى كورد، نىشانەى سوبحى سەعادەتە
بوغز و غەرەز، نىفاق و حەسەد^(۲)، كىنە و شقاق
بوونى فەلاكەتتە، نەبوونى سەلامەتە.

(۱) ئەم شىعەرە لە ئاھەنگى كۆمەللى زانستى كوردان لە رۆژى جومعهى (۷)ى كانوونى دووهى ۱۹۲۷د لە باخجەى كۆمەلە خوتىراووتە، كە ئاھەنگى چا خواردەووى ساز كردووه و زىافەتتەى چاى رىك خستووہ بۆ سەعات و نىوتىك كۆمەللى خەلك ھاتىون. (پىرەمىرد و ئەحمەد حەمدى و شىخ نورى) شىعەريان بەم بۆنەى ھەم خوتىندووہتەوہ و شىعەرەكەى شىخ نورى ھەر بۆ ئەو بۆنەى ھەم و تراوہ، مەسەرىفى لىواى سلىمانى بە نوتقىتەى ئىرتىجالى زۆر بلىند و بەلىغەوہ، ئاھەنگەكەى كردووتەوہ، ئنجا (پىرەمىرد) كە سكرتيرى كۆمەلەكە بوو، دوو پارچە شىعەرى خوتىندووہتەوہ و لە پاشان (مەنزومەىكى غەرامى شاعىرى نەورەسىدەى باغى وەتەن شىخ نورى) خوتىراووتەوہ. دەمىنەتتەوہ سەر ئەوہى بزائىن كۆمەلەى زانستى كوردان چۆن دامەزرا: (بەلى رەفىق ئەفەندى مەحامى) و (فاىق بەگى مارق بەگ) و (رەمىزى ئەفەندى فەتاح) ياداشتنامەى كىيان داىە وەزارەتى ناوخۆى عىراق و لەسەر داواى خۆيان وەزارەتى ناوبرا و بەپى نووسراوى ناوخۆى ژمارە (۲۵۷۱) رۆژى (۱۹۲۶/۲/۲۴)دا بىبارى دامەزراندنى (كۆمەلەى زانستى كوردان) درا، تا رۆژى (۶)ى ئەپىرە سالى (۱۹۳۰) گەلى ئالوگۆر بەسەر دەستەى بەرپۆتەوہ داھات. كە (۶)ى ئەپىرە رۆژى داخستنى قوتابخانەى زانستى بوو. لە سالى (۱۹۳۲)دا كە (ئەحمەد بەگى توفىق بەگ) كراىەوہ بە مەسەرىفى سلىمانى، سەرلەنوى ھەول و تەقەللایەكى زۆرى دا، تا توانى قوتابخانەى زانستى پىك بەپىنەتەوہ. ئامانجى سەرەكى ئەم كۆمەلەى (نەھىشتەى نەخوتىندەوارى) بوو لە ناو كۆمەلگەى كوردەوارى. لە پال ئەوہەش زمانى كوردى و بىركارى و رۆشنىرى گشتى تىدا و تراووتەوہ. ھەرەھا شاگردەكانى ئەم كۆمەلەى بە سالى (۱۹۳۶) بەدواوہ ھان دراوون بۆ يارىكردنى پىبەس و كردنەوہى پىشانگا و پەرەردەكردنى چىژى ئەدەبىيان. ئىتر كۆمەلە وەردە وەردە دەرامەتى ھاتە كزى و پارەى لى برا. تا لە سالى (۱۹۳۸)دا بەتەواوى ئىجازەى زانستى لى سەنراىەوہ و قوتابخانەى زانستىش خراپە سەر قوتابخانەى مىبرى و كۆمەلەى زانستى كوردان بوو قوتابخانەى (المعرفة) كە تا ئەمرۆكەش مۆرەكەى زانستى تىدا پارىزاوہ. پروانە رۆژنامەى ژىن، ژمارە (۱۵۷۹)، سالى (۳۵) ۱۹۶۰/۱۲/۲۶ ھەرەھا رۆژنامەى ژىيان، ژمارە (۱۲) سالى (۱۱)، (۱۲)ى نىسانى ۱۹۲۶، ھەرەھا بۆ ھەمان مەبەست سوودم لە ماموستا (كەرىم زەند) ىش وەرگرتوہ.

(۲) لە شوتىتەى تردا (بوغز و حەسەد، نىفاق و غەرەز) نووسرا بوو.

بۆ مىللەتتەى موبتەدى يەك بوون و ئتىحاد
ئەسبابى ئىعتىلا و تورەقى و ئووخووتە
مىللەت ئەگەر بلاو بى، وەكو ئاردى ناو درك
ئاسارى ئىنقراز و بەلا و موسىبەتە
بوغز و نىفاق، موجدى زولل و تەدەنىيە
شۆر و^(۳) شىقاق، مەحفەرى ئەنواعى زىللەتە
بۆ ئىعتىلاى قەوم و تەرەقى و لا تەكەت
تەركى غەرەز، عەلامەى قەدر و فەزىلەتە
بەم ئىتتىفاقە رۆژى سەعادەت تلوووع ئەكا
ئەم ئىحتىفاله، جەژنى تەعالى و فتوووتە
ئەم ئىجتىماع و كۆمەللى يەك بوونە تا ئەبەد
بۆ رەفەى ئىختىلاف، ئەمىنم، نىھايەتە
فەرموو درەنگە دەست بەدەنە دەستى بەكترى
مىللەت بەدلى كە يەك بوو، بىناغەى بەقووتە
«زانستى»، مافى كىيانى^(۴) بە جەوھەرى عمومەوہ
بەسراوہ بەم جەماعەتەوہ، رۆژى ھىممەتە

(۳) لە شوتىتەى ترا (شور) نووسرا بوو.

(۴) ئەم وشەى بەئىملاى كۆن نووسرا بوو، دەتوانى بە (گىيان) ىش بخوتىرتەوہ.

بۆ ئېسلاحي ئاوى قولى

۱۹۴۳/۱/۱۰

سەد شوكر وا له مەنتىقەى پشدر^(۱)
 هاته رانيه، هومای ئەوجى زەفەر
 به عنى (سدى)^(۲) جەنابى قائىمقام
 ساحبى عدل و داد و فەزلى و هونەر
 (رانيه) ى كرد به (جنة المأوا)
 لايقه بيكه يه سەرى ئەفسەر
 سالى تەئربخى تۆش بنووسه، بلتى:
 (اوه كهى كرد به چشمەى كوثر)^(۳)

۵۱۳۶۲

(۱) ئەم قطعەى به بۆ تەئربخى ئېسلاحي ئاوى قولى له رانيه، له سەر تەكلىفى قائىمقامى رانيه (رەشىد سدى) و نوومه. (شىخ نوورى شىخ سالىح).

(۲) سدى: مەبەستى (رەشىد سدى غفور) ه كه له شارى سلېمانى له (۱۸۹۰) دا له داىك بووه، له مەكتەب و قوتابخانەكانى ئاينى خويندوو يەتى، بهلام شەرى يەكه مى جيهانى نەبەيشتوو خويندن تەواو بکات كه براوتە جەنگەوه. هەر وهه چوو تە ناو بزوتنه وه كهى شىخ مەحمودى حەفید و بههۆيهوه توشى گرتن و بەندىخانه بووه، بۆ ماوهى دوو سال كۆمەلنى وه زىفهى بينيوه له وانه: يارىده دەرى به پتوه بهرى ناحیهى (ناودهشت) و مەئموورى مالى قەرە داغ و به پتوه بهرى ناحیهى تانجەرۆ و قائىمقامى پشدر و (رانيه) و سەرۆكى شارەوانى شارى سلېمانى و قائىمقامى كۆبه تا له و كاتهى كه له كۆبه بووه له ۱۹۵۴/۸/۱ دا خانە نشین بووه. سەرەراى ئەمانه خولباى شيعر و نووسين و ئەدەبى هه بووه و هەندىكيشى له رۆژنامه كانى ئەو سەر ده مه دا بلا و كر دوو ته وه. له سالى ۱۹۵۶ دا كۆچى دواى كردوو.

(۳) ئەم وشانەى ناو كه وانه كه ده كرىت به ژماره:

$$۱۳۶۲ = ۲۰ + ۵۰ + ۶ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۴۰ + ۳۰ + ۳ + ۵ + ۲ + ۴ + ۲۰ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۲۰ + ۵ + ۶ + ۱$$

به هۆى ئەوهى كه (شىخ له تيف)

له بهسرا، له بهندىخانه بوو ئەم قەسىدهيه وتراوه^(۱)

هه ناسهى ساردى، شهوى ژينى تال
 خو تو تيرتيرى، له سروهى شه مال
 هه لسه و داوئنت، بكه به لادا
 وهك ته ته برۆ، به پتوى هه وادا
 به ئەرزا مه پۆ، ريگهت لى بهسرا
 به ئاسمانا، برۆ بۆ بهسرا^(۲)
 بگه پى به ناو، شارى بهسرا
 بپرسه سجن، وا له كام لادا
 تو نه بى هيج كهس، ناگاته ئەوى
 توى به پۆژ و شهو، سروهت ناسره وى
 له درز و كونى قفل و ده رگاوه
 بچـۆـره ژوورى به شنهى باوه
 ئەچى به درزا، بارىكى و زه عيف
 بكه به ژورا، بۆ لاي شىخ له تيف
 باوه شينى كه فينك بيتته وه
 عارهقى له شى دامركيتته وه
 ئەمجا بلتى ئەى، دوو چاوى (نوورى)
 وا نوورى ئەمـرـى، به دەردى دوورى

(۱) شىخ له تيفى كورى شىخ مەحمود (۱۹۱۷-۱۹۷۲) كه له سالى (۱۹۴۶) دا له دامه زاندى كۆمارى مه هاباد پشتگيرى كردوون و يارمهتى داون، له سالى (۱۹۵۶) دا له دواى موخاكه مەيهكى رووكهش له دهوايهكى عهشايەرى كۆنى رابردوو، (ئيداره) چوار سال حوكمى بهند كردنى دا. دواى ئەوهى (مهحكه مەى كويرا) له سلېمانى هەر له سەر هه مان ده عوا بيتگوناھى داناوه و (تەبريهى) كردوو. ئەوه بوو دواى يەك دوو مانگ نيتردرايه بەندىخانهى (بهسرا). له (۱۹۵۸/۷/۳۰) دا له بهندىخانه بهر بوو.

(۲) ئەم ديره پيويسته له كاتى خويندنه وه ويدا دان بهوشى (ئاسمان) بنرى.

ئەنالى و ئەلى، بەدەم دەردەو
 بەچاوى سـوور و رەنگى زەردەو
 شەرت بى ھەتاکو، جىبى تۆ بەسرا بى
 تا دەرگای خوڭشى، لە تۆ بەسرا بى
 تا بەندىخانە، بۆ تۆ مەئوا بى
 خوڭشى و پىكەنەن، لام تەو لەلا بى
 تا شەنى شەمال، نە شىتەو
 نە دا لە پەردى، نە پىشکوتووى گول
 دەم نە دا تەو، غونچەى تەنگى دل
 ساواى ناو بىشکەى دل نە خىتەو
 رۆژى رووناکم، با شەو زەنگ بى
 دلەى راھاتووم، بە خەم با تەنگ بى
 نە پیاو لە تاو، دوورى تۆ نوورى
 تەرانى خوڭشى و شىعەرى مەشھوورى
 ئىستا بەھارى، خوڭشىم خەزانە
 ئىشم لە باتى، سەيران گىرمانە
 فرمىسكى چا و دوودى ھەناسەم
 برووسکەى ھەورى، تامە زۆ و تاسەم
 ئەدەن بە يە کدا، وەك ھەورى بەھار
 خوینا و بە لافا، لە چا و دىتە خواری
 ئەرژى^(۳) بەسەر، بىر و خەياللا
 بە زەوى و زارى، ژيانى تاللا
 درک و دالى خەم، دىنیتە بەرھەم
 شایى و سروورم، ئەکا بە ماتەم
 گلەبى مەكە، نوورى چاوانم
 نە ماوە بىر و ھۆشى جارام

(۳) پىويستە لە کاتى خویندەو دا دانى پىندا بىرى، ئەگىنا لەنگ دەبى.

ئىستا بولبولى، خوڭشوانى فىكەرم
 لە گەل نىگارى، رازاوەى شىعەرم
 دەس لە ملانى يەك نابىن وەك جارام
 بە خوڭشى بچن بۆ سەبىر و سەبىران
 ئەو بەدەنگى خوڭشى، بلى گۆرانى
 ئەم شىعەرى بلى، بە کامەرانى
 خوڭشەو خاوەنلا، دنياش و ھەبى
 بەدەوام ترسى، گىرتنت لا بى
 چاوەرئى بى كەى، تووشى بە لا بى
 تووشى لىدان و جەور و سزا بى
 شارى چى، بى دەنگ، وەكو وىرانە
 كوندەبوو بە شەو، تەرانی خوانە
 شادى و پىكەنەن، لای كەس نە ماو
 بەسەرىا خوڭشى، مردوو بىژراو
 زوبان لال، گوئى كەرى، دىدە نابىنا
 عالەم دى و ئەچى، وەكو مقەبا
 كام زوبان تۆزى، تەرى و پاراوە
 سەد پىشكۆى سوورى، پىا چىنراو
 كام گوئى بىسى، خراپەى وەزىر
 خاوەنى ئەدرى، لە كۆتە و زنجىر
 كام چا و كەردەو، ناپىكى دىو
 گلینەى بەدار، زو دەرىپۆقىو
 لە ترسا لە مال، نایەمە دەرى
 ئەگەر لافاوى، خوین بى و سەبەرى
 ئەستىرەى گەشى، سەماى ھۆش و بىر

له هه‌و‌ر و هه‌لای، ته‌می ماته‌ما
 گه‌ی‌رۆ‌ده و داماو، زه‌بوون و ئه‌سیر^(٤)
 له ده‌ریا هه‌وای، بێ بنی خه‌ما
 نو‌قمه و په‌شنگی، چاوی نه‌ماوه
 په‌نگی رووناکی، له روو بپراوه
 ئه‌پارپه‌مه‌وه، له قاپی یه‌زدان
 له‌لات دانیشم، نه‌ختی وه‌ک جاران
 به‌لام ئه‌ترسم، به‌ئاوات نه‌گه‌م
 ئاواتی دلم، له‌گه‌ل خۆم ببه‌م
 له قه‌بریشا دل، توژی نه‌سه‌ره‌وی
 خه‌ویکی خۆشی، هه‌ر لێ نه‌که‌وی
 به‌ نازاره‌وه، هه‌ر بتلیته‌وه
 پوژی رووناکی، لێ نه‌بیته‌وه
 ئه‌ی نووری دیده، من تکام وایه
 هه‌ر رزگار ئه‌بی، ئه‌مه‌ دونیایه
 که هاتیته‌وه (نووری) نه‌ما بوو
 خۆی و ئاواتی، هه‌ردوو نیژا بوو
 پوژی به‌ هه‌وه‌س، وه‌ره سه‌ر قه‌بران
 بن ئه‌رخه‌وانی، له‌ گردی سه‌یوان
 به‌دووکه‌لی په‌ش، دله‌ی سووتام
 به‌په‌نگی سووری، خویناوی چاوم
 کیتی قه‌بره‌که‌م، سوور هه‌لگه‌پراوه
 په‌نگی خۆله‌که‌ی، په‌ش داگیرساوه
 هه‌ر تا‌قه توژی، ورد بییته‌وه
 قه‌بره‌که‌ی (نووری)، ئه‌ناسیته‌وه

(٤) شاعیر له ده‌ست‌نووسه‌که‌یدا (نه‌سیر)ی نووسیویو. من (ئه‌سیر)م به‌پاست زانی. په‌نگه‌ هه‌له‌ی کاتی نووسین بێ.

له‌ناو سه‌د قه‌ه‌را، قه‌ه‌بری من دياره
 خاک و خۆله‌که‌ی، مات و غه‌مباره
 خۆی هاوار ئه‌کا، من قه‌ه‌بری نووریم
 کوژراوی ئی‌شی، زامی په‌نجووریم

(٢٣) ی کانونی ئه‌وه‌ل ١٩٥٧ سلیمان

پیشوازی دانیش‌توانی شاری سلیمان به‌بۆنه‌ی به‌ربوونی شیخ له‌تیف شیخ مه‌حمود له
 په‌ندیخانه‌ که وه‌ک له وینه‌که‌دا دياره به‌سه‌ر شانی جه‌ماوه‌ره‌وه‌یه - ١٩٥٨

دیناری مووه زه فین^(۱)

به بۆنه ی دهستکورتی و مانگانه که میی زه مانای جارانی مووچه خۆزه وه و تراوه.

هه ر خار و خه سی شوومییه، گولزاری مووه زه ف
کاوول بووه، جیتی کونده بووه شاری مووه زه ف
خوینی جگه ره بۆته شه راب و مه یی مه ئموور
دهنگی دلّه، ئاوازی نه ی و تازی مووه زه ف
مه ئموور وه کو (شیخ هۆمه ر) و^(۲) وه زعیش به مه سه ل مار^(۳)
خۆرای نییه، ناله و و هاواری مووه زه ف
ناکا به شی قاوه لتییی رۆژیکی من ئه مسال
سه د خۆزگه به دیناریکی پیتراری مووه زه ف^(۴)

هیند عاجزی قه رزارییه، هه ر گه یییه سه ری مانگ
کافر بی به جهسته ی دلّی غه مباری مووه زه ف
سه د دره مه، نوژیکی^(۵) ئه م و ئه و له ره و اجا
پاره، یه ک و پینجیش نییه، دیناری مووه زه ف
ئه ستیره ی سه رشانی من و تو بوو وه زیفه
دوینی، که چی ئه مرۆ بووه ته باری مووه زه ف
وا پایزی غه م، باخی به هاری فه ره حی کوشت
غونچه ی گلّه زه رده، گولّی گولناری مووه زه ف
وه زعی دلّی ئه مسالی مه عاشم که ئه بینم
سه د خۆزگه ئه خوازم به دلّی پاری مووه زه ف
یاره بی ئه وه ی دوژمنه به م میلله ت و خاکه
بی حورمه تی که ی، هه ر وه کو دیناری مووه زه ف^(۶) (۷)

(۱) له هه ربی عمومی دووه مدا که دینار قیسه تی هیج نه ماو شت و ئیحتیاجاتی ژبان گران بوو و مه عاشات و مووچه ش هه ر وه کو خۆی ما بووه وه. ته به قه ی - راسته که ی قیسه یه - ئازاد- مووه زه فین له حالیکی زۆر په رتشانیدا زه مانای شوپشه که یان ئه برده سه ر، ئه م پارچه شیعه ره به و مونسه به ته وه و توومه و (دیناری مووه زه فین) به حیسابی ئه بجه د (۱۳۶۱) هیجری ئه گرتیه وه له مقابل به سالی ۱۹۴۲ ی میلادییه. (شیخ نووری شیخ سالح).

(۲) شیخ هۆمه ر و ماره که ی: ئیشاره ته به و چیرۆکه فولکلورییه ی به کورتی ده یخه ی نه روو. ده لّین کابرایه ک ماریکی سی بوو ده بینتی په پکه ی خواردوو، به زه یی به ماره که دا دیتته وه و له سه رما رزگاری ده کات و گه رمی ده کاته وه، که گه رمی ده بیتته وه ماره سپله که له ملی ده نالّی و ده یه وئ پییه وه بدات، کابرا هه ر چه ند ده کاو ده کۆشّی له گه ل ماره که سوودی نابیی و له که لی شه یتان نایه ته خواری، له و کاته دا پیره میتردی ده بینتی و ده لّی مادام هه ر وایه با ئه م پیاوه ریش سپییه بکه ی نه دادوهر له م مه سه له یه دا، کابراش زه رکه و دنیادیده ده بی و له مه سه له که تیده گا، بۆیه داوا له ماره که ده کات بچیتته وه ئه و دۆخه ی که کابرا تییدا دیویه تی، به م شتیه ده ماره که دیتته خواریه و په پکه ده خوات و ئه وانیش به دار ده که ونه ویزه ی و ده یکوژن. هه ن ئه م هه قایه ته به جۆریکی دی ده یگپنه وه.

(۳) له ده ستنووسیکی تردا: (مه ئموور وه کو شیخ هۆمه ر و وه زعیش وه کو ماره) نووسرا بوو.

(۴) به ر له م دیره له ده ستنووسیکی تردا ئه م به یته نووسراوه:

به ختی هه موو مه ئمووری قه ره و ره ش بووه ئه مرۆ
په خوینی گه شه، کووپی دلّی زاری مووه زه ف

(۵) یاره یه کی ئینگلیزییه.

(۶) له رۆژنامه که دا: (یاره بی ئه و ی دوژمنی میلله تی کورده) نووسرا بوو.

(۷) له ده ستنووسیکی تردا ئه م به یته دوا به یته بوو:

حه رییکه له گه ل کۆمه لّی مه ئمووری به سه زمان
بی نرخه، ئه لّی سینه که، دیناری مووه زه ف

حەقە ئەمرو بدا تانە لە ماھو مشتەری و ئەختەر سلیمانی بەشیعی ئیووه ناویەتە سەر، ئەفسەر تەماشای لاپەرە زین کەن، نییە جی نوختەیه خالی لەبەر ئەشعاری تازە شاعیران، ئەم سەر هەتا ئەو سەر ئەبینی شیعی لوجنە فەحسی تووتن، بێشەمە و بۆندار ئەبینی میسرەعی و قامەتی بەرزە وەکو عەرعر (٢) ئەبینی شیعی (سیدقی) (٣) پر لە نوکتەیی خوۆش و مەعنیدار لەسەر مائی (مەلا) شەرپە لەسەر پێیە وەکو وەرور ئەبینی شیعی و (٤) پرپە لە قەیس و میوژ و بادام فەساحت جی و هوری دئ لەویدا (٥) وەک کە لەرمی تەر لە ناو ئەشعاری ئەم خوۆراکە نایابانە شیعی کۆن (٦) ئەشوبهتی هەر بەتەشپی (٧) پر لە ترخینە و لەپەیی ساوەر

(١) سەردەمی جەریدە زین بەعزێ شتی ئەنووسی، ناوی نرابوو شیعی، ئەم شیعیانەش کە لە لایەن لوجنە فەحسی تووتن کە لە پێنجوتین بوون، ئەنێران بۆ ژین. ژین-یش یا بۆ پێکەنین وەیا بۆ رازی کردنی ساحیب شیعیەکان چاپی ئەکردن، منیش ئەم شیعیانەم لەو وەختەدا و توو وە بلاوم کردووە ١٩٤١/٢/٢٥ . (شیخ نووری شیخ صالح).

(٢) مەبەستی رەفەت ئەفەندی درێژە کە لە نامە کەیی بۆ سەجادی ناردوو ئیشارەتی بۆ کردوو.

(٣) مەبەستی (رەشید سیدقی غەفور) کە لە شوێنی تر باسمان کردوو.

(٤) هەر لە دەستنووسیکی تری شاعیر: (ئەبینی مېسەرەعو... نووسرا بوو.

(٥) هەر لە دەستنووسەیی شاعیر: (جی و هوری دئ لەواتا... نووسرا بوو.

(٦) هەر لە دەستنووسەدا: (شیعی من) نووسرا بوو.

(٧) هەر لە دەستنووسەدا: (ئەشوبهتی هەر بەدەفەری... نووسرا بوو.

شوکر فەوتا (جیناس) و (٨) قاعیدەیی تەشخیس و ئیستیفهام هەتا کەیی بۆ (تەضادئ) (٩) دایمێم والەو موزطەر هەتا کەیی من مەقەیدەم بەقەیدی قافیە و ئەوزان هەتا کەیی (تەجاھول عارفانە) (١٠) بێنمە دەفتەر لەگەڵ تەردید و قەتعا، بۆ نەکەم قەتعی عیلاقەیی دئ بەکەلکی چیم ئەشئ، غەیری خەفەت هینان و دەردی سەر دەبا پروا (وضوح) و (ئیستیعارە) (١١) گۆری با گووم بئ رجوع و (حوسنی تەعلیل) و (١٢) نیدای حسی بەدیع ناوەر

(٨) جیناس: ئەو یە کە لە بەیتێکدا یان لە دێرێکدا دوو وشە کە لە وتن و پیت و نوکتەدا وەک یەک بن، بەلام هەریە کە یان مانایەکی سەر بەخۆیان هەبێ. خۆ ئەگەر هەردوو وشە کە یە کسان بن بە یە کتر پیتی دەلێن (جیناسی تام). وەکو ئەو بەینەیی (زێوەر): (دئ بۆتە بۆتە بۆ تۆ).

(٩) تەضاد: خەیاتیککی یەک چا و ناوی (عومەر) دەبێ، کابرایەکی قسە خوۆشی عەنتیکە پیتی دەلێ ئەگەر دەستێ جلی جوانم بۆ بدرووی، بە مەر جی کەس نەزانی (کەوا یە) یان (جوبە یە) من بە بەیتێ ستایشت دەکەم، کەس نەزانی ئەمە مەدحە یان زەمە. لە پاشان کابرای بەرگ دروو، داواکارییە کەیی بە جی دەهینێ، ئەمیش ئەم بەیتە دەلێ:

خاط عمر قبا

لیت عینیه سوا

ئەمەش بۆ دووبارە دەبێ و دەتوانێ مەعنای لئ بدیتەووە. واتە هەردوو چاوی وەکو چاوە ساغە کەیی لئ بیت، یان هەردوو چاوی کوێر بیت. ئەمەش دوو مانای دژ بە یەک دەگە یەنێ. ل ٦٨-٦٩ تاریخ الأدب في إيران من فردوسي إلى سعدي للمستشرق إدوارد جرانفیل براون. نقله الى العربية إبراهيم أمين الشواري - مطبعة السعاد - مصر ١٩٥٤ .

(١٠) تجاهل العارف: ئەو یە کە شاعیرێک نەزانیی خۆی بەرامبەر بە راستییە ک دەبیرێ کە لە مەدا مەبەستی ئەو یە ئەو شتە بە موبالغەووە وەسف بکا ل ٢٢٠ الجديد في البيان والعروض، سمير سمعان، لبنان، بيروت ١٩٦٩

(١١) مەجاز دوو جۆرە، هەر مەجازێ کە لەسەر (تشیبە) بینا بکری پیتی دەلێن (ئیستیعارە) و هەر مەجازێ کە لەسەر غەیری (تشیبە) بینا بکری پیتی دەلێن مەجازی (مرسل). سەرچاوەی پیشوو ١٧١ ل

(١٢) حسن التعليل: کە شاعیر حەقیقە تیککی رووداو و بەهۆیەکی خەیاالی یان شیعی لیک دەداتەووە وەکو شیعی مانگی چوارە، وەرگێرانی (عەلی کەمال باپیر). ل ٨٨ کتیبی تاریخ الأدب في إيران.

له بۆ چیم چاکه بهینى دامینم بۆ (لهف و نهشرى) (۱۳)
 (مرهتهب) (۱۴) یا (مشهوهش) (۱۵) بۆ به دلما چى وهكو نهشتهر
 بهقانونیش موروزف گه بییه هه ددی خوئ تهقاووته (۱۶)
 تهمای چیمان ههیه، تاکه ی بژی شیعرى من و زیوهر (۱۷)

(۱۳) و (۱۴) و (۱۵) لهف و نهشر: یان (طی و نشر). له زماندا (طه) واته کۆکردنه وهی چهند شتیکی له یه کیکدا که بیشاریتهوه. (نهشر) یش ئه وهیه که ئه وهی شاراوویه یهک یهک دهری خهیت یان بیخه یته پروو. (طه) و نهشر) چهند مهعنا یهک له چهند له فزیکدا کۆ بکه یته وه. له پاشان ئه مهعنا یانه به درێژی ده ریخه یته. یا خود چهند مهعنا یهک به یه که وه بهینى و له پاشان هه ریبه که یان به درێژی باس بکه ی. (طه) و نشر) دوو جوژه. ئه گهر ده رهینانى مهعنا یه کان به ته رتیب بی، ئه وه پیتی ده گوتری (مرتب) وه کو ئه م شیعره ی (نالی):

ئاسمانی حوسنی مه حبووبم له ئه برۆ و زولف و پروو

دوو هیلال و دوو شهو و دوو ماهی تابانی ههیه.

خۆ ئه گهر نه شره که به ته رتیب نه بوو، ئه وه پیتی ده لێن (لهف و نهشرى) (مشهوهش). بروانه جواهر البلاغه فی المعانی والبیان والبدیع - تألیف أحمد الهاشمی، الطبعة الثانية عشرة ل ۲۴۷ .

(۱۶) هه ر له وه ده ستنوسه ی شاعیر: (گه بییه وه ختی...) نوو سرا بوو.

(۱۷) له وه ده ستنوسه دا ئه م دیره شیعره ش هه یه که له ده ستنوسه که ی من پشتم پین به ستووه دانى پیتدا نه ناوه.

له سه ر ده رکه ته صه دور (نووری) بۆ شیعرته له دیوانا

گه دایى بی نه وایه، چۆن ئه بیته ساحبى کیشوهر

ههروه ها له گه ل رۆژنامه ی (ژین) که بۆ یه که م جار ئه م شیعره ی تیتدا بلاو کراوه ته وه تۆزه جیا وازییه کی هه یه .

ھەمە جۆر

په پووله

خوژگه ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خوټ ئەكەى رەنجەر پۆ؟
 په پوولهى بال هەلوه ريو!
 به تيشكى گر دارزيو^(۱)
 بالدارى جوان و رەنگين^(۲)
 ئيسك سووك و بال نه خشين^(۳)
 به پرۆژ له م گول بۆ ئەو گول
 له م چل هوه بۆ ئەو چل
 ئەفري و ئەنيشيته وه
 بۆنى خوټ نه چنيتته وه
 هەر تاريكيت لى دەر كهوت
 چاوت به شوعله و گر كهوت^(۴)
 بالت هەلئە پووژينى
 جەرگت هەلئە قرچينى
 بالدارى بال رەنگا ورەنگ
 دەم پر هاوارى بى دەنگ
 خوژگه ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خوټ ئەكەى رەنجەر پۆ؟

(۱) له دەستنووسىكى شاعيردا شويىنى ئەم بەيتە ، له گەل بەيتى سيبهەم ئالوگۆر بووه .

(۲) هەر لهو دەستنووسه‌دا (بالدارى جوان و شيرين) نووسرا بوو .

(۳) هەر لهو دەستنووسه‌دا (ئيسك سووكى بال نه خشين) نووسرا بوو .

(۴) هەر لهو دەستنووسه‌دا ئەم بەيتە به‌م جوژه بوو :

كه تاريكيت لى دەر كهوت

چاوت به‌شه‌وقى گر كهوت

شبهه‌بق ئەدا به‌يانى
 له گوى جوگه و سه‌ركانى^(۵)
 ئەگه‌ر پى تا ئەتوانى
 هيج ماندوو يتى نازانى
 كام جىگا خوټ و به‌رزه
 كام لق ناسكه ، سه‌وزه^(۶)
 له دووره‌وه بۆى ئەفري
 جىگاي خوټى لى ئەگرى
 به‌پرۆژ جىت ناو گولانه
 به‌شه‌و ئەبىيه په‌روانه
 له كوى به‌شوعله ت زانى^(۷)
 خوټ ئەكەى به‌قوربانى
 په‌پوولهى ناسك و نازدار
 عاشقى دل بريندار^(۸)
 خوژگه ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خوټ ئەكەى رەنجەر پۆ؟

(۵) هەر لهو دەستنووسه‌دا (شبهه‌بق بىدا به‌يانى / له گوى جوگه‌له و كانى) نووسرا بوو .

(۶) هەر لهو دەستنووسه‌دا (كام لق ناسك و ته‌رزه) نووسرا بوو .

(۷) هەر لهو دەستنووسه‌دا (له كوى شوعله ت پى زانى) نووسرا بوو .

(۸) لهو دەستنووسه‌دا ئەم ديره له‌گەل ديري هه‌شته‌مدا شويينيان ئالوگۆر كراوه .

گیزه لووکه‌ی بای به‌تینی...

گیزه‌لووکه‌ی بای به‌تینی پیچه‌وانه‌ی رۆژگار
کاره‌ساتیکی به من کرد، ئیسکی کردم به‌پوار
خستیمیه تهق تهق به‌ناحق دهستی پر زۆری قه‌دهر
ذاب قلبی فی العذاب، طار فکری فی انکسار
(زئی) به‌لیلی و سووریا دايم له چاوی من نه‌چی
ئاوی نهو لیله و به‌خوړ دئ، نه‌م تنۆکه‌و دیتته خوار
خۆم نه‌زانم چیم به‌سه‌ر داهاات به‌ده‌س چه‌پگه‌رده‌وه
کیف فر العز منی کیف ضیعت الوقار
ایسته‌م رازی درونی خلقه افشار ایلیه‌یم
این سخن ناگفته به هرکز مبادا اشکار
سینه پر داغی فیراق و دیده پر فرمیسکی غه‌م
نائومیید و قوړ به‌سه‌ر، ئاواره‌یی یار و دیار
غهم ودها بیتزاری کردووم خۆم به‌نه‌فسی خۆم نه‌لیم
بوپله بر احوالده پک اعلا دکلمی انتحار
ان قلبی کان مثل الطیر فی سجن فطار
هر که هینای بۆم سه‌با موژده‌ی قدوومی نه‌وبه‌هار
مرغی زاری دل چو از بندی قفس ازاد شد
شد غزلخوان آشیان بگرفت اندر مرغزار

ناچم بۆ به‌غدا

هه‌تا پیم بکری ناچم بۆ به‌غدا
له به‌غدا دلّم هیچ ناکریتته‌وه
با هه‌زاران رۆژ پیکه‌وه ژبا بن
دۆستی خۆت له‌وئ ناتناسیتته‌وه
با خسووس هیلّی گه‌وره‌ی کردبیت
نایه‌وئ کۆنی بیه‌ر که‌ویتته‌وه
چاوی پیت که‌وئ، دلّی تیکه‌ل دئ
له رابووردووی خۆی قیزی دیتته‌وه
نه‌گه‌ر بزانی تو نه‌چی بۆ لای
نه‌و رۆژه نه‌و خۆی نه‌شاریتته‌وه
نه‌لّی نه‌وه‌کو، خودا نه‌که‌رده
ئیشیکی ببی و بپاریتته‌وه
یا بۆ ته‌عینی، یا بۆ ته‌رفیعی
هاتبی له من، بلالیته‌وه
فه‌قیری بچی، بۆ لای وه‌زیری
مه‌عنای بۆ نه‌و چاک، لیک نادریتته‌وه
نازانن رۆژی، ئاواش نه‌بینری
ته‌ئریخ بۆ دواوه، بگه‌ریتته‌وه

ههههتی پیران

رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٨٢٢)، (١١)ی (ربیع الثانی) ١٣٦٥ سالی (٢٠)، بهم ناوونیشانه‌ی سه‌هوه ئه‌م باسه‌ی بلاو کردوو ته‌وه. (ئیمه پیرتیکی ره‌وشه‌ن زه‌میرمان له به‌غدایه، ئه‌مه‌نده ساله بۆم ری نه‌که‌وتوو زیاره‌تی بکه‌م، چونکو گوشه‌گیره و نه‌یویستوو به‌ناسری. له‌م دوایییه‌دا دوو شاه ئه‌سه‌ری جیهانی و مه‌عانی ئه‌وم دی، یه‌کیکیان (به‌هائهدین) پاشای ئه‌سه‌ری حه‌یاتی بوو، دووه‌میان ئه‌سه‌ریکی ته‌دریسی عیلمی (وضع)ی بوو که له کوللییه‌ی (ئه‌عظمیه)دا به‌ده‌رس و توویه‌ته‌وه. پیچوله‌ی ئه‌مانه‌یشی حه‌للی (له‌غزتیکی) به‌نه‌زم کردوو، ده‌ست من که‌وت چونکو مه‌وزووع له (وضع) و موعه‌ما بوو. منیش له‌پیشه‌وه به‌موعه‌ما هاتمه‌ پیشه‌وه. ئه‌و زاته شیخ نوره‌دین شیروانییه، که باوکی به‌هائهدین پاشای مه‌سه‌ریفی پیتشوومانه و موئه‌لفی ریساله‌ی عیلمی (وضع)ه. له‌غزه‌که کورتیکی زاویان که له (دۆغره‌مه‌چی)یه‌کانی هه‌ولیره و ته‌خه‌لوسی (کانی)یه و توویه ئه‌مه‌یه:

تاشنای ئه‌سراری قه‌لبه‌ی بیگومان
ده‌رده‌خا ماهیه‌تی سرری نیهان
هه‌رکه‌سی فه‌یزی ئه‌وی بۆ ری که‌وی
پادشاه‌یکه، به‌گه‌ردوون نانه‌وی
باده‌یه‌کی گه‌ر بنۆشی بیگومان
پیاله‌یه‌ک ئاو، نایه‌نی ملکی جیهان
جه‌وه‌ری سی حه‌رفه، به‌ک حه‌فتا ته‌مام
ناوه‌راستی سیسه‌د و دوای سه‌د به‌نام
هه‌رکه‌سی بیزانن دياره تپه‌ده‌گا
بیگومان فه‌یزی ئه‌ویشی پیده‌گا

ئنجا نووسراوه له تهره‌ف (شیخ نووری)یه‌وه وا حه‌ل کرا:

ئو موعه‌مايه که سی حه‌رفه به‌ناو
وه‌ک موالیبه‌ده شمولی که‌وته ناو

عشقه، جه‌زه‌ی سرری یه‌زدانی هه‌یه
بۆ ده‌ماخی نه‌شه‌یی وه‌حده‌ت مه‌یه
عشقه، شیرانی جیهان دینیه‌ته به‌ند
عشقه، رۆحی پاک ئه‌خاته ژیر که‌مه‌ند
عشقه، که‌س ناتوانن شه‌رحی لی‌ بدا
عشقه، مایه‌ی زه‌وقی ناسینی خودا
عشقیان دانا به‌دوو نه‌وع، ئه‌هلی حال
عشقی سانع، عشقی مه‌سنووع دوو مه‌ئال
عشقی سانع، شیوه‌یی ئینسانیه
عیشقی مه‌سنووع، ئاره‌زووی حه‌یوانیه
ئاره‌زووی حه‌یوانیه، دوایی جه‌ننه‌ته
سه‌فه‌وتی رۆحانیه، مایه‌ی جه‌ننه‌ته
عشقی زولف و خال و روومه‌ت فانییه
عیشقی په‌نهانی له‌تای سوحنیه
ئاه ئه‌گه‌ر (نووری) له‌مه به‌شدار ئه‌بوو
داخلی ناو ده‌فته‌ری ئه‌حرار ئه‌بوو

ژن

ژنی بهد چه شنی کولنج ژان نه هیئنی
نه گهر زوو نه یته قیننی، نه ت ته قیننی
ژنی ژن بی، له ژانی ژینی دونیا
به جورئ لات نه دا، سهر سور نه میننی
ژنت گهر^(۱) ژن نه بی، ژانه ژیانن
ژنی ژن بی، هه موو دنیا نه هیئنی

(۱) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گه) نووسرا بوو، وا دیاره له کاتی نووسیندا (ری) یه که ی که وتوو.

به کوردی ناوی مانگه کان

(نیسان) به کوردی (شهسته باران) ه
ناوی (مایس) یش (به خسته باران) ه
(حوزه بیران) ناوی، (باران بیران) ه

ناوی (ته مموز) مان دانا (خه رمانان)
(ئاغستوس)، (گره) گهرمای فراوان
(ئه یلوول)، (گه لاویژ) فینکی به بیان

ناوی (تشرین نه وهل)، (مشتاخان)
(تشرینی دوهم)، (په له) وهرد کیلان
ناوی (کانوونی یهک)، (گه لاپیزان)

ناوی (کانوونی دوهم)، (پتیه ندان) ه
(شوبات)، (ره شه من) ناویکی جوانه
مانگی (مارت)، (تاره) ناخری زستان

زۆر تکا نه کهم له خویننده واران
له خاوهن بیرو تیپی زانایان
لهم ناوانه گهر چاتر نه زانن
بیلین به شه رتی باش بی لای هه مووان
له جیگای نه مان، نه و په سه ند بکری
نه وه ناوی بی، تا ناخر زه مان
نهک من به جورئ، نه وی تر جورئ
ناویان بو دانین به که یفی خو مان

(غونچه) و (شیرین) و (کالی)...

(غونچه) و (شیرین) و (کالی) سى کچن ئهولادى گيو قابيلن هەر سى وهزن بکرتن به ئالتوون و به زيو غونچه و تازه خهريکى پیکه نينه بو فنوون عيشو بهى (شیرینى) سه د فه رهاد ئه خاته بيستوون چاوى مهست و کالى (کالى) پر له بادهى عيسمه ته په بهى هەر سى تاجى به رزى بن له بو ئهم ميلله ته باغى بى خارى هسهادهت، نهوزهورى و ادبه بى غونچه شیرین بى به کالى، باغى مهسعووديه ته^(۱)

نابینمه وه قهت لیره يه کى...

نابینمه وه قهت لیره يه کى يار و وه فادار^(۱) حه قمه که ئه بينم له شهوا خه و به مه لاهه هەر دهر به دهر و نه فييه، نهوى سيره تى چابى ئه يقـۆزنه وه کـرده وهى به د به هه واهه ئينسانى وه کو عه بده، له کو ئى دهست نه که وى ئاخ نايه دۆزمه وه هه رچه ند بگه پريم بو بى به چراهه ئه و شه خسه که واه لامي قه له و لاي وه کو (پى) يه پيرتکه به شه وه هيمه تى شه و کيل^(۲) به دو واهه^(۳)

(۱) ئهم شيعره ي له هه وليره وه ناردو وه بو رۆژنامه ي ژين. ده لئين ئه و شيعره ي بو شيخ ئه حمه دى شيخ غه نى مامى که نازناوى (فهوزى) يه نووسيوه.

(۲) پيرى شه و کيل: شه خسيکه له شارباژتير، ژنان له رۆژانى ديار بکراودا ده چنه سه ر مه زاره که ي. گوايه واه به ناوبانگه که شه و له گۆره که ي هاتو وه ته دهرى و زه وى کيتلاهه. بو نه زر و نياز خواستن ده چنه سه ر مه زاره که ي.

(۳) مه به ستى ئه وه به که شه خسى (شه و کيل) ي له دوا بى بو ستايش کردنه، به لام بو تانوت و زه مه يش ديت، چونکه کينايه به بو کارى سيکس له شه واندا. له رۆژنامه ي (ژيان) ي ژماره (۴۲۵) ي سالى (۱۰) (۵) ي كانوونى دو وه مى ۱۹۳۵ دا له لاپه ره (۲) به ناوى په ندى پيشينان - که دياره هى پيره مپرده - نووسراوه:

ئه وانه ي له هجه ي لاميان وه ک پتبه
ئه زانن پيرى شه و کيل له کو پتبه
ئه وانه که رى به غين ئه خو پتن
جلوه ي فيلبازى دوو قه وم ئه نو پتن

(۱) له م ميژو وه دا مالى ئيمه له رواندوز هاتنه وه هه وليتر. دواى نيوه رۆ بوو له باله خانه ي مه حه له که مددا (شيخ نوورى) له لام دانيشتو. له ناکاو (غونچه) و (کالى) و (شیرين) هاتنه سه رى. (شيخ نوورى) ناوى پرسين و ده سته جى ئه و چوار شيعره ي بو دانان. گيوى موکريانى.

هاوار له دەس ماییه

له حالتم گهر ته پرسی، رۆژ و شهو، مه بهوت و چهیرانم
 له بهحری واریدات و مهسرهفا، غهرق و په‌ریشانم
 به‌رۆژ دائیم خه‌ریکی جه‌دوول و جه‌معی حیساباتم
 به‌شه‌و خه‌و خۆ^(۱) نیبه، خولیا زه‌ده‌ی ئیشی سبه‌ینانم
 به‌مه‌سره‌ف هه‌ر په‌زامه‌ندم، وه‌زیفه‌ی خۆمه‌ پیم خۆشه
 حیسابی واریداتیش تازه‌ وا هاتووته‌ سه‌ر شانم
 له‌ ته‌حویلاتی خا‌رج عا‌جزم، دا‌خل به‌هه‌ر سوو‌رپه‌ت
 به‌میم، حی، بیست و دوو‌ رازیم، له‌ ده‌س جه‌معی په‌ریشانم^(۲)
 له‌ ته‌وحیدی حیساباتی قه‌زا‌کان هه‌ینه‌ بێ‌زارم
 ته‌گاته‌ عه‌رشه‌ی ته‌ع‌لا بۆ‌چرووکی جه‌رگی بریانم^(۳)
 له‌ ئازاری نیهائی و^(۴) مو‌لحه‌قی هه‌رگیز مه‌پرسه‌ لیم^(۵)
 خودا دوور بن، له‌ ئازاری هه‌موو خویش و عه‌زیزانم^(۶)
 گه‌هی مه‌شغولی دو‌کوم، گه‌ه خه‌ریکی جه‌دوولی سولفه‌م^(۷)
 ده‌می دام‌اوی سه‌هووی جه‌مع و ته‌نزیلاتی نیسانم^(۸)
 له‌ تا‌خر مه‌رحه‌له‌ی ته‌نزیمی ته‌ورا‌ق و جه‌دا‌ولدا
 چل و پینچ فه‌رق ته‌کا، ئیجمالی شه‌هری، چی بێ؟ نایزانم

(۱) له‌ ده‌ست‌نووسه‌کی شاعیر (شه‌ویش خۆ خه‌و نیبه‌... نووسرا‌بوو.

(۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (به‌ته‌سدیدی په‌ریشانم). نووسرا‌بوو.

(۳) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (ته‌گاته‌ ئاسمان، ئاهو ته‌نینه‌ی جه‌رگی بریانم) نووسرا‌بوو.

(۴) ته‌و سه‌رده‌مه‌ ته‌و شیع‌ره‌ی تیدا نووسیوه‌، سالی (مالیه) له‌ (۳۱) ی مارتا ته‌واو بووه‌، بۆیه ده‌لی: (له‌ ئازاری نیهائی).

(۵) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (توخدا مه‌پرسن لیم) نووسرا‌بوو.

(۶) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (خودا دوور بێ، له‌ ئازاری جه‌میعی خۆشه‌ویستانم) نووسرا‌بوو.

(۷) له‌و ده‌ست‌نووسه‌ی شاعیردا: (گه‌ه خه‌ریکی ته‌سوویه‌ی سولفه‌م) نووسرا‌بوو.

(۸) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (جه‌مع و ته‌زیلاتی نیسانم) نووسرا‌بوو.

ده‌که‌ومه‌ به‌حری بێ پایانی ته‌رقام و ته‌قه‌للاوه
 وه‌ره‌ ته‌مجا ته‌ماشای هه‌لوه‌لای می‌شکی به‌سه‌زمانم^(۹)
 تومه‌ز عه‌کسی په‌قه‌م شانزه‌ی به‌ شه‌ست و یه‌ک نیشان داوه
 که‌وا گی‌ژی ترا‌زوی ده‌سیکی سه‌هوو و نیسانم
 ته‌گه‌ر باوه‌ر ته‌فه‌رمووی شه‌و له‌ خه‌ودا تا‌کو سبه‌ینێ^(۱۰)
 له‌ ئیست‌اوه‌ خه‌ریکی نار‌دنی ته‌ورا‌قی نیسانم^(۱۱)
 به‌رۆژی جو‌معه‌ خه‌لکی وان له‌ به‌زم و عوشره‌تا دائیم^(۱۲)
 که‌چی من هه‌ر خه‌ریکی دو‌کوم و جه‌معی یه‌کونانم^(۱۳)
 به‌شه‌و چاو هه‌ل‌ب‌رم، ئیجمالی شه‌هری دیته‌ به‌ر چاو‌م^(۱۴)
 که‌ چاویش دا‌نه‌وینم^(۱۵)، کو‌مه‌لی ته‌رقامه‌ میوانم
 هه‌میشه‌^(۱۶) بلبلی ته‌بعم، ته‌نیسی غو‌نچه‌ بوو ته‌وسا
 که‌چی ئیست‌اکه‌ جه‌دوول بووه‌ته‌ گو‌ل‌زار و گو‌لستانم^(۱۷)
 به‌سه‌د (ا‌ذن القبض) کو‌م کرده‌وه‌ نه‌ق‌دی خه‌زینه‌ی ژین
 به‌ئید‌نولده‌فعی، سه‌رفم کرد هه‌موو نه‌ق‌دی دل و جانم^(۱۸)
 له‌ غه‌یری ماده‌دا نه‌ق‌دی حه‌یاتم^(۱۹)، ته‌بتی ده‌فته‌ر بوو
 به‌ته‌عدیلی مه‌گه‌ر ده‌ستی^(۲۰) قه‌ده‌ر پکی بخا ژیانم

(۹) ته‌م به‌یته‌ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی شاعیردا نه‌بوو.

(۱۰) له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی شاعیر (ته‌گه‌ر باوه‌ر ته‌که‌ی هه‌ر شه‌و له‌ خه‌وما تا‌کو سبه‌ینێ) نووسرا‌بوو.

(۱۱) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (خه‌ریکی به‌س‌ن و پیک‌خستنی ته‌ورا‌قی نیسانم) نووسرا‌بوو.

(۱۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (خه‌ل‌قی هه‌ر خه‌ریکی که‌یف و سه‌یرانه‌) نووسرا‌بوو.

(۱۳) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (هه‌ر شه‌ره‌ی دو‌کوم و سه‌هووی یه‌کونانم) نووسرا‌بوو.

(۱۴) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (له‌ خه‌و چاو هه‌ل‌ب‌رم ئیجمالی شه‌هری دیته‌ به‌ر چاو‌م) نووسرا‌بوو.

(۱۵) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (که‌ چاو دا‌نیتمه‌ سه‌ریه‌ک) نووسرا‌بوو.

(۱۶) ته‌م به‌یته‌ له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی شاعیر له‌گه‌ل به‌یتی پێش‌وو شوت‌نیان ئال‌گو‌ژر بووه‌، (به‌دا‌یم بلبلی ته‌بعم) نووسرا‌بوو.

(۱۷) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (بۆ‌ته‌ سه‌یرانی به‌هارانم) نووسرا‌بوو.

(۱۸) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (به‌یه‌ک ا‌ذن الد‌فع رۆ‌یی هه‌موو نه‌ختینه‌یی گیانم) نووسرا‌بوو.

(۱۹) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (له‌ غه‌یری ماده‌دا نه‌ق‌دی ژیانم...) نووسرا‌بوو.

(۲۰) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (به‌ته‌عدیلی مه‌گه‌ر ته‌م‌ری قه‌ده‌ر...) نووسرا‌بوو.

له عومرم سه هوروى سه رفيات نه گهر ته نزيل بكا نيزه ده
 به سولفهى داينى و ئيرادى بو بيتنى له حيرمانم
 له قهيدى نائوميدي (۲۱) شه تب نه گهر بكرتم و تپه پر يم
 به قايای بهد نه ميني بو به قيهى مووده تى مانم
 به جارى نه به وه نهو بلبه له يوت له گولشه ندا
 چه مئ هيلانه مه بو تائفهى گول من غه زه خوانم (۲۲)
 نه گهر بئ سالى ماليهى حه ياتم تپه پرئ نه وسا (۲۳)
 نيه ئيمكانى ئيسلاحتى سه هوروى قهيدى عيرفانم (۲۴)
 به ته عديليش جه وازى نادرئ، ته سحى رابور دوو (۲۵)
 به ناچارى له عهينى دهفته را مه جبوريه مانم (۲۶)

۱۹۴۱/۲/۱۳

ته ربيعى غه زه لى نه ديبى موخته رهم جه نابى (م، نوورى) نه فه ندى (۱)

ره فبق حيلمى

له دنيا دا چ قه ومي كه بكا ميلله تى ئيه مال
 جيهانى پر جيداله، ئيسته بو ته ئمىنى ئيستىقلال
 «خودايا به سيه ئيتر لابه رى دهيجوورى ئيزمى حلال
 تلوعى پئ بكه ي خورشيدى رۆژى پاكي ئيستىقبال»

له رپى حورپيه تا شه رتبى بگاته ئاسمان شينم
 هه ر ئيستىقلاله مه قسوودم هه تاكو باقيه ژينم
 «له گه ل خاكپاي هيجره تا، به سه ر چوو عومرى شيرينم
 ده سا نويهى ويساله، ئاه، ئه ي ئوميدي ئيستىقلال»

شه وى دهيجوورى نه گهت، دوور كه وئ ياره ب له كوردوستان
 سه فايى باغى جه ننهت ده ركه وئ، ياره ب له كوردوستان
 ئيتر سنجاقى ميللهت سه ركه وئ ياره ب له كوردوستان
 نه وا نويهى ويساله، ئاه، ئه ي ئوميدي ئيستىقلال

مه عارف ئيسته نه طفالانى ميلله تمان نه كا ته نوير
 مه ليك مه حمودى نه وهل، خوئ به عه زه م و هيمهت و ته دبير
 ئموورى ملك و ميللهت، تا نيه ايهت، گه ر بكا ته دبير
 ئيتر نويهى ويساله، ئاه، ئه ي ئوميدي ئيستىقلال

(۱) ئه م شيعه رى ماموستا (ره فبق حيلمى) م ليته دا وه كو خوئ نووسيه وه، چونكه نه وه نده ي به دايدا
 گه رام و رۆژنامه و گوڤاره كانم هه لگيتر و وه رگيتر كرد ئه م شيعه رهم نه دۆزيبه وه كه ماموستا (ره فبق
 حيلمى) كردوويه تى به (ته ربيع)، به لام له وه ده كا هه ر نهو شيعه ر بيت كه له كاتى خوڤدا بو (ئه حمه د
 خواجه) ي ناردووه، كه سه رۆكى ته حيرى ژماره (۱) ي نهو رۆژنامه يه بووه و شيعه ركه ش نامه ي
 پيرۆزيايييه له ده رچوونى به كه م ژماره ي رۆژنامه ي ئوميدي ئيستىقلال، ره نگه هه ر له وئ ئه م شيعه ر
 ده ست ماموستا ره فبق حيلمى كه وتبئ، چونكه له داويدا نهو كرا به ليپه رسراوى رۆژنامه كه.

(۲۱) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (له سجلي نائوميدي) نووسرا بوو.
 (۲۲) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (چه مه ن هيلانه مه و من نه غمه خوانى به زمى يارانم) نووسرا بوو.
 (۲۳) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (تپه پرئ ئيتر) نووسرا بوو.
 (۲۴) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (قهيدى عيلم و عيرفانم) نووسرا بوو.
 (۲۵) هه ر له وه ده ست نووسه دا: (ئيسلاحي رابور دوو) نووسرا بوو.
 (۲۶) ئه م شيعه ر له كاتيكا نووسراوه، كه شيخ نوورى، كاتبى مه سره فى خه زينه ي ليوى سليمانى
 بووه. پاشان ره مزى مه لا ماره له رۆژنامه ي (ژين) ي ژماره (۶۵۰) ي سالى (۱۵)، (۱۷) ي
 كانوونى يه كه م ۱۹۴۱ به شيعه رى وه لامى داوه ته وه.

کوردی په‌تسی

جووت و گا

شاره زوور تاكو بلیتی جیگه یه کی بهرداره
خوولی زیو، ناوی به دیراو نه پرتیننی پاره
کورده تو بوجی نه لیتی: پروتم و بی لانه و بان
خاوه نی جووت و ماللات و مهر و ران و شوان
بایی تارانیه که ویژه بهره و ئاسنه کهت
پاره دهره پینه ره لهو نه رزه ره قه گاسنه کهت
نهوی پتویسته له جووتی، هه موو داری به پرووه
نیر و^(۱) هه و جار و نه قیزه و که له مه و دهسته دووه
وهردی پارت هه موو ئالتوونه، به هوپ و به جه وال
وشکه و هردت هه یه، قهت ناتهوئی ده غلی ته ره کال
توو نه که ی بهو زهوییه دیمه وه تاوه ختی په له
شین نه بی، دان نه گری، نه ک یه کی، بتبی ده په له
زهرد نه بی وه ختی دره دئی^(۲)، نه چی بوی نه گری سه پان
دره و نه کریت و نه کیشریت و نه بیته خهرمان
پرو گاگیره ی تی بهسته، شهنی که به شه مال
هوپی لی داگره، دهرکی بدروو، بیکه ره چال
بیتینه سهر باسی مهر و میگه لت، بوت نه کری له شیر
رؤن و دؤ، ماست و که ره، که شک و فرؤ و پیسته په نیر
به ره و هوپت خووری، چیغ و ده وارت له مووه
چاکی لی وردبیه وه، هیچی به پاره نه بووه
هه ره له بهرگن نه کری، خورج و فهره نجی و لاکیش
دیته بهرده ستت به خوړایی، به بی عاره ق و ئیش

(۱) له دهستنوسه کی تردا: (نیل و...) نووسرا بوو.

(۲) هه ره له دهستنوسه دا: (دیی...) نووسرا بوو.

کوته جاوی شری خوته، نه چی نه یکه ی به که لاش
له مه ره ز بوزوو نه پتیسیت و نه شیکه ی به که واش
ناکری شت له م و لهو، گهر بتهوئی تا نه مری
هه موو بوت ریک نه که وی^(۳)، کو مه ل نه بی هه ره له خوری
شووک و دوشاوی گه زوت بو نه گری داری به پروو
نه ته وی پاره په یاکه ی، به که تیره و مازوو
په زه کهت، گهر بتهوئی پاره ی لیشاوی هه یه
میوژ و باسووق و^(۴) تری و هیزه ی دوشاوی هه یه
چ بلیم پووش و به له ک^(۵)، چیلکه و زه ل، لیژنه بی دار
نه چی نه یه پینی به باری که ره و نه پتیریه شار
هه موو نه دری بهشت و مه ک، به که لوپه ل بو مال
پائه بویری به دلی خووت و منالت هه موو سال
مه له وانم له بنی گومی زمانا^(۶) به هه زار
ناوی کوردی دهره هینم به جه وال و به خه رار^(۷)

(۳) له دهستنوسه که دا: (نه که وی و...) نووسرا بوو.

(۴) له رۆژنامه ی پیتشکه و تن-ی ژماره (۳۰) و دهستخه تیکی شاعیر: (باسق) نووسرا بوو.

(۵) له رۆژنامه ی ژین ژماره (۶) سالی (۱) ۱۹۷۱/۴/۱ که نه م شیعره بو جارتیکی تر
بلا و کراوه ته وه. وا دیاره له مانای وشه ی (به له ک) نه گه یشتون، بوپه کردوو بانه به (په لک).

(۶) له دهستنوسه که ی ماموستا (نه جمه ددین مه لا): (له بنی گومی زمانا) نووسرا بوو.

(۷) شیخ نووری چاک دهرکی به وه کرده وه که کو مه لی کورده واری، بنچینه ئابوریه که ی له سه ره
کشتوکال بهنده، چونکه خوئی کو مه لیک کشتوکالییه، بوپه هانی خه لکی داوه روو بکه نه جووتیاری
و زهوی کیلان و زورکردنی به ره هم و به روپومی کشتوکالی و ناژه لداری.

جووت و گا شتیگی چاکه (۱)

له باسی هەر شتی پیا راگه یشتین ئیمه نووسیمان ئیتر با بیینهوه سهر باسی جووتیاری و زهوی کیتلان له پایزدا خه ربکی جووت و تۆو چاندن ئه بی تا سهر له مالتی خۆت ئه نوویت و بی عه زیهت ناوی ئه دا باران له جهرده و دز به دووره، قهت مه ترسه هیچی لی نایه له هاوینا له پاش دروینه، بیته سهر خه له و خه رمان وهره تۆ پیگه یشتووی وهختی هاوینیش ته ماشاکه وهکو بامیه و ته ماته، کالهک و لویا و باینجان جگه له و پارهبه ی خاوهن زهوی ئه یخاته گیرفانی به راستی خزمه تیگی زۆر ئه کا، بۆ هاوالاتیه کان که له مه و نیر و هه و جارپیک و جووتی گای له ر و بی فه ر ئیتر ده سمایه ی ناوی، وهکو دوکانی بازرگان به قالی و ئه م شتانه هیچ نییه که وهختی نابووت بوو له باخه لیا ئه لی ئه سپی گۆرانی سه وه لئی تۆم گیان

(۱) له ژماره (۲۷) ی رۆژنامه ی (پیشکەوتن) سالی (۱)، (۱۴) ی صفر (۱۳۳۹)، (۲۸) ی ئۆکتۆبەری (۱۹۲۰) ئاگاداریهک له ژیر ناوی (بۆ زانین) بلاوکراره ته وه و تیبیدا ده لی: (پیشکەوتن) «مه بهستی رۆژنامه ی پیشکەوتنه» خۆی وهک مه لی له وساو ه که هه ز به ژوو رکه وتن و پیشکەوتنی زمانی کوردی خۆمان دهکات، نیازی وایه که گرهوی نووسینی کوردی بکریت و بانگی ئه وانه دهکات که هه ز له نووسین دهکهن.

۱- به سی رهنگ پاره ی داناوه بۆ کرینی ئه م نووسینه کوردیه. بۆ (۱) به که م (۵۰) روپیه.

بۆ (۲) دووم (۳۵) روپیه. بۆ (۳) سبیه م (۲۵) روپیه.

۲- هه تا رۆژی (۱۰) ی نۆقمبه ر (۱۹۲۰) ئه م نووسینه وهرده گیریت.

له رۆژنامه ی (پیشکەوتن) ی ژماره (۳۰) سالی (۱)، (۶) ی ربیع الأول ۱۳۳۹، (۱۸) ی نۆقمبه ر (۱۹۲۰) راگه به نراوه که (ئه و سبیه نه ی که کران، یه که مینیان باسی (جووت و گا) یه که (م. نووری) و توویه تی و (۵۰) روپیه وهرده گیریت. دووه میان (بۆ چرووکی) (زهکی سانیب) ه (۳۵) روپیه وهرده گیریت و سبیه میان (رۆژه وه بوونیک) (محمه د جه میل) ه (۲۵) روپیه وهرده گیریت. واته له م پیشکەوتنیه دا (شیخ نووری) پله ی به که می بۆ دانراوه و خه لاته که ی دراوه تی.

زهوی و زار دهوله تیکه نامریت و قهت له ناو ناچی فه قیر و دهست نه رۆبیهو نایی قهت، خاوهنی دهغل و دان بیناغه ی دهوله مه ندی هه ر به جووت و گا ئه بی قایم به جوت و گا ئه لین، عه رز هه لدرین و پاره ده رهینان تکاتان لی ئه که م له م ئیشه دا تا پیشکەون چاکه به لام دووباره پیویسته حکومهت بیته یاریدان له باسی تووتن و کپیار و لادییش بنووسم با که پاره ی پی بوی، دیت و هه زار روپیه ئه با زستان به هاری سه د دیراو تووتن ئه کات و وازی لی دینن ئه ما تووتن چ تووتن، ورد و پیس و بی گه لا و کیشان وهچ (۲) و دارک زیاتر ناوی تووتن بی به تۆی نادا هه موو هه ر دار و به رد و زیل و پووش و قشیل و ئیسقان بچیت و پیی بلئی ئه و تووتنه باتمانی چه ند بیژی: (به سی لیره ی عه جه میی که متری ناده م به سه د قورحان) له ئه رزی وشک و رهق، تووتن په یایی و واشی بفرۆشن که وابهو با هه موو دهست کهینه، جووتیاری و زهوی کیتلان

(۲) له دهستنووسه که ی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا): (وهچه) نووسرا بوو.

پهيامى كۆمەلەيەتى

حه ز نه که ی پرسه، له پیران و له پیشینانی خوت
کتی په چه دیوه به رووی خاتوونی کوردستانه وه
که ی په چه بوته سه به ب، بو عیفه تی جینسی له تیف؟
کافری دل تیره، ده خلی کوا به سهر ئیمان وه (۷)
دایگرن بیگرنه ناو خو تان و ده وری لی بدن
به لکو بیبینم به چاوی خوم، به رچ کیشانه وه
لای بهرن توخوا، فری دهن بیخه نه تهن دووره وه
حه یفه رژی روو (۸)، نه نینه ناو شه وی ده یجووره وه

کوم ه لئ بگرن له ده وری، نه لوه داعی لی بکن
ناوی با پرواته (۹) ناو لافاوی هم نیسانه وه
بیخه نه تابو ته وه، بینین به شانی عه زمه وه
بیخه نه قه بری، به لوو تکه ی گرده که ی سه یوانه وه (۱۰)
تویه بی یاره بی، ده فنی نه و له وی جائیز نییبه
بیخه نه چالکی قوولی، گرده که ی گاورانه وه
مه جلیسیکی ماته می (۱۱) بو دابنن و یهک به یهک
وه رنه ته عزتکه ی، به دلخوشی و به رووی خه ندانه وه
هم سکا لایه، به فیکر و شیعی (نوری) تی مه گنه
نه و کچه دنگ خو شه بو، نه یووت به دم گریانه وه
دایگرن توخوا فری دهن، بیخه نه تهن دووره وه
حه یفه رژی روو، نه نینه ناو شه وی ده یجووره وه

گویم له نالینی کچی بو، دوینی نه یلا وانه وه
وا به ئسییر و به سوژ نه یوت، دلی نه توانه وه
دنگ و رهنگی و نه بیستراوه و نه بپراوه له که س
کونه قه تماغه ی برینی ناو دلی نه کولانه وه
نه یووت، هم روو پو شه تهنیا رووی نه پو شوی و به س
روو به رووی خومان، حقووقی ناینه ناو نسیانه وه
قهت نه بو (۱) رژی به سه ربه سستی هقی داوا بکین
بو به شی خومان بچینه ساحه و مهیدانه وه (۲)
نه وه ل و ناخر، خه تای هم روو پو شه ی روو پو شه بو
بو به مانعمان، نه چوینه کوم ه لی پیا وانه وه (۳)
دایگرن توخوا (۴) فری دهن، بیخه نه تهن دووره وه
حه یفه رژی روو، نه نینه ناو شه وی ده یجووره وه

زولمی هم غه داره بو (۵)، حوکمی موساواتی نه هیشت
جنسی ئیمه ی خسته حالکی له پیا و پارانه وه (۶)
بو به شی ئیمه کفن بو، وا له دنیا و ناخیره ت؟
لیره رهش، له ولا سپی، بری به بالامانه وه

(۱) له ده ستنووسیکی پیشووتری شاعیر: (نایه لئ رژی... نووسرا بو.

(۲) هر له وه ده ستنوسه دا: (... بچینه کوم ه ل و مهیدانه وه) نووسرا بو.

(۳) هر له وه ده ستنوسه دا: (بو حقووق و هقی خومان، بچینه...) نووسرا بو.

(۴) هر له وه ده ستنوسه دا: (دایگرن کچ گه ل فری...) نووسرا بو.

(۵) هر له وه ده ستنوسه دا: (جهوری هم... نووسرا بو. له ده ستنوسیتی تردا: (جهوری هم زورداره...)

نووسرا بو. له گو قاری گه لاویژ: (زولمی هم مه لعونه بو...) نووسرا بو.

(۶) هر له وه ده ستنوسه دا: (هوزی نهرمی خسته نه حوالی له پیا و پارانه وه) نووسرا بو.

(۷) هر له وه ده ستنوسه دا: (کوا ده خلی...) نووسرا بو.

(۸) له گو قاری گه لاویژ: (حه یفه رژی پاک...)

(۹) هر له وه ده ستنوسه دا: (ناوی با بیاته ناو لافاوی...) نووسرا بو.

(۱۰) هر له وه ده ستنوسه دا: (ببیه نه نه و ده شته بینین به دم سه برانه وه) نووسرا بو.

(۱۱) هر له وه ده ستنوسه دا: (کوم ه لئکی ماته می...) نووسرا بو.

چوارين = روباعى

نووریکه دیده هددی بینینی نییه
ئاگر له بهرابهری ئاوا تینی نییه
زهپراتی سیفاتی زاتی پرکهون و مهکان
نابینری به دیدهیه، که دووربینی نییه^(۱)

خۆشه دهرخهن ههروهکو ئاوینه عهیبته رووبهروو
نهک له پشتی سهرتهوه وهک شان ههڕهپهین زبان
پیاوی کامل دوژمنیش بی یهک زبان و یهک دلّه
پاش مله نهک زههری مار و رووبهروو شیرین بهیان

یارهیی له فهیزی مهعرفهت مههجوورم
پرئواری مهجازم، له حهقیقهت دوورم
مه^(۲) رهحمهتی تو دهستی بداته دهستم
سارپهژ بکا زامی دلّهی رهنجووورم
ئهی کاتبی ههرفی لهوحی پیشانی من
وهی پهرده گوشای رازی نیهانی من
زانیهوته له نادانی خۆم، نادانم
زانیهوته حدوود و هددی نادانی من

تو باعیسی حالی حوزن و خورسه نهدی منی
تو عوقده گوشایی ههگرئ و بهندی منی
ئهه عهزمه من بهسمه کهوا بهندهیی تو
ئهه دهولهته من بهسمه خوداوهندی منی

(۱) ئهه چوارینهیه له (خوا) ددهوئیت.

(۲) مه: واته مهگر.

برا من ههزل شیرینی جهمالی ئاشکرا ناکهه
پرپووچه له لام من بو مهزاهیر قهت ریا ناکهه
جهمالی نهفسه مهحبووبی حهقیقی گهر ته ماشاکهه
بهغهیری ئهه، ته مهننای وهسلئی مهحبووبی له خوا ناکهه

(کردهوه چاک بی یا بهد بی، دیتهوه رپی ئادهمیزاد - شیخ نووری).

واتی مهگه که کردهوهیی بهد ئهگر بکهه
گهردوون له داستانی زهمان ئهیسرپتهوه
قهزیکه کارهکانت له ئهستوی زهمانهه
ههر وهختی، ههر زهمانی بی، ئهدرپتهوه

ژن

ژن وهک دلۆیی جیهوهیه لهسهه دهست
ناجوولئی بیتو گهر بهری دهستت کراوه بی
ئهه که بیتو دهستت بقوچینی راتهکا
با بهینی پهنجهکانت لهحیمی تواوه بی

پووشی ئههلی دوژمنی بو خستهه تهندوور
رۆحی فهرهحی نایه ههزاران دلئی رهنجووور
موژدهی زهفهری پییه، بهدل خۆشیهوه هات
شایستهیه ئهه جهژنه بلیم نووری عهلانووور

خۆزگەم بەو، بى وەجاخە ئەولادى نىيە
هەرگىز لە زەمانە داد و بى دادى نىيە
هەر ئەو خەفەتەى هەيە وەجاخى كۆپترە
بىجگە لەمە، داخ و فەريادى نىيە^(۳)

خالە بىستەم هاتىيە هەولتير و نەتيرسى لە كەس
خۆ لە باخا هەر گولە دايم ئەنيسى خاروخەس
چى ئەقەوما گەر بفرموى خوشكەزايەكم هەيە
بەندى بەنديخانەى هەولتيرە وەك (مرغى) قەفەس^(۴)

دەل لە شەقلاو مەگەر نەختى حەياتى بىتە بەر
سەر لە عەنكاو مەگەر نەختى خەيالى بىتە سەر
وەرەنە لەم هەولتيرەدا ئەهلى دوو دەل زەوقم ئەوئ
غەيرى چەند شەخسى نەبى، چىبەكم خودا (أين المفر)؟^(۵)

خودا مەهەيلى بۆ وەخت و زەمانى
لەسەر دەل بىمە بارىكى گرانى

دەسم بگەر برۆم با من نەبىنم
دەسم بگرى يەكى بۆ پەلكە نانى

بارزان ۱۹۵۱/۶/۱۸

خودايا گەر بەدلما تىپەريبي هەر خەيالانى
لە عەزەت نىشى سەخت و كۆپەى دلە^(۶) وا پەشواوم
بەلوتفى خۆت مەگەر پروانىيە كەردارى نارىكم
لە سەجلى ناومىدى بىسرى تۆ، كەردەو و ناوم

خواليا بەسيە ئىتر لا بەرى دەيجوورى ئىضمحلال
تەلوعى پى بەكى خورشيدى رۆژى پاكي ئىستىقلال
لەگەل خولياى هيجرەتدا، بەسەر چوو عومرى شىرىنم
دەسا نۆبەى ويسالە، ئاھ. ئەى ئومىدى ئىستىقلال^(۷)

(شوشە) چ بەششوشە، قەدى شوشە وەكو شمشال^(۸)
چاو مەست و دەهەن غونچە وو پىر عىشوو و لىو ئال

(۶) بۆ ئەوئى لەنگ نەبى (وا)م بۆ داناو.

(۷) لە لاپەرە ۱۸۸۸ى بەرگى سىيەمى ميناى شكستەم وەرگرتووە كە مامۆستا نەجمەدىن مەلا نووسىوئە تىيەو، رەنگە هەر ئەم چوارىنەيە بىت كە مامۆستا رەفيق حىلمى كەردووئە تى بە تەربىع.

(۸) مامۆستا (حىلمى) (شىيخ محەمەدى كورى حسەين ۱۹۰۹ - ۱۹۸۵/۵/۱۰) لە رۆژنامەى هاوكارى ژمارە (۷۱۰)ى رۆژى (۱۹۸۳/۱۱/۳)دا لە چاوپىتەوتنىكدا دەلى: (برادەرىشم لەگەل شىخ نوورى شىخ سالىح-دا هەبوو، هەرچەندە ئەچوومە سلىمانى سەرم لى ئەدا. رۆژنىكيان بەگەرەكى گاوراندا تىپەريپىن دوو كچى گاورى زۆر جوانمان بىنى، ئەو ئەيناسىن وتى حىلمى ناويان (مارى و شوشە)يە، ئىنجا سەريان كە ئەلىبى پەرىن. منبىش وتم راستەكەى بەخوا جوانن. هەر بەدەم رۆبىشتەو و تى حىلمى قەلەمەكەت دەرپهتە و بنووسە. ئەم چوارىنەيەى بۆ وتم). پىش ئەوئى هاوئى خۆشەويستە مامۆستا (ئەمىن ئەحمەد عەلى) لە هەلەبجە لە رۆژى (۱۹۸۳/۹/۳)دا بۆئەى دانانى ئەم چوارىنەيەى بەم جۆرە بۆ باس كەردم و وتى: (لە سالى «۱۹۲۹» شىخ نوورى لەگەل =

(۳) لە شونىكى تردا نووسىوئى: (غەيرى ئەو قەهر و داد و فەريادى نىيە).

(۴) (وختى لە هەولتير مووئەف بووم، بىخود يەعنى مەلا مەحموود ئەفەندى موفتى و خەبەرم نەزائىبوو لەپاشا ئەم دوو شىعەرەم بۆ نووسى) شىخ نوورى شىخ سالىح. واديارە كە شىخ نوورى لەهەولتير بوو بىخودى خالى سەرى هەولتيرى داو و چاوى بەشىخ نوورى نەكەوتوو، بۆيە شىخ نوورى ئەم گەلبىيەى لى كەردوو.

(۵) مامۆستا (ناسح ئەفەندى حەيدەرى)يش لە رۆژنامەى (ژىن)ى ژمارە (۴۰۹)ى سالى (۱۹)ى ئەيلوولى (۱۹۳۴)دا دەربارەى نووسىويانە: (باش كاتى مەحكەمەى بەدائەتى سلىمانى ناسح ئەفەندى حەيدەرى بەمەئزۆنيەتى پازدە رۆژ چوو هەولتير. ئەهلى سلىمانى لە مەمامەلەو كەردەوئى ئەوئەندە مەمنونن بۆ ئەمە كە ئىش و كاربان وە پاش نەكەوئى ئارەزوومەندن كە رۆژنىك زووتر بەخىر و سەلامەتى بگەرتەئەو سەر وەزىفە و لە چوون و هاتنەوئى موئەفقىيەتى تەمەننا ئەكەن). ئەم پىاوو يەكىك بوو لەو چەند شەخسە.

(ماری) (۹) که دوو ماری سه‌ری زولفی له ملم دا
جوولایه‌وه که وتم به‌ده‌ما، بی‌خود و بی‌حال

خه‌یالی دیده‌نی تو وا له سه‌رم‌ما
خه‌ریک ماوم له‌به‌ر باران و سه‌رم‌ما
ئه‌وه‌نده‌ت بی‌ر ئه‌که‌م وه‌ختی ئه‌زانی
له‌ خزمه‌ت دام که پوژی هات به سه‌رم‌ما

بۆیه من ئیش‌تیراکی ئیوه ئه‌که‌م
حه‌ز له ئه‌خلاق‌ی چاکی ئیوه ئه‌که‌م
... .. (۱۰)

پوچ فیدای خاکی پاکی ئیوه ئه‌که‌م

گردی سه‌یوان (۱)

ده‌می ئیواره پوژ لیره له حال‌تیک‌ی حه‌زینایه
وتاریکی له مه‌عنایی نیگاهی وا په‌سینایه
شنه‌ی با هه‌ر وه‌کو نه‌ی، نه‌غمه‌په‌ردازی مه‌قاماته
هه‌زاران ناله‌یی زاری له‌ناو ئاهو ئه‌نینایه

چ خاکیکه موقه‌ده‌س، توریه‌ی پاکی شه‌هیدانه
به هه‌ر لادا برۆی هه‌ر نه‌عه‌ری (الله اکبر) دی
له‌هه‌ر سوو تیپه‌ری ئایاتی حه‌ق ته‌فسیری قورئانه
مه‌لایه‌ک بو زیاره‌ت سه‌ف به‌سه‌ف، بی‌پا و بی‌سه‌ر دی

دره‌ختی سال خورده‌ی ئایه‌تی قه‌وم‌بییه‌تی کورده
مه‌زاری نادیار‌ی سووره‌تی (انا فتحنه) (۲)
به‌یانی شه‌رح‌ی رابوردووی ژبانی میلله‌تی کورده
نیشانه‌ی قه‌هره‌مانیی قه‌ومی کوردی لی هوه‌یدایه

نیگاهی ناگرینی شه‌و به مه‌هتاپ‌تیک‌ی نوور ئه‌فشان
که دار و به‌رد و کیلی قه‌بره‌کانی پی ئه‌کا ته‌نوبر
وه‌کو روحی له‌به‌ر ده‌متا کفن بردووشی فه‌خروشان
زه‌مانی تیپه‌ریو سه‌رگوزشتی خو‌ی ئه‌کا ته‌قریر

(۱) گردی سه‌یوان: ناوی گردیکه، که وتووته پوژه‌لاتی شاری سلیمانیه‌وه. له‌گه‌ل بنیادنانی شار ئه‌و
گرده‌کراوه به‌گۆرستان. (سه‌یوان) و (که‌یوان) ناوی جووته قاره‌مانیک بوون ده‌لین دلیرانه‌ی
هیرشی تورکه عوسمانیه‌کان بو سه‌ر شاری سلیمانی جه‌نگاون، له‌ گردی (سه‌یوان) نیژراون و گرده‌که
به‌ناوی یه‌که‌میان‌ه‌وه ناو نراوه.

(۲) انا فتحنه ئیشاره‌ته بو سووره‌تی (انا فتحنه لك فتحا مبینا).

= «حیلمی» شاعیر به‌گه‌ره‌کی گاواندا تیده‌په‌رن که له‌ گردی سه‌یوان هاتووته‌وه، به‌به‌رده‌م مائی
«که‌رمی عه‌له‌که» دا په‌ت ده‌بن، دوو نافرته‌تی گاوردیه‌بن که ناویان (شووشه) و (ماری) بووه له
جوانی و شوخیدا بی‌هاوتا بوون. شیخ نووری که چاوی پیبیان که وتووته ده‌ستبه‌جی ئه‌م چوارینه‌یه‌ی بو
نوسیبون. ئه‌م زانیارییه‌مانه‌م به‌ ته‌فسیل له‌ ماموستا (حیلمی) ی وه‌رگرتووته و له‌سه‌ر نه‌وار تو‌مارم
کردوون.

(۹) ده‌لین ماری کچیتکی پرچ درێژ بووه.

(۱۰) ئه‌م دیره له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا کوژابوووه و نه‌ده‌خوینرایه‌وه.

دهلئى ئەم جىگەيە بۆ پاشە رۆژت، قىبلە گاهىتە
سەراپا قەھرەمان و تاجدارن لىرەدا مەدفوون
سەراسەر بەرد و قەبرى، رەمزی تاج و تەختى شاھىتە
پەردى تەئربىخى حوكمى حاکمانى كورد ئەكا گولگون

بەزاهىر دار و بەرد، ئەمما ھەموو ئەشعارى پىر ئاھەنگ
سنووحاتى ھەموو ئىلھامى ئەفكارى ئەدىبانە
شەپۆلى بەحرى مەعنا، ھەرەكو مەھتابى رەنگا ورەنگ
ئەلئى فەجرى بەيانانە لەناو شەودا درەخشانە

لەپىش فەجرا ھەموو رۆژى تەمى ماتەم حەزىنە
دەپۆشى سەر ھەتا دامىنى ئەم گەردە بە مەجزوونى
بەدەنگى پىچەوانەى تى مەگە، سۆزىكى گىرەنە
لە بەندى جەرگى لەيلئى دىتە دەر بۆ مەرگى مەجنوونى

ھەناسەى ساردى بىر روحنى كە دى بىر سەرە شەوگاران
بەسەر كۆلمى گوللا پەخشان ئەكا، گىسووى رەبھانە
ئىفادەى شىعەرى، ژىنى تىپەرىوى نەوجوانانە
ئەگەر ورد بىتەو، دەرسىكى پىر مەعنايە بۆ ئىنسان

دەخىلە زائىرا ئاھستە پىر دانئى بەسەر خاكا
مەقامى نامداران و نمونەى عەرشى بەزدانە
بەتەعزىم و ئەدەب تىپەرى بىي چاكە بەجىي چاكا
نېشانە و رەمزی كورده، ناوى بەرزى گەردى سەبوان^(۳)

سەلئەمانى ۱۴- ۱۹۴۳/۱/۱۵

(۳) لە دەستنووسى (توحفە) داكە لە ۹۴۲/۱/۲۶ بۆ مامۆستا گىوى موكرىيانى ناردوويەتى ئەم شىعەرى تىدايە. دەستنووسىكى تى ئەم شىعەرم لەلابوو كە دواى ئەم دەستنووسەيان نووسىبوويەو، لە ھەندى شوپن جىاوازيبان ھەبوو، بەلام ئەمە دواقەناعەتى شاعىرە و دواى دەست پىدا ھىتانەو ھەم شىوئەيە ھىشتوويە تىبەو.

تاکه‌گان

* شاهدی عهیب و قسوورت ئەمهیه ئەی بی هۆش
 که له دووی عهیب و قسووری ئەم و ئەو عهودالی
 * ئەمینم قهت که پێ نانیتمه سهر سه بیارهیهکی خۆم
 بهلام نیتزیکه سه بیارهی ئەم و ئەو پێ به سه رما نی
 * بهد کردوه له موجته مه عا نرخه ههر که مه
 خۆراکی با ببیته^(۱) کولیچه و شه که ره له مه
 * دلێ خۆم به خوینی جهرگی خۆم ئاوداوه رۆژ و شهو
 به شیریه خه م به خیتوم کردوه رۆلهی به لا بۆ خۆم
 * غـروروره وا په چهی داوه به روویا
 ئەگینا جوان ئەبێ ههر روو نوما بی
 * به هار رۆبشت و ههر نه کـرا به وه دل
 خودا ئەم غونچهیه، بۆچی نه پشکووت
 * هیوام وایه هه موو رۆژت ببیته رۆژی نه ورۆژی
 له نه سری ئاخریدا، لیت بکه م من جهژنه پیرۆژی
 * عه ره ق به روومه تی تووه به تینی گهرمی هه تاو
 ئەلێی گوله که به ئاگر، گولای لێ ئە تکێ
 * وه کو قه ولت له گه ل خوا کردوه، ههر گیز ده سی نه گری
 ئەو بشت خۆ له دهس دێ وه ک سه گێ لاقی که سی نه گری
 * بلێن به و یاره وه فساداره، که وا چاوی له پیمه
 عه رزی بکه ن تا کو قیامهت ههر ئەمه جیمه^(۲)
 * بنازم ورده خـالی دهوری لیتوت
 ئەلێی زهنگی به چهی شه که کهر فرۆشه

(۱) له دهست نووسه که ی شاعیر (بیتته) نووسرا بوو، وا دیاره هه له ی نووسینه.

(۲) ئەلێن گوایا ماله باوانی شیخ نووری خه ریک بووه ژنیکه به ته مه نی بۆ به یتن، ئافره ته که ش زۆر مه تله بی بووه میتر به شیخ نووری بکا، به لام شیخ نووری ماوه یه ک له دهست ئەو ئافره ته دوور ده که ویتته وه و ئەم دیره شیعه ی بۆ ده نیرێ.

* نییه له کۆهی ئەوا بی نه واو و ریتواری
 که شووشه یی دلێ وه ک تو به، باره ها نه شکی
 * من کجا و جمع این ارقام بی معنا کجا
 شاهم اما طیلسان فقر در بر کرده ام
 * چۆن ئەبێ یه ک بی له بازاری مروودت مه ندان
 قیমে تی ییوسفی میسری و غولامی حه به شی
 * سه ری من وا له گویتی قه برا ئە له رزی که ی غه می تو مه
 به دل من غه م ئە خۆم بۆ ئەو که سه ی ئە مرۆ له دایک بی
 * ههر له ئە وه ل سه فره ی مه درسه، مامۆستاکه م
 عه قلێ فیتری ئەم و ئەو کرد و منی شه یدا کرد
 * دنیا به کسی ده که بگیرد ده ستت
 یا پیش سگی نه که بگیرد پاسد
 * شکر فشانی سعدی بیهن که شه ری روح
 نموده بر شکری طبع او مگس رانی
 * نشاط خیز بود بلبان معنا را
 به بوستان و گلستان او خوش الحانی^(۳)

(۳) هه ندێ له و تاکانه بریتین له سه ره تای دامه زانندی شیعه ری تازه که ئەم به ی تانه ش دیارن و خوینه ر ده زانی ماویانه شتی دیکه یان به دو اوه بی.

پاشکو

پاشکۆی ژماره ۱

سې نامه‌ی شیخ نووری

نامه‌ی یه‌که‌می بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردوه به‌بی زیاد و کهم ده‌ینوسینه‌وه

نووری چاوی نووری

له‌گه‌ل په‌مزی ئه‌فه‌ندی وینه‌که‌م و به‌ کابرایه‌کدا کاغه‌زیکتم وه‌رگرت، زۆر له‌ خوشه‌ویستی ساف و بی‌تۆز و گه‌ردتان دلشاد بووم، ئه‌وا هه‌ندی‌ک له‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ جه‌نابتان نه‌تان‌دیوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بژاری بکه‌ی و کامی به‌چاکتان زانی نامزه‌دی دیوانه‌که‌ی بکه‌ی کردم به‌دیاری و ناوم نا (توحفه) و بۆم ناردی، هیوام وایه‌ مه‌قبولی ته‌بع‌تان بی. ذاته‌ن له‌ هه‌موو نه‌وعی‌که‌ له‌ غه‌زه‌ته‌ کۆنه‌کان به‌خوا هه‌ر ئه‌مه‌ ما‌بوو که‌ بۆم ناردی، من‌دالان هه‌موویان له‌ ناو بردبوو. به‌عزێ مه‌قالاتی ئه‌ده‌بییه‌ی خۆم له‌ ناویان‌دا هه‌یه‌ مه‌قاله‌یه‌کی سیاسی تیا‌یه‌ که‌ وه‌ختی خۆی جوابی غه‌زه‌ته‌ی (نه‌جمه) که‌ له‌ که‌رکووک ده‌رده‌چوو داومه‌ته‌وه‌.

مه‌عه‌ل ئه‌سه‌ف قس‌می ئه‌وه‌ل له‌ غه‌زه‌ته‌یه‌ک‌دا‌یه‌ که‌ نه‌مدۆزیه‌وه‌ حه‌قیقی جوابی‌کی موهیمه‌. وه‌ختی خۆی له‌سه‌ر تورکچیتتی شه‌ره‌ مه‌قاله‌ی زۆرم کردوه‌. هه‌یچی‌شی پارده‌یه‌کی نه‌کرد.

که‌ ها‌تمه‌وه‌ کاغه‌زیک‌ی عه‌لی که‌مالم وه‌رگرت و ته‌قدیم کرد، ئه‌مجا نازانم جوابی خۆتی داوه‌ته‌وه‌؟ هیوام وایه‌ له‌ خزمه‌ت سستی نه‌کات. منیش دووباره‌ بۆی ئه‌نوسمه‌وه‌.

کاغه‌زه‌که‌ی له‌ تیفم هه‌شتا نه‌داوه‌، سه‌حه‌ی شه‌و ئه‌چم بۆ ما‌له‌وه‌ بۆ‌لای.

ئه‌مه‌ دوو سې رۆژه‌ ئه‌گه‌رێم ئه‌حوالی یه‌که‌یک ئه‌پرسم که‌ بی‌ت بۆ هه‌ولێر ده‌ست نا‌که‌وی ئه‌وا مه‌جبور بووم ئه‌م توحفه‌یه‌م ته‌قدیم کرد و غه‌زه‌ته‌ کۆن و شه‌ره‌کانم هه‌شته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌ک‌دا بینیرم، جارێ ئه‌م جا‌ره‌ خوا حافی‌زتان بی‌ت.

۱۹۴۲/۱/۲۶

ئیمزا

سلیمان‌ی. م. نووری

نامه‌ی دووه‌می بۆ مامۆستا عه‌ل‌ته‌ددین سه‌جادی ناردوه، ئه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه‌.

سلیمان‌ی

۱۹۵۸/۵/۱۴

برای به‌رز و به‌نرخم مامۆستا عه‌ل‌ته‌ددین.. هه‌موو کاتیک‌تان باش.

له‌ یه‌زدان ئه‌پارێمه‌وه‌ به‌ته‌ندروستی و خوشی رابوێرن. نامه‌که‌تانم وه‌رگرت لێم عایه‌ن بوو که‌ ئه‌ده‌بیاته‌که‌تان زۆر جوان خویندۆته‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌م زه‌حمه‌ته‌تان سوپاسی بی‌ پایانتان پێشکه‌ش ئه‌که‌م.

قوربان! له‌ ئه‌ساسا مه‌به‌س له‌ نووسین و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م شاعیرانه‌ی که‌ ئیستا به‌پای پیلان شیع‌ر ئه‌خه‌نه‌ پێش چاوی خوینده‌واران و اتینگه‌یشتوون شیع‌ر له‌م عه‌سه‌رده‌دا وه‌کو سائیر شتی تر ته‌ته‌وری کردوه‌ و ته‌ته‌وره‌که‌ش عیباره‌ته‌ له‌ ریعایه‌ت نه‌کردنی ئه‌وزان و قه‌وافی و به‌کاره‌ینانی وشه‌ی کوردی په‌تی له‌ جی‌گای خۆیا بی‌ یا نه‌بی، ئیتر هه‌رچی نه‌وا‌حی ئه‌ده‌بییه‌ی تری شیع‌ر و ئه‌ده‌بیات هه‌یه‌ ریعایه‌ت کردن و نه‌کردنی زیاده‌. یه‌عنی شت بلێن و بنووسن و خۆبان ناوی بنین شیع‌ر، ئیتر به‌سه‌ و ته‌واوه‌.

مه‌علومی عالی‌تانه‌ ته‌ئلیف بۆ ئه‌و خوینده‌وارانه‌یه‌ که‌ ئه‌یخویننه‌وه‌ و تیبی ئه‌گه‌ن. بۆ ئه‌وانه‌ نییه‌ که‌ نازانن ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات چی‌یه‌. ئه‌مجا ئه‌و به‌شه‌ شاعیرانه‌ ئه‌گه‌ر له‌م نه‌وعه‌ ته‌ئلیفانه‌ خوا کردی و که‌وتنه‌ ره‌خه‌گرتن ئه‌و ته‌نقیده‌ مه‌عه‌ن ته‌ئییده‌ بۆ ئه‌و ته‌ئلیفه‌ که‌ ئیستیناد به‌ مه‌باحسی علمیه‌وه‌ ها‌تیبته‌ وجود. ته‌بعه‌ن ئه‌وانه‌ ئه‌بن به‌ره‌خه‌گر، شاعیر و یا ئه‌دیب نین و ناشزانن که‌ شاعیر و ئه‌دیب نین (که‌ فه‌لاکه‌تی گه‌وره‌ بۆ خۆیان) ئه‌مه‌یه‌ مه‌عه‌نای راسته‌قینه‌ی ئه‌دیب ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌له‌و له‌ ده‌رجه‌یه‌کی که‌میشا بی‌ که‌م تا بی‌ژێ له‌ قه‌واعدی ئه‌ده‌ب شه‌ره‌زا بی. بزانی ته‌شبه‌یه‌ چی‌یه‌، ئیستیعاره‌ مه‌عه‌نای چی‌یه‌، له‌ف و نه‌شر چۆنه‌ و شتی و له‌ قه‌واعدی ئه‌ده‌ب بزانی.

ته‌ق‌ریبه‌ن ده‌ پانزه‌ سا‌ل له‌مه‌و پێش تا‌قمیک‌ لێره‌ چووبوون بۆ پینج‌وین و لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا یادی به‌خیر ره‌شید سدقی مودیری ناحیه‌ی پینج‌وین بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی مودیر گه‌وره‌ترین مووه‌زه‌فی ناحیه‌یه‌ به‌ته‌بیعه‌ت له‌ ئه‌وقاتی فه‌راغا هه‌موو لوجنه‌ لای ئه‌و کۆ ئه‌بوونه‌وه‌، مودیریش جه‌نابتان ئه‌یزانن که‌ شاعیره‌، ئه‌کسه‌ری وه‌قتیان به‌شیع‌ر خویندنه‌وه‌ لای ئه‌و رابواردوه‌. ئه‌وانه‌ی که‌ گو‌ییان له‌ خویندنه‌وه‌ی

شيعريش نه بووه هه موويان به ته نسيري شاعيري به ناوبانگ ره شيد سدقي بوو بوون به شاعير. له چ جيتگايهك كو ته بوونه وه، چ نه وعه خوارده مه نييه كيان نه خوارد، عشق و غه رام له گه ل كئي و له چ دهره جهي شيد ته تيكا بووي پهي دهر پهي نه كرا به غه زهل و قه سيده و نه نيررا بو خواليخوشبوو پيره ميترد. به كئي له شاعيرانه ره فعته دريژ بوو غه زه ليتكي نارد بوو بو ته وهي له ژينا چاپ بكرئ، شيعره كان توخني وه زن نه كه و تبوون، به لام هه موو تاخري ديريك له گه ل ديري دووه مه موقه فا وه كو مريشكي سووره وه كراو و پاقله ي كولاو و گوشتي برژاو، غه زه له كه شه مه وزووعه كه ي هه خواردن بوو و مه وزووع ته طه پوقي كرد بوو به ئيشاره ت له م غه زه له دا باسي ته و شه ي كرد بوو كه ره شيد سدقي مه يلي كچي مه لا نه كات و رۆژيک له مه جليسه كه ياندا مه وزووع كراوه ته وه و زور تووره بووه. پيره ميترد خوا لبي خوش بي ته مه ي له ژينا چاپ كرد. پينج شه مه بوو ته و رۆژه جه ريده دهر جوو خو ي بو ي هينام بو خه زينه (ته و سه رده مه له وي كاتبي مه سه رف بووم) نيشاني دام، عه زرم كرد خاله بو جه ريده كه ي خو ت به جوان و موناسبي نازانم ته م جو ره شتانه ي تيا بنووسري. فه رموي بو ته وه ي حه بايان به رم بو يه نووسيمه، منيش بو پينج شه مه ي تاينده ته م چند شيعره م دا يه خزمه تي، و تم ته مه ش چاپ كه (ته مه يه شيعره كان) له ۱۹۴۲ د ا و تراوه.

حه قه ته م رۆ بدا تانه له ماهو مشتته ري و ته خته ره سوله ياني به شيعري ئيوه وه ناويه ته سه ره ته فسره ته ماشاي لاپه ري ژين كه ن نييه جي نوخته يه خالي له به ره شه عاري تازه ي شاعيران ته م سه ره ته هه تا ته و سه ره نه بييني شيعري لوجه ي فه حسي تووتن بيتشه مه و بو ندار نه بييني ميسره عي و ا قامه تي به رزه وه كو عه ره عه نه بييني شيعري سدقي پر له نكته ي خوش و مه عيندار له سه ر مالي مه لا شه رييه له سه ر پييه وه كو وه روه نه بييني شيعري و ا پر ييه له قه يسي و ميوز و بادام فه ساحه ت جيير و هوري دي له وي دا وه ك كه له رمي ته ر له ناو ته شعاري ته م خو ركه نا يابانه شيعري كو ن ته شو به ي هه به ته شپي پر له تر خينه و له په ي ساوهر شوكر فه و تا جيناس و قاعيده ي ته شخيس و ئيستيفهام هه تا كه ي بو ته ضادي دا ميتم واله و موضطر

هه تا كه ي من مقه يه د به به قه يدي قافييه و نه وزان هه تا كو كه ي (تجاهل عارفانه) بينمه ده فته ره له گه ل ته ريدي و قه تعا بو نه كه م قه تعي عيلاقه ي دل به كه لكي چيم ته شي غه يري خه فه ت هينان و دهردي سه ر ده با بروا وضوح و ئيستيعاره گو ري با گو م بي رجوع و حوسني ته عليل و نيداي حسي به ديع ناوهر له بو چيم چا كه به يني دا ميتم بو له ف و نه شه ري مورته ب يا مشه وه ش بو به دل ما چي وه كو نه شته ره به قانونيش مووه زه ف كه بييه حه ددي خو ي ته قوا يته ته ماي چيمان هه يه تا كه ي بزي شيعري من و زيوهر

كا كه عه لئه ددين ته مجا رۆژيک ته بي ته م شاعيره به نرخانه يا خو بان تيته گه ن كه شاعير نين و يا خيتر خواهي ك تيبان ته گه يه ني و كه له ته دهب و نه ده بيات تيگه يشتن ته بعن فير نه بن و كه فير بوون ته مجا نه نووسن و باش نه نووسن.

ته مجا كه و ابو هه روه كو عه رزم كردن، موختار و مفه وه زن، ته توانن چ نه وعه ده س لي داني كه پتويست بي ده ستي لي دن و كه لي ماتي عه ره بي (حتى الامكان) بگو رن به كوردي. پاش ته وه ته ر تيب ي و حه جم ي لاپه ره كاني، له گه ل مقه ديمه يه كي خو تا بو م بنبريته وه كه خو م لي ره له سه ر ته و ته وس ييه يه ته بي يزي ب كه م و بو چاپ كردني چي پتويسته عه رز تاني ب كه م. ئيتر به دل و به گيان ژبان و به رزيتان له يه زدان داوا ته كه م.

نووري شيخ صالح

سليمانی

۱۹۵۸/۵/۱۴

نووری چاوم عہدولرحمان

ئینشائئہ لالا دائیمہن مہسعوود و لہ سحہ تدا ئہ بن، ئہ لہ مدولیللا ھہموو لایہک باشین. وتار و ئہ شعارہ کان پاش سی - چوار پۆژی حەفلەئە تہ ئینہ کہ ھہموویم کۆ کردوہ و مہیدانی فہوتانی ھیچیم نہدا، بہ ئہمەلی ئوہی کہ ئینشائئہ لالا لہ فرسہ تیکدا لہ چاپ بدری. تا ئہم بہینہ کہس لیبی نہ پرسییہوہ. لہم پۆژانہدا جہمال ہات و داوای کرد وتی کاک ئاوپرحمان داوای کردوہ و بۆئہ ئیتیم، منیش ھہموویم تہ سلیم کرد. بہ لام بۆ ئوہی زاہع نہبۆ و بہہر جۆر و تہقہ لایہک بوہ لہ چاپ بدری ویستم ئہم کاغہ زہتان بۆ بنووسم.

بہخود لہ دللی ھیچ فہردیکا فہرامۆش نہکراوہ. تہببعی ئہو مہرکەز و مہکانہ تہی بہ لہ چاپ دانی وتارہکان کہ بۆ تہببہنہ کہی وتراوہ و بیتجگہ لہ مہش بہ چاپ کردنی ئہسەرہکانی تا دنیا ماوہ ئہویش ئہمیتتی. ناشی موتالہ عہی حہیاتی گہورہ و شاعیرہ کانت نہ کردبۆ. زۆریان لہ جیہاتیکی موبہ مہوہ دۆستیکی، موخلیسیکی، ئہسەرہکانی یا خزمیتی بہ جارئ ھیناویبہ تہوہ ناو دللی خویندہوارہکانی جیتگہ یہکی بہرزی بۆ تہئمین کردوہ و تا لاموتہ ناھی ژیاندوویہ تی. تو، ئیمہ ئہگەر بیتتو کہ میتک یہ عنی ھەر بہقہدەر ئیمکانی بۆ ژیانندی ئہم ناوہ گہورہ یہ تیبکۆشین زۆر بہ ئاسانی پیتی ئہہینین و شتتیکی گران نیبہ. ئوہلہن: ئوہ قہبرہی کہ ئہ بہدین تیا راکشاوہ بۆ ئوہی بہ مرووری زہمان لہ گہل ئہرزہ کہ نہبۆ بہ یہک تہ دبیریکی بکری.

ثانیبہن: ئوہ وتار و ئہ شعارہی کہ بۆ مہرحووم و تہببینی وتراوہ لہ چاپ بدری و لہ تہرف یہ کیتی شارہزاوہ موقہ دیمہ یہکی جوانی عہ لاوہ بکری.

ثالیثہن: ئاسارہکان زۆر بہ ئیعتیناوہ یہ عنی لہسەر کاغہ زتیکی چاک لہ چاپ بدری. بہ فرۆشتنی ئہمانہ ئہوانہی کہ لہ سہرہوہ عہرزم کردن، کہ عیبارہ تہ لہ تہخلیدی ناو و مہرقہدی زۆر چاک پیک دیت. ئیشراف و تہنزیمی چاپ کردنی ئہمانہ بخریتہ ئہستوی مامۆستا (عہ لاتہدین سہجادی) یہوہ، چونکہ ئوہ نہک ھەر لہ مہدا ھہموو شتیکدا بہ ھۆش و مہعریفہ تہ.

ئہمجا من ئہمانہم بۆ نووسیت و ھەرچی ئہزانی بہ من ئہکری و لہ دەستم دیت ئوہ

تہودببعی من بکہ، من بہرۆح ئہببہمہ سەر. ئیتتر خویشیتان لہ خوا داوا ئہکەم.

قہسیدہ کہی عہدولقہ ھار لای خوئتہ

لیبی سہندم و بۆ خوئتی ناردوہ.

ئیمزا

شیخ نووری

۱۹۵۵/۱۲/۲۱

پوورزات

به‌غدا. ئىبتر وهك عه‌لاقه‌ى ئه‌ده‌ب و دانىشتن به‌مونا‌سه‌به‌تى ده‌رچوونى گۆفارى گه‌لاوئىژه‌وه ده‌ستى پى‌ى كرد و په‌ره‌ى سه‌ند.

* هۆى چى بوو له گۆفاره‌كه‌تان (گۆفارى گه‌لاوئىژه) شيعرى شىخ نوورى به‌كه‌مى به‌رچاو ده‌كه‌وى، ته‌نبا دوو شيعرتان بۆ بلاو كردووته‌وه؟

- راستىيه‌كه‌ى ئىمه‌ حه‌زمان ئه‌كرد، شيعرمان بۆ بنىرى و بۆى بلاو بكه‌ينه‌وه، به‌لام هه‌ر خۆى كه‌متر شيعرى بۆ ئىمه‌ ئه‌نارد.

* وا بزانه‌م له‌م ماوه‌يه‌دا خۆشى پشتى له‌ نووسين ساردببۆوه، وه‌ك ده‌ئىن له‌ پاش كۆچى دوايى (شىخ عه‌زىزى)ى براى له‌ سالى (١٩٣٦) كارىكى زۆرى تىكردبوو.

- رهنه‌گه‌ ئه‌مه‌ هۆيه‌كه‌ بى.

* باشه‌ ئه‌م دوو شيعره‌ى بۆتان بلاو كردووته‌وه، خۆ لىتان نه‌قرتاندوو، يان ده‌ستكارىتان نه‌كردوو؟

- نه‌خىر... هه‌روه‌كو خۆى بۆمان بلاو ئه‌كردوه... ئىمه‌ له‌ گۆفارى گه‌لاوئىژه‌دا كردبوومان به‌عه‌ده‌ت كه‌ شيعر ده‌ستكارى نه‌كه‌ين.

* له‌و يه‌كه‌م ناسينه‌ى شىخ نوورى، زۆرتر باسى چ باه‌تتكتان كرد؟

- له‌و جاره‌ى كه‌ هاته‌ به‌غدا؟

* به‌ئى...

- ئه‌و جاره‌ قسه‌كانى شىخ نوورى ديار بوو ضدى ئه‌و كه‌سانه‌ بوو كه‌ له‌ نه‌زانينه‌وه دژى ئه‌وزانى كۆن ده‌هه‌ستان، كه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا تازه‌ داكه‌وتبوون و به‌ناوى شيعرى نازاد، له‌ لاپه‌ره‌كانى رۆژنامه‌ى ژين، شيعريان بلاو ده‌كردوه.

* باشه‌ مامۆستا، ئه‌و شيعرانه‌ى كه‌ له‌ كتيبى (ئه‌ده‌بى كوردى و لىكۆلئينه‌وه له‌ ئه‌ده‌بى كوردى) و هه‌روه‌ها له‌ كتيبى (ده‌قه‌كانى ئه‌ده‌بى كوردى) دا نمونه‌ى شىخ نوورى-ت هه‌يناوه‌ته‌وه و لىبانت كۆلئيه‌ته‌وه، ئه‌م شيعرانه‌ت له‌ كۆى به‌ده‌ست كه‌وت؟

- هه‌ندىك له‌و شيعرانه‌ له‌ خۆيم وه‌رگرتوو. هه‌ندىكى ترشيان له‌ ناميله‌ چاپكراوه‌كه‌ى (مه‌به‌ستى ئه‌و چه‌ند شيعره‌يه‌ كه‌ له‌ سالى ١٩٥٨ له‌ لايه‌ن كامه‌ران موكرى-يه‌وه پيشه‌كى بۆ نووسراوه و له‌ چاپخانه‌ى كامه‌ران له‌ چاپ دراون).

* هۆى چى بوو له‌كتيبه‌كه‌تدا (مىژووى ئه‌ده‌بى كوردى) باسى شىخ نوورى-ت نه‌كردوو؟

- به‌ئى نىازم وابوو به‌ ته‌فسىل له‌سه‌رى بنووسم، نه‌ك هه‌ر له‌سه‌ر شىخ نوورى، بگه‌

پاشكۆى ژماره ٢

چاوپىكه‌وتن له‌گه‌ل به‌رتزان: (عه‌لاه‌ده‌دين سه‌جاده‌ى، ناسح عه‌بدوئالا هه‌يده‌رى، ئه‌حمه‌د هه‌ردى، سه‌عيد ناکام)

به‌مه‌به‌ستى روونكردنه‌وه‌ى زۆر لايه‌نى تاريخ و نووته‌ك و كه‌لوکوژىنى شاراوه له‌ ژيانى (شىخ نوورى شىخ سالىح) په‌نام برده‌ به‌ر زۆرىه‌ى خزم و ناسياو و دۆست و هاوړى دىرينه‌كانى شاعير... هه‌ر چه‌نده زۆر له‌وانه‌ى چوومه لايان شتىكى تازه‌يان پى نه‌ده‌گوتم و هه‌ر ئه‌و شتانه‌يان بۆ دووباره ده‌كردمه‌وه كه‌ باو بوون و هه‌موو كه‌س ده‌يانى زانى، به‌لام هه‌ندى چاوپىكه‌وتنى دى سوودىكى ئىجگار زۆرى پىگه‌ياندم له‌ روونكردنه‌وه‌ى زۆر له‌و كه‌لوکوژىنانه‌ى به‌تارىكى ما‌بوونه‌وه... ئه‌و لايه‌نانه‌ش كه‌ من مه‌به‌ستم بوون پيشتر له‌ هه‌چ سه‌رچاوه‌يه‌كدا به‌رچاوم نه‌كه‌وتوون. زۆر له‌و زانىيارىانه‌ى له‌ شوتنى خۆياندا په‌نجه‌م بۆيان راكيشاوه و پىگه‌يان بۆ رووناك كردوو مه‌ته‌وه. هه‌ندى له‌و ياداشت و بىسه‌وه‌رى و زانىيارىانه‌ى تروش، كه‌ له‌ ئاشنا و دۆسته‌كانى خۆيم وه‌رگرتوو، چونكى له‌ شوتنى خۆياندا سوودم لى وه‌ر نه‌گرتوون و نه‌يشم وىستوو به‌زۆرى زۆرداره‌كى ئه‌و زانىيارىانه‌ى بناخمه‌ نووسينه‌كه‌مه‌وه، بۆى برىارم دا له‌م پاشكۆيه‌دا جىگه‌يان بۆ بكه‌مه‌وه و بىخه‌مه‌ به‌ر ده‌ستان. له‌وه‌ش دلنيام كه‌ نووسينيان له‌ سوود به‌خشين به‌دوور نىيه. هيواداربن ئه‌م كاره بۆ شاعيرانى تروشمان په‌يره‌و بكرىت، نه‌بادا ئه‌و پىر و به‌سالاچوانه‌ى رۆژ له‌ دواى رۆژ ژماره‌يان روو له‌ كه‌مىيه، ئه‌وانىش بىسه‌وه‌رىيه‌كانيان به‌نه‌ ژىر گله‌وه.

ئه‌مه‌ش ده‌قى گه‌توگۆى ئه‌و دانىشتنه‌ى نىوان من و مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دين سه‌جاده‌ى بوو، كه‌ سه‌رله‌به‌ر ته‌رخامان كرد بۆ باسى شىخ نوورى شىخ سالىح كاتى سه‌ر له‌ ئىواره‌ى رۆژى (١٩٨٢/١١/٧) له‌گه‌ل برايان: (جه‌مال خه‌زنه‌دار و عومه‌ر خه‌زنه‌دار و سه‌گشان عه‌بدوولحه‌كىم) چووينه‌ لاي به‌پى ئه‌و وه‌ده‌ى كه‌ رۆژى پيشتر به‌ته‌له‌فۆن بۆى دانا‌بووم، له‌ ماله‌وه‌ چاوه‌پى ده‌كردم.

له‌ سه‌ره‌تادا باسى يه‌كه‌م پىوه‌ندى خۆى و شىخ نوورى-م لى پرسىار كرد، له‌ وه‌لامدا گوتى:

- له‌ ئه‌واخرى سالى (١٩٣٩ - ١٩٤٠) عه‌لاه‌مه‌مان به‌ست... يه‌كه‌م جار ئه‌و هاته

لهسهه بېخود و زيوهر و رهمزی مهلا مارف و چهند كهسانېكي تريش، بهلام (مېژووی نهدهبی كوردی) تهرخان كرابوو بۆ شاعيره مردووهدكان.

* كه توهدهاتي بۆ سلیماني، لهگهڵ شېخ نووری كوژدهبوونهوه؟

- من نهوسا كه دهچوممه سلیماني له لای (پیره مېرد) دهمامهوه، نهو نه بدهههشت بچمه هېچ شوینی. شېخ نووری نهگهر له سلیماني بوايه و بيزانبايه هاتووم، دههاته لام. مهجليسی «حاجی توفیق» خهريكي كوړی جوړیه جوړ بوون، ههندی باسی شيعر و نهدهبيان دهکرد وهك: (پیره مېرد و جهلالی برای جه ميل سائب و شېخ نووری و مهلا مسته فای رهسوول و شېخ محمهدی خال و براكاني و بېخود و من) ههندی خهريكي گوړانی و مهقام وتن بوون وهك: (حمهه بهكر و رهشول و مهلا نهحمه ديلان)، ههنديكيشيان خهريكي سووكه ياری بوون وهك: (رهزمی مهلا مارف و حاجی مسته فای سهبيد فهتخوللا و جه ميل سائب). نهمانه زوریان بههوی منهوه نههاتن و لهوی كوژدهبوونهوه. (عيزهتی تهل) یش كه خرمايهتی لهگهڵ (پیره مېرد) دا ههبوو كه نهيزانی من هاتووم، له عهريهتهوه نههاتهوه، كالهك و تریي لهگهڵ خوئی نههينا.

* وا دياره لهگهڵ شېخ نووری زوو زوو يهكترتان بينيوه؟

- بهعهكسهوه... بههوی له يهكتر دووربوونهوه، كهمتر يهكترمان نههيني. نهو ساله له تهنال بوو تهلهفونی بۆ كردم، من له سلیماني بووم. وتی: له قهلهندهرخانهكهی پیره مېرد كه گهراپتهوه بۆ بهغدا، نهبي بۆ لای من لابهدي. كه چوومه لای چيگهگی لهسهه كانياوهكه پاك و پوخت كرديوو... ديسان لهوی بهباسی شيعر و نهدهب شهومان بهسهه برد...

* له قسهكانيدا زياتر باسی چ شاعيريكي كوردی دهکرد؟

- له قسهكانيدا نهوه دهرتهكهوت، كه زور موعجهبه به (نالی و مهولهوی و مهحوی...).

* شېخ نووری هېچ جارېك لهو دانېشتنه شيعری بۆ جهنابت خوژندووتهوه؟

- بهلی... زورجار...

* نهی ئيلقاي شيعر خوژندهوهی چوون بوو؟

- بهعهكسی پیره مېرد، شېخ نووری ئيلقاي زور جوان بوو...

* ئايا هېچ نامهتان له بهينا بووه؟

- بهلی... سالی ۱۹۵۸ كاغهزېكي بۆ ناردم.

* نهو نامه بهت ماوه؟

- ماوه... ئیستا ههول نهدهم بیدوژمهوه. (ههلساو چوو بۆ ژووری كتيبخانهكهی. له

پاش كه مې نامهكهی بۆ هينام... دواي خوژندهوهی نامهكه بۆم دهركهوت لهگهڵ دهفتهريك بۆي ناردوو كه دهربارهی عهرووز نووسيوهتی.

* وا دياره دهفتهريكي بۆ ناردوویت دهربارهی عهرووزی نووسيوه تا بيرورا و تيبيني خوئی بۆ بنووسی؟

- بهلی... بهلام من دهفتهرهكه م بۆ ناردهوه سلیماني... نازانم چی لي بهسهه هات... كتيبيكي بهنرخ بوو... دهربارهی عهرووز و قافيه و نهوزانی شيعری كوردی بوو، نمونهی له شيعری: (نالی و مهولهوی و مهحوی و زيوهر و حمهدی) وكومهلی شاعیری تر هينابووه. * تهكلیفی له تو كرديوو پيشهكي بۆ بنووسی يان تيبيني و سهرنجی خوئی بۆ بنیري، نهی تو چیت بۆ كرد؟!

- هېچم بۆ نهنووسی... شېخ نووری پياويكي متهوازيع بوو... له تهوازووعدا ناخوئی كرديوو، نهگينا من بهنيسهت نهوهوه له مهسهلهی عهرووز شارهزاتر نيم...

* وا دياره بهيهكهوهش له بابتهی عهرووز دواون، بۆيه وا گهيشتونهته نهو برياره؟

- بهلی، دهستيكي بالای له بابتهی عهرووزی شيعر ههبوو و نه توانم بلیم عالم بوو تيايا. جارېكيان لهگهڵ شېخ رهئوفی خانهقا و بله و گوړان و شېخ نووری دانېشتين. نهو جارهش له بابته شيعر و نهدهبهوه قسهی زورمان كرد. لهو دانېشتنه دا شېخ نووری نهوهی سهلماند كه له هه موومان بهبابتهكه عاليمتره.

* هېچ پتي نهوتووی له لای كی فیری نهو زانسته بووه؟

- وهك بۆي گيراومهتهوه و بۆي باس كر دووم، له لای (شېخ بابته عهلی شېخ عهبدوئالا و شېخ نووری شېخ بابته عهلی تهكیهی) كه له كيباری شهخسيات و عوله مای سلیماني بوون، له لای نهوانه موسته عیدی خوژندوو و زور شت فیر بووه.

* كهواته شېخ نووری باسی ژبانی فهقييهتی و خوژندنای خوئی بۆ كر دوویت؟

- شېخ نووری و مهجموعه يهك بوون له سلیماني و له نهترافی ههله بجه، دیراسه يان دیراسه ی فهقييهتی بووه. كه عيبارته بوون له (شېخ سهلام و شېخ نووری و بابته عهلی و مهلا حمه ميني ديپلېزه یی و مهلا نهحمه دی حاجی مهلا رهسوول ديپلېزه یی و سهبيد نهحمه دی عازهبانی، نهمانه مهجموعه فهقييهك بوون بهيهكهوه رهفيق بوون. له فهقييه تيدا علوومی عهريه بيان تا مهرحه لهی (موسته عید) خوژندوووه. كه نهو قوئاغه دهرس به (سوخته) نهلیتهوه.

* رهفاقهتی زياتر لهگهڵ كی بوو؟

- له گهڼ زوږبهی شاعیران و روښنښیرانی سهردهمه که ی رفاقه تی خوښ بوو، به لآم زوږتر له گهڼ (بیخود و زیور و فهوزی) هه لسوکه وتی نه کرد.

* نهی دهر باره ی پیوه نندی شیخ نووری به باری رامیاری نه و سهردهمه و به تاییه تیش پیوه نندی به «شیخ مه محمودی نه مر» هه چی ده زانن؟

- داخی زوږ بوو بو سهردهمی شیخ مه محمود... له گهڼ نه و هشا که خه لک لومه ی شیخیان نه کرد... نه م نه بیوت نه ترافه که ی باش نه بوون... زوږ جار که به یه که وه دانیش تووین و باس مان کردووه بو تیکچوونی وه زعی کورد گریانی نه هات.

* به گشتی شیخ نووری وه ک شاعیریک و روښنښیریک چون ده بینی؟

- شیخ نووری وه ک ئینسانیک زوږ به ره وشت و زوږ به نه دهب بوو... وه کو شاعیریش، له لای من شاعیریک ی پایه به رزه... شاعیریک بوو مورته بیت بوو به قه زایای کوردایه تی... شاعیریک ی به حقیقه ت به رز بوو... پیاوکی تیگه یشتوو و روښنښیر بوو... پاک بوو... له و فه تره ی هاتوچوی منی نه کرد که له گوڅاری گه لایوژ بووم و ره فاقه تمان هه بوو، نه و شتانه م بو دهر که وت... به کورتی له لای من شیخ نووری زوږ له گوڅان شاعیر تر بوو...!

له روژنی (۱۳/۲/۱۹۸۱) و روژنی (۲۵/۱۱/۱۹۸۱) دا جاری یه که م له گهڼ برای شاعیر (نه وزاد ره فعت)، جاری دووم له گهڼ کاک (عه بدوللا حه داد) چوموه لای ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یه دری).

ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یه دری) له سالی (۱۹۰۰) له شاری هه ولیر له دایک بووه. باوکی قازی بووه... خوئی له هه ولیر و کهرکووک و سلیمان موه زه ف بووه... پیاوکی خوښ مه شره به و هزی له شاعر و نه ده بیاته (بگره جار جار شاعیریشی داناهه) نه دهب دؤستیکی دیرینه. هاو نیشنی زوږ له شاعیره کانی نه و سهردهمه بووه وه ک: (بیخود و پیره مبرد و بیکه س و گوڅان).

* ماموستا سالی چند و چون دؤستایه تیت له گهڼ شیخ نووری په یدا کرد؟

- له سالی (۱۹۳۴) دا به وه زیفه چوموه سلیمان و بوومه (کاتبی عه دل) و ماوه یه کیش (ملاحظ محکمه) بووم... نه و کاته (شیخ نووری) (کاتبی مالیه) بوو، دواپی که (خه زینه) جیاکرایه وه، کرا به کاتبی خه زینه. هه ره له و ساله دا به ریکه وت له یانه ی فه رمانه رانی سلیمان یه کترمان ناسی و روژ دوا ی روژ پیوه نندی دؤستانه مان پته وتر بوو و شه وه های شهوی مه ستانه مان له گهڼ به کتر به سه ر برد.

* ره نگه نه م ریکه وتی یه کتر ناسینه تان شاعر دروستی کردی؟

- نه و سهردهمه که م که س هه بوو، هه ز له شاعر بکات و گوئی بداتی و نه و ئیه تیمامه ی پیو دا. من له گهڼ شیخ نووری دوا ی یه کتر ناسین که وتینه باسی شاعر و نه ده بیات...

* له و ماوه یه دا به زوږی باسی چیتان ده کرد؟

- شیخ نووری چ له سلیمان چ له و ماوه یه ی هاتبووه هه ولیر که داده نیشتن، هه ره له گهڼ پیک یه که م شاعیریک ی به ناوبانگی (نامیق که مال)^(۱) هه یه دهر باره ی مه ی و مه یخوږان دهستی ده کرد به خویندنه وه ی.

* نه و شاعیرت له بیر ماوه؟

- وه لالا نه و نده ی بوئی خویندمه وه تا منیش له به رم کرد.

(ماموستا به ده ست و خه تی خوئی، به رینووسی خوئی شاعیره که ی بو م نووسییه وه، که نه مه ش شاعیره که یه)

بن شهید بادهیم، دوستلار دم یاد ایلین

قبرمی میخانه انقاضیله، بنیاد ایلین^(۲)

(۱) نه م شاعیره له بنه ره تدا هی شاعیریک ی تورکه ناوی (ره فعت) ه وه ک له دوا دیری شاعیره که دا دیاره. ده قی شاعیره که ش له گهڼ نه وه ی ماموستا (ناسیح حه یه دری) زوږ جیاوازییان له نیواندا هه یه. کاک نه حه د تاقانه ده قی تیکسته تورکییه که ی له به ر ده ست نووسی دؤستیکی خوئی له کهرکووک بو نووسییه وه و پاشان کردی به کوردی.

(۲) هه ره بو زانیاری خویندنه مان و ناشناکردنیان به شاعیره که وا ده قی قه سیده تورکییه که و وه رگپرانه کوردییه که ی ده خه یه به ردهستی خویندنه ره وه.

بن شهید بادهیم دوستلار دم یاد ایله ییک

قبرمی میخانه انقاضیله بنیاد ایله ییک

گرچه غسل اولماز شهیدان حمیت ماء ایله

بیقاییک میله بنی بر مذهب ایجاد ایله ییک

قبرمه قنديل ایچون بر کهنه ساغر وقف ایدک

شعله نار عرقله روحمی شاد ایله ییک

تریه دار اولسون بکا بر رند میخوار غریب

نذر سرخوشان ایله اول پیره امداد ایله ییک

نیله میله، بر آلا ی محبوب ایله هر دم گلک

بزم جم آیینی قبرمده معتاد ایله ییک

نه‌یله میله بر آلی محبوب ایله هردم گلن
بزم جامی آین، قبرمده معتاد ایلین

حق ایله قبره ایندیرسین بنی دیوانه‌لر
سز بنی بو وجه ایله دنیادن آزاد ایله‌ییک
ویرمه‌دی بر گون بکا بو ذوق ایله بر فاصله
حالمی بریر مزارم اوزره تعداد ایله‌ییک
باده‌سز مست ایلیور بوی شرابم عالمی
باده نوشانی بو نو شعرمله ارشاد ایله‌ییک
یادگار اولسون بو شعرم اولیای ساغره
بن شهید باده‌یم (رفعت) دمن یاد ایله‌ییک

لیتکدانه‌وی کوردی شیعره‌که:

من شه‌هیدی باده‌م دۆستینه دهمم یاد بکه‌ن
گۆرم به‌دار و په‌ردوی مه‌یخانه بنیاد بنین
ئه‌گه‌رچی شه‌هیدانی غیره‌ت نابی بشۆررین
من، به‌مه‌ی بشۆن و ریتازیتک دابه‌ین
بو چرای گۆرم جامیکی کۆن وه‌قف بکه‌ن
به‌کلپه‌ی ناگری باده‌ گیانم شاد بکه‌ن
په‌ندیکی مه‌یخۆره‌وی نامۆ بیته‌ه پاسه‌وانی گلکۆم
به‌نه‌زری سه‌رخۆشان یاریده‌ی ئه‌و پیره‌ بده‌ن
به‌ نه‌ی و مه‌یه‌وه، به‌کۆمه‌له‌ خۆشه‌ویستیکه‌وه‌ه هه‌موو ده‌میک وه‌رن
ناینی به‌زمی جه‌م له‌ گۆرمدا بکه‌نه‌ نه‌ریت
به‌حق حق، با دیوانه‌کان مینینه‌ گۆره‌وه
ئیه‌ به‌م شپۆه‌یه‌ له‌ جیهانم نازاد بکه‌ن
به‌م زه‌وقه‌وه، رۆژیتک بواریکی نه‌دام
یه‌که‌ یه‌که‌ بارودۆخم به‌سه‌ر گۆره‌که‌مدا تۆمار بکه‌ن و بژمیرن
بۆنی شه‌رابم به‌به‌ی باده‌، جیهان سه‌رخۆش ده‌کا
به‌م تازه‌ شیعره‌م، رینمایی باده‌نۆشان بکه‌ن
ئه‌م شیعره‌م با بۆ دۆستانی مه‌ی بیته‌ه یادگار
من شه‌هیدی باده‌م، دهمی (په‌فعت) یاد بکه‌ن.

قبرمه‌ قندیل ایچون برکه‌نه‌ صاغر وقف ایدن
شعله‌ی ناری عرقله، روحمی شاد ایلین
تریه‌دار اولسون بکا بر پیر میخور ندیم
بزم سرخۆشانه‌ در اول پیره‌ امداد ایلین
یادگار اولسن بو شعرم اولیایی صاغر
پر آچوپ او حتی کمال، اردنجه‌ فریاد ایلین

* مامۆستا له‌ سلیمانی زۆرت‌ر له‌ کوئی کاتتان به‌سه‌ر ده‌برد؟

- له‌ ماوه‌یه‌ی له‌ سلیمانی بوم زۆر ئیواره‌ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌چوینه‌ (سه‌رچنار). له‌ سالی
یه‌که‌م و دووه‌می مانه‌وه‌م له‌ سلیمانی مالم نه‌بردیو بو ئه‌وی. خانویه‌کم گرتبوو، کردبووم
به‌جیتی کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان. له‌ سالی (۱۹۳۶) ئنجا مال و خیزانم برده
سلیمانی.

ئه‌وه‌م له‌ بیر چوو... زۆر شه‌ویشمان له‌ مه‌جلیسه‌کانی (حوسین مه‌زله‌وم) ده‌برده‌ سه‌ر.
(حوسین مه‌زله‌وم) کاکه‌یی بوو، واریسی ئه‌و (قطبی) بوو که‌ دکتۆری به‌یت‌ره‌ بوو. شیخ
نووری ته‌بیعاتی و ابوو به‌ته‌کلیف گۆرانی له‌ بو‌که‌س نه‌ده‌گۆت، به‌لان که‌ (حوسین
مه‌زله‌وم) ده‌عوای لی کردبا له‌ بۆی ده‌گۆت...

* ده‌لین شیخ نووری ده‌نگیسی زۆر خۆش بووه... تۆ ده‌لینی چی؟

- شیخ ده‌نگی هه‌تا بلایی خۆش بوو... که‌م جار هه‌بوو پیکه‌وه‌ دانیشین و گۆرانی
نه‌لی...

* ده‌باره‌ی گۆرانی کوردیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ رای چۆن بوو؟

- به‌عام قسه‌ی نه‌ده‌کرد... به‌لان ده‌یگۆت رام له‌ مه‌قام و گۆرانی (ئه‌خۆل)ی شاعیره‌...
رای له‌ مقام و گۆرانی (په‌شۆل) نه‌بوو... رای له‌ زۆری گۆرانیه‌یه‌ فۆلکلۆریه‌کان نه‌بوو...
ده‌یگۆت خرابی ده‌لین... مه‌سه‌له‌ن رای له‌ (که‌تان که‌تانه‌) و (هه‌وری لار) نه‌بوو، به‌لایه‌وه
غه‌له‌ت بوو... ده‌یگۆت پیوسته‌ خاوتر بیلین.

* ده‌باره‌ی شاعیران به‌زۆری باسی کیتی ده‌کرد؟

- زۆر باسی مه‌وله‌وی و نالی و مه‌حوی ده‌کرد... ده‌یگۆت (مه‌وله‌وی) فیکری وه‌ک ته‌یر
ده‌فری... (نالی) بییری قووله‌... باسی (که‌لیمی هه‌مه‌دانی) ده‌کرد، به‌لام قه‌تعییه‌ن گویم
لی نه‌بووه‌ باسی وه‌یان مه‌دحی شاعیری عه‌ره‌ب بکا... زۆر رای له‌ هه‌ردی و شیعی
هه‌ردی بوو... ئه‌سه‌فیشی ئه‌وه‌بوو که‌ ئه‌م کوره‌ بۆچی شیعر نالی... که‌ باسیش ده‌هاته‌ سه‌ر

(عهلی که مال با پیر ناغا) دهیگۆت خراب نییبه... بهلام بئی تالغ و برسییه...

* هیچ رێکەوتووێ تۆ له دانیشتنێکی شیخ نووری بیت هونەر مەندیکی ترتان له گەڵ دانیشتنێ؟

- له ههولێر من و شیخ نووری له گەڵ (شههابه) ی خوالیخۆشبوو دانیشتین. گوتی له دهنگی (شههابه) بوو به (ئسوول شوناسی) دانا... یه عینی مهقام زان... ههر چهنده (شههابه) گۆرانی کوردی کهم دهزانی (بگره زۆر کهیفی پێ نه دههات) به زۆری تورکی و فارسی و عهرهبی دهگۆت، بهلام زیرهک بوو، شتی زوو له بهر دهکرد...

* بهو سیفیه تهی ماوهیهکی دووردریژتان له گەڵ یه کتر بر دووه ته سهر، ئایا دهزانن شیخ نووری چۆن شیعیی ده نووسی؟

- شیخ نووری به فیتره شاعیر بوو، له وانه نه بوو شیعر به گیری بینن... یان به بیست رۆژ ئه و جا له نووسینی شیعرێک بیهتوه... ههر به له بهر شیعیی ده نووسی، به عینی شیعره که ته و او له کنی پیده گهیی و دهیان جار له بهر خۆیه وه دهیگۆته وه ئه و جا ده نووسی. که شته کی تازه شی دابنا بایه دههات و دهیگۆت ئه و پۆکه ئه و دم نووسییه و بیرو پرای منی وهرده گرت... زۆربهی شیعرهکانی خۆشی له بهر بوو.

* ئیلقای شیعیی چۆن بوو؟

- شیخ نووری باشترین ئیلقای شیعیی هه بوو، بگره مامۆستا و مه رجعه بوو. زۆر جاری و رێکەوتووێ که سێ له مه جلیسیکدا ئه گهر شیعیکی به غه له ت خۆتندا و هه تا پیتی راست نه کرد بایه وه وازی نه دهینا و ههر دهیگۆت سه ره له نوێ بیلێوه.

* چۆن باسی سه رده می شیخ مه حموودی پۆ ده کردی؟

- زۆر شیخ مه حموودی خۆش ده و یست... ئه و کاته شیخ مه حموود مه نفی بوو، بهلام دهیگۆت ده و روبه ره که ی هیچ نه بوو. که قسه دههاته سهر شیخ مه حموود ئاخیکی هه لده کیشا... هه نده جار له خواردنه وه ده بووه که لاگ و ههر پێکی یه که می خۆش بوو. که لیمان ده پرسسی هۆی ئه وه چیه؟ دهیگۆت له ژبان زۆر موته ئه سپرم. تا هه ددی ژبان و مردن دهیخوارده وه. ئه گهر مو دمین نه بایه شتی زۆر گه و ره تری ده کرد. له گەڵ خواردنه وه ش عه قیده ی دینی هه بوو.

* ئه و ماوه یه ی تۆ ده تناسی زیاتر بهینی له گەڵ کی خۆش بوو؟

- بهینیان له گەڵ (بێخود) زۆر خۆش بوو... ئاگام لی بوو له گەڵ (حوزنی موکریانی) یش بهینی ههر خۆش بوو.

* سالی چند وه زیفه کهت پۆ ههولێر گۆتیرایه وه؟

- سالی (۱۹۳۷) وه زیفه کهم پۆ ههولێر گۆتیرایه وه... به دوای منیشدا وه زیفه که ی (شیخ نووری) پۆ خه زینه ی ههولێر گۆتیرایه وه. له ههولێر بێجگه له من که سی دی نه ده ناسی، ئه منیش خانیه کم له و بهری به ستی له بۆی گرت. به درێژایی ئه و سالی له ههولێر ماوه، هێواران پێکه وه ده چوینه گوندی (چیمه ن). ئه و وه خته به سی - چار دره م ده یان بر دین ئیستا به چار دینار یش ناتبه ن. له گوندی (چیمه ن) له سه ر کاریزه که ی داده نیشتن و ده مان خوارده وه.

* بێجگه له تۆ و شیخ نووری، کیی ترتان له گەڵ دههات؟

- چند برادره یکی دیکه م هه بوو دههاتن، له وانه: (نورهددین ناغا و مووسا غای کورانی رهشید ناغا) و (سه لیم سه بری) موفه تیشی بهرق و به رید، ئا و ره حمان موفتی و هه ندی له مووه زه فه کانی دائیره ی خه زینه ی ههولێر (ئه وانه ئیستا که هه موویان مر دینه) ئه و برادرانه م که ناوم هینان سه یرانه کمان کرد و چوینه گوندی (چیمه ن) له وێ به یه کدیما ناساندن. ئه وانیش که (شیخ نووری) یان ناسی زیاتر هه زیان به دانیشتنی کرد و زوو زوو له گه لمان دههاتن. شیخ نووری که له ههولێر بوو پێکه وه سه رمان له (عه نکا وه) ده دا و هه ندی جار یش سه رمان له (شه قلا وه) ده دا. چند جار تیکیش ده چووین وه ختمان له باخ و با خاتی (به نسلا وه) به سه ر ده برد. مه جلیسی مامۆستا شیخ نووری تا بلتی خۆش و به تام بوو، به تابه تی ده نگ خۆشیه که ی ئه وه نده زیاتر مه جلیسی ده رازانده وه.

* پۆچی (وهک له شیعیکیدا ده رده که وێ) دلێ به ههولێر نه کرا وه ته وه؟

- ئه و کاته ی شیخ نووری هاته ههولێر، ههولێر شاره کی زۆر دوکه و توو بوو، خۆشی ده ست کورت بوو، مه شروب خواردنه وه عه یب بوو. ئینسان نه یده توانی به که یفی خۆی بجوولیتته وه. له (نادی الموظفین) داده نیشتن له گەڵ ها و رتیه کانی من و خۆی. به راست به بیرم هاته وه له مه جلیسه که ماندا (شیخ ره ئووف) که به (ره ئووفه کویر) ناسرابوو له گه لمان داده نیشتن. شیخ نووری ئه و جه ماعه ته ی زۆر خۆش ده و یست و ئه وانیش ئه ویان زۆر خۆشده و یست.

* وهک بزانی هیچ پێوهندی به (مه لا فه ندی) یه وه هه بوو؟

- ئه وه نده ی له ههولێر بوو، ئاگام لی بوو پێوهندی له گەڵ نه بوو (۱).

(۱) بۆی (که شیوهنی مه لا فه ندی) ی کردوه شیعه که ی راسته و خۆ پۆ خۆیان نه ناردوه، به هۆی (گیوی موکریانی) یه وه پۆ (عه زه ددین) ی کوری ناردوه.

* ئەدى چى سيفه تىك له شىخ نوورى-دا هه بوو، ئەتوو بەدلت بى؟

- رقه بەرى له گەل كەس نەدە كرد. خۆى بەسەر كەسدا فەرز نەدە كرد. باس و زەمى كەسى نەدە كرد. بەدرىژاى مانەوەى له هەولپىر و ناسىنى له سلىمانى ئەمن له گەلى دادەنېشتم، لەبى خراپى له كەس نەگەرا.

* خۆتېندەو و نووسىنى چۆن بوو؟

- ئاگام لى بوو بەشەوان دەخۆتېندەو و بەرۆژ وەزىفەى دەكرد. بەلان هەتا بلىسى كەبرايەكى زېرەك بوو. زۆر مودمىن بوو. لەسەر مېزى وەزىفە جگەرەى نەدەكوژاندهو.

* بەچ زمانىك زياتر دەخۆتېندەو؟

- لە زەمانى عوسمانىيەكان كە دەسەلاتداربوون، كۆنەكان زمانى رەسمىيان توركى بوو. مەكتەب و خۆتېند توركى بوو، زمانى حكومەتەش هەر توركى بوو. (مەكاتىبى علمىيە) له جىياتى قوتابخانەى ئەمىرۆ باو بوو. له ناو حوجرە و فەقىيانىش (گولستان) و (بوستان) و (شانامە) يان بە فارسى دەخۆتېند. بېگومان شىخ نوورى سەقافەتى توركى و فارسى بوو، بۆيى بەزۆرى كىتېبى توركى و فارسى دەخۆتېندەو.

* بارى گوزەران و دارايى چۆن بوو؟

- دەست كورت و لات بوو.

* وەك بۆى باس كرديت، پتوئەندى له گەل (عەبدولكەرىم بەگى كەركووكلى زاده)ى حاكىمى موفەرىدى سلىمانى چۆن بوو؟

- لە بۆى باس دەكردم، دەيگۆت پىاوئىكى كوردپەرسەت و بەوفا و مۇستەقىم بوو. زۆر لەگەل يەكدى هەلسان و دانىشتىيان بووبوو.

* هېچ بەرھەمىك يان دەستنووسىكى ئەوت له لا نەماو؟

- وەكو عەرزم كردي، ئەو وەختە كەس گوئى نەدەدايە ئەو شتانە، وەكو ئىستا نەبوو، خەلكى وەكو نگو خەرىكى ئىھتىمام دان و جەمە كرنى شىعەرى ئەو شاعىرانە بن، دەنا ئەگەر بزانىبايە وای لى دى، ئەو هەموو شىعەرەكانىم دەنووسىبەو.

* كەواتە هېچ بەرھەمى شىخ نوورى-ت له لا نىبە؟

- نەوئەللا.

* دوا شت حەز دەكەين پىمان بلىسى، وەك ئىنسانىك بارى سەرنجەت بەرانبەر شىخ نوورى چۆن بوو؟

- شىخ نوورى تا بلىسى رەوشتى بەرز بوو، فرىشته بوو، زۆر مەوازيە بوو. سى سال له سلىمانى و نزيكەى دوو سال له هەولپىر پىكەو بووين، شتىكى خراپم لى نەدەت. ئىنسانىكى عالى جەناب و بەعيزەت نەفس بوو. سى رۆژ نانى نەخواردبايە كەس پىتى نەدەزانى. زۆر بەوفاش بوو. بەهەموو مانايەكى ئەدبىي ئەدبىب بوو. هەر چەندى لەسەر بنووسى هەر كەمە...!

له رۆژى (۱۹۸۱/۴/۲۳) لەگەل شاعىرى پاىەبەرز مامۆستا (ئەحمەد هەردى) له دانىشتىكدا دەربارەى بىرەوهرى خۆى و شىخ نوورى شىخ سالىخ پىسپارم لى كرد... له وەلامدا گوئى:

پىشتر دوور بەدوورى شىخ نوورى-م وەك دەنگ خۆش و شاعىر ئەناسى. زۆرتر شىخ رەئوف و شىخ برايم-م ئەبىنى...

يەكەم جار كە ناسىيىتەم بەهۆى تەخمىس كرنى شىعەرى (شەو)هەو بوو. ئەوساكە كە تەخمىسەم كرد له هەلەبجە بووم، بەلام له سلىمانى له سالى (۱۹۴۸ - ۱۹۴۹)دا ئەو كاتە فەسل كرابووم و بى ئىش بووم. ئەو ماوئەيه له دوكانى (فايق) ناوتىك (كە لەم دوايىيە مووئەف بوو له عەقارى) لەگەل شىخ حەسىبى كورى شىخ ئەحمەدى شىخ غەنى و كۆمەلنى كەسى تر لەوئى دائەنېشتىن و يەكمان ئەگرتەو. له دوورەو بەسەر و سىما ئەمزانى ئەو شىخ نوورى-يە، ئەوئىش بەهۆى باوكمەوە منى ئەناسى، باوكم دەيەها شەو لەگەلى دانىشتبوو و خواردبووانەو. كە هات بۆ لای ئەو دوكانە بەيەكترىان ناساندىن. كە وتىان ئەمە فلانە، دياربوو بەناو منى ئەناسى... بىستبووى من ئەو شىعەرى ئەوم تەخمىس كردوو، داواى لى كردم ئەو تەخمىسەى بۆ بخۆتېمەو. منىش بۆم خۆتېندەو... واديار بوو زۆرى له لا خۆش بوو، كاغەزىكى دەرھىنا و وتى حەز دەكەم بەدەستى خۆت بۆمى بنووسىتەو^(۱). ئىتر لەو جارەو زياتر يەكترمان ناسى و بۆ مالهەو هاتوچۆيانم ئەكرد.

جارتىكى دى ئەو مودىر ناحىەى (سەنگاو) بوو، رۆژى من و جەمال ئاغای حەكىم و ئەحمەدى حەمەى ئەولئى (كە ئىستاش ماو - شىخ جەناب-يش لەوئى بوو) بەلام (شىخ

(۱) وا ديارە هەر ئەو تەخمىسەيە بەر له چاپ كرنى له دىوانى (رازى تەنبايى)، شىخ نوورى له دەستنووسى (كەلاپىزان)ى خۆيدا نووسىوتىيىبەو و لەويدا دەلئى: له لايەن شاعىرى نازك خەيال مامۆستا (ئەحمەد هەردى)يەو تەخمىس كراو.

جەناب)ی کورپی نەخۆش بوو. بۆ دۆل کردنەوهی (جەناب) وتی: بۆ نایەن بچین بۆ سەنگاو... ئیتر ئیمەش قبوولمان کرد. لێرەوه چووین لە دۆلی قەرەداغ بە ولاخ سەرکەوتین، (ئەحمەد و جەمال ناغا) حەزیان لە راو ئەکرد. شەوی لە مائی شیخ نووری بووین، دواییش چووینە راو. لەوی چووینە مائی (کەرمە گوللەنەپر) ئەویش حەزی لە راو ئەکرد و چووینە راو. بەک - دوو کەرۆشکمان راو کرد و پرۆژی دوایی چووینە (پێنج ئەمووستە) لەوی کابرایەکی جاف تەنیا ماله بوو، خپووتیکی هەلدا بوو. لەگەڵ براکانی لەسەر ئاو و ئەرز نێزاعی هەبوو، موفەهزەکە سەنگاو کابرایەکی کەرکوکێ بوو، ئەویش لەگەڵمان هات، لە پاشان لەژێر رەشمالەکە نووستین. بارانیش باری. بەیانیش گەڕایەوه سەنگاو شیخ نووری لەوی مقەید بوو، خۆی شیخ بوو، ئەوانیش (خەلکی سەنگاو) شێخایەتییان زۆر بوو.

لە سالی (١٩٥٧) دا کۆمەڵی شیعی دا بە من (کە ئیستا لای تۆیە) تاکو بیهێنمە سەر رینووسی تازە و پێشەکییان بۆ بنووسم و لە چاپیان بدەین، بەلام هەر لام مایەوه و نەمتوانی، تا ئەوه بوو ئەو شیعیانە دا بە (کامەران مۆکری) و لە سالی ١٩٥٨ بەپێشەکییەکی ئەوهوه لە چاپی دان.

* مامۆستا لەم دوایییدا شتیکم بیست، گواپە شیخ نووری وەسیهتی کردووه تۆ و کاکەیی فەللاح لە پاش مردنی خۆی بەرھەمەکانی چاپ بکەن و لەسەری بنووسن؟! - من شتی وام نەبیستووه. دوایی وەک خۆشت ئەزانی کوا من تاقەتی ئەو شتانەم هەیە. تاقەتی نووسینەوه و لە چاپدانی بەرھەمەکانی خۆم نییە... دوا ئەوێش من بەم دوایییە لێی نزیک بووم ئەگەر شتی وای بووتایە ئەمزانی!...

لە پرۆژی ٤/٢/١٩٨٤ چوومە لای مامۆستا سەعید (ناکام) و لە شەقلاویدا میوانی بووم، ئەویش بەم جۆرە یادگاری خۆی لەگەڵ شیخ نووری گێرایەوه:

سالی ١٩٤٥ لە هەولێر دادگای عورفی دانرا بوو و من یەکیک بووم لەو کەسانە عورفی بەدوایاندا دەرگا، هاورپییەکانم بەرەو کۆماری کوردستان لە مەهاباد ئاوا بوو بوونە ئەودیو، زستانیکی هیتجگار سەخت و تۆف بوو، ئەو کاتە لە نیوان رەواندز - راپاتدا تەنیا لۆرییەکانی عەسکەری هاتوچۆیان دەکرد.

خۆم گەیاندا رەواندز و میوانی مائی خالە شاکر مۆجریم بووم کە لە دادگای رەواندز ئیشی دەکرد، بەهۆی ئەوهوه بەسوارێ لۆرییەکی سوپایی گەیشتمە گەلالە و چوومە مائی

شیخ نووری شیخ سالیح کە مۆدییری ناحییە بوو. ئەو کە لە گوندیکی چەپەک و دوور لە کۆری هەوال و هاو دەمان دەژیا و بەدەگمەن ناسیاوێک ریتی دەکەوتە لای، ئەم چوونە می زۆر پێ خۆش بوو، لە پێشدا وای زانی تەنیا بۆ لای ئەو هاتووم و ماو بەک دەمینمەوه، بەلام کە چۆنیتی کێشەکە خۆم تێگەیاندا ناردی چەند کەسیکی کاروانی و قاچاخچی بانگ کرد تا بەلکو بگەیهننە ئەودیو، ئەوان کە ئیشیان بازانی سەر سنوورەکان بوو گوتیان بەهۆی ئەستورایی بەفری زۆرەوه بەهیچ جۆریک زەلام دەرنایچ، ئەوان ئەوپەرەکە دەتوانن بگەیهننە دەریەند، بۆیە پێویستە رابووستم تا رێگا دەکرێتەوه، ئەم رێگا کرانەوهیەش لەوانەیه زیاتر لە مانگیک بخایەنی.

شیخ نووری وای بەباش زانی کە لەوی بێنمەوه تا رێگا دەکرێتەوه، تەنانەت گوتی «پەلە مەکە با هەوا خۆش بیت، لەوانەیه منیش لەگەڵتا بێم»، بەلام من نەمتوانی ئەوێندە چاوەروانی بکەم، پاش چەند رۆژیک مالاواییم لێ کرد و گەرآمەوه، لە بەهاری ١٩٤٦ دا لە سلیمانیهوه چووم بۆ مەهاباد. ئەو کاتە شیخ نووری (جەناب)ی کورپی لە لا بوو، شیعیەکانی خۆی کە ئەو چەند رۆژە بۆی خۆیندەوه و ئەو دەستتوسانە چاوم پێیان کەوت، زۆر لەوانە زیاتر بوون کە تا ئیستا بلاوکرانەتەوه. ئەو لەو رۆژانەدا کز و خەمبار دەهاتە بەرچاو و گلەیی لە بار و ژیانی خۆی دەکرد، کاتێ باسی بەسەرھاتەکانی خۆم بۆ دەگێرایەوه، پەیتا پەیتا وشە «ئای خۆزگەم بەخۆت» ی دوویات دەکردهوه.

پاشکۆی ژماره ۳

شيعری «دلاوهران» هی «شیخ نووری» یه

نووسینی: ئەحمەد هەردی

ماوه یه کی دوورودریژه، مامۆستا یان: (محەمەدی مه‌لا که‌ریم) و (نازاد عەبدولواحید)، له‌سه‌ر شیعری (دلاوهران)، له‌یه‌که‌ ئه‌نووسن: کاک (محەمەد) ئه‌لێ: (شيعری دلاوهران هی مامۆستا بێخود) ه و کاک (نازاد) ئه‌لێ: (نه‌خیر هی شیخ نووری) یه. جا له‌به‌رئهووی منیش شیعری (دلاوهران)، به‌هی (شیخ نووری) ئه‌زانم، جگه‌ له‌وه‌ی کاک (نازاد) یش، چەند جارێک، منی به‌لایه‌نگری (شیخ نووری) له‌قه‌لەم^(۱) داوه، بۆیه‌ به‌پیتوبستی ئه‌زانم، بیرووری خۆم، له‌م باره‌وه‌ ده‌رپریم، به‌لام پێشه‌کی ئه‌بێ ئه‌وه‌ بلێم: هه‌رچی‌یه‌که‌ له‌م وتاره‌دا ئه‌ینووسم، ئه‌وه‌نده‌ی تو‌زقالتیک له‌ رێژ و خۆشه‌ویستی من که‌م ناکاته‌وه‌، به‌رامبه‌ر ئه‌و زاتانه‌ی لێرده‌ا ناویان ئه‌هینم، به‌تایبه‌تی یه‌کێکی وه‌کو مامۆستا (بێخود) که‌ شایانی هه‌موو رێژ و پایه‌یه‌کی شیاوی خۆیه‌تی. وه‌ لام وایه‌ شاعیریکی گه‌وره‌ی وه‌ک ئه‌و، شیعری (دلاوهران) هی ئه‌و بێ، یا هی یه‌کێکی که‌ بێ، هه‌یچ شتیکی له‌ نرخ و پایه‌ی ئه‌و که‌م ناکاته‌وه‌.

دوای ئه‌م سه‌ره‌تایه‌، با بچینه‌ ناو باسه‌که‌وه‌.

مامۆستا (محەمەدی مه‌لا که‌ریم) له‌ لاپه‌ره‌ -۸۲- ی گو‌فاری (به‌یان) دا، ئه‌لێ: (له‌ به‌هاری «۱۹۷۰» وه‌ که‌ دیوانی بێخود بلا‌وبوووه‌ و له‌ پاشانیش ئه‌و وتاره‌م له‌ (برایه‌تی) دا بلا‌و کرده‌وه‌، تا کاک نازاد که‌وته‌ په‌یجۆری دۆزینه‌وه‌ی خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی «دلاوهران» هه‌یچ ده‌نگ نه‌بوو. که‌سێک خۆی له‌ مه‌سه‌له‌که‌ هه‌لته‌قورتاند و... یه‌کێک له‌م رۆشنبیرانه‌ی کورد که‌ ئیستا پاش (۱۵) ساڵ له‌ به‌رده‌می کاک نازادا شایه‌تی ئه‌ده‌ن دلاوهران هه‌ی شیخ نووریه‌ و هه‌ریه‌که‌ حیکایه‌تیکیشی له‌گه‌ل ئه‌گیرنه‌وه‌، تا ئه‌و نه‌یه‌یتانه‌ ده‌نگ که‌سیان به‌زه‌یی به‌حالی مێژووی ئه‌ده‌بی کوردا نه‌هاته‌وه‌ تا ئه‌گه‌ر راستیه‌کی لایه‌ بیدرکینتی^(۲).

دوای ئه‌وه‌ی ده‌قی قسه‌کانی کاک (محەمەد) م، وه‌کو خۆی نووسی، به‌پیتوبستی ئه‌زانم

لێرده‌ا بلێم: من چاو له‌وه‌ ئه‌پۆشم که‌ کاک (محەمەد) شایه‌ته‌کانی کاک (نازاد) ی و پيشان داوه‌ له‌ په‌ناوه‌ نه‌بێ قسه‌یان پێ ناکرێ...! یا به‌مانایه‌کی تر: له‌ په‌ناوه‌ (نازاد) تیژ ئه‌که‌ن و خۆیان زاتی ئه‌وه‌یان نییه‌، بینه‌ پێشه‌وه‌ و به‌ناشکرا (شایه‌تی بده‌ن)! یا به‌ده‌م دلسۆزیان به‌شی که‌س نه‌داوه‌، وه‌کو تر به‌زه‌بیبیان به‌ئه‌ده‌بی کوردا نایه‌ته‌وه‌...!! ئه‌لێم: من چاو له‌م توانجانه‌ ئه‌پۆشم، چونکه‌ ئه‌زانم تیر و توانج هاویشتن هه‌یچ گرێبه‌ک ناکه‌نه‌وه‌. هه‌روه‌کو ئه‌شزانم هه‌زار قسه‌ی ره‌ق راستیه‌کی بچووکیش ناشارنه‌وه‌. جا له‌به‌رئهووی دیمه‌ سه‌ر وه‌رامی قسه‌کانی کاک (محەمەد). به‌لام پيش ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ وه‌رامی قسه‌کانی بده‌مه‌وه‌ و بۆی ده‌رخه‌م که‌ له‌ ماوه‌ی ئه‌م چەند سالانه‌دا، به‌پێچه‌وانه‌ی قسه‌کانی کاک (محەمەد) وه‌، شایه‌تیکی له‌ ئیمه‌مانان له‌ پيشتر و نزیکتر به‌ (شیخ نووری) شایه‌تی بۆ (شیخ نووری) داوه‌، بێ ئه‌وه‌ی کاک (نازاد) به‌بیریشیا هاتبێ! (* یا کاک (محەمەد) باسی بکا! ئه‌لێم: پيش ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ، په‌نجه‌ بۆ ئه‌و شایه‌ته‌ راکیشم، له‌سه‌ر هه‌مان (مه‌نتیقی) کاکه‌ (حه‌مه‌) ئه‌لێم: ئاشکرایه‌ که‌ شیعری (دلاوهران) یه‌که‌م جار له‌ سالی (۱۹۲۵) دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ی سه‌لمانی، له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه‌ و ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه^(۳). هه‌روه‌ها له‌ سالی (۱۹۲۸) دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ، که‌ به‌ (که‌ریم زانستی) به‌ناوبانگه‌ شیعری (دلاوهران) ی بۆ جاری دووم به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه‌ بلا‌وکردۆته‌وه‌ له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌گه‌ل چەند گۆزانییه‌کی که‌دا^(۴).

هه‌روه‌ها بۆ جاری سێیه‌م (کوردی و مه‌ریوانی) له‌ سالی (۱۹۳۲) دا، شیعری (دلاوهران) یان، به‌ناوی شیخ نووریه‌وه‌ بلا‌وکردۆته‌وه‌ له‌گه‌ل چەند سه‌روود و گۆزانییه‌کی که‌دا، وه‌ ناوی (گۆزانی کوردی) یان، لێ ناوه‌^(۵)، هه‌روه‌ها کاکه‌ (حه‌مه‌) خۆی ئه‌لێ: له‌ (دیاری لاوان) دا سه‌رله‌نوێ به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه‌ بلا‌وکراره‌ته‌وه‌^(۶).

که‌ ئاشکرایه‌ (دیاری لاوان) له‌ سالی (۱۹۳۴) دا له‌ چاپ دراوه‌، که‌ ئه‌مه‌ ئه‌کاته‌ چوار جار. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌ سالی (۱۹۵۳) دا جارێکی که‌، شاعیریکی گه‌وره‌ باسی کردووه‌، وه‌کو له‌ پاشتردا ده‌ری ئه‌خه‌م. جا ئه‌گه‌ر مه‌وێ پێره‌وی کاک (محەمەد) بکه‌م،

(* چ له‌ وه‌لامه‌کی من بۆ کاک محەمەدی مه‌لا که‌ریم، یان له‌ وه‌لامه‌کی دووم جارمدا که‌ له‌ گو‌فاری به‌یان-ی ژماره‌ (۱۳۴) ی سالی ۱۹۸۷ دا بلا‌وکراره‌، یان له‌ بېبلیۆگرافیا به‌یه‌که‌ی له‌م کتیبه‌دا سازم کردووه‌، ئاماژه‌م به‌و سه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ کردووه‌ و زۆر چاک به‌بیرمدا هاتووه‌ و وه‌ک به‌لگه‌نامه‌ی گرنگ و زیندوو به‌کارم هێناون. (ئا. ع).

لهسه ر شیعوی ئه و ئه لیم: له سالی (۱۹۲۵) هوه که شیعی (دلاوه ران) بۆ یه کهم جار بلا و کراوه ته وه، هه تا سالی (۱۹۵۵) که ماموستا (بیخود) کۆچی دوایی کردوه (۷)، ئه کاته (۳۰) سال. هه روه ها له (۱۹۲۵) هوه تا سالی (۱۹۵۸) که شیخ نووری بۆ یه کجاری چاوی لیک ناوه (۸)، ئه کاته (۳۳) سال. هه روه ها له سالی (۱۹۲۵) هوه هه تا سالی (۱۹۷۳) که ماموستا (ره مزی) شایه تی بۆ (بیخود) داوه، ئه کاته (۴۸) سال (۹)!! ئه لیم: بۆچی که سیک نه بوو له پیش ئه م چل و هه شت ساله دا، ئه و پیش سه رچاوه یه راست بکاته وه و بلتی: ئه و شیعی له و پیش سه رچاوه یه دا به ی شیخ نووری دانراوه، هی ئه و نییه و هی (بیخود) ه؟ بۆچی بیخود خۆی هه تا له ژیا ندا بوو، ئه و (۵) سه رچاوه یه ی راست نه کردوه؟ باشه شیخ نووری بۆچی له م رووه وه ورتیه کی لیه نه هات؟ به لای منه وه ئه م بۆ ده نگیه ی (شیخ نووری) به دوو جوړ لیک نه درتیه وه: یان ئه وه تا به ده ستی نه نقه ست چاوی له راستیی ئه م مه سه له یه پۆشبووه، یا ئه وه تا شیعه که هی (شیخ نووری) خۆیه تی، بۆیه لیبی بۆ ده نگ بووه، جا له به رته وه ی ئه مه ی دواییان، له گه ل ئه و هه مو راستییانه دا ئه گونجی که له مه و دوای باسی ئه که م، بۆیه من ئه می دووه میان به راستتر ئه زانم.

دوای ئه م سه رنجانه، ئه گه رتیه وه بۆ قسه کانی پیشووی کاک (محهمه د) و ئه پرسم: ئایا راسته له سالی (۱۹۷۰) هوه که سیک به تاشکرا شایه تی بۆ (شیخ نووری) نه داوه، له به رده می کاک (نازاد) دا نه بۆ؟ وه ئایا راسته: تا قه ده نگیک به رزبۆته وه (ده نگه ره مزی بووه) و ئه ویش (دلاوه ران) ی به ی (بیخود) داناره؟ له وه رامدا ئه لیم: نه خیر. چونکه له سالی (۱۹۸۰) دا، ده نگیک زولالی تر به تاشکرا شایه تی بۆ (شیخ نووری) داوه و کاکه (حه مه) خۆی ئه و ده نگه ی به خه لکی گه یان دووه و جیبی سه رسورمانه که به هیچ شیوه یه ک، ئه و ده نگه ی بیر ناکه ویتیه وه!!

بۆ ئه وه ی خوینده واری خۆشه ویت له سه رسامی رزگار که م، ئه لیم: ئه و ده نگه ده نگه ماموستا (گۆران) ه که سالی (۱۹۵۳) له پیشه کی یه کتیک له شیعه کانی دا، که ئه وسا وه ربگیراوه، شایه تی ئه وه ی داوه که شیعی (دلاوه ران) هی شیخ نووریه و کاک (محهمه د) که هه ر خۆی له سالی (۱۹۵۳) هوه خه ربکی کۆکردنه وه ی دیوانی (گۆران) بووه و (۱۰) هه ر خۆشی له سالی (۱۹۸۰) دا، دیوانه که ی به چاپ گه یان دووه، ئه بوو ئه و له پیش هه مو که سیک تریا، ئه مه ی له بیر بوایه...

جا با بزانی ئه و شیعه کامه یه و پیشه کییه که ی چۆنه؟ شیعه که ناوی: (داستانی

هه یاسی و کاکه عابیدین) ه (۱۱) که له به ره تدا هی (عه شقی) یه و له کاتی خۆیدا به پیلانی (ره زا شا) کۆژاوه. ماموستا (گۆران) له پیشه کی ئه و شیعه دا ئه لتی: (به م بۆنه یه وه بۆ جۆ نییه بیخه ی نه وه بیر که ئه و گۆزانییه ی به هاوکاری خوالیخۆشبوو مه محمود جهوده ت و شاعیری ته ر و پاراو (م. نووری) ی سلیمانی پیکهات: «ئه ولادی وه تن، ئیمه که وا میلله تی کوردین».

ئاوازه که ی له سه ر پارچه یه ک له ئۆیه رای (رستاخیز شه ر یاران) ... دانراوه که هیی خاوه ندی ته رجومه عه شقییه. پارچه که ئه مه یه:

دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد

دیدم که زنی با کفن از قبر در آمد (۱۲)

دیاره پیوست به وه ناکات عه رزی کاک (محهمه د) ی بکه م که ماموستا (گۆران) سه رده میک یه کتیک بووه له هاوری نزیکه کانی (شیخ نووری) له نوێکردنه وه ی شیعی کوردیدا که دیاره له گۆتره قسه یه کی واکا. خۆ ئه گه ر (گۆران) ئه م شیعه ی له هه مان سالدا بلاو کردبیته وه (سالی/ ۱۹۵۳)، که داخه که م من ناگام له وه نییه، مانای ئه وه یه ۳۵ سال له مه وه به ر که بیخود و شیخ نووری و ره مزی هیشتا له ژیا نا بوون، گۆران ئه م شایه تیه ی داوه، بۆ ئه وه ی که سیان ده نگیان لیه بۆ!! که ئه مه ش به لگه نامه یه کی که یه، ئه چیته سه ر چوار به لگه نامه که ی پیشوو...

دوای ئه مه، با ئه مجا چاویک به شیعه که خۆیدا بگپین بۆ ئه وه ی بزانی: مۆری کتی پیوه یه: (بیخود) یا (نووری)؟ به لای منه وه دوو خاسیه ت له شیعی (دلاوه ران) دا هه یه که شیعه که له سه ر (شیخ نووری) تا پۆ ئه که ن. به لام با له پیشه وه وه سفیکی دلاوه ران بکه ین.

شیعی (دلاوه ران) (۱۳) له چه ند به شتیک یا چه ند کۆپله یه ک پیکهاتوه که هه ریه کتیکیان به دوو (۲) به یتی عه رووزی ده ست پۆ ئه کا و (۱۴) به (۳) به یتی هیجایی دوایی (۱۵) دۆی که هه ر کۆپله یه ک له سه ر زمانی که سیک یا چه ند که سیک و تراوه، به م جۆره: (مناله کان، باوک، دایک، ئافره ت به مناله وه، کچه کان، چه ک به ده سته کان) (۱۶).

له مه وه خاسیه تی یه که می شیعه که مان بۆ ده رته که وۆی که بریتیه له تیکه لکردنی کیشی (عه رووزی) و کیشی (هیجایی) له سیسته میکی تاییه تیدا. شیعه عه رووزیه کانی هه ر کۆپله یه ک له سه ر کیشی: (هه زه جی ئه خرهبی مه کفوفی مه قصور) یا

(مه‌حزوف)ن: (مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ) یا (مَفَاعِي) که ئەبێ به (فَعُولن). بۆ نمونە با یەک دێره شیعی کۆپله‌ی یه‌که‌م بکێشین:

ئەولاد/و‌ه‌تەن ئێمە/که‌وا م‌یلله‌/ت کوردین

-- ب ب ب -- ب ب -- ب ب --

مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ

هه‌موو شیعره‌ عه‌رووزیه‌کانی ئەم سه‌رووده‌، به‌م جو‌زه‌ ئەکێشترین. له‌مه‌ش گ‌رنگ‌تر ئەوه‌یه: هه‌مووشیان به‌یه‌ک ئاواز ئەوترین. هه‌روه‌ها شیعره‌ ه‌یجاییه‌کانیش له‌ هه‌ر کۆپله‌یه‌که‌دا (سێ/ ۳) به‌یتن، واته: (شه‌ش دێره‌ شیعرن)، که‌ به‌یتی یه‌که‌میان (۷) ه‌یجایی و به‌یتی دووه‌میان (۹) ه‌یجایی و به‌یتی سێیه‌میان (۱۲) ه‌یجاییه‌ (۱۷). وه‌ ئەم سیسته‌مه‌ به‌رێکۆپێکی له‌ هه‌موو کۆپله‌کاندا، دووباره‌ ئەبێته‌وه‌. بۆیه‌ من نه‌بوونی (۲) به‌یتی هه‌وت ه‌یجایی، له‌ دوو کۆپله‌ی دیوانی (بێخود) به‌هه‌له‌ (۱۸) ئەزانم به‌کورتی و به‌کوردی تێکه‌ڵکردنی کێشی عه‌رووزی و کێشی ه‌یجایی له‌ شیعی (دلاره‌ران)دا شتیکی تازه‌یه‌ و له‌ پێش (شیخ نووری) و هاوڕێکانیدا ه‌یچ شاعیرێک هه‌نگاوی وای نه‌ناوه‌. نه‌ک هه‌ر شیعی (بێخود)، به‌لکه‌ شیعی هه‌موو شاعیرانی رێبازی کلاسیکی پیش ئەو بخۆینه‌ره‌وه‌، شتیکی وات به‌رچاو ناکه‌وێ.

ئەمه‌ش شتیکی سه‌یر نییه‌ چونکه‌ هه‌موو شاعیرانی ئەو رێبازه‌ کێشی ه‌یجاییان به‌کێشی سووک و ئاسان داناوه‌ یا وه‌کو بێتیت: به‌مالی پیاوی بێ دانیان زانیوه‌، بۆیه‌ به‌کاربان نه‌هێناوه‌ (دیاره‌ شاعیرانی له‌هه‌جی «گۆران» له‌م یاسابه‌ به‌ده‌رن). ئەو شاعیرانه‌ ته‌نانه‌ت له‌ کێشی عه‌رووزیدا بۆ سه‌لماندنێ شاعیریتێ خۆیان، گه‌راون به‌دوای کێشی قورس و گ‌راندا. خۆ تێکه‌ڵکردنی کێشی عه‌رووزی و کێشی ه‌یجایی، ئەوه‌ به‌لایانه‌وه‌ هه‌رگیز نه‌بووه‌. ئەوان چاویان له‌و شاعیره‌ نه‌پۆشیوه‌ که‌ (ته‌فعیله‌)یه‌کی عه‌رووزی به‌هه‌له‌ به‌کار ه‌ینابێ یا هه‌له‌یه‌کی تیا کردبێ، چ جایی ئه‌وه‌ی کێشه‌که‌ی تێکه‌ڵی کێشی ه‌یجایی بکا. راسته‌ له‌م دوایییه‌دا هه‌ندێ له‌و شاعیرانه‌ تاک و ته‌را، کێشی ده‌ ه‌یجاییان به‌کار ه‌یناوه‌، چونکه‌ باوی بووه‌، به‌لام هه‌رگیز له‌گه‌ڵ کێشی عه‌رووزیدا تێکه‌ڵ نه‌کراوه‌. کێشی ه‌یجایی سنووری تاییه‌تی خۆی بووه‌ و نه‌یتوانیوه‌ له‌و سنووره‌ تێپه‌ر کات. مامۆستا (بێخود) له‌ هه‌موو شیعه‌کانیدا (موسته‌زاد)یک نییه‌. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌ (موسته‌زاد) دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ (ته‌فعیله‌)کانی هه‌مان کێشه‌. واته: له‌ یاسای (ته‌فعیله‌)ی

عه‌رووزی لای نه‌داوه‌. هه‌موو لادانه‌که‌ی ئەوه‌یه: که‌ ژماره‌ی ته‌فعیله‌کانی، به‌قه‌د ژماره‌ی ته‌فعیله‌ی کێشه‌ به‌ره‌تیه‌که‌ نییه‌!! به‌لکه‌ که‌مه‌تره‌، که‌ ئەوه‌نده‌ به‌س بووه‌ بۆ (بێخود) که‌ به‌کاری نه‌هێنێ!! ئنجا که‌سێک رازی نه‌بووبێ (ته‌فعیله‌)ی عه‌رووزی له‌ (موسته‌زاد)دا، به‌کار به‌ینێ، چۆن رازی ئەبێ به‌یتێکی درێژی عه‌رووزی، شان به‌شانی به‌یتێکی کورتی ه‌یجایی به‌کار به‌ینێ؟.

به‌هه‌رحال با بێینه‌وه‌ سه‌ر باسی (دلاره‌ران).

سیسته‌می دلاره‌رانی (شیخ نووری) و سیسته‌می (ئاواتی دووری)ی (گۆران)، تا راده‌یه‌کی زۆر له‌یه‌ک ئەچن، چونکه‌ ئەمیش وه‌کو (دلاره‌ران) بریتیه‌ له‌ چه‌ند کۆپله‌یه‌ک که‌ سه‌ره‌تای هه‌ریه‌کێکیان به‌به‌یتێکی عه‌رووزی ده‌ست پێ ئەکا که‌ له‌سه‌ر کێشی: (موزاریعی ئەخره‌بی مه‌کفوفی مه‌حذوف)ه‌ و به‌ (۶) دێر و شیعی بچووک دوایی دی که‌ (چواریان) (۱۹) له‌ رووی کێشه‌وه‌ شتیکی تازهن و ه‌یچ پێوه‌ندییه‌کیان به‌کێشی (موزاریع)ه‌وه‌ نییه‌، چونکه‌ له‌سه‌ر کێشی ه‌یجایین. هه‌ر یه‌کێکیان له‌ دوو دێره‌که‌ی دوایی، له‌ دوو (ته‌فعیله‌) پێکدێ که‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی (ته‌فعیله‌)ی یه‌که‌م و چواره‌می کێشه‌ عه‌رووزیه‌که‌ی پێشوو. که‌واته‌، شیعی (ئاواتی دووری)ش وه‌ک (دلاره‌ران) له‌ تێکه‌ڵکردنی کێشی ه‌یجایی و کێشی عه‌رووزی پێکدێ که‌ سیسته‌میکی نوییه‌ له‌ شیعی کوردیدا و یه‌کێکه‌ له‌ هه‌نگاوه‌کانی ده‌سته‌ی (شیخ نووری) و (گۆران) و (ره‌شید نه‌جیب). ئەمه‌ی له‌مه‌وه‌ به‌ر لێی دوام، سیفه‌تی یه‌که‌می (دلاره‌ران) بوو. ئەمجا با بێینه‌ سه‌ر سیفه‌تی دووه‌می.

له‌ پیش هه‌موو شتیکی ئەبێ بزانی که‌ (دلاره‌ران) سه‌رووده‌. واته: له‌سه‌ر ئاوازیکی دانراوه‌، ئاوازی سه‌روودیش، یا ئەوه‌تا ئاواز داھێنه‌ریک (ملحّن) شیعی شاعیرێک ئەخۆینێته‌وه‌ و کاری تی ئەکا و له‌ پاشا ئاوازیکی بۆ دانه‌نی، یا ئەوه‌تا به‌پێچه‌وانه‌وه‌: شاعیرێک، ئاوازی مۆسیقایه‌ک یا ئاوازی سه‌روودێکی به‌دل ئەبێ و ئەمجا دیت شیعیریک یا چه‌ند وشه‌یه‌کی رێکوپێک له‌سه‌ر ئەو ئاوازه‌ دانه‌نی، پاش ئەوه‌ی ئاوازه‌که‌ به‌چاکی فێر ئەبێ پێوست به‌وه‌ ناکات به‌هه‌لگه‌ بیه‌سه‌لمێنم که‌ سه‌روودی (دلاره‌ران)، به‌پێی رێگه‌ی دووه‌م دانراوه‌، چونکه‌ وه‌کو (گۆران) له‌ پێشتردا ده‌ریخست، ئاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌ ئۆپه‌رای (رستاخیزی شه‌ر یاران...)ی (عه‌شقی) دانراوه‌ (۲۱). واته‌ ئەوه‌ی ئەم سه‌رووده‌ی دانراوه‌ له‌ پێشا ئەو ئاوازه‌ی بیه‌ستووه‌ و کاری تی کردووه‌ و فێری بووه‌ ئەمجا هاتووه‌ شیعه‌که‌ی له‌سه‌ر ئەو ئاوازه‌ دانراوه‌. که‌سێک شاره‌زای ئاوازه‌که‌ش نه‌بێ، به‌درێژی و

کورتی شیعرهکاندا ئەزانێ که ئاوازه که گەلیک گۆرانی تبادایه، چ جای ئهوهی که من ههه له مندالیمهوه، کۆپلهی یه کهمی (دلاوهران)م چهند جار به ئاوازهوه وتوووه و ئیستاش هه موویم له بیه ماوه و ئەزانم که شیعره عهرووزیهکانی ئەم سرودده، هه موویان له سهه یهک ئاوازان، بهلام دیره هه جاییه کان گه لیک گۆرانیان تیا به که ئەبێ له ئۆپه ریتته کهی (عه شقی)شدا، ههه وای. بۆیه ئەو قسه بهی خوالیخۆشبوو (مسته فاساییب) که ئەلێ: گواپا ئەو و کاک (ئه نوهه ساییب) ئەم شیعره یان خستۆته سهه ئاوازی: (دیشب که مرا وضع وطن).^(۲۲)، ئەلێم زۆرم پێ ناخۆشه که ته نیا به شی دواپی ئەم قسه به به ته و او ئەزانم که ده لێ: شیعره که له سهه ئاوازی (دیشب که مرا...) به. چونکه ئەگهه شیعره که له بنه رته دا له سهه ئاوازی (دیشب که مرا...) نه بوایه، نه ئەو نه که سی تر نه بیته توانی بیخاته سهه ئەو ئاوازه. نزیکترین به لگهش بۆ ئەم قسه به دوو شته، یه که میان ئه و به که ئەو دیره شیعره فارسییهش له سهه هه مان کیشی (ههزه چی ئه خرهبی مه کفوفی مه حذف)ه، وهکو بهیته عهرووزیهکانی (دلاوهران) بۆ راستی قسه که مان، با دیری یه که می بکیشین:

دیشب ک / مرا وضع / وطن درن زه رامه د

-- ب / ب -- ب / ب -- ب / ب -- ب

مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فاعول

به لگه ی دووه میسه ئه و به که ئەم بهیتهش له سهه هه مان ئاوازی شیعره عهرووزیهکانی (دلاوهران) ئەگوتری... گومانیشی تیا نیبه ئەگهه دهقی شیعره کهی (عه شقی)مان له به رده ستا بوایه، ئەماندی که دیرهکانی تریشی کوتومت وهک هی دلاوه رانن له پرووی کیشه وه. بۆچی؟ چونکه دانهری شیعره که ئاوازی ئەم سروددهی له ئاوازی ئەو ئۆپه ریتته وه وه رگرتوووه.

ئه مه ی که لیره دا وتوووه ته نیا له ووه نه هاتوووه که ئاوازی سرودده که ئەزانم، به لکو له وه شه وه هاتوووه که کاتی خۆی چهند جار تیک، شیعرم له سهه ئاوازی هه ندیک سرود و گۆرانی داناوه، بۆیه ئەتوانم بلێم: تا رادهیهک ئەم ریبهه تا قی کردۆته وه و ئەزانم چ زهحمه تیک تیا به پیاو له سهه ئاوازی سرود تیک یا گۆرانییه کی تر، شیعره دانێ! چونکه له وانه یه پرگه یه کی سرودده که سه ده ها جار بلێت و بلێته وه، هه تا چهند شیعریکی به دلی خۆبی بۆ بدۆزیتته وه!! جگه لهم زهحمه تانه، ئهوی سرودی وا دانه ئێ، ئەبێ دوو سیفه تی تیا بێ. یه که میان: ئەبێ گوتی مۆسیقای زۆر سووک بێ، بۆ ئه وهی که مترین (گۆرپان) له

ئاوازه که دا ههست پێ بکا، ئاشکراشه شاره زایی (شیخ نووری)، له زۆریه ی مه قامه فارسی و کوردییهکاندا، شایه تی بۆ ئه دن که گوتی مۆسیقای زۆر سووک بووه. هه رچه نه ده گومان له وه دا نیبه که مامۆستا (بیخود) گوتیه کی سووکی بووه له جیا کردنه وه ی کیشه عهرووزیهکاندا، بهلام من لیره دا، باسی گوتی (ئاوازان سین) ئەکه م که یه کیک بووه له سیفاتهکانی (شیخ نووری).

سیفه تی دووه میسه ئه و به یه: ئەبێ ئەو که سه تا رادهیهک زالی بێ به سهه قورگ و دهنگی خۆیدا، هه یچ نه بێ ئه و نه دی ئه و به یه که بتوانی، هه موو (گۆرپان) و (به رز و زمی) یه کی ئاوازه که به بێ هه له بلێته وه... بۆ ئه وه ی ئه وانه ی سرودده کی لیه فیهر ئه بن، بتوانن هه مان (گۆرپان) و (به رزی و زمی) به راستی ده ریتن و بیلێنه وه.

ئاشکراشه ئەم دوو سیفه ته به زیاده وه له (شیخ نووری) دا هه بووه و له مامۆستا (بیخود) دا که متر. بۆیه به دلنیا ییه وه ئەلێم: ئەم سرودی (دلاوه ران) ه هی (شیخ نووری) یه. پیتش ئه وه ی دواپی به م به شه بیتن ئەبێ بلێم: هه موو سرود تیک له پرووی (قورسی و سووکی) و (گرانی و ئاسانی) یه وه، له یهک پایه دا نین. بۆیه مه رج نیبه ئەو وه سفه ی که کردم هه موو سرود تیک بگرتته وه. به لکو ته نیا ئەو سرودانه م مه به ست بوو که تا رادهیهک له پرووی ئاوازه وه (قورس) و (گران) که (دلاوه ران) یش یه کیکه له وانه.

دوا ی ئەم لیکۆلێنه وه یه، ئەتوانم توخنی نامه که ی مامۆستا (ره مزی) نه که وم و بلێم: مادام ئەم شایه تییه له گه ل ئەو ئامانجان هه دا ناگوتی که دوا ی لیکۆلێنه وه ی پیتشو و پیتی گه یشتین، که واته ئەبێ بخریتته پشتگۆی. بهلام من به م شیوازه دلّم ئاواخوا ته وه. بۆیه وای به راست ئەزانم چا و تیکیش به نامه که ی مامۆستا (ره مزی) دا بگێرم.

مامۆستای خوالیخۆشبوو له کاتی خۆیدا، نامه به کی بۆ کاک (مه مه د) نووسیوه، ده رباره ی شیعری (دلاوه ران). له و نامه به دا یه که ن ده ر دوو ئەم رسته به سه رنجمان رانه کیشی که ده لێ زۆر چاک ئەزانم ئەو غه زلی (دلاوه ران) ه هی «مه لا مه حموودی خالمه که له وهختی خۆیدا دای به شیخ نووری شیخ سالح که بلاوی بکاته وه»^(۲۳).

تکا له خۆپنده واران ئەکه م، پیم بلێن ئەو رسته یه ی، که خستوو مه ته ناو دوو که وانه وه، چی ئەگه یه نی؟ ئایا بیخود به پیتی ئەم رسته یه، ریکه ی ئه وه ی دا وه به (شیخ نووری) که ئەو شیعره به ناوی خۆبه وه بلاو بکاته وه؟ بیگومان نه. چونکه رسته ی: (له وهختی خۆیدا دای به شیخ نووری که بلاوی بکاته وه)، ته نیا یه ک شت ئەگه یه نی، ئه ویش ئه و به یه:

که (شیخ نووری) لهو کاته دا نزیک بووه له رۆژنامه‌کانه‌وه، له‌به‌رته‌وه (بببخود) نهو شیعری داوه‌تی، که له یه‌ک‌یک لهو رۆژنامه‌مانه‌دا، بلاوی بکاته‌وه... واته: به‌ناوی نه‌وه‌وه نه‌ک به‌ناوی خو‌به‌وه. نه‌مه‌ش وه‌کو نه‌وه وایه بل‌ییت: فلانه‌ که‌س وتاریکی دا به‌کاکه (حه‌مه) که بلاوی بکاته‌وه. نایا کاکه (حه‌مه) به‌ناوی خو‌به‌وه وتاره‌که بلاو نه‌کاته‌وه، یا به‌ناوی فلانه‌وه؟

جا دیاره‌ نه‌م قسه‌یه‌ش، پینچه‌وانه‌ی نه‌و پروایه‌یه که ده‌لی: ببخود خو‌ی ریگه‌ی داوه، شیعری (دلاوه‌ران) به‌ناوی (نووری) یه‌وه بلاو بکرتته‌وه!! نایا جینی سه‌رسووران نییه، مامۆستا (ره‌مزی) که یه‌ک‌یک بووه له‌وانه‌ی، پروای و ابووه (ببخود) به‌ره‌زامه‌ندی خو‌ی شیعری (دلاوه‌ران) ی به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاو کردۆته‌وه، ئیستا وای پیشان بدا که (شیخ نووری) به‌پینچه‌وانه‌ی خواستی (ببخود)، شیعره‌که‌ی به‌ناوی خو‌به‌وه بلاو کردۆته‌وه؟ به‌لام که‌سیک قسه‌کانی کاک (نه‌وره‌حمانی موفتی) خو‌یندبیتته‌وه سه‌ری له‌م رسته‌یه‌ی مامۆستا (ره‌مزی) سوور نامین، چونکه نه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له رسته‌یه‌کی کاک (نه‌وره‌حمان) نه‌چی که له‌سه‌ر زمانی (مسته‌فا سائیب) کردبووی!!

جا بۆ نه‌وه‌ی خو‌ینده‌وارانیش ئاگاداری باسه‌که بن، به‌پیتووستی نه‌زانم به‌کورتی بۆیانی بگپرمه‌وه.

نه‌وانه‌ی ئاگاداری نه‌م باسه‌ن، په‌نگه نه‌وه بزانه‌ن که کاک (حه‌مه‌د) له‌سه‌ر زمانی (نه‌وره‌حمانی موفتی) باسی نه‌و نامه‌یه‌ی کردووه که به‌ریز (مسته‌فا سائیب)، بۆ کاک (نه‌وره‌حمان) ی ناردووه و له‌و نامه‌یه‌دا کاک (مسته‌فا) وتوویه‌تی، که قوتابی بووه له (که‌رکووک) داوای له مامۆستا (ببخود) کردووه - که نه‌ویش له‌و کاته‌دا له که‌رکووک بووه - سه‌روودیکی بۆ دان، نه‌ویش (واته ببخود) سه‌روودی (دلاوه‌ران) ی بۆ داناوه و... هتد. له پاشا ببخود «نوسخه‌یه‌کی (نه‌و سه‌رووده‌ی) ناردووه بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه»^(۲۴). ئنجا تکا له خو‌ینده‌واران نه‌که‌م به‌وردی سه‌یریکی نه‌و رسته‌یه‌ی دوابی بکه‌ن که نه‌لی: (ببخودیش نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه». نایا نه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له رسته‌که‌ی مامۆستا (ره‌مزی) ناچی چ له رووی دارشتن و چ له رووی ماناوه؟

فه‌رموون نه‌مجاره هه‌ردوو رسته‌که، یه‌ک له دوابی یه‌ک، بخویننه‌وه:

مامۆستا (ره‌مزی) نه‌لی: «دلاوه‌ران هی ببخوده که له وه‌ختی خویدا دای به‌شیخ نووری که بلاوی بکاته‌وه».

کاک (نه‌وره‌حمان) یش له‌سه‌ر زمانی کاک (مسته‌فا سائیب) نه‌لی «ببخودیش نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه».

تکام وایه پینم بل‌ین: چ جیاوازییه‌کی بنه‌ره‌تی له نیوان نه‌م دوو رسته‌یه‌دا هه‌یه؟ بیگومان، نه‌گه‌ر جیاوازییه‌ک بی، نه‌وه‌یه که کاک (نه‌وره‌حمان) له‌سه‌ر زمانی کاک (مسته‌فا) نه‌لی: ببخود نه‌و شیعری له که‌رکووک وه ناردووه بۆ شیخ نووری!! که نه‌مه‌ش جیاوازییه‌کی سه‌ره‌کی نییه. جگه له‌وه‌ی که (مسته‌فا سائیب) خو‌ی، دوابی نه‌و قسانه‌ی (نه‌وره‌حمانی موفتی) به‌ سه‌ی سال، له چاوپیکه‌وتنیکدا به‌کاکه (حه‌مه) ی وتووه: که (ببخود) شیعریکی که‌ی داوه‌تی^(۲۵) نه‌ک (دلاوه‌ران)!! له‌م چاوپیکه‌وتنه‌ی دوابی (مسته‌فا سائیب) دا بۆمان ده‌رته‌که‌وی، نه‌گه‌ر ببخود شیعریکی له که‌رکووک وه ناردین بۆ شیخ نووری، شیعری (دلاوه‌ران) نه‌بووه. به‌لام کاک (نه‌وره‌حمان) وای پیشان داوه که نه‌و شیعره (دلاوه‌ران) بووه!

به‌کورتی هه‌رکه‌سیک چاوپیکه‌وتنه‌که‌ی کاکه (حه‌مه) و کاک (مسته‌فا) ی دیب، بۆی ده‌رته‌که‌وی، نه‌و قسانه‌ی کاک (نه‌وره‌حمان) به‌زمانی (مسته‌فا سائیب) وه کردوویه‌تی، هیچیان قسه‌ی نه‌و نین، به‌لکو قسه‌ی کاک (نه‌وره‌حمان)!! که ویستویه‌تی شیعره‌که بکا به‌هی (ببخود) ی مامی!! جا که کاک (حه‌مه‌د) ده‌ستی خستۆته‌ پروو، زانیویتی قسه‌که‌ی بۆ نه‌چۆته سه‌ر و کاک (مسته‌فا) نه‌و ئاواته‌ی نه‌هیناوه‌ته دی، ئنجا پرووی کردۆته مامۆستا (ره‌مزی) ی پوو‌رای خو‌ی که پیاویکی دلناسکی خزم دۆستی بی پینچ و په‌نا بووه. بۆیه به‌ئاسانی توانیویتی کاری تی بکا و تای لاسه‌نگی شایه‌تییه‌که‌ی خو‌ی بی راست بکاته‌وه.

به‌هه‌رحال من پروام وایه، نه‌گه‌ر کاک (نه‌وره‌حمان)، به‌شپوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، ده‌ستی له نامه‌که‌ی مامۆستا (ره‌مزی) دا نه‌بی، بیگومان به‌شپوه‌یه‌کی لابه‌لا ئاگای لیبه‌تی. له‌یه‌که‌چوونی دوو رسته‌که‌ی پینشووش، گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه. بۆیه له‌وه زیاتر له نامه‌که‌ی مامۆستا (ره‌مزی) نادویم. به‌لام نه‌گه‌ر لی‌ره‌دا بی‌پرمه‌وه، وا هه‌ست نه‌که‌م که زولم له مامۆستا (ره‌مزی) کردووه، چونکه من پروام وایه، پیاویکی وه‌کو (ره‌مزی)، نه‌گه‌ر له کاتی خویدا، شتیکی شک نه‌بردایه... هه‌زار (نه‌وره‌حمان) و خزمایه‌تی، وایان لی نه‌ئکرد، شایه‌تییه‌کی وا بدا. یان به‌واتایه‌کی که: نه‌بی له کاتی خویدا مامۆستا (ره‌مزی) ئاگای له‌وه بووی که (ببخود) شیعریک یا دوو شیعری به‌ناوی (نووری) یه‌وه بلاو کردیته‌وه، نه‌گینا (ره‌مزی) له خو‌به‌وه شایه‌تییه‌کی وای نه‌ئدا... بۆیه به‌دووری نازانم،

کاتی که (شیخ نووری) منال بووه، ماموستا (بیخود) شیعیریک یا دوو شیعیری به ناوی نه ووهه دانایی و (په زمی) ش، که له (نووری) خوارتر بووه، ناگای له وه بووی (*). کاکه (حهمه) ش له وتاره که ی (به بیان) دا، شتیکی وای به بیرا (۲۶) هاتوه.

جا نه گهر ئەم بۆچونە بەراست بزانی و ناگاشمان له وه بی که (شیخ نووری) له سالی (۱۸۹۶) دا هاتوته دنیاوه (۲۷)، ئەمە هیج نه بی (بیخود) له نیوان سالانی (۱۹۰۷ - ۱۹۱۲) دا - یا که میک ژووتر - ئەو یهک دوو شیعهری به ناوی (نووری) یه وه دانایی. واته که (نووری) عومری له نیوان (۱۱ - ۱۶) سالان دابوو و (په زمی) ش له عومری (۹ - ۱۴) سالاندا بووه (۲۸). به لام (په زمی) له باتی نه وه ی له کاتی خویدا، ئەم راستییی دهرخا، یا هیج نه بی له سه ره تایی لاییدا بیی بکه ویتته وه، که چی له سالی (۱۹۷۳) دا ئەو شایه تیبیه ی بۆ کاک (محهمه د) نووسیوه، له نامه که یدا. واته دوا ی نزیکه ی (۶۱) سال! بۆیه به دووری نازانم، له ماوه دووردریته دا، خه یالی ماموستا (په زمی)، ئەو یهک دوو شیعهری، له گه ل شیعهری (دلاوه ران) دا تیکه ل کرد بی. ئەمه ش شتیکی سه یر نییه، چونکه ئەوانه ی له ژبانی، یا میژووی ژبانی پیوانی (حدیث) و (ئه ده ب) و (میژوو) ئەکو لته وه، گه لیک جار پیوانی وایان به رچاو که وتوه، که دوو رووداو، دوو قسه ی له یه کچوویان تیکه ل کردوه، یا (خه یالیان بۆ شتیکی چوو و مه به ستیان شتیکی که بووه) که له عه ره بیدا پیتی ئەلین: (وه هم) (۲۹).

ئه مه یه به کورتی سه رنجی من دهرباره ی شایه تیبیه که ی ماموستا (په زمی). گه لیکیشم پین ناخوشه که ناچار بووم دژی ماموستایه کی وابهستم. چونکه جگه له خویشایه تی و تیکه لای نیوانمان، جیگایه کی دیاری هه بووه و هه یه، له دل و دهر ووما، خوا لیتی خوشبی به بۆنه ی شایه تیبیه که ی ماموستا (په زمی) یه وه، ئەمه وئ له کو تایی ئەم وتاره دا که میک له شایه تیبیه که ی کاکه (حهمه) بدویم. کاکه (حهمه) خو ی له من چاتری ئەزانن که له شایه تیدا ته نیا راستگویی هه موو شتیکی نییه، (وه کو له شایه تیبیه که ی ماموستا ره مزیدا دهرکه وت) به لکو گه لیک پشت و مه رچی که ی ئەوئ، که گرنگترینی ئەو مه رجانه ئەوه یه: ئەبێ ئەو شایه ته، له پال راستگویییدا، بیروه ریبه کی تیژی هه بی. ئەگینا له وانیه

(*) من که لاپه ره کانی رۆژنامه و گو قاریک نه ماوه هه لم نه ادبیتته وه و به پیتی ئەو بیبلیوگرافیایه ش که له کو تایی ئەم کتیبه دا سازم کردوه، شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) به دوا وه شیعیری بلاو کراوه ته وه، پین ئەو میژوو شیعیری له هیج شوینیکی تر دا بلاو نه بووه ته وه. ئەو کاته ش ته مه نی (۲۴) سال بووه. (ئا. ع).

نزیکترین و گرنگترین رووداوی له بیر نه بی. بۆ ئەمه ش کاکه (حهمه) خو ی ئەکه م به نمونه، من هه رگیز له و با وه ردا نیم که کاکه (حهمه) به دهستی نه نقه ست، شایه تیبیه که ی (گۆران) ی کرد بی به ژیر لیته وه، به لکو پروام وایه نه گه ر قسه کانی ئەوی له بیر بوایه، ئەو وتاره ی به جو رتیکی که ئەنوو سی. له گه ل ئەوه شدا که دلنیام له وه ی کاکه (حهمه) هه ر له سالی (۱۹۵۳) وه خه ربکی کو کرد نه وه ی دیوانی (گۆران) بووه و هه ر خو شی له سالی (۱۹۸۰) دا به چاپی گه یاندوه. دلنیاشم که چه ند جار تیک به قه له می خو ی پیتشه کی ئەو هه لبه سته ی نووسیوه که با سی شیعیری (دلاوه ران) ی تیا کرا وه و له وانه شه چه ند جار تیک هه ل و چه وتی ره شنوو سه که ی ده سکاری کرد بی بۆ چاپ، که چی له گه رمه ی مشتومری دۆزینه وه ی خا وه نی (دلاوه ران) دا، ئەو شایه تیبیه ی (گۆران) ی بیر نه که وتوته وه!! ئەم روودا وه چاکترین به لگه یه بۆ ئەوه ی که ته نیا راستگویی هه موو شتیکی نییه، به لکو ئەبی بیروه ریبه کی تیژی له پالدا بی. جا له کاتی کاک (محهمه د) قسه یه کی نووسراوی و نزیکی له بیر چوو بی که چه ند جار تیک به قه له می خو ی نووسیوتی! به چی بزانن ماموستا (په زمی)، قسه یه کی له پاش (۴۸) سال - به پیتی بۆچوونی دوا یی دوا ی (۶۰) سال - له بیر ماوه که هه ر قسه یه کی رووت بووه و هیچی تر!!.

هه ر چۆنی بی، ئەگه ر لای کاکه (حهمه) شتیکی سه یر بی یه کیکی وه کو من پاش (۱۵ - ۲۰) سال، شایه تی بۆ (شیخ نووری) بده م که له پین مندا هی وه کو: (گۆران) و (که ریم به گی سه عید به گ) و (کو ردی و مه ریوانی) و کئ و کئ... شایه تیبیان بۆ دا وه، له مه سه یر تر ته وه یه ماموستا (په زمی) دوا ی (۴۸ - ۵۰) سال، شایه تی بۆ (بیخود) بدا و ئەو هه موو شایه تانه بین و برۆن، ئەو قسه له قسه یاندا نه کا!!

زۆرم چه ز نه کرد که میکیش له کتیبه که ی (شیخ نووری) ی کاک (نازاد) بدویم و سه رتیکیش له لاواند نه وه که ی (که ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکو و کلی زاده) خوار بکه مه وه، به لام داخه کم پین نه کرا، بۆیه داوا ی لیبووردن ئەکه م و سلا و و پیزم بۆ کاکه (حهمه) و کاک (نازاد) دووباره ئەکه مه وه.

پهراویزه کان:

(۱) پروانه: (دیوانی شیخ نووری شیخ صالح - به کۆشی، نازاد عه بدولوا حید - به رگی یه که م - به شی یه که م - چاپخانه ی دار الجاحظ - بغداد - ۱۴۰۵ هـ - ۱۹۸۵ م - ل/۷۳)، هه روه ها: (گو قاری به بیان - ژماره /۱۳۴ - ئابی/ ۱۹۸۷ - وتاری: وه لامیک ریگه ی نیازی پاکی گرتوه - نازاد عه بدولوا حید - ل/ ۴۰).

- ٢) گۆقاری: (به بیان - ژماره - ١٢٢ - ئابی/١٩٨٦ - وتاری/دیسانهوه له پیناوی دۆزینهوهی خاوهنی راستهقینهی پارچه شیعی (دلواهران)دا - ل/٧٨ - ٨٧).
- ٣) (دیوانی شیخ نووری - ل/٥٩).
- ٤) گۆقاری (به بیان - ژماره/١٣٤ - هه مان وتاری کاک نازاد - ل/٣٩).
- ٥) (ه - س) هه مان (ل).
- ٦) گۆقاری (برایه تی - ژماره - ١ - سالی - ١ - خولی دووهم/١٩٧٠ - ل/١٨).
- ٧) (پیشه کی: دیوانی بیخود - به کۆششی محهمه دی مه لا که ریم - چاپی/سلمان الأعظمی - ١٩٧٠ - ل/و).
- ٨) (دیوانی/شیخ نووری هه مان سه رچاوهی پیشووتر - ل/١٢٣).
- ٩) (بیری نوئی - ژماره/٦٦ سالی/١٩٧٣ - وتاری/دیسان له باره ی شیعی (دلواهران)هوه - محهمه دی مه لا که ریم) هه روا: (دیوانی/شیخ نووری - ل/٧٣).
- ١٠) (دیوانی گۆران - پیشه کی - بهرگی به که م - چاپخانه ی کۆزی زانیاری عیراق - به غدا - ١٩٨٠ - ل/ه - به کۆششی/محهمه دی مه لا که ریم).
- ١١) (ه - س - ل/٤٧٤ - ٤٧٨).
- ١٢) (ه - س - ل/٤٧٤).
- ١٣) (دیوانی بیخود - ل/١٣٦ - ١٤٠).
- ١٤) له (دیوانی بیخودا کۆپله ی/باوک - لاپه ره/١٣٧ - به که م جار به به ییتکی عهرووزی ده ست پین ئه کا و له پاش (٣) به یته هه جاییه کان دووباره دوو به یتی عهرووزی و سیانی هه جایی، بئ پشودان ئه ئه تته وه جا له م حاله ته دا ئه توانین وه کو دوو کۆپله حسابی له گه ل بکه بن.
- ١٥) له (دیوانی بیخودا - ل/١٣٩ - کۆپله ی/ئافره ت به مناله وه). به یتی به که می شیعه ره هه جاییه کان که ئه بئ هه وت هه جایی بئ، نییه. هه روا له کۆپله ی (کچانیس)دا (هه مان لاپه ره) ئه وه به یته هه وت هه جاییه، دیار نییه!
- ١٦) له کۆپله ی/چه که به ده سه ته کان-دا - ل/١٤٠ - دیری/٩ - ١٠ واتا ئیمه خولقاوین بۆ خزه ته کر دن - به یک دیره شیعه ره، به لām کراوه به دوو دیر - که هه له به، ههروه ها (دیری/١١ - ١٢)ش هه رودوکیان به یک دیره شیعه ره دوانزه هه جایین - به لām له دیوانه که دا کراون به دوو دیر هه له به. ره نگه ئه وه له نگییه ی له (پهراویزی-٧)ی هه مان لاپه ره دا باسی لئ کراوه، هی ئه وه بئ.
- ١٧) دیره هه جاییه کان به تاییه تی (کۆپله ی منالان - ل/١٣٦) هه ندئ هه له بیان تیا به. بۆ نمونه (ریشه ی عه دو) هه له به و راستیه که ی (ریشه یی عه دو)ه. هه روا: (حه ق به ده س خۆمان) هه له به و (حه ق به ده سه تی خۆمان) راسته ره... هه ت.
- ١٨) پروانه: (پهراویزی - ١٥) ی ئه م وتاره.
- ١٩) پروانه: (گۆقاری/کاروان - ژماره - ٥٢ - سالی/١٩٨٧ - وتاری: به نه ره تی کیشیکی عهرووزی و... نووسینی خاوهنی ئه م وتاره/ل/١٣).

- له وتاری ناوبراودا وشه ی (چواریان) نییه. له وه ئه چن له کاتی گواسته نه وه ی وتاره که دا، ئه وه وشه یه م له بیری چوویی. داوا ی لیبووردن ئه که م.
- ٢٠) پروانه: (رۆشنییری نوئی - ژ - ١١٣ - سالی/١٩٨٧ - وتاره نایابه که ی مامۆستا (بیمار): (عهرووز له هه له به سه تی کور دیدا - ل/١٥٨ ستوونی/٢).
- ٢١) پروانه: (پهراویزی - ١٢) ی ئه م وتاره.
- ٢٢) (دیوانی/شیخ نووری - ل/٧٠) که ئه ویش له (بیری نوئی - ژماره/٦٦) ی سالی - ١٩٧٣ - وه، وه رگرتوه.
- ٢٣) گۆقاری (به بیان - ژ - ٢٢ - ل/٨٢ ستوونی/٢).
- ٢٤) (دیوانی بیخود - ل/١٣٦ - پهراویزی/١).
- ٢٥) پروانه: (پهراویزی - ٢٣) ی ئه م وتاره - هه مان شوین.
- ٢٦) (به یانی - ژماره - ١٢٢ - ل/٨٤ ستوونی/١).
- ٢٧) (دیوانی شیخ نووری - ل/٩٥ - پهراویزی - ٢).
- ٢٨) ره مزی له سالی (١٩٠٢)دا له دایک بووه به ییتی قسه ی (ره فیق حیلمی) پروانه: (شیعه ره ئه ده بیاتی کوردی - بهرگی دووهم) به لām مامۆستا (فهوزی) ی کوری ئه لئ به ییتی شیعه رتیکی فارسی که باپیری له بهرگی کتیبیکدا نووسیوتتی ئه بی له سالی (١٨٩٨)دا هاتیبته دنیاوه.
- ٢٩) پروانه: (المنجد - الطبعة السابعة عشرة/١٩٦٦ - بیروت - ص/٩٢١).
- (*) له رۆژنامه ی هاوکاری، ژماره ٩٩٣ له ١٩٨٨/٧/٢١ وه رگیراوه.

میژووی گۆرانی ئینتیباه

نوسینی: شاکر فهتاح - ۱۹۸۷

پیشه کی

له ناوه‌ند ساله‌کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا راپه‌ربینیکی گهرموگور و پاک و پیروز، له مه‌یدانی رۆشنبیری و هونه‌ر و هۆنراوه و په‌خشاندا، له کۆری نیشتمانیپه‌روه‌ری و کوردایه‌تی و مرۆف دۆستیدا له سلیمانیدا رووی دا. کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره هۆنراوه‌ی نیشتمانی و رۆشنبیری له‌لایه‌ن بوێژ و وێژه‌وانه‌کانمانه‌وه دانرا که زۆربه‌یان کران به‌گۆرانی و، له خۆپندن‌گاکانی کوردستانی عێراقدا، به‌ئاوازیکی خۆش و به‌جۆشه‌وه، له‌لایه‌ن شاگردانه‌کانه‌وه ده‌خۆپندرانه‌وه. مامۆستایان (زێه‌ر و ره‌فیق حیلمی و فائق بیکه‌س و عه‌بدولواحید نووری و شیخ نووری شیخ سالح) له‌و جۆره‌ بوێژ و وێژه‌وانانه‌ بوون. نه‌گه‌ر به‌پیتی ژماره‌ بی، (زێه‌ر) له‌ هه‌موویان زۆرتری دانابوو. به‌لام نه‌گه‌ر به‌پیتی نرخ و بایه‌خ و گرنگی و کاربگه‌ری بی، گۆرانیپه‌که‌ی (شیخ نووری شیخ سالح)، که ناوی (ئنتیبا) بوو له‌ هه‌موو نه‌و گۆرانیپه‌که‌ی پایه‌ی بلن‌دتر بوو. نه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌ بوو که نه‌و گۆرانیپه‌که‌ هه‌ر هه‌ستی نه‌ته‌واپه‌تیبی (شیخ نووری) ی پێشان نه‌دابوو، هه‌ست و ته‌زوو و تاسه و بیروباوه‌ری دڵ و ده‌روون و هۆشی کورده‌واری نه‌و سه‌رده‌مه‌یشی ده‌ربه‌په‌سوو، که دامابوون له‌سه‌ر (دادپه‌روه‌ری) و (به‌زه‌بی هاتنه‌وه‌) ی کاربه‌ده‌ستانی جیهان و نه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌کوردستانه‌وه‌ هه‌بوو. هه‌روه‌ها که دژی سته‌م و زۆرداری ناوخۆ و نه‌و فه‌رمانه‌رواییانه‌ وه‌ستابوون، که بووبوونه‌ هۆی سه‌رگه‌ردانی و پاشکه‌وتویی کورده‌واری و کاوولبوونی کوردستان.

له‌ راستیدا گۆرانی (ئنتیبا) هی (م. نووری) نه‌بوو. هی بوێژتیکی ئافه‌رتی فه‌ره‌نسه‌یی بوو، که ناوی (ماری ژۆزف شه‌نی) بوو. نه‌م ژنه‌ به‌بۆنه‌ی یه‌کیک له‌ شوێشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه‌ نه‌و کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی دانابوو. که هۆنراوه‌که‌ کرا به‌گۆرانی و له‌ شیوه‌ی (لا‌ساییکردنه‌وه‌یه‌کی به‌گۆرانی)^(۱) دا، پێشانی نه‌ته‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌ درا، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌

(۱) واته: ئۆپه‌رت یان ئۆپه‌رتا.

خۆشه‌ویستی و پێریان به‌رامبه‌ر گۆرانیپه‌که‌ و خاوه‌نه‌که‌ی پێشان دا که به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ ناوبانگیکی گه‌وره‌یشیان ده‌ستکه‌وت.

جا لێره‌دا هونه‌ر بۆ (مه‌حمود جه‌وده‌ت)ه، که له‌ رووی نیشتمانیپه‌روه‌ری و ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تیه‌که‌یه‌وه، وێژه‌وانیپه‌که‌ی خۆی خسته‌ کار و نه‌م گۆرانیپه‌که‌ی له‌ سالێ ۱۹۲۵ دا له‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌وه‌ گۆرانیپه‌که‌ سه‌ر زمانێ کوردی. له‌ بوێژه‌کانیشمانی داواکرد، که یه‌کیکیان نه‌م په‌خشانه‌ی نه‌و بخاته‌ شیوه‌ی هۆنراوه‌وه‌ و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزیته‌وه، تا له‌لایه‌ن شاگردانی خۆپندن‌گاکانی کوردستانه‌وه، به‌گۆرانیپه‌که‌وه‌ بخۆپندریته‌وه.

لێره‌یشدا هونه‌ری (شیخ نووری) ده‌رده‌که‌وێت، که له‌ پێش هه‌موو بوێژیکدا، نه‌و په‌خشانه‌ی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) ی به‌هۆنراوه‌ خسته‌ شیوه‌یه‌کی جوان و په‌نگین و ئاهه‌نگ داره‌وه‌ و، ئاوازیکی جوانیشی بۆ دۆزیپه‌وه‌ و وه‌ک گۆرانیپه‌که‌ی نیشتمانی زۆر خۆش و به‌جۆش و گه‌وره‌ و گرنگی له‌ ناو خۆپندن‌گاکانی کوردستاندا بلاوی کرده‌وه^(*).

(*) خوالیخۆشبوو (مه‌حمود جه‌وده‌ت) نه‌و ئۆپه‌رتیه‌ی له‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌وه‌ به‌ناوی (ئینتیباه) وه‌ به‌شیوه‌ی (په‌خشان) کردۆته‌ کوردی و له‌ (ژبانه‌وه‌) ی ژماره‌ (۲۱) ی ۱۹ مارت ۱۹۲۵ دا له‌ لاپه‌ره‌ چواردا به‌شیکی بلاوکردووته‌وه، به‌شی دووه‌می له‌ ژماره‌ (۲۲) ی ۲۶ مارت ۱۹۲۵ دا بلاووه‌ته‌وه. جا له‌به‌ر گرنگی باسه‌که‌ و نه‌و لک و پۆیانه‌ی له‌ دواییدا لیتی ده‌بهنه‌وه، وای به‌باش ده‌زانم که ده‌قی وه‌رگێرانه‌که‌ (به‌په‌خشان) وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ ژبانه‌وه‌ دایه‌ بخه‌ینه‌ به‌رچاری خۆینه‌ر و به‌شیوه‌ی رینووسی ئیستا پێشکه‌شی که‌ین:

ئینتیباه

دوینتی شه‌و له‌ سکونه‌تی عه‌میه‌ی نیوه‌شه‌وا له‌ناو ژووره‌که‌ما که به‌رۆشنایی مانگ نیوه‌ رووناک بپه‌وه‌وه، به‌نیه‌تی نووستن راکشایه‌بووم و چونکه‌ زۆر هیلاک و ماندوبووم نه‌مویست زوو خه‌وم لێ بکه‌وی، فه‌قته‌ هه‌رچه‌ندم نه‌کرد و نه‌کۆشام به‌هیچ کلۆجیک خه‌و نه‌ئه‌که‌وته‌ چاوم. چونکه‌ خه‌یال و وه‌زعیه‌تی وه‌ته‌ن و ئاره‌زووی ته‌ئسیسی نه‌من و ئاسایش تیایدا موخه‌یه‌له‌ی به‌سوره‌تیک ئیستیلا کردبوو له‌ پاش موده‌تییکی زۆر که‌م نه‌وه‌ی که‌ فکرم لێ نه‌کرده‌وه‌ عاده‌تا به‌چاو ده‌مبینی.

له‌م خه‌یالاته‌دا و نه‌هاته‌ پێش چاوم که له‌ (ده‌شتی وه‌یس)^(۱) دا:

پیش سپی، مندال، پیاوی قه‌یره، ژن، کور، کچ، حاصل گه‌وره و بچووک عه‌شاماتیکی نه‌وه‌نده =

(۱) ده‌شتی وه‌یس: که‌وتیوه‌ رۆژئاوای شاره‌وه‌ به‌پال کارگه‌ی جگه‌ره‌ی ئیستاوه، شه‌خسیتی لیبه، خه‌لکی

بۆ نیاز و موباره‌کی زیاره‌تیان ده‌کرد، به‌گۆرانیپه‌که‌وه‌ ده‌وترا: باجینه‌ سه‌ر (وه‌یس) وه‌یسی خۆمانه‌ له‌ وه‌یس

ده‌پرسین خه‌تای کامانه.

له وده دا دهره كه وئې كه ئهم گۆرانيې (انتباه) هيان له گه ل چيرۆكي (نيرۆن) و چيرۆكي (سكالانوس) دا، له سهر شانوي خويندنگا كه يان، به (تپيې ساز و ناواز و گۆراني و لاساييكرده وه)، لاساييكرده وه كه به سايه ي دهستكه وتي ئهو ئاهه ننگانه وه، كه سي شهوي

= كۆبوو بووه كه ته شبيه كردني ئهم قه له بالغه به شاره ميرووله يهك جائيز بوو، ئهم خه لقه ش به ئيعتباري ئه كسهره به توه پر چهك و سيلاح بوون، له م دهشته دا كه له بهر ئينسان وهك به حريكي موله لاتييم و ابوو به دهره جهه يهك سكوت و سكوت و حوكم فرما بوو كه ئينسان عاده تا گوتي له وزه ي باله ميشووله دبوو. منيش له كن (گرده كه ي شيخ محيدين)^(۲) هوه له ناو ئهم عالهمه دا خوم ده بيني. ناگهان دنگ و ئاهه ننگ و گۆرانييه كي زور موئه سيرم هاته بهر گوي. (۳) گۆرانييه كه مه وزون و گفته كه ش موهه يچ بوو، چاوم هه لپري كه ته ماشام كرد ئهم گۆرانييه چه ند سيلاح به دده ستيك له سهر گرده كه وهن، ئه يانوت و نه قهراتي ئهم گۆرانييه به يهك ئاهه ننگ له تهره ف عمومه وه تيكار ئه كرايه وه و له ته نيشت ئهم سيلاح به دده ستانه وه چه ند دا يكيك كه هه ر يه كه ده ستی مندالتيك به دده سته وه، چه ند مندالتيكي ده دوانزه سال، چه ند ژتيكي مي رددار، چه ند كچيكي چواره سال له سهر خه تيك به تهر تيب ريك راوه ستا بوون و به سوره تيكي حوزن ئه نگيز، جه ساره ت به خش ده سته ده سته به ريزه له سهر ئهم گۆرانييه كه نه قهراته كه يي له تهره ف عمومه وه تيكار ئه كرايه وه ده و اميان ئه كرد. گۆرانييه كه م عه ينهن^(۴) له بپير نما، فه قه ت خولا سه يي مه ئاله كه ي^(۵) ئهمه بوو كه وا عه رزي ده كه م.

دهسته يي لاوه كان

ئيمه دلاوه راني كوردان بو ته ئميني سه عاده تي ميلله ت ئه وا هوه ل هه نگاومان هاويشت. ئالاي زه فهر به مه سروريه ت له پيشمانه وه ره فعي مه وانيعي ئاملمان ئه كات. بو ئيمحاي زولم و ته عه سسوب له هه موو كوردستاندا. ته پلبازي سواراني جه نگاوه ر ده ستی كرد به ليدان، ئه ي دوشماني كوردستان، ئه ي زالمان و خويندخوران به رزن ئهمه ميلله ته كه هه لساوه، ئه ي غه دداران هه ر له ئيستاهه كفن بو خوتان حازر بكن.

«نقرات»

ماده ري وه ته مان، كوردستان، ئيستيمدادمان لئ ده كا. ئيمه كه ئه ولادي ئه وين هاتين =

(۲) گردی شيخ محيدين: خوار دهشتی وهیسه، ئه و گرده ي نيوان كارگه ي جگه ره و كارگه ي سه هوله كه ي

گه ره بيت، ئيستا (گه ره كي شيخ محيدين) ه.

(۳) تا ئيره له ژيانه وه ي ژماره (۲۱) دايه.

(۴) عه ينهن: وهك خوي. كتومت.

(۵) مه ئال: پوخته كه ي، مانا كه ي. له (ما آل اليه) عه ره بيه وه يه.

خاياند، گه ليك ئاميري ساز و ناواز و، كه لوپه لي وه رزش و ديده وانيسان بو خويندنگا كه يان كړي، بيجگه له وه يش ده ستگيري يي گه ليك شاگردي هه ژار يشيان پي كرد

= به ئيمداده وه و عه زمان كرد كه نجاتي بده ين و له رتيگاي نه جاتي ئه ودا بمرين. ئيمه هه ر بو خزمه تي ئه و ئه زين له رتي ژياني ئه ودا مردن به ژيان ئه زانين.

سي چوار دا يک

ئه ي دلاوه راني وه ته ن قه تعيه ن زه ن مه كه ن كه له ديده يي ماده رانه يي ئيمه به حوزنيكي زه ليلانه وه فرمي سگ بيته خوارئ، چونكه ئيمه ئه زانين كه ئيوه ده ستان دايه تفه ننگ توفيق ره فيقتانه و زه فهر يار و ياوه رتانه، له بهر ئهمه لازمه هه ر له ئيستاهه زالمان و دوشماني كوردستان ئه شكري يي مه زلله ت بن. ئه ي جه نگاوه ران ئيمه ئيوه مان هينا يه ديا وه له بهر ئهمه حه ياتتانه هي ئيوه نييه. عا ئيد به وه ته نه. چونكه له پيش ئيمه دا ماده ر ئه وه.

«نقرات»

سي چوار باوک

ئه ي (غظنفران) ئيوه كه قه ليتان به رايبته يي ئه به ويه ته وه زه ربه ات ده كا له ساحه يي جه ننگ و جيدالدا ئيمه تان له بپير نه چيته وه، بو ئه وه ي رخي ئيمه به مو فقه قيه تي ئيوه وه دائيمه ن شه عشه عاني، له هيچ شتيك سل مه كه ن و به برينداری و شان و شه ره فوه وه رنه وه سه ربالي يني ئيحتيزاري ئيمه و به دده ستی خوتان ديده يي نوكراني ئيمه ليك بنين.

«نقرات»

چه ند مندالتيك

نه تيجه ي زه فهر كه ته ئميني سه عاده ت و مه سه ره تي دلاوه راني وه ته ن په روه ر ده كا، نه تيجه ي ئامالي ئيمه يه: مردنيك كه ته ئميني ژياني ئه به دي دلي ميلله تييك بكا بگا ته غايه ي مو فقه دده سي ئيمه يه. ئه و ترسنوكانه له ژيتر باري حه ياتدا دنالين، له ژيان نه گه يشتون، ئه وانه كه له رتي سه عاده ت و ره فاهي ميلله تي خوياندا ئيفنای حه ياتيان كرده وه هه ر ئه وان ژياون و ئه زين. هه وه ل دهرسي ئيمه له ئاغوشي^(۱) ماده ردا، له سهر ريحله ي مه كته ب ئهمه بوو.

«نقرات»

سي چوار ژني مي رددار

برۆن ئه ي ره فيقان دلاوه ران، شه ر جه ژني ئيوه يه، برۆن ئه ي جه نگاوه ران، برۆن هه تا به موزه فقه ره ت =

(۱) ئاغوش: ئاميز، باوه ش.

بۆ كړېنى جلوه‌رگى وەرزش و دیده‌وانى. تا ئیستاكه‌یش یادى ئەو کارگېر و مامۆستانیانە له‌بېرى نه‌تووه‌كه‌ماندا ماون و، به‌رپر و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ ناویان ده‌هینن. (سالج قه‌فتان،

= ئەگه‌ر پته‌وه. بۆ گولبارانى ئیوه و ته‌زبىنى تاقى زه‌فه‌رتان ئیمه‌ش گول ئه‌چنینه‌وه.

ئەگه‌ر ده‌ستى زولمى زه‌مانه‌ چه‌ند وجودىكى عه‌زىزى ئیوه ئەبه‌دیبه‌ن له‌ ئیمه‌ جوئ بکاته‌وه، ئیمه‌ش به‌زه‌فه‌ر و غالبیه‌تى ئیوه‌وه ئەبه‌دیبه‌ن ئەلاوینینه‌وه و فیکرى ئینتیقامى ئیوه به‌سوره‌تیک ته‌لقینى ئەو شېر به‌چانه‌ی،^(۲) که له‌ باوه‌ش و سکماندان، ده‌که‌ین که هه‌ر قه‌تره‌یه‌کى خوینى ئیوه بېیته‌ ده‌ریایه‌ک که سه‌د هه‌زار زالمان غه‌رق بکات!

«نقرات»

چه‌ند کچیک

ئیمه‌ که خوشکانى قه‌هره‌مانین و هېشتا رابیه‌تى موقه‌دده‌سه‌ی ئیزدیواج لامان مه‌جهوله، ئەگه‌ر له‌گه‌ل حه‌ياتى ئیمه‌دا نه‌وجه‌وانانى وه‌ته‌ن ئاره‌زوى ئیشتیراک بکه‌ن لازمه‌ به‌چه‌ره‌یه‌کى ئارایش و رایه‌ی زه‌فه‌روه‌وه‌ عه‌وده‌ت بکه‌نه‌وه و بۆ ئیستیحسالى ئەم غایه‌ موقه‌دده‌سه‌ له‌م شه‌ره‌ مویاره‌که‌دا خوینى خۆیان پزاندین.

«نقرات»

تاقى جه‌نگاوه‌ران

له‌ ژبیر ئەم چه‌ک و سیلاحه‌دا، له‌ حه‌زور خوی عالمیان و ئەم عه‌شاماته و دایک و باوک و خوشک و برا و مال و مندالمندا سویند ده‌خۆین که ریشه‌ی زولم و زالمان بکیشینه‌وه و ئەمن و ئاسایش له‌م کوردستانه‌دا ته‌ئسیس و ته‌ئمین بکه‌ین.

به‌نده‌ به‌چامه‌یه‌کى (زین فرۆشته‌نبیه‌وه؟) که به‌ئه‌مانه‌ت لامى ئه‌وى خودنمایى بکه‌م. بینانه‌ن عه‌له‌به‌ی ده‌ره‌ق ئەم گۆرانیه‌یه‌ که ناوى (گۆرانى عه‌زه‌مه‌ت)ه، نه‌ختى عه‌رزى مه‌علومات به‌لازم ئەزانم.

ئەم گۆرانیه‌یه‌ له‌ ته‌ره‌ف ژنه‌ فرانسزه‌یه‌که‌وه‌ که ناوى (ماری ژۆزه‌ف شه‌نى)یه‌ و تراوه، له‌ناو فرهنسه‌کاندا بووه‌ به‌گۆرانیه‌یه‌کى ژۆر مه‌رغوب و مه‌شه‌هورى میلیلى.

به‌نده‌ که خویندمه‌وه ئەم مه‌زوعه‌م وه‌ک فه‌وه‌رانى حیسىاتیکى عموم که له‌م موخه‌ته‌دا به‌رامبه‌ر زولم و ئیعتیسامى شېخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی و له‌ کوردستانى شىمالیدا به‌رامبه‌ر ئیستیبىداد و وه‌حشیه‌تى تورک حاسل بووبن، وا هاته‌ پېش چاوم. وه‌ فیکرى مونه‌زه‌مه‌که‌ی که ئەساس ته‌شکیل =

(۲) شېره‌چه: بېچووه‌ شېر.

ژبیره، سه‌عه‌ید کابان، عه‌لى ئاگا، فوناد ره‌شید) له‌و جو‌ره‌ مامۆستانیانەن. هه‌روه‌ها

= ده‌کا به‌نه‌زه‌ر ئەحوالى روحیه و ته‌مایلاتى خۆمانه‌وه‌ نه‌ختى هه‌لمگېرپه‌یه‌وه و به‌موقه‌دده‌یه‌به‌که‌وه عه‌رزم کرد. له‌ ته‌رجومه‌کردنى عه‌رزى ئەسلیشم، ئەگه‌ر به‌کى له‌ شاعیره‌کانمان مه‌زوعه‌که‌ی لا چا بوو (چاکسو. ۱. ب) به‌زمانى خۆمان نه‌زمى به‌فرموى تاکوله‌ ته‌ره‌ف منداله‌کانى مه‌کته‌به‌وه به‌گۆرانى بېژرئ، لام و ایه‌ ئەم هېمه‌ته‌ هه‌موو هاوخوین و هاوزمانان خوشحال ده‌کا.

مه‌حمود جه‌وده‌ت^(۱)

(۱) وایزانه‌ ئه‌سلى بابه‌ته‌که‌ی لای خوینده‌ر ئاشکرايه، هه‌روا سه‌رچاوه‌ ئه‌سلییه‌که‌، هه‌ندى وشه‌ له‌ کاتى گواسته‌وه‌دا، به‌داخه‌وه، له‌ رۆژنامه‌که‌دا باش ده‌رنه‌چوو بوو. (ژین - ژ ۲۱، ۱۹/۳/۱۹۲۵ و دواتر).

ده‌مینه‌ته‌وه‌ سه‌رنجه‌که‌ی کۆتایى مه‌حمود جه‌وده‌تى وه‌رگېرى ئەم پارچه‌یه‌ که له‌ کاره‌که‌یدا (نه‌ختى) ده‌ستکاری وای کردووه‌ تا خوینده‌ر وای ئیزیک‌خاته‌وه‌ له‌ ده‌روویه‌رى ئەو رۆژى سلیمانى بچئى یا کوردستانى شىمالى!! له‌و رۆژه‌شدا (مارتى ۱۹۲۵) شېخ مه‌حمود ته‌نگ به‌شۆرشه‌که‌ی هه‌لمچنرابوو و له‌ ناوچه‌ی پېنجوین بوو، که‌مالیه‌ تورکه‌کانیش ته‌نگیان به‌شۆرشه‌که‌ی شېخ سه‌عه‌دى پیران هه‌لمچنبوو و ئیعلاتى کورد قزانیان کردبوو. لێره‌دا جه‌وده‌ت ئەم دوو دیارده‌یه‌ی باکوور و باشوور ده‌خاته‌ به‌ک تاي ته‌رازووه‌وه؛ رابه‌رى نه‌تووه‌به‌ک له‌ ۱۹۱۸ وه‌ دژى داگیرکه‌رى تورک و ئینگلیز جه‌نگاوه‌ و ده‌ربه‌ده‌ر، له‌گه‌ل جه‌للادیکى کورد کوژ. (زولم و ئیعتیسامى شېخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی = ئیستیبىداد و وه‌حشیه‌تى تورک له‌ شىمال)... ئەمه‌ ئەگه‌ر (سوئى فه‌م) و (جه‌هاله‌تى) ئەو رۆژه‌ نه‌بئى یا کینه‌ و بێگانه‌ په‌رستى نه‌بئى ده‌بئى چى ناوئێ. (ژبان‌ه‌وه) ئۆرگانی ئینگلیز و حوکمه‌ عه‌ره‌به‌یه‌که‌ی به‌غدابوو له‌ سلیمانى، ته‌سخیر کرابوو بۆ (راگه‌یان‌دیکى دژ به‌کوورد و شۆرشه‌که‌ی)، بۆ میتشک ئاودانى خه‌لکى و تیگه‌یان‌دنیان به‌ بئ هوده‌بى (شۆرش و یاخى بوون و جه‌رده‌بى)! به‌سوود و قازانجى مام ئینگلیز و عه‌داله‌ت و مه‌رحه‌مه‌تى حوکمه‌ته‌که‌ی به‌غدا، ژبان‌ه‌وه‌ ببوو (وردبىنى) و به‌دووى زه‌ره‌یه‌ له‌ هه‌له‌ و ناله‌بارى حوکمى سه‌رده‌مى شېخدا ده‌گه‌را و نه‌شوى ده‌کرد. (بروانه‌ ژماره‌کانى). به‌داخه‌وه‌ له‌وه‌ول و کاره‌شدا داگیرکه‌ران ده‌سه‌پاچه‌نه‌بوون، داماونه‌بوون، هه‌ر قه‌له‌مى له‌م بابه‌ته‌ ژۆر بوو که (فى سبیل الله) ئەوى خۆیان نه‌یان‌دە‌زانى و پێیان نه‌ده‌کرا ئەمان به‌خۆیه‌خشانه‌ بۆیان ده‌کردن. به‌لام که دواى، دواى سئ چوار سال ژبان له‌ژبیر سایه‌ی ئەو (به‌یاخى عیتراق و به‌رىتانىایى موعه‌ززه‌مه‌یه‌دا)، ره‌ش و سپیان بۆ ئاشکرايو، بۆیان ده‌رکه‌وت که داگیرکه‌ر هه‌ر ئەوه‌یه‌ که بوو و ده‌بئ... ئەوساکه، د. که‌مال مه‌زه‌هر و ته‌نى: (ژۆرى نه‌برد کاتیک ئەوانه‌ی له‌ -ژبان‌ه‌وه‌-دا ده‌یان‌نووسى له‌وه‌گه‌بشانت... بۆیه‌ به‌شیکیان ده‌ستیان له‌ نووسین هه‌لگرت و له‌ کارى سیاسى دوورکه‌وته‌وه‌ و به‌شیکیشیان دایانه‌وه‌ پال شېخ مه‌حمود).

بۆ په‌ندى زه‌مان، مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌کیتیک بوو له‌ تاقمى دووم که دایه‌وه‌ پال شېخ و شۆرشه‌که‌ی، (له‌ دواى ۶ ئه‌یلوولى ۱۹۳۰). بېینه‌وه‌ سه‌ر بابه‌ته‌که‌ی خۆمان. که وه‌رگېر داواى له‌ شاعیرانى کورد کرد ئەو پارچه‌ شیعره‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌ی به‌به‌خشان کردوویه‌ به‌کووردی، به‌کیتیک بیکاته‌ شیعرا تا له‌لایه‌ن مندالانى قوتابخانه‌وه‌ وه‌ک سه‌روئى بوئى... شېخ نوورى شېخ سالج ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ ئەم کاره‌ی به‌جوانى ئەنجامدا. جا گرتى باسه‌که‌ی مامۆستا شاکیر فه‌تاح ئا لێره‌دايه؛ مامۆستا محمه‌دى مه‌لا که‌رىم رای وایه‌ بېخوودى شاعیر ئەو کاره‌ی کردووه‌، کاک ئازاد عه‌بدولواحید و مامۆستا هه‌ردى و کۆمه‌لێک له‌گه‌ل ئەوه‌دان که، کردن به‌شیعره‌که‌، له‌لایه‌ن شېخ نوورىیه‌وه‌ بئ. ئەم باسه‌ی مامۆستا به‌ده‌ورى ئەو ته‌وه‌ره‌یه‌دا ده‌خویننه‌وه‌.

(عبدالواحد نووری، کہریم سہ عید، مستہفا سائیب)یش له لاوانی ئەو سەردەمەبوون و له لاسایکردنەوہکەدا یارمەتییان دا. جا ئەوانە ھەموویان شایانی پێژ و سوپاسن، چونکہ بەکاری نەتەوہکەمان ھاتن.

کاروبار بەم ڕەنگە بوو، تا پرووانی کارەساتی شەشی مشتاخان (ئەیلوول) و سالی ۱۹۳۰. ئیتر لەو بەدواوە بەرہەستی ئەو گۆرانییانە کرا. بەرہەرە گۆرانییەکان لەبەر چوونەوہ. تەنانەت گۆرانیی (انتباہ)یش بەخاوەنەکەبەوہ کہ (شیخ نووری شیخ سالح) بوو تا ماوہیەکی دوور و درێژیش لەبەر چوونەوہ... کەواتە ئیمە پێژ و سوپاس و پیرۆزیاییمان لەسەرە کہ پێشکەشی سێ نووسەری تریشمان بکەین، و اتا (دکتۆر کامیل ھسەن عەزیز بەسیر) و (موسلیح مستہفا جەلالی) و کاک (نازاد عەبدوواحد)، چونکہ ھەرہەکەیان لە ناوہند سالہکانی ۱۹۸۰ و ۱۹۸۵، نووسراویکی لەسەر (شیخ نووری شیخ سالح) و بەرہەمەکانی نووسی و ھەرسێکیشیان پایە ی گەورەیان لەناو نووسەران و بوژانی سەردەمی خۆیدا، کہ شایستەبەتی بۆ نامادە کرد. ھەرہەھا ئەوہیشیان چەسپاندە دلی کوردپەرەرانەوہ کہ گۆرانیی (انتباہ) ئەو دایناوہ؛ و اتا ئەو لە پەخشانەکە (مەحمود جەودەت)وہ کردوویە بەھۆنراوہ و ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوہتەوہ و فیری شاگردەکانی خۆیندنگای کورانی سەرەتایی یەکەمی سلیمانیشی کردووہ و لەویشەوہ بلاووتەوہ بەناو خۆیندنگاکانی تری کوردستاندا.

ھەرہەھا لە لاپەرەکانی ئەم نووسراوہدا پیشان دراوہ، نووسەری ئەم نووسراوہ لە گەلیک دەرفەتدا ھەولێ داوہ کہ ئەم گۆرانیی (انتباہ) و گۆرانییەکانی تریش، لەلایەن کاربەدەستانی (خویندەواری) و (رۆشنبیری)یەوہ، ھەرہەھا لەلایەن تیپەکانی (لاسیکردنەوہ) و (ساز و ئاواز و گۆرانییەوہ) سەرلەنوێ تازە بکرتنەوہ و زیندوو بکرتنەوہ و بخرتنەوہ ناو خۆیندنگاکان، چونکہ پرن لە ساز و ئاوازی خوش و بەجۆش و وشە بەنرخ نیشتمانیی و مرقایەتی. ئیستا کہ یش دیسانەوہ تکا دہکەمەوہ لەو کاربەدەستانە و لەو تییانە کہ ئەم کەلەپووری نەتەواہیەتیەمان زیندوو بکەنەوہ و نەھیلن لەناوہچن.

شاگر ھەتاج

«خاوەنی پرۆژە ی خویندەواری کورد»

(سلیمانی): (۱۹۸۷/۱۲/۱۷)

مێرووی گۆرانیی (انتباہ)

جینگای دلخۆشی و سوپاسی خودایە، کہ لە ماوہی شەش سالدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو لە بابەت (شیخ نووری شیخ سالح) و بەرہەمەکانییەوہ، لە لایەن سێ نووسەری کوردی بەپێژەوہ چاپ کرا:

۱- شیخ نووری شیخ سالح لە کۆری لیکۆلینەوہی و پێژەیی و ڕەخنەسازیدا - د. کامیل بەسیر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نووری - دەنگی ڕەسەنی شیعر - موسلیح مستہفا جەلالی، سالی ۱۹۸۴. (۱)

۳- دیوانی شیخ نووری شیخ سالح - نازاد عەبدوواحد، سالی ۱۹۸۵.

ھەرچەندە ئەم سێ نووسراوہ ناوازە و نایابانە، لە بابەت ژمارە ی لاپەرە و شیوہی نووسین و دارشتن و بیروباوەرەوہ، ھەندیک جیاوازی لە یەکتەری، بەلام نووسەرەکانیان، ھەموویان، لەسەر ئەوہ یەکدەنگن کہ (شیخ نووری شیخ سالح) سەردەستە ی بوژ و وێژەوانانی سەردەمی خۆی بوو، لە پایەبەلندیدا، لە تازەکردنەوہی وێژە و ھۆنراوہی کوردیدا، لە رۆژنامەنووسیدا، لە بەکارھێنانی دەستووری زانستیی لە ڕەخنەسازی و نرخ دانانی وێژەبیدا، لە خەباتی نیشتمانیدا، لە بەرزکردنەوہی سەری کوردەواریدا. بەرہەمە

(۱) ئەوہی پێوستە لێرەدا بخرتنە بەرچاو، دەربارە ی ئەو کتیبە ی خوالیخۆشبوو (موسلیح جەلالی) ئەوہیە کہ ئەو کاتە ناوبراو بەرپۆبەری گشتی دەزگە ی رۆشنبیری و بلاوکردنەوہی کوردی بوو لە بەغدا، ھیچ سەر و ساختییەکی لەگەڵ شیعر و ئەدەبیاتدا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلی مەردان کہ کارمەندیکی ھونەری بوو لەو دەزگایە لە رۆژی یەکشەممە ی ۲/۹/۲۰۰۲ لە مالی لەتیف ھەلمەتی شاعیر بۆی باس کردم کہ: ئەو کتیبە ی لەسەر شیخ نووری، خوالیخۆشبوو (م. ن) ی شاعیر بۆی نووسی و نامادە ی کرد و بەناوی (موسلیح)وہ بلاوکرایەوہ، لەوہشدا سوودیک ی زۆر لە کتیبەکە ی کاک (نازاد عەبدوواحد) وەرگیرا... نەک ھەر ئەمە بەلکو کتیبی (شورائەکان)یش کہ دیسان (م. ن) نامادە ی کرد و بەناوی ئەوہ بلاوکرایەوہ. پروانە: (موسلیح جەلالی - شورائەکان، دەزگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوہی کوردی - دار الحریة للطباعة، بغداد ۱۹۸۷ نجیبرە ی ژمارە - ۱۵۶ -).

جا لێرەدا ھیچ ناوتری جگە لەوہی زۆر جیتی داخ و مەخابنە کہ لە سەردەمەکاندا خاوەن قەلمی وا پەیدا دەبێ، بەکرێ، کار بۆ کەسانی خاوەن پایە و دەسەلات دہکەن لە بەرامبەر سوود و دەسکەوتیک ی کاتیی کەم خایەن و خۆیان دہکەن (أقلام تحت الطلب) و (أقلام مأجورۃ)... نەک ھەر ئەمە بەلکو نمونە ی لەم بابەتە زۆرن، ئەوساکە و ئیستاش، کەچی لە بەدبەختی و چارەڕەشیان، کارە ناپەسەندەکانیان ھەر ئاشکرا دەبێ.

ناوازه و نایابه‌کانیشی به‌لگه‌ن بۆ راستییی قسه‌کانی ئەو سێ نووسەرە. هەر و هه‌ها له‌سه‌ر ئەوه‌یش یه‌ک بیروباوه‌ڕن که (گۆرانی ئنتباه)، به‌ره‌مه‌ییکی په‌رچفه‌کراو و پاک و پوخته و نه‌ژادی (شیخ نووری)یه، نه‌ک هی (مه‌لا مه‌حمودی بیخود).

له‌ راستیدا (شیخ نووری شیخ سالح)، خودای گه‌وره، سێ به‌هره‌ی گه‌وره‌ی پێ به‌خشیبوو: سه‌روسیمایه‌کی جوان و پرشنگذاری هه‌بوو، که دلپاکی و ده‌روون نازادی و سه‌ره‌ستی بیروباوه‌رت له‌ده‌م و چاویدا ده‌خوینده‌وه، له‌گه‌ل رووخۆشی و زمان شیرینی و نه‌رم و نیانیدا. ده‌نگیکی نه‌رم و خویشی هه‌بوو، له‌ کاتی گۆرانی گوتندا، دلێ پیاوی کیش ده‌کرد و کاری تیده‌کرد. بلیمه‌تی و هه‌لکه‌وتویی و لێ هاتوویی هه‌بوو، که له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ل کرده‌وه و په‌وشت و خه‌باته‌ نیشتمانییه‌کانیدا. جا ئەم سێ به‌هره‌یه‌ بوون، که (شیخ نووری)یان گه‌یاند هه‌ پۆیه‌ی ناوبانگی بوژیستی و وێژوانی خه‌باتی نیشتمانی و رۆژنامه‌نووسی، له‌ کوردستانی عێراقدا، به‌تایه‌تی له‌ سلیمانیدا، له‌ ساڵه‌کانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰)دا.

له‌ ساڵی ۱۹۲۵دا، (مه‌حمود جه‌وده‌ت)، که ئەفسه‌ریکی کورد و نووسه‌ریکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونه‌رمه‌ندیکی رهنده‌بوو له‌ وینه‌کیشاندا، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی له‌ زمانی فه‌ره‌نسزیه‌وه‌ گۆرپیه‌ سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (ئنتباه)*.

خاوه‌نی ئەم کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌^(۱) ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه‌ که ژنیکی فه‌ره‌نسزی

(*) ته‌ماشای رۆژنامه‌ی (ژیانوه‌ه) بکه، که له‌ شاری (سلیمانی)دا ده‌رده‌چوو، ژماره (۲۱)ی رۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵، ژماره (۲۲)ی رۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف)

(۱) به‌لکو: (ئهم هۆنراوه‌یه‌) که له‌ ئەسه‌له‌که‌دا چامه‌یه‌که و مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌شێوه‌ی په‌خشان گۆرپویه‌ بۆ کوردی. مه‌حمود جه‌وده‌ت له‌ ۱۹۳۰دا دیسان (مه‌نزومه‌یک)ی تری له‌ فه‌ره‌نسزیه‌وه‌ به‌م جوژه‌ کرده‌ په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرۆدۆم - که یه‌کیکه‌ له‌ ئەدیپ و وه‌ته‌نپه‌روه‌رانی فرانسزه - گوئی خوینین. ژیان: ژ ۲۴۳ له‌ ۵ حوزه‌یران ۱۹۳۰). ئەحمه‌د موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به‌زوویی ئەو په‌خشانه‌ی کرده‌ پارچه‌ شاعیریکی به‌سۆز و هه‌ر له‌ (ژیان، ژ ۲۶۷ی ۲۶ حوزه‌یران ۱۹۳۰)دا بلاوکرایه‌وه، دوا دیری:

موقابیلی ئەم ده‌رد و به‌لایه
نازاد ئەپشکون گولانی وطن
چهند بێ و بجدانن، ئینوه‌ ئه‌بوايه
بۆ مرده‌وه‌کانمان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌ن

بووه. وا دیاره‌ ئەو ئافره‌ته‌ به‌بۆنه‌ی یه‌کیک له‌ شوێشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسزه‌وه. ئەو کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی هه‌لبه‌ستوه‌ه. (مه‌حمود جه‌وده‌ت)یش داوای کردبوو له‌ بوژیه‌کانمان یه‌کیک ئەم هۆنراوه‌یه‌، که (پریتییه‌ له‌ گۆرانییه‌کی نیشتمانی) بکات به‌هۆنراوه‌ و ساز و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزیته‌وه، تا له‌لایه‌ن شاگرده‌کانی خویندنگا کوردیه‌یه‌کانه‌وه‌ به‌گۆرانییه‌وه‌ بخویندریته‌وه.

(مه‌حمود جه‌وده‌ت)یش، هه‌روه‌ک پیاویکی دلناسک بوو و، به‌زه‌بی به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی خویدا ده‌هاته‌وه، که ئەو سه‌رده‌مه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ نازار ده‌دا و زیانی لێ ده‌دا و ده‌چه‌وسینرایه‌وه، پیاویکی زیره‌کیش بوو. بۆیه‌کا له‌و رۆژانه‌دا ئەو کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی، به‌په‌خشان، کردبوو به‌کوردی و داوای کردبوو بیکه‌ن به‌هۆنراوه‌ و به‌گۆرانی، که ئاگاداریوو له‌ خه‌باتی نیشتمانیی که له‌ هه‌موو لایه‌کی کوردستاندا له‌ ئارادا بوو، چ به‌جنگ و چ به‌پینووس و خه‌باتی بێ خوین، بۆ ده‌ستکه‌وتنه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وايه‌تی بۆ کورده‌واری.

(شیخ نووری شیخ سالح)یش که ئەو سه‌رده‌مه‌ له‌ هه‌ره‌تی خه‌باتیدا بوو، له‌ پیش هه‌موو که‌سیکه‌دا ئەو خواسته‌ی (مه‌حمود جه‌وده‌ت)ی جیبه‌جێ کرد. هینای (ئنتباه)ه‌که‌ی (مه‌حمود جه‌وده‌ت)ی، له‌ شێوه‌یه‌کی جوان و رازاوه‌ و شوخ و شه‌نگدا، به‌جلویه‌رگیکی کوردیه‌وه‌ و به‌بیروباوه‌ر و گیانیکی کوردايه‌تیه‌وه، کرد به‌هۆنراوه‌ و ئاوازیکی یه‌جگار پر ئاهه‌نگ و خویشی بۆ دۆزیه‌وه‌ که له‌سه‌ر کیشی ئاوازی گۆرانییه‌کی فارسی بوو، که ناوی (دیشب کی مه‌را وضعی وطن در نظر ئامه‌د) بوو. ئەمه‌یش هه‌ر له‌ ساڵی ۱۹۲۵دا پیکه‌ات.^(۱)

= هه‌روا هه‌ر ئەو ته‌رجه‌مه‌یه‌ی به‌ناوی (أزهارى خوینین) له‌ گوڤاری زاری کرمانجیدا له‌ گوشه‌ی (شاعر منسور)دا بلاو کردۆته‌وه. پروه‌: زاری کرمانجی. ژ ۲۳ ساڵی (۵) حوزه‌یرانی ۱۹۳۰ روه‌اندز ل: ۹ - م. ج: ته‌رجه‌می پارچه‌یه‌کی منظومی سوللی پرۆدۆم...

سوللی پرۆدۆم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعیریکی فه‌ره‌نسی به‌توانابوو، بایه‌خی زۆری به‌لایه‌نی فه‌لسه‌فی له‌ مرۆقدا ده‌دا، له‌ به‌ره‌مه‌کانی: ته‌نیایییه‌کان، چاره‌نووسه‌کان. له‌ ۱۹۰۱ پاداشتی نۆبلی له‌ ئەده‌بدا پێ به‌خشا.

(۱) له‌کاتی خویدا باس و نووسین له‌سه‌ر ئەم به‌ره‌مه‌ و کردن به‌شاعره‌ی زۆر نووسرا؛ ئاخۆ له‌لایه‌ن بێخووده‌وه‌ بووه‌ یان شیخ نووری؟، به‌لام وایزانه‌م وتاره‌ به‌بێژه‌ پر له‌ به‌لگه‌ و راستیه‌یه‌که‌ی مامۆستا ئەحمه‌د هه‌ردی شاعیر کۆتایی به‌هه‌موو ئەو گومان و ئه‌گه‌رانه‌ هینا و مه‌سه‌له‌که‌ی یه‌کلایی کرده‌وه‌ و خاوه‌نیتی شاعیره‌که‌ی دایه‌ پال شیخ نووری. جا له‌ باسی ئاوازی شاعیره‌که‌شدا، مامۆستا هه‌ردی =

له سالی ۱۹۲۵دا، دیسانهوه، ئەم کۆمەڵە ھۆنراوێیە لە گەڵ چەند گۆزانییەکی تری کوردیدا که بە ھەموویان ژمارەیان دەگەشتە (۲۰) بیست گۆزانیی کوردی، لە ژێر ناوی (گۆزانی کوردی) دا، لە لایەن شارەوانی (سلیمانی) یەووە و لە چاپخانە کە ی خۆیدا، وەک نووسراویکی بچووک چاپ کرا. لە پشته کە ی نووسرابوو: «لە سەر آمری عالیی متصرف و مفتشی إدارى چاپ کراوە». ئەو ی شایانی باسە، ئەو یە کە گۆزانیی (انتباھ) بە ناوی (م. نووری)، و اتا (شیخ نووری شیخ سالح) ھووە لە چاپ درابوو. ھەر و ھا ئەم گۆزانییەم لە چەند نووسراویکی تریشدا دیووە کە بە ناوی (شیخ نووری شیخ سالح) ھووە چاپ کراوە، وەک نووسراوێکی: (کەریم سە عید) (۱) و (موسلح مستەفا) (۲) و (کوردی و مەریوانی) (۳) و (نازاد عەبدو لواحید) (۴). کە چی لە سالی ۱۹۷۰دا لە لایەن کاک (محەمەدی مەلا کەریم) ھووە، ئەم گۆزانییە کرابوو بە بەرھەمی (بێخود) و لە نووسراوی (دیوانی بێخود) دا بە ناوی بێخود ھووە چاپ کرابوو.

= دەلێ: «مامۆستا گۆزان لە پێشەکی شیعری - داستانی ھە یاسی و کاکە عابیدین- دا دەلێ: ... ئەو گۆزانییە ی بە ھاوکاری خوالێخۆشبوو مەحمود جەودەت و شاعیری تەر و پاراوم. نووری پێکھات، ئاوازی کە ی لە سەر پارچە یە ک لە ئۆپەرای - رستاخیز شەر یاران...- دانراوە کە ھی (عەشقی) شاعیری فارسییە، پارچە کە ئەمە یە:

دیشب کە مرا وضع وطن در نظر آمد
دیم کە زنی باکفن از قبر درآمد

... ئە بێ بزاین کە - دلاوهران- سرودە... واتا ئەو ی ئەو سرودە ی دانراوە لە پێشدا ئەو ئاوازی بیستوو و کاری تی کردوو و فیری بوو و ئەمجا ھا توو شیعەرە کە ی لە سەر ئەو ئاوازی دانراوە... بۆ یە ئەو قسە یە ی خوالێخۆشبوو مستەفا سائب کە ئەلێ: گوا یە ئەو و کاک ئە نوەر سائب ئەم شیعەرە یان خستۆتە سەر ئاوازی: دیشب کە مرا... زۆرم پێ ناخۆشە. تەنیا بە شى دوا ی ئەم قسە یە بە تەواو ئەزانم کە دەلێ شیعەرە کە لە سەر ئاوازی - دیشب کە مرا... یە). بە دوا ی ئەمە دا ئیتر مامۆستا ھەردی کۆمەلێ بە لگە ی ھونەری لە ئاوازاناندا بۆ شیعەر یا بە پێچەوانەو، دینی کە جیتی باو ەرن. بۆ زیاتر بڕوانە: (ھاوکاری - رۆژنامە: ژ ۹۹۳، ۱۹۸۸/۷/۲۱ ل: ۸- ئەحمەد ھەردی: شیعری دلاوهران ھی شیخ نوورییە).

(۱) گۆزانی: کەریم سە عید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیخ نووری، دەنگی رەسە نی شیعەر: موسلح مستەفا جەلالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆزانی کوردی: کوردی و مەریوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نووری شیخ سالح: نازاد عەبدو لواحید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

جا ھونەری کاک (نازاد عەبدو لواحید) لەو دە یە، وەک لە نووسراوێ کە یدا (دیوانی شیخ نووری شیخ سالح) و لە گۆفاری (بە یان)، ژمارە (۱۳۴) ی ئابی ۱۹۸۷دا پێشانی داو، بە تەواو تە ی بۆ ھەموو لایەکی خستۆتە روو کە ئەم گۆزانی (انتباھ) ھ، بە ھەلە کراو بە ھی بێخود، چونکە لە راستیدا ھی (شیخ نووری شیخ سالح) ھ، نە ک ھی بێخود.

(کاک نازاد عەبدو لواحید)، بێجگە لە گە لێک کە سی تر، وەک (کاک نووری کاکە حمە) و کاک (ئەحمەد خواجە) و (مامۆستا فوئاد رەشید) کە خزم و دۆست و ئاشنای (شیخ نووری شیخ سالح) بوون و جوو بوو دە ی دە نییان، ھا تە لای منیش لە بابەت (شیخ نووری) و بەرھەمە کانییەو، بە تاییە تی لە بابەت گۆزانیی (انتباھ) ھووە پرسیاری لێ کردم. منیش ھەرچی بە کە لە لا بوو، لە بە لگە و بەرھەم و زانیاری پێشکە شم کرد و بۆم چەسپاند کە گۆزانییە کە ھی (شیخ نووری) یە نە ک ھی (بێخود). ئەو کە سانە ی لە سەر ھە ییش ناوم بردوون، ھەر و ھا لە سەر ئەو سووربوون کە گۆزانی (انتباھ) ھی (شیخ نووری) یە، نە ک (بێخود).

له سالی ۱۹۲۷دا (شیخ نووری شیخ سالح) چەند رۆژێک ھا تە خۆتەنگای سەر دە تایی یە کە می سلیمانی، بە دەنگە خۆشە کە ی خۆ ی ئەم گۆزانیی (انتباھ) ھ کە خۆ ی داینا بوو (۵)، فیری کۆمە لێکی گە و رە ی شاگردانی خۆتەنگاکە ی کرد. من خۆیشم یە کێک بووم لەو شاگردانە. ئەو ساکە تە مەنم لە چوار دە سالییدا بوو کە یە کە می شاگردانی پۆلی شە شە م بووم. ئەمە لە بە ھاری ئەو سالیە دا رووی دا.

بەلام لە ھاوینی سالی ۱۹۲۷دا، ئەم گۆزانییە، لە شیبو یە کە شەنگ و شۆخدا و بە جلوی بەرگ و چەک و روخساریکی کوردانەو، لە سەر شانۆ ی خۆتەنگاکە مان، لە گە ل چەند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنە وە دا، بە گۆزانییەو لاسایی کرایە وە. (۶)

مامۆستا (فوئاد رەشید) و کاک (کەریم سە عید) لەو لاسایی کردنە وانە دا بە شداربوون. گۆزانی (انتباھ) ھە کە لە لایەن جە ماو ەرانەو ە زۆر پە سە ند کرا. من خۆیشم یە کێک بووم لەو شاگردانە ی کە دە ستە ی مندالانیان پێک ھا تبوو. وەک دیتە وە بیرم فە ران بەر گە و رە کان و پیاو ە ناو دارە کانی شاریش بۆ ئەو ئاھەنگە ھا تبوون. لاسایی کردنە وە کانییش تا سێ شە و دووبارە کرانە وە. بە پارە ی ئاھەنگە کان گە لێک ئامیتری فووی و ساز و ئاواز و کە لو یە لی

(۵) بە لکو راستتر: گۆریبوویە سەر ئۆپە ریتیکی شیعری.

(۶) بە شیبو ی ئۆپە ریت پێشکە ش کرا.

دیده‌وانی و وه‌رزشی پئی کپرا، له‌گه‌ل ده‌ستگيرۆبی کردنی شاگرد هه‌ژاره‌کان له دروستکردنی جلوه‌رگی دیده‌وانی و وه‌رزشدا. ئەو ئاهه‌نگانه له ژێر سه‌ره‌په‌رشته‌یی مامۆستا (سالح قه‌فتان) و مامۆستا (زێهر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ئاگا) و (فوناد ره‌شید) دا پێک هێنران.

کاک (مسته‌فا سائیب) و کاک (عه‌بدو لواحید مه‌جید) یش له‌و لاوانه‌ بوون که له‌ به‌غدا ده‌وه‌ هاتبوونه‌وه‌ و له‌ هه‌لسوورانندی کاروباری ئاهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تییان ده‌دان. ئاهه‌نگه‌کان به‌لای دانیشتووانی شاری سلێمانیه‌وه‌ ناوازه‌بوون، دلێ هه‌موو کورد په‌روه‌ریکیان خۆش ده‌کرد.

ئه‌وسا که خوتیندنگا که‌مان له‌ مالمی (به‌هێ خان) دا بوو که هاوسه‌ری (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) بوو یه‌کیک له‌و چیرۆکانه‌ی لاسایی کرانه‌وه‌، چیرۆکی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاهی پێکه‌نین. شایانی باسه‌ مامۆستا (فوناد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ ناو لاسایی که‌ره‌وه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زاییان زۆر پیشان دا. هه‌ر مه‌پرسه‌ که (شیخ نووری) یش ئەو شه‌وه‌ چهند دل‌خۆش و کامه‌ران بوو به‌ ته‌ماشاکردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆرانی (انتباه) که‌ که‌ خۆی په‌نجیکی زۆری تیدا دابوو تا هاتبوو ئەو شیوه‌یه‌وه‌.

خیزانی مالمی باوکم و خیزانی مالمی باوکی (شیخ نووری) ئاشنایه‌تی و هاتوچۆبان هه‌بوو، چونکه هه‌ردوو لایان له‌ گه‌ره‌کی‌کدا بوون و مالمیان له‌یه‌که‌وه‌ زۆر نزیک بوو. خۆبشم که له‌ سالی ۱۹۲۷ دا به‌تایبه‌تی وینه‌گریکم کړی، هه‌ر بۆ ئەمه‌ی وینه‌ی بوژان و وینه‌وانان و رۆشنییرانی کوردی پئی بگرم و بینیرم بۆ حوزنی موکریانی، به‌ناوی پزگرتن و خۆشه‌ویستی پیشاندا نه‌وه‌.

یه‌که‌م جار چوومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) و (میرزا مارف) م‌گرت. ساختمانی سه‌را که شوێنیکی میژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تورکه‌کاندا به‌پیتاکی دانیشتووانی شاری سلێمانی دروست کرابوو، بۆ ئەمه‌ی بیه‌کن به‌خوتیندنگاه‌.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئه‌وسا که هه‌روا ما بووه‌وه‌. له‌ سالی (۱۹۴۴) دا چهند مانگیک من و (شیخ نووری) له‌ ناوچه‌ی رانییه‌دا پێکه‌وه‌ فه‌رمانبه‌ر بووین. ئەو کارگێری لادیی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ نوشین (قائیم‌قام) ی ناوچه‌ی (رانییه‌) بووم.

گه‌لیک جار له‌ مالمی یه‌کتربدا خه‌ریکی گفتوگۆی وینه‌ی ده‌بووین. ئەمه‌م نه‌بیست لیتی هه‌یج جارێک بلێ گۆرانی (انتباه) هی (بێخود) ه‌.

بێجگه‌ له‌وه‌ (مه‌لا مه‌حمودی بێخود) یش، دوور بوو له‌وه‌وه‌ که بتوانی هه‌زراوه‌ی وا به‌جۆش و خه‌وش و شوێشگێرانه‌ و بیروباوه‌ری فه‌ره‌نسه‌بیاانه‌، به‌ده‌مه‌یدا یاخود به‌پینووسیدا بێ. (شیخ نووری) یش گه‌لیک له‌وه‌ بلتدتر بوو، که به‌ره‌می بوژتیکی وه‌ک (بێخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی ئەو جۆره‌ وینه‌یه‌ که هه‌ر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه‌ و له‌ (بێخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌. ئیتر نازانم ئەم ئازاوه‌یه‌ بۆچ نرایه‌وه‌، که چل سال پتر ئەم گۆرانیی (انتباه) ه‌، به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه‌ ناویانگی ده‌رکردبوو، نه‌ (بێخود) نه‌ که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و به‌ره‌چی نه‌دابوووه‌، که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰ دا (کاکه‌ همه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بێخود؟! ^(۱) من ئەم گۆرانییه‌م زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئه‌وه‌بشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆرم، به‌لام گه‌لیک جار له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نووری) ناویان بنایه‌ (پرشنگی نازادی)، چونکه له‌ راستیدا هه‌ر که‌سی گوتی له‌و گۆرانییه‌ بیت و ناوه‌رۆکه‌که‌ی تیبگات، (نازادی) پرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دل و ده‌روون و له‌ش و هه‌شیدا و ئاراسته‌ییشی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌ پیتاوه‌ ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆرانییه‌که‌ یه‌کیته‌یی نه‌ته‌وه‌ پیشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌ و کۆمه‌لێکییه‌وه‌، به‌هه‌موو

(۱) هه‌ر له‌م روه‌وه‌ مامۆستا هه‌ردی ده‌لی: ئاشکرایه‌ شیعری دلاوه‌ران - مامۆستا شاکر هه‌ر به‌ئینتیباه‌ ناوی ده‌با. ا. ب - یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۵ دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌ده‌یه‌ی سلێمانی له‌ نامیلکه‌یه‌کدا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه‌. له‌ ۱۹۲۸ دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووه‌م به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه‌ له‌گه‌ل چهند گۆرانییه‌کی تر دا بلاوی کردۆته‌وه‌، بۆ جاری سێیه‌م - کوردی و مه‌ریوانی - له‌ ۱۹۳۲ دا به‌ناو شیخ نوورییه‌وه‌ له‌گه‌ل چهند سه‌روود و گۆرانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆرانی کوردی - یان لێ ناوه‌، بلاویکرده‌وه‌. له‌ - دیاری لاوان - دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌، ئەمه‌ ئه‌کاته‌ چوار جار، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳ دا گۆرانی شاعیر باسی کردووه‌ له‌ پێشه‌کی شیعری - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین - دا... ئەلێم بۆچی که‌سیک نه‌بوو له‌ پێش ئەم چل و هه‌شت ساله‌دا ئەو پینج سه‌رچاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه‌ و بلێ ئەو شیعری له‌و پینج سه‌رچاوه‌یه‌دا به‌هی شیخ نووری دانراوه‌، هی ئەو نییه‌ و هی (بێخود) ه‌، بۆچی بێخود خۆی هه‌تا له‌ ژبانه‌ بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوایی کردووه‌. ا. ب - ئەو پینج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه‌؟ بره‌وه‌: (هاوکاری - رۆژنامه‌: ژ ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. ئەحمه‌د هه‌ردی - شیعری دلاوه‌ران هی شیخ نوورییه‌. ل. ۸).

خه باتیکییسه وه دژی زۆرداری و سته مکاری ده وه سستی و بۆ ده ستکه و تنه وه ی ماف و ئاسایش و ئازادی گشتیی هانه ده دات.

ئهم گۆرانییه و (۱۹) گۆرانییه که ی تریش که له ناو نووسراوه خنجیلانه که دا، له لایهن شاره وانیی سلیمانیه وه چاپ کرابوون، به تاسوقه وه له ناو خویندنگانانی کوردستانی عیراقدا، له لایهن شاگرده کانه وه ده گوتران. له ناوه ند ساله کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، که س شاگرده کانی به ربه ست نه ده کرد، له خویندنه وه یان، به لام کاره ساتی شۆرش (۶) ی مشتاخا (ئه یلوول) ی سالی ۱۹۳۰، بوو به هۆی به ربه ستکردن له خویندنه وه یان له هه موو خویندنگانا کوردییه کانی کوردستانی عیراقدا. ئینگلیزه کان که له م به ربه ستکردنه دا له ژێره وه، ده ستیان هه بوو، گرتیه کی کوپریان خسته ناو دلێ نه ته وه که مانه وه، که به هۆی ئه وه وه توانییان نا کوکییه ک بخه نه نیوان (کورد ه واری) و (فه رمانه وایی عیراق) ی ئه وه سه رده مه وه. (۱)

له سالی ۱۹۵۴ دا که له شه قلاوه دا جی نوشین بووم، له سه ر ده سستی (ده سته ی لاسایی کردنه وه و ساز و ئاوازی یانه ی شه قلاوه) دا، گۆرانیی (انتباه) م زیندوو کرده وه و له گه ل چیرۆکیکی تر دا که ناوی: (دادگاهی سه رچار) بوو و خۆم دامنا بوو، له سه ر شانۆی یانه که، به ئاهه نگ و به زمیکی پرشنگداره وه، له به رده م دانیشته وانی شاری شه قلاوه دا لاسایی کرایه وه. گۆرانییه که و لاسایی کردنه وه ی بایه خی زۆر پی درابوو، ته ماشاکه رانی ئه وه شه وه زۆر پیتی گه شکه داربوون.

له سالی ۱۹۷۱ دا له سلیمانی ئهم گۆرانیی (انتباه) ه و (۱۶) گۆرانی ترم له

(۱) رهنگه خوینهر لیره دا وا تی بگات که ئه وه فه رمانه وایییه ی عیراق گه لێ نیازیاک و دلئسۆزی کورد بووه، به لام ئینگلیز نا کوکی خسته نیوانیا نه وه. ئه وه ی نابێ لیتی به گومان بین که ئینگلیز وه ک داگیرکه ری عیراق و باشووری کوردستان پیکه وه، بۆ زیاتر کۆنترۆلکردن و جی قائمکردن هه مه شه تۆوی دووبه ره کی نه ک له نیوان نه ته وه جیا جیاکاندا، به لکو له ناو پۆله کانی به ک نه ته وه شدا ده چاند و هه ر بۆی بکرایه به گژیه کیدا ده دان، به لام خۆ وه نه بین حوکمه که ی به غداش له و باشتربوو بی له مامه له کردنی دا له گه ل کورد، ئه ی ئه وه دروستکراوی ئینگلیز نه بوو؟ جا بۆیه نا کوکییه که خۆی هه ر هه بوو، به لام به داخه وه له وه حه له دا زۆر که س به تاییه ت پروونا کبیر و خوینه واره کان به هه له له هه لئو یسته کانی به غدا ده گه یشتن. وه ک هه موو سه رده م، کۆمه لێ له وانه، ده بوونه ئامرازی جییه جیکردنی نیاز و مه به سته پیسه کانی ئه وه حوکمه ته و ئه وانی دی که به دویدا ده هانتن.

نووسراوه بچکو له که، خسته سه ر که لافه یه کی تۆمارکار، به ده نگی خۆم، له گه ل تاریکدا که له بابه ت میژووی ئهم گۆرانییه وه تۆمارم کردبوو، له به رده م کۆرپکی گه وهری نووسه رانی کورد و هونه رمه ندانی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه و پۆشنبیران خوینده وه و تکام لیکردن که به هه موویان هه ول بدن ئهم گۆرانییه نیشتمانیه نازدار و به گه لکانه بۆ سوودی شاگرده کافان زیندوو بکه نه وه.

له سالی ۱۹۷۴ دا له به رده م کۆرپکی وێژه یی جیهانیدا، که پۆشنبیرانی کوردی خۆشمان تییدا به شداربوون، له شاری (به یرووت) دا، له ئاهه نگی دوا کۆبوونه وه ماندا، له سه ر تۆمارکاریک، ئه و و تاره م و ئه و (۱۷) گۆرانییه م که به ده نگی خۆم تۆمار کرابوون، دا به گۆرانیاندا، له گه ل هه ندیک قسه ی پۆشنکردنه وه که له و بابه ته وه به زمانی ئینگلیزی کردم. گۆرگه کان که زۆر به یان بینگانه ییش بوون، به کورده کانی عیراق و تورکیا و ئیرانه وه، زۆر به یان په سه ندیان کرد. (۲)

له ۱۹۷۷/۳/۲۰ دا نامه یه کی دووردریژم به زمانی عه ره بی بۆ کارگییری (رادییۆ کوردی) له به غدا نووسی. له گه ل که لافه یه ک که ئه و و تاره ی خۆم و هه ر (۱۷) گۆرانییه که ی تییدا تۆمار کرابوو، به ده نگی خۆم. بۆ ئه مه ی به سایه ی ده سته ی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه و سه رله نوێ زیندوو ی بکاته وه و بلاویشی بکاته وه. هه ر به و چه شنه له ۱۹۸۰/۱/۲۷ یشدا نامه یه کم نارد بۆ (ئه مینداری گشتیی پۆشنبیری و لاوان) له شاری (هه ولیتر) به زمانی عه ره بی، له گه ل که لافه یه ک که ئه و و تاره ی خۆم و هه ر (۱۷) گۆرانییه که ی تییدا تۆمار کرابوو، به ده نگی خۆم، بۆ ئه مه ی به سایه ی ده سته ی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه له (ئیسستگه ی رادیۆی هه ولیتر) دا سه رله نوێ زیندوو ی بکه نه وه و بلاوی بکه نه وه. جا هه ر وه ک له سه ره وه پیشانم داوه، له هه موو ده رفه تییدا، خه باتم کردوه گۆرانی (انتباه) ه که ی (شیخ نووری) و گۆرانییه نیشتمانیه کانی تریشمان، له لایهن تیپه کانی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنه وه، زیندوو بکرتنه وه، تا به رچاو و دلێ هه مووان بکه وئ ئاواتی کورد په ره رانییش هه ر ئه مه تا که پۆرژیک له

(۲) مامۆستا مه به سستی له (کۆنگره ی په رچفه کردن) به که له ۱۹۷۴/۳ دا له بیروت گیراوه، به ئاماده بوونی هه ندی پروونا کبیری کورد و جیهان وه له لایهن (جمعیة الکتاب المقدس و کۆری زانیاری ئه لمانیای پۆژئاواوه) ریکخرابوو... بۆ زانیاری زیاتر پروانه: یادداشته کانی شاکیر فه تاح - کتیبی به که م - هه ر له م پۆژه یه ی ده زگای ئاراس. ئاوینه ی ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

رۆژان له لایهن ئه و دهسگایانهوه و ئه و تێپانهوه که له مه و پێش ناوم بردن، ئه م گۆرانییانه سه رله نوێ زیندوو بکرتنه وه و بلاویش بکرتنه وه و له ناو را دیۆ و له سه ر په رده ی ته له فزیۆندا پێشانی گۆیگران و ته ماشاکه رانی کورده واری بدرین. پێش ئه مه ی و تاره که م ته واو بکه م، چه ز ده که م سوپاس و ستایش و پێزی خۆم پێشکه شی ئه و سه نو سه ره بکه م، که نو سه راویان له سه ر (شیخ نووری شیخ سالج) داناوه. له راستیدا هه رسیکیان شایسته ی ئافه رین و په سندکاری و سوپاسی هه موو کورده و ره یکن، چونکه به نو سه راوه کانیان سه ری کوردیان به رزکردۆ ته وه.

ئه وه نده ی په یوه نده ی به نو سه راوه کانی (دکتۆر کامل چه سه ن عه زیز به سه یی) و (مامۆستا موسلج مسته فا جه لالی) په وه هیه، سوپاس بۆ خودا له کاتی چاپ کردنیاندا تووشی ته نگوچه له مه و گیروگرفت و که ندو کوۆسپ نه بو بوون. چونکه ده سگایانی (کوۆری زانیاری عیراق/دهسته ی کوردی) و (رۆشنبیری و بلاو کردنه وه ی کوردی) له سه ر ئه رکی خۆیان بۆیان چاپ کرد بوون.

به لام نو سه راوه که ی کاک (نازا عه بدولوا حید)، چونکه زۆر گه و ره تر بووه له هه ی ئه وان و له سه ر ئه رکی خۆی چاپکراوه و یارمه تیی (ده سگای رۆشنبیری و لاوان) یش ته وه نده نه بووه که به شی بکات بۆ چاپ کردن، تووشی گه لێک ته نگوچه له مه و گیروگرفت و که ندو کوۆسپ و، ده ردی سه ری و ناحه زی و وام (قرض) وه رگرتن بووه. ته نانه ت هه ندیک له دل ره شانیش به دزیبه وه هه ولێیان داوه ته گه ره له خه باتی بده ن و نه هیلن چاپکردنی نو سه راوه که ی سه ربگری، یاخود هاش و هوشیان کردوه له ژێره وه که نه فرۆشری و هانه ی و امدا ره کانیان داوه که زوو پا ره کانی لی بسپننه وه و له به لێنه کانی خۆشیان په شیمان بینه وه! له سه روو ئه مانه شه وه، کزی بازاری نو سه راو. جا ده بینین،... له گه ل ئه م هه موو با ره ناهه مووارانه دا، ئافه رین بۆ (نازاد) که کوۆلی نه دا و وه ی به رنه دا و تا نه گه یشته به کامی خۆی و نو سه راوه نا بابه که ی خۆی به ته واوی له چاپخانه چاپ نه کرد وازی نه هیلنا...

(نازاد) هه رچه نده ئه رک و ئازاری زۆر چیشته، به لام به هۆی ئارام و به رگه گرتنه که یه وه توانی به سه ر هه موو گیروگرفت و ته نگوچه له مه کانییدا زال ببێ... نو سه راویکی نایاب و ناوازه و لی کوۆلینه وه یه کی گه و ره و فراوانی له سه ر (شیخ نووری شیخ سالج) و به ره مه کانی پێشکه ش به خوێنده واران ی کورد کردوه، سه ری نه ته وه که ی خۆشی پی

به رزکردۆ ته وه... ئه مه یش کارێکی په سه نده که پیویسته هه موومان پیروزیایی لی بکه یین. (*).

هۆنراوه که ی (شیخ نووری)

(انتباه)

(له سه ر وه زنی: دیشب که مه را وضع...)

أولادی وطن ئیمه که وا میلله تی کوردین
 بۆ غایه ی ئاسایشی میلله ت هه موو گوردین
 شپیرانه ئه وا معرکه ئاری و غا بووین
 بۆ رشتنی خویناوی عدو حاضری راه بووین
 له پێشمانه وه هه روا، به یداخی ظفر ده روا
 ریشه ی عدو با ده رینین، حق به ده ستی خۆمان بسپین
 بۆ نه مانی مظالم سووارانی جه نگی
 ته پلێ بازیان لیدا به شوخ و شه نگی

باوک:

له م وضعه گه ر ئه ی دوشمنی کورد ئیوه ده پرسن
 ئه م هه مه مه یه میلله ته هه لساوه بترسن
 کفن بۆ خۆتان بپرن. هه ر له ئیستاهه بمرن

(* کاک نازاد عه بدولوا حید له چوارشه مه ی ۲۸/۸/۲۰۰۲ له هه ولێر، به درێژی باسی ئه و ئاسته نگ و ته گه رانه ی بۆ کردم که که سانیکی ناحه ز و خۆیست له به رده م چاپکردن و په خشی ئه و دوو به رگه ی دیوانه که یان داده نا و به زۆر شپوه ی دوور له هه لسوکه وتی ئه دیب و رونا کبیره وه به ره ره کانیان کردوه... مه سه له که ش له وه زیاتر نه بووه که وه ک له مه وه به ر باسما ن کرد و یستراوه ئه و دیوانه ی به ناوی خوالیخۆشبوو (موسلج جه لالی) په وه ناماده کراوه پێشکه وێ و زووتر به رتته بازا ره وه!! خۆ که دوو به رگه که ش چاپ کرا، پپ بوو له هه له ی چاپ و نا رتکی له رووی هونه ریبه وه، هه رچه نده له کاتی خۆیدا لیستیکی دوور و درێژی ئه و که مو کووی و هه له ی چاپانه له (هاوکاری) دا خرایه به رچاو خوێنه ران، به لام ئه مه ئه و ناله باری و ئه قلله منالانه و ناکاملانه ی هه ندی له وانه پێشان ده دات که داسه پاون به سه ر نێوه نده ئه ده بی و رۆشنبیره که ماندا.

لازمه له بهر غه م و حسرت، بېن نه شكړيزی مذل
ئهی دلاوه رانی وطن وهر نه ایمم داد
باوک به په روژ لیتان ته کا استمداد

کور دانی غظنفر شکه نی معرکه تاغوش
نابیی بکه نهم باوکی خوتانه فه راموش
زیرا که دوو چاوی ابدیی ئیمه له گوریا
چاوی له ظفرتانه له هر ب و شهر و شوریا
باوک به قوربانتان بی. روچه که ی فدانان بی
وقتی فرصت و اتفاقه. روژی لایردنی نفاقه
تاره زوو نه کم ئیوه وقتی احتضار
به شان و ظفره وه بمبهن بو مه زار.

دایک:

بو دفعی مظالم له موانع مه که په ره یز
ساده س بده ره شیر و تفه ننگ، خه نجه ری خوونریز
بو ئیوه که وا غیره ته یه کده فعه ره گ و ئیسک
حاشاکه به حزنیتیکی ذلیلانته وه فرمیسک
له چاوم بیستو بتکی، دلیم یه کذره بشکی
چونکو ئیوه جسور نه بینم، نامینی تازاری برینم
شیره که م حاللتان بی، روژی هیمه ته
روچه که م فدانان بی، وقتی غیره ته.

مناله کان:

نجمه ی املی ئیمه هه موو به م دهس و برده
خه لقینه له بو مسعدتی میلله تی کورده
مه وتی که حیاتی وطنیتی له دوابی
سه د ژینی ذلیلانته ی یارب به فدابی
ته و که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازانن

مردنی له پینگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
هه ر که س خوی بکا به قوربانی میلله ت
له قبرا هه تا محشر ناکیشی ذلت.

تافره ت به منداله وه:

یاران و ره فیقان و دلیر و یه لی کوردان
شهر جه ژنی هه موومانه برۆین بو صفی مه دیدان
وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
ته وسا گول نه که یین ئیمه به شاباشی قدمتان
گر له ئیوه چند که س شهید بی، لازمه عزای ئیمه عید بی
نهم پلنگ به چانه ی وا انتقام سیین
گه وره یان ده که یین ئیمه، حقتان نه سیین.

کچه کان:

ئیمه که نه مانکردووه بونی چه مه نی شوو
مجهولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
نهم تازه جه وانانه له بهر سیرتی ئیمه
گر بیستو بکه ن تاره زوو شرکتی ئیمه
لازمه که عودت بفرمون، بیته وه به روویه کی گولگون
یعنی چیهره ره نگی بن، به شان و ظفر
خوینی دوشمن بریژن به نووکی خه نجه ر.

چه ک به دهسته کان:

ئیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
سویند خویری حضوری حق و باب و کهس و کارین
بو مسعدتی نهم وطن و میلله تی کورده
ریشه و ره گی ظالم بپرین به م دهس و برده
تا که ی له زه حمتا بین، له ناو مذلتا بین

لازمه به‌کەیف و مسرت، رۆح بکەین به‌قوریانی میللهت
ذاتهن ئییمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆئوهی فییداکار بین تا پۆژی مردن. (**)

م. نووری

(**) ئەم گۆرانییه‌مان له نووسراوی (گۆرانی کوردی) وەرگرتوو، که له ساڵی ۱۹۲۵دا، له سلیمانیدا،
له‌لایهن شاره‌وانی سلیمانیه‌وه له چاپخانه‌ی شاره‌وانیدا چاپ کراوه. (ش. ف.).
سهرنج: سه‌رحه‌می به‌رهمی شاکر فه‌تاح، به‌رگی سیتییه‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولێر، کۆکردنه‌وه و
رێکخستنی: ئەحمەد سه‌یدعه‌لی به‌رزنجی، ۲۰۰۴، ل ۳۰۱ - ۳۱۷.

فهره‌نگۆک

ئ

ئاتەش كەدە: ئاگردان، ئاگردانی پەرستگاكانی زەردەشت.

ئاخیرهت: رۆژی قیامت، جیهانی دووهم.

ئاسار: كۆی (أثر). هه‌موو شتیکی كه ویتنه‌ی مابیته‌وه، شوین پین.

ئاسیب: زیان، زەهر.

ئاسیاب: ئاسیاو، ئاش.

ئاشفته (ئاشوفته): پەرتشان، ئالۆز و شیواو.

ئاشیانه: هیتانه.

ئاغاز: سەرەتا، دەست پین کردن.

ئاغوش: باو‌هش، باخه‌ل، هه‌میز.

ئافاق: ئاسۆ، هه‌موو دنیا‌ش ده‌گه‌یه‌نی.

ئافات: به‌لا، زیان، هه‌موو شتی كه له ناویچی، كۆی (آفة) یه.

ئاقتاب: خۆر، هه‌تاو، رۆژ.

ئافه‌ریده: مه‌خلوق.

ئافه‌ریده‌كار: خالق.

ئاهن: (ف) ئاسن.

ئاهیتسته: به‌هیتمن، له‌سه‌ره‌خۆ، هیتواشی.

ئالام: كۆی (ألم)، ئیش و ژان و ئازار.

ئامال: كۆی (أمل)، هیوا، ئامانج.

ئاهه‌د: بپ پرا‌نه‌وه.

ئاه‌بر: (ف) هه‌ور.

ئاه‌بیه‌م: ده‌بیستم،

ئاه‌خته‌ر: (ف) ئاه‌ستیره.

ئاه‌خه‌ر: (ف) پشكۆ، په‌نگر، سكل، پوولوو.

ئاه‌دنا: نزمتر، زه‌بوونتر.

ئاه‌ركان: كۆی (روكن = ركن) كۆله‌گه، پایه، گه‌وره‌ترین و به‌هیتزترین پارچه و به‌ش له هه‌موو شتیك،

شتی بنچینه‌یی.

ئاه‌زەل: سه‌ره‌تای دروست بوون، رۆژی بناوان، هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌بی.

ئاه‌سار: كۆی (سره)، نه‌یتنی.

ئاه‌سفه‌لی سوفلا: ژیری ژیره‌وه، بنی بنه‌وه.

ئاه‌شك: (ف) فرمیتسك.

ئاه‌غبار: بیتگانه، خه‌لكی دوور.

ئاه‌فسه‌ر: تاج، تاجی پادشایان.

ئاه‌فسورده: كلاو، ساردبوون.

ئاه‌فشان: بلاو‌كه‌ره‌وه، پزاندن، په‌خش.

ئاه‌كوان: كۆی (كون)، هه‌رچی ئافه‌ریده و داهیتراوی عه‌رز و عاسمانه.

ئاه‌له‌ست: رۆژی ئاه‌له‌ست ئه‌و رۆژه‌یه كه خودا دنیا‌ی دروست كرد و له ئه‌رواحی خه‌لقی پرسی (ألت

بریکم؟).

ئاه‌له‌م ئه‌فزوود: (ف) ده‌رده‌دار.

ئاه‌ندوه: (ف) خه‌م.

ئاه‌نسال: كۆی (نسل)، ه، نه‌وه.

ئاه‌نسا‌ر: أنصار، لایه‌نگیر.

ئاه‌نوه‌ر: هه‌ره‌ رووناك. رووناكتر، دره‌وشاوه‌تر.

ئاه‌نیس: خه‌م ره‌وتین، هاوده‌م، ئه‌وه‌ی دل ده‌داته‌وه.

ئاه‌نن: أنین، ئازار، نوزه و نرکه.

ئاه‌وج: (أوج) بئندی، بئندترین، به‌رزترین پله.

ئاه‌یوان: هه‌یوان، تاق، دیوه‌خانی شاهان.

ئاه‌ینه‌لمه‌فه‌ر: (أین المفر) بۆ كۆی ده‌رچین؟ بۆ كۆی راده‌كه‌ی؟

ئاه‌یجلال: إجلال، گه‌وره‌کردن، به‌رزکردنه‌وه.

ئاه‌یجمالی: إجمالی، پوخته و كورته.

ئاه‌یتیهام: إتهام، تاوانبار کردن.

ئاه‌یحتیزار: إحتضار، گیانه‌لا، ئاویلکه، ئاوزنگ دان، سه‌ره‌مه‌رگ.

ئاه‌یزه‌د: خوا، یه‌زدان.

ئاه‌یزه‌دی بیتچوون: خوی بی ویتنه و بی هاوتا.

ئاه‌یزتیراب: إضطراب، په‌شیتویی.

ئاه‌یستیه‌خوان: (ف) ئیسقان، پیتشه.

ئاه‌یستیغنا: إستغناء، بی نیازی.

ئىستىقبال: إستقبال، بەرەو پىرەو، چوون، پىشوازی.

ئىستىقلال: إستقلال، سەر بەخۆیی.

ئىستىمداد: إستمداد، پەرەسەندەن، بەھاوارەو، چوون.

ئىستىزال: إستزال، ملکەچى، سەر شۆزى.

ئىستىقامەت: إستقامة، راستى، راست بوونەو، كارتىك دواى خواری و خىچى.

ئىستىئاف: إستئاف، لەسەر رۆيىن، دووبارە كرنەو، چوونەو سەر.

ئىستىهزا: إستهزاء، تەوس و لاقرتى، گالته پىكرىن.

ئىزمىحلال: إضمحلال، لەناوچوو، پەراگەندە، بەرەو نەمان و نابوت بوون.

ئىعتقاد: إعتقاد، باور.

ئىعتىلا: إعتلاء، سەر كەوتن، بەرزىوونەو.

ئىقبال: إقبال، روو تىكرىن، پىشوازی كرن، بەخت.

ئىقلىم: مهلبه نەند.

ئىكراھ: زۆرى لىكرىن، بەزۆر شتى بەسەر كەسىكدا بسە پىتى كە خواستى خۆى لەسەر نەبى.

ئىمتىحان: إمتحان، تاقىكرىنەو، ئەزموون.

ئىمداد: إمداد، يارىدەدان، بەھانا گە پىشتن.

ئىن و ئان: (ف) ئەمە و ئەو.

ئىنشا: دروست كرن، وتنى قسەى جوان.

ئىنقراز: قى تىكەوتن، لەناوچوون، كۆتايى ھاتن بەجنس و توخم.

ئىنتىقام: إنتقام، تۆلە.

ئىنقىلاب: إنقلاب، ھەلگىروداگىر، سەروىن.

ئىھمال: إهمال، پىشتگوى خىستەن، كەم تەرخەمى كرن.

ب

باخەبەر: خەبەردار.

باسوق: دۆشاوى تىتى (رەش يان سىپى) نەختى ئاردى نىشاستەى تىدەكەن. لەسەر سىنبىيەك

دەپىرئىن، ئىستر دوايى دەمەيى و خەست دەبىتەو و ھەكو ھەویرى لىدى. دوايى بەچەقۆ قالب قالب دەپىرن.

باعىس: باعث، ھۆ، سەبەب.

بەختە باران: مانگى مایس كە باران كەم دەبىتەو و لەوانە بەبەرى يا نەبارى.

بەخشایشى خوا: خوا بەخشىن و لىبوردنى زۆرە بۆ گوناھ. ھىچ باک و خەمت نەبى.

بەدئەندىش: بەدخوا، بەددل، بەكى بىرى بەد بى و خراپ بى لە بارەى بەكىكى دى. نىياز خراپ.

بەدبىر: كارگوزار، ئىشكەر.

بەدنىھاد: نىھت و نىياز خراپى.

بەدنامى: بەدناوى، رىسوا بوون، ناووزران.

بەردووش: (ف) لەسەر شان و پشت، بەكۆلەو بوون.

بەرداش: بەردى ناشى ئاو، كە گەنم و دانەو پىلە دەھارى.

بەرگن: خورى ئەو كاوپرە، كە ھىشتا نەبوو بە سالەو خەتە، كە بوو بە مەر پىتى دەلئىن (خورى) يان (رۆيىنگ).

بەرىدى خەيال: پەيامى خەيال.

بەسەر: بصر، بىن، چا، دىدە.

بەسىرەت: بصيرة، بەرچا و روونى.

بەقا: مانەو.

بەكوللى: بەكجارى، ھىججارى.

بەلك: جۆرە روو كىكە رەگى ھەيە، رەگەكەى دەردەھىترى و بۆ ھەندى كاروبارى پىشەسازى بەكارى دەھىتن و شىرىنىشە.

بەندەگى: نۆكەرى يان كۆبىلەتى.

بەندى جگەر: پىشەى جەرگ.

بەنى بەشەر: بنى بشر، مرؤف، ئادەمىزاد.

بەھەر سوو: (ف) بەھەر لادا، بەھەر شوتىن. ھەر جۆر.

براھمەن: پىشەوای ئاپنى براھمىيەكانە. لە شوتىنى خۆيدا باسما كردووە.

بوتكەدە: بوتخانە، پەرسىتگای بوتان.

بووزوو: لە ناوچەى رانبەدا بەكار دەھىترى. مەبەست شالى رانك و چۆغەبە، كە لە مەرەز دروست دەكرى.

بورىد: براو.

بورىان: برژاو.

بونىاد: بنىات، دروستكارو. بنجوبناوان.

بىنئىمە كەنار: بنئىمە لاو.

بىن ناشىانە: بىن ھىلانە.

بىچوون: (ف) بى ھاوتا، بى نەزىر، خوا، كە عەرەب بەخوا دەلئىن (لىس كمشلە شىء).

بىن ھەدد: بى سنوور و كۆتايى.

بیتخود: بیتی هوش، زعیف، بیتی حال، بیتی اختیار.

بیدار: نه نووستوو، خهو لی نه که وتوو، هوشیار.

بیتی ژهن: کوری (گیو) و خوشکه زای (پوسته م) بووه، دلی دهچی له (مه نیزی) کچی (نه فراسیاب)، جارتیکیان (نه فراسیاب) له مائی کچه که پیدا ده بیینی. ده پگری و له چالیکدا بهندی ده کا. پاشان (پوسته م) ی خالی دیت رزگاری ده کات.

بیتی شومار: بیتی ژماره.

بیتی گونه ه: مه بهستی بیتی (گوناه).

بیتی نهوا: بیتی پهنا و پشتیوان.

بیتی: صفصاف، دار بیتی.

بیروشه ی خهو: خهوی قول.

بیکران: بکر، نوبه ره، سه ره تا و به که می هه موو شتییک.

بیم: ترس، واهیمه، دوودلی.

بیم ناوهر: ترس هیئهر، ترسینه ره، ترسناک.

پ

پاره پاره: پارچه پارچه.

پایه مال: ریسوا.

پهرده گوشا: پهرده کرانه وه.

پهرژموورده: ژاکاو.

پهرستش: پهرستان.

پهرستشگاه: معبد، شوینی پهرستان.

پهرواز: فرین.

په رهتیز: سله مینه وه، پاریز.

پهست: نزم، نهوی.

په سمایه: (ف) بیتی نرخ.

په ل: بهردی پر به دهستی هاو تیزراو.

په له: په له هور.

په له: په له باران.

په له: پارچه.

په نهان: شاره وه، نادیار.

په یک: نامه بهر، قاسید، ته ته ره.

په یکان: سه ره تیر.

په میا: ئاسا.

په یوه سه ته: پیکه وه لکاو.

په تهو: روشنایی و تیشک.

په تهو نه فشان: پرشنگ هاو تیز، تیشک ده ره وه.

په سه: په سه، ته عزیه.

په سش: په سین.

په در: باوک، باب.

په سه ره: کور.

په شتیینی پیچکه لیره: په شتیینی ئافرهت که پلپله کانی لیره بیت.

په لوسک: ئهو ته نه که یان داره له سه ریان داده نریت چوراگه ی بارانی پیدا دیتسه خواره وه، یان

کانیبه کی ئاو که له بهر زبیه که وه ئهو داره کون کراوه یان ته نه که چه میتراوه ی بو داده نریت تاکو ئاوه که

به گلری و کوی بیته ده ره وه و بلاونه بیته وه.

پوار: پوا، رزی، وردوخاش.

پیچ و تاب: نه لقه و لوول خواردوو.

پیشان: نیوچه وان، ته ویل.

پیری موغان: خاوهن مه یخانه.

ت

تائیفه: کومه له که سانیک، نه ته وه.

تاب: پیچ.

تابدار: به پیچ.

تابان: دره وشه دار، تیشک ده ره وه، پروناک.

تارانی: پاره به کی کونی عه جه مه، واته ره شادیبه کی عوسمانی، دوو قرووش، چوار عانه، (۱۶)

پوول.

تاغات: طاعة، په رستان، مل که چ کردن بو خوا و فرما بشته کانی.

تالع: بهخت و چاره نووس.

ته جه للی: خو ئاشکرا کردن، خو ده رخستن.

ته جه دود: نوئی، تازه بوونه وه.

ته جه به: تاقیکردنه وه، نه زمون.

تهجهيز: ناماده و تهيار.

تهئهمول: تأمل، رآمان، بيركردنهوه، خهيالآ كردن، سهرفجدانى ورد، تيرآمان له خوآيان له دهرهوهى خوآ.

تهئهئنى: لهسهرخوآيى، ئارام و هيمنى.

تهتهر: نامهبر.

تهحهمول: تحمل، خوآرگرتن له بهر ههموو ناخوشبهيك.

تهختهنهرد: تهختهى يارىي تاووله.

تهدوير: له (مدور)هوه، كردنى بهشيوهيهكى بازنهبي.

تهرانه: گورانى، ناواز.

تهرانهگۆ: گورانيبيژ، ناوازيبيژ.

تهرهقى: ترقي، بهرزبوون، بلنديوون، پيشكهوتن.

تهرهپ: شاد بوون، شادمان له (طرب)هوه.

تهرهننوم: گورانيي و تن، ناواز دهرخستآن.

تهرز: لق و پوآي راکشاوى پروهكى خشوك وهكو كالهك و شووتى.

تهرغيب: ئارهوو لا پهيدا كردن، بهلام به ئيراده و دهسهلانى خوآى ئه و ئارهوو په پيدا بي.

تهركال و ديمهكال: ئه و زهوييهى بهراو بيت و كشتوكالهكى ناوى بيت.

تهزيين: (تزيين) جوان كردن، نارايش كردن، پهونهقدان به شتى.

تهسوير: تصوير، دروستكردنى ويتهى كهسيك بيان شتيك.

تهشپي: جوزه قاپتيكى پهله، له دار دروست دهكړئ.

تهشييعى جوسمانى: بهرئ كردنى تهرمى مردوو.

تهقير: نيشاندانى حال، خستنه روو، ئاشكرا كردن.

تهكرار: تكرر، دووبارهكردنهوه، پيداچوونهوه بهسهر شتيكدا.

تهلافى: لهناو چوون، نهمان.

تهمام: تمام، تهواو، ههموو، گشت، دروست.

تهميز: دووبارهكردنهوهى بپارى دادگا، لاي دادگاى تاييهتى.

تهن: جسم، جهسته، لهش.

تهنگ دهست: ههژار و دهست كورت.

تهوهللا: ههلهدا، دوورخراو.

تهى: طى، پيچانهوه، قهكدردن، نووشتانهوه.

توربه: تربه، خاك و خوآ.

توربهى موشكين:

تورپه: ئه و دهسته مووهيه كه بهسهر نيوجهواندا دپته خواري.

موشكين: نيسبهته بو (موشك) كه مادهيهكى بوآن خوشه له ناوكى مامزى موشك دپته دهري. مامزى

موشك جوآه مامزتكه وهكو نايي فيل دوو كهلى دريژى ههيه، زورتر له شاخهكانى هيمالايى هيندستان

دهزى، له ژير زگى كيسهيهكى بچووكى وهك دوومهل ههيه ماددهيهكى پهيتى تيدا كوآدهبيتهوه. ههر

كاتيكي كه كيسهكه پر دهبن مامزهكه ههست بهئازار و خارشت دهكا، ناچار له بهردى دهخشيني تا

دوومهلهكه دهتهقى و ناوى پورگهكه دهريژيته سهر رووى زهوى و وشك دهبيتهوه، ئه مه ماددهى موشكى

بوآن خوآشه. مامزى تاتار و مامزى خوتهن و مامزى خهتاو مامزى موشكينيشى پي دهلين. كهواته ئه و

دهسته مووه كه بهسهر نيوجهواندا هاتوهته خواري ئه و دوو سيفهتهى ههيه:

۱- بوآنى موشكى ههيه.

۲- رهشه، چونكه رهنكى موشكى ههيه.

توولى شهو: طول الليل، بهدريژايى شهو.

توور: طيور، بالنده، فنده، بالدار.

تويخ: تويژال، توئ، چهرم، پيست.

تيجوال: تجوال، هات و چوآ.

تيرهوتار: تاريخ و نوتهك.

تيرهگى: تاريخ، شهو.

چ

جاه: پايه و پله، شان و شكو، بهرزى، قهدر و قيمهت.

جان: گيانيكه دهزگاي لهشى زيندهوهري له ماوهى دياريكراوى ژباني ئه م سهرزهمينه دا پي سپيراوه.

جانان: دلبران، فارس بهجان و رهوان ناويان ناوون.

جاني: پياو خراپ و بهدكردهوه.

جاو: خام و بلوورى ئيستايه، له كاتى خوآيدا بهدهست پانه تهونى جوآ چنيوبانه و پتيان وتوهه

(جاو).

جاويدان: خلود، نهمرى.

جهبان: جبان، ترستوك.

جهد: باپير.

جهم: كورى تههمورسه، يهكيكه له شاههنشاهه ئهفسانهبييهكان، چارهمين شاههنشاهى بيشدادبيانه

بهپي شانامه هوسه دسال فرمانرهوايى كردوه. جهزنى نهروژ له لايهن ئهوهوه بنيادنراوه، پيالاهيهكى

ئهفسانهيى ههيووه، كه له و پيالاهيهدا ههمو شتيكى دنيايى ددهيت. كورتهى ناوى جهمشيده.

جهنهتولهئا: جنه الماوى. بهههشتى ههوتهم، خوشترينى ههمو بهههشتهكان.

جەوال: ھۆر، شۆلەكە لە بەن دەچنریت بە تەون بەیەك تایی وەك گونییە یان بەدوو تایی وەك ھۆر دروست دەكری.

جەوان: جوان، گەنج، لاو.

جگەری بوری: جگەری براو.

جوود: بەخشین، چاوتیری، كەرەم.

جیلو: پێشان دان، ناشكرا كردن.

جینان: كۆی (جنّة)، بەهەشت.

ج

چاووگە: مصدر، سەرچاو.

چاهی زەقەن: چالی چەناگە.

چاهی زەنەخدان: (ف) چالی چەناگە.

چەشمە: سەرچاو، كانی.

چەشم: (ف) چاو.

چەمەن: مێرغوزار، سەوزایی، چیمەن، زەوی سەوز و تەر، مێرگ.

چەمەنزار: جێگەبەك چیمەنی زۆر و فراوانی لی بی.

چراغ: (ف) چرا.

چست (چوست): چالاک، چاپووك، گورج و گۆل.

چیلکە و چەوێل: لقی باریك و وردی دار.

چۆلی قفرە (چۆلی قولفە): جاران بەرپێگای بەغدايان وتوو چۆلی قفرە یان (قولفە). ئیشارەتە بەرپێگای نێوان سلیمانی - بەغدا (قفر) لە وشە (قفر - مقفر) ھوہ ھاتوو، واتە چۆل و بیابان.

چین و خوتەن:

چین: ناوی ولاتییکە لە رۆژھەلاتدا.

خوتەن یان خەتا: شارێکە لە ولاتی چین. ناوچەکانی باکووری چین کە بریتییە لە مەنشوریا و مەنگۆلستان و تورکستانی رۆژھەلات و بەشێکی سیریا. لە شیعردا کینایەتە بۆ زولف و خەت و خالی یار، چونکە مامزی موشکی ئەوی بەناوبانگ بوو، موشکیش رەش و بۆن خۆشە.

ح

حاتەم: عارەبێکی ھۆزی تەبە، کە بە دەھەندە ناوی دەرچوو.

حادیسە: رووداو، ئاشووب.

حەریم: ئەو بەشە ئافرەتی تێدا ژباوہ لە مائە گەورەبەکدا یان پاشایەکدا.

حەزین: خەمناک.

حەسەد: ئیرەیی.

حەفلات: حفلات، بەزم و ئاھەنگ.

حەفید: نەوہ، کورەزا و کچەزا.

حەق گۆ: ئەوانە ی زمانیان بەقسە ی راست ھەلدین.

حەلوہلا: ھاوار و فریاد.

حەمیہت: غیرەت و ئازایی.

حەیران: حەپەساو، سەرسورماو.

حوزن: حزن، خەم، ناخۆشی.

حدوود: حدود، سنوور.

حیدەت: توندی، تیژی، توورەیی.

حیرس: حرص، مەیلی زۆر بۆ شتێک، ئارەزووی بەھێز.

حیسە: حصە، بەش.

حیشمەت: حشمت، یقار و داوین پاکي.

حلیف: حلف، پەیمان.

خ

خاترجەم: دلنیا، بە بی خەم بە.

خادیم: خزمەتکار، نوکەر.

خار: درک.

خاروخەس: درک و پووش.

خاشاک: زیل و زال، پروپووش، خلتە.

خاکسار: خۆلاوی.

خاکستەر: خۆلەمپش، مشکي.

خانە: خانو، ژوور، مال.

خەجستەفەر: فەر و بەرەکەت ھینەر، پێ و قدووم خیر، موبارەک، بەپیت و بەرەکەت.

خەدەمات: خزمەتگوزاری.

خەرات: مەیخانە، شەرابخانە. لە بنجدا بەعەرەبی (خرات)ە. کۆی (خریة) بەمانای وێرانە و

کاوولگە.

خەرار: چینیکی شاشە، لە مووی بز دروست دەکری، ئەوسا لە کۆندا ھەرچی توتنە دەکرایە

خه راره وه.

خه سته: نه خوڅش، دهرده دار.

خه سم: خصم، دوژمن، ناحه ز.

خه لفه نه مام: لقی تازه رواو، یاخود واژام.

خه مامار: باده فرۆش.

خه میده: کۆماوه، چه ماوه.

خه نده فشان: ئەو که سه ی پیکه نین بلاو ده کاته وه.

خریدار: کپیار.

خزر: خضر، ناوی په کینک له نزیکان به خوايه و مهرگی لی دوورکه وتووه ته وه. ده لپن ناوی ژيانيشی

خوار دووه ته وه و هه میسه هه جوان ده مینت.

خسوف و کسوف:

خسوف: گیران، که بۆ مانگی ده لپن.

کسوف: رۆژ گیران.

خورج: بهو دوو تاییه ده لپن که له کۆچ و باردا، کۆچه ریبه کان شتومه کی نه ختینه ی تیده که ن. وه ک

هۆر وایه، به لآم دهمه که ی له سه ره وه یه. ئەوسا جیگه ی کانتۆر و سندووقی گرتووه.

خوپرهم گوشادی: خوڅشی و شادی، به ختیار ی.

خورشید: خۆر، رۆژ.

خوسران: له ده ست چون، دۆراندن، زبان کردن.

خولاسه: خلاصه، نویسکی هه موو شتی، جه وه هری.

خولدزار: (خولد)، نه مری، به هه شت.

خولدزار: به مانای جیگه ی نه مران، به هه شت ده گرتیه وه.

خوم: (ف) کووپه ی شه راب.

خونریژ: خونریژ.

خیره ده: عه قل و ناوه ز.

خیره دمه ند: زانا، دانا، هۆشیار، عاقل.

د

دارک: دارکه بچوو که که ی ناو گه لا تووتنه که یه.

دارمال: جاران «وشکه دان» وه کو گه نم و جو به (مه ن) و (ته نه که) ده پتورا، ئنجا که (مه ن) که یان

(ته نه که) که یان پر ده کرد له و وشکه دانه، پاشان ده یان په ست و داریکیان به سه ری داده هیتا. به و کرداری

دار به سه ر گه نم داهیتانه ده لپن (دارمال). (پتوانه ش) هه به که وشکه ی دانه که ده گرتیه ناو مه نیکه وه

یان ته نه که یه که وه، چه ندی پتوه به ند بیته پتی ده لپن (پتوانه).

دارولفنون: زانست، نهضة، رپنسانس.

داری به قا: دار البقاء، به هه شت.

داری لیژنه: داری که له کراو بۆ سووتاندن.

دانش: زانین، ئاگاداری.

دامی: (ف) داوی.

دانشوهر: دانا، عاقل، حکیم.

ده بده به: دهنگی پتی ولاغ، دهنگ و هه رای ته پیل لیدان. رۆبیشتنی پاشایان که به ته پله وه به ری

ده کرین.

دهسته دوو: ئەو داره به که ده کری به پشتی هه و جار که دا، جوو تیار که به ده ست ده یگری، تاکو

هاوسه نگی هه و جار که ی پی رابگری، له و کاته ی خو ی به سه ری داده دا، تاکو قورس بی و به زه ویدا بچی

و هه لی بدری.

ده سمال: کۆلوانه، جو ره قوماشیکی سی سووچییه ژنان ده یکه نه کۆلیان.

ده فر: قاپوقاچاخ، حاجه تی شت تی کردن، ده وری.

ده نائه ت: نه فس نزمی، نییه ت پیسی.

ده وا: دواء، داوودهرمان.

ده وه ن: دره ختیه له.

ده هه ن: زار، دهم، ده لپن چه زره تی یوسف له ساله گرانیه کانی میسر دا به قسه ی خو ش توانیویه تی

متمانه بخاته دلی خه لکه وه.

ده ی: مانگی ده به می خورشیدی ئیرانییه، یه که می مانگی زستانه که سه رده می به فر و باران و سه رما

و سه ختیه به. مه وله ی ده لتی:

ساقی باک نیه ن جه سه ردی ده ی ده ی

هه وا وه ش که رۆن، نه شته ی نو شای مه ی

ده ی جوو ر: تاریکیی توخ.

دراز: درپژ.

دره ختی سالخورده: دره ختی ساوا، دره ختی به ته مه ن بچوو ک، نه مام.

دره خشان: بریقه ده ر.

دریغ: ئەفسوس، موخابن، داخی گران.

دلروبا: دلفرین.

دلریش: دلی بریندار.

خه راره وه.

خه سته: نه خوڅش، دهرده دار.

خه سم: خصم، دوژمن، ناحه ز.

خه لفه نه مام: لقی تازه رواو، یاخود واژام.

خه مامار: باده فرۆش.

خه میده: کۆماوه، چه ماوه.

خه نده فشان: ئەو که سه ی پیکه نین بلاو ده کاته وه.

خریدار: کپیار.

خزر: خضر، ناوی په کینک له نزیکان به خوايه و مهرگی لی دوورکه وتووه ته وه. ده لپن ناوی ژيانيشی

خوار دووه ته وه و هه میسه هه جوان ده مینت.

خسوف و کسوف:

خسوف: گیران، که بۆ مانگی ده لپن.

کسوف: رۆژ گیران.

خورج: بهو دوو تاییه ده لپن که له کۆچ و باردا، کۆچه ریبه کان شتومه کی نه ختینه ی تیده که ن. وه ک

هۆر وایه، به لآم دهمه که ی له سه ره وه یه. ئەوسا جیگه ی کانتۆر و سندووقی گرتووه.

خوپرهم گوشادی: خوڅشی و شادی، به ختیار ی.

خورشید: خۆر، رۆژ.

خوسران: له ده ست چون، دۆراندن، زبان کردن.

خولاسه: خلاصه، نویسکی هه موو شتی، جه وه هری.

خولدزار: (خولد)، نه مری، به هه شت.

خولدزار: به مانای جیگه ی نه مران، به هه شت ده گرتیه وه.

خوم: (ف) کووپه ی شه راب.

خونریژ: خونریژ.

خیره ده: عه قل و ناوه ز.

خیره دمه ند: زانا، دانا، هۆشیار، عاقل.

د

دارک: دارکه بچوو که که ی ناو گه لا تووتنه که یه.

دارمال: جاران «وشکه دان» وه کو گه نم و جو به (مه ن) و (ته نه که) ده پتورا، ئنجا که (مه ن) که یان

(ته نه که) که یان پر ده کرد له و وشکه دانه، پاشان ده یان په ست و داریکیان به سه ری داده هیتا. به و کرداری

دار به سه ر گه نم داهیتانه ده لپن (دارمال). (پتوانه ش) هه به که وشکه ی دانه که ده گرتیه ناو مه نیکه وه

دلفریب: ئەوەی فربوی دڵ دەدا، ئەوەی دڵ دەبا.

دلفیگار: دلی بریندار، دلی دەردەدار، زویر.

دلی زار: دلی نازداراو، دلی شكاو.

دوجەیل: مەبەست سارای (دوجەویل) ه که دەشتیکە مەجنوونی تێدا سەرگەردان بوو. وەك لهو شیعەدا دیارە:

ئەمن مەجنوونم وێڵی دوجەیل

ئاواری لە شوێن زولفانی لەیل

دوعا گۆ: ئەو کەسە دوعا دەکا.

دوعای موستەجاب: ئەو کەسە دوعای گیرا دەبێ.

دوکوم: حیساباتی هەموو قەزا و ناحییەکان و ناو شاریان کۆکردوووەتووە و سەرئەنجامەکە ی ناوئراوە (دوکوم).

دوودی هەناسە: دووکەلی هەناسە.

دوون: نزم، نزم پەرەری. سێلەیی.

دیار: کۆی (دار) واته نیشتمان، ولات.

دیبا: جۆرە قوماشیکی ئاوریشمییه، قوماشی ئاوریشمی رەنگاو رەنگ له عەرەبیدا بوو بە (دیباچ).

دیرایەت: درایە. زانین، پسپۆری.

پ

پاھ: پێ، پێگە.

پامی: ئۆقرە و ئاسوودەیی.

پەخشان: دەرەوشانەو، پۆشنی.

پەخشندە: (ف) ئەو شتە ی رووناکێ دەدا، پۆشنایی دەر، بریقەدەر.

پەسەد خانە: مرصد، ئەو شوێنە یە کە چاودێری جوولانەوێ ئەستێرە ی لێو دەکری.

پەستخیز: بەخت، زیندوو بوونەوێ رۆژی قیامەت.

پەعد: رعد، هەورە تریشقە، دەنگی هەور.

پەفەت: رفعت، بلندی جێگە، پەلی بلند، مەزنی و گەورەیی و پایەداری.

پەم: پارکردن، بەمانای گەلە ئاسکیش دێ، یان پارکردنی ئاسکە کێوییە.

پەند (پەندان): کەم ترس و بێ باک، زیرەک و چاوپووک، فێلباز، گۆی نەدەر.

پەوانی پاک: گیانی پاک.

پەوزەبی ریزوان:

پەوزە: روضە، گولستان، باخچە ی گول.

ریزان: ریضوان، بەهەشت، واتە گولستانی بەهەشت.

ریشینە: پڕژ، پڕژی باران، بارانیکێ کەم کە هەر ئەوێندە بێ ئاوریشینیکی زەوی بکات.

روخی تابدار: (ف) رووی پڕشنگدار، رووی بریقەدار.

رۆژی وەسەلت: رۆژی سپی، رۆژی خۆشی و بەیەکتەرگەیشتن.

روفاه: رفاهیة، خۆشی و خۆشگوزەرانی، ئاسوودەیی.

روما: روو دەرکەوتوو.

روخ: روو، روخسار، چەهرە.

ریقەت: رقت، ناسکی، نەرمی، تەنک.

ریحاب: گۆزەپان، فراوان.

ریش: بریندار.

ز

زاری: نالە، گریان، پارانەو.

زایح: ضائع، بێ سوود، ون بوو.

زەدە: لە چاووگی (زدن) وە هاتوو، ئیسمی مەفعولە واتە لێدراو.

زەرپات: ذرّة، شتی یە کجار بچووک، هەر بەکیکیش لەو شتە بچووکانە ی لە هەوادا بلاون و لە بەر

تیشکی رۆژ دیار دەبن.

زەفەر: ظفر، سەرکەوتن، هیوا و ئامانج هاتنە دی.

زەقن: ذقن، چەناگە.

زەکا: ذکا، زیرەکی.

زەل: جۆرە گیایەکی درێژە، وشک دەکری، دەبیەستن بۆ گسک دروست کردن، بیان بۆ پەردووی خانوو

بەکاری دەهێتن. لە کۆتستاندا (گەنەمە) دەبەستن بۆ گسک دروست کردن. بەعەرەبی (ذرة المکنس) ی

پێ دەلین.

زەمزەمە: ویرەویر.

زەنگەقلیشە: داری بەرووی وشک و ناوقەد ئەستور کە بەتەر دەبقلیشین و پارچە پارچە دەکەن،

ئەو پارچانە پیتی دەلین زەنگەقلیشە.

زەوال: زوال، نەمان، لەناو چوون، فەوتان.

زەی: ذی، خاوەن.

زوبانی حال: ئەو وەزەعیە کە ئادەمیزاد راز و نیازی ناوێ خۆی تێدا دەرەخات، واتە زمانی دڵ.

زولمەت: تاریکایی.

زومره: دەسته، گروپ، تاقم.

زوننار: پشتیتی مەسیحییەکان، ئەو پشتیتنەیه که پیاوێ ئاینییەکانی مەسیحی واتە (قەشەکان) لە پشتی خۆیان دەبەستن، تا لە موسلمانەکان جیا بکەنەوە. ئەو پشتیتنەیه که سەلبییەکان لە کاتی شەردا دەیان بەست و خۆیان پێ شەتەک دەدا بۆ گورج بوونەوه.

زیافشان: رووناکی پۆین.

زیلال: ظلال، سیتبەر.

زی: دڕکە زی.

زیندەگیی: ژیان.

زیندەدار: بیدار.

زینهار: ئاگات لە خۆت بێ، نەکە، دەخیلە.

س

سابیت: ثابت، جیگیر، قایم، پیتی لە جیتی خۆی بێ و نەبزوێ.

ساغر: (ف) پیالە، قەدەحی مە.

سالار: سەرۆک، سەردار.

سالی گوزەشتە: سالی رابردوو، سالی پار.

سانیحات یان (سونحەت): لە (سنوح) هوه هاتوو، واتە دەربرینی بیرورا بە شتیوهیهکی جوان. هەر شتییک بەدل خۆشی بێ.

سەبا: صبا، بای بەیانیان.

سەبات: ثبات، جیگیری و نەبزووتن لە شوینی خۆی.

سەبت: ثبت، ئۆقرە گرتن، قەرارگرتن.

سەبزه: سەوزایی.

سەبەل: جاران بەتەراخوما و تراوه سەبەل.

سەبوو: (ف) گۆزه.

سەتووت: دەست بەسەرداگرنتی زۆرەکی.

سەحەر: نزیککی بەیانی، سپیدەهێ بەیانی.

سەحەر ئەنگوت: هاتنی وەختی سەحەر، کاتی سەحەر هاتوو.

سەحنەیی میحنەت: مەیان سەرای میحنەت، گۆرەپانی میحنەت.

سەراب: تراویلکە، لە بیاباندا پیاو لە دوورەوه شتییک دەبینی بەناوی دەزانێ، بەلام ئاویک لە ئارادا

سیبە و چاوی فریو دەخوات، بەوه دەلێن سەراب.

سەرد: سارد.

سەرزەده: ئەوهی رووی دابی و سەری هەلدابی، لەپەر.

سەراسیمە: سەرلێشێواو، سەر سورماو.

سەرمەدییهت: ئەوهی سەرەتا و کۆتایی نەبێ. هەمیشەو بێ برانەوه.

سەرنگون: سەراوژێر.

سەرگەشتە: سەرگەردان.

سەرووی سەهی: سەرووی زۆر بلند و بەرز و رێک.

سەفاهەت: کەم عەقڵی و نەزانی، بیتەشی.

سەفحە: روو.

سەفیل: سەفیل و رەزێل دەگوترێ، سەرکز، ئەوهی لە ژێرەوه بێ.

سەفینە: سفینە، کەشتی، پاپۆر.

سەف: ریز.

سەقم: سقم، نەخۆشی.

سەمەر: ثمر، بەر، بەروبووم.

سەمەردار: بەردار.

سەمەن: سێ پەرە.

سەنا: ستایش کردن، مەدح.

سەودازەده: عاشق، شەیدایی عاشق.

سەوقی قەزا: مل کەچ کردن بۆ فەرمانی پیکهاتووی خودا.

سەهی: راست و بێ گری.

سەیلی پەوان: فرمیتسکی پەوان.

سەییاد: صیاد، نیچیرەوان، راوچی.

سەرورخواهان: ئەوانەهی بەدوای کەیف خۆشی و رابواردندا دەگەرێن.

سزاوار: (ف) شیاو، موستەحەق، لایق.

سوفله: سەر بەرهو خوار.

سکوت: بێ دەنگی، ماتێ، کپی.

سنجاق: ئالا، سنجاق.

سوالەت: قاپتیکه لە مس دروست کراوه، ئاوی تی دەکری و بۆ بالنده و ئاژەل بەکاری دەهینن.

سویحدم: کاتی بەیانی، سەردەمی بەیانی.

سوپه: به کوردی پیتی ده لّین (سپیتر) واته (موضع) که بۆ خۆ شاردنه وه ده چنه ناوییه وه .

سوحبته: کۆری هه والان.

سوخن: قسه کردن، که لام.

سوخنه ندان: نووسهر، شاعیر، ئه وهی قسهی راست و جوان بنووسی و بلّی، قسه زان. به واتای

تیکشکانیش دئی یان رووخان.

سوداع: صداع، سه ریبه شه.

سیا: رهش، تیر و تاریک.

سیاپۆش: ره شیپۆش.

سّدق: صدق، راستگویی، راست و ژی.

سیرهت: ره وشت.

سینان: سنان، سه ره رم.

سینه چاک چاک: سینه لهت لهت.

سیواک: ئه وه داره سه ره به ریشواله یه که مه لا له پیش نوێژ و کاتی ده ستنوێژ شووشتن ده به یین

به دداناندا.

ش

شاخسار: (ناوه)، به شی سه ره وهی درهخت که پره له لق و چل و پۆپ، هه ندی جار هه ره به مانای لق و

چل دیت، هه ندی جار له بری «شاخسار» به «شاخساره» دیت.

شامات: واته شای شه تره نج له کار که وت و مرد.

شه ئن: شان، پایه، به مانای (ده رباره) ش دئ.

شه بستان (شه بوستان): مه حره م سرا، جیتی نووستن.

شه تاب: خپرا، زوو به زوو، ده ستویرد کردن.

شه تب: ره شکر دهنه وه، کوزانه وه.

شه شدر: شه ش خان، زار او ده که له یاری تا ووله (نه رد) دا به کار ده یترئ. بریتیه له وهی که یه کئی له

دوو یاری که ره که شه ش خانای خوی بگرئ، به مه به رامیه ره که ده به ستیه ته وه و ناتوانی پوله کانی

خوی بیزوینیه ته وه.

شه عشه عه: روونا کابی و تیشکدان.

شه رابی ناب: شه رابی بئ خه وش (خالیس)، ئه وه شه رابه یه که (۴۰) سال له کوپه دا بمینیه ته وه،

چونکه تا کۆن بیت باشتین شه رابی له ده ده چئ، بۆیه له ناو فارساندا و توویانه شه رابی (۴۰) سال و

کچی (۱۴) سال.

شه ککه ره که کن: ده نگخۆش، یان به شه کر له ده ته شبیه ده کرئ، له ب شه ککه ره ش له فارسیدا بۆ ئه وه

ئافره تانه به کار دیت که سه رووی لیویان چالینکی بچووی تی که وتی.

شه هد: هه نگوین، شیله ی هه نگوین.

شه هی: پادشایی.

شمشاد: داری شمشال.

داری شمشاد، دارینکی هه میشه سه وه، گه لای خپ و ورد و بچووک و ئه ستوور و تیشکداری هه یه .

داره که ی رهق و پنه وه. بۆ دروستکردنی شتی جوان به کار دیت.

شمشاد مییان: قه دباریک.

شوعاع: شعاع، تیشک، تیریز.

شوعله: کلپه، گر.

شوعله ئه فزا: چرا نیشانان.

شوه ره: شه ره، نیتویانگ.

شۆر: قیامهت.

شۆر و نشوور: رۆژی قیامهت و زیندوو بوونه وهی مردوو ان.

شووک و دۆشاو: دوو جوړ شیرین له سه ره گه لای دار به روو کۆ ده بنه وه، ده گیرین و ده کرین به (گه زۆ).

شیفته: شیواو، عاشق، سه ره گردان.

شیقات: دوو به ره کبی.

ع

عاریز: عارض، ده موچاو، روو.

عالی جه ناب: وشه ی ریز گرتنه بۆ گه وران.

عه سر: عصر، چه رخ، زه مانه.

عه هد: عهد، په یمان، ده وران.

عه فاف: عفاف، پاک و بیکه رد.

عه یان: ئاشکرا، دیار.

عوشهت: (عشرت) دۆستایه تی، ژبان له گه ل یه کتریدا.

عوزار: (عذار) مووی سه ره نیتوچه وان. روخسار، روومهت.

عوقده: عقده، گرئ.

عوقده گوشا: گرئی کراوه.

عومرپکه: زه مانپکه.

عیسمهت: خۆ پاراستن له گونا ه و تاوان.

عیشوه: ناز و کرشمه، لووت بهرزی و له خوځایی بوون له پرووی جوانیبهوه.
عیففت: داوین پاکیی.

غ

غار: نهشکهوت.
غزه نفه رشکهن: شیر بهزین.
غهم ئالوود: نهوهی له گهل غهم راهاتبی، په فیقی غهم، تیکه لئی غهم.
غهمگوسار: غهمخوار.
غهمنیشان: نیشانه غهم.
غهمنیمت: غنیمت، دهسکهوت.
غویار: غبار، توژ و گهرد.
غوسسه: غهم.
غولیا زده: خولیا لیدراو، خولیا له سهری به کیتی دابی.
غهمزده: لاره بوو، نهو که سهی غهم لیبی بدات.

ف

فارغ: فارغ، بی ناوک، بوش و به تال.
فاسق: نهوانی پرویان له ناین و خوا وهرگتیراوه و دهستیان داو ته کاری دنیا بی.
فاشی: (ع) مبهستی له درکاندن و خستنه پرووه.
فانی: له ناو چوو، نه بوون.
فجاعت: کاره سات.
فجر: فجر، بهر به بیان.
فهرح: فرح، خوئی.
فهریاد: هاوار.
فهل: فضل، به خشین، چاکه کردن، یاریده دان.
فهبهلت: پیاو تهی و چاکه کردن.
فهقید: فقید له (فقد) هوه هاتووه، له کیس چوو.
فهلهک په میا: فهلهک ئاسا.
فهناء: له ناو چوو.
فهنه: چرادان، چرای ناو شووشه.
فهیز: فیض، بهر کهت، بهر هه گیاندن، ئاوی زور، سه رپیز.

فهیزوباب: فیضباب، فهی و بهر کهت، بهخته وهر و ئاسووده.
فتور: سستی.

فراز و نشیب: بهرزی و نزمی زهمانه و رۆژگار، هه وراز و نشیبو.
فرومایه: (ف) په ست، نزم، نهوی.
فرب: فیئل، مه کر، هه له تانندن.
فربو: دهسخره، خه له تان.
فوتووهت: فتوه، هه رتهی لاویتی.
فوغان (فیغان): شین و شه پور، فه ریاد، هاوار و داد.
فیرت: فرط، زور کردن.
فیراق: فراق، جیابوونه وه، ده ست له یهک بهردان.
فیگار: دل بریندار و زویر.

ق

قهدهح نوش: مهی خور.
قهدهم: بهر بی.
قهدهولعههد: قدیم العهد، کون، دیرینه.
قهره قوش: پادشاهی کی زهر به ده ست بووه.
قهر: قهر، بن، ژیر.
قهلهچی (قهله دار): پاسه وانی قهلا.
قهلهم قهلهم: دهغه دهغه، دهلی هه رچی له عه ماره که ماندا هه بوو به یهک قهلهم فرو شتم.
قهوسهینی نهو نه دنا: دهگوتری (قاب قوسین او ادنی) که له قورنایی پیرو زدا هاتووه له کاتی که پیغه مبه ر (د.خ) چوو بووه دیداری خوا. واته به نه ندازهی ژئی که وانیک.
قهیتول: جیگهی له شکر، قهلا.
قدووم: هاتن.
قشیل: له ناوچهی سلیمانیدا پیی ده لین (پشقل).
قفره (قولفه): به عه رهبی (قفره)، چوئی، سارایه ک که سی تیدا نه بی.
قوتب: قطب، پیری هه ره پایه بهر ز له ته ریه تدا.
قوتبی ره بیانی: پیری هه ره پایه بهر ز له ته ریه تی ئیلا هیدا.
قووت: خوراک، خوارده مه نی.

ک

کاره‌بای زهرد: جوړه مووروویه‌کی زهردی سووکه، که له شتی ده‌خشیتنی، گهرمایي پیدای ده‌کات و پووش و په‌لاش وهک موگناتیس له‌گه‌ل خوی پاده‌کیشی.

کاشانه: کوخ، خانووی بچووک، خانووی هه‌ژاران.

کامیاب: به‌ختیار، به‌مراز گه‌بشتوو.

کامیابه‌دل: دل به‌تاوات و مراز گه‌بشتوو.

که‌در: خه‌فت، ناخوشی.

که‌شک: له مه‌نجه‌لیدکا (دو) ده‌کولینن تا بۆ خوی سهرده‌دا، نجا به‌تووره‌که‌ی شیرتی‌دی داده‌کهن، بۆ ئه‌وه‌ی بچوړیتته‌وه و خه‌ستیه‌که‌ی بگرن. دوايي کابان دیت و دهری ده‌هیتنی و به‌ده‌ست ده‌بگوشی و بۆ وشک‌کردن‌ه‌وه له‌سهر سه‌به‌ته‌ی داده‌نن، خویشی تی ده‌کری بۆ ئه‌وه‌ی خه‌راپ نه‌بی.

که‌شمه‌که‌ش: کیشه‌کیش، گیره و کیشه، ته‌نگوچه‌له‌مه، بگره و به‌رده.

که‌فه‌ن: (کفن) جلی مردوو.

که‌له‌مه: ئه‌و دوو داره‌باریکه‌یه، که له نیله‌که‌وه (نیر) دهره‌تووه له ژیر ملی گاکه‌وه ده‌به‌ستریت بۆ ئه‌وه‌ی نیله‌که‌ ملی گاکه‌ قایم بکات.

که‌مته‌ر: که‌متر، نه‌حقه‌ر، نرمتر.

که‌وسه‌ر: ناوی رووبارتيکی نه‌فسانه‌ییه له به‌هه‌شتدا.

که‌وی مه‌دان: که‌وی بنا‌ر. کاتی که‌و له به‌یانینان دیتنه بنا‌ر و ده‌خوینتی و سهر له ئیواران ده‌چنه‌وه سهر شاخ و کپوه‌کان. زۆرت‌ر له ناو مه‌نگوره‌کان به‌کار دی.

که‌یل: ئه‌وه‌ی ئاره‌زووی هه‌یه، هه‌لبژارده.

کولبه: زنج، کوخته، گوشه. خانووی دهره‌تیشانه.

کلپسا: کنپسه، جیگا و شوینی په‌رستنی مه‌سیحیه‌کان.

کوناودهر: کون به‌ده‌ر، کون تیکردن.

کووچه: کولان، گوزهر.

کۆ: له (کویه‌کو) فارسییه‌وه هاتوو. کولان. گوزهر.

کۆسار: ئه‌و جیهی شاخ و کپوی زۆری لپیه، جیی شاخاوی.

کینه‌وه‌ر: کینه له‌دل.

گ

گاه: تاوی، جارئ.

گه‌زۆ: داربه‌روو و دارمازوو لپی ده‌بارئ.

گه‌ردووش (گه‌ردش): چه‌رخ، پوژگار، گه‌ردوون.

گه‌واه: شایه‌ت

گرۆه: ده‌سته، تاقم، کوهمل، گروپ.

گریبان (گریب): یه‌خه، به‌رۆک، پیسیر.

گری بیچ: لوول خواردوو.

گوزه‌شته: رابردوو.

گولعوزار: کینایه‌ته، مه‌به‌ستی زولف وه‌کو گوله.

گولگه‌وون: گول ره‌نگ.

گولنار: گول هه‌نار.

گومراه: نه‌وانه‌ی ریبیان لی گووم بووه، سه‌رلپیشی‌واو.

گورد: نازا.

گوشا: کرانه‌وه، فراوان بوون.

گووم: ون، بزر.

گیرایه‌خواره‌وه: داگرته‌خواره‌وه، هیتانه‌خواره‌وه.

گیرودار: بگره و رابگره، به‌مانای شه‌ر و شوپیش دی.

گیسوو: بسک، که‌زی، پرچی هونراو.

ل

لاسدان: فریودان، خه‌له‌تان‌دن.

لاکیش: فهرشی لاکیشی مه‌به‌سته.

لاموته‌ناهی: لامتناهی، تاهه‌تایه، بی‌کوتایی.

لاهووت: خواه‌ندی، (ئیلاهی) له نه‌سله‌وه (لا‌ه) بووه، واته (اله) (وت) یشی بۆ موپاله‌غه‌چووه‌ته

سهر. وه‌کو (وت)ی (جبروت) و (ملکوت).

لایق: پری به‌پیتست، شایان.

لایوفنا: لایفنی، له ناو ناچی.

له‌باله‌ب: پری، لپوولپو.

له‌ب شه‌ککه‌ر: له ناو فارساندا ئه‌و ئافره‌تانه‌ی سه‌رووی لپوبان چالی تی که‌وتی پیبیان ده‌لین له‌ب

شه‌ککه‌ر، واته لپو وه‌ک شه‌ککه‌ر شیرین، لپو شیرین.

له زاوییه‌ی من: له نه‌زهر منه‌وه، له لایه‌ن منه‌وه.

له‌شکری جوود: له شکری سه‌خا، به‌لپیشاو، به‌رچاو تپیری.

له‌عل: جۆره گه‌وه‌ریکی سووری به‌نرخه.
 له‌معان (لمعة): ترووسکه.
 له ناحیبه‌ی من: له تهره‌ف من، له لایه‌ن منه‌وه.
 له‌وحی پیشان: ته‌ختی ته‌ویڵ، ناوچه‌وان.
 له ههر سوو: له ههر لاره.
 له ههر دامانی شه‌و: له هه‌موو دامانی شه‌و.
 لۆنده‌ره: جاران واته له زه‌مانی عوسمانلی له سلیمانی به (لندن) گوتراوه (لۆنده‌ره).
 لیباس: به‌رگ، جلویه‌رگ.
 لیژنه‌ی دار: داری سووتاندنی هه‌لچنراو، یان که‌له‌که‌کراو له‌سه‌ریه‌ک، گزه.
 لیس: دارده‌ستیکی ئه‌ستوره، به‌لام وه‌ک تۆپز سه‌ره‌که‌ی ئه‌ستور نییبه.
 لیوای عه‌زا: ئالای ماتهم، ئالای پرسه.
 م
 ماه: مانگ.
 ماتهم: ماتم، پرسه، ته‌عزیبه.
 ماتهم زه‌ده: ئه‌وه که‌سه‌ی خه‌م و خه‌فت لیبی ده‌دات و په‌نگی زه‌رد ده‌بی، ئنجا ماتیی دایده‌گری.
 ماجه‌را: ماجری، پروداو، ئه‌وه‌ی پرویدا.
 ماده‌ر: دایک.
 مازی: ماضی، رابردوو.
 مانه‌ند: وه‌کو.
 ماهیبه‌ت: جه‌وه‌ری شتییک، سروشتی راستیی شتییک.
 مه‌به‌وت: سه‌رسام، واق ورم‌ان.
 مه‌تاع: که‌لویه‌ل.
 موالیبه‌ده: (ف). له (موالی) یه‌وه هاتوه، واته موالی بی‌ت به شتی، لایه‌نگری شتییک بی‌ت، عاشقی شتی بی‌ت، هۆگری ده‌گه‌یه‌نی به‌مانای موداریش دیت.
 مه‌جال: مجال، بواری.
 مه‌جلووب: مجلوب، راکیشراو، په‌له‌کیش کردن.
 مه‌جوور: مجهور، چۆلکراو.
 مه‌جه‌وول: مه‌جه‌ول، نه‌زاندرای، په‌نه‌ان و شاراره.
 مه‌حه‌رم: جیبی نووستن، شوینی تاوان و گوناھی لی نه‌کری.

مهیی ناب: سیفته ته، ساف و پاک و خالیس و بی غه ش.

موئامره: موآمره، پیلان، پیلان گپران.

موینه لا: گپرۆده.

موچه سسه م: بهرز و بهرچاو.

موجید: مجد، هینانه کاپه وه، داهینان.

موحه ققه ر: بی نرخ و سووک، شتی له نرخي خوئی که متری بۆ دابتری.

موخاته به: مخاطبه، قسه کردن و دوان له گه ل بهرام بهر که ت، دهمه ته قی.

موخالیف: ناته با، پیچه وانه.

مودام: (مه دام)، مهی، بهر ده وام و بی پاره وستان.

مورغ: (ف) بالنده، تهیر.

موزه فەر: مظفر، سهرکه و توو، به مرز گه بشتوو.

موزمه حیل: مضمحل، نه بوون و نابوود، له ناوچوو.

موسه وەر: مصور، وینه کیش، وینه گر.

موشه ققه ت: زه حمه ت.

موشفیق: دل نهرم، خاوهن سوژ و گوداز.

موجه تر: معطر، بۆن خوش، عه تراوی.

موغبه ر: مغبر، توژاوی، خو لآوی، خاکی.

موفه وه ز: مفوض، موخه بیهر، ئاره زوو مه ند بن له هه لئباردن.

موقه ره ر: مقرر، پرپار دراو.

موکه ده ر: شپیلوو بوون. دلته نگ، بیزار و شپواو.

مول: (مل): شووشه ی شه راب و مهی.

موومی ناو فه نه ر: (فه نه ر) چرادان، موومی ناو هه ر قوتوو به کی له کاغه ز یان دار یان مه عده ن

دروستکراو. چرا و موومی له ناو دابتری.

موناجات: پارانه وه، رازونیا ز کردن.

موونس: هوگر، ئاشنا.

مونقاد: په له کیش کراو، به کیش کردن.

موهه یا: ناماده. ته یار.

میله ته ی غه بیور: به غیره ت.

میبان: ناوقه د.

ن

نائیل: نائل، دهستی که وئ، بیدریتئ، پیتی به خشرئ.

نابوود: نه بوون.

ناته وان: بی دهسه لات.

نادان: نه زان، نه قام، بی هو ش.

ناسووت: سروشت، جیهانی بهرجه سته، جیهانی ماددی له وشه ی ناس و (وت) دروست بووه.

ناکه رده: نه کرده.

ناگاه: له پر، له ناوه خت.

نالهرزیده: نه له رزین.

نالهدووش: (ف) ناله له سه رشان.

نه حیف: له پ و لاواز.

نه دامه ت: په شیمانی.

نه دارایی: نه بوونی و دهست کورتی.

نه دیم: هاوده نگ.

نه دیمی نه دهم: هاورپی په شیمانی.

نه دیوی: ئه دیو گردیک. یان بهرزیبه ک که نه بیئرئ پیتی ده لئین (نه دیوی).

نه سته رن: گولئیکی بۆن خوشه، رهنگی سوور یان سپی ده بین، له سه ره هه موو لقییک چه ند گولئیک

ده پشکوئ، داره که ی درکاوییه.

نه شته ر: تیغی برین درین.

نه عره: هاواری بهرز.

نه عش: نعش، تابووت، داره مهیت، جه نازه.

نه غمه په رداز: نه غمه خوئین.

نه غمه سورا: نه غمه خوئین.

نه فخی صور: ئیشاره ته به ئایه تی (یوم ینفخ فی الصور) واته لئیدانی شه بیوور له لایه ن ئیسرافیله وه

له رۆژی قیامه تدا.

نه فع: نفع، سوود.

نه قیزه: ئه و داره به که به دهست جووتیاره که وه یه، سه رتیکی بزما ری پیوه یه ده یکات به لارانی گاکه و

گاکه ی پی لئ ده خوئ، سه ره که ی دیکه شی ئاسنیکی پانی پیوه یه پیتی ده لئین (هیشه ماله) که قوری

هیشه که ی پی پاک ده کاته وه.

نهوا پهرداز: نهوا خوئين.

نهوازش: دلدانهوه.

نهووجهگهري: (ف) شيوهن.

نهودهمبده: تازه پشکووتوو.

نهورهس: نۆبهره، تازه پيښگه يشتوو.

نهورهسته: تازه پهيداوو.

نهورهسيده: نۆبهره.

نهوزاد: مولود، تازه لهدايک بوو.

نهوزهور: نهو (ظهور). تازه دهرکهوتن. تازه پهيداوون.

نهوشيروان: پادشايهکي نيران بوو. بهخاوهن داد ناوی دهرکردبوو.

نهونيهاال: نهمامی نوئ.

نهيزهن: (ف) نهی ژهن. نهوهی نهی دهژهنی.

نزا: دوغای خيتر، بهپيښهوانهی تووک که دوغای خهراپه.

نشور: (نشور) زيندووکردنهوه، زيندووکردنهوهی مردووان له روژي قيامهتدا.

نيگارتيکی وهفادار: خوشهويست و دلبهريکی به نهمهک. مهعشووقهيهکی به وهفا.

نووری عهلائوور: (نور علی نور) نوور لهسهر نوور، پووناکي زور. نووری زور.

نوت: بهپارهيهکی کاغزی ئينگليزی وتراوه (نوت).

نيدا: نداء. بانگ، بانگهواز.

نيزاع: دووبهړهکی.

نيسار: نشار، بلاوکردنهوه و ههلبژاردن، پهراگندهی و پهرش و بلاوی.

نيفاق: دووړوویی کردن.

نيقاب: رووبهړند، پهچه.

نيگاهي واپهسين: ناوړ بؤ دواوه، نيگاهيهک بؤ دواوه پروانتي.

نيل (نير): نهو دارهيه که دهخريته سهر ملی گاجووتهکان.

نيهاال: نهمام، درهختی تازه روايت و پشکووتبي.

نيهايته: نيهايته. کوتايی، دوايي هاتن.

نيهان: به نهيتی.

نيش: نازار. بهمانای شتي نووک تيژيش دي.

و

واپهسين: دواوه، کوتايی.

واژهگون: ههلگيترانهوه، بهراوهژوو، پيښهوانه.

واله: ههيران.

وهچ: که تووتن دهپريتهوه و دهيشکيښنهوه، لقی تازه دهداتهوه، بهو لقه تازانه دهلئين (وهچ).

وهحشته: تهنيايی، خهلوته گرتن.

وهداع: وداع، مالئاوايي، خواحافيی.

وهدوود: زور ميهرهبان، دؤستدار.

وهرد: نهو پارچه زهوييهيه که گهنم و جوئی تييدا دهچيئن.

وهرسه: گيايهکه له يهमेهن دهروئ. که دهمی کردهوه، چهنه تالتيکی لي پيدا دهبي وهک موو وايه، نهو

تالانه وهک مووی زهعهفران وايه شتي پي رنگ دهکهن.

وهرهر: دهمانچه.

وهغا: جهنگ.

وجود: بوون.

وشکهوهرد: نهو وهرد پرينهيه که له هاويندا دهپري ههر بههاوينيش دهچيئري، که پهلهی دا دهپريديت.

ويقار: لهسهرخويی، هيمني، گهوهيی، خووقورس گرتن.

ويژهبهړه: نهو قايشهيه که له کونی نیلهکه دايه که مژانی پيوه دهبهستريت. مژانيش دارتيکی ريکه له

بهيني ههوجار و نیلهکه دايه.

ه

ههبا: نهو توؤقاله توؤزانهن که له دهوری تيشکی خووری ناو کولانچکهی مال دههالئين. ههوهنته،

خوړايی.

ههمتا: وهک يهک.

ههمراه: هاوري، هاوريگا.

ههمراز: هاوارز، رازی دل و دهروون.

ههمنشين: هاونشين.

ههمهمه: هاوار و فهرياديک که له دهمی نادهمیزاد بيته دهري.

ههنگامه: ههراو بهزم.

ههوجار: نهو دارهيه که بؤ کيلان بهنيلهکهوه دهبهستري. ههوجار و نیل بهيهکهوه دهبهستري. ههوجار

(هيس) يشی پي دهلئين. له گهرمياندا (قههمه) ی پي دهلئين.

ههولناک: پرمه ترسی، ترسناک، له (أهوال)هوه هاتووه.

ههیکه:ل: هیکل، پهیکه.

هووهیدا: دیار، ئاشکرا.

هووما: بالندهیهکی ئهفسانهیییه. دهلتین سیبهههکهی بکهوئته سهه ههه کهسیک یان خوئی لهسهه ههه کهسی بنیشی دهبیتته خونکار و پادشا.

هوور: جووره چینییکه له شیهوی دووتادا، بهیهکهوه نووساوه. دانهوئلهی تیدهکهه و بهسهه پشتی ولاغی دادهه.

هیهزه: ئهه پیستهه ههوانهیه که تاییهتی روئی تیدهکری. بهدووشاوی توو پیستهه که خووش دهکری که خووشکردنه که پیتی دهلتین (هالوتین)

ی

یاساغ: قهدهغه.

یاوهر: هاووهه، ئه نیس، ئاشنا، هاوری.

یهکتا: بی وینه، بی نهزیر، تاقانه، یهکانه، تهنیا.

یهکانه: تاقانه، خوی تاک و تهنیا.

ییتلی کوردان: عیلی کوردان، یهلی کوردان.

**بیبلیوگرافیا یان سەرچاوەدی نووسین
لە باردی شاعیرایەتی شیخ نووری شیخ صالح**

یهک دوو قسهی پیلویستا

نامهوی به سهرتانهوه بیکه به مننهت؛ به لام ناماده کردنی ئەم بیبلیۆگرافیا به بارتەقای کۆشش و تەقەللام لە ناماده کردنی ئەم دیوانه هیلاکی کردووم. هۆی سەرەکی ئەم ماندوو بوونەش بۆ بایەخ پینەدان و نەپاراستن و لە بەردەست نەبوونی ژمارە ی تەواوی رۆژنامه و گۆڤاره کافمان دەگەریتەوه، چونکە تا ئیستا کتیبخانە یەک لە سەر تاپای کوردستاندا نییه تەواوی ژمارەکانی ئەو رۆژنامه و گۆڤارانە ی تیدا پارێزرا بێ. بە هۆی ئەو پشتگوێ خستن و بایەخ پینەدانه لاپەرەکانیان تووشی پوان دەبیت و رۆژ لەدوای رۆژ هەڵدەوهرین و لە کەلک دەکەون. لە کاتی کدا کتیبخانە ی پێشکەوتووی میلله تە خواپیداوه کانی دنیا دەخرینه شوینی تاییه تی نەوهک ئاوههوا و کەش کاربان لێ بکات و بەچەندین جۆره داوودەرمان دەیانپارێزن. رەنگە بلێن ئەم لایەنه پیتوهندی بە لایەنی پێشکەوتنی شارستانی میلله تە که مانه وه هیه، بە لام بە لای رای منه وه دروست نەبوونی هۆشیاری پیتوست بۆ پاراستن و بایەخدان به و رۆژنامه و گۆڤارانە، کاریکی ای کردووه بە دەستی ئەنقەست بە فەوتاندن بدرین.

تا کو ئەمڕۆکە کتیبخانە کافمان ئەم رۆژنامه و گۆڤارانە یان بە ناته وای و نیوه ناچلی هیشتۆتەوه، بە بێ ئەوهی ئەو کەسانە ی لە کتیبخانە کاندای ئیش دەکەن، مشووری پرکردنەوهی ژماره ناته و اووه کانی ئەو رۆژنامه و گۆڤارانە بخۆن و بۆ ئەم مەبەستە پەنا بە نه به کتیبخانە تاییه تییەکان، تا بە فۆتۆ (کۆپی) و ینەیان لە بەر بگرنه وه و کاری لیتوتیزه وه و خۆتەرانی پێ مەیسەر بکەن، بۆیه دانانی کەسانی لیوه شاهه و قەدرزان بۆ کتیبخانەکانی کوردستان کاریکی تا بلێی پیتوسته بۆ پاراستنی ئەو ژماره کەمە ی ئەمڕۆکە ماون، هیچ نەبێ ئەو رۆژنامه و گۆڤارانە نەدەنه دەست هەموو کەسێ تا هەر لاپەرە یەکیان بویت لێی بکەنەوه و بە ئارەزووی خۆیان لە سەری بنووسن و بە بیتباکی لاپەرەکانی هەڵبەندەنەوه و ئەمەش ببیتە هۆی دراندنی لاپەرەکانیان.

بەداخه وه تا ئەمڕۆکە دەزگایه کی زانستی و ئەکادیمی وه کو «کۆری زانیاری عیراق - دەستە ی کورد» هەولێ نەداوه تەواوی ژمارەکانی ئەو رۆژنامه و گۆڤارانە ی پەیدا بکات و لە لای خۆی بیانپارێزی. ئەگەر بۆشی پەیدا نەبێ و ینە ی ئەو ژمارانە ی دەست دەکەون بگریتەوه، یان هەولێ کرینیان بدات لەو کەسانە ی نیازی فرۆشتنیان هەیه، یان ئەو

کەسانە هان بدات کە لەباریاندا هەیه ژمارەکانی ئەو رۆژنامه و گۆڤارانە ناو بە ناو بە ئۆفیسیت لە چاپ بدەن و بکرتنه دیاری بۆ خۆتەرانی نەوهی ئەمڕۆکە.

رەنگه زۆر کەس هەبن وایان بەزەیندا بیت کە ئەم جۆره کارانە زۆر بە سووک و سانایی بیتە دەست و ئەرکیکی گەوره ی لە گەلدا نەکیشری، یان وا دەزانن هەموو کەس ئەو حەوسە لێهەیان هەیه، بتوانن لاپەرە کۆنەکان هەڵبەندەنەوه و لە هەمان کاتیشدا بەدوای پەیدا کردنیان عەودال بن. نازانن ئەم جۆره ئیشانە ئەگەر بە (داهینان) یش نەژمیردین، ئەوه لە زۆر بۆره شیعەر و چیرۆکی بۆردراو و وتاری بێ ناواخن، بە کەلکتر و قورستره. وێرای ئەوهی کتیبخانە یەک لە کوردستاندا نییه ژمارە ی ئەو رۆژنامه و گۆڤارانە ی تیدا پارێزرا بێ، ئەوه لە هەمان کاتیشدا تا رۆژی ئەمڕۆکە هیچ کتیبخانە یەکی گشتی، یاخود هیچ کەسێ هەولێ نەداوه بیبلیۆگرافیا یەک - چ بە کتیبی چاپکراو و چ بە رۆنیۆ - بۆ ناوه رۆکی رۆژنامه و گۆڤاره کان ساز بکات یان بیبلیۆگرافیا بۆ ناوی نووسەرەکان بکات و پەنجە بۆ ئەو ژمارانە رابکیشی کە بە شدارییان تیدا کردووه. تا ئەوانە ی دەیانەوی ئەم جۆره بیبلیۆگرافیا نە ی لە مەر خۆمان سازدەن، بە بێ ئەرکی هەڵدانه وهی لاپەرە بە لاپەرە ی رۆژنامه و گۆڤاره کان، بگەریتەوه سەر ئەو باس و بابە تانە ی گەرەکیانە سوودی لێ وەر بگرن، کە ئەمڕۆکە لە بەر کەمی سەرچاوه بووه تە تاکه سەرچاوه ی باوهر پیتکراو و بەردەستی ئیمه.

لە رۆژی ئەمڕۆکە ماندا - بیبلیۆگرافیا - سازدان بە تەواو کەری ساغکردنەوه و بلاوکردنەوه ی بەرهمی شاعیران دەژمیردێ کە بە بێ بوونی ئەو - بیبلیۆگرافیا یە - دیوانه کە هەرچەندە بێ کەموورتی و ریکویتی بێ، هیشتا کە لە بەری تیدە کەوی و بە کەموورتی بۆی دەنووسرێ. بۆیه شه له ولاتان ئەوانە ی لە بواری ئەکادیمیای ئیش دەکەن، بەردەوام رەنجی فەرهادانە دەدەن لە پیناوی پێشخستنێ ئەم لایەنه تەواو کەرە لە کاتی لە چاپدانی دیوانی شاعیره کانیان.

ئەمڕۆکە ئەو زانستە ی کە بایەخ بە «کتیبخانە» دەدات گە یشتووه تە رادیه یەک دەتوانی زۆر رێگای دوورودرێژ بۆ خۆتەرانیان کورت بکاتەوه و دەستی لیتوتیزه وه کانیان بگری. سازدانی (بیبلیۆگرافیا) ش رۆژ لە دوا ی رۆژ نرخی زیاتر دەبێ و پتر دەبیتە جیگای بایەخ و هەست بە گرنگی ئەم کاره دەرکرت و فەرمامۆشکردن و پشتگوێ خستنێ ئیشە کە بە نیوه ناچل دەهیلێتەوه.

بیبلیۆگرافیا سوودی زیاتر دەگە یەنیتە خۆتەرانی و لیتوتیزه وه کان تابتوانن لە

سهردهمیتکی خیرا و ئاپۆرهی وهکو ئەمڕۆکه «کات» یان بهفیرۆ نهچیت، ئەمڕۆکه گرنگی ئەم ببیلیۆگرافیا یانه له لای میللهته سهرفرازهکانی دنیا که نرخى زانستیان له لا ههیه، نهک ههر بهشێوهی کتیب ئەم جۆره ببیلیۆگرافیا یانه دهبینرێ، بهلکو له ناو ههر کتیبخانهیه کدا، ههر نووسهرێک به پیتی بپهتهکانی ئەبجهد دۆسیه ی تایبهتی خۆی ههیه و ئەم زانسته که به زانستی (التوثیق)^(١) نازهدد کراوه، رۆژ له دواى رۆژ قوولتر دهکری و زیاتر ده بپهته مایه ی سوود گه یانندن، ئینجا ههر که سه ی بپه و ئ له شاعیرێک، یان له نووسهرێک بتوژیته وه، ئەوه یه کسه ر ئەو باس و با به تانه ی که نووسهره که نووسپویه تی یان له باره یه وه نووسراون هه مووی به هۆی دۆسیه ی تایبه تی ئەو که سه وه ده خرینه به رده ست، باس و با به ته کانیش له ناو دۆسیه که به پیتی کات و با به ت بۆ لیتوتیۆره وه جیا کرا وه ته وه. هه موو ئەمانه بۆ کورت کردنه وه ی رێگایه، تا بتوانی ههر لایه نیکى که بپه و ئ، به ئاسانی به ده سه ته وه بیت و که ره سه ته ی نووسینه که گه لاله بکات. به داخه وه جارێ ئیمه نه گه بشته وینه ته ئەو ئاسته پشکه و تووه ی کتیبخانه کا ئمان، ته نانه ت ژبا ئمان به و جۆره ریکو پیتیک به خه بن و بگره زۆریشمان ما وه بپگه ی نی.

ببگومان له به ره وه ی - شیخ نووری شیخ سالح - یه که م جار ه دیوانی شیعی ر به م شپوه یه له چاپ بدریت و به هۆی له به رده ست نه بوونی دیوانی شیعی ر به م شاعیره له زۆر لیکۆلینه وه ی ره خه بی و ئەکا دیمی ناوی خرا وه ته ژیر لپه وه، ئنجا ئەمه به ده ستی ئەنقه ست بووی یان له به ره وه ی ئەو که سه نه یان و یستوه خۆیان هیلاک بکه ن و تا قه تی پشکنین و هه لدا نه وه ی لا په ر ه ی رۆژنامه و گو قاره کان یان نه بو وه، ههر بۆ ئەوه ی ئەم ببیلیۆگرافیا یه ببیته ته وا و که ریکى ئەم ئیشه م و بۆ ئەوه ی ئەو به هانه یه ش بپه رین که هه ندى که س خۆیان پپه وه لئواسیوه و له پیتاوی ئەوه ی ده ستی یارمه تی بۆ خۆینه ران و ره خه گرانی ئەمڕۆ و پاشه رۆژ درێژ بکه ین و یارمه تی ئەوانه ش بده ین که له پاشه رۆژدا ده یانه و ئ له سه ر بزوتنه وه ی شیعی ر کوردی ها وچه رخ بنووسن، ها تم و ده ستم دا یه دروست کردنی ئەم ببیلیۆگرافیا یه بۆ به ره مه شیعی ریه بلا و کرا وه کانی ئەم شاعیره، بگره چه ند جار یه ش بلا و کرا وه ته وه و ئنجا ئەو به ره مه مانه ی وه ک وتار و یاد کردنه وه له سه ر ژبا ن و شیعی ر شیخ نووری نووسراون. له پال ئەمه ش به ره مه کانی تری که بریتیی ه له وتاری میترووی و

(١) بۆ زانستی زیاده پروانه: جاک شومییه: (أصول التوثیق) - ترجمة انطوان عبده. منشورات عویدات، بیروت - باریس، الطبعة الثالثة، ١٩٨٢.

سیاسی و ئەده بی، له گه ل ئەوانه ش که شیعی ر (شیخ نووری) یان کردوه به پینج خسته کی یان وتار و شیعی ر یان وه رگه یرا وه ته سه ر زمانی عه ره بی، ها تووم به پیتی با به ت ریکم خستوون، ئەم ئەر که شم بۆیه خسته ئەستۆی خۆم، چونکه سه ره رای ئەوه ی که ته وا و که ری ئیشه که مه، له لایه کی تره وه ژماره ی ئەو رۆژنامه و گو قاره کوردی یانه مان که زۆر په رش و بلاون و زۆر یه یانم له کتیبخانه تایبه تییه کان ده ره ئنا وه، وابشی بۆ ده چم ئەو ژماره که مه ی له به ر ده ستیشدا هه ن رۆژ له دواى رۆژ به ده ست کار به ده ستانی کتیبخانه ی قه در نه زان و به هۆی بارودۆخه که و که می هۆشیا ریی خۆینه ران له گرنگیدا ن به و رۆژنامه و گو قاره له کاتی هه لدا نه وه و خۆینه وه یان، به ره به ره روو له که می ده که ن و رۆژێ له رۆژان له وان ه یه ئەو ژماره نه ش له ناو بچن، یان هه لگه ی رین و بشا رد رینه وه، بۆیه تا رێگای سه خت و په ر پپه چویه نا بۆ خۆینه ران و ره خه گرانی ئاسان و کورت بکریته وه. هیوا دارین له مه ولا ئەو بریا نه ی له چاپدا نی دیوانی شاعیرێکیان پێ ده سپه ررێ خه ریکی سا غکردنه وه ی ده بن له دروست کردنی ئەم جۆره ببیلیۆگرافیا یانه بی به شی نه که ن و نه یخه نه پشت گو ی.

ئیترا با له مه و دوا ش به هۆی ئەم شیعی رانه و ئەم ببیلیۆگرافیا یه (شیخ نووری) به سه ر بکریته وه و مافی شاعیرانه ی خۆی بدریتتی و ئەو رو و پیتوه ی له نه خسه ی دا هینانی شیعی ر کوردی تازه دا له سه ری جو ولا وه ته وه دیاری بکریت و له دا ها توویه کی نزیکدا ئەوانه ی نیاز یانه له باره ی شیعی ر و شاعیرا یه تی شیخ نووری بنووسن ئەوه نده مان دوو نه بن و ئەو ئەر که ی من کیشا ومه، ئەوان دوو باره نه یکیشن و یه کسه ر به هۆی ئەو ببیلیۆگرافیا یه وه بتوانن بگه رینه وه سه ر ئەو سه رچا وانه ی با سی شیخ نووری و شاعیرا یه تییه که ی ده که ن. له گه ل ئەو ته قه ل لایه ش که دا ومه، هیشتا من نا ئیم ئەوه ی کردو ومه زۆر پوخته و ته وا وه هیچ که مو کور تی تیدا نییه. ره نگه له گه ل ئەو هه وله ش که دا ومه زۆر شتی تری بلا و کرا وه ی شیخ نووری یان ئەو نووسینانه ی ده ر باره ی ئەو نووسراون، به ر چا وم نه که وتبن و له م ببیلیۆگرافیا یه دا جیگای بۆ نه کرا بیتته وه، به لام ئومیده وارم ئەمه ببیته رچه شکا ندنیک بۆ ئەوه ی که مو کور ییه کانم په ر بکریته وه و له هه مان کاتیشدا ببیته رپه ره سم و نه ریتیک، له مه ولا په ره و بکریت.

نووسین و وتاره‌کانی شیخ نووری

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٤٤) ی سالی (١)

(١٦) ی جمادی الآخر ١٣٣٩

(٢٤) ی فبروهری ١٩٢١ ز

وتاریکی زمانه‌وانی به‌ناوی: (له‌یه‌کچوونی حەرف) (*)

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٨٧) ی سالی (٢)

(٢٢) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٢) ی ديسمبەر ١٩٢١ ز

وتاریک به‌ناوی: (تووتن له به‌غدا نرخی شکاوه له شرکت زیاتر چاره‌ی نه‌ماوه).

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٨٨) ی سالی (٢)

(٢٩) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٩) ی ديسمبەر ١٩٢١ ز

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٨٩) ی سالی (٢)

(٧) ی جمادی الأول ١٣٤٠

(٥) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیشوو).

* رۆژنامه‌ی پیشکەوتن.

ژماره (٩١) سالی (٢)

(٢١) ی جمادی الأول ١٣٤٠

(١٩) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢ ز

وتاریک به‌ناوی: (زبان) که وه‌لامی ره‌خنه‌یه‌که بو (ره‌سوول ناجی). (**)

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (١) ی سالی (١)

(٢٥) ی ربیع الأول ١٣٤١

(١٥) ی تشرین الثاني ١٩٢٢

وتاریک به‌ناوی: (بانگ کوردستان - رۆژی کوردستان).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٢) ی سالی (١)

(٢) ی ربیع الآخر ١٣٤١

(٢٢) ی تشرین الثاني ١٣٣٨ ی رۆمی، ١٩٢٢ ی ز.

وتاریک به‌ناوی: (مه‌تانه‌ت و سه‌باتی قه‌ومی کورد).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٤) ی سالی (١)

(٢٣) ی ربیع الآخر ١٣٤١

(١٣) ی کانوونی ئه‌وه‌ل ١٣٣٨ ی رۆمی، ١٩٢٢ ی ز

وتاریک به‌ناوی: (فه‌نی و ئیجتیماعی - میلله‌ت).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (٥) ی سالی (١)

(*) وه‌ک د. ئه‌وره‌حمان حاجی ماریف ئاماژه‌ی به‌و وتاره و وتاره‌که‌ی پیشتر نه‌کردوه (محهمه‌دئهمین غه‌فور هه‌ورامانی) ش کاتی ئه‌و کتیبه‌ی کردوه به‌عه‌ره‌بی و به‌ناوی (ماکتب عن اللغة الكردية) که له سالی ١٩٧٨ له به‌غدا چاپی کردوه هه‌یچ ئاماژه‌یه‌کی بو ئه‌و دوو وتاره نه‌کردوه، له کاتی‌کدا خۆشی زمانه‌وانه و بایه‌خ به‌زمانی کوردی ده‌دات.

(*) دکتۆر (ئه‌وره‌حمان حاجی ماریف) له کتیبه‌که‌یدا (چی له باره‌ی زمانی کوردی) یه‌وه نووسراوه، که له به‌غدا له سالی ١٩٧٣ چاپ کراوه، ئیشاره‌تی بۆ ئه‌م وتاره زمانه‌وانییه نه‌کردوه که پیش هه‌وله‌کانی مامۆستایان: (سه‌عید سدی کابان) و (توفیق وه‌بی) که‌وتوه (وه‌ک ده‌ستپیشخه‌رییه‌ک).

(۱۵) ی رەجەب، سالی ۱۹۴۱
 (۳) ی مارت سالی ۱۳۳۹ ی رۆمی
 لە تورکییەو و تارێک بە ناوی: (فاپیتولاسیون) و نووسراوە ماویەتی، کاتی رۆژنامەکە
 دەرنەچوو ئیتر پەچراوە.

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.

ژمارە (۱) ی سالی (۱)

(۸) ی ذی الحجە ۱۳۴۰

(۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز

وتاریکی بێ ناوونیشان لە لاپەرە (۶) دا

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.

ژمارە (۲) ی سالی (۱)

(۲۰) ی ذی الحجە ۱۹۴۰

(۱۴) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

کورتە نووسینی بە ناوی: (ئەلین هەیئەتی ناسیحه لە بەغداوە دیت) (۲)

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.

ژمارە (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذی الحجە ۱۳۴۰ هـ

(۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

وتاریک بە ناوی (ماکینە ی چاپ).

* رۆژنامە ی بانگی کوردستان.

(۲) هەندێ نووسین و سەرۆتار لەو رۆژنامەیدا هەبە، کە دەبوون بە یەکسەر دەزانی ئەو شێوازی
 «شیخ نووری» یە کە یەکێکە لە موحەررەرکانی بەشە کوردی و فارسییەکە. کە کاک - جەمال
 خەزەندەر - یش لە کاتی دروستکردنی بیبلیۆگرافیا یەک بۆ نووسەرەکانی ئەم گۆنارە هەر وای بۆ
 چوو. بەلام هەندێ وتاری تر هەن کە کاک (جەمال) بە هی (شیخ نووری) داناوە من لە ئاستیاندا
 وەستام، چونکە ئەو وتارانە بە ئیمزای کەسانی تر نووسراون وەک (مستەفا پاشا)، کە من نەم خستە
 ناو بیبلیۆگرافیا یەکەو.

(۳۰) ی ربيع الآخر ۱۳۴۱
 (۲۰) ی کانوون الأول ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ز
 سەرۆتاریک بە ناوی: (موجادەلە ی حەیات).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژمارە (۶) ی سالی (۱)

(۹) ی جمادی الأول ۱۳۴۱

(۲۷) ی کانوون ئەوەل، ۱۳۳۸ ی رۆمی ۱۹۲۲ ی ز

سەر و تارێک بە ناوی: (ولایەتی مووسڵ لە لۆزاند).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژمارە (۸) ی سالی (۱)

(۲۳) ی جمادی الأول، ۱۳۴۱

(۱۰) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

وتاریکی سیاسی بە ناوی: (داوا ی حقوقی مەشرووعە).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژمارە (۱۰) ی سالی (۱)

(۷) ی جمادی الآخر، ۱۳۴۱

(۲۴) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەرۆتاریک بە ناوی: (قسە ی ناحەق رەد ئەکرێتەو).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژمارە (۱۴) ی سالی (۱)

(۸) ی رەجەب ۱۳۴۱

(۲۴) ی شوبات ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەرۆتاریک بە ناوی: (لە فەلاکەت عبیرەت).

* رۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژمارە (۱۵) ی سالی (۱)

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۱۲) ی موحه پرهم

(۴) ی ئه یلوول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی (موجاده له ی حیات، ئه فکاری مته نه وعه، حسیاتی مته له ونه).

* رۆژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۷) ی صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ی ئه یلوول ۱۹۲۲

وتاریکی بی ناوونیشان له لاپه ره (۲ - ۳).

* رۆژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

سه روتاریک که ناوونیشانی نییه له لاپه ره (۱ - ۲ - ۳ - ۴) ئه گهرچی ناوی به سه ره وه

نییه، به لام دیاره هی (شیخ نووری) یه

* رۆژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱۲) ی سالی (۱)

(۵) ربیع الأول ۱۳۴۱هـ

(۲۷) ی تشرین اول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی: (نه خۆشی ئیجتیماعی و چاره ی ته داوی).

لاپه ره (۳-۴).

* رۆژنامه ی ژبان وه.

ژماره (۱۹) ی سالی (۱)

(۷) ی شعبان ۱۳۴۳

(۲) ی مارتی ۱۹۲۵

وتاریک به ناوی: (تورک و کورد - گورگ و مه پ).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۰) ی سالی (۱)

(۱۹) ی ذي القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزه بیران ۱۹۲۶

(بۆ دائیره ی عالییه ی ژبان ته قدیمه). سه ره تابه که بۆ وتاره ره خنده ییبه کانی، له گه ل به شی

یه که می (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۱) ی سالی (۱)

(۶) ی ذي الحجة ۱۳۴۴

(۱۷) ی حوزه بیران ۱۹۲۶

به شی دووهمی وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۲) ی سالی (۱)

(۲۰) ی ذي الحجة ۱۳۴۴

(۱) ی ته ممووز ۱۹۲۶

به شی سییه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۳) ی سالی (۱)

(۸) ی ته ممووز ۱۹۲۶

به شی چواره م له وتاری (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۴) ی سالی (۱)

(۱۴) ی موحه پرهم ۱۳۴۵

(۱۵) ی ته ممووز ۱۹۲۶

به شی پینجه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۵) ی سالی (۱)

(۲۳) ی صفر ۱۳۴۵
 (۲) ی ئه ییلوول ۱۹۲۶
 بهشی دهیهمی وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۳۲) ی سالی (۱)
 (۳۰) ی صفر ۱۳۴۵
 (۹) ی ئه ییلوول ۱۹۲۶
 بهشی یانزه له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۳۳) ی سالی (۱)
 (۹) ی ربیع الاول ۱۳۴۵
 (۱۶) ی ئه ییلوول ۱۹۲۶
 بهشی دوایزه له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۳۷) ی سالی (۱)
 (۷) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵
 (۱۵) ی تشرینی یهکهمی ۱۹۲۶
 بهشی سیانزه له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۳۸) ی سالی (۱)
 (۱۴) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵
 (۲۱) ی تشرینی اول ۱۹۲۶
 بهشی چوارده له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان
 ژماره (۳۹) ی سالی (۱)

(۱۱) ی موچهپهه ۱۳۴۵
 (۲۲) ی تههمووزی ۱۹۲۶
 بهشی شهشهه له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۲۶) ی سالی (۱)
 (۱۸) ی موچهپهه ۱۳۴۵
 (۲۹) ی تههمووز ۱۹۲۶
 وتاریک بهناوی: (جهواب بۆ غهزهتهی نهجمه).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۲۷) ی سالی (۱)
 (۲۵) ی موچهپهه ۱۳۴۵
 (۵) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶
 پاشماوهی ژمارهی پیشوو: (جهواب بۆ غهزهتهی نهجمه).
 لهگهڵ بهشی ههوتهمی وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۲۸) ی سالی (۱)
 (۲) ی صفر ۱۳۴۵
 (۱۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶
 بهشی ههشتهمی وتاری (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۲۹) ی سالی (۱)
 (۹) ی صفر ۱۳۴۵
 (۱۹) ی ئاغستۆس ۱۹۲۶
 بهشی نۆیهمی وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).
 * رۆژنامهی ژیان.
 ژماره (۳۱) ی سالی (۱)

(٢١) ی ربيع الآخر ١٣٤٥

(٢٨) ی تشرینی یه کهم ١٩٢٦

بهشی پانزه له وتاری (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٤٠) ی سالی (١)

(٢٨) ی ربيع الآخر ١٣٤٥

(٤) ی تشرینی دووهم ١٩٢٦

بهشی شازده له وتاری (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٤١) ی سالی (١)

(٥) ی جمادی الأول ١٣٤٥

(١١) ی تشرینی دووهم ١٩٢٦

بهشی حه قده له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٤٢) ی سالی (١)

(١٢) ی جمادی الأول ١٣٤٥

(١٨) ی تشرینی دووهم ١٩٢٦

بهشی ههژده له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٤٦) ی سالی (١)

(١٠) ی جمادی الآخر ١٣٤٥

(١٦) ی کانوونی یه کهم ١٩٢٦

بهشی نۆزده له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٤٨) ی سالی (١)

(٢٤) ی جمادی الآخر ١٣٤٥

(٣٠) ی کانوونی یه کهم ١٩٢٦

بهشی بیسته له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٥٣) ی سالی (٢)

(٧) ی شعبان ١٣٤٥

(١٠) ی شوبات ١٩٢٧

بهشی بیست و یهک له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٥٤) ی سالی (٢)

(١٤) ی شعبان ١٣٤٥

(١٧) ی شوبات ١٩٢٧

بهشی بیست و دوو له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

ههر له و ژماره یه دا (رهشید نه جیب) شیعرێکی به ناوی (ئینتیباعاتی هه ورامان)

پیشکەش به (شیخ نووری) کردووه.

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٥٥) ی سالی (٢)

(٢٤) ی شوباتی ١٩٢٧

بهشی بیست و سێ له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٥٧) ی سالی (٢)

(٧) ی ڤه مه زان ١٣٤٥

بهشی بیست و چوار له وتاری: (ئهدهبیاتی کوردی).

* رۆژنامهی ژیان

ژماره (٥٩) ی سالی (٢)

(۲۱) ی رهمه زان ۱۳۴۵

(۲۴) ی مارت ۱۹۲۷

بهشی بیست و پینج له وتاری : (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۸۵) ی سالی (۲)

(۱۵) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی یه‌که‌م ۱۹۲۷

وتاریک به‌ناوی : (به‌مناسه‌به‌تی ته‌عینی عه‌لی عیرفان ئه‌فه‌ندییه‌وه بۆ مه‌تبه‌عه‌ی

ژیان).

شیعره بلاوکراوه‌کانی شیخ نووری له ناو رۆژنامه و گۆفاره‌کاندا

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۱۰) ی سالی (۱)

(۱۴) ی شه‌وال ۱۳۳۸هـ

(۱) ی جولای ۱۹۲۰م

شیعری : (له ته‌وسیف چاپخانه)

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۱۱) ی سالی (۱)

(۲۱) ی شه‌وال ۱۳۳۸هـ

(۸) ی جولای ۱۹۲۰م

شیعری : (وه‌ره بادی سه‌با، تۆقاسیدی من به به‌مه‌ردانه).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۳۰) ی سالی (۱)

(۶) ی ربیع الأول ۱۳۳۹هـ

(۱۸) ی نۆفمبه‌ر ۱۹۲۰م

شیعری : (جووت و گا شتیکی چاکه).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۳۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ربیع الأول ۱۳۳۹هـ

(۹) ی ديسمبەر ۱۹۲۰م

شیعری : (ئه‌ی دولبه‌ری جانی، به‌خودا جانی جیهانی).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۱۴) ی سالی (۱)

(۲۴) ی جمادی الآخر ۱۳۳۹هـ

(۳) ی فبروری ۱۹۲۱م

شیعری : (موسه‌ده‌س له‌سه‌ر نیوه شیعرتیکی سولتان سه‌لیم).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۷۶) ی سالی (۲)

(۲) ی صفر ۱۳۴۰هـ

(۱۶) ی ئۆکتۆبه‌ر ۱۹۲۱م

شیعری : (ده‌ردی دلّی خۆم، جومله‌یه‌کی بیئمه ته‌قریر).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۷۸) ی سالی (۲)

(۱۸) ی صفر ۱۳۴۰هـ

(۲۰) ی ئۆکتۆبه‌ر ۱۹۲۱م

شیعری : (غه‌می زه‌مانه وه‌کو په‌رده، وا دلّی پۆشیم).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن

ژماره (۷۹) ی سالی (۲)

(۲۵) ی صفر ۱۳۴۰هـ

(۲۷) ی ئۆکتۆبه‌ر ۱۹۲۱م

شیعری : (په‌شوی په‌رچه‌می شوخیکی بی په‌روا و بی باکم).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۸۰) ی سالی (۲)

(۳) ی نوڤتیمبر ۱۹۲۱ هـ

(۲) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

شيعری: (دل).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۸۱) ی سالی (۲)

(۹) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۰) ی نوڤتیمبر ۱۹۲۱ م

شيعری: (ئەى فهلهک ديسان له دەس تو شين و واوه يلا ئەکەم).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۸۲) ی سالی (۲)

(۱۶) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۷) ی نوڤتیمبر ۱۹۲۱ م

شيعری: (ئيسيتيقبال بۆ تازه پيگه يشتوووه کان).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۹۲) ی سالی (۲)

(۲۸) ی جمادي الأول ۱۳۴۰ هـ

(۲۶) ی جەنیه‌ری ۱۹۲۲ م

وه‌رگيپرانی شيعری: (تەفه‌کور).

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۹۹) ی سالی (۲)

(۱۷) ی رەجەب ۱۳۴۰ هـ

(۱۶) ی مارچ ۱۹۲۲ م

شيعری: (شەو).

له هه‌مان ژماره‌دا شيعری: (ئەى دولبه‌رى جانى به‌خودا جانى جيهانى) بلاوکراوه‌ته‌وه.

* رۆژنامه‌ی پێشکەوتن.

ژماره (۱۱۴) ی سالی (۳)

(۴) ی ذى القعدة ۱۳۴۰ هـ

(۲۹) ی جون ۱۹۲۲ م

شيعری (هەر مورغى فرى بۆ چه‌مه‌نستانى خه‌يالى).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۲۰) ی كانوونى يه‌كه‌مى ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ ی رۆمى

(۳۰) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱ هـ

شيعری: (عه‌سكه‌ر).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۱۰) ی كانوونى دووه‌مى ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ رۆمى

شيعری فارسى به‌ناوى (وقت ارشاد است اى عالى همم اعيان ما).

* رۆژنامه‌ی رۆژى كوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

(۱۷) ی كانوونى دووه‌مى ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ ی رۆمى

شيعریكى دووقۆلى له‌گه‌ڵ (عه‌لى كه‌مال) به‌ناوى (وا موبه‌ده‌ل بوو به‌خوشى...).

* رۆژنامه‌ی بانگى كوردستان.

* رۆژنامه‌ی بانگى كوردستان.

ژماره (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذى الحجة ۱۳۴۰ هـ (۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز

شيعری: (بانگ كردستان).

استقبال و خوش آمدى بانگ كردستان.

* رۆژنامەى (ژيانەوه) و (ژيان) و (ژين) و چەند رۆژنامەىەكى تر.

* رۆژنامەى ژيانەوه.

ژمارە (۱۲) ى سالى (۱)

(۱۴) ى جمادى الآخر ۱۳۴۳

(۹) ى كانونى دووهم ۱۹۲۴

شيعرى: (گريه ى خوسران).

* رۆژنامەى ژيانەوه.

ژمارە (۱۴) ى سالى (۱)

(۸) ى رەجەب ۱۳۴۳

(۲) ى شوياتى سالى ۱۹۲۵

شيعرى: (هاوارى وەتەن).

* رۆژنامەى ژيانەوه.

ژمارە (۱۸) ى سالى (۱)

(۲۴) ى شوياتى ۱۹۲۵

(۲۹) ى رەجەب ۱۳۴۳

شيعرى: (ئەمشەو من لە خەوا...).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴) ى سالى (۱)

(۲۶) ى رەجەب سالى (۱۳۴۴) هـ

(۱۱) ى شوياتى سالى ۱۹۲۶ ز

شيعرى: (لە كوردستاندا گرانى).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۹) ى سالى (۱)

(۳) ى رەمەزان ۱۳۴۴

(۱۸) ى مارت ۱۹۲۶

شيعرى (بەمناسەبەتى تەبدیلی ناوی ژيانەوه بۆ ژيان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴۵) ى سالى (۱)

(۳) ى جمادى الآخر ۱۳۴۵ هـ

(۹) ى كانونى يەكەمى ۱۹۲۶ ز

شيعرى: (جووت و گا شتیکی چاکه).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۴۹) ى سالى (۱)

(۲۱) ى رەجەب ۱۳۴۵ هـ

(۶) ى كانونى دووهم ۱۹۲۶

شيعرى (سالى ۱۹۲۶).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۵۰) ى سالى (۲)

(۲۳) ى رەجەب ۱۳۴۵ هـ

(۲۷) ى كانونى دووهمى ۱۹۲۷ ز

شيعرى: (ئەم ئیجتیماعه بۆ مەهى عیزەت بەراعەتە).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۵۹) ى سالى (۲)

(۲۴) ى مارت ۱۹۲۷

شيعرى: (نیسان).

* رۆژنامەى ژيان.

ژمارە (۲۴۶) ى سالى (۵)

(۲۲) ى موحەپرەم ۱۳۴۹ هـ

(۱۹) ى حوزەيران ۱۹۳۰ ز

شيعرى (بۆ يانەى سەرکەوتن).

* رۆژنامەى ژيان.

(۱۳) ی شویات ۱۹۴۱
 شیعی: (هاوار له دەس مالیه).
 * رۆژنامە ی ژین.
 ژماره (۶۲۱) سالی (۱۵)
 (۱۵) ی صفر ۱۳۶۰ هـ
 (۱۷) ی مارت ۱۹۴۱ ز
 شیعی (حهقه ئەمپۆ بدا تەعنه له ماهو مشتەری و ئەختەر).
 * رۆژنامە ی ژین.
 ژماره (۶۲۴) ی سالی (۱۵)
 (۲۱) ی ربیع الأول ۱۳۶۰ هـ
 (۱۷) ی نیسان ۱۹۴۱ ز
 شیعی: (بەم بەهاره) شیوهنی ئاورپەحمانی خالتۆزای.
 * رۆژنامە ی ژین.
 ژماره (۶۶۶) ی سالی (۱۶)
 (۶) ی ربیع الثاني ۱۳۶۱ هـ
 (۲۳) ی نیسان ۱۹۴۳ ز
 شیعی: (دیناری موظفین).
 * رۆژنامە ی ژین.
 ژماره (۷۰۰) ی سالی (۱۷)
 (۱۲) ی ربیع الأول ۱۳۶۲ هـ
 (۱۸) ی مارت ۱۹۴۳ ز
 شیعی: (کۆچی مهلا ئەفەندی).
 * رۆژنامە ی ژین.
 ژماره (۸۲۲) ی سالی (۲۰)
 (۱۱) ی ربیع الثاني ۱۳۶۵
 شیعی (هیمهتی پیران).

ژماره (۴۸۳) ی سالی (۱۱)
 (۱۳) ی حوزەیران ۱۹۳۶ ز
 شیعی (شینی شیخ عەزیزی برام).
 * رۆژنامە ی ژیان
 ژماره (۴۹۳) ی (۱۱)
 (۵) ی جمادی الآخر ۱۳۵۵ هـ
 (۲۲) ی ئاغستۆس ۱۹۳۶ ز
 شیعی: (پوچی سهعدی).
 * رۆژنامە ی ژیان.
 ژماره (۵۵۳) ی سالی (۱۳)
 (۱۰) ی مارت ۱۹۳۸
 (۸) ی موچه پرەمی ۱۳۵۷
 شیعی (دیاری ژیانە).
 * رۆژنامە ی ژین.
 ژماره (۵۵۸) ی سالی (۱۴)
 (۱۱) ی موچه پرەم ۱۳۵۸ هـ
 (۲) ی مارت ۱۹۳۹ ز
 شیعی: (نابینمه وه لیتره یهکی یار و وهفادار).
 * رۆژنامە ی (ژین)
 ژماره (۵۷۲) ی سالی (۱۳)
 (۲۹) ی حوزەیرانی ۱۹۳۹
 شیعی: (شیوهی زیوهر).
 * رۆژنامە ی ژین.
 ژماره (۶۱۷) ی سالی (۱۵)
 (۱۷) ی موچه پرەم ۱۳۶۰

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره ۱۰۲۶ ۱۰ سالی ۱۹۵۰

شيعری: (شيوه‌نی برابری برای).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۳۶۵) ی سالی (۳۲)

۱۹۵۷/۱۰/۱۷

شيعری: (نابی مونه‌وهر به‌گولتی یه‌خه‌بی چاکه‌ت).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۸۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۷/۱۲

شيعری: (سالی گوزه‌شته) یان (بۆ سالی ۱۹۲۶).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۸۸) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۸/۹

شيعری: (ئاورپیک بۆ دواوه، بۆ سالی ۱۹۳۴).

له شتيخ نووريبه‌وه بۆ (گۆران) به‌زمانی (جه‌ناب) ی کوريبه‌وه.

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۹۷) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۰/۱۱

نامه‌یه‌کی شيعری له نيوان «شتيخ نووری» و «زبهر». به‌ناوی: (ئه‌ی بادی سه‌با!

په‌یکي خه‌يالآتی ئه‌ديبان).

* رۆژنامه‌ی پروا.

ژماره (۶۹) ی سالی (۳)

سالی ۱۹۶۲

شيعری (شيني عه‌زیز).

* رۆژنامه‌ی پروا.

ژماره (۹۰) ی سالی (۳)

سالی ۱۹۶۲

شيعری: (ژيان).

* رۆژنامه‌ی پاپه‌پين.

ژماره (۱۲۷) ی سالی (۳)

(۱۸) ی شوياتی ۱۹۶۷

شيعری: (شيوه‌نی ئاورپه‌حمانی خالۆزای) و (ديناری مووه‌زه‌ف).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶) ی سالی (۱)

۱۹۷۱/۴/۱

شيعری: (جووت و گا).

* رۆژنامه‌ی بيري نوئی.

ژماره (۲۶) ی سالی (۱) چوارشه‌مه ۱۹۷۲/۱۲/۲۰

نموونه‌یه‌ک له شيعری شتيخ نووری شتيخ سالیح که شيعری (نه‌ورۆز) ه.

* رۆژنامه‌ی ژین. (سالانی هه‌فتا)

ژماره (۱۰۵) ی سالی (۳)

۱۹۷۳/۳/۳۱

شيعری (نه‌ورۆز).

* بلاوکراوه‌ی رۆشنبيیری نوئی. (رۆژنامه‌یه‌ک بوو، به ده رۆژ جارتيک له به‌غدا ده‌رده‌چوو)

ژماره (۳۷)

(۱۱) ی کانوونی دووه‌می ۱۹۷۵

شيعری (په‌چه) و له هه‌مان ژماره‌دا شيعری: (جووت و گا شتيکی چاکه)

بلاوکراوه‌ته‌وه.

*** نەو گۆڧارانەى شىعەرى «شىخ نەورى» يان تىدا بلاوكراره تەوہ**

* گۆڧارى پەيژە

ژمارە (۱) ى سالى (۱)

سالى ۱۹۲۷

خاوەنى مستەفا شەوقى، بەغدا، چاپخانەى فورات.

شىعەرى (هاوارى وەتەن).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۶) ى سالى (۱)

(۱۷) ى ربيع الثانى ۱۳۴۵

سالى ۱۹۲۷ز

شىعەرى: (بۆ زارى كرمانجى).

* گۆڧارى زارى كرمانجى.

ژمارە (۸) ى سالى (۱)

(۲۰) ى شوبات ۱۹۲۷

مامەند كەركووكى وەلامى شىعەرى، (بۆ سالى ۱۹۲۶) ى داوہ تەوہ.

* گۆڧارى گەلاويژ.

ژمارە (۵-۶) سالى دووہم

مايس و حوزەيران

سالى ۱۹۴۱

شىعەرى: (پەچە - رووپۆش).

* گۆڧارى گەلاويژ.

ژمارە (۵) ى سالى چوارەم

تشرىنى دووہمى ۱۹۴۳

(نەحمەد شىخ غەنى «فەوزى») شىعەرى (شەو) ى كردووہ بە پيىنج خستەكى.

* گۆڧارى گەلاويژ.

ژمارە (۵) ى سالى حەوتەم

مايسى ۱۹۴۶

شىعەرى: (چ خۆشە شارەزور).

* هنا بغداد.

ژمارە (۳)، سالى شەشەم

ئەيلوولى ۱۹۵۶

صفر ۱۳۷۶

ژمارە (۱۴۹) ى عەرەبىيەكە

شىعەرى: (شارەزور).

* گۆڧارى پەيام

ژمارە (۸ - ۹) ى سالى هەشتەم

۱۹۵۷ شىعەرى (دلى من)

* هنا بغداد.

ژمارە (۱۷۱) ى مانگى تەممووزى ۱۹۵۸

شىعەرى: (شارەزور تاكو بلتېي جىگە بەكى بەردارە).

* گۆڧارى نەورۆز.

ژمارە (۱) ى سالى (۱)

سالى ۱۹۵۹

شىعەرى: (ژيان) لاپەرە (۲۵)

شىعەرى: (نەورۆز) لاپەرە (۶۰)

* گۆڧارى رۆژى نوئى.

ژمارە (۷) ى سالى (۱)

تشرىنى يەكەم سالى ۱۹۶۰

شىعەرى: (هينانەوہى تەرمەكەى شىخ مەحمود).

* گۆڧارى رۆژى نوئى.

ژماره (۹) ى سالى (۱)

كانونى يه كه م ۱۹۶۰

شيعرى: (بيكه س).

* گۆڧارى رزگارى.

ژماره (۲) ى سالى (۱)

ى نيسانى ۱۹۶۹

له لاپه رهى دواوه و له ژئير ناوى (تۆمار) شيعرى: (وا مويه دهل بوو...) كه له گه ل (عه لى) كه مال بايپيرى شاعير بيكه وه داينناوه و بلاو كراوه ته وه.

* گۆڧارى سليمانى.

ژماره (۱۱) ى سالى (۱)

حوزه يرانى ۱۹۶۹

شيعرى: (په چه).

* ئەو نووسينانهى له بارهى شىخ نوورى-يه وه نووسراون

* رۆژنامهى پيشكه وتن

ژماره (۸۳) ى سالى (۲)

ى ربيع الاول ۱۳۴۰

نۆڧيمبر ۱۹۲۱

(فائق) ناويك به شيعر جوابيكي بو جه ناي شىخ نوورى نووسيوه.

* رۆژنامهى بانگى كوردستان

ژماره (۸) ى سالى (۱)

ى صفر ۱۳۴۱

ى ئه يلوول ۱۹۲۲

بو (ئهديبى موحته رهم شىخ نوورى ئه فه ندى) نووسينى (كوردىك).

* رۆژنامهى پيشكه وتن

ژماره (۳۸) ى سالى (۱)

ى جمادى الاول ۱۳۳۹

(۱۳) جينيوه رى ۱۹۲۱

شيعرىك له لايهن (محهمه د ره شيد) وه نووسراوه و به ناوى: (به يادى سليمانى نوورى).

* رۆژنامهى ئوميدى ئيستيقلال

ژماره (۴) ى سالى (۱)

ى صفر ۱۳۴۲

ى تشرينى يه كه م ۱۹۳۹

شيعرىك كه ماموستا (ره فيق حيلمى) نووسيوه تى به ناوى: (ته ربيعى غه زه لى ئهديبى موحته رهم جه ناي م. نوورى).

* رۆژنامهى ژين

ژماره (۶۵۰) ى سالى (۱۵)

ى ذو القعدة ۱۳۶۰

ى كانونى اول ۱۹۴۱

وه لامى (محهمه د رهمزى - رهمزى مه لا مارف) بو (هاوار و حه سه ب حالى شىخ نوورى).

* گۆڧارى پيشكه وتن

ژماره (۱) ى سالى (۱)

شوباتى ۱۹۵۸

وتارىكى ماموستا (ره فيق حيلمى) به ناوى: (ئينقيلاب له شيعرى كورديدا).

* رۆژنامهى ژين

ژماره (۱۳۸۴) سالى (۳۱)

۱۹۵۸/۳/۶

گۆشه ي شيعر و شاعيره كانمان

كورته باسيك و شيعرى (بو يانه ي سه ركه وتن).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۳۸۲) سالی (۳۳)

۱۹۵۹/۲/۲۰

پېنچ خسته‌کی شیخ نه‌حمه‌دی شیخ غه‌نی که نازناوی (فه‌وزی) یه له‌سه‌ر شیعیری (شه‌و).

* گوڤاری بلیسه

ژماره (۸) ی سالی (۱)

مارتی ۱۹۶۰

وتاریک به‌ناوی: (بیره‌وه‌ری شاعیری به‌ناوبانگ شیخ نووری شیخ صالح)، به‌بۆنه‌ی تېپه‌پوون به‌سه‌ر کۆچیا. (شیخ حه‌سیب شیخ نه‌حمه‌د).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۱۶) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۳/۱۰

وتاریک به‌ناوی: (یادی شاعیری نه‌مر: شیخ نووری شیخ صالح). مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۱/۲۹

گۆران

هه‌ر ئه‌و رایه‌ی له‌ دیوانی (به‌هه‌شت و یادگار) نووسیویه‌تی، وه‌ک خۆی رایان گوێزاهه‌ و بلاویان کردوه‌ته‌وه‌.

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۷۹) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۱۲/۲۶

وتاریک به‌ناوی: (یادی شیخ نووری شیخ صالح).

مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا).

* رۆژنامه‌ی برایی

ژماره (۳۲۲) ی رۆژی شه‌مه

(شيعر و شاعیره‌کانمان)،

۱۹۶۷/۷/۲۷، محه‌مه‌د په‌سوول ه‌اوار

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره‌ی (۲) ی سالی (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۱۷

وتاریک به‌ناوی (یادی کۆچی «شیخ نووری شیخ صالح»). (س . ع . شادمان).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۳) ی سالی (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۲۴

وتاریک به‌ناوی (یادی شاعیری به‌نرخ شیخ نووری شیخ صالح) (أ . ب . هه‌وری).

* گوڤاری برایه‌تی

ژماره (۱) ی سالی (۱) خوولی دووه‌م

وتاریک به‌ناوی (پیداچونه‌وه‌یه‌ک به‌«دلاوه‌ران» ی دیوانی «بېخود» دا). نووسینی: محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم - ۱۹۷۰.

* رۆژنامه‌ی برایه‌تی

ژماره (۲ - ۳) ی ۱۹۷۲/۱/۲۱ - خوولی چواره‌م - پېنچشه‌مه

(له‌ بیره‌وه‌ری هۆنه‌ری رچه‌شکینی نه‌مردا)

په‌فیق چالاک

* رۆژنامه‌ی برایه‌تی

ژماره (۱۲) ی ۱۹۷۲/۸/۲۴

(ئەوھى ئەيزانم لە بارەى ھونەرەوھ)
نووسىنى رەفيق چالاک

* رۆژنامەى (بىرى نۆى)

ژمارە (٦٦) ى سالى دووھم
چوارشەمە ١٩٧٣/٩/٢٦

وتارىك لە ژيتر ناوى: ديسانەوھ لە بارەى پارچە شيعرى «دلاوھرانەوھ»
نووسىنى: محەمەدى مەلا كەريم.

* كتيبى (شيعرى كۆن و نۆى)

أ . ب . ھەورى

سليمانى - چاپخانەى كامەرانى - ١٩٧٥

(ويئەى شيعرى جوان) فونەى شيعرى شايخ نوورى ل ٨

* بلاوكراوھى رۆشنيبىرى نۆى

ژمارە (٣٧)

(١١) ى كانونى دووھمى ١٩٧٥

(كە دەست كرا بە كوردى نووسين)

نووسىنى: (جەمال بابان).

* رۆژنامەى بىرى نۆى

ژمارە (٢٢١)

١٩٧٦/١٢/٢٥

وتارىك بە ناوى: (بىرەوھرى شايخ نوورى شايخ سالىح).

لەگەل بلاوكرندنەوھى شيعرى (شەو).

* گۆفارى كۆرى زانبارى عىراق «دەستەى كورد»

ژمارە (٧) ى سالى ١٩٨٠

(بنەرەتتەى كانى رەخنەسازى و ھۆنراوھى ديئىنى كوردى)

د. كاميل حەسەن عزيز البصير.

* گۆفارى بەيان

ژمارە (٧١)، نيسان و مايسى ١٩٨١

وتارىك بە ناوى: (شايخ نوورى شايخ سالىح) و چەند بىرورا و سەرنجيتكى رەخنەگرانە.
ئەژى گۆران.

* رۆژنامەى پاشكۆى عىراق

ژمارە (٤٤)

تەممووز و ئابى ١٩٨١

(ئەوھى شايانى باسە)

ئامادەكردنى: (رەزا حەمە).

* گۆفارى كۆرى زانبارى عىراق «دەستەى كورد».

بەرگى دەھەم - ١٩٨٣

چاپخانەى كۆرى زانبارى عىراق

بەغدا، ١٩٨٣

(رەخنەسازىك و بىردۆزى ھۆنراوھ)

دكتور كاميل بەصير

* جريدة العراق - دوو لاپەرە كوردتتەى

ژمارە (٢١٩٧) الاربعاء

(٢٠) نيسان ١٩٨٣

(٧) رجب ١٤٠٢ هجرية - بغداد

لەم پاشكۆى كوردتتەى: ووتارىك نووسراوھ بە ناوى: (شايخ نوورى كانباوى ھۆنراوھى لە بارەگای «زانستى» دا تەقبيھوھ). نووسىنى: غەفوورى مېرزا كەريم.

* گۆفارى بەيان

ژمارە (١٠٣) ى كانونى دووھم ١٩٨٥

شايخ نوورى: دەنگى رەسەنى شيعر ل ٢٠

* رۆژنامەى ھاوكارى

وتاریک به ناوی وهلامیک ریگهی نیازی پاکى گرتووه، نازاد عهبدولواحید، ئابى
۱۹۸۷.

* رۆژنامهى هاوکارى

ژماره (۹۱۸) ی ۱۹۸۷/۱۰/۲۹

رازى نىوان شاعیران، مستهفا سالىح كه ریم، شیعری شیخ نوورى به ناوی جهناب بۆ
گۆران و وهلامى گۆران باس دهکات.

* گۆفارى به بیان

ژماره (۱۵۰)، کانونى یه کهم ۱۹۸۸، به شى یه کهمى به رگى یه کهمى دیوانى شیخ نوورى
و چهند سه رنجیك، عهبدولپرهمان موفتى.

* رۆژنامهى هاوکارى

ژماره (۹۹۳)، شیعری «دلاوه ران» هى (شیخ نوورى) یه، نووسینى ئەحمەد ههردى، له
۱۹۸۸/۷/۲۱.

* رۆژنامهى هاوکارى

ژماره (۹۹۷)، سه رله نووى له باره ی پارچه شیعری «دلاوه ران» هوه، محمدى مه لا كه ریم،
۱۹۸۸/۸/۱۱.

* رۆژنامهى هاوکارى

ژماره (۱۱۵۵)، ۱۹۹۰/۲/۲۲، راست کردنه وه ی هه ندى له هه له کانى دیوانى شیخ
نوورى شیخ سالىح، نازاد عهبدولواحید.

* گۆفارى کاروان

ژماره (۸۹) ی سالى نۆیه م، ئەیلوول و تشرینى یه کهم ۱۹۹۰، ده رباره ی دیوانى شیخ
نوورى شیخ سالىح، کاکه ی فه للاح.

* رۆژنامهى هه ریمى کوردستان

شاعیرى نوپکارى کورد شیخ نوورى شیخ سالىح، شاره زا، ژماره (۳۸)،
۱۹۹۶/۱۲/۲۳.

* گۆفارى رامان

ژماره (۴۱)، توفیق فیکره ت و شاعیره نوپخاوه کانى کورد، ئەحمەد تاقانه،
۱۹۹۹/۱۱/۵.

ژماره ۷۹۳، ۱۹۸۵/۶/۱۳.

(بۆ پیتش چاوخستنى خوینهران) نووسینى: (محهمەد سه عید سه لیم).

* رۆژنامهى هاوکارى

ژماره ۸۰۸ ۱۹۸۵/۱۰/۲

وتاریک به ناوی شیخ نوورى و دهنگى ره سه نى شیعرم خوینده وه، حوسین سه عید
ئیبراهیم سه عید عاره ب.

* رۆژنامهى برابیه تى

ژماره (۱۲)،

(ئه وه ی ئەیزانم له باره ی هونه ره وه)، رۆژى ۱۹۷۲/۸/۲۴، ره فیق چالاک.

* رۆژنامهى هاوکارى

ژماره (۷۹۳) له ۱۹۸۵/۶/۱۳

بۆ پیتش چاوخستنى خوینهران، محهمەد سه عید سه لیم، له باره ی وه رگپرانه که ی که له
رۆژنامه ی ژیان له سالى ۱۹۳۴ دا بلاو کراوه ته وه.

* رۆژنامهى العراق

ژماره (۳۱۸۸)

له باره ی (دیوانى شیخ نوورى شیخ سالىح) هوه، معتصم سالىه یى، دوو لاپه ره
کوردیه که ی چوارشه مان، له ۱۹۸۶/۸/۱۶.

* گۆفارى به بیان

ژماره (۱۲۲) ی ئابى / ۱۹۸۶

وتارى دیسانه وه له پیناوی دۆزینه وه ی خاوه نى راسته قینه ی پارچه شیعری
(دلاوه ران) دا، محهمەد مه لا كه ریم.

* گۆفارى رۆشنیبری نووى

ژماره (۱۱۳)، سالى ۱۹۸۷

(عه رووژ له هه له به ستنى کوردیدا) عهبدولپرهمان بيمار.

* گۆفارى به بیان

ژماره (۱۳۴)

* گۆڤاری رامان

ژماره (٤٢)، توفیق فیکرەت و شاعیرە نوێخوازهکانی کورد، ئەحمەد تاقانە، ١٩٩٩/١٢/٥.

* رۆژنامەی ژبان

ژماره (١ - ٨١)

ئامادەکردنی رەفیع سالح، لیکۆلینەوه: سدیق سالح، بەرگی یەكەم، پیشەکییەكە، سلیمانی ٢٠٠٢.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥٠)، بەشی یەكەم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٨/٢٨.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥١)، بەشی دووهم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٩/٤.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، ژماره (٣٥٢)، بەشی سێیەم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٩/١١.

* پاشکۆی ئەدەب و هونەری کوردستانی نوێ

ژماره (٣٥٣)، پێگەی شیخ نووری لە نوێگەری ئەدەبی کوردیدا، بەشی چوارەم، لوقمان رەووف، ٢٠٠٣/٩/١٨.

* رۆژنامەی خەبات

ژماره (٢٣٦٠)، چوارشەممە، ٢٠ی کانوونی یەكەم ٢٠٠٦، ٢٩ی سەرماوەز (٢٧٠٦)ی کوردی. وتاریک بەناوی (لە سالتۆژی کۆچی دوایی شاعیری نوێکەرەوهی شیعری کوردی شیخ نووری سالح)، کەریم شارەزا. لەم وتارەدا هاتوووە و دەلێ: (کاک ئازاد عەبدوڵواحید گرنگییەکی زۆری بە شاعیریەت و شیعەرەکانی داووە و لە دوو بەرگی گەورە و گراند بە چاپی گەیانووون و مافی رەوای خۆی بەو شاعیرە گەورەییە بە تەواوی داوە).

* گۆڤاری رامان

ژماره (١١٢)،

بەیادی مامۆستا عەلا ئەددین سەجادی-یەو، ئازاد عەبدوڵواحید، ئەیلوولی ٢٠٠٦. * رۆژنامەی خەبات

ژماره (٢٤١١) لە ٢٠٠٧/٢/١٦، شیخ نووری شیخ سالح لە شیعری (پهچه) پهچه لەسەر کیشەی ئافرهتان ههڵدەمالتی،

شاخهوان فههاد محهمهه.

* گۆڤاری رۆژنامه نووس

بەسەرکردنەوهی دوو رۆژنامه نووسی فهرامۆش کراو، ئازاد عەبدوڵواحید، ژماره (١١)، هاوینی ٢٠٠٧.

* کتیب و نامیلکەکان

* گۆرانی کوردی

چاپخانهی - بلدية - له سلیمانی

لەسەر (ئەمری مەسەریف و موفەتیشی ئیداری لە چاپ دراوە) (کە ئەحمەد بەگی توفیق بەگ و کاپتن لاین بوو).

سالی ١٩٢٥ . شیعری (ئینتیباه) ل٧-١٠

* G.J Edmonds, A Kurdish News Paper "Rozhi- Kurdistan".

"Jornal of the Central Asian Society Vol. XII Part 1.1925. P 85. 86

* گۆرانی

کەریم سەعید.

١٣٤٦ - ١٩٢٨ ل١٤ - ١٩

چاپخانهی فورات - بەغدا

(ئینتیباه) و (کەشافەیی کوردین ئیمه)

* گۆرانی

کوردی - مەریوانی.

چاپخانهی - آیتام - بەغدا

سالی ١٩٣٢

شيعری: (ئيمه كه شافه‌ی كوردین) لاپه‌ره (٢٠)
شيعری: (دلاوه‌ران)

* گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم
عه‌لی كه مال باپير ناغا - چاپی يه‌كه‌م
چاپخانه‌ی ژيان - سليتمانی
١٣٥٨-١٩٣٩ز

كورت‌ه باسی سه‌باره‌ت به ژيان و شاعیرا به‌تی شیخ نووری له‌گه‌ل شيعری (په‌شيووی
په‌رچه‌می شوخ‌تیک‌ی...) لاپه‌ره ٤٢-٤٣ .
* به‌ه‌شت و یادگار.

گۆران

چاپخانه‌ی مه‌عاريف - به‌غدا

١٩٥٠-١٢٦٩ له‌سه‌ر ئه‌ركی عه‌لاه‌ددین سه‌جادی له چاپ دراوه سه‌ره‌تا ل - ج -

* شيعرو ئه‌ده‌بیاتی كوردی - به‌رگی دووهم

ره‌فیب قه‌لمی

چاپخانه‌ی - الشباب - به‌غدا ١٩٥٦

باسی له باره‌ی شیخ نووری ل ١٩٩٠ - ٢٠٠٨

* رازی ته‌نبایی

ئه‌حمه‌د هه‌ردی

نه‌ورۆز ١٩٥٧

ته‌خمیس له‌سه‌ر شيعری (شه‌و). لاپه‌ره (٢٥).

* نظری به‌کردستان و دیداری با شعرای کرد

خالد خاکی،

چاپخانه‌ی گیلان،

انتشارات شرق، ١٩٥٧،

شيعری: (ئه‌ی دل‌به‌ری جانی) ل ١٩٣١

* هۆنراوه‌ی نووری شیخ صالح

چاپخانه‌ی کامه‌ران - سليتمانی

١٩٥٨ - ٢٥٧٠ ی زایینی

چه‌ند هۆنراوه‌یه‌ك له‌گه‌ل پيشه‌كيبه‌كی (كامه‌ران موكری).
ناميلكه‌يه‌كی (٤٠) لاپه‌ره‌ی قه‌واره ناوه‌راست.

* له‌بابه‌ت ميژووی ئه‌ده‌بی كوردی تازه.

د. مارف خه‌زنه‌دار - سالی ١٩٦٧ مۆسكۆ

له‌سالی ١٩١٨ - ١٩٤٥ نامه‌ی دكتورا. به‌زمانی پرووسی.

٩٦٧، ٩٨٧، ٩٩٧ ل ١٠١٠ ل ١١٣١ - ١١٤٧ ل

* ئه‌ده‌بی كوردی و ليكۆلینه‌وه له‌ئه‌ده‌بی كوردی.

عه‌لاه‌ددین سه‌جادی

چاپخانه‌ی مه‌عاريف - به‌غدا سالی ١٩٦٧

باسی له باره‌ی شيعری (ژيانی ئاده‌میزاد). لاپه‌ره ٣١٤ - ٣١٩

* چيم دی

ئه‌حمه‌د خواجه

به‌رگی يه‌كه‌م - به‌شی يه‌كه‌م

چاپخانه‌ی شه‌فیب - به‌غدا، ١٩٦٨

(عه‌سكه‌ر) و باسی سه‌ریازه‌کانی شیخ محمود ل ١٢٩٠

* گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم

عه‌لی كه مال باپير ناغا - چاپی دووهم

چاپخانه‌ی راپه‌رین - سليتمانی

سالی ١٩٦٩

پيشه‌كيبه‌ك ده‌باره‌ی (شیخ نووری) له‌گه‌ل شيعری (په‌چه) لاپه‌ره ٣٦-٣٧

* باخچه‌ی شاعیران

عبدالعظیم ماوه‌تی - عبدالقادر صالح

چاپخانه‌ی ژين، سليتمانی، سالی ١٩٧٠

پيشه‌كيبه‌ك له‌گه‌ل شيعری (په‌پوله) و (ژيان) و (بو‌مامۆستایان). ل ١٠٠٠-١٠٣

* ديوانی بيخود

به‌كۆششی محمه‌دی مه‌لا كه‌ريم، چاپخانه‌ی سلمان الأعظمی، ١٩٧٠.

* مێژووی ئەدەبی کوردی

عەلە ئەدەب دین سەجادی - چاپی دووهم
چاپخانەی مەعاریف - بەغدا
سالی ۱۹۷۱ - باغی شاعیران ل ۶۰

* رینووسی کوردی لە سەدە یەکدا

لە چاپکراوەکانی کۆری زانیاری کورد
چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا
سالی ۱۹۷۶ شیعری (جووت و گاستیکی چاکه) ل (۱۷-۱۸).

* دەقهکانی ئەدەبی کوردی

عەلە ئەدەب دین سەجادی
چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا
سالی ۱۹۷۸

باسی دەربارە شیعری (هێتانهوهی تهرمی شیخ مهحمود).
ل ۱۰۵ - ۱۰۸

* «تیگە یشتنی راستیی» و شوینی لە رۆژنامه نووسی کوردیدا

د. کهمال مهزهەر ئەحمەد چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا سالی ۱۹۷۸،
ل ۹ - ۱۰ - ۱۱ و ل ۹۳ و ل ۱۰۵ - ۱۰۶

* شیخ نووری شیخ سالح لە کۆری لیکۆلینەوهی و پێژەیی و پەرخە سازیدا.

د. کامل حسەن عەزیز ئەلبەسیر، بەغدا، ۱۹۸۰.

کتیبیکی (۸۵) لاپەرەیی قەوارە بەتالە دەربارە و تارە پەرخە ییبەکانی «شیخ نووری
شیخ سالح».

* سەرجهمی بەرھەمی گۆران، دیوانی گۆران، بەرگی یەكەم، ۱۹۸۰ محەمەدی مەلا کەریم
کۆی کردوووەتەوه و نامادە کردوووە و پیشەکی و پەراویزی بۆ نووسیوه، پیشەکی
داستانی هە یاسی و کاکە عابیدین. گۆران نووسیوه تی.

چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا

سالی ۱۹۸۰ - ۱۴۰۰

* زمان و ئەدەبی کوردی - بۆ پۆلی چوارەمی نامادەیی

چاپی شەشەم
سالی ۱۹۸۰ - ۱۴۰۰
چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، هەولێر.

* زمان و ئەدەبی کوردی - بۆ پۆلی شەشەمی نامادەیی

لیژنە یەک لە وەزارەتی پەرەردە دایان ناوه.
چاپی پینجەم سالی ۱۹۸۱ - ۱۴۰۱
چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، ژمارە ۲ - هەولێر.

* پەرخە سازی «مێژوو و پەپرەوی کردن»

دکتۆر کامل حسن عزیز البصیر
چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا
۱۴۰۳ - ۱۹۸۳

لە چاپکراوەکانی کۆری زانیاری عێراق «دەستە ی کورد» ل ۱۳۰ - ۱۳۴

* شیخ نووری دەنگی رەسەنی شیعەر

مصلح جەلالی، ۱۹۸۴، لە بلاو کراوەکانی دەزگای رۆشنایی و بلاو کردنەوهی کوردی.

* چەند لاپەرە یەک لە مێژووی گەلی کورد

بەشی یەكەم. د. کهمال مهزهەر، بەغدا - ۱۹۸۵
ل ۲۶۱ - ۲۶۴ - ۲۶۵

* ئەدەبیاتی نوێی کوردی

د. عزالدین مصطفی رسول، هەولێر، چاپخانەی خوێندنی بالا، ۱۹۹۰.

* کتیبی: توفیق فیکرەت و شاعیرە نوێخوازەکانی کورد

ئەحمەد تاقانە، دەزگای ئاراس، هەولێر ۲۰۰۱.

* رەشید نەجیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸ ژبانی و بەرھەمەکانی
نامادە کردنی: ئومێد ئاشنا، دەزگای ئاراس، هەولێر ۲۰۰۱.

* سەرجهمی بەرھەمی شاکر فەتاح

کۆکردنەوه و ریکخستنی ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی، هەولێر، ۲۰۰۲.

* چەند لاپەرەپەیک لە مێژووی رۆژنامەوانیی کوردی
سالانی نێوان دوو جەنگی جیهانی ۱۹۱۸ - ۱۹۲۸، بەرگی دووهم، نەوشیروان مستەفا
ئەمین، سلیمانی، ۲۰۰۲.

* رابەری کێشی شیعری کلاسیکی کوردی
لیکۆلێنەوێهەکی ئەدەبی، عەزیز گەردی، هەولێر، سلیمانی، بلاوکراره‌کانی وەزارەتی
رۆشنبیری، بەرپۆه‌بەریتی گشتی چاپ و بلاوکردنەوه، ۲۰۰۳.

* مێژووی ئەدەبی کوردی
د. مەرف خەزەندەر، شیخ نووری شیخ سەڵح، بەرگی شەشەم، هەولێر، ۲۰۰۶.

* کتێبی شاری سلیمانی، مەملانی گرووپە کۆمەڵایەتیەکان ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰،
نووسینی: مامۆستا جەعفەر، سلیمانی، ۲۰۰۶.

* گۆزان و ئەدەبی ئینگلیزی
لیکۆلێنەوێهەکی بەراوردکارییە، عومەر مەرف بەرزنجی، چاپی یەکەم، چاپخانە‌ی شقان،
۲۰۰۶.

* نووسین و وەرگێڕانە عەرەبیەکان

* مجلە الثقافة الجديدة

العدد (۹)

كانون الأول ۱۹۶۹

(الاتجاه الرومنطقي في الادب الكردي)

(النصف الأول من القرن العشرين).

ص ۱۹۷-۲۰۵ بقلم الدكتور معروف خزندار

* جريدة العراق

العدد ۱۳۲۳

(۳۰) حزيران ۱۹۸۰

(۱۸) شعبان ۱۴۰۰هـ

(احترس) (*)، قصيدة مترجمة

عبدالستار كاظم

* جريدة العراق

العدد ۲۰۶۷

(۲۰) تشرين الثاني ۱۹۸۲

في رحاب الذكرى

نوري شيخ صالح - إعداد: رستم باجلان

* جريدة العراق

العدد ۲۲۲۴

(۲۳) آيار ۱۹۸۳م

(۱۰) شعبان ۱۴۰۳هـ

من أعلام الأدب الكردي (الشيخ نوري الشيخ صالح)

۱۸۹۶ - ۱۹۵۸

اسم الكاتب: بلا

* جريدة العراق

العدد ۲۳۹۸

(۲۲) كانون الأول ۱۹۸۳

(۱۸) ربيع الأول ۱۴۰۴هـ

(نوري الشيخ صالح: شاعراً وصحفيّاً)

بقلم إبراهيم باجلان

* جريدة العراق

العدد ۱۵۵۸

(۳۰) آذار ۱۹۸۱م

(۲۲) جمادي الأول ۱۴۰۱هـ

(*) شیعەرکه ناوی (شەو)، ئەک (خۆت بیاریزە) که سەرەتای دێری یەکەمی شیعەرکه‌یه، بۆیه
له‌جباتی (احترس) ناوونیشانەکه ده‌بێتته (اللیل).

نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن).
القسم الأول - ترجمة كمال ممد ميراولي.

بهشی پینجهمی ئەم وەرگێرانه له هه‌مان رۆژنامه‌دا ب‌لا‌و‌ک‌را‌ه‌وه که بریتیبه له وەرگێرانی گوتاره ره‌خه‌بیبه‌کانی شیخ نووری که له رۆژنامه‌ی ژبان-دا ب‌لا‌و‌ب‌انی کردووه‌ته‌وه.

* جريدة العراق

العدد ١٥٩١

(٧) آيار ١٩٨١م

(١) رجب ١٤٠١ هـ

نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن)

القسم الخامس^(١)

* جريدة العراق

(١٦) كانون الثاني - ١٩٨٥

العدد: ٢٧٢٥

حضور «الشيخ نوري ١٨٩٦-١٩٥٨»

جلال زنگابادي.

* جريدة العراق

العدد ٤٣٠٥ الأحد، ٧/ شعبان - ١٤١٠هـ، ٤ آذار ١٩٩٠. تحت عنوان إصدارات

جديدة، (ديوان شيخ نوري شيخ صالح) عرض و تعليق: محمد زياد طه.

* جريدة خهبات باللغة العربية، العدد ٨٢٢، الجمعة ٢٥/٤/١٩٩٧ - ٥ جولان ٢٦٩٧

كوردی، ١٨ ذوالحجة ١٤١٧هـ. مقال بعنوان (نحو الذكرى المثوية لتأسيس الصحافة

الكوردية) الشاعر الكوردي الشيخ نوري الشيخ صالح رائداً من رواد الصحافة

الكوردية. اعداد و ترجمة: م. ر. (اي مكرم رشيد) ترجمة و تلخيص فصل من كتاب

الكاتب آزاد عبدالواحد، ديوان الشيخ نوري الشيخ صالح). الجزء الأول، طبع عام

١٩٨٥.

* العروض في الشعر الكردي

أحمد هردی، من منشورات المجمع العلمي الكردستاني، أبريل، ٢٠٠٤.

جگه لهو نووسینانه‌ی په‌نجه‌مان بۆ راکیشاون، له زۆر وتار و نووسینی دیکه‌شدا ناوی

شیخ نووری هاتوه، به‌لام ناو هینانه‌که‌ی ته‌نیا وه‌ک هیتما بۆ کردن و ناوه‌ینان بووه و

شتیکی تازه‌ی ده‌رباره‌ی شیخ نووری نه‌داوه به‌ده‌سته‌وه تا له‌م کتیبه‌دا جیگه‌ی خۆی

بکاته‌وه، به‌لکو شتی سواو بووه که وتراوه و هه‌موو لایه‌ک له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرینه‌وه،

بۆیه ئەم ئیشاره‌ته‌ بچووکانه‌م پشتگۆی خست. ته‌نیا ئەو وتارانه‌ی بۆ ئەو ته‌رخان

کراوه، یان له‌ کتیبه‌دا که له‌ لای ئیتمه‌ سه‌رچاوه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌ن ناوی هاتیب،

نووسبوومن^(٢).

(٢) برادر (جه‌مال محمه‌د ئەمین) له‌ به‌رگی دووه‌می (دیوانی خادیم)ه‌که‌یدا له‌ لاپه‌ره (٢٢٤)دا وای

ده‌رخستوه‌ که (خادیم) پینج خسته‌کی له‌سه‌ر شیعریکی (نووری) داناب، له‌ په‌راویزیشدا ده‌رباره‌ی

ئهو (نووری)یه‌ی نووسیه‌وه‌ گوايه‌ ئه‌وه (شیخ نووری شیخ صالح)ه‌، به‌لام له‌ دوا‌ی پشکنین و

سۆزاگر کردن بۆم ده‌رکه‌وت ئەم (نووری) ناوه‌ شاعیریکی دیکه‌یه‌ و پیتوه‌ندی به‌ (شیخ نووری شیخ

صالح)ه‌وه‌ نبیه‌.

(١) زۆر له‌ جیتی خۆیدا بوو کاک (که‌مال میراوده‌لی) ده‌ستپێشخه‌ری وەرگێرانی ئەم (٢٥) وتاره‌ی

شاعیری چه‌شکین شیخ نووری شیخ صالح-ی کرد، به‌لام له‌ پێشه‌کییه‌ کورته‌که‌یدا که‌ بۆ ئەم

وتارانه‌ی نووسیه‌وه‌ وای ده‌رخستوه‌ که‌ له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)دا ب‌لا‌و‌ک‌را‌به‌وه، له‌ کاتی‌کدا له‌ رۆژنامه‌ی

(ژبان) ب‌لا‌و‌ک‌را‌وه‌ته‌وه‌. ئەم هه‌له‌یه‌ی له‌ په‌راویزی زنجیره‌ی چواره‌میشدا دووباره‌ کردووه‌ته‌وه، ئنجا

که‌وتووه‌ته‌ هه‌له‌یه‌کی دیکه‌وه‌ که‌ ده‌لتی: (له‌ کۆتاییدا ئەم ده‌قه‌ ئه‌و رۆله‌ گه‌وره‌یه‌مان بۆ روون =

ده‌کاته‌وه‌ که‌ (رۆژنامه‌کان) گێرا‌و‌ب‌انه‌ له‌ هاندان و ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی نووسین و پێش‌خستنی واقیعی

ئه‌ده‌بی. رۆژنامه‌ی (ژین)ی هه‌فته‌انه‌ که‌ له‌ نێوان ساڵی ١٩٢٦ و ١٩٢٧ به‌رێکوپیتکی ده‌رده‌چوو،

ئنجا دوا‌ی ئەو (ژبان‌ه‌وه‌) قه‌له‌می رۆشنبیره‌کان روویان تێکردبوون)

ئەم قسه‌یه‌ دوو هه‌له‌ی زه‌ق ده‌رده‌خات، که‌ نووسه‌ر به‌وردیبینی نه‌ینووسیه‌وه‌. یه‌که‌م گوايه‌ ژین (دوو)

ساڵ ده‌رچوو. دووه‌میان ئه‌وه‌یه‌ که‌ (ژبان‌ه‌وه‌) له‌ پاش (ژین) ده‌رچوو. له‌ کاتی‌کدا هه‌موو

که‌سێک ده‌زانێ که‌ ئینگلیزه‌کان هاتن به‌هۆی چاپخانه‌ی (حکوومه‌ت)ه‌وه‌ یه‌که‌م جار (ژبان‌ه‌وه‌)یان

چاپ و ب‌لا‌و‌کرده‌وه‌، ئنجا ناوی گۆرا به‌ (ژبان) و پاشان (ژین). ئنجا له‌ وەرگێرانی وتاره‌کاندا کاک

که‌مال زۆر درشته‌وه‌ خۆینه‌ر که‌ ده‌قی وەرگێرانه‌که‌ له‌گه‌ڵ ده‌قه‌ ئه‌سلییه‌که‌ به‌راورد ده‌کات، بۆی

ده‌رده‌که‌وی که‌ وەرگێر هه‌قی ته‌واوی نه‌داوه‌ته‌ (ده‌قه‌که‌) و وەرگێرانه‌که‌شی پیتوستی به‌ وەرگێرانیکی

نوی هه‌یه‌، چونکه‌ وەرگێرانیکی شاش و فش و فۆله‌. باشتر وایه‌ ئەم ده‌قه‌ به‌نرخه‌ به‌ وەرگێرانیکی

تازه‌وه‌ پێشه‌کییه‌کی بۆ نووسری و بخریته‌وه‌ به‌رده‌ستی خۆینه‌رانه‌وه‌.

سەرچاوه‌کانی دیوانی شیخ نووری شیخ سالح

*** سوودم لهو دۆسیانه وەرگرتوووه که له به‌پێوه‌به‌رایه‌تی خه‌زێنه‌ی سه‌ر به‌ ئیداره‌ی محه‌لی پارێزگای سلێمانی پارێزرا‌بوون:**

(١) دۆسیه‌ی شیخ نووری شیخ سالح.

(٢) دۆسیه‌ی ئەحمه‌د به‌گی تۆفیق به‌گ.

(٣) دۆسیه‌ی مسته‌فا قه‌رده‌داغی.

(٤) دۆسیه‌ی تۆفیق وه‌هبی.

(٥) دۆسیه‌ی شیخ عه‌زیز شیخ سالح.

(٦) دۆسیه‌ی عومه‌ر عه‌لی.

*** نه‌وانی چاوپێکه‌وتنم له‌گه‌ڵیان سازداوه و له‌گه‌ڵیان دانیشتوم:**

(١) عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی، (٣) جار له‌ به‌غدا له‌ ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨٢ - ١٩٨١).

(٢) شیخ محه‌مه‌دی خاڵ، (٥) جار له‌ سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨١ - ١٩٨٤).

(٣) فه‌تحو‌للا‌ی شیخ ره‌شید شیخ عه‌بدو‌لقادر (١٩١٣ - ١٩٨٩) (٥) که‌رته‌ له‌ دوکانه‌که‌ی که‌ به‌رانه‌ر دادگای سلێمانی بوو. شه‌جه‌ره‌ی بنه‌مائه‌ی شیخ نووری-شم هه‌ر له‌ وەرگرتوووه.

(٤) عه‌لی که‌مال به‌گ، (٢) جار له‌ شاری به‌غدا له‌ ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (١٩٨٢ - ١٩٨٣).

(٥) عه‌بدو‌لقادر قه‌زاز، (٢) جار له‌ به‌غدا، جارێک له‌ ماله‌که‌ی خۆی و جارێک له‌ ئێزگه‌ی کوردی به‌غدا.

(٦) د. ئیبراهیم حیلمی فه‌تاح، (٢) جار له‌ شاری به‌غدا له‌ ماله‌ی خۆی.

(٧) شیخ حه‌سین شیخ ئەحمه‌دی خانه‌قا، (١) جار له‌ به‌غدا له‌ ماله‌ی خۆی.

(٨) حیلمی-ی شاعیر، (٣) جار له‌ شاری هه‌له‌بجه‌ له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(٩) د. دارا ئەحمه‌د تۆفیق، (٢) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(١٠) که‌ریم زه‌ند (٢) جار له‌ سلێمانی، له‌ باره‌گای یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد.

(١١) محه‌مه‌د مه‌ولوود مه‌م، (٣) جار له‌ شاری هه‌ولێر له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(١٢) ئەحمه‌د خواجه‌، (٣) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(١٣) مه‌حموود تۆفیق فه‌تاح شلک، (٢) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ دوکانی کورده‌که‌ی.

(١٤) مه‌حموود شه‌وقی، (٢) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(١٥) سه‌عید ناکام، (٢) جار له‌ شارۆچکه‌ی شه‌قلاوه‌ له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(١٦) محه‌مه‌د سالح دیلان، (٢) جار له‌ سلێمانی له‌ ئیداره‌ی محه‌لی.

(١٧) شاکر فه‌تاح، (٣) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(١٨) گیوی موکریانی، (٥) جار له‌ شاری هه‌ولێر له‌ چاپخانه‌که‌ی خۆی.

(١٩) حه‌سیب شیخ ئەحمه‌د شیخ غه‌نی، (٣) جار له‌ سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(٢٠) جه‌ناب شیخ نووری شیخ سالح، (٥) جار له‌ شاری سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی، یه‌که‌م جار یه‌کشه‌مه‌ ١٩٨٢/١/٢٤.

(٢١) ناسح عه‌بدو‌للا‌ حه‌یده‌ری، (٢) جار له‌ شاری هه‌ولێر.

(٢٢) ئەحمه‌د هه‌ردی، (٣) جار له‌ سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(٢٣) کامه‌ران موکری، (٣) جار له‌ سلێمانی و له‌ هه‌ولێر.

(٢٤) جه‌مال موفتی، (٢) جار له‌ سلێمانی له‌ چاپخانه‌ی شه‌عب و (١) جار له‌ به‌غدا له‌ ده‌زگای رۆشنیبری.

(٢٥) وه‌ستا عه‌لی فاتمه‌ روغزایی، (٢) جار له‌ سلێمانی له‌ چاپخانه‌ی شه‌عب.

(٢٦) که‌مال ره‌مزی مه‌لا مارف، (٤) جار له‌ سلێمانی له‌ هه‌یه‌ی کشتوکالی سلێمانی که‌ پێکه‌وه‌ فه‌رمانبه‌ر بووین له‌وێ.

(٢٧) شیخ محه‌مه‌دی مه‌حوی، (١) جار له‌ سلێمانی له‌ خانه‌قای مه‌حوی.

(٢٨) ئەخۆل، (٣) جار له‌ سلێمانی له‌ ژووری پارێزه‌رانی دادگای سلێمانی و چاپخانه‌ی شه‌عب، یه‌که‌م جار له‌ ١٩٨٠/١١/٤.

(٢٩) محه‌مه‌د سه‌عید سه‌لیم جاف، (٢) جار له‌ سلێمانی له‌ نووسینه‌ی رۆژنامه‌ی هاوکاری و جارێک له‌ به‌غدا له‌ ده‌زگای رۆشنیبری.

(٣٠) که‌ریم سه‌عید زانستی، (٢) جار له‌ سلێمانی له‌ ماله‌ی خۆی، له‌گه‌ڵ مامۆستا عومه‌ر عه‌بدو‌لپه‌حیم چووینه‌ لای.

(٣١) عه‌بدو‌لپه‌حمان موفتی، (١) جار له‌ سلێمانی و (٢) جار له‌ به‌غدا له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(٣٢) نووری کاکه‌ حه‌مه‌ ناسراو به‌ (نووری غه‌ری)، (٢) جار له‌ سلێمانی له‌ ماله‌که‌ی خۆی، یه‌که‌م جار له‌ ١٩٨٢/٢/٥. (*)

(٣٣) ئەمین ئەحمه‌د عه‌لی (مامۆستا)، (١) جار له‌ هه‌له‌بجه‌ له‌ دوکانی کتێبفرۆشیه‌که‌ی که‌ به‌ناوی (گۆزان) بوو، (١) جارێش له‌ ماله‌که‌ی خۆی.

(*) نووری کاکه‌ حه‌مه‌ غه‌ری له‌ شاری سلێمانی له‌دایک بووه، (حاجی فه‌تاح قادر) که‌ باپیره‌تی، خالی شیخ نووری بووه که‌ بازرگانێکی به‌ناوبانگی ئەو سه‌رده‌مه‌ی سلێمانی بووه، هه‌ر ئەو خاله‌ی ناوی له‌ (صابر) ده‌وێ کوردووه به‌ (نووری) و یه‌که‌م سه‌رمه‌شقی ئەلفویتی له‌ شه‌ش سالیدا بۆ نووسیه‌وه‌ ئەم یه‌که‌م مامۆستایه‌تی.

(۳۴) فاتمه محیه‌ددین پهری، (۲) جار له سلیمانی له مائی خۆی.

(۳۵) حه‌مه‌ی به‌کر (ده‌نگ‌خۆش)، (۲) جار له سلیمانی له دوکانی په‌حمه‌تی عه‌لی بۆسکانی.

(۳۶) محه‌مه‌د مسته‌فا حه‌مه‌بۆر، (۲) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، جاری په‌که‌م له ۱۹۸۳/۱۱/۸.

(۳۷) غه‌فوور ئەمین عه‌بدو‌للا (مامۆستا)، (۱) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.

(۳۸) ناجیه‌ خانی کچی حه‌مه‌ی ناو‌ره‌حمان تا‌غا، (۲) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.

(۳۹) ئەحمه‌د میرزا (*)، (۲) جار له سلیمانی له چاپخانه‌ی شه‌عب.

(۴۰) شیخ محه‌مه‌دی حاسل (له‌گه‌ل خوالی‌خۆش‌بۆو حه‌سیب قه‌ره‌داغی چووینه‌ لای)، (۱) جار له سلیمانی له سه‌رچنار چوومه‌ته‌ لای.

(۴۱) نه‌زیره‌ که‌ریم، (۱) جار له سلیمانی چوومه‌ته‌ لای له په‌روه‌ده‌ی سلیمانی.

* سوود وه‌رگرتن له کتیبخانه و نه‌رشیقی تایبه‌تی:

(۱) کتیبخانه‌ی گشتی له شاری سلیمانی.

(۲) کتیبخانه‌ی زانکۆی سلیمانی ئەوسا (به‌شی دوریات).

(۳) کتیبخانه‌ی موزه‌خانه‌ی سلیمانی.

(۴) کتیبخانه‌ی ئەوقاف-ی سلیمانی.

(۵) کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر.

(۶) کتیبخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر.

(۷) کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا.

(۸) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی شیخ محه‌مه‌دی خال.

(۹) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی شاکر فه‌تاح.

(۱۰) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی د. مارف خه‌زنه‌دار.

(۱۱) کتیبخانه‌ی تایبه‌تی جه‌مال خه‌زنه‌دار.

* ده‌ستنوسی شاعیر و که‌سانی دی:

(۱) ده‌ستنوسی شاعیر به‌ناوی گه‌لا‌رێزان که (۲۴۴)ی بریتی بوو له شیعری نووسراوی شیخ نووری به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی که له‌لای روشدی عه‌زیز پارێزرا‌بوو، ئەویش لای د. که‌مال مه‌زه‌هر ئەحمه‌د دا‌ینا‌بوو.

(*) ئەحمه‌د میرزا (۱۹۰۴-۱۹۸۲)، باوکی هونه‌رمه‌ند کاوه‌ی ئەحمه‌د میرزا و خه‌زووری شێرکۆ بێ‌که‌سه‌.

(۲) ده‌ستنوسی شاعیر که‌ چه‌ند شیعری‌کی به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی له ده‌فته‌ری‌کی سه‌د لا‌په‌ره‌پیدا نووسی‌بوو‌یه‌وه که پاک‌نوسی شیعره‌کان بوون، ئەم ده‌ستنوسه‌ش هه‌ر له‌لای کاک روشدی عه‌زیز پارێزرا‌بوو.

(۳) ده‌ستنوسی (توحفه) که (۲۰) لا‌په‌ره‌یه و به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه له‌گه‌ل کورته‌یه‌ک له ژبانی شاعیری تێدا‌یه، له‌لای مامۆستا گیوی موکریانی پارێزرا‌بوو.

(۴) سێ ده‌ستنوسی پاک‌نوس‌کرا و به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر که بریتی بوو له چه‌ند شیعری‌ک، له‌لای مامۆستا هه‌ردی پارێزرا‌بوون.

(۵) ده‌ستنوسی شاعیر که له ده‌فته‌ری‌کی به‌چکۆله‌ دا‌یه به‌قه‌واره‌ی ده‌فته‌ری به‌رباخه‌ل به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه، که له‌لای (سدیق سالح) پارێزرا‌بوو، ئەم ده‌ستنوسه (۲۲) پارچه‌ شیعری به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر تێدا نووسرا‌بووه‌وه.

(۶) که‌شکۆلی ژماره (۴۴۴) که له ناو ده‌ستنوسه‌کانی کۆری زانیاری عیراق «ده‌سته‌ی کورد» پارێزرا‌بوو.

(۷) که‌شکۆلی مینای شکسته که له لای مامۆستا محه‌مه‌د مسته‌فا حه‌مه‌بۆر (۱۹۲۲-؟) پارێزرا‌بوو، که له سالی ۱۹۴۰ له لایه‌ن مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسراوه‌ته‌وه.

(۸) هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح، چاپخانه‌ی کامه‌ران- سلیمانی ۲۵۷۰ک- ۱۹۵۸ز، پێشه‌کی کامه‌ران.

(۹) ده‌ستنوسی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌سه‌ر ته‌کلێفی شیخ نووری نووسراوه‌ته‌وه بۆی و خۆشی چاوی پێدا گێراوه‌ته‌وه و له زۆر شوێندا به‌قه‌له‌می خۆی ده‌سکاری وشه و به‌یتی شیعره‌کانی کردووه که ئەم ده‌ستنوسه له‌لای مامۆستا گیوی موکریانی پارێزرا‌بوو.

(۱۰) ده‌ستنوسی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که لا‌په‌ره (۱۵-۳۶)ی که‌شکۆلی‌کی گرتووه و ته‌نیا ئەو لا‌په‌رانه‌ لێ کراونه‌ته‌وه که شیعری شیخ نووری تێدا نووسراوه‌ته‌وه. له ناو ده‌ستنوسه‌کانی گیوی موکریانی پارێزرا‌بوو.

(۱۱) که‌شکۆلی‌کی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌لای مامۆستا عه‌بدو‌له‌قه‌یب یوسف پارێزرا‌بوو.

(۱۲) که‌شکۆلی‌کی دیکه‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له نه‌رشیقی د. مارف خه‌زنه‌دار پارێزرا‌وه و به‌ناوی سۆزی نیشتمان، ژماره (۱۱۴۵)ی له‌سه‌ره و سالی ۱۹۴۵ نووسراوه‌ته‌وه.

(۱۳) چه‌ندین شیعری تاک و ته‌را که به‌ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسرا‌بوونه‌وه و له کاتی خۆیدا بۆ که‌سانێکی نارده‌وه و له‌ناو کتیبخانه و نه‌رشیقی تایبه‌تی که‌سه‌کاندا ده‌رم هێناون که له شوێنی خۆیاندا په‌نجه‌م بۆیان را‌کتشاوه، یان له‌به‌ر نوسه‌ی ده‌سه‌خته‌ی شاعیر نووسرا‌بوونه‌وه.

(۱۴) به‌سه‌رکردنه‌ی سه‌رحه‌م گو‌ف‌ار و رۆژنامه‌کان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئەو شیعرا‌نه‌ی شیخ نووری شیخ سالح که له ژبانی خۆیدا بلا‌ویانی کردوونه‌ته‌وه، یان له پاش مردنی خۆی بلا‌و کراونه‌ته‌وه.

*** فهرهنگهکان:**

- (۱) قاموسی زمانی کوردی، بهرگی یه کهم (ء)، عبدالرحمن محمدآمین زه بیجی، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۷.
- (۲) قاموسی زمانی کوردی، بهرگی دووهم (ب)، عبدالرحمن محمدآمین زه بیجی، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۹.
- (۳) فهرهنگی مههاباد، گیسوی موکریانی، زنجیره ۴۴، چاپی یه کهمین، فهرهنگیکی قوتابخانهی کوردی و آرهوی یه، ههولیر، چاپخانهی کوردستان، ۲۵۷۳ ی کوردی.
- (۴) فهرهنگی خال، بهرگی یه کهم، سلیمانی، ۱۹۶۰.
- (۵) فهرهنگی خال، بهرگی دووهم، سلیمانی، ۱۹۶۴.
- (۶) فهرهنگی خال، بهرگی سیتیهم، سلیمانی، ۱۹۷۴.
- (۷) فرهنگ عمید، حسن عمید، چاپ ششم، تهران، ۱۳۵۱.
- (۸) مختار الصحاح، محمد أبي بكر الرازي، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۹۸۱.
- (۹) المنجد في اللغة والاعلام، الطبعة الثلاثون، دار المشرق، بيروت، ۱۹۸۸.

*** کتیبه کوردییهکان:**

- (۱) گۆرانی کوردی، لهسهه ئه مری عالی متهسهه ریف و موفه تیشی ئیداری چاپ کراوه، چاپخانهی بلدیه، سلیمانی، ۱۹۲۵-۱۳۴۴.
- (۲) گۆرانی کوردی، که ریم سه عید زانستی، سلیمانی، ۱۹۲۸.
- (۳) گۆرانی، کوردی- مه یوانی - چاپخانهی الاتیام، بهغدا، ۱۹۳۲.
- (۴) باربوو، کاری یانهی سهه رکهوتن، نادى الأرتقاء، ژماره ۱، په یامی تیرعات، چاپخانهی النجاج، بهغدا، ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴.
- (۵) دیوانی شیخ په زای تاله بانى - کۆکردنه وه و چاپکه ره وهی عه لی تاله بانى، چاپخانهی مه عاریف - بهغدا، ۱۹۴۶.
- (۶) مێژووی ئه ده بی کوردی، عه لانه ددین سه جادی، چاپی یه کهم (۱۳۷۲-۱۹۵۲) چاپخانهی مه عاریف، بهغدا، ههروه ها چاپی دووهم، بهغدا، ۱۹۷۱.
- (۷) شیعر و ئه ده بیاتی کوردی، په فیهق حیلمی، بهرگی یه کهم، چاپخانهی تفیض، بهغدا، ۱۹۴۱؛ بهرگی دووهم، چاپخانهی الشباب، بهغدا، ۱۹۵۶.
- (۸) هۆنراوهی نووری شیخ سالح، چاپخانهی کامه رانی، سلیمانی، ۱۹۵۸.
- (۹) کامه ران و هۆنراوهی نوئی، نووسینی محمه مد سدیق عارف (حسین عارف)، چاپخانهی مه عاریف، بهغدا ل ۸، ۱۹۵۹.
- (۱۰) هۆنراوهی نوئی، ناکام، چاپخانهی کامه ران، سلیمانی، ۱۹۵۹.

(۱۱) بههشت و یادگار، گۆران، چاپخانهی مه عاریف، بهغدا، ۱۹۵۰، هه مان بیرورای خۆی له رۆژنامهی ژین ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۸) ی ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ سه بارهت به شیخ نووری بلاوکر دووه ته وه.

(۱۲) لیکۆلینه وهی ئه ده بی نوئی کورد، ساجید ناواره، چاپخانهی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷.

(۱۳) گۆلدهستهی شوعه رای هاو عه سرم، به قه له می عه لی که مال با پیرناغا، چاپی یه کهم، له چاپخانهی (ژیان) ی پیره مێرد له سلیمانی چاپ کراوه، ۱۳۵۸هـ - ۱۹۳۹م، ههروه ها هه مان بیرورا به قرتینراوی له لاپه ره (۳۶) ی گۆلدهستهی شوعه رای هاو عه سرم، سالی ۱۹۶۹ دووباره بلاوکراره ته وه، چاپخانهی راپه رین، سلیمانی.

(۱۴) پیره مێردی نه مر، نووسینی محمه د ره سوول (هاوار) چاپخانهی (العانی)، بهغدا، ۱۹۷۰.

(۱۵) باخچهی شاعیران، عبدالعظیم ماوه تی - عبدالقادر صالح - چاپخانهی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۷۰.

(۱۶) دیوانی بیخود - کۆکردنه وه و ریکه خستن و له سه ر نووسینی محمه ده دی مه لا که ریم، بهغدا، ۱۹۷۰.

(۱۷) ئه حه ی ناسری هونه رمه ند، چاپخانهی کامه رانی، سلیمانی، ۱۹۷۱، غه فوور ره شید داراغا.

(۱۸) چی له باره ی زمانی کوردییه وه نووسراوه، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۳، د. ئه و په رحمان حاجی مارف.

(۱۹) دیوانی نالی - مه لا عه بدولکه ریمی مدرس و فاتح عه بدولکه ریم، بهغدا، له چاپکراوکانی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۶.

(۲۰) دیوانی نالی و فهرهنگی نالی، د. مارف خه زنه دار، بهغدا، ۱۹۷۷.

(۲۱) کاروانی شیعر نوئی کوردی، کاکه ی فه للاح، بهرگی یه کهم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا ۱۹۷۸.

(۲۲) ئه ده بی به راورد کاری، عه زیز گه ردی، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۸.

(۲۳) ده قه کانی ئه ده بی کوردی، عه لانه ددین سه جادی، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۸.

(۲۴) ده روازه یه ک بۆ ئاواز و گۆرانی کوردی، محموود زامدار، ۱۹۷۹، بهغدا.

(۲۵) یادی مه ران، بهرگی یه کهم، مه لا عه بدولکه ریم مدرس، بهغدا، ۱۹۷۹.

(۲۶) دیوانی گۆران، سه رجه می به ره می گۆران، بهرگی یه کهم، ۱۹۸۰ محمه ده دی مه لا که ریم کۆی کردوه ته وه و ئاماده ی کردوه و پیتشه کی و په راویزی بۆ نووسیوه، چاپخانهی کۆری زانیاری عیراق، له بلاوکراره کانی یه کیتی نووسه رانی کورد.

(۲۷) زمان و ئه ده بی کوردی بۆ پۆلی چواره می ئاماده یی، چاپی شه شه م، هه ولیر، ۱۹۸۰.

(۲۸) شیخ نورى شیخ سالح له كۆزى لىكۆلئىنەۋەى وپۆھىبى و رەخنەسازىدا، د. كامىل حەسەن البصير، بەغدا، چاپخانەى كۆزى زانىبارى كورد، ۱۹۸۰.

(۲۹) دىوانى خادىم، حاجى مىرزا عەبدوللا كۆبى، بەرگى دووھ، بەغدا، ۱۹۸۱، جەمال محەمەدئەمىن ئامادە و ساغى كوردوۋەتەۋە.

(۳۰) رازى تەنبايى، ئەحمەد ھەردى، بەغدا، ۱۹۵۷، چاپى دووھ، سلىمانى، ۱۹۸۴.

(۳۱) دىوانى بىتەكەس، چاپى يەكەم، بەغدا، ۱۹۷۰، چاپى دووھ، بەغدا، ۱۹۸۰، چاپى سىتەم، بەغدا، ۱۹۸۶.

(۳۲) رەشىد نەجىب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸، ژيان و بەرھەمەكانى، ئامادەكردنى: ئومىد ئاشنا، لە چاپكراۋەكانى دەزگای ئاراس، ھەولتەر، ۲۰۰۱.

* كۆتار و رۆژنامە كوردىيەكان:

(۱) رۆژنامەى ژيانەۋە، ژمارە (۲۲)ى سالى (۱)، (۱)ى رەمەزان ۱۳۴۳، (۲۶)ى مارتى ۱۹۲۵ ئىتتىپاق كە لەلايەن مەحمود جەودەت لەفەرەنسىيەۋە كراۋە بەكوردى.

(۲) رۆژنامەى ژيانەۋە، ژمارە (۲۱)ى سالى (۱)، (۲۴)ى شەعبان ۱۳۴۳، (۱۹)ى مارتى ۱۹۲۵.

(۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۶)ى سالى (۱)، (۱۰)ى جمادى الآخر ۱۳۴۵، (۱۶)ى كانوونى يەكەم ۱۹۲۶.

(۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۷)ى سالى (۱)، (۲۵)ى موھەرەم ۱۳۴۵، (۵)ى ئاغستوس ۱۹۲۶.

(۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۵)ى سالى (۱)، (۱)ى موھەرەم، ۱۳۴۵، (۲۲)ى تەممووزى ۱۹۲۶.

(۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۳۷)ى سالى (۱)، (۷)ى ربيع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۵)ى تشرىنى يەكەمى ۱۹۲۶.

(۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۸)ى سالى (۱)، (۲)ى صفر ۱۳۴۵، (۱۲)ى ئاغستوس ۱۹۲۶.

(۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰)ى سالى (۱)، (۲۸)ى ربيع الآخر، ۱۳۴۵، (۱۴)ى تشرىنى دووھ ۱۹۲۶، زنجىرى ئەدەبىياتى كوردى، نووسىنى شىخ نورى شىخ سالح.

(۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۰)ى سالى (۱)، (۱۹)ى ذوالقعدة، ۱۳۴۴، (۱۰)ى حوزەيران ۱۹۲۶ (بۆ دائىرىەى عاليەى ژيان تەقدىمە).

(۱۰) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۱)ى سالى (۱)، (۶)ى ذوالحججة، ۱۳۴۴، (۱۷)ى حوزەيران ۱۹۲۶.

(۱۱) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴)، (۱)ى شوباتى ۱۹۲۶ لە كوردستاندا گرانى.

(۱۲) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴)ى سالى (۱)، (۱۴)ى موھەرەم، ۱۳۴۵، (۱۵)ى تەممووز ۱۹۲۶.

(۱۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۷)ى سالى (۲)، (۲۷)ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۱۰)ى شوباتى ۱۹۲۷.

(۱۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۹)ى سالى (۲)، (۲۱)ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۲۴)ى مارت ۱۹۲۷.

(۱۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲)ى سالى (۹)، (۱)ى ئەيلوول ۱۹۳۴.

(۱۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰۹)ى سالى (۹)، (۱)ى ئەيلوول ۱۹۳۴.

(۱۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۱۱)ى رۆژى ۱۵/۹/۱۹۳۴.

(۱۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۲۵)ى سالى (۱۰)، (۵)ى كانوونى دووھ ۱۹۳۵.

(۱۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۷۵)ى سالى (۱) شەمە (۱۸)ى نىسانى ۱۹۳۶.

(۲۰) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۶۰)ى سالى (۱۴)، (۳۰)ى مارتى ۱۹۳۹.

(۲۱) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۷۲)، (۲۹)ى حوزەيران ۱۹۳۹.

(۲۲) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۶۵۰)ى سالى (۱۵)، (۱۷)ى كانوونى يەكەم ۱۹۴۱.

(۲۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۶)ى سالى (۱۵)، (۱۷)ى كانوونى يەكەم ۱۹۴۱، بۆ ھاوار و حەسەب حالى شىخ نورى، محەمەد رەمزى.

(۲۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲۵۴۱)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲۵۲)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲۵۳)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۱۷)ى سالى (۳۱)، ۱۸/۱۰/۱۹۵۶. ئەى گيان

(۲۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۸۴)ى سالى (۳۳)ى رۆژى پىنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شىعر و شاعىرەكانمان - نەجمەددىن مەلا.

(۲۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۸۴)ى سالى (۳۳)، پىنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شىعر و شاعىرەكانمان، نەجمەددىن مەلا. لەگەل بلاكوردنەۋەى شىعرى (بۆ يانەى سەرکەوتن)..

(۳۰) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۵۱۶)ى سالى (۳۵)، ۱۰/۳/۱۹۶۰ وتارىك بەناوى: (يادى شاعىرى نەمر: شىخ نورى شىخ سالح) نووسىنى: نەجمەددىن مەلا لەگەل بلاكوردنەۋەى شىعرى (شەو).

(۳۱) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۵۷۹)ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰ وتارىك.

(۳۲) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۵۷۹)ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰.

(۳۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۳۴۵)ى سالى (۳۵) ۱۲/۷/۱۹۶۰.

(۱۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۳)ى سالى (۱)ى رۆژى پىنجشەمە، ۲۸/۱۲/۱۹۷۰. ب. ھەورى.

(۳۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴)، ۲۷/۵/۱۹۷۱ ئەو كىتەپ بەرگەبىيانەى ئىستا باون، گۆران.

(٣٥) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٣٤)ی پیننجشمه ١٩٧١/٨/٣، چاوپیتکه و تینیکی ئەدهبی له گه‌له مامۆستا (شیخ محهمه‌دی خال).

(٣٦) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦)ی سالی (١) ١٩٧١/٤/١.

(٣٧) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (١١٢)ی سالی (٣)ی رۆژی پیننجشمه ١٩٧٣/٥/١٧ چۆن چۆنی له کۆن و نوێی شیعر ئەدوین، کاکه‌ی فه‌للاح.

(٣٨) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٨٢٢)، (١١)ی ربيع الثاني ١٣٦٥، سالی ٢٠٠٠، به‌ناوی (یادی شیخ نووری شیخ سالح)، نه‌جمه‌دین مه‌لا.

(٣٩) رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (٦٢١)ی سالی (١٥)، (١٥)ی صفر ١٣٦٠هـ، ١٩٤١.

* سه‌رچاوه‌ سه‌ره‌بیه‌کان:

(١) قورئانی پیرۆز، ئایه‌تی (٢٩) سوره‌تی (الانبیاء)، هه‌روه‌ها سوره‌تی (المیمه‌) ئایه‌تی (٧).

(٢) سنتان فی کردستان، ١٩١٨-١٩٢٠، دلبلیو. آر. میجر ه‌ای، الجزء الأول والثاني، ترجمة فؤاد جمیل، بغداد، ١٩٧٣.

(٣) الجداول (دیوان)، إلیلیا أبو ماضي، تقديم میخائیل نعیمه، مقاطع من قصیده‌ الطلاسم، ١٩٢٥، ص ١٣٩-١٤١.

(٤) مشاهیر الكرد و کردستان فی الدور الأسلامی، الجزء الأول، أمین زکی بک، بغداد، ١٩٤٥.

(٥) تاریخ السلیمانیه، محمداًمین زکی، نقله‌ الی العربیه: الملا جمیل الملا أحمد الروزیبانی، سنة ١٩٥١ ل ٢٦٢.

(٦) الأدب فی ایران من فردوسی الی سعدي- للمستشرق ادوارد براون، نقله‌ الی العربیه: ابراهیم أمین الشواری- مطبعة السعادي، مصر، ١٩٥٤.

(٧) مجلة الهلال، الجزء الرابع، المجلد (٦٤)، عن الأنجلیزیه: طاهر الطناحي (لاتخف)، ١٩٥٦.

(٨) الكتاب الأسود، تحقیق محمد شکری العزاوی، مطبعة المعارف، بغداد، ١٩٥٧.

(٩) كشف القناع عن بعض الوقائع العراقیه، الجزء الأول، مذکرات عبدالعزیز یامولکی فی العراق، حقوق الطبع محفوظة للمؤلف، مطبعة دارالمعرفة، بغداد، ١٩٥٧.

(١٠) العراق الشمالي، مطبوعات النهار، تألیف محمد هادی الدفتري- عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة شفیق، بغداد، ١٩٥٧.

(١١) یوسف الصائغ، الشعر الحر فی العراق منذ نشأته حتی ١٩٥٨، رساله ماجستير، بغداد، مطبعة الأديب البغدادیه، ١٩٧٨.

(١٢) مقارنات الأديان (الديانات القديمة)، الأمام محمد ابو زهرة ١٩٦٥، ص ٢٧-٢٨.

(١٣) الواقعيه فی الأدب الكردي- د. عزالدين مصطفى رسول، بيروت، ١٩٦٦.

(١٤) الشعر العربي فی المهجر- امريکا الشماليه- تألیف الدكتور احسان عباس و الدكتور محمد

یوسف نجم، بيروت، ١٩٦٧، ل ١٣٣.

(١٥) الأسس النفسیه للأبداع الفنی- فی الشعر خاصه- د. مصطفى سويف، القاهرة، ١٩٦٩.

(١٦) الجديد فی البیان والعروض، سمير سمعان، لبنان، بيروت، ١٩٦٩.

(١٧) مجلة الثقافة الجديدة، العدد (٩) كانون الأول، ١٩٦٩، مقال بعنوان الأتجاه الرومنطیقي فی الأدب الكردي) النصف الأول من القرن العشرين د. معروف خزنده‌ار.

(١٨) تاریخ علم الفلك فی العراق - عباس العزاوي، بغداد، ١٩٧١.

(١٩) دیوان بدر شاکر السیاب، المجلد الأول، دارالعودة، بيروت، ناجي علوشي، ص ٣، ١٩٧١.

(٢٠) الحركة القوميه الكرديه- نقد و تحلیل کتاب، بقلم علي کمال، طبع عام ١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩.

(٢١) ماكتب عن اللغة الكرديه، مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد، ١٩٧٨، محمداًمین غفور الهورامانی.

(٢٢) اصول التوثيق، جان شومیهیه، ترجمة انطوان عبده، منشورات عويدات، بيروت، باريس الطبعة الثالثه ١٩٨٢.

(٢٣) جريدة العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨)ی ربيع الأول ١٤٠٤هـ، الشيخ نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيًا، بقلم إبراهيم باجلان.

(٢٤) البلاغه فی المعاني والبيان و البديع، تألیف: أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ٢٧٤.

* سه‌رچاوه‌ به‌زمانی دیکه (به‌ زمانی روسی):

(١) له‌ بابهد مپیژووی ئەدهبی کوردی تازوهه، د. مارف خه‌زنه‌دار، مۆسکۆ ١٩٦٧ ل ٩٦ (ئه‌و به‌ره‌گرافه‌ نووسه‌ر بۆی کوردم به‌ کوردی و به‌ده‌سخه‌تی خۆی له‌لامه‌).

* گۆفاره‌ کوردیه‌کان:

(١) گۆفاری زاری کرمانجی، ژماره (٦)ی سالی (١)، (١٧)ی ربيع الثاني ١٣٤٥، ١٩٢٧.

(٢) گۆفاری په‌یژه، ژماره (١)ی سالی ٩٢٧ (٢) گۆفاری گه‌لاویژ، ژماره (٥)ی سالی سه‌وته‌م ١٩٤٦.

(٣) گۆفاری په‌یام، ژماره (١٩٩)ی (٢٠)ی ته‌مموزی ١٩٥٣، به‌رگی پینجه‌م شیعیری ژیان.

(٤) گۆفاری پیتشکه‌وتن، ژماره (١١)ی شویاتی ١٩٥٨، ئینقیلاب له‌ شیعیری کوریدیدا، ره‌فیق حیلمی.

(٥) گۆفاری پیتشکه‌وتن، ژماره (١١)ی (١٧)ی مایسی سالی ١٩٥٨.

(٦) گۆفاری رۆژی نوێ، ژماره (٥)ی سالی (٢)، (٢)ی ئابی ١٩٦١ عومهر ده‌وله‌ت.

(٧) گۆفاری به‌یان، ژماره (٢)ی شویاتی ١٩٦٩، دانیشتنیک له‌گه‌ل گۆزان-دا عه‌بدوله‌زاق بيمار.

(٨) گۆفاری برابیه‌تی، ژماره (١)ی سالی (١)، خولی دووه‌م، ١٩٧٠، محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم.

- (۹) گۆڧارى ھەولتير، ژمارە (۴-۵) ى سالى (۱) ى كانونى دووم و شوياتى ۱۹۷۱ دلدار لەنيوان (كلاسيك) و (پۆمانتيك) و (رياليزم)دا، عەزىز گەردى.
- (۱۰) گۆڧارى پۆشنبيرى نوي ژمارە (۷۳) ى ئادار، ۱۹۷۹، فاتمە محى الدين پەرى پيشرەو و سەربازى نەناسراو، د. كەمال مەزھەر ئەحمەد.
- (۱۱) گۆڧارى بەيان، ژمارە (۷۱)، شايخ نوورى شايخ سالىح و چەند بيروورا و سەرنجيتكى پەخنەگرانە، ئەژى گۆران، نيسان و مايسى ۱۹۸۱.
- (۱۲) گۆڧارى بەيان، ژمارە (۸۰) ى حوزەيرانى ۱۹۸۲، ل ۹۴-۹۵.
- (۱۳) گۆڧارى پۆشنبيرى نوي، ژمارە (۹۰) ى مانگى كانونى دووم و شويات، ۱۹۸۲، ل ۷۹ غەفوور ميرزا كەريم.
- (۱۴) گۆڧارى پۆشنبيرى نوي، ژمارە (۹۹) ى ئەيلولى ۱۹۸۳.
- (۱۵) گۆڧارى كاروان، ژمارە (۴) ى كانونى دووم، ۱۹۸۳ چاوپيىكەوتنيك لەگەل حەسيب قەرەداغى.

*** ھەندى پۆژنامە ى دى:**

- (۱) پۆژنامە پيشكەوتن، ژمارە (۳۰) ى سالى (۱)، (۶) ى ربيع الاول ۱۳۳۹، ۱۹۲۰.
- (۲) پۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۳) ى ئاغستۆس، سالى (۱)، ۱۹۲۲ ماكينە چاپ م. نوورى.
- (۳) پۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۸) ى (۲۹) ى ئەيلول، ۱۹۲۲.
- (۴) پۆژنامە بانگى كوردستان، ژمارە (۱) ى تشرىنى دوومە ۱۹۲۲.
- (۵) پۆژنامە پۆژى كوردستان، ژمارە (۱) ى تشرىنى دوومە ۱۹۲۲.
- (۶) پۆژنامە بىرى نوي، ژمارە ۶۶، ۱۹۷۳/۹/۲۶ ديسانەو لە بارە شيعرى (دلاوهران)ەو.
- (۷) بلاوكراوە پۆشنبيرى نوي ژمارە ۳۷، ۱۹۷۵/۱/۱۱.
- (۸) پۆژنامە ھاوكارى، ژمارە (۳۵۵) ى پۆژى ۱۹۷۷/۳/۱۶، بەلگەنامە يەكى تر مەحمود زامدار.
- بۆ پي زانىنى ئەو شايخ نوورى خۆى لە ژيانيدا، يان لە پاش مەرگى خۆى چى نووسيوو و بلاوكراوەتەو، يان چى لەبارەو نووسراو سەرجمە گۆڧار و پۆژنامە كوردىيەكانم ھەلداوئەو و بيبليوگرافيايەكم بۆ ئەو مەبەستە دوست كروو، كە بە پيويستم نەزانيو جەردكردى ئەو كتيب و سيبپارە و پۆژنامە و گۆڧارانە بنووسم.

سویاس و نوازشت

هه‌رکه ده‌ستم دایه کۆکردنه‌وه و ساغکردنه‌وهی شیعره‌کانی شیخ نووری شیخ سالیح و که‌وتمه هه‌لدانه‌وهی لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه و گۆقاره کوردییه‌کانمان ئه‌وهم بۆ پروون بووه‌وه، شیخ نووری سه‌رباری ئه‌وه‌ش که هیچی بۆ نه‌کراوه شایانی پایه‌ی رۆشنبیری و شاعیرایه‌تی ئه‌و بیت، له زۆر سووچ و په‌نادا، هه‌ندی کس ئه‌وه‌ی به‌قه‌له‌مه‌که‌ی ره‌وا بینه‌وه وینه‌ی راسته‌قینه‌ی شیخ نووری بشیوتینی. لی‌ره‌دا ده‌بوایه ته‌قه‌للاکه‌م زیاتر بیت بۆ ده‌رخستنی هه‌ندی راستی و لاپه‌ردنی په‌رده‌ی تاریک و ته‌ماوی له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌مه‌ی ئه‌و شاعیره. ئه‌وه‌بوو که‌وتمه سۆزاغکردن و قوولبوونه‌وه و شوتین پی هه‌لگرتنی به‌ره‌م و ژبانی ئه‌م شاعیره و که‌وتمه دیدنه‌ی کردنی خزم و هاوڕێکانی و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی ناسیویانه و شتیکی لی ده‌زانن، تا بتوانم زۆرتین به‌جیماوی ئه‌م شاعیره له په‌راگه‌نده‌ی و ونیون رزگار بکه‌م. ئه‌م کاره‌شم به‌سه‌ریه‌که‌وه پینج - شه‌ش سالی ره‌به‌قی خایاند، هه‌ر به‌ئومیدی دۆزینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ی زیاتری شاعیر و پروونکردنه‌وه‌ی پیتوستی ژبان و بیروپرایه‌کانی. به‌و پینج سال گه‌رانه‌ی من به‌دوای به‌جیماوه‌کانی زۆر که‌سم ناسی و له ده‌رگای زۆر مالم دا، ته‌له‌ق هه‌موو لایه‌ک به‌خۆش‌حالییه‌وه به‌پیرمه‌وه هاتوون و ده‌رگیان بۆ خستوومه‌ته‌ سه‌ر گازه‌رای پشت. ئه‌وه‌نده له‌گه‌ڵ ئه‌و شاعیره ژبام، ئیستا هه‌ست ده‌که‌م زۆرجار به‌گۆشت و خوتین و گیان له به‌رچاومه و لیم نزیکه و بوینه‌ته‌ دوو هاوڕیتی له یه‌کتر نزیک، واته که‌سایه‌تی شاعیرم زیاتر بۆ پروون بووه‌ته‌وه.

پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست بده‌مه ئه‌و ئیشه‌ی ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدایه، و اتیده‌گه‌یشتم ساغکردنه‌وه و پیشکه‌ش کردنی دیوانی ئه‌و شاعیرانه‌ی له پایه‌ی شیخ نووری دان، کارێکی زۆر سووک و ئاسانه، ده‌توانم رینوسه فارسییه‌که‌ی به‌پنمه سه‌ر رینوسی کوردی ئه‌مرۆکه و چهند لاپه‌ره‌یه‌ک له سه‌رگوروشته و ژبانی بنوسم و مه‌سه‌له‌که‌ ده‌بریتیه‌وه، دواییش په‌راویز بۆ ئه‌و شتانه بکه‌م که ده‌یان زانم و ئه‌وانه‌ی ناشیانزانم چش...! به‌لی ئه‌مه پیشه‌ی زۆر که‌سی پیشتر بووه، که ئه‌م جۆره کارانه له کتیبخانه‌ی کوردی زۆر به‌ر چاو ده‌که‌ون.

که که‌ره‌سه‌ی کتیبه‌که‌م ده‌سکه‌وت، زوو به‌خۆم زانی ئیشه‌که‌م پیتوستی به‌سۆزاغکردن و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌یدانی هه‌یه، بگره پیتوستی به‌گفتوگۆ و به‌قسه هینانی هه‌ندی که‌سی نزیک به شاعیره که هه‌لویتستی بیده‌نگییان هه‌لبژاردبوو. که‌وتمه خوتنه‌وه‌ی زۆر له کتیبانه‌ی باسی به‌رنامه‌ی ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی شاعیران و جۆری پیشکه‌ش کردنیان ده‌کات. تاقه‌تیشم دایه ئه‌و که‌سانه‌ی تاقه‌تیان له قسه‌کردن، یان نووسین چووبوو. دلنیا بووم قسه‌ی ئه‌وانه یان بیروپرایان کتیبه‌که‌م تیروته‌سه‌لتر ده‌کات. له پیشه‌وه به‌ریارم دا له‌گه‌ڵ پڕۆژه‌که‌م به‌ئارام بم و هه‌له‌په‌هه‌لپی چاپکردنی نه‌که‌م. ئه‌م په‌له نه‌کردنه‌ش زۆر زانیاری و به‌ره‌مه‌ی دیکه‌ی شاعیری ده‌ستگیرکردم. ئیستاش ئه‌و هه‌له به‌چووک و سه‌ره‌تایییه‌ی من، ته‌نیا هه‌ولتیکه و داومه، ره‌نگه له چاپه‌کانی داها‌توودا بیسته که‌ره‌سه‌یه‌ک بۆ لی زیادکردن و پوخته‌کردنی زیاتری.

ده‌رچوونی ئه‌م دیوانه به‌م جۆره‌ی ئیستای، هیلاکی و ماندوو بوونیکه ئه‌وه‌نده‌ی له‌گه‌ڵ کیشراوه، ره‌نگه که‌م کس هه‌بیت هه‌ستی پی بکات. به‌لام ئه‌و ئیشه ئه‌وه‌ی تیگه‌یاندم نیوه‌ی به‌رپرسیاره‌تی سه‌رشانی ئه‌دیبه‌ی کورد له‌مرۆکه‌دا، گه‌ران و پشکنینی ورده به‌دوای که‌له‌پوورو به‌جیماوه‌کانی نه‌ته‌وايه‌تیمان، بایه‌خدانه به‌ ئیسی مه‌یدانی، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی له‌ بواری ره‌خنه‌و لیکۆلینه‌وه‌دا قۆلیان لی هه‌لکردوه، تا بتوانن به‌هۆی سۆزاغکردنه‌وه و گه‌ران زیاتر خزمه‌تی حه‌قیقه‌ت بکه‌ن و په‌رده له‌ رووی هه‌لمالن. به‌شیتی زۆری ئه‌و که‌ره‌سانه‌شمان تا به‌ئه‌مرۆکه‌ش ده‌گات زۆر که‌م لایان لی کراوه‌ته‌وه و له‌سه‌ریان نووسراوه، بۆیه لی‌ره‌دا ده‌مه‌وی سوپاسیکه‌ی گه‌رمی ئه‌و که‌سانه بکه‌م که له به‌ره‌مه‌هینانی ئه‌و پڕۆژه‌یه‌مدا هانیان دام و ده‌ستی یارمه‌تییان بۆ درێژکردم و له وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسپاره‌کانم وه‌رس نه‌بوون و ده‌ستیان نه‌نا به‌روومه‌وه. خۆم به‌بی ئه‌مه‌ک ده‌زانم ئه‌گه‌ر ئه‌و سوپاسه‌یان نه‌که‌م.

سویاس بۆ:

* دکتۆره کوردستان موکریانی، که هه‌رچی ده‌ست‌نوسه‌ی شیخ نووری له کتیبخانه‌که‌ی باوکیدا هه‌بوو، بۆی دۆزیمه‌وه و پیشکه‌شی کردم.

* مامۆستایان: (کار‌دۆخی)ی خوالی‌خۆشبوو و (د. محمه‌د نووری عارف) که چاویان به‌شیعره فارسییه‌کاندا خشاندا و بۆیان خستمه سه‌ر رینوسی فارسی و ساغیان کرده‌وه.

* مامۆستا (ئەحمەد ھەردى) كە چاوى بەھەندى دېرە شىعدا خشانىدو بەلايە راستەكەيدا
وشەى ئەو دېرانەى بۆدەخوئىندەمەوہ.

* مامۆستايان (كامەران موكرى) و (شىخ محەمەدى خال) و (ئەخۆل) و (عەلى بەگى
جاف) و (فەتھوللاى حاجى رەشىد)، خوالىخۆشبوو (جەناب شىخ نوورى) كورە
گەورەى شاعىر كە ھەرىكەيان لە قۆلىكەوہ، ھەر شتىكى پىوہندى بەشىخ
(نوورى) يەوہ بووبى، بۆيان روون كرددومەتەوہ، لە شوئىنى خۆباندە پەنجەم بۆيان
پاكىشاوہ.

پیرست

- 315 بانگ کوردستان
- 316 ای شاه دستگیر
- 317 وقت ارشاد است
- 319 * شیعی موسستهزاد
- 321 عهسکەر
- 323 نامهیهکی شیعی له «شیخ نووری» یهوه بۆ زیتوهر
- 326 به مونساهبهتی تهبدیلی رۆژنامهی (ژیانهوه) بۆ (ژیان) تهقدیمه
- 328 من و گهلایتر
- 330 روتیهی عهزه مهت
- 332 بۆ یانهی سه رکه وتن
- 335 * شیوهن و ماته منامه
- 337 له بارهی ئەم شیعرانهوه
- 338 شیوهنی شیخ عهزیزی برای
- 340 شیوهنی مهلا مهحمودی بێخود
- 343 شیوهنی شیخ برایی برای
- 345 شیوهنی مهحمود جهودهت
- 346 کۆچی مهلا ئەفهندی ههلیر
- 349 بۆ کیلی قهبرهکی شیخ مهحمود
- 350 بۆ تهئریخی وهفاتی قادر تاغا
- 352 شیوهنی ناوهرحمانی خالۆزای
- 354 شیوهنی شیخ مهحمودی سه رۆک
- 357 تالعی کوردی بهدیهخت
- 361 ئەو کارهساتهی له هینانهوهی جهنازهکی (شیخ مهحمود) دا پرووی دا
- 365 * بانگهوازی ویژدان
- 367 مووی سبی و پشتی خه میدهم
- 368 ویژدان
- 369 نامۆزگاری
- 370 له دونیادا ئەگه لای تو بێ ئیدراک و تیفکرین
- 372 سه عادهتی راستی
- 373 ئیستیقبال بۆ تازه پینگه یشتووهکان

- 7 له بارهی چاپی دووهمی ئەو دیوانهوه
- 17 پێشدهستی
- 25 له چایدانی ئەو دیوانه چۆن کهوته ئەستۆی منهوه؟
- 31 دهبارهی بهرنامهی ساغکردنهوی ئەم دیوانه
- 37 ئەو سه رچاوه و دهستنووسانهی له ئاماده کردنی ئەم دیوانه دا له بهر دهستما بوون
- 47 کۆمه لانی به رهه می نادیری شیخ نووری
- 53 شیعی شیخ نووری له دیوانی بێخوددا
- 79 سه بردهی ژبانی شیخ نووری شیخ سالح
- 103 شیخ نووری شیخ سالح له کۆری هونهری گۆرانیدا
- 117 شیخ نووری شیخ سالح، شاعیری رچه شکین
- 141 شیخ نووری نوێخواز و سه رده مه کهی
- 159 ئایا چاووگی رۆشنیری شیخ نووری هه ر ئەده بی تورکی بوو؟
- 171 شیخ نووری شاعیری ئەزموون
- 179 سیما یه کانی قوتابخانهی شیعی نوئی
- 203 پێداچوونه وه یه ک به هندی بیرو را که له بارهی شیخ نووری-یهوه نووسراون
- 243 شیخ نووری له کۆری رۆژنامه نووسی کوردیدا
- 265 پایهی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه رانی کورد
- 279 * شیعه وه رگیتێ دراوه کان
- 281 مه قیه ر
- 293 له ئیلیا ئەبوو ماضی-یهوه وه رگیراوه
- 295 رۆح
- 297 ته فه کور
- 299 ژیان
- 300 له کوردستاندا گرانی
- 302 شه ویک
- 305 * خه بیام به کوردی
- 313 * به شی فارسی

425	- ئېلھامىنىك له (حسین دانش)هوه وهرگىراوه
427	- شهو
428	- ئاددهمىزاد
431	* چىرۆكە شىعر
433	- كاروانى ژيان
437	- له خهوما
449	- بۆمىژوو
474	- شىعيرىكى ناتهواو
479	* شىعيرى نىشتمانى
481	- به من بلى چ مىللهتى
482	- نهوروز
483	- هاوارى وهتهن
484	- ئەى رۆحى رهوانم
485	- چواردەى تەممووز
487	- (۱۴)ى تەممووزى ۱۹۵۸
489	- له گەل (ەلى كەمال باپىر) به يەكەوه دايانناوه
492	- بۆ سالى ۱۹۲۶
495	- ئەمشهه بوو له خهوا
497	* سروود و ئۆپەرىت. پشتگىرى له زانست و خويندەوارى
499	- ئىنتىباھ
502	- عىلمه مىللهت
503	- ئىيمه كەششافەى كوردىن
504	- له تەوصىف چاپخانه وتراوه
506	- وهه بادى سهبا، تۆقاسىدى من به به مەردانه
507	- بۆ معەلیمهكان
509	* پىنج خشتهكى
511	- تەخمىس له سهه غەزەلى عىسمەت بوخارا
515	* به يادى كۆنەوه
517	- ئاورپىك بۆ دواوه

375	* سۆزى دەررون
377	- دللى من
383	- ئەى دل بهرى جانى
384	- شىوهى زىوهر
386	- تەلمىح له سهه غەزەلىكى سهعدى
388	- دل
389	- گالتهيان پى دى، به ئاوى چاوى پر گريانهكەم
390	- غەمى زەمانه
391	- دەردى دللى خۆم
393	- ئەى فەلهك
394	- چاوم كه دوو مفتاحى كوتىخانهيى سهرمه
395	- په شىوى په رجه مى شوخىكم
396	- هەر مورغى فرى
397	* به هار و سروشت
399	- بولبول فيداتم
401	- ساقيا نهويه هاره رۆيى دهى
403	- سالىمانى
406	- نىسان
408	- به هار
409	- به هار
410	- به هار
411	- به هار
413	* شىعر و ژيان
415	- فرىاد
417	- كوا شىعرهكانم
418	- گريهى خوسران
420	- هەلکەنن خزمینه بۆم قەبرى
421	- هەمواره غەربى كوچهيى شارى بى
423	- مهلى ئامال
424	- هاوزوبانم، زوبانى لالى منه

585 - په يامی کومه لايه تی

587 - په چه

589 * چوارین = روباعی

596 - گردی سه یوان

599 * تاکه کان

603 * پاشکۆ

605 - پاشکۆی ژماره (۱)

605 - سې نامه ی شیخ نووری

611 - پاشکۆی ژماره (۲)

611 - چاوپښکته وتن له گه ل به پرتزان: عه لاته د دین سه جادی، ناسح عه بدوللا حه یدهری...

625 - پاشکۆی ژماره (۳)

625 - شیعی «دلاوه ران» هی «شیخ نووری» به

639 - میژووی گزانی ئینتیباه

661 * فهره نگوک

691 * بیلیوگرافیا یان سه رچاوه ی نووسین له باره ی شاعیرایه تی شیخ نووری

693 - یهک دوو قسه ی پتویست

697 - نووسین و وتاره کانی شیخ نووری

707 - شیعه بلاوکراره کانی شیخ نووری له ناو رۆژنامه و گوڤاره کاندا

719 - نه و نووسینانه ی له باره ی شیخ نووری - یه وه نووسراون

723 - کتیب و نامیلکه کان

733 - نووسین و وهرگپانه عه ره بییه کان

737 - سه رچاوه کانی دیوانی شیخ نووری شیخ سالتح

749 - سوسپاس و نوازشت

519 - له هه ولیر به له تیفه بۆ ره فیقینکم نووسیوه که له خارج بووه

520 - بۆ بیتکه س

524 - نه م شبعره ی له ستایشی مته سه ریفی سوله یمانی (نه حمه د به گی توفیق به گ) دا وتوه

528 - بۆ زاری کرمانجی

530 - بۆ عه لی که مال

532 - گله بی

534 - بۆ دۆستیکی قه دمی خۆی نووسیوه

536 - دیاری ژبان

540 - بۆ مته سه ریفی که رکوک نووسراوه

543 * شیعی بۆنه

545 - بۆ ماته می (۶) ی نه یلوولی سالی (۱۹۳۰) وتراوه

549 - بۆ ناھنگی کومه لی زانستی کوردان

551 - بۆ ئیسلاحی ئاوی قوله

552 - به هۆی نه وه ی که (شیخ له تیف) له به سرا، له به ندیخانه بوو

557 - دیناری مسووه زه فین

559 - حه قه نه مرۆ

563 * هه مه جوړ

565 - په پوله

567 - گپه ژه لوکه ی بای به تینی

568 - ناچم بۆ به غدا

569 - هیمه تی پیران

571 - ژن

572 - به کوردی ناوی مانگه کان

573 - (غونچه) و (شیرین) و (کالی)

574 - نایبمه وه قه ت لیره په کتی

575 - هاوار له دهس مالییه

578 - ته ربیعی غه زه لی نه دیبی موخته رهم جه نابی (م. نووری) نه فه ندی

579 * کوردی په تی

581 - جووت و گا

583 - جووت و گا شتیکی چاکه

